

ព្រះ
ច្បាប់
សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ

និង

សេចក្តីប្រកាសនានានៃ

វិន័យប្រជា

ចុះចេញ ប្រកាស

កម្មករៈ បរិវាសិកករៈ

និង

សម្បត្តិករៈ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឆ.ស ២០០០

ព្រះ
ច្បាប់ប្រជុំកិច្ចការ

និង

សេចក្តីច្បាប់ជាតិសាលារៀន

វិន័យប្រជុំកិច្ច

ចុះបញ្ជីរដ្ឋ បឋមភាគ

កម្មករៈ បរិវាសិកករៈ

និង

សម្បូរយក្ខន្តកៈ

ចោះពុម្ពលើទី ២

អង្គការសាលាបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ឆ.ស ២៥០១

විෂය විෂය

සූත්‍රානු චරිතමය

ඈ

සූත්‍රානු: චරිතමය සූත්‍රානු

විෂ

සූත්‍රානු සූත්‍රානු:

ඈ. ඈ. 6808

វិធានប្រជុំកេ

ចូលវគ្គស្ស បរិមោ ភាគោ

នាម ឥស្ស ភកវតោ អរហនោ

សង្កាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មក្ខន្ធកិ

[១] កេន សមយេន ទុក្ខោ ឥតតិ សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ដេតវេន អនាថិយំ ធម្មិកស្ស វេទាម ។ កេន
ទា ពន សមយេន មណ្ឌាតលោហិតកា កិក្ខុ អត្តនា
កណ្ឌននារកា កលហនារកា វិវាទនារកា ឥស្ស-
នារកា សង្ឃេ អនិករណនារកា យេថិ មព្រា
វិក្ខុ កណ្ឌននារកា កលហនារកា វិវាទនារកា
ឥស្សនារកា សង្ឃេ អនិករណនារកា តេ ទុច-
សង្កម្ពិក្ខុ ឃី វេនតិ តា វេន កុម្មេ កាយស្មុទ្ធោ ឃិសា
វេសិ កលក កលិ មនិមៈ ទុត ទុក្ខេ កេន មណ្ឌិតក
ន ទុក្ខត្ថន ម តហស្សតតក ម អសមត្ថតក ក ទ

វិធានប្រជុំក

ចូលវគ្គ បរិមោភ

សុមមស្តាវត្ថយចន្ទី ចំនារព្រះនាមព្រះភោគ

ជាព្រះនាមព្រះសម្ពុទ្ធ អង្គិម

កម្មក្ខន្ធកិ

[១] សម័យនោះ ព្រះសត្វភាព្វដូចជាព្រះភោគ ទ្រង់តន់នៅក្នុង
រាជវាំងនាមរបស់អនាថិយំ កាសង្កី ទៀតក្រុងសាវត្ថិ ។ សម័យនោះឯង
មណ្ឌិតកុខិវិលោហិតកិក្ខុ(១) ជាតិទ្បាយ ជាអ្នកចង្អុលពុ ចង្អុលម្លោះ
ចង្អុលវា ចង្អុលវិញនកថា ចង្អុលអនិករណ៍ក្នុងសង្ឃ រោយម្តងឯង ហើយ
ចូលរោយព្រះកតិកុមារិវាទិក ដែលជាអ្នកចង្អុលពុ ចង្អុលម្លោះ ចង្អុលវា
ចង្អុលវិញនកថា ចង្អុលអនិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យ
ថា កេន លោកមានមាយុជាតិទ្បាយ ទិច្ចត្រូវឲ្យកិក្ខុទុក្ខាលន្តវិញក្នុង
លោកទុក្ខោ ចូរលោកចលនាច្រើននៃឯកទ្បារព្រាងហ្នឹងចុះ ព្រោះពួក
លោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកពន្លឺវិវាទពហុស្សត ហើយជាអ្នកអនិករណ៍
។ កិច្ចសិរុប្បនេះ តើក្នុងព្រះសង្ឃដ៏យកិក្ខុ ក្នុងនាមថា ជា ទុក្ខិកែលំស្អាតលាស់កិច្ច
សិរុប្បនោះ កំពើលៅថា មណ្ឌិតខឹងលោហិតកិក្ខុ ។

ធម្មតា កាយិកុ មយំចិ តុម្ពាតំ បត្តា ភវិស្សាមាតិ ។
 គេន អនុប្បញ្ញាតិ យេវ ភណ្ណាទាមិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បញ្ញាតិ ច
 ភណ្ណាទាមិ កិយ្យោកាវាយ វេយ្យាយ សិវត្តន្តិ ។ យេ
 ភេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆា សន្តិច្ឆា លន្តិយោ កុក្កុទ្ធកា សិក្ខា-
 កាមា ភេ ឧប្បាយន្តិ មិយន្តិ វិចារេច្ឆិ កាមិ ហិ បាម
 បណ្ណ ភលោហិតកា កិក្ខុ អន្តរា ភណ្ណាទការកា
 កាលយាការកា វិវាទការកា ភស្មុការកា សាវ័ន្តិ
 អនិការណការកា យេមិ ធម្មោ កិក្ខុ ភណ្ណាទការកា
 ក បា ការកា វិវាទការកា ភស្មុការកា សាវ័ន្តិ
 អនិការណការកា ភេ ឧបសម្ព័ន្ធមិត្តា វិវ វត្តន្តិ មា
 ទោ ទុម្ពេ វាយស្មុញ្ញា ឃសោ អនេសិ ត បវិ តលវិ
 បដិមន្តដ តុម្ពេ គេន បណ្ណិតកា ច ត្បុត្តកា ច
 តហុស្សត្តកា ច វលមត្តកា ច មា ធម្មតា កាយិកុ
 មយំចិ តុម្ពាតំ បត្តា ភវិស្សាមាតិ ។ គេន អនុប្បញ្ញាតិ
 យេវ ភណ្ណាទាមិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បញ្ញាតិ ច ភណ្ណាទាមិ

ជាតិភិក្ខុនោះ ឡើងវិញ ពួកលោកបូកគ្នាចិត្តនោះឱ្យសោះ ព្រោះ
 យើងរាល់គ្នាគឺជាបុគ្គលិករបស់លោកជាងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
 ការចង្អុលហេតុជាងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការចង្អុលហេតុ
 ជាងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏នឹងកើតឡើងទៀត ។
 ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាដឹង ជាអ្នកសម្រេច មានសេចក្តីអៀនឱ្យ
 ទានសេចក្តីរើស ជាអ្នកប្រាថ្នាដឹងសិក្ខា ភិក្ខុជាងនោះ ក៏គោរពទោស
 ក៏រមៀលបន្តិចបន្តួចថា ហេតុអ្វី បានជាពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុ
 ជាអ្នកបង្កើតហេតុ បង្កើតទ្វេ បង្កើតវិវាទ បង្កើតវិញ្ញាណកថា បង្កើតអនិការណ៍ក្នុង
 សង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កើ
 ហេតុ បង្កើតទ្វេ បង្កើតវិវាទ បង្កើតវិញ្ញាណកថា បង្កើតអនិការណ៍ក្នុងសង្ឃផ្ទៃខ្លួន
 ដែរ ហើយនិយាយតាមយោងនេះថា លោកមានយុទ្ធជាងឡាយ មិន
 ត្រូវឱ្យភិក្ខុខ្លះណាញ់ពួកលោកទានេ ចូលទៅរកគ្នា ប្រឹងដដែល
 ឱ្យលេចធ្លោហើយចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាថ្នា ជាអ្នករើស ជា
 លទ្ធកម្ម ហើយជាអ្នកនឹងអាចជាងភិក្ខុនោះ ឡើងវិញ ពួកលោក
 បូកគ្នាចិត្តនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា គឺជាបុគ្គលិករបស់លោក
 ជាងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការចង្អុលហេតុជាងឡាយ ដែលមិនទាន់
 កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការចង្អុលហេតុជាងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

កម្មវត្ថុក្នុង បណ្ណាល័យសិក្សាស្រាវជ្រាវ

កិរិយាការីយ បេតុល្លាយ សិវត្ថុដ្ឋិតិ ។ អដិទោ គេ
កិក្ខុ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាណោស្សំ ។

(២) អដិទោ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ ចិណោទេ ឯតមត្ថំ ប-

កាណោ កិក្ខុសត្ថំ សុដ្ឋិតាតាមេត្ថា កិក្ខុ បដិប្បដ្ឋិ
សត្ថំ កិក្ខុវ បណ្ណកាលោហិតតា កិក្ខុ អត្ថនា
កណ្ណាទការតា កាលហការតា វិវាទការតា កស្សុ-
ការតា សត្ថំ អចិក្កវលាការតា យេបិ ចន្ទោ កិក្ខុ
កណ្ណាទការតា កាលហការតា វិវាទការតា កស្សុ-
ការតា សត្ថំ អចិក្កវលាការតា គេ ឧបសុត្តន្តិ
ឯវិវាទដ្ឋិ មា ទោ កុម្មោ អាយស្មោ ឯសោ អទេសិ
ត.បក តលវិ បដិមន្តេម កុម្មោ គេទ បណ្ណិតតា ច
ព្យត្តតា ច កហស្សុតតា ច អលមត្តតា ច មា
ស្ស កាយត្ថ បយេបិ កុម្មាតំ ចត្វា ភវិស្សាមាតិ ។
គេទ អទុច្ឆន្ទាចិ មា កណ្ណាចាចិ ឧប្បដ្ឋិតិ ឧប្បដ្ឋា-
ចិ ច កណ្ណាចាចិ កិរិយាការីយ បេតុល្លាយ សិវត្ថុ-
ដ្ឋិតិ ។ សត្ថំ កក្កវតិ(១) ។ វិក្កវហិ កុម្មោ កក្កវ

។ អរាជ្ជយមេត្តោសេ ដទៃក្មេ ឧ ចេត្តាយតិ ។

កម្មវត្ថុក្នុង ការប្រុងបរិច្ចាគបណ្ណាល័យសិក្សាស្រាវជ្រាវ

កិរិយាការីយ បេតុល្លាយ សិវត្ថុដ្ឋិតិ ។ អដិទោ គេ
កិក្ខុ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាណោស្សំ ។

(២) ព្រះវិហារៈ ដំណើរៈ ទើបព្រះមាត្រាស្រ្តី

ច្បាប់កិក្ខុសិក្ខុ ហើយស្រាប់ដំណើរកិក្ខុចិន្តាយ ម្នាសកិក្ខុចិន្តាយ
មាត្រាចាត់ ពួកបណ្ណកក្កវតិវលោហិតកក្កវ ដែលជាអ្នកចន្លើយកុ បដិ
ដេម្រា ចន្លើវិវាទ បដិកិក្ខុតាមតា បដិកិក្ខុតាលីក្កសិក្ខុ ដោយខ្លួនឯង
ហើយចូលទៅក្នុងកិក្ខុវិវាទ ដែលជាអ្នកចន្លើយកុ បដិដេម្រា បដិ
វិវាទ បដិកិក្ខុតាមតា បដិកិក្ខុតាលីក្កសិក្ខុដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយ
យំនិរនេម លោកមាតាម្នាដាច់ឡាយ ទិស្រូវកិក្ខុត្ថិ ដួលដួល
ព្រះលោកមាតា ដួលលោកលក្ខណ៍ប្រើដីដំណែងព្រៃពេញដំបាំងចុះ ព្រោះ
ដួលលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ចាត់ហុស្សុក ហើយជា
អ្នកដំណាច់ជីវិតស្រុកមារ ច្បាំងទៀត ពួកលោក ច្បាំងខ្លាចកិក្ខុតាមទ្វេ
សោរ ព្រោះពួកដំណើរក្លា ក៏ជាបុគ្គលិករបស់លោកចិន្តាយដែរ ។
ព្រះវិហារៈ ការបដិហេតុដាច់ឡាយដែលមិនទាន់ដំណើរ កិរិយាការី
យ បេតុល្លាយ សិវត្ថុដ្ឋិតិ ។ អដិទោ គេ កិក្ខុ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាណោស្សំ ។
កិក្ខុ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាណោស្សំ ។ កិក្ខុ កក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាណោស្សំ ។

អនុប្បត្តិកំ(១) កិក្ខុវេ វេសំ មោយបុរិសានំ អនុប្បត្តិ-
 មិតំ អប្បដ្ឋង្គំ មស្សបណាតំ អនុប្បយំ អនាវណិ-
 យំ កងំ ហិ ធាម តេ កិក្ខុវេ មោយបុរិសា អន្តរា
 កណ្ណាននាវណា ។ បេ ។ សង្ខេ អនិករណា កាវណា
 យេធិ ចន្ទោ កិក្ខុ កណ្ណាននាវណា ។ បេ ។ សង្ខេ
 អនិករណា កាវណា តេ ឧបសន្តមិទ្ធា វិវុត្តន្តំ មា មោ
 ត្រុត្តេ មាយស្មត្តោ ឃិសោ អនេសិ ឧលក ឧលវំ បដិ-
 បន្ថេម ត្រុត្តេ វនន ចល្លិវននក ច ប្បត្តនក ច តហុ-
 ស្សតនក ច អលវនត្តនក ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំធិ
 ត្រុត្តានំ បត្តា ករិស្សានាតិ ។ តេ អនុប្បត្តិ មេ វេ
 កណ្ណានាតិ ឧប្បដ្ឋង្គំ ឧប្បត្តានិ ច កណ្ណានាតិ កិយ្យោ-
 ភាវយ វេប្បណាយ សំវត្តន្តំ ធម៌ កិក្ខុវេ អប្បសន្តានំ
 ក បសា ធាយ ចសន្តានំ ក កិយ្យោភាវយ អនិទ្ធាតិ(២)
 កិក្ខុវេ អប្បសន្តានំ វេវ អប្បសា ធាយ ចសន្តានំ ច
 ឃិសន្តានំ មស្សបណាយាតិ ។

១ ១. ប. អនុប្បយំ ។ ២ ១. វ. បដិវេ កំ ។

ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីរបស់មោយបុរិសាវាំងអប្បលនោះ មិនសមគួរ
 មិនត្រូវវិនិច្ឆ័យ មិនត្រូវវិបេ មិនមែនជារបស់សម្មណៈ មិនអប្ប មិនគួរធ្វើ
 ឡើយ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ យេត្តត្តុតានជាមោយបុរិសាវាំងអប្បលនោះ
 បណ្តែបតុ ។ បេ ។ ចន្តិអនិករណក្នុងសង្ខេយេយ្យនន ហើយក្នុងលទៅ
 កណ្ណកត្តន្តុវៀត វេលាជាអ្នកបដិវេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបដិអនិករណក្នុង
 សង្ខេម្តងគ្នាដែរ ហើយខ្លះយាយ ធម៌នេះ លោកមានអាយុវាំងឡាយ
 មិនត្រូវធ្វើកិក្ខុវេម្តងគ្នា ត្រូវត្រូវត្រូវលោកបាទ ។ ចុះលោក កលំត្រូវបដិវេតុ
 ឱ្យរស់វិវិចិត្ត ព្រោះត្រូវលោកស្ម័គ្រតាមត្រូវបាទ ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ជា
 ត្រូវស្ម័គ្រ ហើយជាអ្នកអនិករជាវិក្ខុនោះ ច្បងវៀត ត្រូវលោកបាទ
 ក៏គួរវិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះមេតិកលំត្រា ក៏ជាវត្តក្នុងរបស់លោកវាំង-
 ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបដិវេតុវាំងឡាយវេលាមិនខាន់កើត
 វេតុ ក៏គួរ ការបដិវេតុវាំងឡាយវេលាវិក្ខុវេហើយ ក៏វិវិចិត្តតែង
 ធំឡាយឡើងវៀត ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីនេះ មិនមែនជាឱ្យតែ
 លេចត្រូវជ្រះថ្លាដល់ពួកដទៃវេលាមិនខាន់ប្រដាប់ ច្រើននាំពួកដទៃវេលាប្រដាប់
 ហើយ ឱ្យវិវិចិត្តត្រូវថ្លាឡើង ។ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីនេះមានវិ-
 ធីតាវេលាចក្តិមិនប្រដាប់ ឱ្យតែដល់ពួកដទៃវេលាមិនខាន់ប្រដាប់ទៅឡើយ
 មិនដឹកនាំពួកដទៃវេលាប្រដាប់ហើយ ឱ្យរស់វិក្ខុវេវិញទេ ។

កម្មវត្ថុ៣ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ

[៣] អដំទោ កកវា បណ្តុកលោហិតករិយោ(១) កិក្ខុ
 អនេកកមរិយោយេន វិករហិត្វា ធុត្តា តាយ ធុច្បោស តាយ
 បហិត្វតាយ អសធុត្តតាយ(២) សធុត្តណិកាយ កោ-
 សធុត្តស្ស អវណ្ណិ កាសិក្វា អនេកកមរិយោយេន សុករតា-
 យ សុរោសតាយ អប្បិធុត្តស្ស សធុត្តស្ស សល្លេទស្ស
 ទ្វតស្ស ពាសាធិកស្ស អបថយស្ស វិរិយាម្ពស្ស វណ្ណិ
 កាសិក្វា កិក្ខុនំ ននធុត្តវិកំ ននធុលាមិកំ ធម្មំ កនំ
 កត្វា កិក្ខុ អមធុត្តសំ តេធមិ កិក្ខុវេ សធុត្ត បណ្តុ-
 កលោហិតករិយោ កិក្ខុនំ ធម្មនិយមកម្មំ ករោតុ ។
 ឯវត្ត បន កិក្ខុវេ កាតតំ ។ បវេនំ បណ្តុកលោហិតករិ-
 យោ កិក្ខុ ចោទេតត្វា ចោទេត្វា សារេតត្វា សារេត្វា អាថត្តិ អា-
 រោបតត្វា(៣) អាថត្តិ អារោបតត្វា(៤) ឡត្តេន កិក្ខុវា បដិ-
 កាលេន សធុត្ត ញាបតត្វា សុលាតុ មេ កធុត្ត សធុត្ត

១ ឧ. ម. ៣ ។ ២ ឧ. ម. អសធុត្តិយ ។ ៣ ឧកេនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ ។
 ៤ ឧ. ម. ៣០៧ ។

កម្មវត្ថុ៤ កម្មវត្ថុ៤ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ

[៣] ត្រាវោនា ព្រះមាត្រាភាគ ទ្រង់កិរដ្ឋិលក្ខកបណ្តុកកិក្ខុ
 និវលោហិតកកិក្ខុ ដោយអនេកកមរិយោ ហើយទ្រង់សម្ព័ន្ធម្មិវោសាវន
 សភាពពិបុត្តលវេសលនចិក្ខិមបាទាដោយកម្រ និវវេនំបាទាដោយកម្រ
 ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសម្រេច ទៅច្រឡំច្រឡំ
 ដោយពួក មានសេចក្តីនិលច្រឡូស ទើបទ្រង់សម្ព័ន្ធនុណវនសភាព ជា
 បុត្តលវេសលនចិក្ខិមបាទាដោយហិយ និវវេនំបាទាដោយហិយ ជាអ្នក
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសម្រេច មានចិត្តជូរផង កម្លាំងចង់ខ្លា
 កិរលស ទាំងឡាយក៏សេចក្តីច្រើនថា មិនសម្បូរកិរលសវេស ប្រាសសេចក្តីព្យា-
 យាមដោយអនេកកមរិយោ ហើយទ្រង់សម្ព័ន្ធនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ
 កម្មវត្ថុ៤ ដល់ក្នុងកិក្ខុ ទ្រង់ទ្រង់ក្រាស់ទៅក្នុងកិក្ខុមក រើបមាត្រាព្រះពុទ្ធនិ-
 កាថា ខ្នាលកិក្ខុវិនិច្ឆ័យ រើដូច្នោះ សន្សំចូរច្រើននិយមកម្ម(១) ដល់
 បណ្តុកកិក្ខុនិវលោហិតកកិក្ខុចុះ ។ ខ្នាលកិក្ខុវិនិច្ឆ័យ ធម្មនិយមកម្មវត្ថុ៤
 សន្សំចូរច្រើននិយមកម្ម ។ សន្សំចូរច្រើននិយមកម្មបណ្តុកកិក្ខុនិវលោហិតកកិក្ខុវា
 មុន លុះបាទហើយ ភយ្យវលីក លុះវលីកហើយ ភយ្យលីកសាបត្តិវិទ្យុនិ
 លុះវលីកសាបត្តិហើយ កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិភល ភយ្យប្រកាសសន្សំច្រើន
 ដឹងថា ចតិក្រត្រាសន្សំច្រើន រួមទ្រង់សន្សំច្រើន ក្នុងបណ្តុកកិក្ខុ

១ កម្មវត្ថុ៤ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ ។

ឧបសគ្គ បណ្តុកលោហិតកាង់ ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី

ឋានសោ អរិយសិ តលាភិ តលាវិ បដិមទ្រព្យ គុម្ភ គេង
 បណ្ឌិតតណ ច ព្យត្តតណ ច តហស្សតតណ ច អល-
 បត្តតណ ច មា ចស្ស តាយតុ មយំធិ តុត្តាតំ បត្តា
 ភវិស្សនាភិ ។ គេង អនុប្បញ្ញាណំ ទេវ កណ្តាបាណំ
 ឧប្បញ្ញាណំ ឧប្បញ្ញាណំ ច កណ្តាបាណំ ភិយេន្តោភិយ
 វេបុលាយ សំវត្តន្តំ ។ សុខ្យំ បណ្តុកលោហិតកា-
 ង់ កិក្ខុណំ តន្ត្រិយតន្ត្រី ករោតិ ។ យស្សាយស្ស-
 តោ ឧមតិ បណ្តុកលោហិតកាង់ កិក្ខុណំ តន្ត្រិយ-
 កម្មស្ស កាលំ តោ តុល្លាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ
 សោ កាលយ្យ ។ ទុតិយធម៌ វិជមត្តំ វនាមិ ។ សុ-
 ណាតុ មេ កន្តំ សុខ្យំ វិម បណ្តុកលោហិតកា-
 ង់ កិក្ខុ អនុតា កណ្តាណារាតា ។ មេ ។ សុខ្យំ អនិ-
 ករណាណារាតា យេធិ ទាញ កិក្ខុ កណ្តាណារាតា
 ។ មេ ។ សុខ្យំ អនិករណាណារាតា តោ ឧបសម្ព័-
 មិត្តា ឋវិ វនន្តិ មា ទោ គុម្ភ តាយស្សតោ ឋានសោ
 អរិយសិ តលាភិ តលាវិ បដិមទ្រព្យ គុម្ភ គេង បណ្ឌិត-
 តណ ច ព្យត្តតណ ច តហស្សតតណ ច អលបត្តតណ

ឧបសគ្គ (សង្ឃធ្វើ) ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី បណ្តុកលោហិតកាង់ ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី

ចូរលោកលំដាប់ប្រើនឹងដៃក្នុងប្រាជ្ញាប័ណ្ណិយៈ ប្រការត្រូវលោក សុទ្ធតែ
 ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ជាតហស្សត ទាំងជាអ្នកអនិកាចជាតិក្នុងនោះ
 ផង ម្យ៉ាងទៀត ត្រូវលោកប្រើក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រការយេនិកលំ
 ដាប់ជាត្រូវប្រើប្រាស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ប្រការប្រើប្រាស់នោះ ការប្រើប្រាស់
 ទាំងឡាយដែលទំនងទាំងនោះទៀត គឺត្រូវប្រើ ការប្រើប្រាស់ទាំងឡាយ
 ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ដូចជាត្រូវប្រើប្រាស់ទៀត ។ សង្ឃធ្វើ
 ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី ដល់ត្រូវបណ្តុកកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ ។ ការប្រើប្រាស់ឥន្ទ្រិយ-
 មន្ត្រីដល់ត្រូវបណ្តុកកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា
 លោកមានអាយុកន្តិណា ត្រូវប្រើប្រាស់ មិនគួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា
 លោកមានអាយុកន្តិណា ត្រូវប្រើប្រាស់ ។ ប្រើប្រាស់លោកមានអាយុកន្តិណា
 គ្រប់គ្រងទាំងផង ។ ប្រើប្រាស់លោកមានអាយុកន្តិណា មិនគួរដល់ត្រូវប្រើប្រាស់
 កិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុនោះ ជាអ្នកប្រើប្រាស់ ។ មេ ។ ប្រើប្រាស់កិក្ខុនិង
 សង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅក្នុងកិក្ខុនិងទៀត ដែលជាអ្នកប្រើ
 ហេតុ ។ មេ ។ ប្រើប្រាស់កិក្ខុនិងសង្ឃធ្វើប្រាជ្ញា ហើយនិយាយយ៉ាង
 នេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវប្រើកិក្ខុនិងដួលដំបូលត្រូវលោក
 ប្រើប្រាស់ ចូរលោកលំដាប់ប្រើនឹងដៃក្នុងប្រាជ្ញាប័ណ្ណិយៈ ប្រការត្រូវលោក សុទ្ធ
 តែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ជាតហស្សត និងជាអ្នកអនិកាចជាតិក្នុងនោះ

វិធីយាន បុណ្យត្រៃ

៣ មា ចេស្ស កាយិកុ មយិមំ គុណ្ណានំ បទ្ហា កវិស្សាហានិ ។
 ៤ មា មនុស្សញ្ញាមិ យេវ កណ្ណាណិ ឧប្បទ្កិមំ ឧប្បញ្ញាមិ ច
 កណ្ណាណិ កិយេកុកានិយ វេប្បល្លាយ សំវត្ថុនំ ។ សុវេទ្ឋ
 បណ្ណករណាហិតកានំ កិក្ខុនំ ក្កដ្ឋិយក្កដ្ឋំ កាវតិ ។
 យស្សាយស្សនោ ខមតិ បណ្ណករណាហិតកានំ កិក្ខុនំ
 ក្កដ្ឋិយក្កដ្ឋស្ស កាវណំ ។ សា កុណ្ណិស្ស យស្ស ចក្ខុ-
 មតិ ។ សា កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯកមត្តំ វិទាមិ ។
 សុណានុ វេ កន្តេ សុវេទ្ឋ វិមេ បណ្ណករណាហិតកា
 កិក្ខុ អត្តនា កណ្ណាន កាវតា ។ មេ ។ សុវេទ្ឋ អធិការ-
 ណាវតា យេមិ ចត្តា កិក្ខុ កណ្ណាន កាវតា ។ មេ ។
 សុវេទ្ឋ អធិការណាវតា ។ ត ឧបសម្ព័ន្ធា ឯវិ វេទ្ឋិ
 មា ទោ កុម្ភេ អាយស្សនោ ឯសោ អនេសំ តលរំ តលរំ
 បដិទន្តេថ កុម្ភេ តេន បណ្ណិតតា ច ក្សត្តតា ច
 តហុស្សតតា ច អលមត្តតា ច មា ចេស្ស កាយិកុ

វិធីយាន បុណ្យ

ម្យាវិទ្យោ ត ពួកលោកច្បាប់ខ្លាចកិក្ខុនានាទ្យាសាវ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគឺជា
 ពួកលោកលោកច្បាប់ខ្លាចយើង ។ ព្រោះហេតុនោះ ការចង្អុលហុកចង្អុល-
 ខ្លាចយើងសិនបើខ្លាចកិក្ខុ ក៏តើស្រេច ការចង្អុលហុកចង្អុលខ្លាចយើងសិន
 ទៀតហើយ ក៏ដឹងតែតែក៏ដឹងចូលយៈទៀត ។ សុវេទ្ឋិក្កដ្ឋិយ-
 កម្មដល់ពួកបណ្ណករកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ ។ ការច្រើនដ្ឋិយកម្មដល់ពួក
 បណ្ណករកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ គួរដល់លោកនានាធម្មត្រៃណា លោក
 នានាធម្មត្រៃនោះ ត្រូវស្រៀម ទិវត្តវដល់លោកនានាធម្មត្រៃណា
 លោកនានាធម្មត្រៃនោះ ត្រូវដឹងយោង ។ ចំប្រកាសសេចក្តីនេះ
 ជាគ្រប់ចំណែក ។ ចំពោះព្រះបច្ឆិមាច្រើន សូមសង្ឃីស្តាប់ខ្ញុំ ពួក
 បណ្ណករកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុនោះ ជាអ្នកចង្អុលហុក ។ មេ ។ ចង្អុលដំកាល
 ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលរៀនកិក្ខុនាទៀត ដែលជាអ្នក
 ចង្អុលហុក ។ មេ ។ ចង្អុលដំកាលក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយទិយាយ
 យ៉ាងនេះថា លោកនានាចង្អុលខ្លាចយើង ទំនៀមទ្រព្យកិក្ខុនិងផ្កាស្រព្វាញ់
 ពួកលោកនានានោះ ពួកលោករាល់គ្នាច្រើនដឹងកិក្ខុនាទៀត ព្រោះ
 ពួកលោក សុវេទ្ឋិក្កដ្ឋិយកម្មដល់ពួក ជាអ្នកចង្អុល ដោយស្រួល ហើយជា
 អ្នកដឹងតែយើងកិក្ខុនោះ ម្យាវិទ្យោ ពួកលោកច្បាប់ខ្លាចកិក្ខុនានាទ្យាសាវ

មយំបី ត្រូវ កំ បន្ទា ភវិស្សាហានិ ។ តេន អនុច្ចាតិ
យេវ កណ្តាលិ ឧច្ចុដ្ឋិ ឧច្ចុដ្ឋិ ច កណ្តាលិ
កិយ្យោភានិយ វេយ្យាណិយ សំវត្តិ ។ សង្ខេ បណ្តុ-
កាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ កង្វះយកង្វះ កាលាតិ ។
យស្សយស្សនា ឧមតិ បណ្តុ កាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ
កង្វះយកង្វះស្ស កាលា ។ កណ្តុស្ស យស្ស
ឧមតិ ។ កាលោហិត ។ កតំ សង្ខេ បណ្តុក-
ាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ កង្វះយកង្វះ ឧមតិ សង្ខេស្ស
កណ្តុ កណ្តុ ។ ឯវមេតំ បាយមិទំ ។

[៦] តំហិ កិក្ខុវ មន្ត្រិហិ សមញ្ញាតតំ កង្វះយ-
កង្វះ អន្តរកម្មត្រូវ យោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឧត្តម-
សន្តត្រូវ អសម្មតា កតំ យោតិ អប្បដិច្ចតា កតំ
យោតិ អប្បដិច្ចាយ កតំ យោតិ វមេហិ ។ ថា កិក្ខុវ
តំហិ កិក្ខុវ សមញ្ញាតតំ កង្វះយកង្វះ អន្តរកម្មត្រូវ
យោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឧត្តមសន្តត្រូវ ។

ក្រាមយំបី កង្វះ កំ បន្ទា ភវិស្សាហានិ ។ តេន អនុច្ចាតិ
យេវ កណ្តាលិ ឧច្ចុដ្ឋិ ឧច្ចុដ្ឋិ ច កណ្តាលិ
កិយ្យោភានិយ វេយ្យាណិយ សំវត្តិ ។ សង្ខេ បណ្តុ-
កាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ កង្វះយកង្វះ កាលាតិ ។
យស្សយស្សនា ឧមតិ បណ្តុ កាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ
កង្វះយកង្វះស្ស កាលា ។ កណ្តុស្ស យស្ស
ឧមតិ ។ កាលោហិត ។ កតំ សង្ខេ បណ្តុក-
ាលោហិតកាធំ កិក្ខុធំ កង្វះយកង្វះ ឧមតិ សង្ខេស្ស
កណ្តុ កណ្តុ ។ ឯវមេតំ បាយមិទំ ។

[៦] តំហិ កិក្ខុវ មន្ត្រិហិ សមញ្ញាតតំ កង្វះយ-
កង្វះ អន្តរកម្មត្រូវ យោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឧត្តម-
សន្តត្រូវ អសម្មតា កតំ យោតិ អប្បដិច្ចតា កតំ
យោតិ អប្បដិច្ចាយ កតំ យោតិ វមេហិ ។ ថា កិក្ខុវ
តំហិ កិក្ខុវ សមញ្ញាតតំ កង្វះយកង្វះ អន្តរកម្មត្រូវ
យោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឧត្តមសន្តត្រូវ ។

(៤) អបរោហិតិ ភិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមញ្ញានំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អនាមត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសយាតា-
 មិទិយា អាមត្តិយា កតំ ហោតិ មេសិតាយ អាមត្តិយា
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមញ្ញា-
 តំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

(៦) អបរោហិតិ ភិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមញ្ញានំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អនាមេត្តា កតំ ហោតិ អសារេត្តា កតំ
 ហោតិ អាមត្តិ អនាមេត្តា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមញ្ញានំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិប្ប-
 កម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

(៥) ម្នាលភិក្ខុវាំងខ្ញុំឈ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយពាក្យកំផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ ដិវទៀត
 គឺ ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយមិនមានអាចក្ខី ១ ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយអាចក្ខីមិនមែន
 ជាវិទយកម្មផង(១) ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ (អាចក្ខីវិជយាម្ចាស់
 សម្បត្តិវិជយា) ១ ម្នាលភិក្ខុវាំងខ្ញុំឈ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជា
 វិទយកម្មផង ជាភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយពាក្យកំផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ
 ខេនង ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុវាំងខ្ញុំឈ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយពាក្យកំផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ ដិវទៀត
 គឺ ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ ១ ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ
 ជាវិទយកម្មផង ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ ១ ភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ
 ជាវិទយកម្ម ផង ជាភត្ថវិជយាម្ចាស់ដោយពាក្យកំផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ ខេនង ។

១ អាចក្ខីវិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា ចានស្រស់អាចក្ខីវិជយា គឺជា ចានស្រស់
 វិជយា ។ វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា
 វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា វិជយាម្ចាស់
 ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ គឺជា វិជយាម្ចាស់ដោយសេសិតាមត្តិ ។

កម្មត្ថករ កម្មនិយម កម្មវិធី

[៧] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថ-
ជ័យតត្ថំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយតត្ថត្ថា ឡុប-
សន្តត្ថា មស្សនិប្បត្តា កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតត្ថំ ហោតិ
វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេហិ ថោ កិក្ការេ តិហន្តេហិ ស-
មញ្ញាកតំ តត្ថជ័យតត្ថំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជ-
យតត្ថត្ថា ឡុបសន្តត្ថា ។

[៨] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ
តត្ថជ័យតត្ថំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយតត្ថត្ថា
ឡុបសន្តត្ថា មស្សនិប្បត្តា កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតត្ថំ
ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេហិ ថោ កិក្ការេ តិ-
ហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថជ័យតត្ថំ អធិប្បកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិជយតត្ថត្ថា ឡុបសន្តត្ថា ។

[៩] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថ-
ជ័យតត្ថំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយតត្ថត្ថា ឡុប-
សន្តត្ថា មស្សនិប្បត្តាយ កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតត្ថំ ហោតិ

កម្មត្ថករ កម្មនិយម កម្មវិធី

[១០] ហ្គាលកិក្កុបិណ្ឌិយោ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មជន ជាវិជយ-
កម្មជន ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ជន ប្រកថវេយកម្ម ព្យ វិវិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយត្រើដោយកិច្ចការសុខ ១ កម្មវិជយត្រើដោយកម្មវិធី ១ កម្មវិជយ
ត្រើដោយកម្ម ១ ហ្គាលកិក្កុបិណ្ឌិយោ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មជន ជា
វិជយកម្មជន ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ជន ប្រកថវេយកម្ម ព្យ
វិវិទេវ្យក ។

[១១] ហ្គាលកិក្កុបិណ្ឌិយោ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មជន ជាវិជយ-
កម្មជន ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ជន ប្រកថវេយកម្ម ព្យ វិវិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយត្រើដោយកិច្ចការសុខ ១ កម្មវិជយត្រើដោយកម្មវិធី ១
កម្មវិជយត្រើដោយកម្ម ១ ហ្គាលកិក្កុបិណ្ឌិយោ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្ម
ជន ជាវិជយកម្មជន ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ជន ប្រកថវេយ
កម្ម ព្យ វិវិទេវ្យក ។

[១២] ហ្គាលកិក្កុបិណ្ឌិយោ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មជន ជាវិជយ-
កម្មជន ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ជន ប្រកថវេយកម្ម ព្យ វិវិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយត្រើដោយកិច្ចការសុខ ១ កម្មវិជយត្រើដោយកម្មវិធី ១

កម្មវត្ថុ កង្ខឹមកម្ម អនម្មកម្ម

ឡុំបសន្តត្វ មេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ ។
អនម្ម កតំ ហោតិ វគ្គន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ហោ
តិក្ខុវ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខឹមកម្មំ អនម្ម-
កម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្វ ឡុំបសន្តត្វ ។

[១៣] អបរហិចំ តិក្ខុវ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ
កង្ខឹមកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្វ
ឡុំបសន្តត្វ អហោន្តា កតំ ហោតិ អនម្មន កតំ
ហោតិ វគ្គន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ។ តិក្ខុវ
តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខឹមកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិទយកម្មត្វ ឡុំបសន្តត្វ ។

[១៤] អបរហិចំ តិក្ខុវ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ
កង្ខឹមកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្វ
ឡុំបសន្តត្វ អហោន្តា កតំ ហោតិ អនម្មន កតំ
ហោតិ វគ្គន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ហោ តិក្ខុវ
តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខឹមកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិទយកម្មត្វ ឡុំបសន្តត្វ ។

កម្មវត្ថុ កង្ខឹមកម្ម ជាតម្រូវដល់ចម្រើនតម្លៃ

វៀត ភិ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។
កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវភិក្ខុវ កង្ខឹមកម្ម ជាតម្រូវ
ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាតម្រូវដល់ម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយ
អង្គ ៣ ខេរង ។

[១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុវភិក្ខុវ កង្ខឹមកម្ម ជាតម្រូវកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាតម្រូវដល់ម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយ ៣
វៀត ភិ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដល
វិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដល
វិទយោសិកាយភិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវភិក្ខុវ កង្ខឹម
កម្ម ជាតម្រូវកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាតម្រូវដល់ម្ចាស់ដោយការ
ក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ៣ ខេរង ។

[១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុវភិក្ខុវ កង្ខឹមកម្ម ជាតម្រូវកម្មផង ជាអវិ
ទយកម្មផង ជាតម្រូវដល់ម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ៣ វៀ
វៀត ភិ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។
កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដលវិទយោសិកាយភិ ។ កម្មវដល
វិទយោសិកាយភិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវភិក្ខុវ កង្ខឹម
កម្ម ជាតម្រូវកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាតម្រូវដល់ម្ចាស់ដោយការ
ក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ៣ ខេរង ។

[១៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា
 ឡុបសន្តត្ថា អាបត្តិ អបរេហិមិ កតំ ហោតិ អធិកម្ម
 កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា ឡុបសន្តត្ថា ។

អធិកម្ម ឡុបសន្តត្ថំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយ-
 កម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា សុវុបសន្តត្ថា
 សម្មទា កតំ ហោតិ បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-
 យ កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ ស-
 មញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយ-
 កម្មត្ថា សុវុបសន្តត្ថា ។

[១៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា សុវុ-
 បសន្តត្ថា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ វិទេសនាតាមិចិយា

[១៥] ខ្មាលភិក្ខុវាង្គិយ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផល ជាវិ-
 ទេយកម្មផល ជាភម្មវិសេសម្ចាស់ដោយកម្រកំផល ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺ កម្មវិសេសម្ចាស់កម្រកំផល ១ កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយស្រាប់វិសេស ១ កម្ម
 វិសេសម្ចាស់កម្រកំផល ១ កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយពួក ១ ខ្មាលភិក្ខុវាង្គិយ
 ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផល ជាវិទេយកម្មផល ជាភម្មវិសេសម្ចាស់ដោយ
 កម្រកំផល ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខេងង ។

ចំណុចនិយមនាម័ត្ត ១២ ក្នុងអធិកម្ម ។

[១៦] ខ្មាលភិក្ខុវាង្គិយ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាភម្មប្រកបដោយចម្រ
 ផល ជាភម្មប្រកបដោយវិទេយផល ជាភម្មវិសេសម្ចាស់ដោយល្អផល ប្រកប
 ដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិសេសម្ចាស់វិទេយផល ១ កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយការ
 សាកសួរ ១ កម្មវិសេសម្ចាស់កម្រកំផល ១ ខ្មាលភិក្ខុវាង្គិយ ភដ្ឋង្គិ-
 យកម្ម ជាអធិកម្មផល ជាវិទេយកម្មផល ជាភម្មវិសេសម្ចាស់ដោយល្អផល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខេងង ។

[១៧] ខ្មាលភិក្ខុវាង្គិយ ភដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផល ជា
 វិទេយកម្មផល ជាភម្មវិសេសម្ចាស់ដោយល្អផល ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសម្ចាស់កម្រកំផល ១ កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយកម្រកំផល

[២១] អថ វេហិ ចិ ភិក្ខុវេ ភិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា
 សុវ្រសន្តតា បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 ភិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ តដ្ឋនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ
 ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រសន្តតា ។

[២២] អថ វេហិ ចិ ភិក្ខុវេ ភិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រ-
 មសន្តតា បដិប្បាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភិហន្តេហិ
 សមញ្ញាគតំ តដ្ឋនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយ-
 កម្មតា សុវ្រសន្តតា ។

[២៣] អថ វេហិ ចិ ភិក្ខុវេ ភិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រ-
 មសន្តតា អាចត្តិយេ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

[២០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាកម្មវេលាទ្វារចំពោះដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវេលាសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលា
 ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនិយកម្ម ជាធម្ម-
 កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាទ្វារចំពោះដោយល្អផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាកម្មវេលាទ្វារចំពោះដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវេលាធ្វើតាមពាក្យចេញ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើ
 ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនិយកម្ម ជាធម្មកម្ម
 ផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាទ្វារចំពោះដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
 វិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាទ្វារចំពោះដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺ កម្មវេលាធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលា

សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមត្តោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ កង្ខណ្ឌិយភម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ច សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច ។

[២៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ កង្ខណ្ឌិយភម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ច សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមត្តោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ កង្ខណ្ឌិយភម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ច សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច ។

[២៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ កង្ខណ្ឌិយភម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញោវ សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច អាមត្តិ អាណេមេត្វា(១) កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមត្តោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ កង្ខណ្ឌិយភម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ច សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច ។

ធម្មកម្មញ្ញោវ ខ្មែរសំ(២) តិវិទី ។

១ ឧ កេណោ ។ ២ ធម្មកម្មញ្ញោវ ។

កម្មវិសេសោហិយេវេចាធ្វើ ១ កម្មវិសេសេវេត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសេវេ ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជាវិធម្មកម្មផង ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ។

[២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ កម្មវិសេសេវេត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសេវេហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ។

[២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ កម្មវិសេសេវេត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសេវេហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហិយេសាត្រេមព្រៀងត្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុភាន់ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម្មកម្មផង ។

សុវ្រុបសទ្ធីញ្ច ខ្មែរសំ(២) តិវិទី ។

សង្ឃស្ស វាសន្តំ ភាសតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ
សមម្ហានុភស្ស ភិក្ខុវេ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ តត្ថ-
ជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

[៣០] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ឋានោ ភិណ្ណានុភស្ស ។ មេ ។
សង្ឃោ អតិករណ ករោតោ ឋានោ ពាលោ ហោតិ
អត្ថបុត្តោ អាមត្តិពហុលោ មធមធាថោ ឋានោ តិហិ-
សំ សង្ឃោ វិហារតិ អធិបុលោចំ តិហិ តិហិសំ សង្កេហិ
ឥវេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

[៣២] អថវេសំ មិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្ត-
មាថោ សង្ឃោ តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ឋានោ អធិសីលេ
សីលវិបត្តោ ហោតិ ឋានោ អត្ថបុត្តោ អាមាវិបត្តោ
ហោតិ ឋានោ អតិជំ ជ្ជិយោ ជំ ជ្ជិវិបត្តោ ហោតិ ឥវេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

ព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជិកដ្ឋ-
យកម្មដល់ភិក្ខុវេលប្រកថវោយន្តិ ព ។ ខេឯង ។

[៣១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជិក-
ជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួក គឺ ភិក្ខុមួយពួក ជាអ្នកចង្អុល ។ មេ ។ បង្ក
អតិវាល័ក្ខន៍សង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួក ល្ងង់ មិនឃ្លាស មានភាពក្តីច្រើន
មិនមានការកំណត់ភាពក្តី ១ ភិក្ខុមួយពួក ដេវ្រច្រឡកច្រឡំដោយគ្រ-
ហស្តដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជិកជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកខេឯង ។

[៣២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជិ-
កជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមួយពួក មានសីលវិបត្តិក្នុង
អតិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួក មានភាពវិបត្តិក្នុងឥដ្ឋបារ ១ ភិក្ខុមួយពួក
មានជំងឺវិបត្តិក្នុងភតិជំងឺ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏
តប្បវេជ្ជិកជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកខេឯង ។

មេតតោ ន សវនិយំ កាតតំ ន អនុវិដោ បដ្ឋ-
មេតតោ ន ឱកាសោ កាវេតតោ ន ពោធិតតោ ន
សារេតតោ ន ភិក្ខុ^(១) ភិក្ខុហិ សម្មយោ ជេតុន្តិ ។

ឆន្ទនិយាយេ អដ្ឋាសវតំ វិជ្ជំ ។

(៣៧) អដ្ឋទោ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាណិ
ភិក្ខុនំ ឆន្ទនិយកម្មំ អកាសិ ។ តេ សង្ឃេន ឆន្ទ-
និយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ជាតេន្តិ ទេត្តារំ
វត្តន្តិ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វិទេន្តិ មយំ អាវុសោ
សង្ឃេន ឆន្ទនិយកម្មកតា សម្មា វត្តាម លោមំ ជា-
តេម ទេត្តារំ វត្តាម កតំ នុ ទោ អម្ពេហិ បដិបដ្ឋិ-
តត្ថន្តិ ។ កតវតោ ឯតមត្តំ អាណេសំ ។ តេហិ
ភិក្ខុវ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាណិ ភិក្ខុនំ ឆន្ទនិ-
យកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេតុ ។

១ ឧ. ភិក្ខុពិ ១ វិស្សតិ ។

ដល់ភិក្ខុជាចកកត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានខាតពេក្យ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ)
មិនត្រូវទទួលនាទីជាឯកុដិវត្ត មិនត្រូវធ្វើធ្មេកាស^(១) មិនត្រូវចាទេត
(ដោយវត្ត ឬដោយអាចក្តិ) មិនត្រូវលីក (ពេសក្ខាដវ) មិនត្រូវ
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱវរណ្ណោះ) ទ័ន្ធចកភិក្ខុជនីត្តា ។

យជញ្ញ ១៤ ព្រតិច្ឆនិយាយេ ។

(៣៨) លំដាប់នោះឯង សន្សំបានធ្វើកម្មនិយកម្មដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុ
និងលោហិតភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសន្សំបានធ្វើកម្មនិយ-
កម្មហើយ គឺប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម^(២) ប្រព្រឹត្តវត្តដល់
ភិក្ខុយាលាសំចេញចាកកម្ម ព្រឹត្តលទៅភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាភាវសា ទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសន្សំបានធ្វើកម្មនិ-
យកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត
ដល់ភិក្ខុយាលាសំចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។
ភិក្ខុទាំងឡាយ យកសេចក្តីនេះគ្រាប់បង្កិច្ចលព្រះអាទព្រះភាគ ។ ព្រះភន្តិ
ទ្រង់គ្រាស់ថា ខ្ញុំលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើម្បីនោះ សន្សំចូរម្ខាងកម្មនិយកម្ម
ដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុចុះ ។

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃប្រារព្ធធខន្ធជិយកម្មហើយ មិនត្រូវស្តេចកាលនិងភិក្ខុណាមួយដែលមាន
ពោលដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្តេចសុភាពរាជតាម ។

(៣៦) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស

ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សៈម្តង ឧបសម្មា-
នេតិ វិស្សយំ នេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបតិ ភិក្ខុនោ-
វាធកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនេតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស
ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សៈម្តង ។

[៣៧] អបរោហិថិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តហិ សមញ្ញា-

គតស្ស ភិក្ខុវោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សៈម្តង
យាយ អាបត្តិយា សន្ស័ន តដ្ឋនិយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ អាបត្តិ អញ្ញំ វា នាទិសិកំ តតោ វា
ចាប័ដ្ឋតំ កម្មំ តាហតិ កម្មំតោ តាហតិ នមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ
តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សៈម្តង ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស

ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សៈម្តង បក-
តតស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសដំ បបេតិ បវារណំ បបេតិ
សវចនិយំ កោះវតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ តាហតិ

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដិប្បនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ គឺ ភិក្ខុធិរុទ្ធសម្បត ១ ភិក្ខុធិរុទ្ធិប្បយ ១
ភិក្ខុធិរុសាមណោសម្បត ១ ភិក្ខុធិរុសាមណោសម្បតប្រដិប្បនិយកម្ម ១
ភិក្ខុវេសសង្ឃសម្មាហិយ ប្រៀបប្រាណិក្ខុវាទីវាទីឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុ
វាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដិប្បនិយកម្ម រមសំភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី
៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដិប្បនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ ថវិទ្ធាវិទ ភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើតដ្ឋនិយកម្ម
ប្រាណសម្ពាសនាហិយ ប្រដិប្បនិយកម្មនោះ ១ ឬសាច្ចៈវិទ្ធាវិទ
ហោល ភ្នំនីវិទ្ធាវិទ្ធិមុននោះ ១ ឬកិរាច្ចៈវិទ្ធាវិទ រាជ្ជមុននោះ ១ ភិក្ខុ
គំរងៀលតដ្ឋនិយកម្ម ១ ភិក្ខុគំរងៀលនាភិក្ខុវេសម្បតនិយកម្ម ១ ម្នាល
ភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដិប្បនិយកម្មារមសំភិក្ខុវេសប្រកបវាយ
ន្តី ៥ នេះ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដិប្បនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ គឺ ភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិសវរមសំភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិ ១
ភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិសវរមសំភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិ ១ ភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិសវរមសំភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិ (ធុរិ
អនិកាណិ) ១ ភិក្ខុធិរុទ្ធិសវរមសំភិក្ខុវាទីធិរុទ្ធិ ១ ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី

ចោរ ទេតិ សាមាគី ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឆដ្ឋិ-
ជ័យកម្មំ ន បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

បដិច្ចស្សន្តោកត្វិយសំ ឆដ្ឋិកំ ។

[៣៧] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ឆដ្ឋិជ័យកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ន ឧបសម្ពា-
ទេតិ ន ចិស្សយំ ទេតិ ន សាមណេវំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
ភិក្ខុនោ វា ន កសយ្ហតិ សាធិយតិ សម្មនោមិ ភិក្ខុជិយោ
ន ឱវទេតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ ឆដ្ឋិជ័យកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

[៤០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ ឆដ្ឋិជ័យកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ យាយ
អាចត្តិយា សង្កេន ឆដ្ឋិជ័យកម្មំ ភាតំ ហោតិ តំ
អាចត្តិ ន អាចត្តិ វាញំ វា នាធិសិកំ នោ វា ហា-
ចត្តនំ កម្មំ ន កាហាតិ កម្មិកេ ន កាហាតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ
ឆដ្ឋិជ័យកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

(ដើម្បីចោទ) ន ភិក្ខុនោ នេ ន ភិក្ខុលីកេ ន ភិក្ខុប្រកបញ្ញកភិក្ខុ (ឱ
ល្យោះ) ឆដ្ឋិភិក្ខុភិក្ខុនោ ន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំមិនត្រូវម្ចាស់
កង្វើយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះទេ ។

ចប់កង្វើយកម្មដែលសន្សំមិនត្រូវម្ចាស់ មានចំនួន ៤ ។

[៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ចាស់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ភិក្ខុ មិនឱ្យឧបសម្ពាទេ មិនឱ្យមិនស្សីយ មិន
មិនឱ្យសាមណេយម្រើខ្លួន មិនឱ្យខ្មួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុមិន
បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុទាំងឡាយ ម
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ចាស់កង្វើយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

[៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ចាស់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ភិក្ខុ ដែលសន្សំកង្វើយកម្មព្រោះ
ភាគត្តិណាហើយ មិនត្រូវភាគត្តិទៀតទេ ឬភាគត្តិដទៃប្រហែលគ្នាមិន
ភាគត្តិមុននោះ ឬភិក្ខុភាគត្តិដទៃជាភិក្ខុមុននោះ មិនគិតជ្រើសកង្វើ-
យកម្ម មិនគិតជ្រើសភិក្ខុអ្នកកង្វើយកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
សន្សំត្រូវម្ចាស់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

កន្លងៗយកម្មស្ម័គ្រ បដិច្ចស្ម័គ្រ យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្យ
 យាចិត្តា ។ តតិយម្យ យាចិត្តា ។ ត្យាត្រួត កិក្ខុ
 បដិសេស សង្ឃ ប្រាមេតោ សុណាតុ មេ កង្ក
 សង្ឃ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា កិក្ខុ សង្ឃ
 កន្លងៗយកម្មស្ម័គ្រ សម្មា វត្តន្ត លោម ចាត្រួត ទេសា
 វត្តន្ត កន្លងៗយកម្មស្ម័គ្រ បដិច្ចស្ម័គ្រ យាចិត្ត ។ យនិ
 សង្ឃស្ម័គ្រ បត្តកាល្យ សង្ឃ បណ្ឌិតលោហិតកា
 កិក្ខុ កន្លងៗយកម្ម បដិច្ចស្ម័គ្រ យាចិត្ត ។ ឃ
 សុណាតុ មេ កង្ក សង្ឃ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា
 កិក្ខុ សង្ឃ កន្លងៗយកម្មស្ម័គ្រ សម្មា វត្តន្ត លោម
 ចាត្រួត ទេសា វត្តន្ត កន្លងៗយកម្មស្ម័គ្រ បដិច្ចស្ម័គ្រ
 យាចិត្ត ។ សង្ឃ បណ្ឌិតលោហិតកា កិក្ខុ
 កន្លងៗយកម្ម បដិច្ចស្ម័គ្រ យាចិត្ត ។ យស្ម័គ្រ
 មេតិ បណ្ឌិតលោហិតកា កិក្ខុ កន្លងៗយ-
 កម្មស្ម័គ្រ បដិច្ចស្ម័គ្រ យា តុណ្ណស្ម័គ្រ យស្ម័គ្រ ទុត-
 មតិ សា កាសយ្យ ។ ទុតិយម្យ ឋិតមត្ត វេទាមិ ។

ខ្ញុំប្រាកដណាស់ច្បាស់ មកស្រុកការព្រាបកន្លងៗយកម្ម ។ កប្បិស្វមជា
 គម្រប់ពីរដង ។ កប្បិស្វមជាគម្រប់ពីរដង ។ កិក្ខុកុណ្ណស
 ប្រតិបល , កប្បិស្វមជាសង្ឃឡង្គង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌិតកិក្ខុនិរោយិតកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធំ
 កន្លងៗយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រវែង ពំនិសម្បកមេ ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដ៏ល្អដល់កិរិយាលាសចេញទៅកម្ម មកស្រុកការព្រាបកន្លងៗយកម្ម ។
 បើកម្មនោះបានដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ កប្បិស្វមជាគម្រប់កន្លងៗយកម្ម របស់
 ពួកបណ្ឌិតកិក្ខុនិរោយិតកិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌិតកិក្ខុនិរោយិតកិក្ខុនេះ ដែល
 សង្ឃបានធ្វើកន្លងៗយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រវែង ពំនិសម្ប-
 កមេ ប្រព្រឹត្តវត្តដ៏ល្អដល់កិរិយាលាសចេញទៅកម្ម (ឥឡូវមក) សូម
 ការព្រាបកន្លងៗយកម្ម ។ សង្ឃព្រាបកន្លងៗយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌិតកិក្ខុ
 និរោយិតកិក្ខុ ។ ការព្រាបកន្លងៗយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌិតកិក្ខុនិរោយ-
 ិតកិក្ខុ គួរដល់លោកនាយកអង្គណា លោកនាយកអង្គនោះ
 ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកនាយកអង្គណា លោកនាយកអង្គ
 នោះ ត្រូវខំយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រាកដសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង ។

ប្រការទី១១ កិច្ចសន្យាប្រតិបត្តិការ

សុំណាម ១១ កថា ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

កិច្ចសន្យាប្រតិបត្តិការ

បញ្ជីគ្រួសារសង្ឃដើមប្រើម សូមសន្យាស្តាប់ខ្ញុំ ។ ថេ ។ ក៏ការម្ចាស់កង្កែប
 យកម្នាក់សំព័ន្ធបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្ក ក្នុងរាជលោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវខ្ចីយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្រប់បីដង ។ បញ្ជីគ្រួសារសង្ឃដើមប្រើម សូមសន្យាស្តាប់ខ្ញុំ
 ក្នុងបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្កនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើកង្កែបយកម្តាយ
 បានប្រើក្នុងការងារប្រតិបត្តិការ វាងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តក្នុងរាជលោក
 លោស៍ចេញទោស (ឧទ្ធរណ៍) សូមការម្ចាស់កង្កែបយកម្តាយ ។ សង្ឃក៏
 ធ្លាប់កង្កែបយកម្តាយសំព័ន្ធបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្ក ។ ការម្ចាស់
 កង្កែបយកម្តាយសំព័ន្ធបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្ក ក្នុងរាជលោកមានអាយុ
 អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវខ្ចីយាយឡើង ។ សង្ឃ
 បានម្ចាស់កង្កែបយកម្តាយសំព័ន្ធបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្កហើយ (ការ
 ធ្លាប់កង្កែបយកម្តាយសំព័ន្ធបណ្ណកក់ក្នុងនិរលោហិតកក់ក្កនេះ) ក្នុងរាជលោក
 ប្រការទី១១ កិច្ចសន្យាប្រតិបត្តិការ ។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ក្នុងនិរលោកនេះ
 ដោយការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣) គេន ទោ មន សមយេន អាយស្ម
 សេយ្យសកោ ពារលា ហោតិ អត្សត្តោ^(៤) អាមត្តិកហ្ម-
 លា អនបនាដោ តិហិសំសង្ខោ វិហារតិ អននុលោមិ-
 កេហិ តិហិសំសង្ខោហិ អបិស្សុ កិក្ខុ បតតត្តា^(៥)
 បរិវាសំ ទេត្តា មូលាយ បដិកស្សត្តា មាទត្តំ ទេត្តា
 អត្តន្តា ។ យេ តេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ មេ ។ តេ ទុដ្ឋា-
 យត្តិ វិយត្តិ វិទា.តត្តិ កតំ ហិ បាម អាយស្ម
 សេយ្យសកោ ពារលា ករិស្សតិ អត្សត្តោ អាមត្តិក-
 ហ្មលា អនបនាដោ តិហិសំសង្ខោ វិហារិស្សតិ អននុ-
 លោមិកេហិ តិហិសំសង្ខោហិ អបិស្សុ កិក្ខុ បតតត្តា
 បរិវាសំ ទេត្តា មូលាយ បដិកស្សត្តា មាទត្តំ ទេត្តា
 អត្តន្តាតិ ។ អថទោ តេ កិក្ខុ កតតតោ ឯតមត្តំ
 អារោមេស្មំ ។

(៤៤) អថទោ កតត បតស្មី ចិណាទេ ឯតស្មី
 បករលោ កិក្ខុសម្មំ សង្ខិទាតាមេត្តា កិក្ខុ បដិបុដិ

១ ទ. អប្បិច្ឆា ។ ២ ម. បាតា ។

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកកិក្ខុមានកាយ ជាភិក្ខុល្ងផ្តំ
 មិនឈ្លាន មានអាមត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាមត្តិ នៅច្រឡំក្រឡំ
 ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡំមិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-
 តត្តសោតកំភែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានក្ខ ឱ្យអក្កាន ។
 ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាដឹង ។ មេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
 ក៏ពាលនោះ សិរវៀល បន្តបន្តិច ហេតុអ្វីបានជាសេយ្យសកៈមាន
 កាយ ជាភិក្ខុល្ងផ្តំ មិនឈ្លាន មានអាមត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាមត្តិ
 នៅច្រឡំក្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡំមិនសមគួរ ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយជាបកតត្តសោត កំភែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានក្ខ ឱ្យអក្កាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបបង្គំទូល
 ដំណើរនឹងចំពោះព្រះនាមព្រះភាគ ។

(៤៤) ព្រះវិហារនេះ ដំណើរនេះ ព្រះនាមព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រ-
 ជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់គ្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនោះថា អូស

សង្ខំ ភិក្ខុវេ សេយ្យសភោ ភិក្ខុ ពាលោ យោតិ
 អន្សត្តោ អាមន្តិកម្មាលោ អនបនាថោ តិហិសំសន្នោ
 វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសន្នោហិ អបិស្សុ
 ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធម្មា មូលាយ បដិកស្សត្តា
 មានត្តំ ធម្មា អន្តោ វេ ។ សង្ខំ កក្កុតិ ។ វិហារតិ
 តុន្តោ កក្កុតិ អននុវិគំ(១) ភិក្ខុវេ តស្ស មោយ បុរិសស្ស
 អននុលោមិកំ អប្បដិវ្រំ អស្សាមណកំ អតត្បិយំ
 អត្តរណិយំ តតិ ហិ ពាម សោ ភិក្ខុវេ មោយ បុរិសោ
 ពាលោ ភិក្ខុវេ អន្សត្តោ អាមន្តិកម្មាលោ អនបនា-
 ថោ តិហិសំសន្នោ វិហារិស្សតិ អននុលោមិកេហិ តិហិ-
 សំសន្នោហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធម្មា
 មូលាយ បដិកស្សត្តា មានត្តំ ធម្មា អន្តោ យេតំ
 ភិក្ខុវេ មប្បវេញនំ ពិ បសាធាយ បសទ្ធានំ ពិ
 ភិយ្យោភាយ ។ យេ ។ វិហារិក្ខា មន្តិ តតិ កត្តា
 ភិក្ខុ អាមន្តិកិ តេហិ ភិក្ខុវេ សាម្ពុ សេយ្យ-
 សកស្ស ភិក្ខុវោ ខិណ្ណបិដក ករោតុ ខិស្សយ

១ អននុវិគំ ។

ភិក្ខុវេ ខិណ្ណបិដក ភិក្ខុវេ សេយ្យសភោ ភិក្ខុ ពាលោ យោតិ
 អន្សត្តោ អាមន្តិកម្មាលោ អនបនាថោ តិហិសំសន្នោ
 វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសន្នោហិ អបិស្សុ
 ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធម្មា មូលាយ បដិកស្សត្តា
 មានត្តំ ធម្មា អន្តោ វេ ។ សង្ខំ កក្កុតិ ។ វិហារតិ
 តុន្តោ កក្កុតិ អននុវិគំ(១) ភិក្ខុវេ តស្ស មោយ បុរិសស្ស
 អននុលោមិកំ អប្បដិវ្រំ អស្សាមណកំ អតត្បិយំ
 អត្តរណិយំ តតិ ហិ ពាម សោ ភិក្ខុវេ មោយ បុរិសោ
 ពាលោ ភិក្ខុវេ អន្សត្តោ អាមន្តិកម្មាលោ អនបនា-
 ថោ តិហិសំសន្នោ វិហារិស្សតិ អននុលោមិកេហិ តិហិ-
 សំសន្នោហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធម្មា
 មូលាយ បដិកស្សត្តា មានត្តំ ធម្មា អន្តោ យេតំ
 ភិក្ខុវេ មប្បវេញនំ ពិ បសាធាយ បសទ្ធានំ ពិ
 ភិយ្យោភាយ ។ យេ ។ វិហារិក្ខា មន្តិ តតិ កត្តា
 ភិក្ខុ អាមន្តិកិ តេហិ ភិក្ខុវេ សាម្ពុ សេយ្យ-
 សកស្ស ភិក្ខុវោ ខិណ្ណបិដក ករោតុ ខិស្សយ

១ អននុវិគំ ។

តេ វត្តត្ថង្គិ ។ ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ កាតត្ថំ ។ បឋមំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ចោទេតត្ថោ ចោទេត្តា សាបេតត្ថោ
 សាបេត្តា អាបត្តិ អាហេបេតត្តា អាបត្តិ អាហេបេត្តា
 ត្បៈត្តទ ភិក្ខុនា បដិទៈលទ សង្ឃោ ញាបេតត្ថោ
 សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ
 ភិក្ខុ ពាលោ យោតិ កត្បត្តោ អាបត្តិ ហុលោ អទប-
 ពាលោ ភិហិសំសាដ្ឋោ វិហាតិ អទទុលោ មិកេហិ ភិហិ-
 សំសាដ្ឋោ អបិស្ស ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ទេត្តា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា ហានត្តំ ទេត្តា អត្តេត្តា ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុ-
 វោ ទិយស្សកម្មំ ករយ្យ ទិស្សាយ តេ វត្តត្ថង្គិ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃោ អយំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ យោតិ កត្បត្តោ អាបត្តិ-
 ហុលោ អទបពាលោ ភិហិសំសាដ្ឋោ វិហាតិ អទទុ-
 លោមិកេហិ ភិហិសំសាដ្ឋោ អបិស្ស ភិក្ខុ បតត-
 ត្តា បរិវាសំ ទេត្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា ហានត្តំ
 ទេត្តា អត្តេត្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវទៅដោយទានទិស្សយ(១) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធហ្វយ
 សង្ឃកប្បិច្ឆិ (ទិយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវទៅទសេយ្យសក-
 ភិក្ខុជាមុន លុះទៅទៅហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយត្រូវលើកអាចគ្គិរៀន
 លុះលើកអាចគ្គិរៀនហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពាលញ្ជាខ្លះសង្ឃឱ្យដឹង
 ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ
 ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាចគ្គិរៀន មិនមានការកំណត់អាចគ្គិ-
 រៀនច្រឡំក្រឡាដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡាមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
 ព័ន្ធហ្វយជាបកកត្តសោភិតនិទ្ធិបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនេះ ឱ្យ
 មានក្ត ឱ្យអត្តាទ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងសិស្សហើយ សង្ឃកប្បិ-
 ច្ឆិទិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវទៅដោយ
 ទានទិស្សយ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាចគ្គិ-
 រៀន មិនមានការកំណត់អាចគ្គិ រៀនច្រឡំក្រឡាដោយគ្រហស្ថដោយ
 ការច្រឡំក្រឡាមិនសមគួរ ឯភិក្ខុព័ន្ធហ្វយជាបកកត្ត ភិក្ខុនិទ្ធិបរិវាស
 ឱ្យមូលាយបដិកស្សនេះ ឱ្យមានក្ត ឱ្យអត្តាទ ។ (កត្បវិទ្យ) សង្ឃក្សិ

១ ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឈ្លាសគ្រោះស្មោះស្មើនិស្សយហើយទៅក្រសួងយដិដ្ឋក្រណាចារ្យរបស់ខ្លួន
 មិនត្រូវទៅជាបដិស្សយមុត្តា.១១ ។

វិធីបំណង បុណ្យវិធី

ការសេយ្យ ។ កត់ សង្ខេប សេយ្យសកស្មី កិក្ខុយោ
និយស្សកម្មំ ជិស្សាយ តេ វត្ថុត្រ្និ មមតំ សង្ខស្ស
នស្មា តុត្ថិ ។ ឋវមេតំ ណាយមីតិ ។

[៤៥] តីហិ កិក្ខុវេ អាត្មហិ សមញ្ញាតតំ និយស្ស-
កម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ ឡុប-
សន្តត្ថុ អសម្មតា កតំ ហោតិ អប្បជីប្បញ្ញា កតំ
ហោតិ អប្បជីញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ កិក្ខុវេ
តីហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ
ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ ឡុបសន្តត្ថុ ។

[៤៦] អថវេហិបិ កិក្ខុវេ តីហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ
ឡុបសន្តត្ថុ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសជាតាមិ-
និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិភាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ
ឡុបសន្តត្ថុ ។

វិធីបំណង បុណ្យវិធី

ត្រូវនិយាយខ្លី ។ សង្ខត្តានុវិទិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុវេ
ពាក្យថា ក្នុងក្រុងនោះដោយមាននិស្សិយ (ទៀត) ដូច្នោះ ក្នុងដល់សង្ខ
(ហើយ) អន្តរាល់គ្នាមាន វេទសង្ខារស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមពិព្វកម្មវិធីណាមួយ
ដោយភាគារស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
ទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារទ្រង់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ១ កម្មវិធីសមិទសាកស្សហិយស្រាប
តែក្នុង ១ កម្មវិធីសង្ខារដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារដោយ
ការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារទ្រង់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺ កម្មវិធីសង្ខារដោយកតាបត្តិ ១ កម្មវិធីសង្ខារដោយកតាបត្តិមិន
ទេសិភាយ ១ កម្មវិធីសង្ខារដោយទេសិភាយត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារ
ទ្រង់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

(៥៥) អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារេវ្ណំហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
នុវ្រសន្តញ្ច អសារវេត្វា គតំ ហោតិ អនម្មន គតំ
ហោតិ វត្តន គតំ ហោតិ វមេហិ វោ ភិក្ខុវេ វិ-
ហារេវ្ណំហិ សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ
ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច នុវ្រសន្តញ្ច ។

(៥៦) អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារេវ្ណំហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
នុវ្រសន្តញ្ច អាយត្តិ អនារវេត្វា គតំ ហោតិ អ-
នម្មន គតំ ហោតិ វត្តន គតំ ហោតិ វមេហិ វោ
ភិក្ខុវេ វិហារេវ្ណំហិ សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ អនម្ម-
កម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច នុវ្រសន្តញ្ច ។

អនម្មកម្មត្ថោវវិញ្ញា ។

(៥៧) វិហិ ភិក្ខុវេ វត្តេហិ សមញ្ញាគតំ និយស្ស-
កម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច នុវ្រសន្តញ្ច

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

(៥៥) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាផ្ទាល់ដោយស្មោះផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺ កម្មវេលាមិនទាន់លើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មវេលាធ្វើ
មិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើដោយពួក ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយ-
ស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាផ្ទាល់ដោយ
ស្មោះផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទាំងឡាយ ។

(៥៦) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិ-
ទយកម្មផង ជាកម្មវេលាផ្ទាល់ដោយស្មោះផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺ កម្មវេលាមិនទាន់លើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
វេលាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើដោយពួក ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលាផ្ទាល់ដោយ
ស្មោះផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទាំងឡាយ ។

៤០និយស្សកម្មទាន់ខ្លួន ១២ ក្នុងអនម្មកម្ម ។

(៥៧) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាវិទ-
យកម្មផង ជាកម្មវេលាផ្ទាល់ដោយស្មោះផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្ម

វិធមបិណ ចុះវិញ

[២០] អថវេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវុត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
បសន្តញ្ញ សុត្តន្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមគ្គេន កតំ ហោតិ នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហិវុត្តេហិ
សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធម-
កម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ញ ។

[២១] អថវេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវុត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
បសន្តញ្ញ បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមគ្គេន កតំ ហោតិ នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហិវុត្តេហិ
សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធម-
កម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ញ ។

[២២] អថវេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវុត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
បសន្តញ្ញ បដិប្បាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

(២០) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
កម្មផង ជាកម្មវេសនម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មវេសនធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មវេសនធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេសនធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
វិធមកម្មផង ជាកម្មវេសនម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២១) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
កម្មផង ជាកម្មវេសនម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មវេសនសាកស្សរហឹយវិចារធ្វើ ១ កម្មវេសនធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេសន
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិធមកម្មផង ជាកម្មវេសនម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(២២) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
យកម្មផង ជាកម្មវេសនម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺ កម្មវេសនធ្វើតាមវាច្យប្បដិ ១ កម្មវេសនធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេសន

សុវត្ថសទ្ធានា អនេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាតតំ វិទយស្សកម្មំ
ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោវ សុវត្ថសទ្ធានា ។

[៦៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាតតំ
វិទយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោវ សុវត្ថ-
សទ្ធានា ហោតិ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេ-
ហិ សមញ្ញាតតំ វិទយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ
វិទយកម្មតោវ សុវត្ថសទ្ធានា ។

[៦៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាតតំ
វិទយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោវ សុវត្ថ-
សទ្ធានា សារត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ
សមញ្ញាតតំ វិទយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយ-
កម្មតោវ សុវត្ថសទ្ធានា ។

ភិ កម្មវិជយេតិ អនេសិកាយ ភិ កម្មវិជយេតិ ភិ កម្មវិជយេតិ
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំណែក វិទយស្សកម្ម ជា
ធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយេតិ ជាយល្អផង ប្រកបដោយ
គន្លឹះ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុចំណែក វិទយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភិក្ខុវិជយេតិ ជាយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣ ដទៃទៀត
គឺ កម្មវិជយេតិ អនេសិកាយ ភិ កម្មវិជយេតិ ភិ កម្មវិជយេតិ
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំណែក វិទយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយេតិ ជាយល្អផង ប្រកបដោយ
គន្លឹះ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចំណែក វិទយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភិក្ខុវិជយេតិ ជាយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មវិជយេតិ អនេសិកាយ ភិ កម្មវិជយេតិ ភិ កម្មវិជយេតិ
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំណែក វិទយស្សកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយេតិ ជាយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣
នេះឯង ។

ឧបទ្វេស្រី ធិត្តសម្មាសមាគមនិក្ខេបនិយមន្ត្រី

(៦៨) អបរហិយិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មត្ថុ សុវ្រ-
បសន្តត្ថុ អាមត្តិ អាវាចេត្តា កតំ ហោតិ ធម្មន
កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥវេហិ ថោ ភិក្ខុវេ
តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ
ហោតិ វិទយកម្មត្ថុ សុវ្របសន្តត្ថុ ។

ឧបទ្វេស្រី ធិត្តសម្មាសមាគមនិក្ខេបនិយមន្ត្រី ។

(៦៩) តិហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុ-
លោ អាគត្តមាលោ សន្នេហ និយស្សកម្មំ ករយ្យ
កណ្ណនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការ-
កោ កស្សការកោ សន្នេ មជ្ជិការណការកោ ពា-
លោ ហោតិ អន្ត្រេតោ អាមត្តិកហុលោ អនិមិទាលោ
តិហិសិសាដ្ឋា វិហាតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសិ-
សត្តេហិ ឥវេហិ ថោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
តស្ស ភិក្ខុលោ អាគត្តមាលោ សន្នេហ និយស្សកម្មំ
ករយ្យ ។

ឧបទ្វេស្រី ធិត្តសម្មាសមាគមនិក្ខេបនិយមន្ត្រី

(៦៨) ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ និយស្សកម្ម ធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាតម្រូវដែលម្នាក់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
ភិក្ខុដែលលើកអាចត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការប្រមាញ់ផ្ទៃគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ធម្មកម្មដែលម្នាក់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ ទេវធិ ។

ចប់និយមន្ត្រីធម្មនិក្ខេបនិយមន្ត្រី ១២ ក្នុងឧបទ្វេស្រី ។

(៦៩) ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ភិក្ខុធ្វើ
និយស្សកម្មផលកិច្ចដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកចង្អុលទៅ មន្ត្រី
ជំនាញ មន្ត្រីវិវាទ មន្ត្រីកិច្ចការក្នុង មន្ត្រីកិច្ចការក្នុងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្អផង
មិនល្អាស មានអាចត្តិច្រើន ទំនាទការកំណត់តាមអង្គ ១ ជាភិក្ខុនៅប្រ-
មូកប្រឡងដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រមូកប្រឡងមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ
វាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ភិក្ខុធ្វើនិយស្សកម្ម ផលកិច្ចដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេវធិ ។

វិធសិទ្ធិ បុណ្យប្រាថ្នា

[៧០] អបរេហំចំ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋោ ធិយស្សកម្មំ ករេយ្យ អធិបីលេ សីលវិមន្តោ ហោតិ អដ្ឋាបារា អាបារិមន្តោ ហោតិ អតិធិដ្ឋិយា ធិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ ឥដេហិ ទេ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋោ ធិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហំចំ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋោ ធិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥដេហិ ទេ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋោ ធិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុចំ អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋោ ធិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឃិកា កណ្ណានិកាវតោ ហោតិ កលហនិកាវតោ វិទានិកាវតោ កស្សានិកាវតោ សាដ្ឋោ អធិករណិកាវតោ ឃិកា ពាលោ ហោតិ

វិធសិទ្ធិ បុណ្យប្រាថ្នា

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីល វិបត្តិក្នុងធិសីល ១ ភិក្ខុមានការវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាបារា ១ ភិក្ខុមានវិដ្ឋិវិមន្ត ក្នុងអតិធិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្ម ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលគំរះ វៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរះវៀលព្រះធម៌ ១ ពោលគំរះវៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កំហេតុ បង្កំដោះ បង្កំវិវាទ បង្កំវិវាទភព បង្កំអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្នួល

ឧបទ្ទវេទនា ពិស្ណុវគិល្លិយស្សកម្មវេទនា

អត្សរោ អាមត្តិពហុលោ អនេមទាលោ ឯកោ តិហិសិ-
សេដ្ឋា វិហារតិ អនេមុលោមិកេហិ តិហិសិសេដ្ឋាហិ
កំមេសំ ទោ កិក្កុវេ តិស្ណំ កិក្កុវេ អាគត្តំមាលោ
សដ្ឋោ វិយស្សកម្មំ ករយ្យ ។

[៧៣] អបរេសំថំ កិក្កុវេ តិស្ណំ កិក្កុវេ អាគត្ត-
មាលោ សដ្ឋោ វិយស្សកម្មំ ករយ្យ ឯកោ អធំ-
សិលេ សិលវិមេដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋោតារេ អា-
តារវិមេដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អតំធំដ្ឋិយា ធំដ្ឋិវិមេដ្ឋោ
ហោតិ កំមេសំ ទោ កិក្កុវេ តិស្ណំ កិក្កុវេ អាគត្ត-
មាលោ សដ្ឋោ វិយស្សកម្មំ ករយ្យ ។

[៧៤] អបរេសំថំ កិក្កុវេ តិស្ណំ កិក្កុវេ អាគត្ត-
មាលោ សដ្ឋោ វិយស្សកម្មំ ករយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
អវស្ណំ កាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវស្ណំ កាសតិ ឯកោ
សដ្ឋស្ស អវស្ណំ កាសតិ កំមេសំ ទោ កិក្កុវេ តិស្ណំ
កិក្កុវេ អាគត្តំមាលោ សដ្ឋោ វិយស្សកម្មំ ករយ្យ ។

ឧបទ្ទវេទនា ពារិទ្ធិវិយស្សកម្មវេទនា ៣ ពួក

ពាគអាមត្តិវ្រឹម មិនពាគអាមត្តិវ្រឹម ពួក ១ កិក្កុវេវេប្រឡូកប្រឡូ
វោយេក្រហស្ថ ហោយការប្រឡូកប្រឡូមិនសមត្ថា ពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុ
តាំងឡាយ កាលរើសដ្ឋីប្រាថ្នា កំសប្បវិធ្វើវិយស្សកម្មវេទនា ពួក
នេះឯង ។

[៧៥] ម្ចាស់កិក្កុតាំងឡាយ កាលរើសដ្ឋីប្រាថ្នា កំសប្បវិធ្វើ
វិយស្សកម្មវេទនាកិក្កុ ពួកដទៃទៀត គឺ កិក្កុមាទសិលវិមត្តិក្កុសិល
ពួក ១ កិក្កុមាទមាលាវិមត្តិក្កុសិលពួក ១ កិក្កុមាទវិមត្តិក្កុសិល
ពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុតាំងឡាយ កាលរើសដ្ឋីប្រាថ្នា កំសប្បវិធ្វើវិយស្សកម្ម
វេទនាកិក្កុ ពួកនេះឯង ។

[៧៦] ម្ចាស់កិក្កុតាំងឡាយ កាលរើសដ្ឋីប្រាថ្នា កំសប្បវិធ្វើ
វិយស្សកម្មវេទនាកិក្កុតាំងឡាយ ពួកដទៃទៀត គឺ កិក្កុពោលតិវេជ្យិល
ព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិវេជ្យិលព្រះមហិពួក ១ ពោលតិវេជ្យិលព្រះសដ្ឋ
ពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុតាំងឡាយ កាលរើសដ្ឋីប្រាថ្នា កំសប្បវិធ្វើវិយស្សកម្ម
វេទនាកិក្កុតាំង ពួកនេះឯង ។

វិធីសម្រេច បុណ្យវត្ត

(៧៥) ធិយស្សកម្មករោ កិក្ខុវេ កិក្ខុយា សម្មា
 វត្តិកត្តំ ។ កម្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេកត្តំ ន
 ធិស្សយោ នាគត្វា ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតត្វា ន
 កិក្ខុយាវនកសម្មតិ សាធិតត្វា សម្មុតទបំ កិក្ខុធិយោ
 ន ឧវធិតត្វា យាយ អាមត្តិយា សាធឿន ធិយស្សកម្មំ
 កតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ន អាមត្តិកត្វា អញ្ញា វា
 តាទិសីតា តាតា វា ចាបិជ្ជកា កម្មំ ន ករហិតត្តំ
 កម្មិកា ន ករហិតត្វា ន បកតត្តុប្ប កិក្ខុយោ ឧទោ-
 សថោ វេបេតត្វា ន បវាហា វេបេតត្វា ន សវិច-
 ធិយំ កាគត្តំ ន អទុវិទោ បដ្ឋបេតត្វា ន ធិកាសោ
 កាវតត្វា ន ចោទេតត្វា ន សាវតត្វា ន កិក្ខុ
 កិក្ខុយំ សម្មយោវេតត្តន្តិ ។

ធិយស្សកម្ម អត្វាសវត្ត ធិដ្ឋិតំ ។

(៧៦) អថទោ សាធឿន សេយ្យសកស្ស កិក្ខុយោ
 ធិយស្សកម្មំ អកាសិ ធិស្សយោ កេ វត្តត្តន្តិ ។ សោ

វិធីសម្រេច បុណ្យវត្ត

(៧៧) ម្ហាសកិក្ខុវាតិក្ខាយ កិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើធិយស្សកម្ម
 ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តិកាយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តិកាយប្រពៃ គួរ
 ធិយស្សកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺ កិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យ
 ធិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណោបាម្រឹម្មន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួន
 ជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុមី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវចៅប្រ-
 ដៅពួកកិក្ខុមីឡើយ ១ ធិយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើប្រោះអាចក្តិណា កិក្ខុកុំ
 ឲ្យត្រូវអាចក្តិខាងទៀត ១ ឬអាចក្តិដទៃប្រហែលគ្នាមិនអាចក្តិមុននោះ ១
 ឬក៏អាចក្តិដែលធ្ងន់ជាងអាចក្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវកិរដៀលធិយស្សកម្ម ១
 មិនត្រូវកិរដៀលពួកកិក្ខុកម្មកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបាសម្រាបសកិក្ខុយា
 បកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវាហា (វេសកិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នក
 ខាងមាត់កេត្វ (ក្នុងអធិកាលនោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាវីជាតំកុរិវត្ត ១
 មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីបោទ) ១ មិនត្រូវបោទគេ ១ មិនត្រូវលើក
 គេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឲ្យឈ្លាន) ធិស្សកម្ម ១ ។

ចប់ ១៧ ក្នុងធិយស្សកម្ម ។

(៧៨) សំភាបំនោះ សង្ឃបានធ្វើធិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុ
 ហើយកេត្វ លោកត្រូវដៅដោយមានធិស្ស័យ (វេទ្យក) ។ សេយ្យសក-

រាជ្យចូល បដិច្ចស្សន្តទ្ធនិយស្សន្ត

សង្ឃន វិជយស្សន្តកម្មករោ កល្យាណមិត្តោ សេវមា-
 តោ ភវមាតោ បយិវុទ្ធសមាគោ ទុដ្ឋិសារេន្តោ ចរិ-
 ប្បន្នោ តហុស្សនោ អហោសិ អាកតាករោ ធម្មទេវ
 វិជយទេវ មាតិកាទេវ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
 សម្មិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខុកោមោ សោ បម្មា វត្តតំ
 លោមំ ទាតេមិ ទេត្តាវ វត្តតំ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្តា ដវ
 វនតិ អហំ អារុសោ សង្ឃន វិជយស្សន្តកម្មករោ
 សម្មា វត្តាមិ លោមំ ទាតេមិ ទេត្តាវ វត្តាមិ កាមំ ធិ
 តោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តំ ។ ភិក្ខុ កករោ ឋិតមត្តំ
 អារោចេសុំ ។

(៧៧) តេធមិ ភិក្ខុវេ សង្ឃេ សេយ្យសកស្ស
 ភិក្ខុតោ វិជយស្សន្តំ បដិច្ចស្សន្តតុ ។ បន្តហិ
 ភិក្ខុវេ អង្គហិ សម្មាភតស្ស ភិក្ខុតោ វិជយស្សន្តំ
 ធម្ម បដិច្ចស្សន្តតុ ឧបសម្មានេតិ វិស្សយំ ទេតិ
 សាមណោ ឧបន្តាបេតិ ភិក្ខុតោ វិជយស្សន្តំ សា វិជយតិ

រាជ្យចូល វិជយស្សន្តនិយស្សន្ត

ភិក្ខុ វេលសង្ឃន វិជយស្សន្តកម្មករោ កិសាតតប្បន្តោ វេតនិយ
 ធិតត្តភិក្ខុកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលីធិតត្តភិក្ខុ កិបាតតាហុស្សន
 ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះគ្រូបដក អ្នកទ្រទ្រង់ចមិ ទ្រទ្រង់វិជយ ទ្រទ្រង់មាតិកា
 ជាបណ្ឌិត វិនិវរោធបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរំភើប និង
 ប្រាថ្នាធុនសិក្ខា សេយ្យសកកិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង
 សម្មុបទេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាសំខ្លួនចេញទាកម្ម ហើយកិច្ចល
 ទៅកេតិក្ខុទាំងឡាយ និងយោគយាយាមនេះ ខ្ញុំលាលោកទាំងឡាយ
 មានអាយុ ខ្ញុំវេលសង្ឃន វិជយស្សន្តកម្មករោ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ទាំងសម្មុបទេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាសំខ្លួនចេញទាកម្មហើយ
 ខ្ញុំក៏ប្រតិបត្តិដូចអ្នកទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបចង្អុលដំណើរខ្ញុំ
 ចំពោះព្រះអាទិត្យនោះ ។

(៧៨) ព្រះអាទិត្យនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើច្បង្នោះ សង្ឃចូររង្វាប់វិជយស្សន្តកម្មករសេយ្យសកកិក្ខុនេះ ។ ខ្ញុំល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃចូររង្វាប់វិជយស្សន្តកម្មករសិក្ខុវេលស្សន្តកម្មករដោយ
 អង្គទាំងឡាយ ៥ គឺ ភិក្ខុទ្យឧបសម្មា ១ ភិក្ខុទ្យនិស្សយ ១ ភិក្ខុ
 ទ្យសាមណោបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទ្យលកាសន្តខ្លួនជាអ្នកប្រេះជីវិតខ្ញុំ ១

កម្មវត្ថុ បដិញ្ញស្សត្តន្តនិយមន្ត

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ន ឧបសម្មា- ទេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបវេហិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ- តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ យាយ អាមត្តិយោ សង្ខេប និយស្សកម្មំ កតំ ហោតំ តំ អាមត្តិ បាមដ្ឋតិ អញ្ញំ វា ភាទិសិកំ គោតា វា បា- បិដ្ឋតំ កម្មំ ន កវហាតិ កម្មិកេន ន កវហាតិ វេ វេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ន ចតុតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ទុចោសដំ បវេតិ ន បវិវណំ វេចេតិ ន សវននិយំ កាវេតិ ន អនុភិទំ បដ្ឋបេតិ ន ទិកាសំ កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មាយោវេតិ វេ វេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ ស- មញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ។

បដិញ្ញស្សត្តន្តនិយមន្ត ទី៥៧ ។

កម្មវត្ថុ វិបស្សន្ត វិលសង្ការម្បាណំ

[៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្មា ១ ។ បេ ។

[៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសន្សំបាត់និយស្សកម្ម ព្រោះអាមត្តិណារហឹយ មិនត្រូវទប់ត្រូវកាត់គោរពទៀត ១ ឬអាមត្តិដទៃ ច្រវិយាលនីតិអាមត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាមត្តិគ្រប់គ្រងកាត់មុននោះ ១ មិន គំរេងៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនគំរេងៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំ ត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលច្រកចរដោយ អង្គ ៨ ខេងង ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនហាមឱ្យបាត់របស់ភិក្ខុជាបកត្ត ១ មិនហាមបរិវេណ (របស់ភិក្ខុជាបកត្ត) ១ មិនធ្វើឱ្យជាអ្នកមានចាត់ហោត្យ ១ មិនខ្វលខ្វាចជាអ្នកដទៃ ១ មិនឱ្យធ្វើឧបសម្មា (ដើម្បីហោត្យ) ១ មិន ចោទរោ ១ មិនរំលឹករោ ១ មិនច្រកចរភិក្ខុ (ឱ្យឆ្ងោរ) មិនពួកភិក្ខុ ដទៃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែល ច្រកចរដោយអង្គទាំង ៨ ខេងង ។

៨៦ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៧ ដែលសង្ការម្បាណំ ។

កម្មវត្ថុៗ ឈើយូរឬដីធម្មត្ថ

ទមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ ធិយស្សកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេ
 ធិយស្សកម្មកោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារតតិ ទេត្តារំ
 វត្តតិ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ ធិយស្សកម្មំ បដិច្ចស្សន្តិ-
 តិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
 ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ
 សង្ឃេ ធិយស្សកម្មកោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចា-
 រតតិ ទេត្តារំ វត្តតិ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាច-
 តិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ ធិយស្សកម្មំ
 បដិច្ចស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សេយ្យស-
 កស្ស ភិក្ខុនោ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ សោ

កម្មវត្ថុៗ ឈើយូរឬដីធម្មត្ថ

របស់សេយ្យសកភិក្ខុ សមគួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា លោកមាន
 អាយុកន្តិនោះ ត្រូវស្រៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា
 លោកមានអាយុកន្តិនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្រប់ចំណង់ ។ ចរិតគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើ សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើធិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ត
 ដោយច្រពៃ ទាំងសម្បូរពេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់ភិយាលោសខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការព្រាងធិយស្សកម្ម ។ សង្ឃ ព្រាងធិយស្សកម្ម
 របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការព្រាងធិយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរ
 ដល់លោកមានអាយុកន្តិណា លោកមានអាយុកន្តិនោះ ត្រូវស្រៀម មិន
 គួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា លោកមានអាយុកន្តិនោះ ត្រូវនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំណង់ ។ ចរិតគ្រោះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើ
 ធិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយច្រពៃ ទាំងសម្បូរពេម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដល់ភិយាលោសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការព្រាងធិយស្សកម្ម ។
 សង្ឃព្រាងធិយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការព្រាងធិយស្សកម្មរបស់
 សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុកន្តិណា លោកមានអាយុកន្តិនោះ

តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ មនិច្ច-
ស្សន្តំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស គិក្ខុនោ មិយស្ស-
កម្មំ មមតិ សង្ឃស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ ជារយា-
មិតំ ។

វិធម្យាវ្យំ ទុតិយំ ខំដ្ឋិតំ

[៥៤] តេន ទោ បន សមាយេន អស្សជិប្បុនក្ខសុកា
នាម តំដាតិវិស្មី អាភសិកា ហោន្តំ អលដ្ឋិទោ ចាច-
តិក្ខុ ។ តេ ឯវាវ្យំ មនាចាវ អាទវដ្ឋិ ហាហវដ្ឋិ ហេថេន្តិបិ
ហេតាថេន្តិបិ សិក្ខាវដ្ឋិបិ សិក្ខាថេន្តិបិ មុចិណ្ឌិបិ មុចិ-
នាថេន្តិបិ ករុន្តិបិ តតាថេន្តិបិ ឯកាតោវណ្ណិកាមាលំ
ករេន្តិបិ កាវាថេន្តិបិ ឧកាតោវណ្ណិកាមាលំ ករេន្តិបិ
កាវាថេន្តិបិ មញ្ញវិកំ ករេន្តិបិ កាវាថេន្តិបិ វិទុតិកំ(១)
ករេន្តិបិ កាវាថេន្តិបិ វង្សសតំ ករេន្តិបិ កាវាថេន្តិបិ
អាវេស្សំ ករេន្តិបិ កាវាថេន្តិបិ ឧវច្ឆនំ ករេន្តិបិ កា-
វាថេន្តិបិ តេ តុលិវដ្ឋិមិ តុលិវដ្ឋិមិ តុលិវដ្ឋិមិ តុ-
លសុណ្ណា តំ តុលនាសិ តំ ឯកាតោវណ្ណិកាមាលំ ហាវដ្ឋិបិ

១ ឃ្លាច្រើន វិច្ឆិកាដ្ឋិ លិទិតំ ។

ត្រូវស្យៀម មិនត្រូវដល់លោកមានអាយុអង្គិណា លោកមានអាយុអង្គិរោះ
ត្រូវនិយាយឡើង ។ សន្តិបុត្រាទាម្បាប់និយស្សកម្មាចសេយ្យសកតិកុ
ហើយ (ការទាម្បាប់និយស្សកម្ម ចសេយ្យសកតិកុនេះ) គួរដល់សង្ឃ
ហើយ ព្រោះថាគុនោះ ទើបសន្តិស្យៀម ។ ម្ចីស្តម្ភចាំទុកក្នុងសច្ច័
នេះ ដោយភាពស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

ចេតិយស្សកម្ម តាមគ្រប់គំរូ ។

[៥៥] សម័យានាឯនិ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិខិនភិក្ខុឈ្មោះបុមក្ខសុក-
ដាវាវាណសាវៀបកិដាតិវង្សេន ជាភិក្ខុលាមក ភក្ខន្ធស ។ ភិក្ខុពាំងនោះ
ប្រព្រឹត្តអនាទារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាភិក្ខុឈ្មោះដាវាវាណសាវៀបកិដាតិវង្សេន ឲ្យ
គេដាំខ្លះ ប្រោចខ្លះ ឲ្យគេប្រោចខ្លះ ចេរខ្លះ ឲ្យគេចេរខ្លះ
ប្រសិទ្ធិខ្លះ ឲ្យគេប្រសិទ្ធិខ្លះ ធ្វើក្រម្រងមានទង់តម្លាងខ្លះ ឲ្យ
គេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រម្រងមានទង់ពាំងពាំងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រ
រាជីពាក់វាលចងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រណាមសម្រាប់សិកក្នុង
បំពង់ខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រណាមសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លះ ឲ្យ
គេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រម្រងសម្រាប់ប្រដាប់គ្រឿងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
ក្រម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ប្រុងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុមិនបុមក្ខ-
សុកតិកុនោះ នាំយកក្រម្រងមានទង់តម្លាងចៅខ្លះ ឲ្យគេនាំយក

វគ្គត្រៃវេទ ឬប្រាជ្ញាសម្បជីវន្តសុការន្ត

ហោរោច្ឆ័យំ ឧតតោវណ្ណិកាមាលំ ហោរោច្ឆ័យំ ហោរោច្ឆ័យំ
 មត្តរិកំ ហោរោច្ឆ័យំ ហោរោច្ឆ័យំ វិទុតិកំ ហោរោច្ឆ័យំ ហោ-
 រោច្ឆ័យំ វជ្ជសកំ ហោរោច្ឆ័យំ ហោរោច្ឆ័យំ អាវធានំ ហោរោច្ឆ័យំ
 ហោរោច្ឆ័យំ ឡាត្តនំ ហោរោច្ឆ័យំ ហោរោច្ឆ័យំ តេ កុលច្ច័ត្តា
 កុលជីតាមិ កុលកុមារិមិ កុលសុញ្ញាមិ កុលតា-
 សិមិ សន្តិ ឯកកាដទេមិ កុញ្ញិ ឯកថាលកោមិ
 មិវន្តិ ឯកាសទេមិ ធិសិន្តិ ឯកាវាចមិ តុវន្តិ
 ឯកកុរុណាមិ តុវន្តិ ឯកាវាចាមិ តុវន្តិ ឯកកុ-
 រណាវាចាមិ តុវន្តិ វិភាសេមិ កុញ្ញិ មជ្ឈម្បិ មិវន្តិ
 មាលាភន្តិវលេមម្បិ តាវន្តិ នច្ឆន្តិមិ តាយន្តិមិ វាវន្តិមិ
 លាសេន្តិមិ នច្ឆន្តិយាមិ នច្ឆន្តិ នច្ឆន្តិយាមិ តាយន្តិ នច្ឆន្តិ-
 យាមិ វាវន្តិ នច្ឆន្តិយាមិ លាសេន្តិ តាយន្តិយាមិ នច្ឆន្តិ

វគ្គត្រៃវេទ ឬប្រាជ្ញាសម្បជីវន្តសុការន្ត

ចៅខ្លះ តាំយកក្រុមដែលមានចងចាំពីរបីទៅបីនាក់និងខ្លះ ឲ្យគេតាំ
 យកចៅខ្លះ តាំយកក្រុមដែលចងចាំពីបីទៅបីនាក់និងខ្លះ ឲ្យគេតាំយកចៅ
 ខ្លះ តាំយកក្រុមសម្រាប់សិក្សាបំណិនចៅខ្លះនិងខ្លះ ឲ្យគេតាំយកចៅខ្លះ
 តាំយកក្រុមសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលចៅខ្លះនិងខ្លះ ឲ្យគេតាំយកចៅខ្លះ
 តាំយកក្រុមសម្រាប់ប្រដាប់ត្រាចៀកចៅខ្លះនិងខ្លះ ឲ្យគេតាំយកចៅ
 ខ្លះ តាំយកក្រុមសម្រាប់ប្រដាប់ត្រែវចៅខ្លះនិងខ្លះ ឲ្យគេតាំយកចៅខ្លះ
 ដើម្បីស្រីខ្មែរក្រសួល ដើម្បីតាំងខ្មែរក្រសួល ដើម្បីកុមារិខ្មែរក្រសួល ដើម្បីស្រី
 រាជ្ជគ្រូប្រសាខ្មែរក្រសួល ដើម្បីសាសីខ្មែរក្រសួលចាំទុយ គស្សជីវិតកុខិវ
 បុន្តបុកកិក្ខុនាំងនោះតាំងកេតិកយុគនោះមួយជាមួយនឹងស្រីខ្មែរក្រសួល
 ចាំងខ្មែរក្រសួល កុមារិខ្មែរក្រសួល ស្រីរាជ្ជគ្រូប្រសាខ្មែរក្រសួល និងសាសីខ្មែ
 រក្រសួលចាំទុយខ្លះ ដឹកទឹកក្នុងផ្តែលជាមួយខ្លះ គង្គិយលើភាសនៈជា
 មួយខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយខ្លះ ដេក
 ដណ្តប់ជាមួយខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយខ្លះ តាំងភា-
 ជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ដឹកទឹកស្រីខ្លះ ច្រប្រង់ក្រុមសម្រេងគ្រូស្រួត
 និងស្រៀងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រក់ខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនិង
 ស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនិងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រក់ជាមួយនិងស្រីកំពុង
 រាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនិងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនិងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

កាយន្តិយាមិ កាយន្តិ កាយន្តិយាមិ វនន្តិ កាយន្តិ-
 យាមិ លាសេន្តិ វនន្តិយាមិ ឧទ្ធត្តិ វនន្តិយាមិ
 កាយន្តិ វនន្តិយាមិ វនន្តិ វនន្តិយាមិ លាសេន្តិ
 លាសេន្តិយាមិ ឧទ្ធត្តិ លាសេន្តិយាមិ កាយន្តិ លា-
 សេន្តិយាមិ វនន្តិ លាសេន្តិយាមិ លាសេន្តិ អន្តរ-
 ទេមិ កំឡន្តិ ឧសមទេមិ កំឡន្តិ អាគារសេមិ កំឡន្តិ
 ចរិហារមទេមិ កំឡន្តិ សន្តិកាយមិ កំឡន្តិ ទលិកា-
 យមិ កំឡន្តិ យមិកាយមិ^(១) កំឡន្តិ សលាកមាត្រ-
 ទមិ កំឡន្តិ អក្ខន្តិ កំឡន្តិ ឧត្តិវិទេមិ^(២) កំឡន្តិ វត្ត-
 កេមិ កំឡន្តិ មោក្ខមិ កាយមិ កំឡន្តិ ធិត្តុលកេមិ
 កំឡន្តិ ឧត្តាឡកេមិ កំឡន្តិ វេលកេមិ កំឡន្តិ
 ឧទុកេមិ កំឡន្តិ អក្ខរិកាយមិ កំឡន្តិ មលេសិកា-
 យមិ កំឡន្តិ យថាវន្តេមិ កំឡន្តិ ហត្ថិស្មិមិ សិក្ខន្តិ
 អស្សស្មិមិ សិក្ខន្តិ វេស្មិមិ សិក្ខន្តិ ឧទុស្មិមិ សិក្ខន្តិ
 ឫស្មិមិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្មិមិ បុរកោ ធាវន្តិ អស្សស្មិមិ
 បុរកោ ធាវន្តិ វេស្មិមិ បុរកោ ធាវន្តិ ធាវន្តិមិ អាធាវន្តិមិ

១ ឧ. ម. យមិកាយមិ ។ ២. ឧ. ម. ច្បងិវិទេមិ ។

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ
 កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
 ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមាត្រា១១៧(១)
 ខ្លះ លេងបាស្តាមាត្រា១១៨(២)ខ្លះ លេងបាស្តាមាត្រា១១៩(៣)ខ្លះ លេង
 រាងប្លូរីវេលខ្លួនខ្លួនរាង(៤) ខ្លះ លេងទាត់គ្រាប់ (មាត្រាសុដ្ឋានដើម)ខ្លះ លេង
 បាស្តាមាត្រា១២០លេងខ្លះ លេងហ៊ុកខ្លះ លេងលោស័រិកសិក្ខន្តិ
 ខាយ្យខ្លះ លេងឥន្តិញ្ចខ្លះ លេងន្ទ្រិស្វិខ្លះ លេងភូមន្តិលខ្លះ លេងដាំដួង
 ខ្លះ លេងកញ្ជ្រាខ្លះ លេងវសិដិខ្លះ(មាយាម្បកមាយាម្ប)ខ្លះ លេងថត្តុខ
 ខ្លះ លេងថត្តុខខ្លះ លេងសរសេក្សរខ្យល់ខ្យល់ខាយខ្លះ លេងខាយចិត្ត
 (ស្តេចចង់)ខ្លះ លេងកំច្រង់គ្រាប់ខ្លះ ហាតិវិជ្ជាដិខ្លះ ហាតិវិញ្ញាសខ្លះ
 ហាតិវិញ្ញាខ្លះ ហាតិវិញ្ញាខ្លះ ហាតិដង (មាត្រាដងដាវដាដើម)ខ្លះ ស្ករកេតិ
 មុខដិខ្លះ ស្ករកេតិមុខសខ្លះ ស្ករកេតិមុខរខ្លះ ស្ករកេតិខ្លះ ស្ករកេតិមុខខ្លះ

១ ច្រៀងជាមួយ ២ ។ ២ ច្រៀងជាមួយ ១១ ។ ៣ ធិយខ្លះច្រង់ជាមួយ ។ ៤
 ច្រៀងជាមួយ លេងកែមាត់ខ្លះ ។ ៥ ច្រៀងជាមួយលេងបិទុនចិទុន ។

ឧត្តានមុខា បុព្វភាសិតោ តេសំ ទោ ធាម ចិណ្ណោ ធា-
 តត្ថោតិ ។ អត្ថសា ទោ អញ្ញតេ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ
 តិដាតិស្មី ចិណ្ណោយ ចារ្ជំ ទិស្វាម យេន សោ ភិក្ខុ
 តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្តា តំ ភិក្ខុ អភិវាទេត្តា ឯត-
 ទភេត អបិ កន្តេ ចិណ្ណោ លត្តតិ ។ ទ ទោ អវុសោ
 ចិណ្ណោ លត្តតិ ។ ឯហំ កន្តេ យវំ តមិស្សមាតិ ។
 មថៈ ទា រសា ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ យវំ ទេត្តា កោ-
 ដេត្តា ឯតទភេត តេហំ កន្តេ អយេន្ធ តមិស្សតិ ។
 សាវត្ថិ ទោ អហំ ឃវុសោ តមិស្សមិ កតវន្តំ ធស្ស-
 នាយាតិ ។ តទហំ កន្តេ មម វចៈ ទទ ភតវតោ ចារេ
 សិវិសា វត្តាហំ(១) ឯវត្តា វទេហិ ធុដ្ឋោ កន្តេ តិដាតិស្មី
 អាវសោ អស្សនិបុទ្ធសុកា ធាម តិដាតិស្មី អាវ-
 សិតា មលន្តិយោ ធាមភិក្ខុ ត ឯវត្តំ អថាចាវ អថវន្តិ

មានមុខទើប វិភង្គិយាយមុន យើងគួរច្រានគន់ដុំបាយដល់លោកម្ចាស់
 អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះគ្រប់ទៅចិណ្ណាបុគ្គល
 កំរាតិវិជ្ជាម លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់
 ហើយ ក៏ថ្វាយចង្ហុំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស
 លោកម្ចាស់ទានចង្ហុំខ្លះវិជ្ជាម ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អវុសោ ចង្ហុំ
 កន្តាមិនទាន់ទានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស
 សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសក
 នោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះ ឲ្យទាន់ស្រពហើយក៏បានស្ងៀមច្រូងថា សូម
 មេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
 ប្រាប់ថា អវុសោ ភិក្ខុនឹងទៅក្រុងសាវត្ថិ ដើម្បីទាន់ព្រះទានព្រះ
 ភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស ចើផ្ទះឃ្នោះ សូមលោក
 ម្ចាស់ថ្វាយចង្ហុំព្រះទានព្រះទានព្រះភាគ ដោយអង្វរ ភាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
 ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបចង្ហុំចូលយ៉ាងនេះថា សូមប្រជុំ
 ព្រះមេត្តាប្រោស ភាវសក្កន៍កិរាតិវិជ្ជាមទូទៅហើយ ផ្សំភិក្ខុឈ្មោះ
 អស្សនិវិភង្គិយាយមុខសុកៈ ជាប់ភាវសក្កន៍កំរាតិវិជ្ជាម ជាភិក្ខុ
 លាមកភក្ខាស ភិក្ខុនាំភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តទានព្រះទានសភាពយ៉ាងនេះ

ឯកភាពទេមិ កុញ្ញត្តិ ឯកភាពទេមិ មិវត្តិ ឯកភាស-
 ទេមិ និសីទត្តិ ឯកមេត្យោមិ តុវុដ្ឋត្តិ ឯកត្តវណាមិ តុ-
 វុដ្ឋត្តិ ឯកចារុវណាមិ តុវុដ្ឋត្តិ ឯកត្តវណា ចារុវណាមិ
 តុវុដ្ឋត្តិ វិកាលេមិ កុញ្ញត្តិ មជ្ជិមិ មិវត្តិ មាលាភន្ទ-
 វិលេមនិមិ ធារត្តិ នទ្ធត្តិមិ តាយត្តិមិ វិនេត្តិមិ លា-
 សេត្តិមិ នទ្ធត្តិយាមិ នទ្ធត្តិ នទ្ធត្តិយាមិ តាយត្តិ
 នទ្ធត្តិយាមិ វិនេត្តិ នទ្ធត្តិយាមិ លាសេត្តិ តាយត្តិ-
 យាមិ នទ្ធត្តិ តាយត្តិយាមិ តាយត្តិ តាយត្តិយាមិ
 វិនេត្តិ តាយត្តិយាមិ លាសេត្តិ វិនេត្តិយាមិ នទ្ធត្តិ
 វិនេត្តិយាមិ តាយត្តិ វិនេត្តិយាមិ វិនេត្តិ វិនេត្តិយាមិ
 លាសេត្តិ លាសេត្តិយាមិ នទ្ធត្តិ លាសេត្តិយាមិ តាយត្តិ
 លាសេត្តិយាមិ វិនេត្តិ លាសេត្តិយាមិ លាសេត្តិ អដ្ឋម-
 ទេមិ ភីឡត្តិ ទសមទេមិ ភីឡត្តិ អាភាសេមិ ភីឡត្តិ
 បរិហារមៈថមិ ភីឡត្តិ សត្តិកាយមិ ភីឡត្តិ ១ បិកា-
 យមិ ភីឡត្តិ យមិកាយមិ ភីឡត្តិ សលាភមិ ត្រៃមិ

ពំនឿយខ្លះ ពិភពក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើសាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ
 ជេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ជេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជា
 មួយគ្នាខ្លះ ជេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ទាន់គោដទុក្ខវេលា
 វិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ថ្នាក់ម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿង
 លាចខ្លះ កំខ្លះ គ្រឿងខ្លះ ច្រក់ខ្លះ កែក្រាយខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុង
 កំខ្លះ គ្រឿងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ ច្រក់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ គ្រឿង
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ ច្រក់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ គ្រឿងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ ច្រក់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ កែក្រាយជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ គ្រឿងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រក់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាណ្ឌូមាឧក្រឡា ៨ ខ្លះ លេង
 បាណ្ឌូមាឧក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាណ្ឌូក្នុងភាសាខ្លះ លេងកង្កែបវេល
 ខ្លួនគ្នាក្នុងខ្លះ លេងផ្កាត្រាច់ (មាឌក្រសជាដើម) ខ្លះ លេងបាណ្ឌូក្នុង
 លាទសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ្វឹនខ្លះ លេងលាសទឹកស្អុយចាយខ្លះ

សាទុ កន្លែ គភ៌ កំណត់ កិក្ខុ បរិណេយ្យ យ-
 ងាយ កំណត់ កិក្ខុ អភិសា សណ្ឋាបោយ្យាតិ ។ ឯវ-
 ហវ្យាសាតិ ទោ សោ កិក្ខុ ឧស្ស ឧបសគស្ស
 បដិស្សណិក្ខា(១) ឧត្តាយសទា យេន សាវត្ថិ គេន
 បក្កាតិ អនុប្បត្តេន យេន សាវត្ថិ ជេតវំ អនាថ-
 បិណ្ឌិកស្ស អារហោ យេន គភ៌ តេនុបស្ស័តិ
 ឧបស្ស័តិ កកវំ អភិវិនេត្តា ឯកម្ពំ ធិសិទិ ។

[៥៦] អាទិណ្ណំ ទោ បទេតំ តុម្ភានំ កកវំ ឆានំ
 អាទុក្ខតេហិ កិក្ខុហិ សទ្ធិ បដិសម្មាទិតំ ។ អថាទា
 គភ៌ តំ កិក្ខុ ឯកទេវិទ កក្ខិ កិក្ខុ មមនិយំ កក្ខិ
 យាបនិយំ កក្ខិ អប្បកិលមថេន អន្ទានំ អាតតោ
 កក្ខោ ធិ តំ កិក្ខុ អាទុក្ខស័តិ ។ មមនិយំ គភ៌
 យាបនិយំ គភ៌ អប្បកិលមថេន ចាហំ កន្លែ អន្ទានំ
 អាតតោ ឥនាហំ កន្លែ កាសិសុ វស្សំ វុត្តោ សាវត្ថិ
 អាទុក្ខតោ កកវំ ឧស្សាយ យេន កំណត់ គេវសិ

១ ១. បដិស្ស្យា ។

ឡំ ព្រះអង្គិស្វមអង្គិ ស្វមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជូនកិក្ខុជាង ឡាយទៅ
 កំណត់ជែន ដើម្បីឱ្យអាស ក្នុងកំណត់ជែនចរន្ត បាទស្វិះស្វា
 (តទៅ) ។ កិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្តាំបាសកនោះថា តើអារិសា
 ហើយប្រាកដពាក្យសន្យាសេចក្តីសេចក្តីសាវត្ថិ ហើយទទួល
 នៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងជេតវិនាគមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯ
 ក្រុមសាវត្ថិដោយលំដាប់ លុះទទួលទៅដល់ហើយក៏ផ្ទុយបង្ខំព្រះមានព្រះ
 ភាគ ហើយអង្គុយក្នុងវិសមគ្គា ។

[៥៧] កិក្ខុវទ្ធិលទ្ធិព្រះភាគជាមួយនឹងកិក្ខុជាភាគទុក្ខនេះ ជា
 ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគជាង ឡាយ ។ ព្រះនោះ ព្រះមាន
 ព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ស្តីកិក្ខុនោះដូច្នោះថា ខ្ញុំលកិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ប្រាំបាទ
 ទេឬ អ្នកល្មមប្រាំបួនទៅបាទទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវត្រាយមិនស្ងប់បាទ
 ទេឬ ខ្ញុំលកិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទិណ ។ កិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រ
 ព្រះមានព្រះភាគ ឡំ ព្រះអង្គិស្វមអត់ប្រាំទៅបាទ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ
 ឡំ ព្រះអង្គិស្វមប្រាំបួនទៅបាទ បពិត្រព្រះអង្គិស្វមមេចម្រើន មួយវិញទៀត
 ឡំ ព្រះអង្គិស្វមតាមផ្លូវត្រាយមិនស្ងប់បាទទេ បពិត្រព្រះអង្គិស្វមមេចម្រើន ឡំ
 ព្រះអង្គិ នៅចាំស្រុកក្នុងជែនកាសិវ្រះហើយ មកក្រុងសាវត្ថិ ដើម្បីគាល់
 ព្រះអង្គក្នុងវិនេ បាទដើរដំណើរមកកំណត់ជែន បពិត្រព្រះអង្គិស្វមមេចម្រើន

កង្កែបប្រកាន់ប្រាសាទសុទ្ធិបុព្វសុភារត្ន

អថទ្វាហំ ករុណ្ឌ បុព្វស្ត្រាសមយំ ឯកសេត្វា មន្ត្រីវិវា-
 នាយ កិជាតិវិ ចំណ្ហាយ ទាវិសី វប្បសា ទោ មំ ករុណ្ឌ
 អត្តាគរោ ឧបាសកោ កិជាតិវិស្មី ចំណ្ហាយ មរុណ្ឌ
 ធិស្វាទ យេនាហំ កេធិបស្ត្រមិ ឧបស្ត្រមិត្តា មំ
 អភិវទេត្វា ឯតទរោច អមំ ករុណ្ឌ ចំណ្ហាយ លត្តតិវិ
 ទ ទោ អវុសា ចំណ្ហាយ លត្តតិវិ ឯហិ ករុណ្ឌ យំ
 កមិស្សាណតិ អថទោ ករុណ្ឌ សោ ឧបាសកោ មំ យំ
 ទេត្វា កោទេត្វា ឯតទរោច កាហំ ករុណ្ឌ អយ្យេ ក-
 មិស្សាណតិ សាវត្តំ ទោ អហំ អវុសា កមិស្សាមិ ករុណ្ឌ
 ធិស្សាណាយតិ កេធិហំ ករុណ្ឌ មម វប្បទេន កកវិកា
 ចានេ សិវសា វត្តាហិ ឯវក្ស វទេហិ ធុដ្ឋោ ករុណ្ឌ
 កិជាតិវិស្មី អភិសោ អស្សដិបុនេត្វសុកា នាម កិជា-
 តិវិស្មី អភិសិកា អលត្តិ. វា ពាបកិក្ខ វេ ឯវរុមំ
 អនាហំ អចារ្យំ ហលាវត្តំ វេធិដ្ឋិមំ វេធិធិដ្ឋិមំ

កង្កែបប្រកាន់ប្រាសាទសុទ្ធិបុព្វសុភារត្ន លំបង្វានិយក្ក

លុះលោក្រីក្រស្មី ខ្ញុំប្រះអង្គស្មីកស្សនីហិយប្រដាច់ដាយពាត្រចិវ
 ចូលទៅកាន់កិជាតិវិវទបទដើម្បីវិណ្ឌបាត ចតិក្រប្រះអង្គដំប្រើម មាន
 ឧបាសកម្នាក់ បានយំក្រខ្ញុំប្រះអង្គកំកុន់គ្រាច់ទៅវិណ្ឌបាត ក្នុងកិជាតិ-
 វិវទបទ លុះយំក្រហើយ ក៏ចូលមកក្រខ្ញុំប្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយ
 ចង្កៀបប្រះអង្គបាទស្ត្រដូចជា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បាទចង្កៀប
 ខ្ញុំវិណ្ឌបាត ខ្ញុំប្រះអង្គប្រាប់ថា ម្ចាស់ភារុសោ ចង្កៀបអង្គាមិនទាន់បាទទេ
 ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់មិនមក
 យើងនឹងទិញទៅផ្ទះ ចតិក្រប្រះអង្គដំប្រើម លុះឧបាសកនោះខំខ្ញុំប្រះ
 អង្គទៅផ្ទះបានប្រេបហើយ បានស្ត្រដូចជា សូមមេត្តាប្រោស លោក
 ម្ចាស់នឹងទិញទៅផ្ទះវិណ្ឌបាត ខ្ញុំប្រះអង្គប្រាប់ថា ភារុសោ អង្គាមិនទៅក្រុម
 សាវត្តំ ដើម្បីទាល់ប្រះមានប្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ថា សូមមេត្តា
 ប្រោស បើចូលខ្លោ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយចង្កៀបបាទប្រះមានប្រះភាគ
 ដោយគ្រូធិកម្មភារុសោសំខ្ញុំ ម្សិលទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាចចង្កៀបចូល
 យ៉ាងទេហា ចតិក្រប្រះអង្គដំប្រើម ភារុសក្នុងកិជាតិវិវទបទចូលហើយ
 ប្រោះកិក្ខុវធិស្សដិធិកិក្ខុវធិស្សដិធិសុភារត្ន. ជាទៅភារុសក្នុងកិជា-
 តិវិវទបទ ជាតិក្ខុវធិស្សដិធិឧបាសកក្រខ្ញុំប្រះអង្គ ភិក្ខុវធិស្សដិធិឧបាសក
 អនាហំមានសភាពយ៉ាងទេ គឺ ហ៊ុនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យទៅខ្លះ

។ មេ ។ វីរិច័យិ អនាថាវិ អាថវន្តិ យេមិ តេ កន្តេ មនុស្សា
 បុត្រេ សន្តា អហេសុំ មសន្តា តេមិ ឯតវហិ អស្សន្តា
 អប្បសន្តា យាធិមិ តានិ សង្ឃស្ស បុត្រេ នានមជាធិ
 តានិមិ ឯតវហិ ឧបច្ឆិញ្ញនិ វិញ្ញន្តិ មេសលា កិក្ខុ
 ធិវសន្តិ នាមកិក្ខុ សាធុ កន្តេ កតវា តិដាតិវិ កិក្ខុ
 មហិណោយ្យ យនាយំ កិដាតិវិស្មី អារាសោ សណ្ឋា-
 ហោយ្យតិ តេតា អហិ កតវា អាកន្ធាមិគិ ។

(៥៧) អថេតា កតវា ឯតស្មី ចិណ្ឌេ ឯតស្មី

មករណេ កិក្ខុសង្ឃ សន្តិចានាមេត្វា កិក្ខុ មជ្ជបុច្ឆិ
 សច្ចំ តិវា កិក្ខុវេ អស្សនិបុមន្តសុតា នាម តិដា-
 តិវិស្មី អារាសីតា អលន្តិយោ នាមកិក្ខុ តេ ឯវុបំ
 អនាថាវិ អាថវន្តិ មាលាវន្តំ ហេមនិមិ ហេតាមនិមិ
 ។ មេ ។ វីរិច័យិ អនាថាវិ អាថវន្តិ យេមិ តេ មនុស្សា
 បុត្រេ សន្តា អហេសុំ មសន្តា តេមិ ឯតវហិ អស្សន្តា
 អប្បសន្តា យាធិមិ តានិ សង្ឃស្ស បុត្រេ នានមជាធិ

។ មេ ។ ប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិ ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ចតិក្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណា ដែលប្តាប់មានសព្វគ្រោះថ្នាក់មកពីមុន ឥឡូវនេះ
 មនុស្សទាំងនោះ ក៏គ្រឡប់ជាគ្នានសព្វគ្រោះថ្នាក់ទៅវិញ លំអានបានទាំង-
 ឡាយណា (ដែលដៃចាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានបាន
 ទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏
 ខ្លាត់ខ្លាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលណាមក ចតិក្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំព្រះអង្គិសូមអភិវ សូមព្រះមាតាព្រះភាគជាម្ចាស់ ចក្ខុនពួកកិក្ខុទៅកាន់
 កិដាតិវិជនបទ ដើម្បីឱ្យអារាស្មីកិដាតិវិជនបទនេះបានកាន់នៅខ្លាច់-
 ខ្លួនផ្តួចដែលវិញ ចតិក្រព្រះមាតាព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទើបនឹងមកអំពី

ទីនេះ ។

(៥៧) អព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមាតាព្រះភាគទ្រង់

ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាស់សួរពួកកិក្ខុថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ពួក
 អស្សនិកិក្ខុនិងបុមន្តសុតកិក្ខុទាំងនោះអារាស្មីកិដាតិវិជនបទ ជាកិក្ខុអលន្តិ
 ណាមក កិក្ខុទាំងនោះប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិយ៉ាងនេះ គឺជាកិក្ខុនឈើ
 ផ្កាខ្លះនិងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ។ មេ ។ ប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិ ។
 (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាប្តាប់មានសព្វគ្រោះថ្នាក់
 មុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះក៏ប្តាប់សព្វគ្រោះថ្នាក់ទៅវិញ លំអានបាន

កង្កែប ឯកសារ ឧបត្ថម្ភ វិញ្ញាណ មេសលា កិក្ខុ
 ជីវសន្តិ បាបកិក្ខុ ។ សង្ខ កកកត ។ វិក្ការិ
 តុន្ត្រ កកក អនុត្តរិកំ កិក្ខុវ ទេសំ មោយបុរិសាធំ
 ។ មេ ។ កង ហិ ពាម តេ កិក្ខុវ មោយបុរិសា
 ឯវង្គំ អនាចារិ អាចារិស្សន្តិ មាលាវង្គំ ពេមេស្សន្តិមិ
 ពោតាមេស្សន្តិមិ សិក្ខុស្សន្តិមិ សិក្ខុមេស្សន្តិមិ ឱមិធិ-
 ស្សន្តិមិ ឱមិពាមេស្សន្តិមិ កង្កិស្សន្តិមិ កង្កាមេស្សន្តិមិ
 ឯកាភាវណ្ណិកមាលំ កកិស្សន្តិមិ កាកាមេស្សន្តិមិ ឧក-
 ភោវណ្ណិកមាលំ កកិស្សន្តិមិ កាកាមេស្សន្តិមិ មញ្ញិកំ
 កកិស្សន្តិមិ កាកាមេស្សន្តិមិ វិទ្ធីតិកំ កកិស្សន្តិមិ កាកា-
 មេស្សន្តិមិ វង្គសកំ កកិស្សន្តិមិ កាកាមេស្សន្តិមិ អាវេដ្ឋិ
 កកិស្សន្តិមិ កាកាមេស្សន្តិមិ ឧវច្ឆនំ កកិស្សន្តិមិ កាកា-
 មេស្សន្តិមិ តេ កុលិក្ខិមំ កុលិក្ខិមំ កុលកុមារិមំ
 កុលសុន្តារិមំ កុលនាសិមំ ឯកាភោវណ្ណិកមាលំ មា-
 វិស្សន្តិមិ បារាមេស្សន្តិមិ ឧកាភោវណ្ណិកមាលំ មាវិស្សន្តិមិ

តាំងឡាយណា (ថែលះកម្រាម្នី) ដល់សន្តិក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ
 សំភាគពានវាទនោះ គេក៏ដាច់អស់ហើយ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលជាបី
 ប្រឡាញ់ ក៏ខ្វាក់ខ្វាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ)
 ជាពិតមែនឬ ។ កិក្ខុនោះ ក្រាចចង្អីឡង បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិភ-
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ច្រើននិរៀលថា ម្ចាស់កិក្ខុ តាំង-
 ឡាយ អំពើលះហាយបុរសវាទនោះ មិនសមគួរទេ ។ មេ ។ ម្ចាស់
 កិក្ខុតាំងឡាយ មោយបុរសវាទនោះ មិនសមចំនីប្រព្រឹត្តអនាថារមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ គឺជាគូខាលីខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ
 ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងក្រមាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងមានទងតាំងពីរទាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាលើចាក់
 រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាលើសម្រាប់សិក្សាចំពង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់គ្រឿងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ច្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជំពូនព្រហ្ម-
 សុភកិក្ខុនោះ តាំងផ្កាកម្រងមានទងក្រមាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចាំទៅ
 ខ្លះ តាំងផ្កាកម្រងដែលមានទងតាំងពីរទាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចាំទៅខ្លះ

កត្តត្តក បញ្ចន័យកម្មស្សនិមុខស្សនវដ្ឋ

លាសេស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ នទ្ធិស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ កា-
យំស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ វិនេស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ លាសេ-
ស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ នទ្ធិស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ កាយិ-
ស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ វិនេស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ លា-
សេស្សន្តំ អដ្ឋមនេមិ កំឡិស្សន្តំ នសមនេមិ កំឡិស្ស-
ន្តំ អាកាសេមិ កំឡិស្សន្តំ មហិហារេមេមិ កំឡិស្សន្តំ
សន្តិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ ទលំកាយមិ កំឡិស្សន្តំ
យនិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ សលាភហិត្តនមិ កំឡិស្សន្តំ
អក្កេនមិ កំឡិស្សន្តំ មន្ត្រិយេនមិ កំឡិស្សន្តំ វង្កិកេន-
មិ កំឡិស្សន្តំ មោក្ខិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ មិដ្ឋលកេ-
នមិ កំឡិស្សន្តំ មត្តាឡុកេនមិ កំឡិស្សន្តំ រជ្ជកេនមិ
កំឡិស្សន្តំ ទទុកេនមិ កំឡិស្សន្តំ អន្តរិកាយមិ កំ-
ឡិស្សន្តំ មនេសិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ យថាវន្តេនមិ កំ-
ឡិស្សន្តំ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ អស្សិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ
រជស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ ទទុស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ មរុស្មិម្បិ
សិក្ខិស្សន្តំ ហត្ថិស្សមិ បុរោ តាវិស្សន្តំ អស្សស្សមិ
បុរោ តាវិស្សន្តំ រជស្សមិ បុរោ តាវិស្សន្តំ តាវិស្សន្តិមិ

កត្តត្តក រឿងស្សនិមុខស្សនវដ្ឋ បញ្ចន័យកម្ម

កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ប្រៀនជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ប្រគំជា
មួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ក្រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ កំជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ប្រៀនជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ប្រគំ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ក្រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយ
ន្ត្រះ លេងបាស្តាមាត្រច្បា ៨ ខ្លះ លេងបាស្តាមាត្រច្បា ១០ ខ្លះ លេង
បាស្តាក្នុងសាសន្ត្រះ លេងវិនិច្ឆ័យវិល្លុនក្នុងវិនិច្ឆ័យន្ត្រះ លេងផ្កាត្រាច់
(មាត្រស្រីជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលាមស្រាច់លេងន្ត្រះ លេង
ហ៊ុនខ្លះ លេងវាលសំទឹកលក្ខត្រាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ្ញខ្លះ លេងម្លុ
ស្លឹកខ្លះ លេងកូនមន្ត្រិលក្ខន្តខ្លះ លេងជាតិម្លុនខ្លះ លេងភត្តិវិទ្យាខ្លះ លេង
វលំដីខ្សាច់ខ្លះ លេងវេត្តចារខ្លះ លេងធូត្តចារខ្លះ លេងសរសរសរក្សា
ខ្សាច់ខ្សាច់ខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់
គេខ្លះ ហាតិវិញ្ញាណខ្លះ ហាតិវិញ្ញាណខ្លះ ហាតិវិញ្ញាណខ្លះ ហាតិវិញ្ញាណខ្លះ
ហាតិវិញ្ញាណ (មាតិកាដើម) ខ្លះ ស្ករកំពុងមុខដីខ្លះ ស្ករកំពុងមុខ
លេខខ្លះ ស្ករកំពុងមុខដីខ្លះ ស្ករកំពុងលេខខ្លះ ស្ករកំពុងមុខ ក្រែក្រាយហិខ្លះ

សុភាសិត ។ គេដឹង គុដ្ឋេ សារីបុត្តា តហុកេហិ កិក្ខុហិ
សន្តិ កថាសិ ។ ឃី កន្លែង ទៅ សារីបុត្តោ មាតុលាហ
កករោ មច្ចុស្សោសុ ។

[៨៨] ឃី ឃី បដ កិក្ខុវេ កាកត្ថំ ។ បធម៌ អស្ស-
ជិបុទទ្ធសុកា កិក្ខុ ទោទេតត្វា ទោទេត្វា សារេតត្វា
សារេត្វា អាបត្តិ អាហេមេតត្វា អាបត្តិ អាហេមេត្វា ឡត្ថេន
កិក្ខុហា បដិទេសេន សង្ឃេ ញាមេតត្វា សុណាតុ មេ
កន្លែ សង្ឃេ ឥមេ អស្សជិបុទទ្ធសុកា កិក្ខុ កុលទ្ធស-
កា ជាបសមាទារ ឥមេសំ ជាបកា សមាទារ ទិស្សន្តិ
ទេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាទំ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋាទំ ទិស្សន្តិ
ទេវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទំ សង្ឃស្ស បត្តកាលុំ សង្ឃេ
អស្សជិបុទទ្ធសុកាទំ កិក្ខុទំ តិជាតិវិស្វា បញ្ជាជនិយ-
កត្តំ កាវយ្យ ជាស្សជិបុទទ្ធសុកេហិ កិក្ខុហិ តិជា-
តិវិស្វី វត្តព្វន្តិ ។ វិសា ព្រន្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ

ជាមនុស្សកាលវិនិច្ឆ័យណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់
សារីបុត្តនិងមាតុលាទ មើលដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកកិក្ខុ
ច្រើនបុព្វ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមាតុលាទ ទទួលព្រះបទ្ទូលព្រះមាន
ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ (ឯ
បញ្ជាជនិយកម្មនេះ) សន្សំត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
និងកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកាជាមុន លុះទៅដល់យក្រូស្រវិល លុះវិលហើយ
ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុ ដែលឈ្មោះសប្រតិ-
ណលត្រូវផ្លៀងសង្ឃីថា ចតិគ្រព្រះសង្ឃជីវចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត)
កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកានេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នក
មានមាយាទក្រក់ មាយាទក្រក់របស់កិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ
បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលកិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ
បានឮដែរ ។ បើបញ្ជាជនិយកម្មមានភាសន្តរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
ត្រូវធ្វើបញ្ជាជនិយកម្មដល់កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកា (ឲ្យ
ចេញ) ពីភិវាទិវចម្រើនថា កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកា មិន
ត្រូវនៅក្នុងភិវាទិវចម្រើន ។ នេះជាញត្តិ ។ ចតិគ្រព្រះសង្ឃជីវចម្រើន

សាដ្ឋក ឥមេ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តា ភិក្ខុ កុលទ្ធវសតា
 ចាបសមាចារ ឥមេសំ ចាបតា សមាចារ ជិស្សន្តិ
 វេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាជិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ជិស្សន្តិ
 វេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សាដ្ឋក អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានំ ភិក្ខុជំ
 កិដាភិវិស្ណា បញ្ចជនិយកម្មំ ករោតិ ធាស្សជិប្បនត្ថសុ-
 តោហិ ភិក្ខុហិ កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានំ ភិក្ខុជំ កិដាភិវិស្ណា បញ្ច-
 ជនិយកម្មស្ស កាលំ ធាស្សជិប្បនត្ថសុតោហិ ភិក្ខុហិ
 កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ សោ កុណ្ណស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាលេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វោសិ ។ សុណាតុមេ
 កន្ត រសាដ្ឋក ឥមេ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តា ភិក្ខុ កុលទ្ធវ-
 សតា ចាបសមាចារ ឥមេសំ ចាបតា សមាចារ ជិស្សន្តិ
 វេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាជិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ជិស្សន្តិ
 វេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សាដ្ឋក អស្សជិប្បនត្ថសុ-
 តានំ ភិក្ខុជំ កិដាភិវិស្ណា បញ្ចជនិយកម្មំ ករោតិ
 ធាស្សជិប្បនត្ថសុតោហិ ភិក្ខុហិ កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ ។

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ
 ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានអាយុវិញ្ញាណ អាយុវិញ្ញាណរបស់
 ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ត
 ហើយគេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃ ធ្វើបញ្ចវិន័យកម្ម
 ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ (ឲ្យចេញ) ព័តិដាតិវេទ-
 បទេ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ មិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិ-
 ជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ចវិន័យកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តា
 ចុះឮសុត្តា (ឲ្យចេញ) ព័តិដាតិវេទបទេ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថ
 ឈ្មោះចុះឮសុត្តាមិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិវេទបទទេ ក្នុងវិលាសមាន
 យុអន្តិណា លោកមានអាយុវិញ្ញាណ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់វិលាសមាន
 អាយុវិញ្ញាណ លោកមានអាយុវិញ្ញាណ គប្បីរោលវៀង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ដោយប្រាប់ពីរដងផង ។ ចតិក្រាសេស្សជិប្បនត្ថសុត្តា សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ ជាអ្នក
 ទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានអាយុវិញ្ញាណ អាយុវិញ្ញាណរបស់ភិក្ខុទាំង
 នេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ
 គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃ ធ្វើបញ្ចវិន័យកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះ
 អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ (ឲ្យចេញ) ព័តិដាតិវេទបទេ ភិក្ខុ
 ឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ មិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិវេទបទទេ ។

អស្សជិប្បធានុស្កកាចំ ភិក្ខុចំ ភិក្ខុវិស្ណា បព្វាជិយ-
កម្មំ ជាស្សជិប្បធានុស្កកោហិ ភិក្ខុហិ ភិក្ខុវិស្ណី វត្តទុតិ
ទមតិ សធុស្ស ភស្មា តុល្លិ ។ ឋវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៨៧] តិច្ឆា ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមម្ពាគតំ បព្វាជ-
ិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ធូរ្យប-
សន្តញ្ញ អសម្មទា កតំ ហោតិ អប្បជិប្បញ្ញ កតំ ហោតិ
អប្បជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហង្កេហិ សមម្ពាគតំ បព្វាជិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ធូរ្យបសន្តញ្ញ ។

[៨៨] អបេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមម្ពាគតំ
បព្វាជិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ
ធូរ្យបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនា កាមិចិ-
យា អាមត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាមត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមម្ពា-
គតំ បព្វាជិយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិទយ-
កម្មញ្ញ ធូរ្យបសន្តញ្ញ ។

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បធានុស្កកៈ (ច្យុវចញ្ញ) ពីភិក្ខុវិស្ណ-
បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បធានុស្កកៈ មិនត្រូវទៅក្នុងភិក្ខុវិ-
ជនចរ គួរដល់សន្សំហើយ ព្រោះយក្កុះនោះ ទានជាសន្សំស្រៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្លួនសេចក្តីនេះ ដោយភាពស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជិយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលទ្រង់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកចដោយអង្គ ព្យ
តិ កម្មដែលសន្សំធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជិយកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលទ្រង់ដោយអាក្រក់ផង
ប្រកចដោយអង្គទាំង ព្យ នេះឯង ។

[៨៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជិយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលទ្រង់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកចដោយអង្គ ព្យ
ជុំទខៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាចត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយតាមត្តិ
ជានិទេសនាតម្កិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាមត្តិដែលភិក្ខុស្រឡាតិហើយ ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជិយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង
ជាកម្មដែលទ្រង់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកចដោយអង្គទាំង ព្យ នេះឯង ។

អាចារ្យត្រូវ កត់ ហោតិ អនុម្មេទ កត់ ហោតិ វត្តេស
 កត់ ហោតិ ។ ថេ ។ អាចារ្យត្រូវ កត់ ហោតិ អនុម្មេទ
 កត់ ហោតិ វត្តេស កត់ ហោតិ ។ ថេ ។ អាចារ្យត្រូវ អ-
 នាពោធិ៍ត្រូវ កត់ ហោតិ អនុម្មេទ កត់ ហោតិ វត្តេស
 កត់ ហោតិ ឥតេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពា-
 កត់ បញ្ចវិន័យកម្មំ អនុម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយ-
 កម្មញ្ញោ ធួបសន្តញ្ញោ ។

អនុម្មកម្ម ទ្វាសវកំ ធួបិ ។

[៧៣] តិហាន្តេហិ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពា កត់ បញ្ច-
 វិន័យកម្មំ អនុម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញោ ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ញោ សម្មុទ្ធា កត់ ហោតិ បដិម្ពញ្ញា កត់
 ហោតិ បដិញ្ញាយ កត់ ហោតិ ។ ថេ ។

[៧៤] អនុម្មកម្ម ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពា កត់
 បញ្ចវិន័យកម្មំ អនុម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញោ
 ស្ស្របសន្តញ្ញោ អាចារ្យត្រូវ កត់ ហោតិ ទេសនាភាសិ-

កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 ធួបិ ។ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 ប្រាថវិកា កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 ។ ថេ ។ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 វិទយកម្មញ្ញោ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 បញ្ចវិន័យកម្ម ជាអនុម្មកម្មញ្ញោ ជាវិទយកម្មញ្ញោ ជាកម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 ភាសិតាចារ្យត្រូវ ប្រកថាដោយសន្តិ ព្យ ទេសនា ។

ថេ បញ្ចវិន័យកម្ម អាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ ។

[៧៥] ខ្នាតភិក្ខុវេ បញ្ចវិន័យកម្ម ជាអនុម្មកម្មញ្ញោ ជា
 វិទយកម្មញ្ញោ ជាកម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ ប្រកថាដោយសន្តិ ព្យ កម្ម
 វិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ
 ។ ថេ ។

[៧៦] ខ្នាតភិក្ខុវេ បញ្ចវិន័យកម្ម ជាអនុម្មកម្មញ្ញោ ជាវិទ-
 យកម្មញ្ញោ ជាកម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ ប្រកថាដោយសន្តិ ព្យ នវទ្រព្យ
 កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ កម្មវិធីបដិសេធ ភាសិតាចារ្យត្រូវ ។

កម្មវត្ថុនា បញ្ចវគ្គិយកម្ម ធម្មកម្ម

និយា អាមត្តិយា កកតំ ហោតិ អនេសិកាយ វេទត្តិ-
យា កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
សមន្នាគតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
វិទយកម្មញ្ច សុវ្រសន្តញ្ច ។

[៧៤] អមរេហិមិ ។ ឃេ ។ ចោទេត្វា កកតំ ហោតិ
សារេត្វា កកតំ ហោតិ អាមត្តិ អាវេទត្វា កកតំ ហោតិ
ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចវគ្គិ-
យកម្មំ ។ ឃេ ។

[៧៥] អមរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច
សុវ្រសន្តញ្ច សមុទា កកតំ ហោតិ ធម្មេន កកតំ ហោតិ
សមក្កេន កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
សមន្នាគតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ។ ឃេ ។

[៧៦] អមរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ។ ឃេ ។ បដិបុត្តា កកតំ ហោតិ ធម្មេន
កកតំ ហោតិ សមក្កេន កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ។ ឃេ ។

កម្មវត្ថុនា បញ្ចវគ្គិយកម្មនិស្សត្រាបដិ

កម្មវិសេសេវដោយភាវត្តិវិសេសេភិក្ខុមិទុបាទសវម្ពនំ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចវគ្គិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្លាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេវឯង ។

[៧៧] អង្គិព្យាជវិទ្យោត ។ ឃេ ។ នី កម្មវិសេសេចោបេហិយេទិច
ធ្វើ ។ កម្មវិសេសេសិកេហិយេទិចធ្វើ ។ កម្មវិសេសេសិកាបត្តិវ្យោតិហិយ
ទិចធ្វើ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ៣
ទេវឯង ។ ឃេ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទ-
យកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្លាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ វិទ្យោត
នី កម្មវិសេសេធ្វើក្នុងវិចិត្រភាវមុន ។ កម្មវិសេសេធ្វើត្រូវភាវមមិ ។ កម្មវិសេសេធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ ៣ ទេវឯង ជាធម្មកម្មផង ។ ឃេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣
វិទ្យោត ។ ឃេ ។ នី កម្មវិសេសេធ្វើដោយការសោកស្តវ ។ កម្មវិសេសេធ្វើត្រូវ
ភាវមមិ ។ កម្មវិសេសេធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចវគ្គិយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ៣ ទេវឯង ។ ឃេ ។

វិធានបទ បុណ្យប្រារព្ធ

(៧៨) អបរេហិត ៗ ២ ៗ បដិស្ឋាន កតំ ហោតំ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតំ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយកម្មំ ធម្ម- កម្មតោវ ៗ ២ ៗ

(៧៩) អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយកម្មំ ៗ ២ ៗ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយ- កម្មំ ៗ ២ ៗ

(៨០០) អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយកម្មំ ៗ ២ ៗ នេសយានាមិធិយា អាបត្តិ- យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយកម្មំ ៗ ២ ៗ

(៨០១) អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ បញ្ចជនិយកម្មំ ៗ ២ ៗ អាទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ

វិធានបទ បុណ្យប្រារព្ធ

(៧៨) ភន្តិ ព ជវៃទៀត ៗ ២ ៗ ភិ កម្មវដលេត្ថិតាមភាពាត យេដ្ឋា ១ កម្មវដលេត្ថិតាមភាពមិ ១ កម្មវដលេត្ថិវាយការព្រមព្រៀង គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយកម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព ទេ ឯន ជាធម្មកម្មផង ៗ ២ ៗ

(៧៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ព ជវៃទៀត ៗ ២ ៗ ភិកម្មវដលេត្ថិតាមភាពភិក្ខុ ១ កម្មវដលេត្ថិតាមភាពមិ ១ កម្មវដលេត្ថិវាយការព្រមព្រៀង គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយ- កម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព ទេ ឯន ៗ ២ ៗ

(៨០០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ព ជវៃទៀត ៗ ២ ៗ ភិ កម្មវដលេត្ថិតាមភាពភិក្ខុជាវេសនាភាមិមិ ១ កម្ម វដលេត្ថិតាមភាពមិ ១ កម្មវដលេត្ថិវាយការព្រមព្រៀង គ្នា ១ ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយកម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព ទេ ឯន ៗ ២ ៗ

(៨០១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនិយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ព ជវៃទៀត ៗ ២ ៗ ភិ កម្មវដលេត្ថិវាយភាពភិក្ខុដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មវដលេត្ថិតាមភាពមិ ១ កម្មវដលេត្ថិវាយការព្រមព្រៀង គ្នា ១

បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជី

ឥតមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បញ្ជីបញ្ជី-
យកម្មំ ។ ២ ។

[១០២] អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បញ្ជីបញ្ជីយកម្មំ ។ ២ ។ ទោត្តេហិ គតំ ហោតិ ទេវម្ម
គតំ ហោតិ សមញ្ញាគតំ គតំ ហោតិ ឥតមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បញ្ជីបញ្ជីយកម្មំ ។ ២ ។

[១០៣] អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បញ្ជីបញ្ជីយកម្មំ ។ ២ ។ សមញ្ញា គតំ ហោតិ ទេវម្ម
គតំ ហោតិ សមញ្ញាគតំ គតំ ហោតិ ឥតមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បញ្ជីបញ្ជីយកម្មំ ។ ២ ។

[១០៤] អថវេហិមិ ។ ២ ។ អថភិក្ខុ អារាមបញ្ជី
គតំ ហោតិ ទេវម្ម គតំ ហោតិ សមញ្ញាគតំ គតំ ហោតិ
ឥតមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហោត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បញ្ជីបញ្ជី-
យកម្មំ ទេវម្មកម្មវេហិ ហោតិ វិទយកម្មវេហិ ស្មុ-
បសន្តវេហិ ។

បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី ។

បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ គតំ ពុ ទេវម្ម ។ ២ ។

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ ពុ
ដវិទេវម្ម ។ ២ ។ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិ
ភាវមិ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ គតំ ពុ ទេវម្ម ។ ២ ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ ពុ
ដវិទេវម្ម ។ ២ ។ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិ
ភាវមិ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ គតំ ពុ ទេវម្ម ។ ២ ។

[១០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុ ដវិទេវម្ម ។ ២ ។ គី កម្មវេហិ
សេវិកាមិ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិ
ភាវមិ គី កម្មវេហិយកម្មវេហិយកម្មំ គី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ជីបញ្ជីយកម្មវេហិយកម្មំ គតំ ពុ ទេវម្ម ។ ២ ។

បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី បញ្ជីបញ្ជី ។

វិធម៌ដ៏ល្អ ចូលវិញ

[១០៥] តើហ៍ គិត្តុវេ មន្ត្រីហ៍ សមញ្ញភតស្ស គិត្តុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជន័យកម្មំ ករយ្យ ភណ្ណិកការកោ ហោតិ កុលហការកោ វិវិទ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្កេ អនិករណាការកោ ពាលោ ហោតិ អន្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អធិបទាថោ តើហ៍សំសង្កោ វិហារតិ អធិបទាលាមិត្តហ៍ តើហ៍សំ-
 សង្កេហ៍ ឥមេហ៍ ថោ គិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ សមញ្ញភ-
 តស្ស គិត្តុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជន័យកម្មំ ករយ្យ ។

[១០៦] អបរេហ៍ថំ គិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ សមញ្ញភ-
 តស្ស គិត្តុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជន័យកម្មំ ករយ្យ អនិសីលេ សីលវិបត្តោ ហោតិ អដ្ឋាទារ
 អាទារវិបត្តោ ហោតិ អនិមិត្តិយា មិត្តិវិបត្តោ ហោតិ ឥមេហ៍ ថោ គិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ សមញ្ញភតស្ស គិត្តុវេ
 អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជន័យកម្មំ ករយ្យ ។

[១០៧] អបរេហ៍ថំ គិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ សមញ្ញភតស្ស គិត្តុវេ
 អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជន័យកម្មំ ករយ្យ

វិធម៌ដ៏ល្អ ចូលវិញ

[១០៥] ម្នាលគិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ច-
 ជន័យកម្ម ដល់គិត្តុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ គិត្តុវេ អនិករណេ ហេតុ ចន្ត
 វេម្ភាវ ចន្តិវិជ្ជ ចន្តិកិច្ចាធិកថា ចន្តិអធិករណេ ក្នុងសង្ឃ ១ គិត្តុវេ ឬ
 មិនល្អាស ប្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ គិត្តុវេ ច្រឡោក
 ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡោកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលគិត្តុ-
 វេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ចជន័យកម្ម ដល់គិត្តុវេ ដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលគិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ច-
 ជន័យកម្ម ដល់គិត្តុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺគិត្តុ មាន
 សីលវិបត្តិក្នុងអនិសីល ១ មានអាហារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាទារ ១ មានមិត្តិវិបត្តិ
 ក្នុងអនិមិត្តិ ១ ម្នាលគិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ច-
 ជន័យកម្ម ដល់គិត្តុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្នាលគិត្តុវេ តើហ៍មន្ត្រីហ៍ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ច-
 ជន័យកម្ម ដល់គិត្តុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺគិត្តុ កាល

ពង្សនាម វិស្ណុសម្មាគារិក្កតោ បញ្ចជីយកម្ម-រាជ

តុដ្ឋស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ
សង្ឃស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រ-
ហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័យានោ សង្ឃោ
បញ្ចជីយកម្មំ ករាយ្យ ។

[១០៨] អថវេហិច ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញា-
គស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័យានោ សង្ឃោ បញ្ចជីយកម្មំ
ករាយ្យ កាយិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ
វិចសិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ កាយិកវិច-
សិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ វេទេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័-
យានោ សង្ឃោ បញ្ចជីយកម្មំ ករាយ្យ ។

[១០៩] អថវេហិច ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញា-
គស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័យានោ សង្ឃោ បញ្ចជីយ-
កម្មំ ករាយ្យ កាយិកេន អថវេហិច សមញ្ញាគតោ
ហោតិ វិចសិកេន អថវេហិច សមញ្ញាគតោ ហោតិ

ពង្សនាម កាម្មេត្តាជីយកម្មនលកិក្កវិល្លប្រកបោយនន្ត ក

ពាក្យចិរេស្មីលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យចិរេស្មីលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យ
ចិរេស្មីលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្ប
ធ្វើចក្ខុជីយកម្ម ផលភិក្ខុវេលប្រកបោយនន្ត ព វេទេហិ ។

[១០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើចក្ខុ-
ជីយកម្ម ផលភិក្ខុវេលប្រកបោយនន្ត ព វេទេហិក ភិក្ខុ ប្រកប
ដោយវិល្លាសិកាយត្វា ១ ប្រកបដោយវិល្លាសិកាវេទិកា ១ ប្រកប
ដោយវិល្លាសិកាយត្វាវេទិកា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលចេ
សន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើចក្ខុជីយកម្ម ផលភិក្ខុវេលប្រកបោយនន្ត ព
វេទេហិ ។

[១០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើ
ចក្ខុជីយកម្ម ផលភិក្ខុវេលប្រកបោយនន្ត ព វេទេហិក ភិ ភិក្ខុប្រ-
កបោយនន្តពាក្យកាយ(១) ១ ប្រកបដោយអនាចារម្មវិកា ១ ប្រកប

១ កាលចេសន្តិប្រាថ្នាចេសន្តិប្រាថ្នាចេសន្តិប្រាថ្នា យោច អនាចារម្មវិកា
(អន្តិកា) ។

វិយោហិត បុណ្យវិញ

កាយិកភវសិកោន អនាហារន សមញ្ញាភតោ ហោតិ
នមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវោ
អាភត្តមារោ សង្ឃោ បញ្ចាជិយកត្តំ ករេយ្យ ។

[១១០] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិក្ខុវោ អាភត្តមារោ សង្ឃោ បញ្ចាជិយកត្តំ ករេយ្យ
កាយិកោន ឧបយាតិកោន សមញ្ញាភតោ ហោតិ
ភវសិកោន ឧបយាតិកោន សមញ្ញាភតោ ហោតិ កាយិ-
កភវសិកោន ឧបយាតិកោន សមញ្ញាភតោ ហោតិ
នមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវោ
អាភត្តមារោ សង្ឃោ បញ្ចាជិយកត្តំ ករេយ្យ ។

[១១១] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិក្ខុវោ អាភត្តមារោ សង្ឃោ បញ្ចាជិយកត្តំ ករ-
េយ្យ កាយិកោន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញាភតោ ហោតិ
ភវសិកោន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញាភតោ ហោតិ កាយិ-
កភវសិកោន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញាភតោ ហោតិ នមេហិ
ទោ កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវោ អា-
ភត្តមារោ សង្ឃោ បញ្ចាជិយកត្តំ ករេយ្យ ។

វិយោហិត បុណ្យវិញ

ដោយអនាហារផ្លូវកាយវិញ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា
គប្បីធ្វើបញ្ចាជិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
ជិយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការ
បៀតបៀនសិក្ខាបទ^(១) ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន
(សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ)
ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា
គប្បីធ្វើបញ្ចាជិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
ជិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកប
ដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ^(២) ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា^(៣) ១ ប្រកប
ដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា^(៤) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាជ្ញា គប្បីធ្វើបញ្ចាជិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

១ ការបៀតបៀនទៅឯការបំផ្លាញ ពង្រួល ដោយមិច្ឆាជីវៈសិក្ខាសិក្ខាបទដែលប្រកបដោយ
ប្រង់ចង្កូលកាយវិញ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ គឺនិស្សំវាចាចិត្តិយសិក្ខាសិក្ខាបទ
អង្គ ជាដើម ដោយមិច្ឆាជីវៈទៅលើសិក្ខាសិក្ខាបទដែលប្រកបដោយដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា
គឺដល់ទទួលទិដ្ឋប្រាជ្ញាដំណឹងរបស់ពួកប្រាជ្ញាជាដើម (ទូត) ។

ឧប្បទាន ចិត្តំ ភិក្ខុវេ ច្រាជិយកម្មានំ

(១១២) ចិត្តំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ អាភត្ថមាទោ
សុខំ បញ្ចជិយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ កណ្ណិយកា-
រោ ហោតិ កលហការោ វិវាទការោ ភស្ស-
ការោ សុខំ អនិករណការោ ឯកោ ពាលោ
ហោតិ អត្យតោ អាបត្តិធម្មាលោ អធមណោ ឯកោ
តិហិសំសង្ខា វិហារំ អធនុលោមិកេហិ តិហិសំ-
សន្តហិ វេមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ ចិត្តំ ភិក្ខុវេ អាភត្ថ-
មាទោ សុខំ បញ្ចជិយកម្មំ ករយ្យ ។

(១១៣) អបរសម្មំ ភិក្ខុវេ ចិត្តំ ភិក្ខុវេ អា-
ភត្ថមាទោ សុខំ បញ្ចជិយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ
អនិសីលេ សីលវិច្ឆោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារ-
អាចារិវច្ឆោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិច្ឆោ
ហោតិ វេមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ ចិត្តំ ភិក្ខុវេ អាភត្ថ-
មាទោ សុខំ បញ្ចជិយកម្មំ ករយ្យ ។

[១១៤] អបរសម្មំ ភិក្ខុវេ ចិត្តំ ភិក្ខុវេ អា-
ភត្ថមាទោ សុខំ បញ្ចជិយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ
កុម្មស្ស វាណំ កាសតិ ឯកោ ឧប្បស្ស វាណំ

ឧប្បទានៈ ពារទើបច្ចាជិយកម្ម ផលភិក្ខុ ៣ ពួក

(១១២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ធម្មវិជ្ជាបញ្ញា-
ជិយកម្មផលភិក្ខុ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកចង្អុលទៅ ចង្អុលទៅ បង្កើត ចង្អុល
តំរូវទេសថា ចង្អុលទៅករណ៍ក្នុងសន្សំពួក ១ ភិក្ខុល្ងី បិទល្ងាស ត្រូវអាចក្តី
ច្រើន អនិករណ៍ករណ៍កម្មពួក ១ ភិក្ខុខាត្រប្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
ដោយការច្រឡូកច្រឡំទិសមន្តពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សន្សំប្រាថ្នា ធម្មវិជ្ជាបញ្ញាជិយកម្ម ផលភិក្ខុ ពួកទាំងបី ។

(១១៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ធម្មវិជ្ជាបញ្ញា-
ជិយកម្ម ផលភិក្ខុ ពួកទាំងបី គឺភិក្ខុ មានសីលវិច្ឆឹក្នុងអនិសីល
ពួក ១ មានចារិកវិច្ឆឹក្នុងអដ្ឋាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិច្ឆឹក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ធម្មវិជ្ជាបញ្ញាជិយកម្ម ផល
ភិក្ខុ ពួកទាំងបី ។

(១១៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ធម្មវិជ្ជា
បញ្ញាជិយកម្ម ផលភិក្ខុ ពួកទាំងបី គឺភិក្ខុ រោលពាក្យតិរវេជ្យ
ព្រះអង្គពួក ១ រោលពាក្យតិរវេជ្យព្រះធម្មពួក ១ រោលពាក្យតិរវេជ្យ

កាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ
ចត្វាជិជ័យកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៤] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
គម្ពំមាណោ សង្ឃោ ចត្វាជិជ័យកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
កាយិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
វាចសិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ កា-
យិកាវាចសិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឥមេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ
ចត្វាជិជ័យកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៦] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំ-
មាណោ សង្ឃោ ចត្វាជិជ័យកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
កាយិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
វាចសិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
កាយិកាវាចសិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ
ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ
សង្ឃោ ចត្វាជិជ័យកម្មំ ករេយ្យ ។

ព្រះសង្ឃត្ថោ ខ ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធកាយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេ
ចត្វាជិជ័យកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធកាយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេ
ចត្វាជិជ័យកម្មជល់ភិក្ខុ ព ពួកនៃទៀត ភិក្ខុ ប្រកបដោយវិញ្ញាណ
កាយព្រះពុទ្ធ ខ ប្រកបដោយវិញ្ញាណកាយវិញ្ញាណ ខ ប្រកបដោយ
វិញ្ញាណកាយព្រះពុទ្ធវិញ្ញាណ ខ ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធកាយ កាលាចេ
សង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេចត្វាជិជ័យកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធកាយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេចត្វា-
ជិជ័យកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនៃទៀត ភិក្ខុ ប្រកបដោយកាយព្រះពុទ្ធកាយ
ព្រះ ខ ប្រកបដោយកាយព្រះពុទ្ធវិញ្ញាណ ខ ប្រកបដោយកាយព្រះពុទ្ធវិញ្ញាណ
កាយព្រះពុទ្ធវិញ្ញាណ ខ ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធកាយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិ
វេចត្វាជិជ័យកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

កម្មវត្ថុ ពិស្ត័រ ពិស្ត័រ បញ្ជីនិយមន័យ

(១១៧) អបរសម្បិ ភិក្ខុវេ វិស្ត័រ ភិក្ខុវេ អា-
 កត្តមាតា សង្ខេប បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ឋិតា
 កាយិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋិ-
 តោ ភិកសិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញកតោ ហោតិ
 ឋិតា កាយិកាភិកសិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញ-
 កតោ ហោតិ ឆមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ វិស្ត័រ ភិក្ខុវេ អា-
 កត្តមាតា សង្ខេប បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ។

(១១៨) អបរសម្បិ ភិក្ខុវេ វិស្ត័រ ភិក្ខុវេ អា-
 កត្តមាតា សង្ខេប បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ឋិតា
 កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋិតា
 ភិកសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋិតា
 កាយិកាភិកសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ
 ឆមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ វិស្ត័រ ភិក្ខុវេ អា-
 កត្តមាតា សង្ខេប បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ។

អាកត្តមាតា ឧបយានិកេន មិច្ឆាជីវេន ។

(១១៧) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជី-
 និយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកចដោយការចៀសចៀន
 (សិក្ខាបទ) ភាវ័យ្យកាយពួក ១ ប្រកចដោយការចៀសចៀន (សិក្ខាបទ)
 ភាវ័យ្យកាយពួក ១ ប្រកចដោយការចៀសចៀន (សិក្ខាបទ) ព័ន្ធភាយ
 ព័ន្ធភាយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
 បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុព័ន្ធភាយ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
 បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកចដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវ
 កាយពួក ១ ប្រកចដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកចដោយមិច្ឆាជីវៈ
 ព័ន្ធភាយព័ន្ធភាយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ
 គប្បីធ្វើបញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុព័ន្ធភាយ ៣ ពួកនេះឯង ។

ឯចំ បញ្ជីនិយមន័យ ១៤ វិស្ត័រសង្ឃប្រាជ្ញ (និមន្តិតវិទ្យា) ។

[១១៧] បញ្ចវគ្គិយកម្មករោ ឥត្តោ ឥត្តនា
 សម្មា វត្តិភ័យ ។ ត្រាយំ សម្មាវត្តនា ឧ ឧបសម្ពា-
 នេភ័យ ឧ វិស្សយោ នាគតោ ឧ សាមណោ ឧ ឧបដ្ឋា-
 យេនតោ ឧ ឥត្តោ ឧ ឧត្តសម្មតិ សាធិនត្តា សម្មុត្ត-
 ឧបិ ឥត្តិយោ ឧ វិវធិនត្តា យាយ អាមត្តិយា សង្ឃ-
 ឧ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ឧ អាមត្តិ-
 តត្តា អញ្ញា វា នាធិសីតោ តតោ វា នាបិដ្ឋតា កម្មំ
 ឧ ករហិតត្ថំ កម្មិតា ឧ ករហិតត្ថា ឧ បកតត្តស្ស
 ឥត្តោ ឧ នោសោ ឧ ឧបេនតោ ឧ បរិវណា ឧ ឧបេនតោ
 ឧ សវ័ចដ័យំ តតាភ័យំ ឧ អនុវាណោ បដ្ឋបេនតោ ឧ
 ឧត្តាសោ តាវេនតោ ឧ ចោធនតោ ឧ សាវេនតោ ឧ
 ឥត្ត ឥត្តហិ សម្មយោធនតត្ថិ ។

បញ្ចវគ្គិយកម្ម កម្មិតាវ(១) ឧបិដ្ឋ ។

១ ឧត្តាសកម្មិ កត្តិ វាយុកេ វិស្សតិ ។

[១១៨] ខ្មាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ភិក្ខុវិសេសសន្ធិត្ថេបញ្ចវគ្គិយកម្ម
 ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ក្នុង
 បញ្ចវគ្គិយកម្មនោះ ដូច្នោះ ភិក្ខុ(វិសេសសន្ធិត្ថេបញ្ចវគ្គិយកម្មហើយ
 នោះ) មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ពា ១ មិនត្រូវឱ្យវិស្សយ ១ មិនត្រូវឱ្យសាម-
 ណោ ឧបម្មិទ្ធិ ១ មិនត្រូវឱ្យសភាសន្តកម្ម ឧប្រដៅភិក្ខុ ១ ទុកជាសន្ធិ
 សន្តកម្មហើយ ក៏បើត្រូវប្រដៅភិក្ខុ ១ សន្ធិត្ថេបញ្ចវគ្គិយកម្ម
 ព្រោះអាចក្តីណោះហើយ បើឱ្យត្រូវអាចក្តីនោះទៀត ១ ឬអាចក្តីដទៃទៀត
 វិសេសប្រហែលនឹងអាចក្តីនោះ ១ ឬក៏ អាចក្តីវិសេសដ៏ជាអាចក្តីនោះ ១
 មិនត្រូវគំរើជៀលកម្ម ១ មិនត្រូវគំរើជៀលភ្នកភិក្ខុកម្ម ១ មិនត្រូវហាម
 ឧបាសមរបស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ១ មិនត្រូវហាមបរិវណា(របស់ភិក្ខុជាបក-
 កត្ត) ១ មិនត្រូវជាស្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួល
 នាទីជាធំក្នុងវគ្គ ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ
 (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវលើក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបភ្នកភិក្ខុ (ឱ្យ
 លោះ) នឹងភ្នកភិក្ខុដទៃ ១ ។

អង្គការ អស្សជីវិតសុភវិបុល ច្បាប់សីលធម៌

(១២០) អង្គការ សាវ័បុត្តោត្តល្លាធម្មមុខ
 កិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់ កិច្ច អស្សជីវិតសុភវិបុល
 កិច្ច កំណត់ស្នា ច្បាប់សីលធម៌ អស្សជីវិតសុភវិបុល
 ជីវិតសុភវិបុល(១) កិច្ច កំណត់ស្នា កិច្ច ។
 ៖ សង្គ្រោះ ច្បាប់សីលធម៌ កម្មកតា ន សង្គ្រោះ កិច្ច
 ន លោក កាតស្ត្រី ន ទេវតា កិច្ច កិច្ច ន មហាបេស្ត្រី
 អក្កាស្ត្រី បរិកាស្ត្រី ន ទូតាមិត្ត គោសកាមិត្ត
 មោហកាមិត្ត គយកាមិត្ត មហាបេស្ត្រី បក្កម្ម្ត្រី វិក្ក-
 ម្ត្រី យ ៖ កិច្ច អប្បិញ ។ មេ ។ តេ ឧដ្ឋាយ្ត្រី
 ទ័យ្ត្រី វិទាទ្ត្រី កង ហិ មាម អស្សជីវិតសុភវិបុល
 កិច្ច សង្គ្រោះ ច្បាប់សីលធម៌ កម្មកតា ន សង្គ្រោះ
 កិច្ច កំណត់ មាតស្ត្រី ន ទេវតា កិច្ច កិច្ច
 កិច្ច ន មហាបេស្ត្រី អក្កាស្ត្រី បរិកាស្ត្រី
 ទូតាមិត្ត គោសកាមិត្ត មោហកាមិត្ត គយកា-
 មិត្ត មហាបេស្ត្រី បក្កម្ម្ត្រី វិក្កម្ត្រី មិត្ត ។
 អង្គការ តេ កិច្ច កិច្ច មិត្ត មិត្ត មិត្ត ។

៖ ១. ៦ អស្សជីវិតសុភវិបុល ។

អង្គការ ការធ្វើប្រជាជនយុវជនសិស្សសិស្សានុសិស្ស

(១២១) គ្រាខាង កិច្ចសង្គ្រោះ មាតស្ត្រី កិច្ចសង្គ្រោះ កិច្ច
 ជាប្រធាន បុរេកាលកំណត់សីលធម៌ ហើយធ្វើប្រជាជនយុវជន មហាបេស្ត្រី
 អស្សជីវិតសុភវិបុលកិច្ច (ឱបបញ្ញ) កំណត់សីលធម៌ ហើយពាក្យ
 កិច្ចសង្គ្រោះកិច្ចសង្គ្រោះកិច្ច មិនត្រូវទៅក្នុងកំណត់សីលធម៌ ។ កិច្ច
 កិច្ចសង្គ្រោះ កាលបើសង្គ្រោះធ្វើប្រជាជនយុវជន ក៏មិនប្រព្រឹត្តិ
 ហើយប្រព្រឹត្តិ មិនសម្រេច មិនប្រព្រឹត្តិកិច្ចសង្គ្រោះសីលធម៌សង្គ្រោះ
 បាកកម្ម មិនមែនកិច្ចសង្គ្រោះយុវជន គ្រប់គ្រងសីលធម៌សង្គ្រោះ
 (ការសង្គ្រោះ) កិច្ច (សង្គ្រោះ) សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សំរៀង
 ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់
 កិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់សីលធម៌ សីលធម៌ កិច្ចសង្គ្រោះ មាតស្ត្រី ប្រា-
 ជន ។ ។ ។ កិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់សីលធម៌ កំណត់សីលធម៌ កិច្ច
 អស្សជីវិតសុភវិបុលកិច្ច សីលសង្គ្រោះធ្វើប្រជាជនយុវជន មិន
 សម្រេចមិនមែនប្រព្រឹត្តិកិច្ចសង្គ្រោះ មិនសម្រេច មិនប្រព្រឹត្តិកិច្ចសង្គ្រោះសីល
 ធម៌សង្គ្រោះ មិនមែនប្រព្រឹត្តិកិច្ចសង្គ្រោះយុវជន មិនមែនប្រព្រឹត្តិកិច្ចសង្គ្រោះ
 កិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់សីលធម៌ កំណត់សីលធម៌ កិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់សីលធម៌
 គ្រប់គ្រងសីលធម៌សង្គ្រោះ (ការសង្គ្រោះ) កិច្ច (សង្គ្រោះ) សំរៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់
 សំរៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយកិច្ចសង្គ្រោះ កំណត់សីលធម៌ សីលធម៌
 ។ ។ ។ កិច្ចសង្គ្រោះ យកសេចក្តីសង្គ្រោះប្រជាជនយុវជនសង្គ្រោះ ។

(១២១) អង្គទោ គគរំ ឯតស្មី ឯតាណេ ឯតស្មី ច-
 ករណេ កិក្ខុសង្ខំ សង្ខិកាតា ខេត្តា កិក្ខុ បដិបុត្តិ សង្ខំ
 កិក្ខុ កិក្ខុវេ អស្សជិបុណ្ណសុត្តា កិក្ខុ សង្ខេទ បទ្វា-
 ជជ័យកម្មកតា ន សុម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ ទាតេន្តិ
 ន ទេត្តាវ វត្តន្តិ កិក្ខុ ន ទមាវេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិកា-
 សន្តិ ទទ្ធកាមិកា ទោសតាបិកា មោហតាមិកា ភយតា-
 មិកា ទាវេន្តិ បក្កមន្តិមំ វត្តមន្តិមិកិ ឃ សង្ខំ គគរំ ។
 វិទ្យាបិដក បុស្សវត្ត គគរំ អនុប្បវិតំ កិក្ខុវេ តេសំ មោយ-
 បុរិសាធំ ។ ថេ ។ កថំ ហិ ធាម តេ កិក្ខុវេ មោ-
 យបុរិសា សង្ខេទ បទ្វាជជ័យកម្មកតា ន សុម្មា
 វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ ទាតេស្សន្តិ ន ទេត្តាវ វត្តិស្សន្តិ
 កិក្ខុ ន ទមាវេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិកា-
 សិស្សន្តិ ទទ្ធកាមិកា ទោសតាបិកា មោហតាមិកា

(១២១) ក្រោះនិពានោះ អំណាចនោះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ខារហើយ គ្រាសំស្វារកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ពួកថា អស្សជិកិក្ខុនិងបុណ្ណសុតកិក្ខុ ដែលសង្ខុបានធ្វើបញ្ចជជ័យ-
 កម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្រេចរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត
 ក្នុងវេលាកិរិយាលោស្មំខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជានេះប្រទេចចេញទោសភាវសង្ខារ សង្ខារលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយកិក្ខុទាំងនោះ កំចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ
 ពិរម៌ធម្ម ។ កិក្ខុទាំងឡាយ គ្រាបចង្អិនឡើយ ចរិតក្រព្រះមានព្រះភាគ
 ក៏តែមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់ចាតុសថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំង-
 ឡាយ អំពីរបស់នាយបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ ថេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ទាំងឡាយ នាយបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ខុបានធ្វើបញ្ចជជ័យកម្មហើយ
 មិនសមរម័និងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្រេចរោម មិនប្រព្រឹត្ត
 វត្តក្នុងវេលាកិរិយាលោស្មំខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជានេះប្រទេចចេញទោសភាវសង្ខារ សង្ខារលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់

[១២៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ បក- តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ខុទោសនំ វេយេតិ បវាវណំ វេយេតិ សវននិយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋេយេតិ ឱកាសំ កាវេតិ យោនេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មាយោយេតិ វេយេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចា- ជនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ។

ចក្កាននិយកម្មេ ឡូធិច្ចស្សាម្ពុតត្ថុនម្ពុសវា ធិដ្ឋិវ ។

[១២៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុ- នោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ន ឧបសម្ពា- នេតិ ន វិស្សយំ នេតិ ន សាមណេវ ឧបញ្ជាបេតិ ន ភិក្ខុនោវា នកសម្មតិ សា និយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវនេតិ វេយេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តោហិ សមញ្ញា- ភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ។

[១២៦] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តោហិ សមញ្ញាភ- តស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ យាយ អាបត្តិយោ សន្នេន បញ្ចាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ

[១២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ មិនត្រូវធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុហាមឧបាសបដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ ភិក្ខុហាមបវាណា(ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ) ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកទានមាត់ពាក្យ (ក្នុង អចិករណីវនាទ) ១ ភិក្ខុទទួលទានជាចក្ខុវិភុត ១ ភិក្ខុឱ្យធ្វើធុកាស (ដើម្បី រោទ) ១ ភិក្ខុបោទរោទ ១ ភិក្ខុរំលឹករោទ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យរល្ងោះ) នឹងពួកភិក្ខុផង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្វើបញ្ចាជនីយ- កម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ទេ ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃធ្វើប្រាម្រាម្រាបញ្ចាជនីយកម្ម ។

[១២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនបាទឱ្យឧបសម្ពាទ ១ មិនបាទ ឱ្យវិស្សយ ១ មិនបាទឱ្យសាមណេវបម្រើទទ ១ មិនទទួលការសង្កត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសម្មតហើយ ក៏មិនបាទទៅប្រដៅ ពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ ទេ ។

[១២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបាទធ្វើ បញ្ចាជនីយកម្ម ព្រោះអាចក្តីណាហើយ មិនបាទត្រូវអាចក្តីវនាទទៀត ១

កម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ហោតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ
 បញ្ចជំនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ
 យាចតិ ។ តតិយម្បិ យាចតិ ។ ឡត្តេន(១) កិក្កុយ
 ចដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្លៃ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ កិក្កុ សង្ឃេន បញ្ចជំនិយ-
 កម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ហោតមិ ទេត្តារំ
 វត្តាមិ បញ្ចជំនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។
 យធំ សង្ឃស្ស បត្តកាល្យំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ
 បញ្ចជំនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្លៃ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ កិក្កុ
 សង្ឃេន បញ្ចជំនិយកម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ
 ហោតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ បញ្ចជំនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ បញ្ចជំនិ-
 យកម្មំ បដិប្បស្សន្តិ ។ យស្សយស្សតោ មមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ បញ្ចជំនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 លោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តមតិ លោ កាលេយ្យ ។

• ១. វិញ្ញេន ។

បញ្ចជំនិយកម្មហិយ (ប្រាម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ពំនិសម្បហោម ខំនិ
 ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនទេញទាកកម្ម (មក) សូមការម្ខាប់
 បញ្ចជំនិយកម្ម ។ កិក្កុនោះ ត្រូវសូមសំពះពិរដ្ឋនិវេន ។ កិក្កុនោះ
 ត្រូវសូមសំពះពិរដ្ឋនិវេន ។ កិក្កុដល់លោកសម្រគិល ធម្មិញ្ញាវិសង្ស
 ឲ្យដឹងថា ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតកិក្កុឈ្មោះ
 នេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជំនិយកម្មហិយ (ប្រាម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ពំនិសម្បហោម ខំនិប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនទេញទាកកម្ម
 (មក) សូមការម្ខាប់បញ្ចជំនិយកម្ម ។ ចើកម្មហោតាលគួរដល់សង្ឃហិយ
 សង្ឃធម្មិម្ខាប់បញ្ចជំនិយកម្ម ដល់កិក្កុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។
 ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្កុឈ្មោះនេះ សង្ឃ
 បានធ្វើបញ្ចជំនិយកម្មហិយ (ប្រាម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ពំនិសម្ប
 ហោម បានប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនទេញទាកកម្មហិយ (មក)
 សូមការម្ខាប់បញ្ចជំនិយកម្ម ។ សង្ឃម្ខាប់បញ្ចជំនិយកម្ម ដល់កិក្កុ
 ឈ្មោះនេះ ។ ការម្ខាប់បញ្ចជំនិយកម្មដល់កិក្កុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក
 មានភាយុអន្តិណ លោកមានភាយុអន្តិនោះ ធម្មិស្រៀម មិនគួរដល់
 លោកមានភាយុអន្តិណ លោកមានភាយុអន្តិនោះ ធម្មិវោលឡើយ ។

ឧត្តរាគមៈ បដិសារណំបាយំ សុធម្មវិបុលំ

ធម្មតិយម្យំ ឯតនត្ថំ វេទានិ ។ ចេ ។ តតិយម្យំ ឯតនត្ថំ
 វេទានិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត សាធម្មំ មយំ ឥត្តញ្ញាមោ
 ភិក្ខុ សាធម្មំ បញ្ចាជនីយកម្មតោ សម្មា វត្ថុតិ
 លោមំ វោតតិ ទេត្តាវំ វត្ថុតិ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ យាធនិ ។ សាធម្មំ ឥត្តញ្ញាមស្ស ភិក្ខុនោ
 បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សាតា
 មុទតិ ឥត្តញ្ញាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តណ្ហាស្ស យស្ស ទត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តិ សាធម្មំ ឥត្តញ្ញាមស្ស
 ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ មុទតិ សធម្មស្ស តស្មា
 តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ ចារយាមីតិ ។

បញ្ចជនីយកម្មំ គន្ថយំ ធម្មិតំ ។

[១៤៧] តេន ចោ បទ សមយេន អាយស្មា សុធម្មោ
 មជ្ឈិកាសណ្ឋោ ចិត្តស្ស តហាបតិលោ អាវសិកោ ហោតិ
 ទវតម្មិកោ ធុវតតិកោ ។ យនា ចិន្តា តហាបតិ សធម្មំ
 វ គណំ វ បុគ្គលំ វ ចិយទ្កេតុកាមោ ហោតិ(១) ឧ

១ និរា បំ ឧត្តរេត្តោ កាលេ បញ្ចាជនិ ។

ឧត្តរាគមៈ បដិសារណំបាយំ វេទនសុធម្មវិបុលំ

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរជនីវេទន ។ ចេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្របពីរជនីវេទន ។ បដិច្ចស្សន្តិស្សន្តិ វេទនស្សន្តិ ខ្ញុំ
 ភិក្ខុនោមេន សធម្មំ បញ្ចាជនីយកម្មតោ យ ព្រមច្រប្រើក្នុងដោយ
 ច្រពៃ ពន្លឺសម្មចារម ធម្មិច្ចស្សន្តិក្នុងដល់ភិយាវលាសំខ្លួនចេញពាក
 កម្ម (ឥច្ចុវមក) សូមការម្ខាងបញ្ចាជនីយកម្ម ។ សធម្មំ ម្ខាងបញ្ចាជនីយ-
 កម្មដល់ភិក្ខុនោមេន ។ ការម្ខាងបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោមេន គួរ
 ដល់វេទនាមេនអាយុក្នុងណ វេទនាមេនអាយុក្នុងនោះ គប្បីស្រៀម មុន
 គួរដល់វេទនាមេនអាយុក្នុងណ វេទនាមេនអាយុក្នុងនោះ គប្បីពាល
 ស្រៀម ។ សធម្មំ ម្ខាងបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោមេន (ការម្ខាង
 បញ្ចាជនីយកម្មនេះ) គួរដល់សធម្មំ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសធម្មំស្រៀម ។ ខ្ញុំ
 សូមបំភ្លឺកម្មវិសេចក្តីនេះ ដោយតាមស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

បច្ចុប្បន្និយកម្មំ ៣ ។

[១៤៨] សមយេននោះឯង សុធម្មភិក្ខុនោមេន ជាចៅអាវសារសេស
 ចិត្តភហាបតិ ជននកម្មភិក្ខុនោមេន ជាគួរច្រកបការសេស ជាគួរ
 មាធុវតតិ (ជាគួរដល់ភហាបតិខ្ញុំចុកចម្រងដោយចិត្តក្នុង) ។ កាយ
 ណាចិត្តភហាបតិ ត្រូវការនឹងនិមន្តសធម្មិតិ គណៈក្តី បុគ្គលក្តី កែមិន

អាយស្មន្តំ សុទ្ធម្មំ អនុបណ្ណោកេត្តា សុទ្ធាំ វា កណ្ណំ វា ឫក្ខណំ ។ ចិច្ចាទ្គតិ ។ គេន ទោ បទ សមយេន សម្ម-
 ហុណ វេន ភិក្ខុ អាយស្មន ភារីបុត្តោ អាយស្មន
 ធម មហាមោក្ខណ្ណោ អាយស្មន ធម មហាក្ខណ្ណោ អ-
 យស្មន ធម មហាកោដ្ឋិកោ អាយស្មន ធម មហាកម្មវោ
 អាយស្មន ធម មហាចុត្តោ អាយស្មន ធម អនុវត្តោ អាយស្មន
 ធម វារីនោ អាយស្មន ធម ឧបាលិ អាយស្មន ធម អានន្តោ
 អាយស្មន ធម ពហុណ កោសិសុ ពារិកត្តារមាណ យេន
 ធម្មិកោសណ្ណោ ឧទរសុវំ ។

(១៣៦) អស្មន្តសិ ទោ ចិន្តា កហបតិ វេន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុ ធម្មិកោសណ្ណំ អនុប្បត្តតិ ។ អថទោ ចិន្តា កហ-
 បតិ យេន វេន ភិក្ខុ គេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្តា វេន
 ភិក្ខុ អភិវុទេត្តា ឯកបន្តំ ឯសិទិ ។ ឯកមន្តំ ឯសិទ្ធិ
 ទោ ចិន្តំ កហបតិ អាយស្មន ភារីបុត្តោ ធម្មិយា កតាយ
 សន្តស្មនិ សហទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្មហិរសសិ ។
 អថទោ ចិន្តា កហបតិ អាយស្មន ភារីបុត្តោ ធម្មិយា
 កតាយ សន្តស្មនោ សហទបិកោ សមុត្តេជេសោ សម្ម-
 ហិសិកោ វេន ភិក្ខុ ឯកទរោទ អធិកៈសន្ត មេ កន្ត

ពាន់បាទប្រាប់សុទ្ធម្មតិក្កមាទកាយ (ជាមុន) ហើយ មិនហ៊ានខិតមន្តសិវ្យ
 ប្រគលាៈ ឬក៏បុគ្គលវិជ្ជយ ។ គ្រោះខាៈ ពួកភិក្ខុវិជ្ជលកិរចារៈច្រើនរូប គឺ
 ព្រះសារីបុគ្គមាទកាយ ១ ព្រះមហាហេត្តណ្ណមាទកាយ ១ ព្រះមហា-
 កញ្ជាៈមាទកាយ ១ ព្រះមហាកម្មិតៈមាទកាយ ១ ព្រះមហាកម្មិនមាទ
 កាយ ១ ព្រះមហាចុត្តៈមាទកាយ ១ ព្រះអនុវុទ្ធិមាទកាយ ១ ព្រះវារីកៈ
 មាទកាយ ១ ព្រះឧបាលិមាទកាយ ១ ព្រះកោន្តមាទកាយ ១ ព្រះពហុណ
 មាទកាយ ១ ព្រះកោសិសុវិជ្ជកាយ ១ ព្រះកត្តារមាណ មាទកាយ ១ ព្រះ
 កាសណ្ណៈខាៈ ។

(១៣៧) ចិត្តកហបតិ ពានព្រះវិជ្ជិតិ ភិក្ខុជាវេន ពាន់ឡាយបាទ
 មកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋារហើយ ។ លំដាប់ខាៈ ចិត្តកហបតិក៏បានចូល
 ទៅកភិក្ខុជាវេន ពាន់ឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ កិច្ចាយមន្តិភិក្ខុជា
 វេន ពាន់ឡាយ ហើយអន្តិយទៅក្នុងវិសមគ្គ ។ លុះចិត្តកហបតិអន្តិយ
 ទៅក្នុងវិសមគ្គហើយ ព្រះសារីបុគ្គមាទកាយក៏បានឲ្យលំ ឲ្យយល់ ឲ្យ
 សមាទាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថា ។ លំដាប់ខាៈ ចិត្ត-
 កហបតិ កាលមើព្រះសារីបុគ្គមាទកាយបានឲ្យលំ ឲ្យយល់ ឲ្យសមា-
 ទាម ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថាហើយ ក៏បានខិតយាមខិតភិក្ខុ
 ជាវេន ពាន់ឡាយ ហើយនាក្សម្ភាច្នះថា បពិត្រព្រះវេន ពាន់ឡាយ មិច្ឆេមិច្ឆេ

ដេរ ស្វាគនាយ អាគន្ធកកកន្តិ ។ អធិរសេស្សំ ទោ
តេ(១) ដេរ ភិក្ខុ តុណ្ហិកាវេន ។

[១៣០] អធិទោ ចិត្តោ គហបតិ ដេវាឯ ភិក្ខុឯ អធិ-
រសេស្សំ វិនិកា ឧដ្ឋាយាសនា ចេវេ ភិក្ខុ អភិវិនេត្តា
បទត្តិណំ កត្តា យេនាយស្មា សុទម្មោ តេនុបស្សន្តិមិ
ធមស្សន្តិមិត្តា អាយស្សន្តិ សុទម្មំ អភិវិនេត្តា ឯកទន្តំ
អដ្ឋាសិ ។ ឯកទន្តំ ជិតោ ទោ ចិត្តោ គហបតិ អាយ-
ស្សន្តិ សុទម្មំ ឯកទេវេន អធិរសេស្សំ មេ កន្ត អយេវ
សុទម្មោ ស្វាគនាយ កត្តិ សន្តិ ដេវេហិតិ ។ អធិទោ
អាយស្សា សុទម្មោ ចុទ្ធ ទ្វាយំ ចិត្តោ គហបតិ យនា
សន្សំ កំ គណំ កំ បុគ្គលំ កំ ធិមន្តេត្តកាមោ ឧ មំ
អនបលោកេត្តា សន្សំ កំ គណំ កំ បុគ្គលំ កំ ធិមន្តេត្តិ
សោទានិ មំ អនបលោកេត្តា ដេវេ ភិក្ខុ ធិមន្តេសិ
ធុដ្ឋានាយំ ចិត្តោ គហបតិ អនបេត្តោ វិវត្តរោ
មយិតិ ចិត្តំ គហបតិ ឯកទេវេន អលំ គហបតិ ជាទិវា-
សេចិតិ ។ ទុតិយម្យំ ទោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្សន្តិ
សុទម្មំ ឯកទេវេន អធិរសេស្សំ មេ កន្ត អយេវ សុទម្មោ

១ ពេលបិយម្មយោនេសុ ពេលទោ ៨ ទិស្សតិ ។

សូមព្រះវេទៈ ព័ន្ធច្បាយ ទទួលនូវភាគនុកត្តារបស់ខ្ញុំ ព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃ
ស្អែក ។ ភិក្ខុជាវេទៈ ព័ន្ធនោះ ក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្សៀម ។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិជីវិត ភិក្ខុជាវេទៈ ព័ន្ធច្បាយ
ទទួលនិមន្តនាំហើយ ក៏ប្រាកដជីវិតសនៈ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាវេទៈ ព័ន្ធច្បាយ
ធ្វើប្រារក្សិណហើយ ក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ រួចឈរក្នុងទីសមគួរ ។
លុះចិត្តគហបតិ បានឈរក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្ម-
ភិក្ខុមានអាយុ ដូច្នោះថា ចរិត្រៃលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជា
ម្ចាស់ ទទួលភក្តិរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះវេទៈ ព័ន្ធច្បាយ ។
លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុក៏ថា ត្រាមុន ចិត្តគហបតិខេ កាល
ណា ត្រូវការនិមន្តសន្សំ គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់ភក្តិ
អញ (ជាមុន) ហើយ មិនហ៊ាននិមន្តសន្សំ ឬគណៈ ឬភិបុគ្គលទេ ឥឡូវ
នេះ ភាគមិនបានប្រាប់ភក្តិអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាវេទៈ
ព័ន្ធច្បាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតិខេ ទើប មិនការឡោះកាលយ ឡើយ
ណាយអំពីភក្តិអញហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ទើបគហបតិចិត្តគហបតិ
ដោយពាក្យដូច្នោះថា ខែសហបតិ ឆ្លើយ ភក្តិមិនទទួលនិមន្តនាំទេ ។ ចិត្ត-
គហបតិបាននិមន្តសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរជីវិត ដោយពាក្យដូច្នោះ
ថា ចរិត្រៃលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភក្តិរបស់ខ្ញុំ

ស្វាគនាយ កត្តំ សន្តិ វេរេហិតិ ។ អលំ កហាបតិ ធានិ-
 វាសេមិតិ ។ តតិយម្បិ ទោ ចិត្តោ កហាបតិ អាយស្មន្តំ
 សុធម្មំ ឯតទរោម អធិវាសេតុ មេ កន្តោ អាយ្យោ សុធម្មោ
 ស្វាគនាយ កត្តំ សន្តិ វេរេហិតិ ។ អលំ កហាបតិ ធានិ-
 វាសេមិតិ ។ អធិទោ ចិត្តោ កហាបតិ តិ មេ ករិស្សតិ អ-
 យ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេ ត្តា វា អធិវាសេ ត្តោ វា តិ អ-
 យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទត្តិលំ តត្វា បក្កាមិ ។

[១៣២] អធិទោ ចិត្តោ កហាបតិ វាស្មន្តំ វត្តិយោ
 អច្ចយេន វេរោនំ កិក្ខុនំ បណ្ឌិតំ ទាទមិយំ កោដិ-
 យំ បដិយាណាមេសំ ។ អធិទោ អាយស្មន្តំ សុធម្មោ
 យន្តុលាហំ ចិត្តស្ស កហាបតិទោ វេរោនំ កិក្ខុនំ បដិ-
 យត្តំ បស្សេយ្យន្តំ បុព្វណ្ណាសមយំ ចិវាសេត្វា បទត្តិវិ-
 មាណយ យេន ចិត្តស្ស កហាបតិទោ ចិវសនំ តេទុ-
 បស្មន្តមិ ឧបស្មន្តមិត្វា បក្ខត្តេ អាសនេ ចិសិទិ ។
 អធិទោ ចិត្តោ កហាបតិ វេរេហិតិយស្មន្តំ សុធម្មោ តេទុ-
 បស្មន្តមិ ឧបស្មន្តមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
 ឯតទរោម ចិសិទិ ។ ឯតទរោម ចិសិទ្ធិ ទោ ចិត្តំ កហាបតិ

ក្នុងវិញ្ញាណស្មន្ត ជាមួយនឹងគ្រោះថ្នាក់នៃឡាយ ។ សុធម្មតិក្កមាបតា វៃ
 ភាបតិ ល្បើយ ភាគាមិទទ្ធុលមិមន្តមិទេ ។ ចិត្តភាបតិ បានអភិវឌ្ឍន៍
 កិច្ចមានអាយុ ភាគម្រប់ចំរើន ដោយភាពប្រុងប្រយ័ត្ន បដិប្រាសាសន៍បម្រើ
 សូមលោកសុធម្មតិក្កមាម្ចាស់ ខ្ញុំសូមសម្រេចសំខ្ញុំក្នុងវិញ្ញាណស្មន្ត ជាមួយ
 នឹងគ្រោះថ្នាក់នៃឡាយ ។ សុធម្មតិក្កមាបតា វៃភាបតិ ល្បើយ ភាគា
 មិទទ្ធុលមិមន្តមិទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តភាបតិ គិតថា លោកសុធម្ម-
 តិក្កមាម្ចាស់ ពេទ្ធុលមិមន្តមិត្តិ មិទទ្ធុលមិមន្តមិត្តិ នឹងធ្វើអ្វីដល់
 ភាគាភិញ្ញា ហើយក៏ជួយចង្អុលសុធម្មតិក្កមាម្ចាស់ ធ្វើប្រទេស្យលាហើយ
 ដើរចេញទៅ ។

[១៣២] លុះកន្លងពីស្រាវជ្រាវ ចិត្តភាបតិ ក៏ទ្រុកកាន់តែរឹងមាំ
 ទើយភាគនិយាយការដ៏ធ្ងន់ធ្ងន់ ដើម្បីកិច្ចការវេរេហិតិឡាយ ។ លំដាប់
 នោះ សុធម្មតិក្កមាម្ចាស់គិតថា គួរតែភាគាភិញ្ញាទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈ
 ដែលចិត្តភាបតិភាគីភីនី ដល់កិច្ចការវេរេហិតិឡាយ ហើយក៏ស្រៀក
 ស្រៀង ប្រដាប់ដោយប្រាសាទនិចិត្ត អំពីគ្រោះថ្នាក់ ចូលទៅកាន់ទីលំនៅ
 របស់ចិត្តភាបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើកាសនៈដែលគេ
 តែងតាំងខ្ពង ។ ចិត្តភាបតិ ក៏បានចូលទៅរកសុធម្មតិក្កមាម្ចាស់
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ជួយចង្អុលសុធម្មតិក្កមាម្ចាស់ ហើយអង្គុយ
 លោកនិទមិសមគ្នា ។ លុះចិត្តភាបតិ អង្គុយនៅក្នុងទីសមគ្នាហើយ

អាមស្មា សុខម្លោ ឯកទេវតា ចហ្មតំ ទោ វេទំ
 កហថតិ ទាននិយំ កោនិយំ បដិយត្តំ ឯតា ច
 ទោ វេទំ ឧត្តិ យនិទំ តិលសត្តន្តិកាតិ ។ តហ្មត្តិ
 វេត កន្លេ(១) តុទ្ធវចេន វិជ្ជាមាទេ អយ្យេន សុខខ្មេន
 យទេវ កតិញ្ចំ ភាសិតំ យនិទំ តិលសត្តន្តិកាតិ
 ក្នុងកុំ កន្លេ ឧត្តិណាចដេតា វាលិយា ប្រតិដ្ឋ
 ជនថនំ អគម្មសុ គេ(២) វាលិយា(៣) ឧតោ កុក្កដី
 មាទេសុំ វេទិទោ សា វាទុ កុក្កដី កោគេន សន្តិ
 សំសុសំ កុក្កដី សា ចោតតំ ជិទេសំ យនា ទោ
 សោ កន្លេ កុក្កដីចោតកោ កាភវស្មំ វស្សិតុកា-
 មោ យោតិ កាភវកុក្កដី(៤) វស្សិតិ យនា កុក្ក-
 ដវស្សំ វស្សិតុកាមោ យោតិ កុក្កដីកាភាតិ(៥)
 វស្សិតិ ឯវមេវ ទោ កន្លេ តហ្មត្តិ តុទ្ធវចេន វិជ្ជាមាទេ

១ នគរបំ ឧបេយមម្មលោកុលេន វេទេតិ សទ្ធា អត្ថំ ។ ២ ១. ៥. វេតិ សទ្ធា ២
 បញ្ញាយតិ ។ ៣ ៧តោ បំ ១. ២. យេន្តេនេសុ វាលិយាតិ សទ្ធា អត្ថំ ។ ៤ ១. កុក្កដាតិ ។
 ៥. កាភវតិ ។ ៥ កាភវិ ។ ៦. កុក្កដាតិ ។

សុច្ឆតិកុមារោភាយុ ភីបាទនិយាយពាក្យនេះថា ម្ចាស់កហថតិ វេទនិ-
 យកោនិយាយោវដលក្នុងការកំភវនេះ ចរិច្ចណិណាសំហើយ តាស
 វេក្កនិទំនេះ គ្មានខំប្រាចល្យម្មយមុខចុះឈ្លោះ ។ ចំក្នុងហេតុនេះថា
 សូមមេត្តាប្រោស ចើត្រូវត្រូវចេះមានច្រើនម៉្លោះ (ថ្វីតិ) លោកម្ចាស់
 សុទ្ធម្ម ពោលពាក្យកែចង្អុលបន្តថា ខំប្រាចល្យវិញ សូមមេត្តាប្រោស
 ប្រាប់មានភ្លើងមកហើយថា មានក្នុងកាលវេទ ទៅស្រុកឧត្តិណាចដ បាន
 ទៅកាន់ចុក្កិមដទេ កាលវេទវេទនេះ ខំយកមេមាន់អំពីចុក្កិមដទេ
 ទោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះបានរួចសំរាប់សត្វមួយនឹងក្អែក
 មេមាន់នោះតែកត្តន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាចើក្នុងមេមាន់នោះចង
 រង្វិវជាសំឡេងក្អែក កំរង្វិវថា កាភវកុក្កដី (ក្អែកមាន់) កាលណា
 ចើចង្វិវជាសំឡេងមាន់ កំរង្វិវថា កុក្កដីកាភា (មាន់ក្អែក) យ៉ាង
 ណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស ចើត្រូវត្រូវចេះច្រើនដល់ថ្វី (ថ្វីតិ)

អយ្យោ កុដម្មោ យេនេ កិញ្ចិ កាសិទិ យទិទិ
 តិលសន្តិទ្ធិតាតិ ។ អន្តោសបិ មំ ត្វិ កហាបតិ
 បរិកាសសិ មំ ត្វិ កហាបតិ ឯសោ តេ កហាបតិ
 អាវសោ តត្តា អាវសា(១) បត្តិមិស្សមិទិ ។ ធាហំ
 កន្តេ អយ្យំ សុទម្មំ អន្តោសាមិ ឧ(២) បរិកាសាមិ
 វសតុ ទោ(៣) កន្តេ អយ្យោ សុទម្មោ មទ្ធិតា-
 សន្តោ វត្តណិយេ អម្ពាដករាទេ(៤) អហំ អយ្យស្ស
 សុទម្មស្ស ឧស្សន្តំ ករិស្សនិ ទិវវិល្លាទាតសេហស-
 ទតិលា ឧប្បត្តយតេសទ្ធិបរិក្ខារាទទិ ។ ធុតិយម្បិ ទោ
 អាយស្សា សុទម្មោ ទិញ្ចិ កហាបតិ ឯកទរោច អន្តោ-
 សសិ មំ ត្វិ កហាបតិ បរិកាសសិ មំ ត្វិ កហាបតិ
 ឯសោ តេ កហាបតិ អាវសោ តត្តា អាវសា បត្តិ-
 មិស្សមិទិ ។ ធាហំ កន្តេ អយ្យំ សុទម្មំ អន្តោសាមិ
 ឧ បរិកាសាមិ វសតុ ទោ កន្តេ អយ្យោ សុទម្មោ

១ សុទ្ធិទំ តត្តា អាវសាទិ ទ្រយំ ទ. ម. ធាហុវេន ១ ទិល្លាទិ ។ ២ ធីត ម- សុត្ត
 ទ. ម. ធាហុវេន ឧទិ ។ ៣ ទោ- សុត្ត ទ. ម. ធាហុវេន ឧទិ ។ ៤ ឧ. ម.
 ធាហុវេន វត្តណិយេ អម្ពាដករាទេ វចនំ វ្យំ ។

លោកម្ចាស់សុទម្មោលោកម្ចាស់សុទម្មោ ឧប្រាបល្លិញ កិយានិវេន
 ឯន ។ សុទម្មកុដ្ឋិយថា ម្ចាស់ភហបតិ អ្នកឯនីវេនកាត្តា ម្ចាស់ភហ-
 បតិ អ្នកឯនីវេនកាត្តា ម្ចាស់ភហបតិ ឧ្កិវេនសវេសសុទម្ម កាត្តា
 មុទងវេនចេញពីអាវសនោនហើយ ។ ចិត្តភហបតិទិយាយភចថ សូម
 មេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្កាសាលោកម្ចាស់សុទម្មោ សូម
 មេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុទម្មកនីវេន កុដិវត្តកម្ពុជករិម ជា
 ម្ចាស់យស្តោ ជីវិតមេត្តិកាសន្តោ ទុរ ខ្ញុំមិនធ្វើសេចក្តីទូលំទូលាយ
 ដល់លោកម្ចាស់សុទម្ម ដោយចិវ ចិល្លាម្នាក់ លេនាសនៈ ទិវ
 កេសម្តិក្ការជាចិយដល់បទុស្សនិ ។ សុទម្មកុដ្ឋិយាយ ទុន
 ទិយាយពាក្យនេះទិវចិត្តភហបតិ ជាម្រម្រប់ពីវេនទៀតថា ម្ចាស់ភហ-
 បតិ អ្នកឯនីវេនកាត្តា ម្ចាស់ភហបតិ អ្នកឯនីវេនកាត្តា ម្ចាស់ភហ-
 បតិ ឧ្កិវេនសវេសសុទម្ម កាត្តាមុទងវេនចេញពីអាវសនោនហើយ ។
 ចិត្តភហបតិភចថ សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្កាសា
 លោកម្ចាស់សុទម្មោ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុទម្មកនីវេន

មច្ឆិកាសណ្ឋា វច្ឆិណិយេ អន្តរាគរវេ មហា អយ្យស្ស
 សុធម្មស្ស ឧស្សត្តំ កាវស្សមិ ជីវចំណ្ហោតសេសា-
 សនតិលានប្បច្ចយគេសន្តបរិក្កាវនន្តំ ។ កតិយម្ប
 ទោ អាយស្នា សុធម្មោ ចិត្តំ កហាបតិ ឯតនេវេថ
 អក្កោសសិ មំ ត្ថំ កហាបតិ បរិកាសសិ មំ ត្ថំ កហា-
 បតិ ឯសោ តេ កហាបតិ អារាសោ ឧត្តា អារាសា
 បក្កមិស្សមិតិ ។ កហំ កន្តេ អយ្យេ សុធម្មោ ក-
 មិស្សតិ ។ សាវត្ថិ ទោ មហំ កហាបតិ កមិស្សមិ
 កតវន្តំ ឧស្សនាយាតិ ។ តេនេវិ កន្តេ យត្ថ អន្តរា
 កណិតំ យត្ថ បយា កណិតំ តំ សត្វំ កតវតោ អា-
 រោថេហិ អនច្ឆិយំ^(១) ទោ បនេតំ កន្តេ យំ អយ្យេ
 សុធម្មោ បុននេវ មច្ឆិកាសណ្ឋំ បព្វាកថ្មយ្យាតិ ។

(១៣៣) អថទោ អាយស្នា សុធម្មោ សេសាសនំ
 សំសារមេត្តា បត្តិជីវមាណយ យេន សាវត្ថិ តេន បក្កាមិ
 អនុប្បត្នេន យេន សាវត្ថិ ជេតវនំ អំនាថចិណ្ហិកស្ស
 អារាមោ យេន កតវំ តេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្តា កតវន្តំ
 អតិកនេត្តា ឯតនេវន្តំ ចិសិទិ ។ ឯតនេវន្តំ ឯសិទ្ធា ទោ

១ អប្បយន្តិ សិទិ ។

ក្នុងវគ្គសម្ពាសនា ជាមួយយស្ថាន ជិតនកមម្មិកាសណ្ឋា ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើ
 សេចក្តីទូលំទូលាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចាំបើល្អ បានសេសាសនា
 នឹងគេសន្តបរិក្កាវជបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានកាយ បាន
 និយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តរបស់គេ ជាសម្រាប់ចំជនិទៀតថា ម្ចាស់របស់
 អ្នកឯនិរោធាត្តា ម្ចាស់របស់អ្នកឯនិរោធាត្តា ម្ចាស់របស់ ខ្ញុំ កា-
 រសារសំអ្នក កត្តាមុនជាដើមពញាវិភាវិសារនារហើយ ។ ចិត្តរបស់
 ស្វាមី សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងចំមន្តិទៅក្នុងចំណា ។
 សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្ចាស់របស់ កត្តានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិដើម្បីគាល់
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តរបស់អ្នកថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ
 ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពាលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពាលក្តី
 សូមលោកម្ចាស់ (នាយក) ពាក្យនាមទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ
 ឲ្យសព្វគ្រប់ធុនចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មក
 នគរមច្ឆិកាសណ្ឋានិញ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

(១៣៣) គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុមានកាយ រៀបចំទុកដាក់សេសាសនា
 ស្រេចហើយ នាំយកប្រគល់នឹងចំអចញ្ជាទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិ ហើយចូល
 ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវគ្គនេតន ចេសំអំនាថចិណ្ហិកសេដ្ឋិនិក
 ក្រុងសាវត្ថិ ដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានជួយបង្គំព្រះមាន
 ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុមានកាយអង្គុយ

អាយស្មា សុទ្ធខោ យញ្ច អត្តនា កណ៌តំ យញ្ច ចិន្តន
កថាបតិច្ច កណ៌តំ តំ សត្វំ កតវៈនេ អាណេចេតិ ។

[១៣៤] វិភាហិ តុន្តោ កតវា អនុច្ឆរិកំ(១) មោយ-
បុរិស អនុលោមិតំ អប្បដិវ្រ្មំ អស្សាមណាតំ អត្ត-
ប្បិយំ អត្តារណិយំ កថំ ហិ បាម ភំ មោយបុរិស ចិត្តំ
កថាបតិ សត្វំ បសង្កំ ឆាយតំ កាវតំ សង្កប្បដ្ឋាតំ
ហិទេន ខុំសេស្សសិ ហិទេន វត្តេស្សសិ ទេតំ មោយ-
បុរិស អប្បសង្កំ វា បសាទាយ ។ មេ ។ វិភាហិត្តា
។ មេ ។ ធម្មិ កថំ កត្តា កិក្ខុ អាមន្តេសិ គេនហិ កិក្ខុ-
វេ សង្កេ សុទ្ធស្ស កិក្ខុយោ បដិសារណិយកម្មំ
កតេតុ ចិន្តោ នេ កថាបតិ ឧបាមេតត្វោ ។ វិវត្តា
បទ កិក្ខុវេ កាវតំ ។ មេ មេ សុទ្ធខោ កិក្ខុ ចោទេតត្វោ
ចោទេត្តា សារេតត្វោ សារេត្តា អាមត្តំ អាណេមេតត្វោ
អាមត្តំ អាណេមេត្តា ត្បត្តេន កិក្ខុនា បដិទលេន សង្កេ
ញាមេតត្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ អយំ សុទ្ធខោ
កិក្ខុ ចិត្តំ កថាបតិ សត្វំ បសង្កំ ឆាយតំ កាវតំ

១. អនុច្ឆរិយំ ។

ភ្នំវិដិសមគ្គហើយ កិ(ម៉ាយក)ពាក្យដែលខ្លួនពាល ខ្ពង់ពាក្យដែល
ចិត្តកថាបតិពាលនោះ ក្រាបចង្អុលសង្រេងមានព្រះភាសសត្វគ្រប់ ។

[១៣៥] ព្រះត្ថុមានព្រះភាស ប្រតិកិរដ្ឋេលថា ម្នាលមោយ-
បុរិស អំពើនេះ មិនសមគ្គ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវវិបថ មិនមែនជា
របស់សមណៈ មិនត្រូវ មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោយបុរិស អ្នកឯងមិនសម
បើទើងដេរចិត្តកថាបតិ ដែលមានសត្វ គ្រប់គ្រង ជាពាយក ជាកប្បិយ-
ភាវកៈ ជាឧបត្ថាភវិសង្ស ដោយពាក្យចោកចាប ខ្ពង់ជឿលក្ខនៈដោយ
ពាក្យចោកចាបសោះ ម្នាលមោយបុរិស អំពើនេះ មិនគាំទ្រគ្រប់គ្រង
ពួកដទៃដែលមិនចាត់ប្រះគ្រប់គ្រង ។ មេ ។ លុះទ្រង់កិរដ្ឋេលហើយ ។ មេ ។
ក៏ទ្រង់ផ្តួចផ្តិតថា ហើយគ្រាន់ហៅពួកកិក្ខុមកថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ សន្សំចូរផ្តួចដិសារណិយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ដោយពាក្យចា
រោកត្រូវសូមពាសខ្ពង់កថាបតិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសា-
រណិយកម្មនោះ សន្សំត្រូវផ្តួចយំនិរទេ ។ សន្សំត្រូវចោទសុធម្មកិក្ខុថា
មុខ លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកកាចក្តីឡើង
លុះលើកកាចក្តីឡើងហើយ កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រចិត្តលត្រូវត្រូវនិសង្សឲ្យដឹង
ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសន្សំស្តាប់ខ្ញុំ ឲ្យតសុធម្មកិក្ខុនេះដេរ
ចិត្តកថាបតិ ដែលជាអ្នកមានសត្វគ្រប់គ្រង ជាពាយក ជាកប្បិយភាវកៈ

សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។ យទំ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
 សារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តោ រេ កហបតិ ទមាបេ-
 តញ្ចា ។ ឋសា ញត្តិ ។ សុណាតុ បេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ
 សុទ្ធខោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតិ សទ្ធិ បសទ្ធិ ឆាយកំ កា-
 រកំ សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។
 សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករេ-
 តិ ចិត្តោ រេ កហបតិ ទមាបេតញ្ចាតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស កា-
 ណំ ចិត្តោ រេ កហបតិ ទមាបេតញ្ចាតិ ។ សា វុហ្ហិស្ស
 យស្ស ឧត្តមតិ រេវា កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឋតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឋតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ
 បេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ សុទ្ធខោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតិ
 សទ្ធិ បសទ្ធិ ឆាយកំ កាវកំ សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន
 ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។ សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មំ ករេតិ ចិត្តោ រេ កហបតិ ទមាបេ-
 តញ្ចាតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ

ជាទុច្ចាតវិសេសិ ដោយពាក្យថាភពាច ឱនិវេជ្ជិលក្ខណោយពាក្យថាភ
 ពាច ។ បើកម្មនាមកាលត្ថៈដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយ-
 កម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសឱនិចិត្តភពាចតិ ។
 នេះដាក់ពាក្យសុទ្ធសង្ឃដឹង ។ ចពិត្រព្រះសង្ឃដឹងច្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុទ្ធកម្មវិញ្ញា នេះ ដើរចិត្តភពាចតិ ដែលជាអ្នកមានសត្វ ជ្រះ-
 ថ្លា ជាពាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាទុច្ចាតវិសេសិ ដោយពាក្យថាភ-
 ពាច ឱនិវេជ្ជិលក្ខណោយពាក្យថាភពាច ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម
 ដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសឱនិចិត្តភពាចតិ ។ ការ
 ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស
 ឱនិចិត្តភពាចតិ ត្ថៈដល់លោកមានអាយុអង្គិលា លោកមានអាយុអង្គ
 នោះ គប្បិវ្យាម មិនត្ថៈដល់លោកមានអាយុអង្គិលា លោកមានអាយុ
 អង្គនោះ គប្បិវេទាលវ្យាម ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រងចំរើនផង
 ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រងចំរើនផង ។ ចពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដឹងច្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុទ្ធកម្មវិញ្ញា នេះ ដើរចិត្តភពាចតិ ដែល
 ជាអ្នកមានសត្វ ជ្រះថ្លា ជាពាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាទុច្ចាតវិសេសិ
 សង្ឃ ដោយពាក្យថាភពាច ឱនិវេជ្ជិលក្ខណោយពាក្យថាភពាច ។
 (អធិប្ប)សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញា ដោយពាក្យថា លោក
 ត្រូវសូមទោសឱនិចិត្តភពាចតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញា

បដិសារណីយកម្មស្ស កាណំ ចិត្តោ តេ តហមតិ
 ខមាបេតកោតិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ កតិ សង្កេត សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុទោ
 បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ តហមតិ ខមាបេតកោតិ
 ខមតិ សង្កស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។ វិវាទេតិ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមម្ពាគតំ បដិ-
 សារណីយកម្មំ អធិកម្មកម្មកោវ ហោតិ អវិទយកម្មក្ស
 ឡុបសន្តក្ស អសម្មុទា កតំ ហោតិ អប្បដិប្បន្តា កតំ
 ហោតិ អប្បដិប្បាយ កតំ ហោតិ វិវាទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិវាង្កេហិ សមម្ពាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធិកម្ម-
 កោវ ហោតិ អវិទយកម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស ។

[១៣៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិវាង្កេហិ សមម្ពាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធិកម្មកម្មកោវ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ អធិ-
 សាសាមិទិយា អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិកាយ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមពោសនីនិច្ចតហតិ ដូច្នោះ គួរដល់លោក
 មានអាយុអង្គុណា លោកមានអាយុអង្គុនោះ គឺច្បាស់ស្រៀម មិនគួរផល
 លោកមានអាយុអង្គុណា លោកមានអាយុអង្គុនោះ គឺច្បាស់ពេលឡើយ ។
 បដិសារណីយកម្មំ សង្ខបាទេវ្វិដល់សុទ្ធកម្មក្ស ដោយពាក្យថា លោក
 ត្រូវសូមពោសនីនិច្ចតហតិ ដូច្នោះ គួរដល់សង្ខវេហិយ ព្រោះហេតុ
 នោះ បាទដាសង្ខវេស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុករសចក្ខុនេះ ដោយការ
 ស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធិកម្មផង
 ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយកាក្រក់ផង ប្រកថាដោយ
 អង្គ ៣ គឺកម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមចាំនិទ្ធាយ ១ កម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយមិនបានសាក-
 ស្ស ១ កម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមមិនទាន់ដេញ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ បដិសារណី-
 យកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយកា-
 ក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធិកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយកាក្រក់ផង ប្រកថាដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយមិនទាន់បានក្រក់ ១ កម្មវិសេស
 សង្ខវេស្រៀមដោយកាក្រក់ជាអទេសនាភាមិនី ១ កម្មវិសេសសង្ខវេស្រៀមដោយកាក្រក់ដែលភិក្ខុ

អាចន្តិយា គាត់ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ។
សមញ្ញាគតំ ចម្លើយសារណីយកម្មំ អនុម្បត្តត្ថោវ ហោតិ
អវិទយកម្មត្ថំ ធុរ្យបសន្តត្ថំ ។

[១៣៧] អធិប្បដិសន្ធិ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ។ សមញ្ញាគតំ
ចម្លើយសារណីយកម្មំ អនុម្បត្តត្ថោវ ហោតិ អវិទយ-
កម្មត្ថំ ធុរ្យបសន្តត្ថំ អនោទេត្តា គាត់ ហោតិ អសា-
វេត្តា គាត់ ហោតិ អាចន្តិ អនាវោចេត្តា គាត់ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ។ សមញ្ញាគតំ ចម្លើយ-
សារណីយកម្មំ អនុម្បត្តត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថំ
ធុរ្យបសន្តត្ថំ ។

[១៣៨] អធិប្បដិសន្ធិ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ។ សមញ្ញាគតំ
ចម្លើយសារណីយកម្មំ អនុម្បត្តត្ថោវ ហោតិ អវិ-
ទយកម្មត្ថំ ធុរ្យបសន្តត្ថំ អសម្មត្ថា គាត់ ហោតិ
អនាម្មត្ថំ គាត់ ហោតិ វិក្កុទ គាត់ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

បាទសវត្ថុវិហាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្ប-
ត្ថម្ភ ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយការក្រក់កង ប្រកបដោយ
អន្តិ ព្យ ខេង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្ថម្ភ
ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយការក្រក់កង ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ដទៃទៀត គឺ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិក
រំលឹកដោយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្ថម្ភ ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយការក្រក់កង ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ខេង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្ថម្ភ
ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយការក្រក់កង ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ដទៃទៀត គឺ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកទាំងបួន ១ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកត្រូវតាម
ធម៌ ១ កម្មវិជ្ជាសុច្ឆេទិកដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម
ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ) ខេង ។ បេ ។

[១៣៧] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អប្បដិម្ពត្ថា កតំ ហោតិ អ-
 នម្ពេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ខោ
 កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 នម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា ។

[១៤០] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អប្បដិញាយ កតំ ហោតិ អ-
 នម្ពេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ខោ
 កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 នម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា ។

[១៤១] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អបាយត្ថិយា កតំ ហោតិ

[១៣៧] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្ម
 ផល ជាអវិទយកម្មផល ជាកម្មវិសេសម្ចាស់ដោយការក្រក់ផល ច្រកចរដោយ
 អន្តិព្វ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើដោយមិនបាទសាកសួរ ១ កម្មវិសេស
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយត្អូក ១ ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ
 បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផល ជាអវិទយកម្មផល ជាកម្មវិសេសម្ចាស់
 ដោយការក្រក់ផល ច្រកចរដោយអន្តិព្វ ឬ ខេងង ។

[១៤០] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផល
 ជាអវិទយកម្មផល ជាកម្មវិសេសម្ចាស់ដោយការក្រក់ផល ច្រកចរដោយអន្តិព្វ
 ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា(របស់កិក្ករេ) ១ កម្មវិសេសធ្វើមិន
 ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយត្អូក ១ ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារ-
 ណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផល ជាអវិទយកម្មផល ជាកម្មវិសេសម្ចាស់ដោយ
 ការក្រក់ផល ច្រកចរដោយអន្តិព្វ ឬ ខេងង ។

[១៤១] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្ម
 ផល ជាអវិទយកម្មផល ជាកម្មវិសេសម្ចាស់ដោយការក្រក់ផល ច្រកចរ
 ដោយអន្តិព្វ ឬ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើដោយមិនបាទសាកសួរ ១

[១៤៥] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិជយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អសារេត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១៤៦] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ។ យេ ។ អាចត្តិ
 អនារេយេត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញា-
 គតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិ-
 ជយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

បដិសារណីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ញោវ ធិតំ ។

[១៤៧] តិហិតំ ភិក្ខុវេ អាន្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ សម្មទា កតំ ហោតិ បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ

[១៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិជយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដំបៅយស្រាប់វិញ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
 ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយតួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-
 ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិជយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយ
 ការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខេងផង ។

[១៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ។ យេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសន្សំមិនលើកតា-
 មត្តិទៀតដំបៅយស្រាប់វិញ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
 ធ្វើដោយតួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិជយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ខេងផង ។

បដិសារណីយកម្ម ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម
 ផង ជាអវិជយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ
 ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើដំបៅយស្រាប់វិញ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

បដិសារណីយកម្ម កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ
ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវុចសន្តញ្ញំ ។

[១៤៨] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ អាមត្តិយោ កតំ ហោតិ ទេសនាភាសិនិយោ
អាមត្តិយោ កតំ ហោតិ មនោសិកាយ អាមត្តិយោ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ ។

[១៤៩] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ ទោទេត្តា កតំ ហោតិ សារត្តា កតំ
ហោតិ អាមត្តិ អាហេថេត្តា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ ។ បេ ។

វិស្សាយកម្មត្ថកម្មញ្ញោ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជា
ធម្មត្ថកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្សាយទ្វារដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ព្យាបាលផង ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង
ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្សាយទ្វារដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាល
ទៀត គឺ កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តី ១ កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តីជាទេស-
នាភាសិនិ ១ កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តីវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តី ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្ម
វិស្សាយទ្វារដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាល ។

[១៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង
ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្សាយទ្វារដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាល
ទៀត គឺ កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តី ១ កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តី ១
កម្មវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តីទៀតវិស្សាយទ្វារដោយសាច់ក្តី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិ-
សារណីយកម្ម) ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាល ។

[១៤០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សម្មា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
 ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៤១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ បដិប្បដ្ឋា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
 ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

[១៤២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អាចត្តិយា
 កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ
 ហោតិ ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤០] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ កម្ម
 វេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។
 ប្រកថដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
 ។ បេ ។ (ប្រកថ) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកថដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកថ) ដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[១៤៣] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
 ។ បេ ។ (ប្រកថ) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ផេសនាភាមិ-
ធិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេហិ ។ បេ ។

[១៤៥] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ អនេសិតាយ
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន
កតំ ហោតិ ឥនេហិ ទោ កិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤៦] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ចោនេត្តា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
ឥនេហិ ទោ កិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤៧] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ សារេត្តា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេ-
ហិ ទោ កិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមត្ថាកតំ ចដិសារណីយ-
កតំ ធម្មក្ខត្តោ ហោតិ វិទយក្ខត្តោ សុវ្រសន្តោ ។

[១៤៨] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមត្ថាកតំ
ចដិសារណីយកតំ ធម្មក្ខត្តោ ហោតិ វិទយក្ខត្តោ
សុវ្រសន្តោ អាបត្តិ អាហេយត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ
កម្មវេសន្តោវាយអាបត្តិជាទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេសន្តោវាយភាមិ ១ កម្ម
វេសន្តោវាយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្ម
វេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេសន្តោវាយភាមិ ១
កម្មវេសន្តោវាយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។
នេះឯង ។

[១៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ
កម្មវេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេសន្តោវាយភាមិ ១ កម្មវេសន្តោ
វាយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្ម
វេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេសន្តោវាយភាមិ ១ កម្មវេសន្តោវាយ
សេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផសិ ជាវិទយកម្មផសិ ជាកម្មវេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ប្រកចរោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[១៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផសិ
ជាវិទយកម្មផសិ ជាកម្មវេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ប្រកចរោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺ កម្មវេសន្តោវាយភាមិកិក្ខុវេនិទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេសន្តោ

គតំ ហោតិ សម្មាសម្ពុទ្ធ កតំ ហោតិ ឥន្ទេហិ ទោ
កិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សម្មាសម្ពុទ្ធ បដិសារណីយកម្មំ
ធម្មកម្មតោ ហោតិ វិទយកម្មតោ សុវ្រុបសង្កតោ ។

បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មតោ គិដ្ឋិកំ ។

[១៥៧] បញ្ចហន្តេហិ(១) កិក្ខុវេ សម្មាសម្ពុទ្ធ
កិក្ខុវេ អាគត្តមាទោ សង្កោ បដិសារណីយកម្មំ
ករយ្យ គិហិធំ អណាភាយ បរិសក្កតិ គិហិធំ អន្តា-
យ បរិសក្កតិ គិហិធំ អណាភាយ(២) បរិសក្កតិ គិហិ
អន្តាសតិ បរិកាសតិ គិហិ គិហិហិ កេទេតិ ឥន្ទេហិ
ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សម្មាសម្ពុទ្ធ កិក្ខុវេ
អាគត្តមាទោ សង្កោ បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ។

[១៦០] អចរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សម្មា-
សម្ពុទ្ធ កិក្ខុវេ អាគត្តមាទោ សង្កោ បដិសារណី-
យកម្មំ ករយ្យ គិហិធំ ធម្មកម្មតោ អន្តា កាសតិ គិហិធំ
ធម្មកម្មតោ អន្តា កាសតិ គិហិធំ សង្កាស្ស អន្តា កាសតិ

១ ១. បញ្ចហិ វិញ្ញាវិញ្ញាវិ ។ ២ ១. ប. អណាភាយ ។

នាមមមិ ១ កម្មវិជ្ជាវិញ្ញាវិយោសេចក្តីត្រមព្រៀង ១ ខ្លួនកិក្ខុវេ ខ្លួន
បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មតោ ជាវិទយកម្មតោ ជា កម្មវិជ្ជាវិញ្ញាវិយោ
ស្តុតិ ប្រកថាយសន្តិ ព ខេងង ។

១ ២ ធម្មកម្មតោ ១២ កម្មវិជ្ជាវិញ្ញាវិយោ ។

[១៥៧] ខ្លួនកិក្ខុវេ ខ្លួន កាលបើសង្ក្រាន្ត កិក្ខុវេ
បដិសារណីយកម្ម ដល់កិក្ខុវេ ប្រកថាយសន្តិ ៥ គិក្ខុ ព្យាយាមមិន
ឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១
១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១ ដេកប្រទេចក្រហាយស្មុ ១
ចំបែកក្រហាយស្មុ ចំបែកក្រហាយស្មុ ១ ខ្លួនកិក្ខុវេ ខ្លួន កាល
បើសង្ក្រាន្ត កិក្ខុវេ បដិសារណីយកម្ម ដល់កិក្ខុវេ ប្រកថាយ
សន្តិ ៥ ខេងង(១) ។

[១៦០] ខ្លួនកិក្ខុវេ ខ្លួន កាលបើសង្ក្រាន្ត កិក្ខុវេ
បដិសារណីយកម្ម ដល់កិក្ខុវេ ប្រកថាយសន្តិ ៥ ដេកប្រទេច គិក្ខុ
ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុ ១
ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុ ១

១ ធម្មកម្ម ថា សុម្បិញ្ញាវិញ្ញាវិយោ ។ ២ កិក្ខុវេ បដិសារណីយកម្ម ។

តិហ៍ ហ៍ទេន ចុំសេតិ តិហ៍ ហ៍ទេន វង្កេតិ តិហ៍
នម្ពិកំ បដិស្សវំ ឧ សប្បាបេតិ វះមហិ ទោ កិក្កវេ
បញ្ចហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស កិក្កុវោ អាគត្តមាហោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦០) បញ្ចន្តំ កិក្កវេ កិក្កនំ អាគត្តមាហោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ តិហ៍
អលាកាយ បរិសក្កតិ ឯកោ តិហ៍ អនុត្តាយ បរិ-
សក្កតិ ឯកោ តិហ៍ អនាវសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ
តិហ៍ អក្កោសតិ បរិកសតិ ឯកោ តិហ៍ តិហ៍
គេនេតិ វះមេសំ ទោ កិក្កវេ បញ្ចន្តំ កិក្កនំ អាគត្ត-
មាហោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦២) អបវេសំបំ កិក្កវេ បញ្ចន្តំ កិក្កនំ អាគត្ត-
មាហោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
តិហ៍ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ តិហ៍ ធម្មស្ស
អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ តិហ៍ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឯកោ តិហ៍ ហ៍ទេន ចុំសេតិ តិហ៍ ហ៍ទេន វង្កេតិ

វេរក្កក្រហស្ថ ដោយភាគ្យោភពាប ១ វង្កេតិ វង្កេតិ វង្កេតិ វង្កេតិ
ភាគ្យោភពាប ១ ទទួលភាគ្យប្រដៅប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុក្រហស្ថ
ហើយ គ្រូរៀនដាច់ខាតឱ្យពិត ភាគ្យប្រដៅ ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ ក៏ត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយភក្តី ៤ ខែ៖៦៦ ។

[១៦១] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ ក៏ត្រូវធ្វើបដិ-
សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៤ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួក ព្យាយាមមិនឱ្យពួកក្រហស្ថ
បាទលាភ ១ មួយពួក ព្យាយាមមិនឱ្យពួកក្រហស្ថបាទប្រយោជន៍ ១
មួយពួក ព្យាយាមមិនឱ្យពួកក្រហស្ថបាទលំអៅ ១ មួយពួក ដេរប្រយោជ-
ពួកក្រហស្ថ ១ មួយពួក បំបែកពួកក្រហស្ថ (ឱ្យបែក) ភិក្ខុក្រហស្ថ ១
ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ ក៏ត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៤ ពួកខ្លះៗ ។

[១៦២] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ ក៏ត្រូវធ្វើ
បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៤ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មួយពួក ពោល
គឺវង្កេតិ វង្កេតិ វង្កេតិ (មុខ) ពួកក្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលគឺវង្កេតិ
ប្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកក្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលគឺវង្កេតិ វង្កេតិ
បំពោះ (មុខ) ពួកក្រហស្ថ ១ មួយពួក ដេរពួកក្រហស្ថដោយភាគ្យ
ដោយភាគ្យ ១ មួយពួក វង្កេតិ វង្កេតិ វង្កេតិ វង្កេតិ ដោយភាគ្យដោយភាគ្យ ១

វិធម៌បិណ្ឌ បុណ្យវត្តោ

ឋិតោ ភិហិំ ធម្មិកំ បដិស្សំ ឧ សទ្ធាបេតិ វទេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចុំ ភិក្ខុំ អាភត្តំហរុយា សង្ឃោ
បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាភត្តំហរុយាញ្ចកំ ធម្មិកំ ។

[១៦៣] បដិសារណីយកម្មក្រោយ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយា
សម្មា វត្តិតត្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តតា ឧ ឧបសម្មាទេ-
តត្វំ ឧ ធម្មិកយា ធាតត្វោ ឧ សាមណេរោ ឧ បដ្ឋាបេ-
តត្វោ ឧ ភិក្ខុយាវំ ឧ កសម្មតិ សាទិតត្វោ សម្មតេឧ-
បិ ភិក្ខុធម្មិយោ ឧ ឱវទិតត្វោ យាយ អាចត្តិយា សង្ឃេឧ
បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាមត្តំ ឧ អាមត្តិ-
តត្វោ អញ្ញា វំ ភាទិសិកា តតោ វំ ចាបិដ្ឋតា កម្មំ ឧ
តហិតត្វំ កម្មិកា ឧ តហិតត្វោ ឧ បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-
ទោ ឧ ទោសៈថា បេតត្វោ ឧ បវំណា វាបតត្វោ

វិធម៌បិណ្ឌ បុណ្យវត្តោ

មួយពួក ខ្ពស់ណាស់ប្រកបដោយចម្រើនដ៏ល្អគ្រប់ស្រេចហើយ ប្រឡប់
ជាមិនធ្វើឱ្យភិត ភាវណាប្រកប ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏តម្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មផលវិភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

បដិសារណីយកម្មនោះ ៥ ពួកនេះ (វិទ្យ) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើឯង) ។

[១៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយា បដិសារណី-
យកម្មណីយ កម្មប្រព្រឹត្តវត្តោ វាយត្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តោ វាយត្រឹម
ត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះ ដូច្នោះ ភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្មត
១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវឱ្យបួល
ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រយោជក៏ខ្លី ១ ទុកជាសង្ឃបុរាណបុរាណហើយ ក៏មិន
ត្រូវប្រយោជក៏ខ្លីទាំងឡាយ ១ សង្ឃបុរាណបុរាណហើយកម្មព្រោះកាមត្តិ
ណា មិនត្រូវកាមត្តិទោះទៀត ១ ឬកាមត្តិដែលប្រយោជក៏ខ្លីកាមត្តិ
នោះ ១ ឬកាមត្តិដែលធ្ងន់ជាងកាមត្តិមុននោះ ១ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវកែ-
ប្រែលក្ខណ៍ ១ មិនត្រូវកែប្រែលក្ខណ៍ភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវចាមទុរា-
សផលវិភិក្ខុជាចកត្ត ១ មិនត្រូវចាមចវរណា (ផលវិភិក្ខុជាចកត្ត) ១

កម្មវត្ថុ៣ អាចារ្យ៣ សុធម្មស្ស ១មាស៧៤

ន សាវត្ថិយំ កាតត្ថំ ន អនុភវនា បដ្ឋុបេតត្វា ន
នុកាសោ កាតេតត្វោ ម វាចេតត្វា ន សាវតត្វោ
ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ សម្មយោ ជេតត្ថិ ។

បដិសារណីយកម្ម មន្ទិរសវត្តំ ធិត្តំ ។

[១៦៤] អថៈចា សង្ខេប សុធម្មស្ស ភិក្ខុយោ បដិ-
សារណីយកម្មំ អកាសំ ចិត្តោ តេ កហបតិ មមា-
បេតត្វាតិ ។ សោ សង្ខេប បដិសារណីយកម្មកតោ
មន្ទិកាសណ្ឌំ កតា មន្ទិកតោ ធាសត្តិ ចិត្តំ កហបតិ
មមាបេត្តំ ។ សោ(១) បុព្វេវ សាវត្តិ បច្ឆាតត្ថិ ។ ភិក្ខុ
ឯវហហំសុ មមាបិកោ តយា អាវុសោ សុធម្ម(២)
ចិត្តោ កហបតិ ។ នីតាហំ អាវុសោ មន្ទិកា-
សណ្ឌំ កតា មន្ទិកតោ ធាសត្តិ ចិត្តំ កហបតិ មមាបេ-
ត្តិ ។ តេ ភិក្ខុ កតវតោ ឯតមត្តំ អាហេទេសុំ ។

១ អយំ សោសត្វោ ឧ. ម. បោន្តកេស ៧ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អវុសោសុធម្មសវត្តំ ឧ.
បោន្តកេសុ ៧ ទិស្សតិ ។

កម្មវត្ថុ៣ វិជិត្យានិសុធម្មិកុមារាមាយុត្យស្សមៗម ទោស

មិនត្រូវធ្វើជាត្រកូលទាមទាមពាក្យ (ក្នុងអធិបារណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាប់ក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីបោទ) ១ មិនត្រូវបោទគេ ១ មិន
ត្រូវលើកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្នោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

បដិវត្ត ១៧ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦៤] គ្រានោះ សង្ឃបុរាណត្ថិបដិសារណីយកម្ម៧៧សុធម្មភិក្ខុ
ជាលេកក្រុមសូមពោសនឹងចិត្តកហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលចើសង្ឃ
បុរាណត្ថិបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់ឧទេស្ឋិកាសណ្តោះ (ហែង)
អៀនអង្គ មិនកាច់នឹងសូមពោសចិត្តកហបតិរឿយ ។ លោកក៏ត្រឡប់
មកត្រង់សាវត្តិវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ទៃតាវុសោសុ-
ធម្ម លោកបុរាណត្ថិបដិសារណីយកម្មហើយ ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា
ទៃតាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបុរាណត្ថិបដិសារណីយកម្ម ទៅដល់ឧទេស្ឋិកាសណ្តោះ
ហើយ ក៏មានសេចក្តីអៀនអង្គ មិនកាច់សូមពោសនឹងចិត្តកហបតិរឿយ ។
ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបចង្អុលសេចក្តីខ្ញុំ ចំពោះព្រះមាតាព្រះកាត ។

វិទេយបិណ្ឌ បុណ្យញ្ញោ

តេជហិ កិក្ខុវេ សុវង្ស្យ សុធម្មស្ស កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតំ ទេតុ
 ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ ។ ឯវេត្ថ ចន កិក្ខុវេ ឆាតញ្ញោ ។
 បរមំ កិក្ខុ យា ចិតញ្ញោ យា ចិត្តា ត្យាត្ថន កិក្ខុវេ បដិ-
 តាលេន សុវង្ស្យ ញ្ញាបេតញ្ញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សុវង្ស្យ
 យនិ សុវង្ស្យ បត្តកលំ សុវង្ស្យ ឥត្តន្ទាមំ កិក្ខុំ សុ-
 ធម្មស្ស កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតំ ធនេយ្យ ចិត្តំ កហាបតិ ទមា-
 បេតុ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សុវង្ស្យ
 សុវង្ស្យ ឥត្តន្ទាមំ កិក្ខុំ សុធម្មស្ស កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតំ
 ទេតិ ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្ខុវេ សុធម្មស្ស កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតស្ស
 ឆានំ ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 ធម្មតិ សោ កាសេយ្យ ។ និញ្ញោ សុវង្ស្យ ឥត្តន្ទាមោ
 កិក្ខុ សុធម្មស្ស កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតោ ចិត្តំ កហាបតិ
 ទមាបេតុ ទមតិ សុវង្ស្យ កស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវេតតំ
 ឆាវយាមតិ ។

(១៦៥) តេជ កិក្ខុវេ សុវង្ស្យ កិក្ខុវេ អនុទ្ធាតេជ
 កិក្ខុវេ សុវង្ស្យ មច្ឆិកាសណ្តំ តត្ថា ចិត្តា កហាបតិ

ព្រះអង្គប្រកាសថា ម្ចាស់កិក្ខុវេចិត្តោយ ចេត្តោនោះ ចូរសង្ឃឱ្យអនុទ្ធាតុ(១)ដល់
 សុធម្មតិកុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេចិត្តោយ (កិក្ខុ
 ជាអនុទ្ធាតុនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមកិក្ខុជាមុន លុះ
 សូមហើយ ត្រូវកិក្ខុដែលឆ្ងាយប្រគល់ ប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ចើងដំណាលយកឱ្យ)ទានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទ្ធាតុរបស់សុ-
 ធម្មតិកុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិចុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជា
 អនុទ្ធាតុរបស់សុធម្មតិកុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ ។ ការប្រគល់
 កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទ្ធាតុរបស់សុធម្មតិកុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្ត-
 កហាបតិ គួរដល់លោកទានកាយអង្គណា លោកទានកាយអង្គនោះ ត្រូវ
 ស្រៀម មិនគួរដល់លោកទានកាយអង្គណា លោកទានកាយអង្គនោះ ត្រូវ
 និយាយឡើង ។ សង្ឃប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទ្ធាតុរបស់សុ-
 ធម្មតិកុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តកហាបតិហើយ (ការប្រគល់អនុទ្ធាតុនេះ)
 គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមបាទុកឱ្យ
 សេចក្តីនេះ ដោយអាណាស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៦៥) ម្ចាស់កិក្ខុវេចិត្តោយ សុធម្មតិកុនោះ ត្រូវទៅកាន់នគរ
 មច្ឆិកាសណ្តោះ ជាមួយនឹងកិក្ខុជាអនុទ្ធាតុ ហើយសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ

១ កិក្ខុនិងអនុទ្ធាតុនេះសង្ឃ ដែលត្រូវបានឱ្យទៅកម្រិតនិព្វានកាលបង្អស់
 ចោល គឺអ្នកភិណ្ឌសង្ឃ ។

[១៦៦] អដំទោ អាយស្មា សុទ្ធខេត្ត អនុច្ឆតេន
 កិក្ខុនា សន្និ ធម្មិកាសណ្ឌំ កុញ្ញំ ចិត្តំ ភយាមតិ
 ទមាបេសិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារតតិ ទេត្តារំ
 វត្តតិ កិក្ខុ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វិទេតិ អហំ អារុសោ
 សធម្មេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ
 ចារតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ កតមំ ទុ ទោ មយា បដិបត្តិ-
 តត្ថតិ ។ វេ កិក្ខុ កតវតោ ឯតមត្តំ អារោទេសុំ ។
 ភេនហិ កិក្ខុវេ សធម្មេន សុទ្ធខេត្តស្ស កិក្ខុនោ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេតុ ។

[១៦៧] បញ្ចហិ កិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតស្ស
 កិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ឧប-
 សម្មាទេតិ ទិស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបតិ កិក្ខុ-
 វោវិទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោមិ កិក្ខុទិយោ
 ឧវទេតិ ឥទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋហិ សមម្ពាគតស្ស
 កិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

[១៦៦] វេលារោទេ សុទ្ធខេត្តុនាទាយុ កំបារទេវេកាមំនក
 មន្តិកាសណ្ឌុរំ វាយុនិទិកិក្ខុវេអនុច្ឆតេ ហើយសូមាទាសនិទិកិក្ខុវេ
 សុទ្ធខេត្តុនា ក្រមប្រត្រិក្ខុវេវាយុវេ ទាំងសម្មេរោម ប្រត្រិក្ខុវេ
 វេលារោទេវេលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅកកិត្តុទាំងឡាយ ហើយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អរុសោ ទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបាន
 ធ្វើដំសារណីយកម្មហើយ កំបារប្រត្រិក្ខុវេវាយុវេ ទាំងសម្មេរោម
 ប្រត្រិក្ខុវេវេលារោទេវេលាសំខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
 ដូចម្តេច(ទៀត) ។ កិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបចង្អុលសេចក្តីខ្ញុំ ចំពោះព្រះ
 ពានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ បើម្តេចខ្លះ
 សង្ឃចូរម្នាក់បដិសារណីយកម្មរបស់សុទ្ធខេត្តុចុះ ។

[១៦៧] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្នាក់បដិសារណីយ-
 កម្ម វេលារោទេវេលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ម ៥ កិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យ
 និស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរចម្រើន្ន ១ ទទួលការសន្មត្តន្នជាអ្នកប្រដៅ
 កិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មត្តហើយក៏ទៅប្រដៅកិក្ខុនី ១ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្នាក់បដិសារណីយកម្មរបស់កិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កង្កែប ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម

(១៦៨) អបរេហិមិ កិក្កុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋា-
តតស្ស កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វ-
តព្វំ យោយ អាបត្តិយា សាធុ្វន បដិសារណិយកម្មំ
តតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាធិសិកំ
តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ តវហតិ កម្មំតោ តវហតិ
ឥទេហំ ។ ឡោ កិក្កុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស
កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ ។

(១៦៩) អដ្ឋហិ កិក្កុវេ អន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស
កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ បក-
តតស្ស កិក្កុវោ ឡោសដំ វេចេតិ បវារណំ វេចេតិ
សវចធិយំ កាវេតិ អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ឱកាសំ កាវេតិ
យោធិតិ សាវេតិ កិក្កុ កិក្កុហិ សម្បយោធិតិ ឥទេហំ
។ ឡោ កិក្កុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស កិក្កុវោ បដិ-
សារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ ។

បដិសារណិយកម្ម ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម ។

កង្កែប្រាៈ បដិសារណិយកម្មនិសារណិយកម្ម

(១៦៨) ខ្នាលកិក្កុវាធិខ្យាយ សន្សមិទ្រូវាម្បាចំបដិសារណិយ-
កម្មដល់កិក្កុវាធិប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺកិក្កុ ដែលសន្សម្បា រដ្ឋ
បដិសារណិយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា នៅត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ
អាបត្តិដទៃដែលប្រវេហល គ្នាគឺអាបត្តិនោះ ១ ឬកិ អាបត្តិដែលគ្រប់ជាង
អាបត្តិនោះ ១ កិរដ្ឋលកម្ម ១ កិរដ្ឋលក្ខកិក្កុដែលធ្វើកម្ម ១ ខ្នាល
កិក្កុវាធិខ្យាយ សន្សមិទ្រូវាម្បាចំបដិសារណិយកម្ម ដល់កិក្កុដែលប្រ-
កបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១៦៩) ខ្នាលកិក្កុវាធិខ្យាយ សន្សមិទ្រូវាម្បាចំបដិសារណិយកម្ម
ដល់កិក្កុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្កុ ហាមឧបាសដល់កិក្កុជាបក-
តត ១ ហាមបវារណា (ដល់កិក្កុជាបកតត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានហតំរាគ្យ (ក្នុង
អធិការណ៍នោះ) ១ ទទួលខាទីជាបក្កិវក្កុ ១ ឲ្យធ្វើឧបាស (ដើម្បីទោទ) ១
ទោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកកិក្កុ (ឲ្យឆ្ពោះ) គឺនិព្វកកិក្កុដង្កា ១ ខ្នាល
កិក្កុវាធិខ្យាយ សន្សមិទ្រូវាម្បាចំបដិសារណិយកម្ម ដល់កិក្កុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

បដិសារណិយកម្ម ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម ។

(១៧០) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ឧ ឧប-
 សម្មាទេតិ ឧ ឧស្សយំ ទេតិ ឧ សាមណោ ឧបដ្ឋា-
 បេតិ ឧ ភិក្ខុនោវរិទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ
 ភិក្ខុនិយោ ឧ ឱវទតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេ-
 ហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ប-
 ដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ។

(១៧១) អបរហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ
 យាយ អាបត្តិយា សាធឿន បដិសារណីយកម្មំ កាតំ
 បោតិ តំ អាបត្តិ ឧ អាបដ្ឋតិ ឧត្តំ វិ តាទិសំតំ
 តតោ វិ យាបិដ្ឋតំ កម្មំ ឧ កាហតិ កម្មិតោ ឧ
 កាហតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ។

(១៧២) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ឧ
 បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វាយតិ ឧ បវរណំ
 បយេតិ ឧ សវចនិយំ ករោតិ ឧ អនុនិទំ បដ្ឋបេតិ

(១៧០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិន
 បានឱ្យខិត្តិយ្យ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើម្ហូប ១ មិនបានទទួលការ
 សន្មតម្ហូបជាអ្នកប្រារព្ធភិក្ខុនិ ១ ដែលសន្សំបានសន្មតហើយក៏មិនប្រារព្ធ
 ពួកភិក្ខុនិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្មដល់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសន្សំបានធ្វើ
 បដិសារណីយកម្មប្រារព្ធកិច្ចាបត្តិណហើយ មិនបានត្រូវកាចត្តិទោរទៀត ១
 ឬកាចត្តិដទៃប្រវេហសន្តានិទិកាចត្តិទោរ ១ ឬកាចត្តិដែលច្នៃជានិកាចត្តិ
 មុខទោរ ១ មិនបានតិរវៀលកម្ម ១ មិនបានតិរវៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជា
 បកតត្ត ១ មិនបានហាមបវរណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នក
 មានពាក់ព័ន្ធ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលខាតដល់ភិក្ខុនិ ១

កម្មវត្ថុ៣ ចរិសារណីយកម្មត្រ័យស្សតិ

ន ឱតាសំ កាបតិ ន លោនតិ ច សារតិ ន ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សច្ចាយោជេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហ-
ន្តេហិ សមដ្ឋាភតស្ស ភិក្ខុវោ ចរិសារណីយកម្ម
ចដិច្ចស្សត្រេតតំ ។

ចរិសារណីយកម្ម ចដិច្ចស្សត្រេតតំសកំ ធិត្តំ ។

(១៧៧) ឯវត្ថុ ចន ភិក្ខុវេ ចដិច្ចស្សត្រេតតំ ។
តេនហិ(១) ភិក្ខុវេ សុនខ្មេន ភិក្ខុវោ សង្ឃំ ឧបសង្ក-
មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តវសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធានំ ភិក្ខុវំ ចារេ
វត្ថុត្តា ឧត្តដិកំ ធិសិទិត្តា អញ្ញាលី ចក្កហេត្តា ឯវ-
មស្ស វចនិយោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន ចរិសារណី-
យកម្មកតោ សម្មា វត្តមិ លោមំ ចារេតមិ នេត្តារំ
វត្តមិ ចរិសារណីយកម្មស្ស ចដិច្ចស្សត្រិ យាចាមិ-
តិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតត្តា ។ តតិយម្បិ យាចិតត្តា ។
ត្បាត្តន ភិក្ខុវោ ចដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតតោ សុ-
ណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សុនខ្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
ចរិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារេតតិ

១ ហិសតោ ។ ហេតុតោ ឧទ្ទិស្សតិ ។

កម្មវត្ថុ៤ ការម្ចាស់វិសារណីយកម្ម

មិនបាទឲ្យធ្វើឧភាស (ដើម្បីលោភ) ១ មិនបាទបោកគេ ១ មិនបាទរំលឹក
គេ ១ មិនបាទប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) ឱក្ខត្តភិក្ខុវេសន្តា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំវិទ្យាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ចរិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុវេសន្តាប្រកបដោយ
អង្គ ៨ រយៈឯង ។

ចប់អង្គមាតិច្ឆេ ១៨ វេទនសង្ឃត្រូវម្ចាស់ក្នុងវិសារណីយកម្ម ។

(១៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំវិទ្យាយ (ចរិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឃ
ត្រូវម្ចាស់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំវិទ្យាយ ចើម្បីឈ្លោះ សុបម្មភិក្ខុត្រូវចូល
ទៅរកសង្ឃចាំយ ធ្វើឧត្តវសង្កំរៀនសូត្រម្នាក់ រួចថ្វាយចង្គំបូជាបាស
ភិក្ខុចាំវិទ្យាយ ហើយអង្គុយច្រវាហាន ផ្គត់អញ្ញាលី និយាយយ៉ាង
រោះ ឱក្ខសង្ឃថា ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកវេសនសង្ឃបាទដ៏
ចរិសារណីយកម្មចាំយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំវិសម្មបារម
ប្រព្រឹត្តវត្តដល់ភិយារណសំចេញចាកកម្ម មតសូមការម្ចាស់ចរិសារ-
ណីយកម្ម ។ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាំគម្រប់ចាំដងដង ។ ត្រូវសូមជាំ
គម្រប់ចាំដងដង ។ ភិក្ខុវេសន្តាសប្រតិពល ត្រូវត្រៀមសង្ឃឲ្យដឹងថា
ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុបម្មភិក្ខុនោះ សង្ឃបាទ
ធ្វើចរិសារណីយកម្មចាំយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំវិសម្មបារម

ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ
 យា ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្កេ ។ សុទម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោយ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្កេ អយំ
 សុទម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេ បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ទាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យា ចតិ ។ សង្កេ សុទម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្ស-
 ន្តោតិ ។ យស្សាយ បុតោ មតិ សុទម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ សោ តុណ្ណស្ស
 យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ ។ ទុតិយម្បំ ឯត-
 មត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្កេ អយំ
 សុទម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេ បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ទាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យា ចតិ ។ សង្កេ សុទម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តត្តវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាងចដិ-
 សារណីយកម្ម ។ ចេកម្មមានកាលត្តវដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវម្ខាង
 ចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ ចពិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុចម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបុរាណបដិសារ-
 ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទារមេ ប្រព្រឹត្តវត្ត
 ត្តវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាងចដិសារណីយ-
 កម្ម ។ សង្ឃម្ខាងចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ។ ការម្ខាងចដិសា-
 រណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ត្តវដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមាន
 កាយុក្ខនោះ ត្រូវស្រៀម មិនត្រូវដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមាន
 កាយុក្ខនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រងចំរើរដ៏
 ឆន ។ ចពិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុចម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃ
 បុរាណបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប
 ទារមេ ប្រព្រឹត្តវត្តត្តវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាង
 ចដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃម្ខាងចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ។

កន្លងទ្រព្យ អាបទ្ធិយា អនុស្សនៈ វេទនិយមន្ត

យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតថត្តំ វេទនិ ។ សុណាតុ មេកន្តេ សវេដ្ឋិ អយំ សុទ្ធិមា ភិក្ខុ សវេដ្ឋិ បដិសារណីយក្ខន្ធកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចានេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា ទតិ ។ សវេដ្ឋិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយក្ខន្ត បដិប្បស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តិ សវេដ្ឋិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយក្ខន្ត ទមតិ សវេដ្ឋិ តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ ចារយាមតិ ។ បដិសារណីយក្ខន្ត ចន្តំ ធីត្តំ ។

[១៧៤] តេន សមយេន តុន្តោ ភិក្ខុ កោសម្ពិយំ វិហារតិ យោសំភារមេ ។ តេន ចោ បន សមយេន អាយស្មា ចន្តោ អាមត្តិ អាមត្តិ ធន ឥត្តតិ អាមត្តិ បស្សិត្តំ ។ យេ វេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

កន្លងទ្រព្យ អាបទ្ធិយា អនុស្សនៈ វេទនិយមន្ត

ការម្ចាស់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មតិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុកន្លង លោកមានអាយុកន្លងនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុ កន្លង លោកមានអាយុកន្លងនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី នេះ ជាគម្រោងបដិសារណីយកម្ម ។ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មតិក្ខុនេះ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវិញដោយ ប្រពៃ ព្រមទាំងសម្រេច ប្រព្រឹត្តវិញដល់កិរិយាលោស្ត្រខ្លះ ឲ្យបានកម្ម មកសូមការម្ចាស់បដិសារណីយកម្ម ។ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយកម្មដល់ សុធម្មតិក្ខុ ។ ការម្ចាស់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មតិក្ខុ គួរដល់លោក មានអាយុកន្លង លោកមានអាយុកន្លងនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកមានអាយុកន្លង លោកមានអាយុកន្លងនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មតិក្ខុហើយ (ការម្ចាស់បដិសារ ណីយកម្មដល់សុធម្មតិក្ខុនេះ) គួរដល់សន្សំ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសន្សំ ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីនេះ ដោយសាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ចបដិសារណីយកម្ម ទី ៤ ។

[១៧៥] សមយេនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង រោសិភារម ជិតក្រុងវិហារសម្ពិ ។ វេលាខ្លះឯង ធម្មតិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាចក្តីហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងយំញាតិភាគក្តី (នោះ) ឡើយ ។ ភិក្ខុ ព្រមទាំងលោក មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុព្រមទាំងលោកនោះ

ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិទាចេន្តិ កង់ ហិ ធាម អាយស្មា
ធន្នា អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ ឥន្តិស្សតិ អាមត្តិ ចស្ស័-
ត្តន្តិ ។ អដទោ ភេ ភិក្ខុ ភក្ខវេនា ឯតមត្ត
អាភេចេស្មំ ។

[១៧៥] អដទោ ភក្ខវេ ឯតស្មី ធិណាទេ ឯតស្មី
បក្ខវេណ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្តិធានាមេត្តា ភិក្ខុ ចដេត្តន្តិ
សង្ឃំ ភិក្ខុ ភិក្ខុវេ ធន្នា ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ
ឥន្តិស្សតិ អាមត្តិ ចស្ស័ត្តន្តិ ។ សង្ឃំ ភក្ខវេតិ ។ វិទាហិ
ពុន្នា ភក្ខវេ អនន្តិកំ(១) ។ បេ ។ កង់ ហិ ធាម សោ
ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសោ អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ ឥន្តិស្សតិ
អាមត្តិ ចស្ស័ត្តន្តិ ទេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា ចសា-
នាយ ។ បេ ។ វិទាហិត្តា ។ បេ ។ ធម្មំ កង់ កត្តា
ភិក្ខុ អាមទ្កេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ធន្នស្ស
ភិក្ខុវេណ អាមត្តិយា អនស្សទេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ
កកេតុ អសន្តោតំ សង្ឃេន ។ ឯវេតុ បដេ ភិក្ខុវេ
កាតតំ ។ បេ ។ ធន្នា ភិក្ខុ ទោទេតត្វោ ទោទេត្តា

១ អនន្តិកំ ពាក្យ យោគ ឧ ទំស្សតិ ។

កំពោលពោស តិរេយ្យិល បន្តិចត្តិវេ ទិសមរេចេន្នាទាយុ ត្រូវ
ភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញភាបត្តិសោះ ។ រើចក្ខុចាំនិទោះ
ក្រាបចង្អុលស្រពត្តិខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៧៦] ព្រះមិទ្ធានេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលានោះ ហើយគ្រាស់សួរភិក្ខុចាំនិទាយថា ម្ចាស់
ភិក្ខុចាំនិទាយ បានឮថា ធម្មភិក្ខុត្រូវភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញ
ភាបត្តិ ជិតវេទនា ។ ភិក្ខុចាំនិទាយក្រាបចង្អុលថា បតិគ្រព្រះហឫទ័យ
ភាគ ជិតវេទ ។ ព្រះពុទ្ធបានព្រះភាគ ទ្រង់ចម្លោសថា (ភាវនៈ)
មិនសប្បុរស ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ មិនសមហើទោយបុរសនោះ
ត្រូវភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញភាបត្តិទេ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ
សំរើនេះ ខឹងបានដឹកនាំនិទាយដែលមិនចង់ប្រះថ្លាឲ្យប្រះថ្លាឡើង
កំទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់ចម្លោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់រើម្ចាស់ថា ហើយ
គ្រាស់ហៅភិក្ខុចាំនិទាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ បើប្តីប្តោះ សង្ឃ
ត្រូវប្តីទុក្ខទុយកម្ម ព្រះមិទ្ធជាបត្តិ គឺមិនឲ្យចរិកាត្រូវមេត្តា
នឹងសង្ឃ ដល់ធម្មភិក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ (ឯទុក្ខេបដិយកម្មនោះ)
សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចាទហើយ

សារេតតោ សារេត្វា អាមត្តិ អាហេបេតត្វា អាមត្តិ អា-
 ហេបេត្វា ភ្នុត្តេន^(១) ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្កេត្តា
 ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេត្តា អយំ ធម្មោ
 ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ ធន៍ ឥច្ឆតិ អាមត្តិ បស្សិតុំ ។
 យនិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្កេត្តា ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មំ កកេយ្យ អ-
 សន្តោតំ សង្កេត្តា ។ យសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្តេ សង្កេត្តា អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ
 ធន៍ ឥច្ឆតិ អាមត្តិ បស្សិតុំ ។ សង្កេត្តា ធម្មស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មំ កកេតិ
 អសន្តោតំ សង្កេត្តា ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ធម្មស្ស
 ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មស្ស
 កករណំ អសន្តោតំ សង្កេត្តា សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 ឧក្កមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមតុំ វទា-
 និ ។ មេ ។ តតិយម្យំ ឯតមតុំ វទានិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្កេត្តា អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ

១. ធន៍ ហេតត្វា អាមត្តិ ហេតត្វា ភ្នុត្តេ ។

ត្រូវលើក លុះលើកហើយ ត្រូវលើកអាមត្តិឡើង លុះលើកអាមត្តិឡើង
 ហើយ ភិក្ខុវេលាល្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា ចតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធន៍កុដោ ត្រូវអាមត្តិហើយ មិន
 ប្រាថ្នាដឹងឃើញអាមត្តិឡើយ ចេតម្តងទាល់ក្នុងសង្ឃហើយ សង្ឃ
 ត្រូវធ្វើទុក្ខចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ ភិក្ខុឱ្យចរិតោក្ខមជាមួយ
 នឹងសង្ឃ ដល់ធន៍កុដោ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធន៍កុដោ ត្រូវអាមត្តិហើយ មិនប្រាថ្នា
 ដឹងឃើញអាមត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើទុក្ខចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ
 ភិក្ខុឱ្យចរិតោក្ខមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ធន៍កុដោ ។ ការធ្វើទុក្ខ-
 ចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ ភិក្ខុឱ្យចរិតោក្ខមជាមួយនឹងសង្ឃ
 ដល់ធន៍កុដោ ក្នុងសង្ឃលោកមានកាយុអន្តិណា លោកមានកាយុអន្តិ
 ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយុអន្តិណា លោកមានកាយុអន្តិ
 នោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រងចម្រើន
 ផង ។ មេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រងចម្រើនផង ។ ចតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធន៍កុដោ ត្រូវអាមត្តិហើយ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សន្តិ ។ សង្ឃោ ធនុស្ស ភិក្ខុ-
 យោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករោតិ
 អសម្ពោតំ សង្ឃោ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ធនុស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ពោតំ សង្ឃោ យោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នត្តមតិ យោ កាសយ្យ ។ តតំ សង្ឃោ ធនុស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អ-
 សម្ពោតំ សង្ឃោ ទមតិ សង្ឃស្ស តស្ថា តុណ្ណំ ។
 ឃរោតំ ធារយាមីតិ ។ អាភិសមាម្បវត្ត ភិក្ខុវេ សំសដ
 ចន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃោ^(១) អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មកតោ អសម្ពោតំ សង្ឃោតិ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមប្បាកតំ អា-
 បត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អធម្មកម្មាញា
 ហោតិ អវិទយកម្មញា ទុក្ខបសន្តញា អសម្មទា កតំ
 ហោតិ អប្បដិប្បន្តា កតំ ហោតិ អប្បដិញាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមប្បាកតំ

១ ធនុស្សនាភិ សព្វោ ទុក្ខេបដិយកម្មវោតោសុ ១ វិស្សតិ ។

មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញអាចក្តិ^១ ។ សង្ឃកំធ្វើទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាចក្តិ គឺមិនឱ្យចរិតោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ទទួលកិក្ខុ ។ ការ
 ធ្វើទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ គឺមិនឱ្យចរិតោគរួមជាមួយនឹង
 សង្ឃ ដល់ទទួលកិក្ខុ គួរដល់លោកមានកាយុកម្មណា លោកមានកាយុកម្ម
 នោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយុកម្មណា លោកមានកាយុ
 កម្មនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញ
 អាចក្តិ គឺមិនឱ្យចរិតោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ទទួលកិក្ខុហើយ (ការធ្វើ
 ទុក្ខេបដិយកម្ម ដល់ទទួលកិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជា
 សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយភាពស្ងៀមយ៉ាង
 នេះ ។ ខ្ញុំលក្ខិត្តទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាគ្នាអំពីភិក្ខុវេ
 ទៅជា ធនុកិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ គឺមិន
 ឱ្យចរិតោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[១៧៦] ខ្ញុំលក្ខិត្តទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញ
 អាចក្តិ ដែលជាកម្មវិទ្យាប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មវិទ្យាប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មវិទ្យាដែលម្ខាងដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ឬ គឺ កម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ខ្ញុំលក្ខិត្តទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិន

ព្រះបញ្ជីនៃ ព្រះបណ្ឌិត អនុបាសិត

អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឡក្កេបដិយកម្មំ អនុបាសិតោ-
វ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ ។

(១៧៧) អបរោហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ
អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឡក្កេបដិយកម្មំ អនុបាសិតោ-
វ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ អនាចត្តិយា កតំ
ហោតិ វុទេសនាតាមិទិយា អាចត្តិយា កតំ ហោតិ
ទេសិតាយ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ។ ថេ ។

(១៧៨) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ មហានេត្វា កតំ ហោតិ
អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាចត្តិ អនាមេត្វា កតំ
ហោតិ ។ ថេ ។

(១៧៩) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ អសម្មុទា កតំ ហោតិ
អនុឡោ កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ ។ ថេ ។

(១៨០) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ អប្បដិច្ចត្វា កតំ
ហោតិ អនុឡោ កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ។ ថេ ។

ព្រះបញ្ជីនៃ ព្រះបណ្ឌិត អនុបាសិត

វិយ័ញ្ញភាចក្កិ ដែលជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាភិក្ខុដែលទាមទារដោយសាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាលផង ។

(១៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបសម្ព័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
ភាចក្កិ ដែលជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាភិក្ខុដែលទាមទារដោយសាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាលផង គឺ
កម្មវិធីដោយខ្លួនភាចក្កិ ១ កម្មវិធីដោយភាចក្កិមិនមែនជាទេស-
នាតាមិទិ ១ កម្មវិធីដោយភាចក្កិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ ថេ ។

(១៧៨) (អង្គ ព្យ) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺ កម្មវិធីមិនបានបាទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មវិធីមិនបានលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលមិនបានលើកភាចក្កិធ្វើហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ ថេ ។

(១៧៩) (អង្គ ព្យ) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺកម្មវិធីក្នុងទីកំណត់
មុន ១ កម្មវិធីមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មវិធីដោយពួក ១ ។ ថេ ។

(១៨០) (អង្គ ព្យ) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺ កម្មវិធីដោយមិន
បានសាក្រក់ ១ កម្មវិធីមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មវិធីដោយ
ពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ថេ ។ រេនេនីវ ។

[១៨១] អបរេហិតិ ភិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមធម្មាគតំ
។ មេ ។ អប្បដិញ្ញាយ គតំ ហោតិ អនិច្ចេន គតំ
ហោតិ វគ្គេន គតំ ហោតិ ។ មេ ។

[១៨២] អបរេហិតិ ។ មេ ។ អនាបត្តិយា គតំ
ហោតិ អនិច្ចេន គតំ ហោតិ វគ្គេន គតំ ហោតិ ។ មេ ។

[១៨៣] អបរេហិតិ ។ មេ ។ អនិសនាសាមិទិយា
អាបត្តិយា គតំ ហោតិ អនិច្ចេន គតំ ហោតិ វគ្គេន
គតំ ហោតិ ។ មេ ។

[១៨៤] អបរេហិតិ ។ មេ ។ ទេសិកាយ អាបត្តិយា
គតំ ហោតិ អនិច្ចេន គតំ ហោតិ វគ្គេន គតំ ហោតិ
។ មេ ។

[១៨៥] អបរេហិតិ ។ មេ ។ អចោទេត្តា គតំ ហោតិ
អនិច្ចេន គតំ ហោតិ វគ្គេន គតំ ហោតិ ។ មេ ។

[១៨៦] អបរេហិតិ ។ មេ ។ អសារេត្តា គតំ ហោតិ
អនិច្ចេន គតំ ហោតិ វគ្គេន គតំ ហោតិ ។ មេ ។

[១៨៧] ខ្លាលភិក្ខុពំនីឡាយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម)ប្រកចរោយអន្តិ ព
ជវទេវៀត ។ មេ ។ គី កម្មដែលធ្វើដោយចំណាមហាក្សត្រេយ្យា ១ កម្ម
ដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

[១៨៨] (អន្តិ ព)ជវទេវៀត ។ មេ ។ គីកម្ម ដែលធ្វើដោយគ្មានគា-
បត្តិ ១ ដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១ ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

[១៨៩] (អន្តិ ព)ជវទេវៀត ។ មេ ។ គី កម្មដែលធ្វើដោយគា-
បត្តិដែលមិនវិមនចារទេសនាសាមិទី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

[១៩០] (អន្តិ ព) ជវទេវៀត ។ មេ ។ គី កម្មដែលធ្វើដោយ
គាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

[១៩១] (អន្តិ ព) ជវទេវៀត ។ មេ ។ គី កម្មដែលមិនបាទាបាទ
ហើយស្រាច់ភាគី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយពួក ១ ។ មេ ។

[១៩២] (អន្តិ ព) ជវទេវៀត ។ មេ ។ គី កម្មដែលមិនបាទ
រំលឹកហើយស្រាច់ភាគី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកចរោយធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

ហោតិ ទៃសនាតាមិរិយា អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
អនេសិតាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្តា កតំ ហោតិ
សារេត្តា កតំ ហោតិ អាមត្តិ អាណេត្តា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សម្មា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិប្បុត្តា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កាចត្តិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំ ភ្នំដោយកាចត្តិ ភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
កាចត្តិ វិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ ។ បេ ។

[១៧៥] (អត្ថ ៣) វិជ្ជាភ្នំ ។ បេ ។ គឺ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
វិជ្ជាភ្នំ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
វិជ្ជាភ្នំ ១ ។ បេ ។

[១៧៦] (អត្ថ ៣) វិជ្ជាភ្នំ ។ បេ ។ គឺ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
បុគ្គ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
ភ្នំ ១ ។ បេ ។

[១៧៧] (អត្ថ ៣) វិជ្ជាភ្នំ ។ បេ ។ គឺ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយការ
សាក្សា ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងភ្នំ ១ ។ បេ ។

[១៧៨] (អត្ថ ៣) វិជ្ជាភ្នំ ។ បេ ។ គឺ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងភ្នំ ១ ។ បេ ។

[១៧៩] (អត្ថ ៣) វិជ្ជាភ្នំ ។ បេ ។ គឺ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយ
បុគ្គ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសនាតាមិរិ ១ កម្មវិជ្ជាភ្នំដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
ភ្នំ ១ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុៈ ទក្ខេបនិយកម្ម ធម្មកម្ម

[១៧៥] អថវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយា
អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៦] អថវេហិមិ ។ បេ ។ អនេសិកាយ អាចត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៧] អថវេហិមិ ។ បេ ។ វេទនេត្វា កតំ ហោតិ
ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អថវេហិមិ ។ បេ ។ សាវេត្វា កតំ ហោតិ
ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អថវេហិមិ ។ បេ ។ អាចត្តិ អារោមេត្វា កតំ
ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភិហន្ត្រីហិ សមញ្ញកតំ អាចត្តិយា
អនិស្សានេ ទក្ខេបនិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថេវ ហោតិ វិទ-
យ កម្មត្ថា សុវ្រសន្តត្វា ។

អថវិញ អនិស្សានេ ទក្ខេបនិយកម្ម ធម្មកម្មត្ថេវ ភិក្ខុវេ ។

កម្មវត្ថុៈ ទក្ខេបនិយកម្មជាតិកម្មនៃសត្រូវតាមធម៌

[១៧៥] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេធ្វើដោយរាចត្តិ
ជាវេសនាតាមិមិ ។ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងត្នា ។ បេ ។

[១៧៦] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេ-
ចក្តីដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងទេញ ។ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិជលេ
ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងត្នា ។ បេ ។

[១៧៧] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេចារោហិយ
ទើបធ្វើ ។ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងត្នា ។ បេ ។

[១៧៨] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេវិលីកេហិយ
ទើបធ្វើ ។ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងត្នា ។ បេ ។

[១៧៩] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេលីកេហិយ
ទើបធ្វើ ។ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិជលេធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងត្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទក្ខេបនិយកម្មក្រោមនិម
យេញ្ញកម្ម ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផល ជាកម្មប្រកបដោយវិទ័យ
ផល ជាកម្មវិជលេធ្វើដោយល្អផល ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវ្មន ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងទក្ខេបនិយកម្មក្រោមនិមយេញ្ញកម្ម ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

[២០០] តីហិ កិក្កុវេ អង្គុហិ សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុ-
 លោ អាកុដ្ឋុនាថោ សង្កេ អាថត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេ-
 បដិយកក្ខំ កកេយ្យ កណ្ណានការកោ ហោតិ កាលហ-
 ការកោ វិវាទការកោ កស្សការកោ សង្កេ អនិករ-
 ណការកោ ពាលោ ហោតិ អត្យត្តោ អាថត្តិធិហុលោ
 អនបនាថា តីហិសំសង្កេ(១) វិហាតិ អនុលោមិកោ-
 ហិ តីហិសំសង្កេហិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ តីហង្កេហិ-
 សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុលោ អាកុដ្ឋុនាថោ សង្កេ អា-
 ថត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ ។

[២០១] អបេហិមិ កិក្កុវេ តីហង្កេហិ សមញ្ញ-
 កកស្ស កិក្កុលោ អាកុដ្ឋុនាថោ សង្កេ អាថត្តិយា
 អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ អនិសិលេ សិល-
 វិមន្នោ ហោតិ អន្លិពាវេ អាចារិមន្នោ ហោតិ អនិទិដ្ឋិ-
 យា ទិដ្ឋិវិមន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ តីហង្កេហិ
 សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុលោ អាកុដ្ឋុនាថោ សង្កេ អា-
 ថត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

[២០២] ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យវេទិ
 ឧក្កេបដិយកក្ខ ព្រោះមិនឃើញអាចក្ខិ ដល់កិក្កុវាំងលប្រកបដោយអង្គ ព
 គី កិក្កុកកបន្តិហោតុ បន្តិដម្ពោ ចន្តិវិវាទ ចន្តិវិវាទនកថា បន្តិអនិករណ៍
 ក្នុងសង្ឃ ១ កិក្កុល្លង្គិ មិនឃ្លាស ត្រូវអាចក្ខិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាចក្ខិ ១ នៅប្រឡូកប្រឡូរដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡូរមិនសម
 គួរ ១ ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យវេទិឧក្កេបដិយកក្ខ
 ព្រោះមិនឃើញអាចក្ខិ ដល់កិក្កុវាំងលប្រកបដោយអង្គ ព រទេឯង ។

[២០៣] ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យវេទិ
 ឧក្កេបដិយកក្ខព្រោះមិនឃើញអាចក្ខិ ដល់កិក្កុវាំងលប្រកបដោយអង្គ ព
 ដទៃទៀត គី កិក្កុមានសិលវិចក្កិក្កុនិអនិសិល ១ មានការវិចក្កិក្កុនិអនិសិល-
 ហា ១ មានទិដ្ឋិវិចក្កិក្កុនិអនិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាជ្ញា កំភយ្យវេទិឧក្កេបដិយកក្ខព្រោះមិនឃើញអាចក្ខិ ដល់កិក្កុវាំងលប្រ-
 កបដោយអង្គ ព រទេឯង ។

១ តីហិសំសង្កេតិ ក្នុង ពេទ្យោ វិស្សតិ ។

ឧបទ្វីប តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ឧត្តមនិយមកម្មណំ

[២០២] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណោធម៌ សមញ្ញាត-
តស្ស ភិក្ខុវេ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មំ អាមត្តិយា អ-
នស្សនេ ឧត្តមនិយមកម្មំ ករេយ្យ ទុក្ខស្ស អវុធានំ
កាសតិ ធម្មស្ស អវុធានំ កាសតិ សធម្មស្ស អវុធានំ កា-
សតិ ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណោធម៌ សមញ្ញាតតស្ស
ភិក្ខុវេ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មំ អាមត្តិយា អនស្សនេ
ឧត្តមនិយមកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ មាណ-
សោ សធម្មំ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តមនិយមកម្មំ ករេយ្យ
ឯកោ ភិណ្ណោ ធម្មានុកោ ហោតិ ។ ឃេ ។ សធម្មំ
អនិករណំ ករេយ្យ ឯកោ កាលោ ហោតិ អនុក្ក-
អាមត្តិកហុកោ អនុបដាសោ ឯកោ តិណ្ណំ សធម្មំ ។
ហោតិ អនុបដាសោ តិណ្ណំ សធម្មំ តិណ្ណំ ឥនេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មំ អាមត្តិយា
អនស្សនេ ឧត្តមនិយមកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ-
មាណសោ សធម្មំ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តមនិយមកម្មំ

ឧបទ្វីប កាលនិយមកម្ម ធម៌តិក ៣ ពួក

[២០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើ
ឧត្តមនិយមកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលគឺជឿលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគឺជឿលព្រះធម៌ ១
ពោលគឺជឿលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
ក៏តប្បិធ្វើឧត្តមនិយមកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើឧត្ត-
មនិយមកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុ អ្នកបង្កើត
។ ថេ ។ បង្កើតអនិករណំ ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកបង្កើត មិនឃ្លាស គ្រូអាចក្តិ
ច្រើន មិនមានការកំណត់អាចក្តិពួក ១ នៅច្រឡំច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
ដោយការច្រឡំច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើឧត្តមនិយមកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣
ពួកនេះឯង ។

[២០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើ
ឧត្តមនិយមកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

វិទេយចំណក បុព្វវិញ្ញា

ករយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបត្តោ ហោតិ ឯកោ
អដ្ឋាហារ អាចារិបត្តោ ហោតិ ឯកោ អធិធិដ្ឋិយា
ធិដ្ឋិវិបត្តោ ហោតិ ឥមេសំ ទោ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ
អាភត្តំមាថោ សធម្មំ អាថត្តិយោ អនុស្សនេ ឧក្កេប
ជីយកក្កំ ករយ្យ ។

(២០៥) អថវេសម្បំ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ អាភត្តិ-
មាថោ សធម្មំ អាថត្តិយោ អនុស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ
ករយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អរណ្ណំ កាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស
អរណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សធម្មស្ស អរណ្ណំ កាសតិ ឥមេ-
សំ ទោ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ អាភត្តំមាថោ សធម្មំ
អាថត្តិយោ អនុស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ ករយ្យ ។

អាថត្តិយោ អនុស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ អាភត្តិមាថោ ធិដ្ឋិវំ ។

(២០៦) អាថត្តិយោ អនុស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កុ-
កាតេន កិក្កុវេ កិក្កុវា សម្មា វត្តិកត្តំ ។ តក្រាយំ
សម្មាវត្តិយា ធន ឧបសម្មាទេកត្តំ ធន ធិស្សនយោ ធាតវាញ
ធន សាមណេវោ ឧបដ្ឋាបេតវាញ ធន កិក្កុវោ ធន ក-
សម្មតិ សាធិកញ សម្មាតេនបិ កិក្កុវិយោ ធន ឧវធិតញ

វិទេយចំណក បុព្វវិញ្ញា

មាសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួក ១ ចានអាចារិបត្តិ ក្នុងអដ្ឋាហារពួក ១
ចានធិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអធិធិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនយោ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា
កំភព្យ័ធ្វើឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះឯង ។

[២០៧] ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនយោ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា កំភព្យ័ធ្វើ
ឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះទៀត គឺកិក្កុ
ពោលគឺដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលគឺដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលគឺ-
ដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនយោ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា កំភព្យ័
ធ្វើឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះឯង ។

ចប់ ឧក្កេបជីយកក្កុព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ មានចំនួន ៦ ដែលសន្សំប្រាថ្នា(និងធ្វើកំភព្យ័) ។

[២០៨] ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនយោ កិក្កុវាផលសន្សំប្រាថ្នាធ្វើឧក្កេបជីយ-
កក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការ
ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្កេបជីយកក្កុនោះដូច្នោះ គឺ (កិក្កុវាចារ) មិនត្រូវ
ឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យខិតស្រួល មិនត្រូវឱ្យសាមណេវោចម្រើខ្លួន មិន
ត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្កុវិ ទុកជាសន្សំប្រាថ្នាសម្មាតេហើយ

អបាវាស វា វត្ថុធំ បកតត្តំ កិត្តំ ធិស្សា ភាសនា
 វត្ថុធំ ឧ បកតត្តោ កិត្តំ វាសា ធិតត្តោ វា វត្ថុ វា
 តតិ វា ឧ បកតត្តស្ស កិត្តុយោ ឧទោសយោ វេទេ-
 តត្តោ ឧ បកវណ្ណ វេទេតត្តោ ឧ សវចធិយំ កាតត្ថំ ឧ
 អនុវណ្ណោ បដ្ឋវេទតត្តោ ឧ ឱកាសោ កាវេទតត្តោ ឧ
 ចោទតត្តោ ឧ ហវេទតត្តោ ឧ កិត្តុ កិត្តុយិ សម្ម-
 យោ ធម្មតត្តំ ។

អបរិយា អនុល្លាស វេទុបដិយេត្តេ ធម្មត្ថាប្បិសវត្តំ ធិស្សិតំ ។

(២០៧) អថទោ សធឿនោ ធិស្សន្តិ កិត្តុយោ អាចត្តិ-
 យា អនុស្សនេ ឧទុក្ខេបដិយតត្ថំ អកាសិ អសន្តាតំ
 សធឿនេ ។ សោ សធឿនោ អាចត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧទុក្ខេបដិយតត្ថតតោ ឧត្តា អវាសា អញ្ញំ អវាសំ
 អកាសិ ឧត្ត កិត្តុ ធម៌ អកំវនេសុំ ឧ បច្ចុដ្ឋេសុំ^(១) ឧ
 អញ្ញលិកត្ថំ ឧ សាមីចិត្តត្ថំ អកំសុ ឧ សញ្ញវិសុ ឧ
 កុត្តវិសុ ឧ មារនេសុំ ឧ បូជេសុំ ។ សោ កិត្តុយិ

១ បច្ចុដ្ឋេសុត្តិ ធិស្សិតិ ។

ប្តូរមិនមែនភាវសវដលមានកម្មលម្អយ ជាមួយនឹងកិត្តុជាបកតត្ត ឃើញ
 កិត្តុជាបកតត្តហើយត្រូវត្រួតត្រាទៀតពីភាសនៈ មិនត្រូវត្រួតត្រាកិត្តុជាបកតត្ត
 ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបាសវ មិនត្រូវហាមបរិ-
 ណារយសកិត្តុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ភាគី (ក្នុងអធិការណ៍
 នោះ) មិនត្រូវទទួលខាទិជាតិក្នុងវត្ត មិនត្រូវធ្វើធ្វើទោស (ដើម្បីហោង)
 មិនត្រូវហោង មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបកិត្តុ (ឲ្យរលាយ) នឹងអ្នក
 កិត្តុផងនា ។

ឈប់ព្រំ ៤៣ ពង្សក្រិក្ខេបដិយាម្ម ព្រោះការបិទសម្តែងអាចត្តិចេញ ។

(២០៧) គ្រានោះ សម្មុទ្ធានុវត្តិទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 ភាចត្តិ គឺមិនទ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ផល់ធម្មកិត្តុ ។ ធម្មកិត្តុនោះ
 ជាអ្នកវេលសម្មុទ្ធានុវត្តិទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញភាចត្តិច្របើយ ក៏
 បានចេញពីភាវសនោះ ទៅកាន់ភាវសដទៃ ឯកិត្តុទាំងឡាយក្នុងភាវស
 នោះ មិនបានសំរះ មិនបានក្រែកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ញលិកម្ម មិន
 បានធ្វើសាមីចិត្តម្ម មិនបានធ្វើសញ្ញា មិនបានធ្វើសចត្តិភារាម មិន
 បានរាប់ការ មិនបានចូល ។ ធម្មកិត្តុនោះ កាលបើកិត្តុទាំងឡាយ

អសក្ការិយមារោ អកុក្ការិយមារោ អមារិយមារោ
 អប្បនិយមារោ អសក្ការក្ការោ(១) តត្ថាចិ អាវសា
 អញ្ញំ អាវសំ អគមាសិ តត្ថចិ កិក្ខុ ទេវ អភិវនេសុ
 ធម្មច្ឆេសុំ ធម្មញ្ញលិកម្មំ ធម្មសមីចិកម្មំ អគំសុ
 ធម្មសក្ការិសុ ធម្មកុក្ការិសុ ធម្មមារិយេសុ ធម្មប្បនិយេសុ ។
 សោ កិក្ខុហិ អសក្ការិយមារោ អកុក្ការិយមារោ អ-
 មារិយមារោ អប្បនិយមារោ អសក្ការក្ការោ តត្ថាចិ
 អាវសា អញ្ញំ អាវសំ អគមាសិ តត្ថចិ កិក្ខុ ទេវ
 អភិវនេសុ ធម្មច្ឆេសុំ ធម្មញ្ញលិកម្មំ ធម្មសមីចិកម្មំ
 អគំសុ ធម្មសក្ការិសុ ធម្មកុក្ការិសុ ធម្មមារិយេសុ ធម្ម
 ប្បនិយេសុ ។ សោ កិក្ខុហិ អសក្ការិយមារោ អកុក្កា-
 រិយមារោ អមារិយមារោ អប្បនិយមារោ អសក្ការ-
 ក្ការោ បុរិយោ កោសន្តិ បទ្ហាតថ្មំ សោ សម្មា វត្តតិ
 លោមំ ចារតមិ ទេព្វារំ វត្តតិ កិក្ខុ ទុបសន្តិមិត្តា វិ
 វនេតិ អយំ អាវុសោ សាដ្ឋិយ អាចន្តិយា អនិស្សនេ
 ទុក្ខចនិយ កម្មតកោ សម្មា វត្តមិ លោមំ ចារតមិ

១ ១. ធម្មបទដ្ឋកថា ។

បិទបាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាន មិទបាម
 ចូជាន ភតមាទោធ្វើសក្ការៈហើយ កិរចញ្ញតិភាវសារោ ទេវកាមំភាវស
 ដវិទេវៀត ឯត្តុភវិទ្ធានិច្ឆាយ កុដិភាវសារោសោត កិមិទបាមសំពះ
 មិទបាមក្រោកទទួល មិទបាមធ្វើកញ្ញលិកម្ម មិទបាមធ្វើសមីចិកម្ម មិទ
 បាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាន មិទបាមចូជាន
 រឿយ ។ ឧទ្ធចក្កុនារោ កាលបើត្តុភវិទ្ធានិច្ឆាយ លែងទោត
 លែងរាបំភាន លែងចូជាន ភតមាទោធ្វើសក្ការៈហើយ កិរចញ្ញតិភាវស
 ទោរទេវកាមំភាវសដវិទេវៀត ឯត្តុភវិទ្ធានិច្ឆាយ កុដិភាវសារោសោត
 កិមិទបាមសំពះ មិទបាមក្រោកទទួល មិទបាមធ្វើកញ្ញលិកម្ម មិទបាម
 ធ្វើសមីចិកម្ម មិទបាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំ
 ភាន មិទបាមចូជានរឿយ ។ ឧទ្ធចក្កុនារោ កាលបើត្តុភវិទ្ធានិច្ឆាយ មិទ
 បាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាន មិទបាមចូជាន
 ភតមាទោធ្វើសក្ការៈហើយ កិរចញ្ញតិភាវសក្រុនិកោសម្ពិញ្ញ ឧទ្ធចក្កុ
 នារោ កិច្ចព្រឹត្តិក្ការោយប្រវេត ពំនិសម្បហោម ប្រព្រឹត្តិក្ការោយកិរិយា
 លោសំទូនាចញ្ញោកកម្ម ប្រចូលរោកកិក្ខុភវិទ្ធានិច្ឆាយ ទិយាយយំទិវនេ
 ថា ម្ចាស់ភាវសោពំនិច្ឆាយ ខ្លួនខ្ញុំ សន្សំបាមធ្វើទុក្ខចនិយកម្ម ក្រោះ
 មិទបាមវិញ្ញាណចក្កិហើយ ខ្ញុំបាមប្រព្រឹត្តិក្ការោយប្រវេត ពំនិសម្បហោម

ទេត្តាវំ វត្តាមិ កុដន្ត ចោ មយា បដិបជ្ជិតត្ថុនិ ។ ភិក្ខុ(១) ភក្កវតោ ឯតមត្តំ អាណេចសុំ ។ ភេនហិ ភិក្ខុ- វេ សង្ឃោ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២០៨) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ឧបសម្មានេតិ និស្សយំ ទេតិ សាម- ណោវំ ឧបដ្ឋាមេតិ ភិក្ខុនោ វិនិកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោមិ ភិក្ខុនិយោ ឡិទេតិ ឥមេហិ វោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២០៩) អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ ស- មញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេ- បជ័យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ យាយ អាមត្តិយា សង្ឃេន អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ កាតំ ហោតិ តំ អាមត្តិ អាមន្តតំ អញ្ញំ វា កាទិសិកំ

១ ឱ. ពេ ភិក្ខុនិ ន ទិស្សតិ ។

ប្រតិក្កវត្តក្កវាសនិយារណាសំខ្លុំនាបញ្ញាភកក្ក តើវ្យុក្កវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ទៀត ។ ឯភិក្ខុវាំងនោះ គឺបានគ្រាចចង្អុលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រតិប្រាសិយ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ ម៉ែដូច្នោះ សង្ឃប្បវេសន៍ម្នាក់ឯមួយក្រុម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុតែម្នាក់ ។

(២០៨) ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្តាប់ឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឱ្យឧប- សម្បត ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរយម្រើក្ខន ១ ឧទ្ទេយការសន្តត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្តតហើយគឺនៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្តាប់ឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២០៩) ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្តាប់ឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ចំពោះអាចក្តិណា ហើយនៅតែត្រូវអាចក្តិនោះទៀត ១ ឬអាចក្តិដទៃប្រវែងអាចក្តិនោះ ១

កថាខុទ្ទក ធម្មដ្ឋកថាសុត្តនិទាន

គោតិ វិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាក-
កស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបធិយកម្មំ ធម្មជីវ្ហស្សម្ពេតត្ថំ ។

[២១០] អបរហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាក-
កស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបធិយកម្មំ
ធម្មជីវ្ហស្សម្ពេតត្ថំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ អភិវធនំ
បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាធិយិកម្មំ អាសនាគីហារំ សា-
ធិយតិ វិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាក-
កស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបធិយកម្មំ
ធម្មជីវ្ហស្សម្ពេតត្ថំ ។

[២១១] អបរហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាក-
កស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបធិយកម្មំ
ធម្មជីវ្ហស្សម្ពេតត្ថំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យភិ-
ហារំ ចារុនាមកំ ចានបិមំ ចានកម្មលិកំ បត្តចិវ្ហប្បជិ-
ត្តហិណំ ឧហានេ ចិដ្ឋិហិកម្មំ សាធិយតិ វិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាក-
កស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបធិយកម្មំ
ធម្មជីវ្ហស្សម្ពេតត្ថំ ។

កថាខុទ្ទក ធម្មដ្ឋកថាសុត្តនិទាន

ប្រតិកម្មតិវេលន្តនោនិ ភាបត្តិភារះ ១ ភិវេជ្ជិលកម្ម ១ ភិវេជ្ជិលកម្មភិក្ខុ
វេលន្តកម្ម ១ ម្ហលភិក្ខុភិក្ខុយ សង្ឃមិទ្ធក្រូរម្ហាចំឧក្ខបធិយកម្ម
ព្រោះមិទ្ធក្រូរម្ហាចំ ផលភិក្ខុវេលន្តកម្ម ៥ នេវេ ។

[២១០] ម្ហលភិក្ខុភិក្ខុយ សង្ឃមិទ្ធក្រូរម្ហាចំឧក្ខបធិយកម្ម
ព្រោះមិទ្ធក្រូរម្ហាចំ ផលភិក្ខុវេលន្តកម្ម ៥ ផវិទ្ធាវ្យាត ភិ
ភិក្ខុក្រកា ខិនិការសំភារះ ១ ខិនិការព្រាការវ្យាតិទ្ធកម្ម ១ ខិនិការ-
លកម្ម ១ ខិនិការមិទ្ធកម្ម ១ ខិនិការសំភារះមក ១ លេសភិក្ខុជាបកតត្ថ
ម្ហលភិក្ខុភិក្ខុយ សង្ឃមិទ្ធក្រូរម្ហាចំឧក្ខបធិយកម្ម ព្រោះមិទ្ធក្រូរ
ភាបត្តិវេលន្ត វេលន្តកម្ម ៥ នេវេ ។

[២១១] ម្ហលភិក្ខុភិក្ខុយ សង្ឃមិទ្ធក្រូរម្ហាចំឧក្ខបធិយ-
កម្ម ព្រោះមិទ្ធក្រូរម្ហាចំ ផលភិក្ខុវេលន្តកម្ម ៥ ផវិទ្ធា
វ្យាត ភិ ភិក្ខុក្រកា ខិនិការសំភារះមក ១ ខិនិការសំភារះមក ១ ខិនិ
កំសម្រាប់វេលន្ត ១ ខិនិក្ខុសម្រាប់វេលន្ត ១ ខិនិការទ្ធកម្មយកក្រូរ
ខិនិការ ១ ខិនិការកម្ម (ដុស) ខិនិការកម្ម ១ លេសភិក្ខុជាបកតត្ថ

កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិ-
យា អន ស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

[២០២] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មំ
ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ បកតត្ថំ កិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុដ្ឋ-
សេតិ អាណវិបត្តិយា អនុដ្ឋសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុដ្ឋ-
សេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុដ្ឋសេតិ កិក្ខុ កិក្ខុហិ វេនេតិ
ឥន្រ្ទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយកម្មំ ន
បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

[២០៣] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយ-
កម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ភិហិទ្កដំ ឆារេតិ ភិក្ខុយន្តដំ
ឆារេតិ ភិក្ខុយេ សេវេតិ កិក្ខុ ន សេវេតិ កិក្ខុ សិក្ខាយ
ន សិក្ខានិ ឥន្រ្ទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដិយ-
កម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧក្កេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
១០១ ភិក្ខុជាប់កត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ១០២ ដោយអាណាវិបត្តិ ១ ១០៣
ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ១០៤ ដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឡើយកតិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧក្កេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧក្កេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ទ្រទ្រង់ទង់ដិយរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ដិយរបស់វិរិយ ១ សេកាបំ
ខ័ន្ធកតិវិយ ១ មិទសេនាភបំខ័ន្ធកតិក្ខុ ១ មិទសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

កិច្ចហិ សម្បាយាទេតិ នំមេហិ ទោ កិច្ចវេ អដ្ឋ-
ហាត្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិច្ចុនោ អាបត្តិយា អនស្សា-
នេ ឧកេត្តបដិយកម្មំ ន បដិប្បស្សាម្ពុតត្វំ ។

អាបត្តិយា អនស្សានេ ឧកេត្តបដិយកម្មេ ឧប្បជិញ្ញស្សម្ពុតត្វំនេឧត្តស្សំសកំ(១) ខ្ពំដំ ។

[២០៦] បញ្ចហិ កិច្ចវេ អដ្ឋហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិច្ចុនោ អាបត្តិយា អនស្សានេ ឧកេត្តបដិយកម្មំ បដិ-
ប្បស្សាម្ពុតត្វំ ន ឧបសម្បាយេតិ ន វិស្សយំ នេតិ ន
សាដាលាវ ឧបដ្ឋាមេតិ ន កិច្ចុនោវាទភស្មត្ថិ សា-
និយតិ សម្មតោមិ កិច្ចុនិយោ ន ឧវនេតិ នំមេហិ ទោ
កិច្ចវេ បញ្ចហាត្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិច្ចុនោ អាបត្តិ-
យា អនស្សានេ ឧកេត្តបដិយកម្មំ បដិប្បស្សាម្ពុតត្វំ ។

[២០៧] អបវេហិមិ កិច្ចវេ បញ្ចហាត្តេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិច្ចុនោ អាបត្តិយា អនស្សានេ ឧកេត្តបដិយ-
កម្មំ បដិប្បស្សាម្ពុតត្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្កេត
អាបត្តិយា អនស្សានេ ឧកេត្តបដិយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ ន អាបត្តិ មញ្ញំ វា កាណិសិកំ

១ ឧ. ឧប្បជិញ្ញស្សម្ពុតត្វំ នេឧត្តស្សំសកំ ។

ខិនភ្នកភិក្ខុវេន្តា ១ ម្នាលភិក្ខុវាងឡាយ សន្សំមិនត្រូវទ្រាប់ឧកេត្តបដិយ-
កម្មប្រាមិនឃើញភាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

ចំពោះ ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវទ្រាប់ឧកេត្តបដិយកម្មប្រាមិនសម្រេចអាបត្តិបេត្ត ។

[២០៦] ម្នាលភិក្ខុវាងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រាប់ឧកេត្តបដិយកម្ម ប្រាម
មិនឃើញភាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនឱ្យឧប-
សម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្សយ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ បិទទទ្រូល
ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រាជ្ញភិក្ខុនី ១ ទុកជាសន្សំមិនសន្មតហើយ ក៏មិន
ប្រាជ្ញភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុវាងឡាយ សន្សំមិនត្រូវទ្រាប់ឧកេត្តបដិយកម្ម
ប្រាមិនឃើញភាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២០៧] ម្នាលភិក្ខុវាងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រាប់ឧកេត្តបដិយកម្មប្រាម
មិនឃើញភាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែល
សន្សំទុកជាអ្នកប្រាជ្ញមិនឃើញភាចក្តិ ចំពោះភាចក្តិណា មិន
ឱ្យត្រូវភាចក្តិទាមទៀត ១ ឬភាចក្តិដទៃទៀតប្រវេណីនឹងភាចក្តិទាម ១

(២២០) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយ-
 កក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។ មនេតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិ-
 យា អនុទ្ធិសេតិ ។ អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ។
 ធិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ។ អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
 ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហន្តេហិ សមញ្ញាកកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២២១) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយ-
 កក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។ ភិហិទ្ធនំ(១) ជារេតិ ។
 ភិក្ខុយទ្ធនំ(២) ជារេតិ ។ ភិក្ខុយេ សេវេតិ ភិក្ខុ សេវេតិ
 ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខុតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហន្តេហិ សមញ្ញាកកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

១-២ ៤. ភិហិទនំ ភិក្ខុយេតិ ។

(២២០) ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃ ក្រូរម្នាច់ឧក្កេបនីយកក្ក
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ភិក្ខុ
 មិនបានភិក្ខុជាបកកត្តាដោយសីលវិបត្តិ ។ មិនបានដោយអាចារិបត្តិ ។
 មិនបានដោយធិដ្ឋិវិបត្តិ ។ មិនបានដោយអាជីវិបត្តិ ។ មិនបំបែកពួក
 ភិក្ខុ(ឲ្យរែក) ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃក្រូរម្នាច់
 ឧក្កេបនីយកក្ក ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥
 នេះឯង ។

(២២១) ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃ ក្រូរម្នាច់ឧក្កេបនីយកក្ក
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ភិ
 ក្ខុ មិនប្រទ្រង់ទង់ដើយរបស់គ្រូហេតុ ។ មិនប្រទ្រង់ទង់ដើយរបស់ភិក្ខុ
 ។ មិនសេវាភក់ទង់ពួកភិក្ខុ ។ សេវាភក់ទង់ពួកភិក្ខុ ។ សិក្សាសិក្សា
 របស់ភិក្ខុ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃក្រូរម្នាច់ឧក្កេបនីយកក្ក ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

ឧបទ្វីប ចម្លងស្នេហាធម៌បារាំង

ឧបទ្វីប ចម្លងស្នេហាធម៌បារាំង

(២២២) អបរេហិតិ ភិក្ខុវេ បត្យាប្រដិបត្តិ សមណ្ឌ-
 កតស្ស ភិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយ-
 កម្មំ បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ១ បកតត្ថេន ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ-
 ឃក្ខន្ធលោ អាវាសេ វសតិ ១ ឃក្ខន្ធលោ អណាសេ
 វសតិ ១ ឃក្ខន្ធលោ អាវាសេ វ អណាវាសេ វ វសតិ
 បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ធិស្វា អាសនា វុដ្ឋានំ ១ បកតត្ថំ
 ភិក្ខុំ អាសារនតិ អណ្ណោ វ តហិ វ ធម្មេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ បត្យាប្រដិបត្តិ សមណ្ឌកតស្ស ភិក្ខុវេ អាបត្តិ-
 យា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ។

(២២៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ សមណ្ឌកតស្ស
 ភិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ
 បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ១ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុវេ ឧបាសដិ
 បរេតិ ១ បវាណំ បរេតិ ១ សវបដិយំ ករេតិ ១
 អនុវាដំ ចន្ទបេតិ ប ឱកាសំ ករេតិ ១ លោនេតិ

(២២២) ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃក្រូវេ ខ្មោច់ឧត្តេបដិយកម្មព្រោះ
 មិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ភិក្ខុមិន
 នៅក្នុងភាពសមាធម្មលមួយ ១ មិននៅក្នុងវិទិមិនដា អាវាសដែលមាន
 កម្មលមួយ ១ មិននៅក្នុងវិទិអាវាស ប្រវិចារមិនអាវាសដែលមានកម្មល
 មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ថ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ថហើយប្រាកដបញ្ច
 ព័ត៌មាន៖ ១ មិនប្រកាន់ភិក្ខុជាបកតត្ថ វាជីក្នុងឫទាសីក្រៅ (វិហារ) ១
 ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃក្រូវេ ខ្មោច់ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

(២២៣) ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃ ក្រូវេ ខ្មោច់ឧត្តេបដិយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ភិក្ខុ មិន
 ហាមឧបាសវំ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ មិនហាមបវាណា (ដល់ភិក្ខុជា
 បកតត្ថ ១) មិនធ្វើជាភ្នកមានមាត់ភាព្យ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិន
 ឧទ្ទលនាវិជាជីក្នុងក្រូ ១ មិនធ្វើធិកាស (ដើម្បីវិហារ) ១ មិនហោ ១

វិធីបិណ្ឌ ចូលវត្ត

១ សារេតិ ២ កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្មាយោរេតិ ៣ ខេហិ ខោ
កិក្ខុវេ អដ្ឋបាយត្ថេហិ សមម្ពាតតស្សកិក្ខុយោ អាបត្តិយា
អនស្សនេ ឧត្តេបទិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបទិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ(១) វិជ្ជិតំ ។

(២២២) វិវត្តា បទ កិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

តេន(២) កិក្ខុវេ នន្ទេន កិក្ខុយា សដ្ឋំ ឧបសន្តិទិក្ខា
ឯកំសំ ឧត្តរសន្តិ កិក្ខុវេ វិជ្ជិតំ កិក្ខុវេ ចារេន វិជ្ជិតា
ឧត្តរសន្តិ វិសិទិក្ខា អន្តរសន្តិ បត្តិវេត្តា វិវត្តស្ស វេន
និយោ អហំ ករុន្ត សាម្ពេទ អាបត្តិយា អនស្សនេ
ឧត្តេបទិយកម្មកាលា សម្មា វត្តាមិ លោមិ ចារេមិ
នេត្តារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបទិយ
កម្មស្ស(៣) បដិប្បស្សនី យាចាមិតិ ។ ឧត្តេបទិយ
យាមិតតា ។ ឧត្តេបទិយ យាមិតតា ។ ត្បត្តេន កិក្ខុយា
បដិបទិយេន សាម្ពេទ ញាបេតតោ សុណានុ មេ ករុន្ត

១ ១. បដិប្បស្សម្ពេតតំ វិជ្ជិតំ ។ ២ តេន(២) ចុតិ ចេត្តេន វិស្សនិ ។
៣ ឧត្តេបទិយកម្ម កម្មស្សនិ វិស្សនិ ។

វិធីបិណ្ឌ ចូលវត្ត

មិទំលីក ១ មិទ្រកសត្វកកិក្ខុ (ឲ្យវេយ្យា) និទិក្ខុកកិក្ខុវេនិ ១ ម្ហូលកិក្ខុ
ទាំងឡាយ សន្ស័ត្រូវខ្លាចឧត្តេបទិយកម្ម ព្រោះមិទំលីកាចត្តិ ដល់
កិក្ខុវេស្សប្រកថដោយអង្គ ៨ ទេវធិនំ ។

ចប់វត្តមាន់ខ្លួន ៤៣ ផែលសម្បត្តិវិមាមំ ក្នុងឧត្តេបទិយកម្មព្រោះមិទំលីកាចត្តិ ។

(២២២) ម្ហូលកិក្ខុទាំងឡាយ (ឧត្តេបទិយកម្មនោះ) សន្ស័ត្រូវ

ខ្លាចយ៉ាងនេះ ។ ម្ហូលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវចៀសវាង ចូលទៅ
រកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសន្តិ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ដោយបដិប្បស្សម្ពេតតំ
ទាំងឡាយ ព្រមទាំងប្រាហារនំ ផ្គត់ផ្គង់ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ
ថា ចតិក្រព្រះសង្ឃមិទំលីក ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧត្តេបទិយ
កម្ម ព្រោះមិទំលីកាចត្តិ ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រកែក ទាំង
សង្ឃបរាម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាវាយសំខ្លួនចេញចាកកម្ម មកស្រម
ការខ្លាចឧត្តេបទិយកម្ម ព្រោះមិទំលីកាចត្តិ ។ ត្រូវសូម ជាគម្រប
ជំរំជនីជនី ។ ត្រូវសូម ជាគម្របជំរំជនីជនី ។ កិក្ខុវេស្សប្រកថ
ម្ហូលស្រកិកាល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា ចតិក្រព្រះសង្ឃមិទំលីក

ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧

សង្ឃ អយំ ធម្មា ភិក្ខុ សង្ឃ អាចត្តិយា អនិស្សយេ
 ឧត្តេស្សនិយកម្មករោ សម្មា វត្តតិ លោមិ ចារតតិ
 ធម្មា វត្តតិ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា មតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំ សង្ឃ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា
 អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា
 ញតិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃ អយំ ធម្មា ភិក្ខុ
 សង្ឃ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មករោ
 សម្មា វត្តតិ លោមិ ចារតតិ ធម្មា វត្តតិ អាចត្តិយា
 អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា មតិ ។
 សង្ឃ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា អនិស្សយេ
 ឧត្តេស្សនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិ ។ យស្សយស្សតោ
 មតិ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេ-
 សនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 ធម្មមតិ សោ កាសយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វនាមិ
 ។ មេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបុរាណវិទូនិយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាចត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរាម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដល់តិយារលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ពុជា មកសូមការម្ចាស់ខ្លួននិយ-
 កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ។ ចើកម្មមានសេចក្តីសង្ឃហើយ សង្ឃ
 គ្មារម្យប់ខ្លួននិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មភិក្ខុនេះចុះ ។
 នេះ ជាញតិ ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃជីវម្រឹម សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មភិក្ខុនេះ
 សង្ឃបុរាណវិទូនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្ត
 វត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរាម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់តិយារលាសំខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ពុជា មកសូមការម្ចាស់ខ្លួននិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ។
 សង្ឃម្ចាស់ខ្លួននិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មភិក្ខុ ។ ការ
 ម្ចាស់ខ្លួននិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មភិក្ខុ គ្មារដល់
 លោកមានអាយុអន្តិណា លោកមានអាយុអន្តិនោះ គ្រូស្រៀម មិនគួរ
 ដល់លោកមានអាយុអន្តិណា លោកមានអាយុអន្តិនោះ គ្រូនិយាយ
 ឡើយ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័រជនជន ។ មេ ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័រជនជន ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃជីវម្រឹម សូមសង្ឃ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

សង្ឃ ៗ យំ ឧទ្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃ ១២ អាចត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារតតិ
 ទេវារំ វត្តតិ អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ
 បដិច្ចស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃ ១២ ឧទ្ទោ ភិក្ខុ ១២
 អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ បដិច្ចស្សន្តិ
 ម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ១២តិ ឧទ្ទោ ភិក្ខុ ១២
 អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ បដិច្ចស្សន្តិ
 សោ ឧទ្ទោស្ស យស្ស ឧត្តេបដិ យសោ កា-
 សេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តិ សង្ឃ ១២ ឧទ្ទោ ភិក្ខុ ១២ អា-
 ចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ ១២តិ សង្ឃស្ស
 កស្មា ឧទ្ទោ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អបច្ចិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មកាសោ ១២តិ ។

(២២៤) តេន សមយេន ឧទ្ទោ កុណោ កោសត្តិ-
 យំ វិហារតិ យាសិតារាមេ ។ តេន ទោ បន សមយេន
 កាយស្មា ឧទ្ទោ អាចត្តិ អាចត្តិកា ១ ក្នុងតិ អាចត្តិ
 បដិកាតំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ យេ ។ តេ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ស្តាប់ខ្ញុំ ខ្លួនកុំនោះ សង្ឃបុរាណៗក្នុងខ្មែរយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ
 ហើយ បានប្រើក្នុងវិញ្ញាណយោប្រាណ ទាំងសម្រាប់ពេល ប្រើក្នុងវិញ្ញាណយោប្រាណ
 យោប្រាណសុទ្ធនៃព្រាហ្មណ៍ មកសូមការព្រាហ្មណ៍ក្នុងខ្មែរយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាចត្តិ ។ សង្ឃបុរាណៗក្នុងខ្មែរយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ
 ដល់ខ្លួនកុំ ។ ការព្រាហ្មណ៍ក្នុងខ្មែរយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់
 ខ្លួនកុំ គួរដល់លោកពានកាយអង្គណា លោកពានកាយអង្គនោះ ត្រូវ
 ស្រៀម មិនគួរដល់លោកពានកាយអង្គណា លោកពានកាយអង្គនោះ
 ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបុរាណៗក្នុងខ្មែរយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាចត្តិ ដល់ខ្លួនកុំហើយ (ការព្រាហ្មណ៍ក្នុងខ្មែរយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺកុំឱ្យសេចក្តីនេះ
 ដោយភាពស្រៀម យ៉ាងនេះ ។

បទប្បញ្ញត្តិបុណ្យវិញ្ញាណយោប្រាណ ជាកម្រង ៥ ។

(២២៥) សមយោនា ព្រះពុទ្ធមាត្រេភាគ ទ្រង់តស៊ីក្នុងយោ-
 សីភាពនេះ ដ៏ត្រូវនិយាយសម្តី ។ សមយោនាដ៏ ខ្លួនកុំខានកាយ ត្រូវ
 អាចត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាដ៏សម្តែងអាចត្តិទេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏ ។ យេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស ក៏ដេញ

(២២៦) ឯស្ស បទ កិក្ខុវេ កាតត្ថំ ។ បឋមំ ធម្មោ
 កិក្ខុ វេ ធម្មោ វេ ធម្មោ សារេតត្ថោ សារេត្តា អា-
 បត្តិ អាពេចេតត្តា អាបត្តិ អាពេចេត្តា ឲ្យត្តេន^(១)
 កិក្ខុវេ បដិពលេន សង្ខេ ញា វេ ធម្មោ សុណា-
 តុ វេ កន្តេ សង្ខេ អយំ ធម្មោ កិក្ខុ អាបត្តិ
 អាបត្តិ ធម្មំ ធម្មំ អាបត្តិ បដិកាត្ថំ ។ យនិ
 សង្ខេ បត្តកាលំ សង្ខេ ធម្មស្ស កិក្ខុវេ អា-
 បត្តិយា អប្បដិកាត្ថេ ឧត្តេចនិយកម្មំ ករេយ្យ អស-
 ម្ពោតំ សង្ខេ ។ ឯស្ស ឲ្យត្តំ ។ សុណាតុ វេ កន្តេ
 សង្ខេ អយំ ធម្មោ កិក្ខុ អាបត្តិ អាបត្តិ ធម្មំ ធម្មំ
 អាបត្តិ បដិកាត្ថំ ។ សង្ខេ ធម្មស្ស កិក្ខុវេ អា-
 បត្តិយា អប្បដិកាត្ថេ ឧត្តេចនិយកម្មំ ករេតំ អសម្ពោតំ
 សង្ខេ ។ យស្ស យស្ស វេ ឧបតិ ធម្មស្ស កិក្ខុវេ
 អាបត្តិយា អប្បដិកាត្ថេ ឧត្តេចនិយកម្មំ ករេតំ
 អសម្ពោតំ សង្ខេ ។ សោ ឧត្តេចនិយកម្មំ យស្ស ឧត្តេចនិ-
 យកា ករេសយ្យ ។ ធម្មិយម្យំ ឯតមត្តំ វេ ធម្មំ ។ វេ ។

• ១ អាបត្តិ វេ ធម្មោ អាបត្តិ វេ ធម្មោ ឲ្យត្តេន ។

(២២៦) ខ្មោលកិក្ខុវេ ធម្មោ យ (ឧត្តេចនិយកម្មំ) សង្ខេ ត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ ។ សង្ខេ ត្រូវបានធម្មកិក្ខុវេ លុះចេញហើយ ត្រូវលើក លុះ
 លើកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុវេ
 ឈ្លាសប្រពៃគឺ ត្រូវកាត់សង្ខេឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មកិក្ខុវេ ត្រូវកាត់ហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងកាត់
 ធម្ម ។ បើកន្លងទៅ កាលគ្មានសង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧត្តេចនិយកម្ម
 ព្រោះមិនបានសម្តែងកាត់ធម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយខឹងសង្ឃ
 ដល់ធម្មកិក្ខុ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មកិក្ខុវេ ត្រូវកាត់ហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងកាត់
 ធម្ម ។ សង្ឃបានធ្វើឧត្តេចនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាត់ធម្ម គឺ
 មិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយខឹងសង្ឃ ដល់ធម្មកិក្ខុ ។ ការធ្វើឧត្តេចនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្តែងកាត់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយខឹងសង្ឃ ដល់ធម្មកិក្ខុ
 គួរដល់លោកមានភាយុអង្គណា លោកមានភាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម
 មិនគួរដល់លោកមានភាយុអង្គណា លោកមានភាយុអង្គនោះ ត្រូវ
 ខឹងយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្របពិរដ្ឋធម៌ ។ វេ ។

ធម្មបទ្ធករ ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ទុក្ខនិយមកម្មករណំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេ
 អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិកា ឯ កុត្តិ អាមត្តិ
 បដិកាតុ ។ សង្ខេ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ អាមត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ តតោតិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ។ យស្សយស្សតោ ឧមតិ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ
 ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ ឬ តតោតិ
 អសម្ពោតិ សង្ខេ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ តតិ សង្ខេ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ
 អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ឧមតិ សង្ខេស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវតតិ
 តាយាមិ ។ អាកាសបរម្បារា ភិក្ខុប សំសថ ធម្មោ
 ភិក្ខុ សង្ខេ អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយ
 តម្បិ តតោ អសម្ពោតិ សង្ខេ ។

១ ឥធម្មសង្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ ។

កម្មបទ្ធករ ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ទុក្ខនិយមកម្មករណំ

រណេ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេ
 អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិកា ឯ កុត្តិ អាមត្តិ
 បដិកាតុ ។ សង្ខេ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ អាមត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ តតោតិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ។ យស្សយស្សតោ ឧមតិ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ
 ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ ឬ តតោតិ
 អសម្ពោតិ សង្ខេ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ តតិ សង្ខេ ធម្មស្ស ភិក្ខុតោ
 អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ឧមតិ សង្ខេស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវតតិ
 តាយាមិ ។ អាកាសបរម្បារា ភិក្ខុប សំសថ ធម្មោ
 ភិក្ខុ សង្ខេ អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយ
 តម្បិ តតោ អសម្ពោតិ សង្ខេ ។

[២២៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អធិដ្ឋកម្មត្ថោ ហោតិ
 អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អសម្មត្ថា កតំ ហោតិ
 អប្បដិបុត្តា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ដទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អធិដ្ឋកម្មត្ថោ ហោតិ
 អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[២២៨] អបរហិមិ ភិក្ខុវេ តីហិ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អធិដ្ឋកម្មត្ថោ
 ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អសម្មត្ថិយា កតំ
 ហោតិ អនេសជាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៩] អបរហិមិ ។ បេ ។ អនោទេត្តា កតំ ហោតិ
 អសារត្តា កតំ ហោតិ អធិដ្ឋិ អនារោមេត្តា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 រាជ្ជកិច្ចា ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រាំដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយសន្តិ ព្យ គឺ ភ្នំដែល
 ធ្វើក្នុងទឹកដុំមុន ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយការមិនបាទសាកសួរ ១ ភ្នំដែល
 មិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្រួលរាជ្ជកិច្ចា ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រាំដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយសន្តិ ព្យ ទេវតិក ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 រាជ្ជកិច្ចា ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រាំដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយសន្តិ ព្យ ដទៃទៀត គឺ
 ភ្នំដែលធ្វើដោយគ្មានភាពក្លី ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយភាពក្លីមិនមែនជាទេស-
 តាតាមិទិ ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយភាពក្លីដែលភិក្ខុសម្រួលរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (សន្តិ ព្យ) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ ភ្នំដែលមិនបាទ
 ពេទ្យហើយប្រាប់តែធ្វើ ១ ភ្នំដែលមិនបាទស៊ីភាពិយប្រាប់តែធ្វើ ១
 ភ្នំដែលមិនបាទស៊ីភាពក្លីច្រើនហើយប្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

កញ្ចប់ទី៣ កញ្ចប់ទី៤ កញ្ចប់ទី៥

(២៣៤) អបរហិមី ។ បេ ។ អស្មម្ពទា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៣៥) អបរហិមី ។ បេ ។ អប្បដិប្បា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៣៦) អបរហិមី ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៣៧) អបរហិមី ។ បេ ។ អនាមត្តិយា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៣៨) អបរហិមី ។ បេ ។ អនេសនាភាមិណិយា អបត្តិយោ កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កញ្ចប់ទី៦ កញ្ចប់ទី៧ កញ្ចប់ទី៨ កញ្ចប់ទី៩ កញ្ចប់ទី១០

(២៣៩) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៤០) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៤១) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៤២) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៤៣) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៤៤) (អន្តិ ព្យ) វិទេវៀត ។ បេ ។ តិ កម្មវិជ្ជា កតំ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

១៤៦

វិធានបទ ប្រកាស

វិធានបទ ប្រកាស

(២៣៤) អបរេហិមី ។ បេ ។ ទេសិកាយ អាចត្តិយា
កតំ ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(២៣៥) អបរេហិមី ។ បេ ។ អនាមេត្តា កតំ
ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហរ្ម័ហិ ។ បេ ។

(២៣៦) អបរេហិមី ។ បេ ។ អសារេត្តា កតំ
ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហរ្ម័ហិ ។ បេ ។

(២៣៧) អបរេហិមី ។ បេ ។ អាចត្តិ អនាមេត្តា
កតំ ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហរ្ម័ហិ សមន្តាតតំ អាចត្តិយា
អប្បដិក្ខេ ទុក្ខេយ កម្មំ វនេយ្យកម្មញ្ញោ ហោតិ
អវិទយ កម្មញ្ញា ធុរ្យសន្តញ្ញា ។

(២៣៨) (អន្តិ ព) វិទេវេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
អាចត្តិវិជយសវ្វ័កហើយ ទ កម្មវិជយធ្វើដោយត្រូវតាមធម៌ ទ កម្មវិជយ
ធ្វើជាពួក ទ ។ បេ ។

(២៣៩) (អន្តិ ព) វិទេវេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយមិនបាន
លោកហើយស្រាប់តែធ្វើ ទ កម្មវិជយធ្វើដោយត្រូវតាមធម៌ ទ កម្មវិជយធ្វើ
ជាពួក ទ ខ្នាលភិក្ខុពិន័យោយ (ទុក្ខេយ កម្ម ប្រកថ) ដោយអន្តិ ព
នេះឯង ។ បេ ។

(២៤០) (អន្តិ ព) វិទេវេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយមិនបាន
លើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ទ កម្មវិជយធ្វើដោយត្រូវតាមធម៌ ទ កម្មវិជយធ្វើ
ជាពួក ទ ខ្នាលភិក្ខុពិន័យោយ (ទុក្ខេយ កម្ម ប្រកថ) ដោយអន្តិ ព
នេះឯង ។ បេ ។

(២៤១) (អន្តិ ព) វិទេវេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយមិនបានលើក
អាចត្តិធ្វើដោយស្រាប់តែធ្វើ ទ កម្មវិជយធ្វើដោយត្រូវតាមធម៌ ទ កម្មវិជយ
ធ្វើជាពួក ទ ខ្នាលភិក្ខុពិន័យោយ ទុក្ខេយ កម្ម ព្រោះមិនស្រួលអាចត្តិ
ពាក្យមិនប្រកថដោយធម៌ឯង ជាពាក្យប្រកថដោយវិន័យឯង ជាពាក្យ
វិជយធ្វើដោយអាចត្តិឯង ប្រកថដោយអន្តិ ព នេះឯង ។

ចំណែកកម្មវិជយ ១២ ក្នុងកម្មវិជយ ទុក្ខេយ កម្ម ព្រោះមិនស្រួលអាចត្តិ ។

(២២១) អបរេហិតិ កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បជីកេម្មេ ឧក្កេបជីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទយកម្មញ្ច ស្សុបសទ្ធិញ្ច ហោទេត្តា កតំ
 ហោតិ សារេត្តា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាណេបេត្តា កតំ
 ហោតិ ឥនេហិ ហោ កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បជីកេម្មេ ឧក្កេបជីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទយកម្មញ្ច ស្សុបសទ្ធិញ្ច ។

(២២២) តិហិ កិក្កុវេ អន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បជីកេម្មេ ឧក្កេបជីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ
 វិទយកម្មញ្ច ស្សុបសទ្ធិញ្ច សម្មា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេហិ ហោ
 កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា អប្បជីកេម្មេ
 ឧក្កេបជីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច
 ស្សុបសទ្ធិញ្ច ។ បេ ។

(២២៣) អបរេហិតិ ។ បេ ។ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២២៤) ម្ចាស់ភិក្ខុពាន់ឡាយ ឧក្ខេបជីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាយគ្គី
 រេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែល
 ម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិសេសបាទៈ ៣
 ហើយទើបផ្ទៀង កម្មវិសេសបាទៈ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុពាន់ឡាយ ឧក្ខេបជីយកម្ម ព្រោះមិន
 កាតត្តិច្បាំងហើយទើបផ្ទៀង ម្ចាស់ភិក្ខុពាន់ឡាយ ឧក្ខេបជីយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងកាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាភិក្ខុម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេនឯង ។

(២២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុពាន់ឡាយ ឧក្ខេបជីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 កាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិសេសបាទៈ ៣
 ចំប៉ែនកម្ម ១ កម្មវិសេសប្រើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយសេចក្តី
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុពាន់ឡាយ ឧក្ខេបជីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 កាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មវិសេសម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេនឯង ។ បេ ។

(២២៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេសធ្វើដោយ
 ការសាកសួរ ១ កម្មវិសេសប្រើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយសេចក្តី
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុ: រក្សាទុកយុទ្ធសាស្ត្រ ជម្រក

[២៤២] អបរេហ័យិ ។ យេ ។ ចដិណ្ណាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តើហិ ។ យេ ។

[២៤៣] អបរេហ័យិ ។ យេ ។ អបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តើហិ ។ យេ ។

[២៤៤] អបរេហ័យិ ។ យេ ។ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ យេ ។

[២៤៥] អបរេហ័យិ ។ យេ ។ អនេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ យេ ។

[២៤៦] អបរេហ័យិ ។ យេ ។ ទោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តើហិ ។ យេ ។

កម្មវត្ថុ: រក្សាទុកយុទ្ធសាស្ត្រ ជម្រក

[២៤៧] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ យេ ។ តិ កម្មវិសលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មវិសលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ធម្ម ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឱ្យយ (ឧកុចនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ ខេ ឯនី ។ យេ ។

[២៤៨] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ យេ ។ តិ កម្មវិសលេធ្វើដោយ អាបត្តិ ។ កម្មវិសលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិសលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀងធម្ម ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឱ្យយ (ឧកុចនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ ខេឯនី ។ យេ ។

[២៤៩] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ យេ ។ តិ កម្មវិសលេធ្វើដោយ អាបត្តិជាទេសនាតាមិទិ ។ កម្មវិសលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិសលេធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀងធម្ម ។ ។ យេ ។

[២៥០] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ យេ ។ តិ កម្មវិសលេធ្វើដោយ អាបត្តិ ដែលមិនបានសម្តែងទេព្វ ។ កម្មវិសលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្ម វិសលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងធម្ម ។ ។ យេ ។

[២៥១] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ យេ ។ តិ កម្មវិសលេធ្វើដោយ វេចធ្វើ ។ កម្មវិសលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។ កម្មវិសលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀងធម្ម ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឱ្យយ (ឧកុចនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ ខេឯនី ។ យេ ។

[២៤៧] អបរោហិតិ ។ ថេ ។ សាវត្ថា កតំ ហោតិ
 ធម្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ វេទេហិ
 ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ ថេ ។

[២៤៨] អបរោហិតិ ។ ថេ ។ អាចត្តិ អាណេយត្ថា
 កតំ ហោតិ ធម្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
 វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ អាចត្តិយោ
 អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ
 វិទយកម្មត្ថា ស្ស្រសន្តត្ថា ។

អបក្កយា អប្បនិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មេ ធម្មកម្មត្ថោវ ធម្មិកំ ។

[២៤៩] តិហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាតតស្ស
 ភិក្ខុវេ អាចត្តិយោ សន្តេហិ អាចត្តិយោ អប្ប-
 ដិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មំ ករយេ កណ្ណានការកោ
 ហោតិ កលហការកោ វិទនការកោ កស្សការ-
 កោ សន្តេ អនិការហការកោ ពាលោ ហោតិ
 អប្បត្តោ អាចត្តិពណ្ឌលោ អនិចគារោ តិហិសំ-
 សន្តោ វិហារតិ អនិចគារោ តិហិសំសន្តេហិ

[២៤៧] (អង្គ ៣) ជំនឿក ។ ថេ ។ គី កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ
 ទើបរក្ខិ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ
 ព្រៀនត្ថា ។ ខ្នាតភិក្ខុវេ វិទ្យាយ (ទុក្ខេចខីយកម្ម ប្រកថ) ដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។ ថេ ។

[២៤៨] (អង្គ ៣) ជំនឿក ។ ថេ ។ គី កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ
 ទើបរក្ខិ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាគហិយ
 សេចក្តីព្រាមព្រៀនត្ថា ។ ខ្នាតភិក្ខុវេ វិទ្យាយ ទុក្ខេចខីយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្រេចសេចក្តីពេញ ជាមួយប្រកថដោយចម្លើយ ជាមួយប្រកថដោយវិទ្យា
 ផង ជាមួយវិជ្ជាវិភាគហិយ ប្រកថដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មសិល្បៈ ១២ ក្នុងវិទ្យាយកម្មព្រោះមិនសម្រេចសេចក្តី ។

[២៤៩] ខ្នាតភិក្ខុវេ វិទ្យាយ កាលវេសន្តិក្ខត្តោ កិច្ចប្រតិ-
 ទុក្ខេចខីយកម្ម ព្រោះមិនសម្រេចសេចក្តីពេញ ដល់ភិក្ខុវេ ប្រកថដោយ
 អង្គ ៣ គឺភិក្ខុ ចង្កីហេតុ ចង្កីដោះ ចង្កីវិវាទ ចង្កីវិញ្ញាណកថា ចង្កីអនិករណី
 ក្នុងសង្ឃ ។ ល្ងង់ មិនប្រាស មានសេចក្តីព្រឹទ្ធ មិនមានការកំណត់តា-
 ចង្កី ។ ទៅប្រឡូកប្រឡូកដោយគ្រហស្ថដោយវាចាប្រឡូកប្រឡូកមិនសមគួរ ។

កម្មវត្ថុនៃ កិច្ចសម្របសម្រួលនៃ ទ្រព្យនិយមន័យ

នៃសេចក្តី ទោ កិច្ចសេ តីហ្មឡើយ សមញ្ញាគតស្ស កិច្ចសេ
អាគត្តនា ជា សង្ខេប អាចត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខបដិយកម្ម ករយ្យ ។

(២៥២) អបរេហិមិ កិច្ចសេ តីហ្មឡើយ សមញ្ញាគត-
ស្ស កិច្ចសេ អាគត្តនា ជា សង្ខេប អាចត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខបដិយកម្ម ករយ្យ អនិសីល
សីលវិបន្តា ហោតិ អដ្ឋកថា អាចារិបន្តោ ហោតិ
អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្តោ ហោតិ នៃសេ ទោ កិច្ចសេ តី-
ហ្មឡើយ សមញ្ញាគតស្ស កិច្ចសេ អាគត្តនា ជា សង្ខេប
អាចត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខបដិយកម្ម ករយ្យ ។

(២៥៣) អបរេហិមិ កិច្ចសេ តីហ្មឡើយ សមញ្ញាគត-
ស្ស កិច្ចសេ អាគត្តនា ជា សង្ខេប អាចត្តិយា អប្ប-
ដិកាម្ម ទុក្ខបដិយកម្ម ករយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សង្ខស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ នៃសេ ទោ កិច្ចសេ តីហ្មឡើយ សមញ្ញាគត-
ស្ស កិច្ចសេ អាគត្តនា ជា សង្ខេប អាចត្តិយា អប្ប-
ដិកាម្ម ទុក្ខបដិយកម្ម ករយ្យ ។

កម្មវត្ថុនៃ ការធ្វើទ្រព្យនិយមន័យក្នុងវិញ្ញាណប្រកបដោយអង្គ ៣
ម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀង កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ធម្មិធ្វើទ្រព្យនិយមន័យ ព្រោះ
មិនសម្រេចអាចត្តិចេញ ដល់កិច្ចដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥៤) ម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀង កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ធម្មិធ្វើ
ទ្រព្យនិយមន័យ ព្រោះមិនសម្រេចអាចត្តិចេញ ដល់កិច្ចដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កិច្ចមានសីលវិបន្តក្នុងអនិសីល ១ កិច្ចមានការ-
វិបត្តិក្នុងអដ្ឋកថា ១ កិច្ចមានទិដ្ឋិវិបន្តក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀង
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ធម្មិធ្វើទ្រព្យនិយមន័យ ព្រោះមិនសម្រេចអាចត្តិ
ចេញ ដល់កិច្ចដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥៥) ម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀង កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ធម្មិធ្វើ
ទ្រព្យនិយមន័យ ព្រោះមិនសម្រេចអាចត្តិចេញ ដល់កិច្ចដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកិច្ច ពោលគំរង្សីលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរង្សីលព្រះ
ធម៌ ១ ពោលគំរង្សីលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់កិច្ចព្រមព្រៀង កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏ធម្មិធ្វើទ្រព្យនិយមន័យ ព្រោះមិនសម្រេចអាចត្តិចេញ ដល់កិច្ច
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាភត្ថុមាណោ សា ធម្ម
 អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេមដិយកក្ខំ ករយ្យ ឯ-
 កោ ភណ្ណានការកោ ហោតិ កលហការកោ វិទុ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណការកោ
 ឯកោ ពាលោ ហោតិ អន្យុត្តា អាមត្តិធាណោ អន-
 បធាណោ ឯកោ ភិហិសំសង្កា វិហារតិ អនន្ទលោមិ-
 កេហិ ភិហិសំសង្កាហិ វេមេសំ វោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
 ភិក្ខុនំ អាភត្ថុមាណោ សាធម្ម អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ
 ឧក្កេមដិយកក្ខំ ករយ្យ ។

[២៥៥] អបរេសំថិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 ភត្ថុមាណោ សង្ឃេ អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេម-
 ដិយកក្ខំ ករយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ
 ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារីវបន្នោ ហោតិ ឯកោ
 អទិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវបន្នោ ហោតិ វេមេសំ វោ ភិក្ខុវេ
 តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាភត្ថុមាណោ សង្ឃេ អាមត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧក្កេមដិយកក្ខំ ករយ្យ ។

[២៥២] ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យិធ្វើ
 ឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួក ភិក្ខុក្នុង
 ចន្លោះពួក ចន្លង់ម្នាក់ ចន្លង់ទី១ ចន្លង់ចេញទៅ ចន្លង់ចេញទៅក្នុងសង្ឃ
 ពួក ១ ល្ងង់ មិនល្ងាស មានអាចត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាចត្តិ
 ពួក ១ ទៅច្រឡំច្រឡំវាយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំច្រឡំមិនសម
 គួរពួក ១ ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យិធ្វើឧក្ខេបនិ-
 យកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួកនេះឯង ។

[២៥៥] ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភយ្យិធ្វើ
 ឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួកដទៃទៀត
 ភិក្ខុ វិបត្តិពាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិពាកសាចារក្នុងសង្ឃប្រា-
 ជ្ញា ១ វិបត្តិពាកខ្ញុំក្នុងអធិសីលពួក ១ ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាជ្ញា កំភយ្យិធ្វើឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួក
 ពួកនេះឯង ។

កម្មវត្ថុនៃ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

[២៥៦] អចរណីយិ កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យកម្មំ ករយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ ឥមេសំ ទោ កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យ-
កម្មំ ករយ្យ ។

អប្បដិកេច្ចេ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាណត្តិ កិក្ខុវេ ។

[២៥៧] អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេចជ័យកម្ម-
ករោន កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ សម្មា វត្តតត្ថំ ។ តត្រាយំ
សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មា ធាតត្ថំ ន ជិស្សយោ នាគត្វា
ន សាមណោ ឧបដ្ឋា មេតត្វោ ន កិក្ខុវេ ន កិក្ខុវេ សម្មតិ
សាធិត្វា សម្មតេនបិ កិក្ខុវេយោ ន ឧវតិកត្វា យាយ
អាមត្តិយា សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ន អាមត្តិកត្វា

កម្មវត្ថុនៃ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

[២៥៦] ម្ចាស់កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យកម្មំ ករយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ ឥមេសំ ទោ កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យ-
កម្មំ ករយ្យ ។

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាណត្តិ កិក្ខុវេ ។

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាណត្តិ កិក្ខុវេ ។

[២៥៧] ម្ចាស់កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យកម្មំ ករយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ
កាសតិ ឥមេសំ ទោ កិក្ខុវេ តិណ្ណំ កិក្ខុវេ អា-
កត្តុមាណេ សធម្មំ អាមត្តិយា អប្បដិកេច្ចេ ឧក្កេច-
ជ័យ-
កម្មំ ករយ្យ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ឧទាហរណ៍ គឺ គោតិសិកា គោតា គឺ ចាម្ប័ត្តករ កម្ម ឧ
 ករហិតត្បំ កម្មិកា ឧ ករហិតត្បា ឧ បកតត្តស្ស
 កិក្ខុយោ អភិវឌ្ឍន៍ បន្តដ្ឋានំ អញ្ញុលិកត្ថំ សាមីចិ-
 កត្ថំ អាសនាភិហារោ សេយ្យភិហារោ ចារោណគំ
 ចានបិមំ អាណកថលិកំ បត្តចិវិប្បដិក្ខុហាលំ នហា-
 រោ បិដ្ឋិបរិកត្ថំ សាទិតត្បំ ឧ បកតត្តោ កិក្ខុ សិល-
 វិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឧ អាណាវិបត្តិយោ អនុទ្ធិ-
 សេតញោ ឧ ទិដ្ឋិវិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឧ អាជិវ-
 វិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឧ កិក្ខុ កិក្ខុហិ កេណេតញោ
 ឧ កិហិទ្ធដោ ចារោតញោ ឧ តិក្ខុយទ្ធដោ ចារោតញោ
 ឧ តិក្ខុយោ សេវិតញោ កិក្ខុ សេវិតញោ កិក្ខុសិក្ខា
 សិក្ខុតញោ ឧ បកតត្តោ ឧ កិក្ខុយោ សន្និ ឯកច្ឆន្ទ
 អាវាសេ វត្តត្បំ ឧ ឯកច្ឆន្ទ អនាវាសេ វត្តត្បំ ឧ ឯ-
 កច្ឆន្ទ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្តត្បំ បកតត្តំ កិក្ខុ
 ទិស្វា អាសនា វត្តាតត្បំ ឧ បកតត្តោ កិក្ខុ អាសាទេ-
 តញោ អញោ វា ហិ វា ឧ បកតត្តស្ស កិក្ខុយោ
 ទុយោសោ វេចេតញោ ឧ បកាណា វេចេតញោ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

បុណ្យវិញ្ញា ដែលប្រហែលនឹងភាគត្រីនោះ ឬក៏ភាគត្រីដែលច្របូងជាង
 អាបត្តិនោះ មិនត្រូវតែរៀនកម្ម មិនត្រូវតែរៀនពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម
 មិនត្រូវត្រួតអា ខឹងការសំនះ ការប្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជើ លាមិ-
 ចកម្ម ការនាំភាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកលាងដើម ភាន់ប្រ-
 ដើន វត្ថុសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ ការទទួលបានគ្រឿងចិវិវា ការផ្សសក្កែលទ្ធិក្នុង
 វេលាទឹកដឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ មិនត្រូវបោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយ
 សីលវិចត្តិ មិនត្រូវបោទដោយអាចារិចត្តិ មិនត្រូវបោទដោយទិដ្ឋិវិចត្តិ
 មិនត្រូវបោទដោយភាជិវិចត្តិ មិនត្រូវបោទភិក្ខុនាំនិទ្ធាយ (ទ្វិវិចក)
 បាតពួកភិក្ខុផង មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ដើររបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់
 ទង់ដើររបស់គិរិយ មិនត្រូវសេពភពនឹងពួកភិក្ខុយោ ត្រូវតែចេះពួកភិក្ខុ
 ត្រូវតែសិក្សាសំនុំរបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវទៅក្នុងអាវាសដែលមានកម្មលម្អយ
 មិនត្រូវទៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវទៅក្នុង
 អាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានកម្មលម្អយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
 បកតត្តទេ បើយើងភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែប្រោកទ្រង់បាតភា-
 សនៈ មិនត្រូវកកខក្កុជាបកតត្ត ភាន់ក្នុងបុរាណក្រៅ (វិហារ) មិន
 ត្រូវហាមធារាសន មិនត្រូវហាមបដិវេណ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

កម្មបុគ្គល ធាតុ ភិក្ខុ ឧបេសិយកម្ម

ន សាវជ្ជិយំ កាតតំ ន អនុវាដោ បដ្ឋាបេតតោ ន
នុកាសោ កាវេតតោ ន ចោទេតតោ ន សាវេតតោ
ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សារ្យយោ ជេតតតិ ។

អបក្ខិយា អប្បជិវរោ ឧបេសិយកម្ម កេតតាវិសង្កំ ឯម្ពំ ។

[២៧៨] អថទោ សាវជ្ជិ ន ឧស្ស កិក្ខុ ចោ អាបក្ខិ-
យា អប្បជិកាទ្ធ ឧកេតបដិយកម្មំ អកាសំ អសម្ពោតំ
សាវជ្ជិ ន ។ សោ សាវជ្ជិ ន អាបក្ខិយា អប្បជិកាទ្ធ
ឧកេតបដិយកម្មកតោ គម្ពា អាវសា អញ្ចំ អាវសំ
អគមាសំ ។ ឧត្ថ កិក្ខុ យេ អភិវទេសុំ ន បដ្ឋាដ្ឋេសុំ
ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមិចិកម្មំ អតំសុ ន សញ្ញវិសុ
ន កុករិសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ កិក្ខុហិ
អសញ្ញវិយមាថោ អកុករិយមាថោ អមាទិយមាថោ
អបូជិយមាថោ អសញ្ញាវកតោ គម្ពាមិ អាវសា អញ្ចំ
អាវសំ អគមាសំ ។ ឧត្ថបិ កិក្ខុ យេ អភិវទេសុំ ន
បដ្ឋាដ្ឋេសុំ ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមិចិកម្មំ អតំសុ
ន សញ្ញវិសុ ន កុករិសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។

កម្មបុគ្គលៈ ធាតុកុ សង្ឃបាទធ្វើទារុណិយកម្មហើយ

ធ្វើជាភ្នកមានមាត់ភាគ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលបានទីដាំ
ក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីទោស) មិនត្រូវទោស មិនត្រូវ
រំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) ទើបពួកភិក្ខុជឿន ។

ជំពូក ៤៣ ក្នុងក្របខណ្ឌកម្មប្រោះមិនសម្តែងអាចម្និចម្នា ។

[២៧៩] ប្រាជ្ញា នោះ សង្ឃបាទធ្វើទារុណិយកម្ម ប្រោះមិនសម្តែង
អបក្ខិចញ គឺមិនឱ្យបរិភោគម្តងមួយទឹងសង្ឃ ផលឧត្តភិក្ខុ ។ ឧត្តភិក្ខុ
នោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើទារុណិយកម្ម ប្រោះមិនសម្តែង អាបក្ខិចញហើយ
ក៏ចេញពីភាវសនារទៅកាន់កាន់សង់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងភាវសនានោះ
ក៏មិនថ្វាយចង្កំ មិនគ្រាកទទួល មិនធ្វើអញ្ចលិកម្ម មិនធ្វើសាមិចិកម្ម មិន
ធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូលរៀន ។ ឧត្តភិក្ខុនោះ កាល
ដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូល គ្មានទោណ
ធ្វើសញ្ញាវៈហើយ ក៏ចេញពីភាវសនារទៅកាន់កាន់សង់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុ
ក្នុងភាវសនានោះ ក៏មិនថ្វាយចង្កំ មិនគ្រាកទទួល មិនធ្វើអញ្ចលិកម្ម មិនធ្វើ
សាមិចិកម្ម មិនធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូលរៀនដែរ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលវិញ

សោ កិក្ខុហិ អសន្តិយមាណោ អតុករិយមាណោ អ-
 មាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសន្តិករតោ ឆន្ទាបិ
 អាវសា អញ្ញំ អាវសំ អតមាសិ ។ ឆតុបិ កិក្ខុ
 លេវ អភិវទេសុំ ឧ មច្ចុដ្ឋេសុំ ឧ អញ្ញលំកង្កំ ឧ
 សាមិច្ឆិកង្កំ អកំសុ ឧ សន្តិសុ ឧ តុករិសុ ឧ
 មាណេសុំ ឧ ប្បជេសុំ ។ សោ កិក្ខុហិ អសន្តិយមាណោ
 អតុករិយមាណោ អមាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ
 អសន្តិករតោ ចុននេវ កោសង្កិ ប្បន្ទាតិ ។
 សោ សម្មា វត្តាមិ លោមិ មាតេមិ ទេន្ទាវ វត្តាមិ កិក្ខុ
 ឧបសន្តិមិត្តា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សាវ័ជ្ជន
 អាចត្តិយា អប្បជិកត្មេ ឧកេត្តបជិយកត្មតោ សម្មា
 វត្តាមិ លោមិ មាតេមិ ទេន្ទាវ វត្តាមិ កង្កំ ឧ ទោ
 មយា បជិចដ្ឋិតត្ថង្គំ ។ ភេ កិក្ខុ ភតវតោ ឯតមត្តំ
 អាណេសុំ ។ ភេនហំ កិក្ខុវ សាវ័ជ្ជេ ឧទ្ទស្ស កិក្ខុ-
 លោ អាចត្តិយា អប្បជិកត្មេ ឧកេត្តបជិយកង្កំ បជិ-
 ច្ចុស្សត្តេតុ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលវិញ

ឆន្ទិក្ខុនាម កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់គោម មិន
 ចូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញគិក្ខុភាវសាខានៅកាន់អាវស
 ដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុភាវសាខា ក៏មិនថ្វាយចង្កី មិនប្រាកដទទួល
 មិនធ្វើអំណាចកម្ម មិនធ្វើសាមិច្ឆិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់គោម
 មិនចូជាដែរ ។ ឆន្ទិក្ខុនាម កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព
 មិនរាប់គោម មិនចូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ប្រក្រត្យប់មកប្រតិកោ-
 សម្ពិញ្ញ ។ ឆន្ទិក្ខុ ក៏ប្រតិក្កត្តិដោយច្រវែង ពិនិសម្មចរកម្ម ប្រតិក្ក
 វត្តត្ថុផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុពិនិច្ឆាយ
 និយាយយំទិវនេរថា ខ្ញុំលាភារុសោពិនិច្ឆាយ ខ្ញុំដែលសន្សំបានធ្វើនុ៎ះក្នុ-
 បន័យកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមកិច្ចពេញហើយ ក៏បានប្រតិក្កត្តិដោយ
 ច្រវែង ពិនិសម្មចរកម្ម ប្រតិក្កត្តិវត្តត្ថុផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម
 តើខ្ញុំប្រតិក្កត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបមន្តិទូលសេចក្តីខ្ញុំ
 ចំពោះព្រះធានុគ្រោះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្រាស់ថា ខ្ញុំលាភារុសោពិនិច្ឆាយ
 រើម្តាយ្នះ សន្សំចូរម្តាប់ឧកេត្តនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមកិច្ចពេញ ផល
 ឆន្ទិក្ខុចុះ ។

ធម្មបទដ្ឋកថា ឧប្បនិស្សន្ទស្ដេចនិទានកថា

(២៥៧) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អាត្មហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បជីកាម្ម ឧក្កេបនីយកម្មំ ន
 ធម្មិយ្យស្សន្តេតត្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សា-
 មណោ ឧបដ្ឋាមេតិ ភិក្ខុវោវននកសម្មតិ សាទិយតិ
 សម្មតាមិ ភិក្ខុនិយោ ឧវននិ កមេហិ វោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហន្ត្រីហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្ប-
 ជីកាម្ម ឧក្កេបនីយកម្មំ ន ធម្មិយ្យស្សន្តេតត្វំ ។

(២៦០) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រីហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បជីកាម្ម ឧក្កេបនីយ-
 កម្មំ ន ធម្មិយ្យស្សន្តេតត្វំ យាយ អាបត្តិយា សន្និទ
 អាបត្តិយា អប្បជីកាម្ម ឧក្កេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ វាបដ្ឋានិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ គតោ វា
 ចាប័ដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ កម្មំភេ ករហតិ ។ បេ ។

(២៦១) អបរេហិមិ ។ បេ ។ ធម្មតត្តស្ស ភិក្ខុវោ
 អភិវននំ បច្ឆដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិច្ឆិកម្មំ អាស-
 នាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

ធម្មបទដ្ឋកថា ឧប្បនិស្សន្ទស្ដេចនិទានកថា

(២៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិចក្លា ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ ភិក្ខុឱ្យ
 ឧបសម្មា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្មីខ្លួន ១ ទទួលការសម្មត
 ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសម្មតហើយទៅត្រូវដៅភិក្ខុនី ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 ភាពក្លិចក្លា ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ នេះទេ ។

(២៦០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិចក្លា ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ ដទៃទៀត
 ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្កេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិ-
 ចក្លា ចំពោះភាពក្លិចក្លា នៅត្រូវភាពក្លិចក្លាទៀត ១ បុត្រភាពក្លិ-
 ដទៃ ប្រពៃលភាពក្លិចក្លា ១ បូក ភាពក្លិដែលធ្ងន់ជាងភាពក្លិចក្លា ១
 គឺដទៃលក្ខណ៍ ១ គឺដទៃលក្ខណ៍ភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

(២៦១) (គន្លង ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុក្រុមអរ មិនការ
 សំពះ ១ ការព្រាកទទួល ១ អញ្ញលិកម្ម ១ សាមិច្ឆិកម្ម ១ ការនាំការសម្ម-
 តកម្ម ១ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

[២២២] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តស្ស កិក្កុលោ
សេយ្យកិហារិ ហោនោនេតំ ពានបិមំ ហោនកដលីតំ
បត្តចិវរវ្យជិត្តហាលំ នហារេ ចំដ្ឋិចរិកត្តំ សាធិយតិ
។ បេ ។

[២២៣] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តំ កិក្កុ
សីលវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាណាវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
ធិដ្ឋិវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាធិវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
កិក្កុ កិក្កុហិ កេនេតិ ។ បេ ។

[២២៤] អថរហិមី ។ បេ ។ តិហិទ្ធនំ ធាវេតិ
តិក្កុយទ្ធនំ ធាវេតិ តិក្កុយេ សេវេតិ ន កិក្កុ សេវេតិ
កិក្កុសិក្កុយេ ន សិក្កុតិ ។ បេ ។

[២២៥] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តេន កិក្កុជា
សទ្ធិ ឯកច្ចន្ទេ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ចន្ទេ អចាវាសេ
វសតិ ឯកច្ចន្ទេ អាវាសេ វា អចាវាសេ វា វសតិ
បកតត្តំ កិក្កុ ធិស្វា វាសេនា ន វុដ្ឋាតំ បកតត្តំ កិក្កុ

[២២៦] (អន្តិ ៥) ដវៃទៀត ។ បេ ។ គិក្កុត្រេកតា មិន
ការតំនីរកមកទ្វ ១ ទឹកសម្រាប់លាងដើម ១ តាំងសម្រាប់ទ្រដើម ១
វត្ថុសម្រាប់ប្តូរដើម ១ ការទទួលបានចំណី ១ ការផ្សស្រួលវិលវល្លិក
ទឹក ១ របស់កិក្កុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២២៧] (អន្តិ ៥) ដវៃទៀត ។ បេ ។ គិក្កុ ហោទេកិក្កុជា
បកតត្តដោយសីលវិចត្តិ ១ ហោទេដោយអាចារិចត្តិ ១ ហោទេដោយចិដ្ឋិ-
វិចត្តិ ១ ហោទេដោយអាធិវិចត្តិ ១ បំបែកពួកកិក្កុ (ឱវ្យែក) បាតពួកកិក្កុ
ផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២២៨] (អន្តិ ៥) ដវៃទៀត ។ បេ ។ គិក្កុ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យ
របស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់ភិក្ខុយ ១ សេនាតបំណិពួកភិក្ខុយ ១
មិនសេនាតបំណិពួកភិក្កុ ១ មិនសិក្សសិក្សារបស់ភិក្កុ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អន្តិ ៥) ដវៃទៀត ។ បេ ។ គិក្កុ នៅក្នុងអាវាសដែល
មានតម្បូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ ១ នៅក្នុង
អាវាស ពួកអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្កុជាបកតត្ត ១
យើងភិក្កុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកបាតភាសនៈ ១ ពួកភិក្កុជាបកតត្ត

ឧបសម្ព័ន្ធនាម ចម្រើនសម្រាប់ប្រើប្រាស់

សាលាទេតិ អន្តរា វា តេហិ វា ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
ចត្តហាដ្ឋេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា
អប្បដិកកេ ឧក្កេបទិយកម្មំ ធន បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២២៦) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមញ្ញាភតស្ស
ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិកកេ ឧក្កេបទិយកម្មំ ធន
បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុវោ ឧចោសដំ
បំបេតិ បវារណំ វបេតិ សវននិយំ ករោតិ អនុវាទំ
បដ្ឋេបេតិ ឌីកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សម្មាយោទេតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហា-
ដ្ឋេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិ-
កកេ ឧក្កេបទិយកម្មំ ធន បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកកេ ឧក្កេបទិយកម្មំ ប្រាជ្ញាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ផ្សំ ។

(២២៧) ចត្តហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមញ្ញាភតស្ស
ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិកកេ ឧក្កេបទិយកម្មំ
បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ធន ឧបសម្ព័ន្ធនាម ធន ចិស្សយំ ទេតិ
ធន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ធន ភិក្ខុវោវាទកសម្មតិ

ឧបសម្ព័ន្ធនាម ចម្រើនសម្រាប់ប្រើប្រាស់

ភាសិត្តវេទនាសម្រា (វិហារ) ឧ ខ្នាបភិក្ខុវេ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ប្រាជ្ញាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
អន្ត ៥ ១២១ ។

(២២៦) ខ្នាបភិក្ខុវេ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ប្រាជ្ញាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
យាត់ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម (ឧបសម្ព័ន្ធនាម) ឧ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧ
ឧបសម្ព័ន្ធនាម (ឧបសម្ព័ន្ធនាម) ឧ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧ ឧបសម្ព័ន្ធនាម
(ឧបសម្ព័ន្ធនាម) ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧ ខ្នាបភិក្ខុវេ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ប្រាជ្ញាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
អន្ត ៥ ១២១ ។

ចំ ១២ ២៣ ផែលសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ។

(២២៧) ខ្នាបភិក្ខុវេ ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម
ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម ឧបសម្ព័ន្ធនាម

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឧ ឡិវនតិ វនេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តិហិ សមន្តាភស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា
អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតតំ ។

[២៦៤] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តិហិ សមន្តាភ-
ស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយ-
កម្មំ បដិប្បស្សន្តេតតំ យាយ អាមត្តិយា សង្ខេប អា-
មត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាមត្តិ ធាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តនោ វា ចាបដ្ឋតា
កម្មំ ឧ តវហតិ កម្មំតោ ឧ តវហតិ ។ បេ ។

[២៦៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧ បកតតត្ថស្ស ភិក្ខុ-
នោ អតិវាធនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញសិកម្មំ សាមិចិកម្មំ អា-
សនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២៦៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧ បកតតត្ថស្ស ភិក្ខុ-
នោ សេយ្យភិហារំ ចានោធនំ ចានបិបំ ចានក-
ដលិកំ បត្តិវិវប្បដិក្ខហណំ ធម្មានេ បដិបិកម្មំ
សាទិយតិ ។ បេ ។

វាសន្តត្ថន្តដាអកប្រាហិត្តិ ឧ វេទុកតាសន្តិសន្តតោយ កមិមប្រ-
ហិត្តត្តិ ឧ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្ស័យត្រូវត្រូវម្ចាស់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះដែរ ។

[២៦៧] ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្ស័យត្រូវត្រូវម្ចាស់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ដែលសន្ស័យត្រូវត្រូវម្ចាស់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ចំពោះតាមភ្នំ
ណា មិនត្រូវតាមភ្នំនោះទៀត ឧ បូកបត្តិដទៃដែលប្រព្រឹត្តិជាតាមភ្នំ
នោះ ឧ បូកតាមភ្នំដែលធ្លាប់ជាតាមភ្នំនោះ ឧ មិនតម្រូវប្រកប ឧ មិន
តម្រូវប្រកបភិក្ខុអនុភិក្ខុ ឧ ។ បេ ។

[២៦៨] (អង្គ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុមិនប្រកបការ ខឹង
អតិវាធនកម្ម ឧ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ឧ អញ្ញសិកម្ម ឧ សាមិចិកម្ម ឧ ការវា
កសនៈមកឱ្យ ឧ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

[២៦៩] (អង្គ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុមិនប្រកបការ ខឹង
ការវាចីវេកមកឱ្យ ឧ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ឧ តាំងប្រាសិទ្ធិ ខឹងវិក្ខុ
សម្រាប់ជូនជើង ឧ ការទទួលបាត្រខឹងចីវរ ឧ ការជុំសន្តិភូមិវេលា
ស្រវឹងទឹក ឧ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

កម្មវត្ថុត ធម្មិយស្មេត្តន្តរោចនិយមិ

(២៧១) អបរោហិតិ ។ មេ ។ ន បកតត្ថំ កិត្តិ
សីលវិចត្តិយា អនុម្ពិសេតិ ន អាចារិយត្តិយា អនុម្ពិ-
សេតិ ន និជ្ជវិចត្តិយា អនុម្ពិសេតិ ន អាជីវិចត្តិយា
អនុម្ពិសេតិ ន តិក្ខុ តិក្ខុហិ កេរេនំ ។ មេ ។

(២៧២) អបរោហិតិ ។ មេ ។ ន តិហិត្តដំ ធារេនិ
ន តិភិយន្តដំ ធារេនិ ន តិភិយេ សេវនិ កិត្តិ សេវនិ
កិត្តសិក្ខាយ សិក្ខានិ ។ មេ ។

(២៧៣) អបរោហិតិ ។ មេ ។ ន បកតត្ថេន កិត្តិយា
សន្តិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាស វិសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អជាវាស
វិសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាស ន វេលាវាសេ ន វិសតិ
បកតត្ថំ កិត្តំ និស្សា អាសថា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្ថំ
កិត្តំ អាសារេនិ អន្តោ ន វេនិ ។ វិមេហិ គោ
តិក្ខុវេ បញ្ចហាន្តិហិ សមច្ឆាកតស្ស កិត្តិយោ អាចត្តិយោ
អប្បដិក្ខេធម្មេ ឧក្កេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សនេត្តំ ។

(២៧៤) អប្បដិក្ខេ កិត្តិវេ វាជ្ជហិ សមច្ឆាកតស្ស
កិត្តិយោ អាចត្តិយោ អប្បដិក្ខេធម្មេ ឧក្កេបនិយកម្មំ

កម្មវត្ថុត វារុចនិយកម្មនិលសន្តិក្ការោបំ

(២៧១) (អង្គ ៥) ជិវេទៀត ។ មេ ។ តិក្ខុ មិនោចារកិត្តិជា
បកតត្ថដោយសីលវិចត្តិ ១ មិនោចារដោយអាចារិយត្តិ ១ មិនោចារដោយ
និជ្ជវិចត្តិ ១ មិនោចារដោយអាជីវិចត្តិ ១ មិនចំបែកក្លាកិត្តិ (ឲ្យចែក)
បកតត្ថកិត្តផ្សំនា ១ ។ មេ ។

(២៧២) (អង្គ ៥) ជិវេទៀត ។ មេ ។ តិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ដីយ
លសុត្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ដីយលសុតិយ ១ មិនសពនបំនឹងពួក
ភិក្ខុយ ១ សេពនបំនឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សសិក្សាលសុតិក្ខុ ១ ។ មេ ។

(២៧៣) (អង្គ ៥) ជិវេទៀត ។ មេ ។ តិក្ខុ មិនទៅក្នុងអាវាស
ដែលមានធម្មលម្អ ១ មិនទៅក្នុងទីមិនទេសាអាវាសដែលមានធម្មល
ម្អ ១ មិនទៅក្នុងទីអាវាស បុមិនមែនជាអាវាស ដែលមានធម្មល
ម្អ ១ ជាមួយទង់ភិក្ខុជាបកតត្ថ យេញភិក្ខុជាបកតត្ថហិយ ក្រោកចេញ
ពីអាសនៈ ១ មិនក្រានភិក្ខុជាបកតត្ថវាជ្ជក្នុងបុរាណក្រៅ (វិហារ) ១ ។
ម្នាលភិក្ខុវាជ្ជិយ លស្ស ក្រៅម្នាស់ទុក្ខចម្ងាយកម្ម ក្រោះមិនសម្តែង
កាចក្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៧៤) ម្នាលភិក្ខុវាជ្ជិយ លស្ស ក្រៅម្នាស់ទុក្ខចម្ងាយកម្ម
ក្រោះមិនសម្តែងកាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ តិក្ខុ មិន

បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ន បតតត្តស្ស កិក្ខុយោ ឧយោសដំ
 វេយេតិ ន បរវាលំ ឋេយេតិ ន សវេនិយំ ករោតិ ន
 អនុវាដំ បដ្ឋេយេតិ ន ឱកាសំ កាយេតិ ន លោទេតិ ន
 សាហេតិ ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សឡាយោជេតិ ឆេយេហិ កោ
 កិក្ខុវេ អដ្ឋហេត្តេហិ សមញ្ញតតស្ស កិក្ខុយោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកេធម្ម ឧត្តេយនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ឧត្តេយនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតត្ថេត្តោស្សីសាវំ ធិដ្ឋិកំ ។

[២៧៥] ឯវញ្ច បទ កិក្ខុវេ បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ។ តេន
 កិក្ខុវេ ធនេន កិក្ខុយោ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ
 ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធពាដំ កិក្ខុដំ ហានេ វុទ្ធិត្តា ឧត្ត-
 ដេតំ ធិសំទិត្តា អន្ធាសំ បត្តហេត្តា ឯវមស្សវេនិយោ
 អហំ កន្តេ សាស្ត្រេន អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ឧត្តេយ-
 និយកម្មករោ សម្មា វុទ្ធិមំ លោមំ ហានេមំ លេត្តាវំ
 វុទ្ធិមំ អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ឧត្តេយនិយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ យា ហេតិ ។ ឧត្តេយន្តិ យា ទិត្តា ។

យាភំឧបាសដដលំកិក្ខុវេបកវគ្គំ មិនយាភំបរវាលា (ដលំកិក្ខុវេបក-
 វគ្គំ) មិនធ្វើជាអ្នកមានពាក់ព័ន្ធនា (ក្នុងអំឡុងពេលនោះ) មិនទទួល
 ទាច់ជាដំក្នុងវគ្គំ មិនឱ្យធ្វើឧបាស (ដើម្បីរោង) មិនហោទេត មិន
 មិនលើកាន មិនប្រកបពួកកិក្ខុ (ឱ្យល្បោះ) នឹងពួកកិក្ខុផងនា ម្ចាស់
 កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទ្រាំទ្រឧបាសនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលកាបត្តិ
 ដលំកិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

បច្ចំពុ ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវទ្រាំទ្រក្នុងក្រុងនិយាយឱ្យល្បោះមិនសម្រួលកាបត្តិ ។

[២៧៥] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧបាសនិយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ
 ទ្រាំទ្រយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ធូតកិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅកេ
 សង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំរៀងស្នាម្នាម រួចដោយអង្គ ទាហកិក្ខុហាសំពំនិ-
 ឡាយ រួចអង្គយាប្រហានិធុនិក្ខាណិយោជិ ខ័យាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧបាសនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 កាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដល់កិរិយាហាសំទ្ធុនាចេញចាកកម្ម មកសូមការទ្រាំទ្រឧបាសនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលកាបត្តិចេញ ។ (ធូតកិក្ខុ) គប្បីសូមទាំងទ្រាំទ្រផងផង ។

តតិយម្បិ យាចិតតា ។ ព្យុត្តេ ភិក្ខុយា ថដិតលេខ
 សង្ឃោ ព្យាយាមា ឥណ្ឌា មេ កវ្រិ បសង្ឃោ អយំ
 ធានា ភិក្ខុ សង្ឃោ មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេ-
 បដិយកម្មកោតា សទ្ធា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ ធានា
 វត្តតិ មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេបដិយកម្មស្ស ថដិ-
 ប្បស្សន្តិ យាចិត ។ យដិ សង្ឃស្ស មត្តកាលំ សង្ឃោ
 ធានស្ស ភិក្ខុយា មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេបដិយ-
 កម្មំ ថដិប្បស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ ឥណ្ឌា មេ
 កវ្រិ បសង្ឃោ អយំ ធានា ភិក្ខុ សង្ឃោ មាចត្តិយា
 មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេបដិយកម្មកោតា សទ្ធា វត្តតិ លោមំ
 បាតេតិ ធានា វត្តតិ មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេប-
 ដិយកម្មស្ស ថដិប្បស្សន្តិ យាចិត ។ សង្ឃោ ធានស្ស
 ភិក្ខុយា មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេបដិយកម្មំ
 ថដិប្បស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សនោ មតិ ធានស្ស
 ភិក្ខុយា មាចត្តិយា មច្ចដិកោម្ម ឧត្តេបដិយកម្មស្ស
 ថដិប្បស្សន្តិ សោ ឧត្តេ ប្ប យស្ស ធានមតិ សោ
 មាលយ្យ ។ ដុតិយម្បិ ឯត្រតិ វិទាចិ ។ ម ។ តតិយម្បិ

កថាសូមរាគម្រប់បដិដិស ។ ភិក្ខុវេសន្យាស ប្រតិពល ប្រាប្រកាស
 ឱសស្សដីនីថា មតិគ្រូព្រះសង្ឃដំប្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឧត្តភិក្ខុនេះ
 សង្ឃបុទវេទិត្តចម្បើយកម្មព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញហើយ បុទប្រតិក្ខ
 វត្តដោយប្រពៃ ពិនិត្យបរម ប្រតិក្ខវត្តដល់កិរិយាវេលាសំខ្លួនចេញ
 បាតកម្ម មកសូមការម្លប់ឧត្តចម្បើយកម្មព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញ ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវម្លប់ឧត្តចម្បើយកម្ម ព្រោះ
 មិនសម្តែងកាចត្តិចេញ ដល់ឧត្តភិក្ខុ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ មតិគ្រូព្រះ
 សង្ឃដំប្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឧត្តភិក្ខុនេះ សង្ឃបុទវេទិត្តចម្បើយ-
 កម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញហើយ បុទប្រតិក្ខវត្តដោយប្រពៃ ពិនិត្យ
 សម្របរម ប្រតិក្ខវត្តដល់កិរិយាវេលាសំខ្លួនចេញបាតកម្ម មកសូម
 ការម្លប់ឧត្តចម្បើយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញ ។ សង្ឃម្លប់
 ឧត្តចម្បើយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញ ដល់ឧត្តភិក្ខុ ។ ការម្លប់
 ឧត្តចម្បើយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាចត្តិចេញ ដល់ឧត្តភិក្ខុ គួរដល់
 វេលាមានកាយុក្ខណៈ វេលាមានកាយុក្ខណៈនោះ កថាស្សិម មិនគួរ
 ដល់វេលាមានកាយុក្ខណៈ វេលាមានកាយុក្ខណៈនោះ កថាស្សិម
 ម្សិល ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បដិដិស ។ ម ។ ខ្ញុំប្រកាស

ឯកម្ភត្ថំ វាយមិ ។ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ធម្មោ កិក្កុ សង្ឃោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ
 ឧក្កេចជ័យកម្មកតោ សម្មា វត្តតំ លោមំ ជាតេតិ
 ធម្មោ វត្តតំ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យ-
 កម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាចតំ ។ សង្ឃោ ធម្មស្ស
 កិក្កុយោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម
 បដិច្ចស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សតោ មមតិ ធម្មស្ស
 កិក្កុយោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧក្កមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តិ សង្ឃោ ធម្មស្ស កិក្កុ-
 យោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម មមតិ
 សង្ឃស្ស កស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជាវយាមតិ ។

អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម ធម្មំ មិម្ពតំ ។

[២៧៦] តេន សម័យោ ពុល្យោ កតតំ សាវត្ថិយំ
 វិហារតិ ជេតវារោ អជា បិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ ។ តេន

សេចក្តីនេះ ជាគម្របបិដកវិនិ ។ ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន, សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ឆ្លើយតបនេះ សង្ឃបុរាណៗក្នុងបរិយាយ ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តី
 ចេញហើយ បុរាណៗត្រូវតែដោយប្រពៃ ពិនិត្យមហេម ប្រព្រឹត្តវត្ត
 គ្រប់លក្ខណៈយោស័យខ្លះចេញចាកកម្ម មកសូមការព្រោះមិនក្នុងបរិយាយ
 ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តីចេញ ។ សង្ឃព្រោះមិនក្នុងបរិយាយ ព្រោះមិន
 សម្តែងអាចក្តីចេញ ផលឆ្លើយតប ។ ការព្រោះមិនក្នុងបរិយាយ ព្រោះ
 មិនសម្តែងអាចក្តីចេញ ផលឆ្លើយតប គ្រប់លក្ខណៈនានាអយុត្តិណា
 លោកនានាអយុត្តិទោះ គឺស្រ្តីម មិនគ្រប់លក្ខណៈនានាអយុត្តិណា
 លោកនានាអយុត្តិទោះ គឺស្រ្តីម មិនគ្រប់លក្ខណៈនានាអយុត្តិណា
 ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តីចេញ សង្ឃបុរាណៗ ផលឆ្លើយតប (ការព្រោះ
 មិនក្នុងបរិយាយនោះ) គ្រប់លក្ខណៈ ព្រោះហេតុនោះ បុរាណៗសង្ឃ
 ស្រ្តីម ។ ខ្ញុំសូមចាំឱ្យច្បាស់ណាស់នេះ ដោយការស្រ្តីមយ៉ាងនេះ ។

ចប់រឿងនេះ ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តីចេញ ជាច្រើន ៦ ។

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធចាតព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន
 ក្រសែកបាតបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ចៀបក្រុងសាវត្ថិ ។ សម័យនោះឯង កិក្កុ

ទោ បទ សមយេន អវិជ្ជាសង្ខារោ កត្តា
 ជិប្បត្តស្ស(១) ឯវុប្ប ឆាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ យោតិ ក-
 ថាហំ កកវតា ទង្គំ ទេសិតំ អាណាណិ យថា យេម
 អន្តរាយិកា ទង្គា វុត្តា កកវតា តេ បដិសេវតោ ហ-
 លំ អន្តរាយាយោតិ ។ អស្សាសំ ទោ សម្មុប្បាល
 កិក្ខុ អវិជ្ជាសង្ខារោ កត្តា ជិប្បត្តស្ស
 ឯវុប្ប ឆាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ កថាហំ កកវតា ទង្គំ
 ទេសិតំ អាណាណិ យថា យេម អន្តរាយិកា ទង្គា
 វុត្តា កកវតា តេ បដិសេវតោ ហលំ អន្តរាយាយោតិ ។
 អថ ទោ តេ កិក្ខុ យេន អវិជ្ជា កិក្ខុ កត្តាជិប្បត្តា(២)
 តេនុបសន្តិមីសុ ឧបសន្តិមីត្វា អវិជ្ជំ កិក្ខុំ កត្តាជិ-
 ប្បត្តំ ឯវុប្ប ឆាបកំ សង្ខំ កិក្ខុ តេ អាណុសោ អវិជ្ជា ឯវុប្ប
 ឆាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ កថាហំ កកវតា ទង្គំ ទេសិតំ
 អាណាណិ យថា យេម អន្តរាយិកា ទង្គា វុត្តា
 កកវតា តេ បដិសេវតោ ហលំ អន្តរាយាយោតិ ។

១ អរិយយោគីនា កត្តាជិប្បត្តស្សតិ ឃាយ វារិ ។ ២ ឧ. យោគីនា កត្តាជិ-
 ប្បត្តស្សតិ ឃាយ ។

ឃ្លោះអវិជ្ជាជាតួនៃក្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋិកាសង្ខារ
 យ៉ាងនេះក៏ត្រូវដឹងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគច្រើន
 សម្តែងហើយថា ធម៌ព័ន្ធកាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគច្រើនគ្រាន់
 ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ព័ន្ធនោះ មិនអាចធ្វើ
 សេចក្តីអន្តរាយដល់ចុក្កលអ្នកសេវាទេ ។ កិក្ខុជាប្រើប្រាស់ បានពូជណែន
 ថា កិក្ខុឃ្លោះអវិជ្ជា ជាតួនៃក្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋិកាសង្ខារ
 មានសភាពយ៉ាងនេះក៏ត្រូវដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះ
 មានព្រះភាគច្រើនសម្តែងហើយថា ធម៌ព័ន្ធកាយណា ដែលព្រះមាន
 ព្រះភាគច្រើនគ្រាន់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ព័ន្ធ-
 នោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់ចុក្កលអ្នកសេវាទេ ។ គ្រានោះ
 ៦៧ កិក្ខុព័ន្ធនោះ ចូលទៅក្នុងកិក្ខុជាតួនៃក្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងអវិជ្ជាកិក្ខុជាតួនៃក្រកូល
 អ្នកសម្លាប់គ្នាថា ខ្ញុំលាភ្នែកអវិជ្ជា ពូជ អ្នកដឹងមានទិដ្ឋិកាសង្ខារ
 មានសភាពយ៉ាងនេះ តើត្រូវដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះ
 មានព្រះភាគច្រើនសម្តែងហើយថា ធម៌ព័ន្ធកាយណាដែលព្រះមានព្រះ
 ភាគច្រើនគ្រាន់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ព័ន្ធនោះ
 មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ចុក្កលអ្នកសេវាទេ តិក្ខុបទ ។ អវិជ្ជាកិក្ខុ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិជ្ជា

ឃុំ ស្រុក ខោ(១) អស់ អាវុសា កតវតា ធម្មំ ទេសិកំ
 អាណាថិ យថា យេ.ម អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 កតវតា តេ បដិសេវតោ ពាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ វា
 អាវុសា អវិជ្ជ ឃុំ អវេ.ម វា កតវត្ថំ អន្តាមិក្ខំ ធម្មំ យិ
 សាទុ កតវតា មន្ត្រាទុច្ចិ ធម្មំ កតវ ឃុំ វិធីយ្យ
 អនេកមិយាយេ ធម្មំ អាវុសា អវិជ្ជ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា កតវតា អលញ្ច បដ តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ
 មយ្យស្សនា កាមា វុត្តា កតវតា តហុទុក្ខា តហុតា-
 យាសា អាទិទតេ ឃុត្ត កិយ្យ អន្តកន្ត្រ្យមមា(២)
 កាមា វុត្តា កតវតា តហុទុក្ខា តហុតាយាសា អាទិទ-
 តេ ឃុត្ត កិយ្យ មសេសុមមា កាមា វុត្តា កតវតា
 ។ មេ ។ តិលុក្ខមមា កាមា វុត្តា កតវតា ។ មេ ។
 អន្តរកាស្សមមា កាមា វុត្តា កតវតា ។ មេ ។

១ ឃុំ ខោតិ ពុទ្ធវិ យោតា ទិស្សតិ ។ ២ អន្តរក្ខត្តមមាតិ ពុទ្ធវិ យោតា
 ទិស្សតិ ។

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិជ្ជា

ឆ្លើយថា ខ្លួនអាវុសា យើងដឹងឱ្យសំខ្លាំងមិនដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 សម្តែងហើយថា ធម៌ព័ន្ធឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់
 ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ព័ន្ធនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ
 ដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វាទ ដូច្នោះមែន ។ កិច្ចព័ន្ធនោះនិយាយថា អាវុសា
 អវិជ្ជៈ លោកកុំពាលយ៉ាងនេះ លោកកុំពាលចង្អាតព្រះនាគព្រះភាគ
 ឡើយ ការពាលចង្អាតព្រះនាគព្រះភាគ មិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមាន
 ព្រះភាគមិនមែនទ្រង់គ្រាន់ដូច្នោះទេ ខ្លួនអាវុសាអវិជ្ជៈ ធម៌ព័ន្ធឡាយ
 ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ហើយវាយអនេក-
 ចរិយាយ ឯធម៌ព័ន្ធនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វាមែន
 ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមព័ន្ធឡាយ មានសេចក្តីរករាយភិប
 មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន គោសក្កន៍កាមនេះមាន
 ច្រើន ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមព័ន្ធឡាយមានទុបហារដោយ
 រាងក្នុង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន គោស-
 ក្កន៍កាមនេះមានច្រើន ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមព័ន្ធឡាយ
 មានទុបហារដោយផុសាត់ ។ មេ ។ ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាម
 ព័ន្ធឡាយ មានទុបហារដោយកង់គ្រីងស្នៅ ។ មេ ។ ព្រះនាគព្រះភាគទ្រង់
 គ្រាន់ថា កាមព័ន្ធឡាយ មានទុបហារដោយរណ្តៅរើក្រីង ។ មេ ។

សុបិនកុមារ កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ យោ ចិ-
 តកុមារ កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ វុត្តា វុត្តា-
 លុបមា កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ អសិស្សុលុបមា
 កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ សន្តិស្សុលុបមា កាលា
 វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ សឃ្មសិលុបមា កាលា វុត្តា កត-
 វតា ពហុទុក្ខា ពហុចាយាសា អាទិទេវេ ឯត្ថ កិយ្យោ-
 តិ ។ ឯវិទិ ទោ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កុដ្ឋតាទិប្បត្ថោ គេហិ
 ភិក្ខុហិ វុដ្ឋមាហោ គយេវ តំ ចាយតំ ទិដ្ឋិតតំ ចាមសា
 បរាមស្ស អតិទិស្ស វេហរតិ ឯវ ឡា ទោ អចំ
 អាវុសោ កតវតា ទន្ធិ ទេសិកំ គាណិយមិ យថា យេ-
 មេ អន្តរយិកា ទន្ធិ វុត្តា កតវតា គេ ចដិសេ-
 វតា ចាលំ អន្តរយាយាតិ ។ យតោ ត ទោ តេ
 ភិក្ខុ ធាសន្តិស្ស អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កុដ្ឋតាទិប្បត្ថំ ឯតស្មា
 តាមកា ទិដ្ឋិតតា វិវេចតំ ។ អដទោ តេ ភិក្ខុ

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមចំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយយល់
 សន្តិ ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមចំនិទ្ធាយ មាន
 ឧបមារដោយរេស្ម័ន្ត ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាម
 ចំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយផ្ទៃឈើ ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 ត្រាស់ថា កាមចំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយកំបិកនិងជ្រូក ។ ២ ។ ព្រះ
 មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមចំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយលំដែកនិង
 វែកស្រួច ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមចំនិទ្ធាយ
 មានឧបមារដោយក្បាលពស់ ។ ២ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អៀលច្រើន រោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អវិជ្ជកិក្ខុ ជាតូនខែ
 ត្រកូលអ្នកសម្លាប់ភ្នាក់ កាលដែលភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះ និយាយដាស់តឿន
 យ៉ាងនេះហើយ ក៏នាំគ្រប់គ្រាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយចាំ ហើយនិយាយ
 យ៉ាងនេះដដែលថា ម្ចាស់ភារុសា យើងនឹងច្បាស់ខ្លួនឯងដែលព្រះមាន
 ព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ចំនិទ្ធាយណា ដែលព្រះមានព្រះ
 ភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាណ៍ណា ធម៌ចាំនិទ្ធានោះ មិន
 អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទុក្ខទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួក
 ភិក្ខុនោះ មិនអាចនិរោធាអវិជ្ជកិក្ខុ ជាតូនខែត្រកូលអ្នកសម្លាប់ភ្នាក់ ឲ្យ
 រួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបានឡើយ ។ លំដោះនោះ ពួកភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះ

វគ្គប្រាសាទ ៣០៣៖៦ អវិជ្ជាវិញ្ញាណ

អសញ្ញា ធម៌ តេ យដ៏សេវិតា វាណាយាយ អប្បស្សនា
 កាមា វុត្តា មយា តហុទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធារិ
 ឯត្ត កិយ្យោ វាដ្ឋិកុត្តលុបមា កាមា វុត្តា មយា តហុ-
 ទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធារិ ឯត្ត កិយ្យោ មុស-
 យេសុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ តិណ្ណក្កបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ អត្តិកាសុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ មេ ។ សុបិណ្ណកុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ។ មេ ។ យាចិកកុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ វុត្ត-
 ផលុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ អសិស្តុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ សត្តិស្តុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ មេ ។ សច្ចសិកុបមា កាមា វុត្តា មយា
 តហុទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធារិ ឯត្ត កិយ្យោ
 អថ ច ធម៌ តុំ មាយបុរិស អត្តោ ទុក្ខហិគេន ធិដ្ឋិ-
 តាគេន វាដ្ឋិ ធម៌ អត្តាចិក្ខុសិ អត្តាធម្ម ទណសិ

ធម្មបទ. ព្យាគរិច្ឆិកុមាធិដ្ឋិកាប្រក

មុនវិមាធិកុ ឯធម៌ចាំរិះខារ កាមេត្តិសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេត
 ពិភវម គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ ហនសេចក្តីរីករាយនិច មាន
 សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ហេសក្កនិកាមនេះមាន
 ច្រើន គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្សន្តិវ
 មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ហេសក្កនិកាមនេះ
 មានច្រើន គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្សន្តិវ
 ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្សន្តិវ
 ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្សន្តិវ
 ក្តីនិ ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្ស
 សង្ឃ ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្ស
 វ្តិគ ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្ស
 ឈី ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមារដោយវង្ស
 ចិគនិវិជ្ជត្រា ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ មានឧបមា
 ដោយវង្សនិវិជ្ជត្រា ។ មេ ។ គថាគតសម្តែងថា កាមចាំនិទ្ធាយ
 មានឧបមារដោយក្បាលពស់ ។ មេ ។ មានចុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ហេសក្កនិកាមនេះមានច្រើន ម្នាលមាយបុរស ចើ
 ដូច្នោះ អ្នកឯងវាយ្មានថា កាលចង្អៀតគថាគតនិ ភាសិវលីវិទ្ធាឯងឯង

ត្រូវ អប្បបរមា ចសវសី តំ ហិ តេ មោឃបុរិស
 ករិស្សតំ ធិយាត្តំ អហិតាម ឧត្តាយ ទេតំ មោឃបុរិស
 អប្បសង្ខារំ កំ ចសាធាយ បសង្ខារំ វា កិឃ្យោភាវាយ
 ។ ២ ។ វិគរហិតា ។ ២ ។ ធម្មំ កមំ កត្តា កិក្ខុ
 អាមន្តេសំ តេធិហិ កំក្ខុវេ សាវ្យោ អវិជ្ជស្ស កិក្ខុនោ
 តទ្ធានិបុត្តស្ស ធាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បជិច្ចិស្សត្តេ
 ឧត្តេបច័យកម្មំ ករោតុ អសម្ពោតំ សាវ្យោ ។

[២៧៧] ដរាប បទ កិក្ខុវេ កាតត្ថំ បឋមំ អវិជ្ជោ
 កិក្ខុ តទ្ធានិបុត្តោ ចោទេតោ ចោទេតោ សារោតោ
 សារោតោ អាមត្តិ អាណេមតត្តា អាមត្តិ អាណេមត្តា
 ឡត្តេន កិក្ខុនា ចជិច្ចលេន សាវ្យោ ញាបេតោ
 សុណាតុ មេ កន្តេ សាវ្យោ អវិជ្ជស្ស កិក្ខុនោ តទ្ធានិ-
 បុត្តស្ស ឯវ្យាមំ ហាបកំ(១) ធិដ្ឋិតតំ ឧប្បជំ តថាហិ
 កករតា ធម្មំ ទេសិទំ អាណិទាមិ យថា យេវេ មន្តា-
 យិកា ធម្មា វុត្តា កករតា តេ ចជិសេវតា ថាសំ

១១. ១៧៧ ។

ប្រសព្វត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយចំនៀងលទ្ធផលប្រកាន់ខ្ពស់ ម្ចាស់មោឃ-
 បុរិស ចំនៀងដែលអ្នកប្រកាន់ខ្ពស់នោះ នឹងប្រព្រឹត្តិការណ៍ដើម្បីទទួល បំណងរបស់
 ប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ អស់កាលបរិច្ឆេទ ម្ចាស់មោឃបុរិស អំពីនេះ
 មិនមែននាំពួកជនដែលមិនចាប់ផ្តើមជ្រើសរើស ឬ នាំពួកជនដែលជ្រើសរើស
 ហើយឲ្យរំលឹកតែជ្រើសរើសឡើយទេ ។ ២ ។ លុះប្រទេសនេះរៀនហើយ ។ ២ ។
 ជ្រើសរើសឲ្យបានប្រកាន់ខ្ពស់នៃទ្រព្យ ឬ ធនធានដែលជ្រើសរើស
 សង្ឃ ឬ ធ្វើឧប្បាសន៍យកឬ ព្រោះមិនលះចង់ចំនៀកក្រក់ទេឡើយ ក៏មិនឲ្យបរិ-
 ភោគប្រមាថមួយនឹងសង្ឃ ដល់អំឡុងកិច្ចការនៃប្រកួលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។

[២៧៨] ម្ចាស់កិច្ចខ្ពស់ (នៃក្រុមប្រឹក្សានេះ) សង្ឃត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអវិជ្ជកិច្ច ជាកូននៃប្រកួលអ្នកសម្លាប់គ្នា រាល់
 មុនសិន លុះហេតុហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវរំលឹកអាមត្តិឡើង
 លុះរំលឹកអាមត្តិឡើងហើយ កិច្ចដែលឈ្លាសប្រគល់ ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ
 ដឹងថា ចាំប្រព្រឹត្តិសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ចំនៀងលាមកមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អវិជ្ជកិច្ច ជាកូននៃប្រកួលអ្នកសម្លាប់គ្នា
 ដូច្នោះ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគប្រទេសម្តងហើយ
 ថា ធម៌ខ្ពស់ណា ដែលព្រះមានព្រះភាគប្រទេសគ្រាន់ថា ធ្វើសេចក្តី
 អន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ខ្ពស់ណា មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ ឧប្បជិទិស្សដ្ឋតិ ។

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ ឧប្បជិទិស្សដ្ឋតិ ។
 យទិ សង្ខស្ស ចត្តកាលំ សង្ខេព អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ
 តទ្ធានិប្បត្តស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្តេ
 ទុក្ខេចជ័យកង្កំ ករោយ្យ អសម្ពោតំ សង្ខេព ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ខេព អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ
 តទ្ធានិប្បត្តស្ស វិវិទំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បជិទិ តថា-
 ហំ កតវតា ធម្មំ មេសិវតំ អាជាចាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វត្តា កតវតា តេ ធម្មិសេវតោ ជាលំ
 អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ អប្បជិទិស្សដ្ឋតិ(១) ។
 សង្ខេព អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ តទ្ធានិប្បត្តស្ស ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្តេ ទុក្ខេចជ័យកង្កំ
 ករោតិ អសម្ពោតំ សង្ខេព ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ តទ្ធានិប្បត្តស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្តេ ទុក្ខេចជ័យកង្កិស្ស ករណំ
 អសម្ពោតំ សង្ខេព សោ តុល្លាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ

១. ១. ១ បដិទិស្សដ្ឋតិ ។

ឧប្បត្តិ ។ ឧប្បត្តិយាឧប្បត្តិយា ឧប្បត្តិយា ឧប្បត្តិយា

ឧប្បត្តិ ។ ឧប្បត្តិយាឧប្បត្តិយា ឧប្បត្តិយា ឧប្បត្តិយា
 ដល់បុគ្គលម្នាក់ម្នាក់ ។ អវិជ្ជិតុក្កុដាន មិនលះបង់ទិដ្ឋិទានសោ ។ បើ
 កម្មមានកាលក្នុងរូបសង្ខារហើយ សង្ខារច្បាប់ក្នុងរូបន័យកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភាគរួមជាមួយនឹងសង្ខារ ដល់អវិជ្ជិតុក្កុដាល
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិក្រក់បានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុទ្រង់
 ដល់អវិជ្ជិតុក្កុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ទ្រង់
 ធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្បូរហើយថា ធម៌ព័ន្ធហ្មយលាវិសេ
 ព្រះបានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បើសេចក្តីកន្តាយទានយ៉ាងណា ធម៌
 ព័ន្ធនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីកន្តាយ ដល់បុគ្គលម្នាក់ម្នាក់ ។ អវិជ្ជ-
 ិតុក្កុដាន គឺមិនលះបង់ទិដ្ឋិទានសោ ។ សង្ខារធ្វើទុក្ខេចជ័យកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភាគរួមជាមួយនឹងសង្ខារ ដល់អវិជ្ជិតុក្កុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ ការធ្វើទុក្ខេចជ័យកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភាគរួមជាមួយនឹងសង្ខារ ដល់អវិជ្ជិតុក្កុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ក្នុងរូបលោកមានកាយអង្គណា លោក
 មានកាយអង្គនោះ កម្មស្មើម មិនក្នុងរូបលោកមានកាយអង្គណា

សោ កាសេយ្យ ។ ឧត្តយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ខេប
 អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កន្ធានិបុត្តស្ស ឯវរូបំ ចាបតំ
 ទិដ្ឋិតំ ឧប្បជំ តថាហំ កកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាណា
 ចាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា កកវតា
 តេ មជ្ជិសេវតោ ចាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ
 ធម្មទិដិស្សដ្ឋតិ ។ សង្ខេប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កន្ធានិ
 បុត្តស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្ខេបជ័យ
 កម្មស្ស ករណំ អសម្ពោតំ សង្ខេប ។ យស្សា
 យស្សតោ មមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កន្ធានិបុត្តស្ស
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្ខេបជ័យ
 កម្មស្ស ករណំ អសម្ពោតំ សង្ខេប សោ តុណ្ណិស្ស
 យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិ សង្ខេ
 ប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កន្ធានិបុត្តស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្ខេបជ័យកម្មំ អសម្ពោតំ
 សង្ខេប មមតិ សង្ខេបស្ស តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ

លោកមានកាយអន្តរនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
 គម្រប់តិរវេទនា ។ មេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បិដនវេទ ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំដ៏ដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ
 កើតឡើងដល់អវិជ្ជកិច្ចជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដូច្នោះ យើង
 ដឹងច្បាស់ ដូចម្តេចដែលព្រះមាតាព្រះភាគច្រើនសម្តែងហើយថា គមិព័ន-
 ទ្យាយណា ដែលព្រះនាមព្រះភាគច្រើនស្រាស់ថា ថ្កើសចក្ខុអន្តរាយបាទ
 យ៉ាងណា គមិព័ននោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព
 ទេ ។ អវិជ្ជកិច្ចនោះមិនលះបង់ខ្ញុំដ៏ខោនចញ្ជាទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនិយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ខ្ញុំដ៏សាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់
 ភិក្ខុកិច្ចជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ ការធ្វើឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ខ្ញុំដ៏លាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជកិច្ច
 ជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា គួរដល់លោកមានកាយអន្តរណា លោក
 មានកាយអន្តរនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយអន្តរណា
 លោកមានកាយអន្តរនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ខ្ញុំដ៏សាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ បាទធ្វើដល់
 ភិក្ខុកិច្ច ជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាពហុយ (ការធ្វើឧក្ខេបនិយកម្មនោះ)
 គួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

សារយោង ។ ភាវសមាស្យាវា កិក្ខុវេ សំសថ អវិ ញ្ចា
 កិក្ខុ កក្ខតា ធិបុត្រោ សឿន(៦) ចាចំកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ឧត្តេបជ័យ កក្ខតោ អសៈម្ពាតំ
 សឿនាតំ ។

(២៧៧) តិហិ កិក្ខុវេ អធិ្ឋេហិ សមញ្ញាតតំ ចាចំកាយ
 ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧត្តេបជ័យ កក្ខតំ អក្ខត្តត្តោ
 ហោតិ អវិធយ កក្ខតា ឧប្បសន្តតា អសម្ពា កតំ
 ហោតិ អប្បដិធិស្សត្តេ កតំ ហោតិ អប្បដិធិស្សត្តេ កតំ
 ហោតិ វង្សេហិ ទោ កិក្ខុវេ តិហធិ្ឋេហិ សមញ្ញាតតំ
 ចាចំកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧត្តេបជ័យ កក្ខតំ
 អក្ខត្តត្តោ ហោតិ អវិធយ កក្ខតា ឧប្បសន្តតា ។

(២៧៨) អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អនេសទាតាមិធិយា អចាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិកាយ អចាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៧៩) អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្តា កតំ
 ហោតិ អសារេត្តា កតំ ហោតិ អចាបត្តិ អចារេបេត្តា
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។

ដោយការស្រៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត
 ក្នុងទាំងឡាយ ច្បាប់ចម្លងភាវសម ។ ទៅជា អវិក្ខុ ជាភូមិ
 គ្រូលក្ខណសម្រាប់គ្នា សន្សំប្រាណាធិបុត្រោធិបុត្រោ ប្រាណេមិលេបជ័
 លាមក គឺមិនឲ្យចំរើភាគរួមជាមួយនឹងសង្ឃប្រហឹយ ។

(២៧៨) ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ឧត្តេបជ័យកម្ម ប្រាណេមិលេបជ័
 ធិដ្ឋិក្រកំ ជាភូមិប្រូត្រាតាមធិដ្ឋិ ជាភូមិប្រូត្រាតាមវិទ្យធិដ្ឋិ ជាភូមិ
 ដែលរម្ងាប់ដោយក្រកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភូមិ ដែលធ្វើក្នុងទិក-
 ចាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបាទសាស្ត្រ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១
 ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ឧត្តេបជ័យកម្ម ប្រាណេមិលេបជ័ធិដ្ឋិក្រកំ ជាភូមិ
 មិនប្រូត្រាតាមធិដ្ឋិ ជាភូមិមិនប្រូត្រាតាមវិទ្យធិដ្ឋិ ជាភូមិដែលរម្ងាប់ដោយ
 ក្រកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៧៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិកម្ម ដែលធ្វើដោយគ្មាន
 ភាចត្តិ ១ ធ្វើដោយភាចត្តិមិនមែនជាទេសនាតាមិធិ ១ ធ្វើដោយភាចត្តិ
 ដែលសង្កត់ច្របល់ ១ ។ បេ ។

(២៨០) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិកម្ម ដែលមិនចោទ
 ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកភាចត្តិ
 ធ្វើដោយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

១ ឧបាសិយមន្ត្រីស្រុក គឺ ឧបាសិយមន្ត្រី ឈ្មោះ ១ ទិស្សនិ ។

វិធានដ៏ល្អ ច្បាប់ល្អ

(២៥២) អចរហ័យិ ។ មេ ។ អសន្ទុកា កតំ ហោតិ
អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេហិ ។ មេ
កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ។ មេ ។

(២៥៣) អចរហ័យិ ។ មេ ។ អច្យដិច្ចា កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេ-
ហិ ។ មេ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ។ មេ ។

(២៥៤) អចរហ័យិ ។ មេ ។ អច្យដិច្ចាយ កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេហិ
។ មេ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ។ មេ ។

(២៥៥) អចរហ័យិ ។ មេ ។ អចាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមេហិ
។ មេ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ។ មេ ។

(២៥៦) អចរហ័យិ ។ មេ ។ អនេសនាភាចិយា
កតំ ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ
កតំ ហោតិ ។ មេ ។

វិធានដ៏ល្អ ច្បាប់ល្អ

(២៥៦) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើក្នុងចំណុច
មុន ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧត្ត-
បន្ថយកម្ម) ប្រកថដោយអន្តិ ព នេះឯង ។ មេ ។

(២៥៧) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយមិន
បានសារកស្មី ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកថដោយអន្តិ ព នេះឯង ។ មេ ។

(២៥៨) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយមិន
ភាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកថដោយអន្តិ ព នេះឯង ។ មេ ។

(២៥៩) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយគ្មាន
ភាពក្តី ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
(ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកថដោយអន្តិ នេះឯង ។ មេ ។

(២៦០) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយភាពក្តី
មិនមែនជាទេសនាភាមិទី ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ មេ ។

កង្កែបពេក ព្រះបាទសីហនុវរ្ម័ន ទី៧

[២៨៧] អបរេហិមិ ។ ថេ ។ ធនសីតាយ អាចត្តិយោ
កតំ ហោតិ អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ
ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ ថេ ។

[២៨៨] អបរេហិមិ ។ ថេ ។ អនោទេត្វា កតំ
ហោតិ អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ
ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ។ ថេ ។

[២៨៩] អបរេហិមិ ។ ថេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ
អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ ឥនេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ។ ថេ ។

[២៩០] អបរេហិមិ ។ ថេ ។ អាចត្តិ អនាទេត្វា
កតំ ហោតិ អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ
ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ហិមិកាយ
ធិដ្ឋិយោ អប្បដិទ្ធិស្សន្តេ ទោ ភូមទិយកម្មំ អនម្មកម្មុ-
ញ្ជោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថំ ធុវ្រុមសន្តត្ថំ ។

ធម៌កាយ ច្រើន អប្បនិទ្ទិស្សន្តេ ព្រះបាទសីហនុវរ្ម័ន ទី៧ ធិដ្ឋិកំ ។

កង្កែបពេក ព្រះបាទសីហនុវរ្ម័ន ទី៧

[២៨៧] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយកា-
ចត្តិដែលសម្រេចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុព័ន្ធាយ (ឧក្ខេបទិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ នេរេង ។ ថេ ។

[២៨៨] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទាន់ហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ-
(ឧក្ខេបទិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ នេរេង ។ ថេ ។

[២៨៩] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទាន់ហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ-
(ឧក្ខេបទិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ នេរេង ។ ថេ ។

[២៩០] (អន្តិ ព្យ) វិទេវទៀត ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទាន់
ចត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១
ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ឧក្ខេបទិយកម្ម ព្រោះមិនទាន់ទិដ្ឋិសាក្រក់ ជាកម្ម
មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលធ្លាប់ដោយ
សាក្រក់ផង ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ នេរេង ។

ធម៌អនុកម្ម ១២ ក្នុង៖ ច្បាប់ចម្លងព្រះបាទសីហនុវរ្ម័ន ទី៧ ។

[២៧០] តិបតិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សធម្មានតំ ចាបិ-
 កាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សុត្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ធម្ម-
 កម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ សុត្តា
 កតំ ហោតិ បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ បដិវ្យាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តិបាដ្ឋេហិ សធម្មានតំ
 ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សុត្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២៧២] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តិបាដ្ឋេហិ សធម្មានតំ
 ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សុត្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ អា-
 បត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាភមិធិយា អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អទេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទោទេត្តា កតំ ហោ-
 តិ សារេត្តា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាភេយេត្តា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

[២៧១] ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិទលះចង
 ចំដ្ឋិត្រកំ ជាភម្មប្រកបដោយធម៌ចង ជាភម្មប្រកបដោយវិទ្យាផង ជា
 កម្មវិសេសម្នាក់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម វិសេសក្នុង
 ចំណែកមុខ ១ ស្មារហិយាទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ខ្នាលភិក្ខុ
 វេ ខ្យាយ ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិទលះចងចំដ្ឋិត្រកំ ជាភម្មប្រកប
 ដោយធម៌ចង ជាភម្មប្រកបដោយវិទ្យាផង ជាភម្មវិសេសម្នាក់ដោយល្អផង
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺដូច្នោះ ។

[២៧២] ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិទលះចង
 ចំដ្ឋិត្រកំ ជាភម្មប្រកបដោយធម៌ចង ជាភម្មប្រកបដោយវិទ្យាផង ជា
 កម្មវិសេសម្នាក់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺដូច្នោះ គឺកម្ម វិសេស
 ធ្វើដោយ(២៨)ភាពក្នុង ១ ធ្វើដោយភាពក្នុងវេទនាភាពក្នុង ១ ធ្វើដោយ
 ភាពក្នុងវិសេសមិទលះចង ១ ។ បេ ។

[២៧៣] (អង្គ ៣) ដូច្នោះ ។ បេ ។ គឺកម្ម វិសេសចោទេហិយ
 ទើបធ្វើ ១ លើកហិយទើបធ្វើ ១ លើកភាពក្នុងវេទនាហិយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

ព្រះបាទ រាជវង្ស បន្ទាប់

(២៧២) អបរេហឹមី ។ បេ ។ សម្មាសា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ ។ បេ ។

(២៧៣) អបរេហឹមី ។ បេ ។ បដិប្បញ្ញា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៤) អបរេហឹមី ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៥) អបរេហឹមី ។ បេ ។ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៦) អបរេហឹមី ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយា
អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

ព្រះបាទ រាជវង្ស បន្ទាប់

(២៧៧) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើក្នុងទីបំរោះ
មុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯន ។ បេ ។

(២៧៨) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលចញ្ជាក់ហើយ
ចើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯន ។ បេ ។

(២៧៩) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯន ។ បេ ។

(២៨០) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
(អាម) ភាចក្តី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯន ។ បេ ។

(២៨១) (អន្តិ ព) ជវិទទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
ភាចក្តីដោយសេនាភាមិខី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
។ បេ ។

(២៧៧) អបរេហិមិ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាមត្តិយា
គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(៣០០) អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោនេត្វា គតំ
ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ ហោតិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហៈឡ័ហិ ។ បេ ។

(៣០១) អបរេហិមិ ។ បេ ។ សារេត្វា គតំ ហោតិ
ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ ហោតិ សមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហៈឡ័ហិ សមណ្ឌតតំ ។ បេ ។

(៣០២) អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាមត្តិ ពរោមេត្វា
គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ
ហោតិ សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហៈឡ័ហិ សមណ្ឌតតំ
ទាមិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិច្ចិស្សត្តេ ឧត្តេមជ្ជិយកម្ម
ធម្មកម្មៈញាវ ហោតិ វិធម្មកម្មញា សុវ្រសន្តញា ។

ចារិកាយ ទិដ្ឋិយា កច្ចុមិទិស្សត្តេ ឧត្តេមជ្ជិយកម្ម ឧត្តមកម្មាសតំ ទិដ្ឋិកំ ។

(២៧៧) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
អាមត្តិវេសមិមាតំសវ្វិដ្ឋ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រូវត្រង់
ត្រៀង ១ ។ បេ ។

(៣០០) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រូវត្រង់ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ព័ន្ធភ្យាយ (ឧត្តមជ្ជិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ខេរង ។ បេ ។

(៣០១) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលលើកហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រូវត្រង់ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ព័ន្ធភ្យាយ (ឧត្តមជ្ជិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ខេរង ។ បេ ។

(៣០២) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលលើកអាមត្តិ
ធ្វើដោយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រូវត្រង់ ១
ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភ្យាយ ឧត្តមជ្ជិយកម្ម ព្រោះចំលះចង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ជា
កម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែលខ្លាច
ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តិ ព ខេរង ។

ចំណាត់ប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧត្តមជ្ជិយកម្មព្រោះចំលះចង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ។

(៣០៥) អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមច្ឆាន-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគត្តំមារោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិ-
 យា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ តុន្តស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សង្ឃស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមច្ឆា-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគត្តំមារោ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៦) តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាគត្តំមារោ
 សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិ-
 យកម្មំ ករេយ្យ ឋានោ ភណ្ឌានការេតោ ហោតិ ក-
 លហការេតោ វិទិទការេតោ ភស្សការេតោ សង្ឃំ
 អទិការេតោ ឋានោ ពាលោ ហោតិ អត្សន្តោ
 អាចត្តិធម្មាលោ អធមដារោ ឋានោ តិហិសំសង្កោ វិហ-
 រតិ អទទុលោមិកេហិ តិហិសំសង្កេហិ វេទេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគត្តំមារោ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៧) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលគំរង្សីលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរង្សីល
 ព្រះធម៌ ១ ពោលគំរង្សីលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើ
 សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៨) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ភិក្ខុ
 ជាអ្នកធ្វើការច្រើនយក ជាអ្នកធ្វើការដោះស្រាយ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីពាសវែង
 ជាអ្នកធ្វើការប្រកាន់ ជាអ្នកធ្វើការចំណាត់ចែងសង្ឃ ៣ ១ ជាអ្នកល្ងង់
 មិនល្ងាស ប្រើដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ៣ ១ ទៅ
 ច្រឡំច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំច្រឡំមិនសមគួរ ៣ ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧត្តេបដិយកម្មព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ ៣ ភិក្ខុនេះឯង ។

កម្មវត្ថុនោះ ចិញ្ចឹម កិច្ចសម្របសម្រួល

(៣០៧) អបរេសម្បិ កិច្ចវេ ចិញ្ចឹម កិច្ចសម្របសម្រួល អាណត្តិ-
ណាមោ សាម្មា ចាមិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ
ឧត្តេយ្យនិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អនិសីលេ សីលេ-
វិមន្តោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារិមន្តោ ហោតិ
ឯកោ អនិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ ឥមេសំ ទោ កិច្ច-
វេ ចិញ្ចឹម កិច្ចសម្របសម្រួល អាណត្តិណាមោ សាម្មា ចាមិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេយ្យនិយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៨) អបរេសម្បិ កិច្ចវេ ចិញ្ចឹម កិច្ចសម្របសម្រួល អា-
ណត្តិណាមោ សាម្មា ចាមិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ
ឧត្តេយ្យនិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស អវល្លំ ភា-
សតិ ឯកោ ទទ្ធស្ស អវល្លំ ភាសតិ ឯកោ សទ្ធស្ស
អវល្លំ ភាសតិ ឥមេសំ ទោ កិច្ចវេ ចិញ្ចឹម កិច្ចសម្របសម្រួល
អាណត្តិណាមោ សាម្មា ចាមិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
ទិស្សន្តេ ឧត្តេយ្យនិយកម្មំ ករេយ្យ ។

ធាតុកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ទុក្ខបដិទិស្សន្តេ អាណត្តិណាមោ ទិដ្ឋិកំ ។

កម្មវត្ថុនោះ ការងារប្រយោជន៍ប្រយោជន៍ ៣ ពួក

(៣០៩) ម្ចាស់កិច្ចសម្របសម្រួល កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើ
ឧត្តេយ្យនិយកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ផលកិច្ច ៣ ពួកដទៃ
ទៀត កិច្ចសម្របសម្រួល ពួក ១ វិបត្តិបាតភាវាវុក្ខន្ធ
អដ្ឋាចារ ពួក ១ វិបត្តិបាតទិដ្ឋិក្នុងអនិទិដ្ឋិ ពួក ១ ម្ចាស់កិច្ចសម្របសម្រួល
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើឧត្តេយ្យនិយកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិការក្រក់
ចេញ ផលកិច្ចសម្របសម្រួល ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣១០) ម្ចាស់កិច្ចសម្របសម្រួល កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើ
ឧត្តេយ្យនិយកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ផលកិច្ច ៣ ពួកដទៃ
ទៀត កិច្ចសម្របសម្រួល ពួក ១ ពោលកិច្ចសម្របសម្រួល
ពួក ១ ពោលកិច្ចសម្របសម្រួល ពួក ១ ម្ចាស់កិច្ចសម្របសម្រួល កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើឧត្តេយ្យនិយកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ
ផលកិច្ចសម្របសម្រួល ៣ ពួកនេះឯង ។

ធាតុកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ទុក្ខបដិទិស្សន្តេ អាណត្តិណាមោ ទិដ្ឋិកំ ។

ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ។

(៣១៧) ចាបិកាយ វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧ-
 ក្កេបនិយកត្តុកតោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវា សម្មា វត្តតត្ថំ ។
 តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មានេតត្ថំ ន វិស្សយោ
 ណាតត្វោ ន សាមណោ វា ឧបដ្ឋាបេតត្វោ ន ភិក្ខុយោវា-
 ន កសិប្បតិ សាវិកត្វា សម្មាតនបិ ភិក្ខុវិយោ ន
 ឱវនិកត្វា យាយ អាបត្តិយា សាវ័ជ្ជន ចាបិកាយ
 វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧក្កេបនិយកត្តំ កតំ ហោតិ
 សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតត្វា អញ្ញា វា វាវិសិកា តតោ
 វា ចាបិកត្តា កត្តំ ន ករហិតត្ថំ កត្តិកា ន ករហិ-
 តត្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុវោ ឧបាសាថា វេយេតត្វោ
 ន បរិវណា វេយេតត្វា ន សវចនិយំ កាតត្ថំ ន
 អនុវាទោ បដ្ឋយេតត្វោ ន ឱកាសោ កាវេតត្វោ ន
 លោកេតត្វោ ន សាវេតត្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ម-
 យោជេតត្ថំ ។

បាបិកាយ វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧក្កេបនិយកត្តំ កតំ ហោតិ ។

(៣១៨) ម្ចាស់ភិក្ខុចំខណ្ឌយ ភិក្ខុ ដែលសន្សំបាទធ្វើឧក្កេប-
 និយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
 ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ គួរ(ឧក្កេបនិយកម្ម)នោះ ដូច្នោះគឺ
 មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បត មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណោយម្រើខ្លួន
 មិនត្រូវឱ្យទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុមី បើទុកជាសន្សំសន្មតរួច
 ហើយ គឺមិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុមី សន្សំបាទធ្វើឧក្កេបនិយកម្ម ព្រោះមិនលះ
 បង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវតាមក្លែងនោះទៀត ឬតាមក្លែង
 ដែលប្រហែលនឹងតាមក្លែងនោះ ឬក៏តាមក្លែងដែលច្របូងជាងតាមក្លែងនោះ មិនត្រូវ
 កែវដៀលកម្ម មិនត្រូវកែវដៀលភិក្ខុវាដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសាថ
 មិនត្រូវហាមបរិវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានចាត់ពាក្យ
 (ក្នុងសិក្ខាសម្ពោធនោះ) មិនត្រូវទទួលទាត់ដំកូនវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧបាសា
 (រើម្យវេយ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបភិក្ខុ (ឱ្យ
 រល្មោះ) មិនត្រូវភិក្ខុវេយ ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងក្របខណ្ឌកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ។

វិធីបិណ្ឌ ចូលវិញ

កតោ វិញ្ញាណស្មារតី ឈតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្តាធិំ វា ម-
សាធាយ ។ យ ។ វិភាវាត្វា ធម្មិ កតំ កត្វា ភិក្ខុ
អាមន្តេសិ តេធម៌ ភិក្ខុវេ សង្កេតំ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេបដិយកក្កំ បដិច្ចស្សត្តេតុ ។

(៣០២) បញ្ចហំ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាសម្ពាស្ស
ភិក្ខុវេ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេប-
ដិយកក្កំ ឧ បដិច្ចស្សត្តេតុ ឧបសម្មាធម៌ ធិស្សយំ
ធម៌ សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុវេ វា ធម៌ ធម៌ ធម៌
សាធិយតិ សម្មាតាមិ ភិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា ឧ ធម៌ ធម៌ ធម៌
ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មាសម្ពាស្ស ភិក្ខុវេ តាមិ-
កាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេបដិយកក្កំ ឧ
បដិច្ចស្សត្តេតុ ។

(៣០៣) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មា-
សម្ពាស្ស ភិក្ខុវេ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
ឧក្កេបដិយកក្កំ ឧ បដិច្ចស្សត្តេតុ យាយ អា-
បត្តិយា សង្កេតំ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ

វិធីបិណ្ឌ ចូលវិញ

មិទសមគ្គុរិទិសីកោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពីនេះ មិនមែននាំពួកដទៃ
ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឱ្យជ្រះថ្លារឿនទេ ។ យ ។ លុះទ្រង់និរៀនហើយ
ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ចម្រើនច្រើន ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិភាព្រក់ចុះ ។

[៣០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិភាព្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ភិក្ខុ ឱ្យ
ឧបសម្ពាស្ស ១ ឱ្យចិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរោច្រៀត ១ ទទួលការសន្តត
ខ្លួនជាអ្នកប្រារព្ធភិក្ខុ ១ ដើម្បីសង្ឃសន្តតចូលហើយ តំនៅនៃប្រដៅ
ពួកភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិភាព្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

(៣០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយ-
កក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិភាព្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត ភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិភាព្រក់

កម្មវិធីស្នូលស្តេចក្រុងស្រីរាជ

ឧត្តមបដិបត្តិ កង ហោតិ កំ អាបត្តិ អាបត្តិ
អញ កំ ចាតិបតិ គតោ កំ ចាបិដ្ឋតំ កង កាលាតិ
កង កាលាតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ
សមញ្ញាគតស្ស កិក្ខុវោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
ដិស្សត្តេ ឧត្តមបដិបត្តិ ឧ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

(៣០៤) អដ្ឋហិ កិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
កិក្ខុវោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្ត-
មបដិបត្តិ ឧ បដិប្បស្សម្ពេតតំ បតតតស្ស កិក្ខុ-
វោ ឧទោសដំ វេយតិ បវារណំ វេយតិ សវចនិយំ
ករោតិ អនុវាធំ បដ្ឋមេតិ ឌីតាសំ កាលេតិ ថោទតិ
សារេតិ កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្បយោដេតិ ឥមេហិ ទោ
កិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស កិក្ខុវោ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តមបដិបត្តិ ឧ
បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

បាវិកាយ ទិដ្ឋិយា កម្មវិធីស្នូល ស្តេចក្រុងស្រីរាជ
កម្មវិធីស្នូលស្តេចក្រុងស្រីរាជ ទិដ្ឋិយា ។

កម្មវិធីស្នូលស្តេចក្រុងស្រីរាជ

ចំពោះភាគត្រីណា នៅក្រុងស្រីរាជខេត្ត ១ ឬភាគត្រីណាដែល
ដែលស្ថាបនាភាគត្រីនោះ ១ ឬភាគ ភាគត្រីដែលចូលជាភាគនោះ ១ គំរូដៀល
កម្ម ១ គំរូដៀលភូមិភាគក្រុងកម្ម ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រូ
ម្នាក់ឧត្តមបដិបត្តិ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុដែលច្រកប
ដោយអង្គ ៨ នេះ ។

(៣០៥) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រូម្នាក់ឧត្តមបដិបត្តិ
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុដែលច្រកបដោយអង្គ ៨ ភិក្ខុដែល
ហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកត្ត) ១
ធ្វើជាអ្នកមានពាក់ព័ន្ធ (គុណិកាណំ) ១ ទទួលទានជាភិក្ខុវិក្កុ
ឲ្យធ្វើឧបាស (មេម្បិយោ) ១ ហោទេ ១ រំលឹកេ ១ ប្រកបភិក្ខុ (ឲ្យ
ឈ្មោះ) គឺភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រូម្នាក់
ឧត្តមបដិបត្តិ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុដែលច្រកបដោយ
អង្គ ៨ នេះ ។

បដិបត្តិចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិទ្ធក្រូម្នាក់
ក្នុងកម្មវិធីស្នូលស្តេចក្រុងស្រីរាជ ទិដ្ឋិកាត្រកំ ១ ។

[៣១៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ វាឡេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេ-
 បដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតត្ថំ ឧ ទុចសម្បទេនតិ ឧ
 ធិស្សយំ ទេតិ ឧ សាមណោ ទុចដ្ឋាបេតិ ឧ ភិក្ខុនោ-
 ភិក្ខុសម្មតិ សាធិយតិ សម្មតោចិ ភិក្ខុនិយោ ឧ
 ទុវទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាឡេហិ សមញ្ញា-
 គស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
 ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតត្ថំ ។

[៣១៦] អបវេហិចិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាឡេហិ សមញ្ញា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្ស-
 ត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតត្ថំ យាយ អា-
 បត្តិយា សង្ឃេ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
 ទុក្ខេបដិយកម្មំ កតំ ហោតំ តំ អាបត្តិ ឧ អាចដ្ឋតំ
 អញ្ញំ វា តាធិសីតំ តេនា វា ចាមិដ្ឋតំ កម្មំ ឧ ករ-
 ហតិ កម្មិតេ ឧ ករហតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហាឡេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតត្ថំ ។

[៣១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ សង្ឃ ត្រូវម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥ គឺភិក្ខុ បិទ
 ឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យទិស្សយ ១ មិនឲ្យសាមណោបម្រើខ្លួន ១ មិន
 ទទួលការសម្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសម្មតហើយ ក៏មិន
 ប្រដៅភិក្ខុនីព័ន្ធាយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ទុក្ខបដិ-
 យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥
 នេះឯង ។

[៣១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ សង្ឃ ត្រូវម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥ ដទៃទៀត
 គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃត្រូវទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ចំពោះ
 អាចក្កិណា ហើយមិនត្រូវអាចក្កិណាទៀត ១ ឬអាចក្កិដទៃដែលប្រវេហល
 គ្នានឹងអាចក្កិណា ១ ឬក៏ អាចក្កិដែលធ្លងជាងអាចក្កិណា ១ មិនគំរេដៀល
 កម្ម ១ មិនគំរេដៀលពួកភិក្ខុអ្នកភ្នំកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ សង្ឃ
 ត្រូវម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយគន្លង ៥ នេះឯង ។

បន្តហេតុ វិវេកស្ស វិចធិយោ អហំ កន្តេ សង្ខេប
 ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្ម-
 កតោ សង្ខា វត្តាមិ លោមំ ចាកេមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ
 ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចាមិទិ ។ ទុតិយម្យំ យា-
 ចិត្តា ។ តតិយម្យំ យាចិត្តា ។ ត្យក្កេន ភិក្ខុចា
 បដិកាលេន សង្ខេប ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ
 សង្ខេប អយំ ឥត្តញាហោ ភិក្ខុ សង្ខេប ចាចិកាយ
 ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មកតោ សង្ខា
 វត្តាមិ លោមំ ចាកេមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ យេនិ សង្ខេបស្ស បន្តកល្យំ សង្ខេប ឥត្តញាមស្ស
 ភិក្ខុចា ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ខេប អយំ ឥត្តញាហោ ភិក្ខុ សង្ខេប ចា-
 ចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មកតោ
 សង្ខា វត្តាមិ លោមំ ចាកេមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ ចាចិកាយ

ផ្គតិអញ្ញសំឡើងនិយាយពាក្យយោងខេត បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រ-
 ព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួន
 ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់
 ចេញ ។ ឥឡូវសូមជាគម្រប់ពីរជនជន ។ ឥឡូវសូមជាគម្រប់ពីរជនជន ។
 ភិក្ខុអាការ្យសប្រជីពលឥឡូវនឹងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប-
 ហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់
 ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ។ បើកម្មទានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃឥឡូវម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់
 ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ ខេត្តញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប-
 ហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់

ឧបសម្ព័ន្ធនៃ ព្រះបរមនិរ្ឫតិយស្រីស្រី

និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ វត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
 កាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយកម្ម បដិ-
 ប្បស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧបតិ វត្តនាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេប-
 ដិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស-
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយេប្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ
 ។ បេ ។ តតិយេប្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ អុណាទុ មេ កន្ត-
 សង្ឃោ អយំ វត្តនាមោ ភិក្ខុ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយកម្មកតោ សម្មា-
 វត្តតិ លោមំ ចាកតិ ទេដ្ឋាវ វត្តតិ ចាបិកាយ និរ្ឫតិយ-
 អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ សង្ឃោ វត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ
 និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយកម្ម បដិប្បស្សន្តិ-
 តិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧបតិ វត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ចាបិកាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្សដិវិស្សន្ត ឧត្តេបដិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃ ព្រះបរមនិរ្ឫតិយស្រី

ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ។ សង្ឃោ វត្តនាមស្ស
 ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការម្ខាងឧត្តេបដិយ-
 កម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមាន
 កាយអន្តណា លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 កាយអន្តណា លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ គសវរៈជាគម្រប់គំរាងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ
 គសវរៈជាគម្រប់គំរាងផង ។ ចតិ ព្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ
 ហើយ បាទប្រព្រឹត្តវត្តនាមយោប្រពៃ ទាំងសម្បជរាម ប្រព្រឹត្តវត្តនាមដល់
 កិរិយាលាស្ត្រនៃព្រះបរមនិរ្ឫតិយស្រី មកសូមការម្ខាងឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ។ សង្ឃោ វត្តនាមស្ស ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ
 ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការម្ខាងឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 លះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានកាយអន្តណា
 លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយអន្តណា

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

សោ ការសយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្ទំ សាវ័ជ្ជន វត្តន្ទា-
មស្ស ភិក្ខុវា វាសិកាយ វិនិច្ឆ័យា អប្បដិច្ចស្សន្ត
ទក្កេបដិយកម្មំ មេតិ សវ័ជ្ជស្ស វស្សា វុធិ ។
ឯវមេតំ យាយាមីតិ ។

យបិកាយ វិនិច្ឆ័យា អប្បដិច្ចស្សន្ត ក្រេបដិយកម្មំ សត្តមំ វិនិច្ឆ័តំ ។
កម្មត្តតំ ឃប់ វិនិច្ឆ័តំ ។
និម្មិតំ វត្តកេ វត្ត សត្ត ។

តស្សន្ទានិ

[៣១៧] បណ្ណករលាហិតតា ភិក្ខុ
សយំ កណ្ណនការតា
តានិសេ ឧបសង្កម្ម
ទស្សហិសុ ត កណ្ណនេ
អនុប្បន្ទានិ ជាយន្តិ
ឧប្បន្ទានិមិ វឌ្ឍនេ(១)
អប្បន្ទា មេសលា ភិក្ខុ

១ ១. បណ្ណតិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

លោកហនភាយុសន្តិដោ ក្រុំវិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
លះវិនិច្ឆ័យក្រាវចេញ សន្សំបាទម្លាប់ដល់ភិក្ខុវង្សានេះហើយ (ការម្លាប់
ឧក្ខេបដិយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ តើបសន្សំស្សៀម ។
ខ្ញុំសូមបំផុតក្នុងសេចក្តីនេះ ដោយសារការស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ក្រេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះវិនិច្ឆ័យក្រាវចេញ ទានស្រាប់ ពី ។
ចប់កម្មត្តត្រូវ ទានស្រាប់ ។
ក្នុងក្រាវនេះ មាន ៧ រឿង ។

ឧទានវិធីកម្មត្តត្រូវនោះគឺ

[៣១៧] រឿងបណ្ណភិក្ខុមិនលោហិតភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការចង្អុល
ហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅភិក្ខុទាំងឡាយដែលជា
អ្នកធ្វើការចង្អុលហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយកំណត់ប្រើប្រាស់ក្នុងការ
ចង្អុលហេតុ ការចង្អុលហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់រក្សា ក៏រក្សា
ឡើង ដែលរក្សាឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ភិក្ខុទាំងឡាយ
ជាអ្នកមានសីលជាច្រើនឡើយ មានសេចក្តីប្រាថ្នាគឺ

ធម្មបទ្ធកិច្ច ទស្សនាបិ

ឧដ្ឋាយន្តិ បរិសាសា(១)
 សន្តម្មន្តិកេណ តុត្តា
 សយម្ហ អក្ខប្បក្កលោ
 កាលារោសិ តដ្ឋនិយំ(២)
 កត្តំ សិវវត្តិយំ ជីវោ ។
 អសម្មទា ម្សដិប្បត្តា
 អប្បដិញ្ញាយ កកត្ត យំ
 អនាបន្តិ អនេសរេ
 ទេសិតាយ កកត្ត យំ
 អនោទេត្តា អសារេត្តា
 អនារោបត្តា(៣) ច យំ កតំ
 អសម្មទា អនេម្មន
 វត្តេនាមិ ច យំ កតំ(៤)
 អប្បដិប្បត្តា អនេម្មន
 វត្តេនាមិ ច យំ កតំ(៥)

១ ឧ. ចម្បយោ ។ ២. ចម្បយោ ។ ៣. តដ្ឋនិយ ។ ៤. អនារោបត្តា ។
 ៥ ឧ. ម វត្តេន ធម៌ យំ កតំ ។ ៧. ច. បុទ វត្តេន យំ កតំ ។

ធម្មបទ្ធកិច្ច ទស្សនាបិ

កំពោលរោសក្កន្តិ កណ្តាលបរិស័ទ ព្រះតុដ្ឋនិម្មត្តិ ជាព្រះ
 សយម្ហ ជាអក្ខប្បក្កល ទ្រង់ប្រាថ្នាឱ្យកាលារោសិព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
 រើបទ្រង់ចង្អាត់ឱ្យធ្វើកដ្ឋនិយកម្ម ជំគ្រឿងសារក្តី ។ (កដ្ឋនិ-
 យកម្មណា) ដែលសង្ឃធ្វើកដ្ឋនិទីកំពុងមុន ធ្វើដោយការមិន
 សាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា
 ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានសាចក្តី ដោយសាចក្តីមិនមែនជាទេស-
 នាតាមិទិ ដោយសាចក្តីដែលសម្តែងរូបវិញ ១ (កដ្ឋនិយកម្ម)
 ណា ដែលសង្ឃមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកសាចក្តីឡើយ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១
 (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើកដ្ឋនិទីកំពុងមុន ធ្វើមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើ
 ដោយមិនបាទ ហេតុស្តី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

- អប្បជិញ្ញាយ អនុម្មេន
- វត្តោបិ ធម៌ កតំ(១)
- អនាមត្តិយា(២) អនុម្មេន
- វត្តោបិ ធម៌ កតំ(៣)
- អនេសាតាមិទិយា
- អនុម្មេត្តិមេវ ធម៌
- នេសិតាយ អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អនាមេត្តា អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អសារេត្តា អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អនារោចេត្តា(៤) អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌

១ ឱ. ប. វត្តោ បិ ធម៌ កតំ ។ ២ ឱ. អនាមត្តិ ។ ៣ ឱ. អ. វត្តោ បិ ធម៌ កតំ ។ ៤ ឱ. អនារោចេត្តា ។

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

(តដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមការត្រូវបង្គាប់
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែល
 សង្ឃធ្វើដោយខ្លួនអាចក្តី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក
 ធ្វើដោយអាចក្តីមិនមែនជាទេសនាតាមមិន ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
 ធ្វើដោយពួក ១ (តដ្ឋនិយកម្ម ទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជា
 អវិទយកម្ម) ២ (តដ្ឋនិយកម្ម) ដែលសង្ឃ ធ្វើដោយអាចក្តី
 ដែលសម្បត្តិហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់
 ជាអធម្មកម្ម) ជាអវិទយកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តដ្ឋនិយកម្ម) ដែល
 សង្ឃមិនបានទានហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
 ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានទានលើក
 ហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូច
 គ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានទានលើកអាចក្តីឡើយ ហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

ឧប្បន្តនាម ឧប្បន្តនាម

កណ្តាលវិសាលយោគ
 សុភ័ក្តិវិវាទិយា(១) ។
 សង្ខារ អាកាសធម៌(២)
 យស្ស តដ្ឋនិយំ ករេ
 កណ្តាលំ ពាលោ សំសង្ខារ
 អនិសីលេ(៣) អដ្ឋាចារេ
 អនិច្ឆិយា វិច្ឆស្ស
 សង្ខារ តដ្ឋនិយំ ករេ ។
 ឧប្បន្តនាម សង្ខារ
 អវណ្ណំ យោ ច កាសតិ ។
 តណ្ហាធម្មំ ច ភិក្ខុនំ
 សង្ខារ តដ្ឋនិយំ ករេ
 កណ្តាលំ ពាលោ ឯកោ
 ពាលោ សំសង្ខារិកា ។
 អនិសីលេ អដ្ឋាចារេ
 ករេវ អនិច្ឆិយា

១ ១. ២. សុភ័ក្តិវិវាទិយា ៣ ១. ២ ៣ ៤, ៥, ៦, ៧, ៨, ៩, ១០, ១១, ១២, ១៣, ១៤, ១៥, ១៦, ១៧, ១៨, ១៩, ២០, ២១, ២២, ២៣, ២៤, ២៥, ២៦, ២៧, ២៨, ២៩, ៣០, ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៤, ៣៥, ៣៦, ៣៧, ៣៨, ៣៩, ៤០, ៤១, ៤២, ៤៣, ៤៤, ៤៥, ៤៦, ៤៧, ៤៨, ៤៩, ៥០, ៥១, ៥២, ៥៣, ៥៤, ៥៥, ៥៦, ៥៧, ៥៨, ៥៩, ៦០, ៦១, ៦២, ៦៣, ៦៤, ៦៥, ៦៦, ៦៧, ៦៨, ៦៩, ៧០, ៧១, ៧២, ៧៣, ៧៤, ៧៥, ៧៦, ៧៧, ៧៨, ៧៩, ៨០, ៨១, ៨២, ៨៣, ៨៤, ៨៥, ៨៦, ៨៧, ៨៨, ៨៩, ៩០, ៩១, ៩២, ៩៣, ៩៤, ៩៥, ៩៦, ៩៧, ៩៨, ៩៩, ១០០

ឧប្បន្តនាម ឧប្បន្តនាម

បណ្ឌិតសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ (វារៈវិទកម្មស គឺចំណែកនាងកម្មត្រូវ)
 តាមទំនងវិទកម្មត្រូវវារៈ (វារៈវិទកម្មត្រូវ គឺចំណែកនាងកម្មត្រូវ
 នោះចុះ) ។ កាលាចិសង្ខារប្រាថ្នា គឺតប្បិវ្រឹកដ្ឋនិយកម្ម ផល
 ភិក្ខុ ដែលជាអ្នកចង្អុល ល្ងង់ នៅប្រឡូកប្រឡូកដោយគ្រហស្ថ
 (សង្ខារ) តប្បិវ្រឹកដ្ឋនិយកម្មផលភិក្ខុដែលមានសីលវិចិត្តភិក្ខុ
 អនិសីល មានភាពវិចិត្តភិក្ខុអដ្ឋាចារេ មានទិដ្ឋិវិចិត្តភិក្ខុអនិ-
 ចិដ្ឋិ ។ ទិដ្ឋិភិក្ខុដែលពោលតិរវៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ទិដ្ឋិព្រះ
 សង្ឃ ។ សង្ឃតប្បិវ្រឹកដ្ឋនិយកម្មផលភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុ
 អ្នកធ្វើខ្លាចការល្អិតល្អន់ ១ ល្ងង់ពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡូក
 ដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិចិត្តភិក្ខុអនិ-
 សីលពួក ១ មានភាពវិចិត្តភិក្ខុអដ្ឋាចារេពួក ១ មានទិដ្ឋិវិ-
 ចិត្តភិក្ខុអនិចិដ្ឋិ ពួក ១ (សង្ឃតប្បិវ្រឹកដ្ឋនិយកម្ម) ដូចនាវាវារ

បណ្ឌិតសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ (សង្ឃតប្បិវ្រឹកដ្ឋនិយកម្ម) ដូចនាវាវារ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

- ១ ទិវង្គតស្ស កង្ការស្ស
- ២ អវលោកិតេ យោ ច ភាសនំ ។
- ៣ ភដ្ឋនិយកេ ធម្មករោ
- ៤ ឯវំ សម្មាសម្ពុទ្ធា
- ៥ ឧបសម្ពុទ្ធា វិនិស្សយោ
- ៦ សាមណេរឧបសម្ពុទ្ធា
- ៧ ភិក្ខុនោវាទិកសម្មតោ
- ៨ កកេ ភដ្ឋនិករោ (១)
- ៩ ពាយៈស្នេ ឧត្ត អាមត្តិ
- ១០ តាទិសត្វ ឧតោ ចរំ
- ១១ តាម្មត្ត កម្មិកោ ចេវ (២)
- ១២ កាយោ ឧតារិយោ
- ១៣ ឧបោសនំ ចរាវណំ
- ១៤ ចក្កតត្តស្ស ឧដ្ឋបេ (៣)
- ១៥ (៦) សវចនិយំ អនុវរិយោ (៥)

១ ឧបសម្ពុទ្ធភោគី ២ ពរ ធម្មនិកោ ។ ៦ ៩. ម. បាចិ ។ ៣ ៩. ៩ បរេ ។
 ២ ៩ ម ធម្មករោ ធម្មិ ឧបេតោ ៩ ទិវង្គតិ ។ ៥ ៩. ម. សវចនិយុកោ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

- ១ ទិវង្គតិ ដែលពោលកិរិយាព្រះពុទ្ធភូត ១ ព្រះធម្មិកូត ១
- ២ ព្រះសន្និកូត ១ ។ ភិក្ខុដែលសន្និកូតដូចគ្នានិយកម្មហើយ
- ៣ ត្រូវប្រព្រឹត្តក្នុងរោងប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺ ភិក្ខុដែលសន្និកូត
- ៤ ភដ្ឋនិយកម្មហើយ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ពុទ្ធា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ
- ៥ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរធម្មិកូត មិនត្រូវឱ្យសាមណេរធម្មិកូត
- ៦ ឆ្មកប្រដៅភិក្ខុមី (បើទុកជាសន្និសន្និកហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ
- ៧ ភិក្ខុខ្សែយ) មិនឱ្យត្រូវអាចក្តីនោះទៀត ឬអាចក្តីដែលប្រ
- ៨ ពោលទិវង្គតិអាចក្តីនោះ ឬក៏អាចក្តីដែលចូលជានិវាណអាចក្តីនោះ
- ៩ មិនត្រូវកិរិយាកម្ម មិនត្រូវកិរិយាព្រះភិក្ខុក្នុងភិក្ខុម្ម មិន
- ១០ ត្រូវហាមឱ្យបាសថ មិនត្រូវហាមចរាវណាដល់ភិក្ខុជាចកត្ត
- ១១ មិនត្រូវធ្វើជាឆ្មកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរចិវង្គតិវត្ត

កម្មវត្ថុរាង ទ្រព្យសម្បត្តិ

ឱកាសសា ថោទិទទ ច
សារណំ សម្បយោគត្ត
ន ករោយ្យ គងារិដោ ។
ឧបសម្បដា ធិស្សយោ(១)
សាមណោ ឧបដ្ឋជា
ឱវាទន សម្មត្តោ បិ
បត្តិហោ ធីតិ សម្មតិ(២) ។
កត្តា បដ្ឋតិ អាបត្តិ(៣)
នាធិសត្ត ឧតោ បរិ
កម្មត្តា កត្តិកោ បិ
កហារត្តោ ន សម្មតិ ។
ឧថោ សនំ បរិវាណំ
សវច ធិយោ ឧករោ
ឱកាសោ ថោ ន ឧត្តោ
សារណោ សម្បយោ ជំជា

១ ឧ. ឧបសម្បទនិស្សយោ ។ ២ ឧ. បត្តិកត្តោ ន សម្មតិ ។ ៣. បត្តិកត្តោ សម្មតិ ។
៤ ឧ. ធីតិ អាបត្តិកត្តោ ។

កម្មវត្ថុរាង ទ្រព្យសម្បត្តិ

មិនត្រូវធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ
រំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះគ្នា) ។ ឧដ្ឋនិយកម្ម
(មិទ) រម្ងាប់ដោយអង្គ ៨ ទ្រព្យសម្បត្តិ
ឱ្យនិស្ស័យ ឱ្យសាមណោ បម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតខ្លួនជា
អ្នកប្រយោគិក្ខុនី (ច្រកដាសន្សំសន្មតហើយ ក៏ចាំប្រយោ
គិក្ខុនី) ។ ឧដ្ឋនិយកម្ម មិនម្យាប់ (ដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត)
ភិក្ខុនៅក្រៅកម្មនោះ ឬអាចភ្នំដែលប្រហែលនឹងអាចភ្នំ
មុននោះ ឬក៏អាចភ្នំដែលធ្ងន់ជាងអាចភ្នំមុននោះ ក៏រង្ស័យ
កម្ម ក៏រង្ស័យភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកប
ដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហោមទុរោសថ ហោមបរិណា ធ្វើ
ជាអ្នកមានពាងពាក្យ ទទួលបានជាជំនុំភិក្ខុ ឱ្យធ្វើឱកាស
(ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឱ្យឈ្លោះគ្នា

វិសេសិកា ពុល្លោ
 ឥន្ទេហាដ្ឋង្គេហិ យោ យុត្តោ
 តដ្ឋយា ទ្ធិបសម្មតិ(១) ។
 កក្កោវាវនយេយេវ
 សុក្កាវាវិវិជាតិយា(២) ។
 ពាលោ អាមត្តិពហុលោ
 សំសរដ្ឋាមិ ច សេយ្យសោ
 និយស្សុកម្មំ សម្មុត្តោ
 អាណាចេសិ មហាមុនិ ។
 តំដាតិវិស្មី ទ្វេ កិក្ខុ
 អស្សជិបុនទ្ធិសុកា
 អនាចារម្យ វិវិទំ
 អាចរិសុ អសញ្ញតា
 ចត្វាជនិយំ សម្មុត្តោ
 កម្មំ សាវត្ថិយំ និរោ ។
 មជ្ឈិកាសាល្លា សុទខ្មោ
 តិក្ខុស្សាវាសិកោ អហុ

វិសេសិកាពុល្លោ

គដ្ឋនិយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះ មិនម្ល៉ាងឡើយ ។ ចល្លាភិក្ខុវិវិទំ
 សុក្កាវាវៈ តាមទំនងនៃកណ្តាវាវៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ
 ដែលជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាចក្តិ្រច្រើន នៅប្រឡូកប្រឡូក ដោយ
 គ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្មុទ្ធមហាមុនី ច្រង់ចង្កាប់ឱ្យធ្លិមិយ-
 ស្សុកម្ម ។ រឿងកិក្ខុពិរុយ ឈ្មោះអស្សជិបុនទ្ធិសុកៈ (ខៅ)
 ក្នុងគិរតិវដ្ឋន៍ ដែលជាអ្នកចំនុះសម្រួល ប្រព្រឹត្តអនាចារ
 ផ្សេង ។ ទើបព្រះសម្មុទ្ធជិមស្រី (ច្រង់គ្រាស់ចង្កាប់ឱ្យធ្លិ)
 ចត្វាជនិយកម្ម ជិតគ្រងសាវត្ថិ ។ រឿងកិក្ខុសុទ្ធម្ម អ្នកនៅ
 ក្នុងអាវាសារបស់ចិត្តភាយបតី ក្នុងនគរបង្គំភាសណ្តា ។

១ ១. ទ្ធិបសម្មតិ ។ ២ ១. សុក្កាវាវៈ វិវិទំ

រក្សាបុណ្យ វិបាកនាថា

ជាតិវិទេនន ទុំសេតិ
 សុដន្ទោ មិត្តនាសុករ
 ថដិសារណីយំ កន្ទំ
 អាណាបេសិ គថាគតោ ។
 កោសម្ពិយំ ឆន្ទំ កិក្កុ
 ធិប្បត្តាបត្តំ បស្ស័តុំ ។
 អនស្សាទ ឧក្កេបតុំ
 អាណាបេសិ ធិប្បត្តោ ។
 ធម្មា កំយេវ អាមត្តិ
 ថដិកាតុំ ធន ធិប្បតិ
 ឧក្កេបថាប្បដិកាធម្ម
 អាណាបេសិ វិនាយកោ ។
 ខាថទិដ្ឋិ អវិដ្ឋស្ស
 កាសិ អញ្ញាណទិស្ស័តោ

រក្សាបុណ្យ វិបាកនាថា

(សុដន្ទកិក្កេនា) ថេរចិត្តគហបតី ជាឧបាសក ដោយពាក្យ
 គិរេជ្យលដល់ជាតិ រៀបចំព្រះគម្ភាគត ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ
 ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្ទកិក្កុ ក្នុងក្រុងកោសម្ពិ
 (ត្រូវតាមភ្នំហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញអាមត្តិ ។ រៀប
 ព្រះដំនើស្រីបីឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្កេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាមត្តិ ។ ឆន្ទកិក្កុ ក៏មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងកា-
 មត្តិទោះរឿយ ព្រោះសម្តែងជាមួយគំរិសស ទ្រង់ត្រាស់
 បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្កេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាមត្តិចេញ ។
 រឿងអវិដ្ឋកិក្កុមានទិដ្ឋិលាមក ព្រោះកាស្រីយរសចក្តិមិនដឹង

វិធីបដិសារី បុណ្យវិញ្ញា

ទិដ្ឋិអប្បនិទិស្សត្តេ
 ឧត្តេស្វំ ជិនិកាសិកំ ។
 ចិយស្សកម្មំ បព្វដ្ឋំ^(១)
 តថេវ បដិសារីណី ។
 អនស្សនាប្បនិកម្មេ
 អនិស្សត្តេ ច ទិដ្ឋិយា
 ធនំ ធានាបយាតិ
 ចិញ្ញា អាជីវមេវ ច
 បព្វាជនិយកម្មដ្ឋិ
 អតិរេកបទា វមេ ។
 អណាភាវណ្ណា ទ្វេ បព្វ
 ទ្វេ បព្វកាតិណមកា^(២)
 បដិសារីណីយកម្មដ្ឋិ^(៣)
 អតិរេកបទា វមេ ។

១ ១. បព្វាជ ។ ២ ១. អណាភាវណ្ណទ្វេបព្វ ទ្វេបព្វកា តិណមកា ។ ៣ ១. បដិ-
 សារីណីយកម្មដ្ឋិ ។

វិធីបដិសារី បុណ្យវិញ្ញា

ព្រះជិនស្រីប្រៀនប្រាស់ឲ្យធ្វើទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះ-
 ចង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ទេញ ។ ប្រៀនបញ្ជាឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម
 បព្វាជនិយកម្ម និងបដិសារីណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូច
 ភ្នំវិជរ ។ (ទុក្ខបដិយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញភាពក្លិន
 មិនសម្រួលភាពក្លិន ១ មិនលះទិដ្ឋិកាក្រក់ ១ វិញ្ញា ១
 ការយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ ចិញ្ញា អាជីវ. ១
 ចំណេះ ជាអតិរេកបទុក្ខនិបព្វាជនិយកម្ម ។ កន្លង ៨ គឺ
 ភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបាទណាភិ ខ័និពោលទោស
 ព្រះរាជគ្រឹយ (ជានីម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា
 ទ្រូចព្រួក ចំណេះ ជាអតិរេកបទុក្ខនិបព្វាជនិយកម្ម ។

តន្ត្រីច័យំ និយស្សន្ទា(១)

ធុរេ កត្តាមិ សាធិសា(២)

ចត្វាជ្ជា(៣) ចដិសារិ ច

ទ្វិដ្ឋឧបាទិក្កកា(៤)

តយោ ឧក្កេចនិយកត្តា(៥)

សធិសា តេ វិកត្តិកា

តន្ត្រីច័យំ ចាយោមិ

សេសំ កត្តំ(៦) វិជ្ជាជិយាតិ ។

១ ឧ. ចិស្សយក្ខ ។ ២ ឧ. មុថ កត្តេស្ម លទិសំ ។ ៣ ឧ. ចត្វាជ្ជា ។ ៤ ឧ. ច
ចដិសារិ ច អត្ថិ ចតាសិវត្តកា ។ ៥ ឧ. ឧក្កេចន ចត្តា ។ ៦ ឧ. សេសកត្តំ ។

ម្មយវិញ្ញាទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺភវ្វនិយកម្ម ១ និងស្ស-

កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ ម្មយវិញ្ញាទៀត កម្មទាំង-

ឡាយពីរ គឺចត្តាជនិយកម្ម ១ ចដិសារណិយកម្ម ១ មាន

អង្គ ៤ ខ្លះ ធម្មតិ ៤ ខ្លះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្កេចនិយ-

កម្ម ៣ នោះប្រវិចារ ។ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នក

ប្រាជ្ញកម្មដ៏ធំ អាមតំនិវិទេតនិយកម្ម (នោះចុះ) ។

ប្រាំវិសិកក្នុងរូប

[៣៤០] គេន សម្ភាយន តុន្តោ ភក្ខា សាវត្ថុយំ
វិហារតំ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ គេន ទោ
ចន សម្ភាយន ទារិវសិកា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បក-
តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ ធម្មដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សា-
មិច្ឆិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ អាណោគំ
ចានបិមំ ចានកថសិកំ ធម្មចិវច្ចដ្ឋបាលំ ទយាទេ
បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ គេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ មេ ។ គេ ទដ្ឋិ-
យន្តិ ចិយន្តិ វិចារចន្តិ កងំ ហិ ធាម ទារិវសិកា
ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ
ធម្មដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិច្ឆិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យភិហារំ អាណោគំ ចានបិមំ ចានកថសិកំ
ធម្មចិវច្ចដ្ឋបាលំ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អថទោ
គេ ភិក្ខុ ភក្ខាទោ ឯកមន្តិ អា កថេសុំ ។

ប្រាំវិសិកក្នុងរូប

[៣៤១] សម្ភយនោ ព្រះពុទ្ធិមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅក្នុងជេត-
វនោមារសំអនាថបិណ្ឌិកស្សន្តិ ជិតគ្រងសាវត្ថុ ។ សម្ភយនោឯង ពួក
ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស(១) គ្រងទទួលពួកអរចំពោះភិក្ខុទេវកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
កម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិច្ឆិកម្ម ការនាំពាសនៈមកឱ្យ ការនាំទិវេកមកឱ្យ
ទឹកសម្រាប់លាងដើង កាំងសម្រាប់ទ្រង់ជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកដើង ការទទួល
បាត្រឯងចិវ ការដុសភ្នែកល្អិតក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តុទាំង-
ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាគិប ។ មេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ក៏ឆាលរាគាស ភិរដ្ឋិល បន្តបង្ហាញថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសម
មើលនិក្រុកអរចំពោះភិក្ខុទេវកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិច្ឆិកម្ម
ការនាំពាសនៈមកឱ្យ ការនាំទិវេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង កាំង
សម្រាប់ទ្រង់ជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកដើង ការទទួលបាត្រឯងចិវ ការដុស
ភ្នែកល្អិតក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តុទាំងឡាយនោះ ។ ទើប
ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រាបចង្អិនទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

១ បរិវាសមាន ២ យ៉ាង គឺអប្បជិព្ជនបរិវាស ។ បរិព្ជនបរិវាស ។ សុទ្ធាបរិវាស ។
លោកានបរិវាស ។ ឯអប្បជិព្ជនបរិវាសនោះ បានសម្តែងដូចយ៉ាងក្នុងកថាខន្ធករនៃមហាវិដ្ឋ
ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិណ្ឌាក្នុងសុទ្ធាបរិវាស ។

[២២០] អថេចា កកកំ ឯតស្មី ធិនាទេ ឯតស្មី
 បករណោ កិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិណាតាបត្វា កិក្ខុ បដិប្បដ្ឋិ
 សង្ឃំ កិក្ខុ កិក្ខុវេ ចារិកសិកា កិក្ខុ សាទិយន្តំ បក-
 តត្តានំ កិក្ខុនំ អភិកនំ បដ្ឋដ្ឋានំ អញ្ញាបិកម្មំ សា-
 មិចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោនកំ
 ចានបិមំ ចានកថលិកំ បត្តិវិវាហ្មនិក្ខយាណំ ឧហារេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សង្ឃំ កកកំ ។ វិការហិ តុន្តោ កកក
 កដំ ហិ នាម កិក្ខុវេ ចារិកសិកា កិក្ខុ សាទិយស្សន្តំ
 បកតត្តានំ កិក្ខុនំ អភិកនំ បដ្ឋដ្ឋានំ អញ្ញាបិកម្មំ
 សាមិចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោនកំ
 ចានបិមំ ចានកថលិកំ បត្តិវិវាហ្មនិក្ខយាណំ ឧហារេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ ទេវំ កិក្ខុវេ អប្បសង្ខានំ វា បសាទាយ
 បសង្ខានំ ។ កិយ្យោកាវាយ ។ បេ ។ វិការហិត្វា ធម្មិ
 កដំ កកក កិក្ខុ អាមន្តសិ ឧ កិក្ខុវេ ចារិកសិកា ឧ
 កិក្ខុវា សាទិកត្វំ បកតត្តានំ កិក្ខុនំ អភិកនំ បដ្ឋដ្ឋានំ

(២២១) គ្រោវនិទានេវ ដំណើរនេះ ទើបគ្រូមានព្រះភាគច្រើន
 ឲ្យច្រដុំកិក្ខុសង្ឃហើយ គ្រូនាំគ្រូសង្ឃតាំងឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុតាំង-
 ឡាយ ចូរឧត្តា ពួកកិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស គ្រូកតានីនិអភិកនំឧកម្ម បច្ចុដ្ឋា-
 នកម្ម អញ្ញាបិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីជកមក
 ឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើនី តាំងសម្រាប់ច្រជើនី ក្រូសម្រាប់ដូតដើនី ការ
 ទទួលបាត្រនីនីបិវ ការផ្សសក្កលខ្នងក្នុងវេលានិក្ខិក របស់កិក្ខុជាបកតត្ត
 តាំងឡាយ ពិភមេធម្ម ។ កិក្ខុតាំងនោះគ្រោបច្រដ្ឋិឲ្យលាម បដិប្បគ្រោបម
 គ្រោភាគ ពិភមេធម្ម ។ គ្រូពុទ្ធិមានព្រះភាគច្រើនបោះគ្រូសថា ម្ចាស់កិក្ខុ
 តាំងឡាយ ពួកកិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនីនិគ្រូកតានីនិអភិកនំឧកម្ម
 បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាបិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីជក
 មកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើនី តាំងសម្រាប់ច្រជើនី ក្រូសម្រាប់ដូតដើនី
 ការទទួលបាត្រនីនីបិវ ការផ្សសក្កលខ្នងក្នុងវេលានិក្ខិក របស់កិក្ខុជា
 បកតត្តតាំងឡាយទេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុតាំងឡាយ អំពីនោះ មិនមែននាំឲ្យ
 តើអសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិនគាប់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជន
 ដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរើនិក្ខិកជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ គ្រូច្រដ្ឋិបោះគ្រូស
 ហើយ ទើបគ្រូធ្វើធម្មិកថាគ្រោសម្រាប់កិក្ខុតាំងឡាយមកថា ម្ចាស់កិក្ខុតាំង-
 ឡាយ កិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនគ្រូគ្រូកតានីនិអភិកនំឧកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹក
 គិហារា(១) ទារោទកំ ទារមិមំ ទារទកំផលិកំ
 បត្តិវិវាធិដិក្កហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សុទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ធុក្កាជស្ស ។ អនុជាបាមិ ភិក្ខុវេ ទារិ-
 វាសិកាធំ ភិក្ខុធំ មិដ្ឋ យថាវុត្តំ អភិកំធំ បទុដ្ឋាធំ
 អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម អាសនាគិហារំ សេយ្យគិ-
 ហារំ ទារោទកំ ទារមិមំ ទារទកំផលិកំ បត្តិវិវាធិ
 ដិក្កហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាបាមិ ភិក្ខុវេ
 ទារិវាសិកាធំ ភិក្ខុធំ បញ្ច យថាវុត្តំ ឧទោសថំ ច-
 វាណំ វស្សិកាសាមិកំ ឱណោផធំ ភត្តញ្ច(២) ។ ភេទហិ
 ភិក្ខុវេ ទារិវាសិកាធំ ភិក្ខុធំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សនិ
 យថា ទារិវាសិកេហិ ភិក្ខុហិ វត្តិកត្តំ ។

១ ព្រះបិ ធាតុពា អាសនាគិហារំ សេយ្យគិហារត្តំ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ បលោកា
 ឧរោធិយមាធិបុព្វកេសុ ១ ទិស្សតិ ។

អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹក
 សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ប្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
 បុត្រនិងបិវា ការផ្សសក្កុលខ្លួនក្នុងវេលាដូចទឹក របស់ភិក្ខុចាំទិទ្បយថា
 ចកតត្តា ១ ភិក្ខុណារត្រកអា (ភិក្ខុនារ) ត្រូវអាចភិក្ខុក្នុង ។ ម្នាលភិក្ខុចាំទិ-
 ទ្បយ គឺជាឧទ្ទានុក្រមព្រឹត្តិកម្មនៅបរិវេស (រត្រកអា) ទីនីតតិវិទេ-
 កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំ
 ទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ប្រជើង វត្ថុសម្រាប់
 ជូតជើង ការទទួលបុត្រនិងបិវា ការផ្សសក្កុលខ្លួនក្នុងវេលាដូចទឹក (វិទេក្ខា
 មិនត្រា ភិក្ខុវេលេវេបរិវេសដូចគ្នា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ទី) បាម ។
 ម្នាលភិក្ខុចាំទិទ្បយ គឺជាឧទ្ទានុក្រមព្រឹត្តិកម្ម ១ ចករណា ១ ការ
 ទទួលវស្សិកាសាមិក ១ ការលេបចំភ្លើង(២) ១ ការទទួលភត្ត(២) ១ តាំង ១
 យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវេសចាំទ្បយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ទី) ។
 ម្នាលភិក្ខុចាំទិទ្បយ បើដូច្នោះ គឺជាឧទ្ទានុក្រមព្រឹត្តិ ដល់ភិក្ខុអ្នក
 នៅបរិវេស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវេសត្រូវប្រព្រឹត្តិ ។

១ លំដាប់ក្នុងគោសនៈទ្វេសក្កុលគោសនៈ ដែលសង្ឃត្រូវចែកឱ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួន
 ក៏លះបង់ក្នុងនោះ ដ៏ប្រាប់ឱ្យបែរទិសភិក្ខុដទៃទៀត, ចំណែកប្លុកដ៏ទទួលក្នុងថ្ងៃនោះ
 ២ ទទួលវោកក្នុងវេលាខ្លួនត្រូវបានកាន់ដោយស្វយ័ត ។

បរិវាសិក្ខណៈ បរិវាសិក្ខណៈ សម្មាសម្ពុទ្ធ

(៣២២) បរិវាសិក្ខណៈ កិច្ចការ កិច្ចការ សម្មាសម្ពុទ្ធ

តង់ ។ តម្រាស់ សម្មាសម្ពុទ្ធ ១ ឧបសម្ព័ន្ធនៃតង់ ១
និស្សាយា នាតត្រា ១ សាមណេរ ឧបសម្ព័ន្ធនៃតង់ ១
កិច្ចការ កិច្ចការ សម្មាសម្ពុទ្ធ សម្មាសម្ពុទ្ធ កិច្ចការ
១ ឱវេទិត្តា យាយ អាចារ្យិយា សង្ឃេន បរិវាសិក្ខណៈ និស្សាយា
យោតិ សា អាចារ្យិ ១ អាចារ្យិក្ខណៈ អញ្ញា កំ តានិសិកា
តតោ កំ ចាបិដ្ឋតក កម្មំ ១ តរហិតតង់ កម្មិកា ១
តរហិតត្តា ១ បកតត្តស្ស កិច្ចការ ឧបោសថោ បរិវាសិក្ខណៈ
តត្រា ១ បករណា បរិវាសិក្ខណៈ ១ សវេនិយំ តានតង់
១ អទុនិយោ បដ្ឋមេតត្រា ១ ឱវេទិត្តា តានតត្រា

បរិវាសិក្ខណៈ ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃនៃកិច្ចការនៃបរិវាសិក្ខណៈ

(៣២២) ខ្លួនកិច្ចការនៃប្រពៃនៃកិច្ចការនៃបរិវាសិក្ខណៈ

ត្រូវប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃ ក្នុងការនៃបរិវាសិក្ខណៈ
នាពេលនោះនេះ គឺកិច្ចការនៃបរិវាសិក្ខណៈ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ព័ន្ធនៃ(១) មិន
ត្រូវឱ្យនិស្សាយ(២) មិនត្រូវឱ្យសាមណេរ(៣) មិនត្រូវឱ្យ
ការសម្មាសម្ពុទ្ធនិងអង្គប្រជុំកិច្ចការ ១ បើទុកជាសង្ឃសម្មាសម្ពុទ្ធនិង កិច្ចការ
ប្រជុំកិច្ចការ ១ សង្ឃឱ្យបរិវាសិក្ខណៈកាចារ្យិក្ខណៈ មិនត្រូវត្រូវតាចកិច្ចការ
ទៀត ១ ឬកាចារ្យិក្ខណៈប្រពៃនៃបរិវាសិក្ខណៈ ១ ឬក៏ត្រូវតាចកិច្ចការ
ច្រើនជាងកាចារ្យិក្ខណៈ ១ មិនត្រូវតែដើរលក្ខណៈ ១ មិនត្រូវតែដើរលក្ខណៈ
ក្នុងកិច្ចការ ១ មិនត្រូវហាមឱ្យសាមណេរកិច្ចការកាចារ្យិក្ខណៈ ១ មិនត្រូវហាម
ចករណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់រាត្រ (ក្នុងអំឡុងពេលនោះ) ១ មិន
ត្រូវឱ្យនាមិក្ខណៈនៃកិច្ចការ ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើកាស (ដើម្បីហាម) ១

១ អង្គការថា មិនត្រូវធ្វើនាមិក្ខណៈនៃកិច្ចការកាស ក្នុងបរិវាសិក្ខណៈ
នៃកិច្ចការកាស ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកិច្ចការ វិចារណបិណ្ឌនិក្ខណៈ កំពុង
ជាប់នឹងយាយសូត្រកិច្ចការ ។ ២ មិនត្រូវឱ្យនិស្សាយនិលកិច្ចការអាត្មា, កិច្ចការ
កាន់និស្សាយទៅលើស្រូវប្រាប់កិច្ចការនោះថា ខ្ញុំធ្វើនិយម, ត្រូវលោកកាន់យកនិស្សាយ
ក្នុងសម្រាប់ព្រះបរិវាសិក្ខណៈ កុំអោយធ្វើកិច្ចការខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រះកុំអោយខ្ញុំឡើយ ។
បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ គេនៅតែធ្វើនោះ បរិវាសិក្ខណៈមិនត្រូវអោយធ្វើ ។ ៣ មិនត្រូវ
ឱ្យសាមណេរទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនចូលហើយក៏ស្រាយមាត់ ខ្ញុំធ្វើនិយម,
កុំអោយធ្វើកិច្ចការខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ, សាមណេរនោះនៅតែធ្វើ,
បរិវាសិក្ខណៈមិនត្រូវអោយធ្វើឡើយ ។

ន យោធិនត្រា ន សារតត្រា ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សន្សយោជេតង្គំ ។

[២២៣] ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា បត-
កត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កត្តង្គំ ន បុរោ ទិសិទិកត្តង្គំ

យោ យោតំ សន្សស្ស អាសមមរិយន្តោ សេយ្យមរិ
យន្តោ វិកាមរិយន្តោ ហោ ភស្ស មនាតត្រា^(១) តេន

ច សោ សាទិតត្រា ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា
បតកត្តនោ ភិក្ខុនា បុរសមសោន ក បច្ឆាសមសោន

វា កុណិ ឧបសន្តិទិត្តាធំ ន ការត្តិកត្តិំ សមា-
ទិត្តង្គំ ន បិណ្ឌាទាតិកត្តិំ សមាទិត្តង្គំ ន ច តម្បច្ចយា

បិណ្ឌាទាតោ ទិហារបតត្រោ មា មំ ជាទិស្មតិ ។

១ ឧ. ១៧៣ ។

មិទត្រូវពោទៈគេ មិទត្រូវលីកគេ មិទត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យរេឡោះ)
នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[២២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិទត្រូវដើរមុខភិក្ខុ
ជាបកគត្ត មិទត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកគត្ត) ទិវេកាសណា ដែលជាទិ
បំផុតនៃទិវង្គុយ ជាទិបំផុតនៃទិវេក (ក្រែងទាំងដែលក្រក់ជាទិវេក)
ជាទិបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលក្រក់ជាទិវេក) របស់សង្ឃ ។ ត្រូវ
ប្រគល់ឲ្យឧកាសនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវ
ក្រក់ករិយនោះឧកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិទ
ត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកគត្តឲ្យជាបុរសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបញ្ច-
សមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ក្រក្កលទាំងឡាយទេ
មិទត្រូវសមាទាតការត្តិកត្តង្គំ មិទត្រូវសមាទាតបិណ្ឌបាតិកត្តង្គំ មិទ
ត្រូវឲ្យគេទាំងបញ្ជីទិបិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះច្បើយនោះ ដោយ
ភិក្ខុ ដទៃទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អញ្ជើញទេ ។

១ បារិវាសិកភិក្ខុគឺជា អញ្ជើងអង្គុយជាមុខក្នុងគ្រុឌដោយនឹងរាប់ប្រិទាំងឡាយ កាល
បើអញ្ជើញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រឡោះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញ្ជើញប្រាប់នឹងដាច់ប្រិ បារិវាសិក-
ភិក្ខុនោះ មិទត្រូវឲ្យគេទាំងបញ្ជីទិបិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុរជាប្រើឲ្យសា-
មណេរបង្កើតហើយទាំងក្នុងវគ្គដោយគម្បស្រយថា កុំឲ្យគេកណ្តាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះ
ក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

(៣២២) បារិវាសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាទន្ត-
 កេន អាណេចេតត្ថំ អាទន្តកស្ស អាណេចេតត្ថំ ឧបោ-
 សវេ អាណេចេតត្ថំ មហាយាយ អាណេចេតត្ថំ សវេ
 តិណោ ហានិ ទ្ធកេនបិ អាណេចេតត្ថំ ។

(៣២៣) ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតា អាណិសា អភិក្ខុតោ អាណិសោ កុទ្ធចោ
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្ធពយា ឧ ភិក្ខុវេ
 បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អាណិសា អភិក្ខុតោ
 អណិសោ កុទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្ធពយា ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 តា អាណិសា អភិក្ខុតោ អាណិសោ ឧ អណិសោ កុ-
 ទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្ធពយា ឧ
 ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អណិសោ
 អភិក្ខុតោ អាណិសោ កុទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្ធពយា ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតា អណិសោ អភិក្ខុតោ អាណិសោ កុទ្ធចោ

(៣២២) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាភាគន្តក្កៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ដល់ភាគន្តក្កភិក្ខុជនគ្នា ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុវិទូនាមសេ ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុវិទូ
 មហាយាយ ម៉ែមានជំនី (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើប្រាស់ប្រាប់គំបុន ។

(៣២៣) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 ភាគស(១)ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាណិសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនលេង
 តែមានភិក្ខុជាមកគត្ត រៀនលេងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកភាគសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់មហា-
 ភស(២)ដែលមានភិក្ខុទេ រៀនលេងតែមានភិក្ខុជាមកគត្ត រៀនលេងតែ
 មានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 អាណិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាគស ឬភាគស ដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ រៀនលេងតែមានភិក្ខុជាមកគត្ត រៀនលេងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាណិសដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់ភាគសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនលេងតែមានភិក្ខុជាមកគត្ត រៀន
 លេងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
 ចេញចាកអាណិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់មហាភស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

• ភាគស បានដល់ទិសធានាដែលជម្រើសប្រាប់ទៅ ។ ២ អភិវេល បានដល់វិស
 សប្រាប់ទុកអំបោល កសេប្រាប់ទុកសេ ហេតិវិ ចង្អុននិងខ្លោងទូរដៅដើម ។

អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ
 វិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អនាវិសា អភិក្ខុនោ
 អវិសោ វា អនាវិសោ វា តន្ត្រោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុនា អវិសា វា អនាវិសា វា អភិក្ខុនោ អវិ-
 សោ តន្ត្រោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អវិសា
 វា អនាវិសា វា អភិក្ខុនោ អនាវិសោ តន្ត្រោ
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ
 វិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អវិសា វា អនាវិសា
 វា អភិក្ខុនោ អវិសោ វា អនាវិសោ វា តន្ត្រោ
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

(៣២៦) ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុនា អវិសា សភិក្ខុនោ អវិសោ តន្ត្រោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ ចាចាសិវិសកា អញ្ញាត្រ បកតត្ថន្តន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុនា អវិសា សភិក្ខុនោ អនាវិសា តន្ត្រោ

វៀវលនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកេន មិទ្ធរូបេញបាតអនាវិស ដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវស ឬអនាវិស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលនិកោមភិក្ខុ
 ជាបកតត្ថ វៀវលនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិក-
 ភិក្ខុ មិទ្ធរូបេញបាតអនាវិស ឬអនាវិស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អា-
 វិសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលនិកោ
 មការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកេន មិទ្ធរូបេញបាត
 អវិស ឬអនាវិស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវិសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 វៀវលនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកេន មិទ្ធរូបេញបាតអវិស ឬអនាវិស ដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវិស ឬអនាវិស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលនិ
 កោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលនិកោមការអន្តរាយ ។

(៣២៦) ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកេន មិទ្ធរូបេញបាត
 អវិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវិសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអវិសណាដែល
 មានភិក្ខុមានសិវិសវេនី ។ ឬ វៀវលនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលនិ
 កោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកេន មិទ្ធរូបេញ
 បាតអវិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវិសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវិស

វិធានដំបូង ច្បាប់

នាពេលសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត អញ្ញាត្រ អន្តរាយ
 ១ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុតា អាវសា
 វា អនាវសា វា សកិក្ខុតោ អនាវសោ កន្ត្រោ
 យត្ថស្សុ កិក្ខុ ធានាសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយ ១ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ
 សកិក្ខុតា អាវសា វា អនាវសា វា សកិក្ខុតោ
 អាវសោ វា អនាវសោ វា កន្ត្រោ យត្ថស្សុ កិក្ខុ
 ធានាសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយ ។

(៣២៧) កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ
 សកិក្ខុតា អាវសា សកិក្ខុតោ អាវសោ យត្ថស្សុ
 កិក្ខុ សមាទសំរាប់សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ
 កន្ត្រោ កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុ-
 តា អាវសា សកិក្ខុតោ អនាវសោ យត្ថស្សុ កិក្ខុ
 សមាទសំរាប់សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ កន្ត្រោ
 កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុតា
 អាវសា វា សកិក្ខុតោ អាវសោ វា អនាវសោ វា

វិធានដំបូង ច្បាប់

មានសំរាប់សម្បទា រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក្ខុ រៀនលើកែមាន
 ការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចាន់ឡាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចញ្ញាចាកភាវស
 បូមភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវស
 ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ១ គ្នា រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក-
 ក្ខុ រៀនលើកែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចាន់ឡាយ ចារិកសិក្ខុ
 មិច្ឆ្រវិចញ្ញាចាកភាវសបូមភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសបូមភា-
 វសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវសបូមភាវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់ស
 ម្បទា ១ គ្នា រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក្ខុ រៀនលើកែមានការអន្តរាយ ។

(៣២៧) ម្នាលភិក្ខុចាន់ឡាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចញ្ញាចាកភាវស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវសណាដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ហើយដឹងថា ភាវសណា ភាគាអញ្ញាចាន់ទៅ(ឲ្យ
 ចាន់)ក្នុងវិថូនេបុន ម្នាលភិក្ខុចាន់ឡាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចញ្ញាចាក
 ភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវសណា
 ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ហើយដឹងថា អនាវសណា ភាគាអញ្ញាចា
 ចាន់ទៅ(ឲ្យចាន់) ក្នុងវិថូនេបុន ម្នាលភិក្ខុចាន់ឡាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រ
 វិចញ្ញាចាកភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវស បូមភាវសដែលមានភិក្ខុ

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិញ្ញា

អនាវសា វា សកិក្កុតោ អនាវសោ យត្ថុស្សុ កិក្កុ
សមាទស័វសកា យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អដ្ឋេវ កត្តុនិ
កត្តុញ្ញា កិក្កុវេ ទាវិវាសិកេន កិក្កុយា សកិក្កុតោ
អាវសា វា អនាវសា វា សកិក្កុតោ អាវសោ
វា អនាវសោ វា យត្ថុស្សុ កិក្កុ សមាទស័វសកា
យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អដ្ឋេវ កត្តុនិ ។

[៣២៨] ឧ កិក្កុវេ ទាវិវាសិកេន កិក្កុយា បក-
កត្តេន កិក្កុយា សន្តិ ឯកត្តន្តេ អាវសេ វត្ថុតំ ឧ
ឯកត្តន្តេ អនាវសេ វត្ថុតំ ឧ ឯកត្តន្តេ អាវសេ វា
អនាវសេ វា វត្ថុតំ បកកត្តំ កិក្កុ ទិស្វា អាសនា
វត្ថុតំ បកកត្តោ កិក្កុ អាសនេន ទិស្វេតេត្ថា
ឧ បកកត្តេន កិក្កុយា សន្តិ ឯកាសនេ ទិសិទិត្ថំ
ឧ ទិច អាសនេ ទិសិទ្ធតេ ឧទេ អាសនេ ទិសិទិត្ថំ
ឧ ទោយំ ទិសិទ្ធតេ អាសនេ ទិសិទិត្ថំ ឧ ឯកត្ត-
តេ ចន្តិមិត្ថំ ឧ ទិច ចន្តិមេ ចន្តិមទ្ធតេ ឧទេ ចន្តិមេ
ចន្តិមិត្ថំ ឧ ទោយំ ចន្តិមទ្ធតេ ចន្តិមេ ចន្តិមិត្ថំ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិញ្ញា

បុគ្គលាវសវេលមានិក្កុ ទៅកាន់អនាវសវេលមានិក្កុ គឺអនាវស
ណា ដែលមានិក្កុមានសវសេស្តិកា ហើយដឹងថា អនាវសណា អាត្មា
អញ្ញាអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិថ្វេនេបោន ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ បារិវា-
សិកកិក្កុ ត្រូវចេញចាកអាវសបុគ្គលាវសវេលមានិក្កុ ទៅកាន់អាវស
បុគ្គលាវសវេលមានិក្កុ គឺអាវសបុគ្គលាវសណា ដែលមានិក្កុមាន
សវសេស្តិកា ហើយដឹងថា អាវសបុគ្គលាវសណា អាត្មាអញ្ញាអាចនឹង
ទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិថ្វេនេបោន ។

[៣២៨] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្កុ មិនត្រូវទៅក្នុងអាវស
ដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវទៅក្នុងអនាវសដែលមានកម្មលមួយ មិន
ត្រូវទៅក្នុងអាវសបុគ្គលាវសវេលមានកម្មលមួយ ជាមួយនឹងកិក្កុជាបក-
កត្តទេ ឃើញកិក្កុជាបកកត្តហើយត្រូវក្រោកចាកតាសនៈ ត្រូវនិទ្ទតិក្កុជា
បកកត្តដោយតាសនៈ(រាស័ន្ទ) មិនត្រូវអន្តិយលើតាសនៈមួយជាមួយនឹង
កិក្កុជាបកកត្ត កាលបើកិក្កុជាបកកត្តអន្តិយលើតាសន ទាប មិនត្រូវអន្តិយ
លើតាសនៈខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាបកកត្ត អន្តិយលើវែងដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើតាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមក្នុងច្រៀមមួយ (ជាមួយកិក្កុជាបកកត្ត) កាល
បើកិក្កុជាបកកត្ត ច្រៀមក្នុងច្រៀមទាប មិនត្រូវច្រៀមក្នុងច្រៀមខ្ពស់
កាលបើកិក្កុជាបកកត្តច្រៀមលើវែងដី មិនត្រូវច្រៀមក្នុងច្រៀមរាប ។

[៣២៧] ឧ ភិក្ខុវេ បរិវាសិកេន ភិក្ខុនា បរិវាសិ-
 កេន វុត្តុករោ ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-
 កស្សនារហោ ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មាទត្តារហោ
 ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មាទត្តបរិកេន ភិក្ខុនា
 សន្តិ ។ បេ ។ អត្តនារហោ ភិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ
 អាវាសេ វត្ថុតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទ អយាវាសេ វត្ថុតំ ឧ
 ឯកច្ឆន្ទ អាវាសេ វ អយាវាសេ វ វត្ថុតំ ឧ ឯកា-
 សនេ វិសិទ្ធិតំ ឧ វិទេ អាសនេ វិសិទ្ធិ ឧ វត្ថុ
 អាសនេ វិសិទ្ធិតំ ឧ ធមាយំ វិសិទ្ធិ អាសនេ វិ-
 សិទ្ធិតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ឧ វិទេ ច្ឆន្ទេ
 ច្ឆន្ទេ ឧ វត្ថុ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ឧ ធមាយំ ច្ឆន្ទេ
 ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ។

[៣៣០] បរិវាសិកេន ភិក្ខុនា បេ ភិក្ខុវេ បរិវាសិ-
 កេន យេ មូលាយ បដិកស្សយេ មាទត្ថំ នាយេ
 ភត្តិសោ(១) អន្តយេ អន្តម្មំ ភំ(២) ឧ ឧ កាលិយន្តិ ។
 បន្តតិ បរិវាសិកវង្ស វិទ្ធិតំ ។

• ខ. ម. បេត្តកេន វិសេតិ បាយោ វាវិ ។ ២ អយំ ភំសុតោ ខ. ម. យេត្តកេន
 ឧ. ចញ្ញាយនំ ។

[៣២៧] មូលភិក្ខុវង្សាយ បរិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅ ជាមួយ
 ខ័ន្តិបរិវាសិកភិក្ខុដែលបានដាស់ដឹងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយខ័ន្តិភិក្ខុដែលបានដល់
 ភិយាពាញចូលក្នុងមូលាចត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយខ័ន្តិភិក្ខុដែលបានដល់មាទត្ត
 ។ បេ ។ ជាមួយខ័ន្តិភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមាទត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស
 ដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានកម្មលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងអាវាសបុគ្គលិក ដែលមានកម្មលមួយ ជាមួយខ័ន្តិភិក្ខុដែល
 បានដល់អត្តន មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈមួយ ជាមួយខ័ន្តិអត្តនារហិតភិក្ខុ
 (ភិក្ខុដែលបានដល់អត្តន) កាលអត្តនារហិតភិក្ខុ អន្តិយាលីភាសនៈពាច
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈខ្ពស់ កាលអត្តនារហិតភិក្ខុអន្តិយាលីវេទដី មិន
 ត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលអត្ត-
 នារហិតភិក្ខុច្រៀមលើទីច្រៀមពាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាល
 អត្តនារហិតភិក្ខុច្រៀមលើវេទដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមឡើយ ។

[៣៣០] មូលភិក្ខុវង្សាយ បេ កាលៈសន្និទានបរិវាសិកភិក្ខុ
 ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា (ពាញចូលមកកាន់មូល-
 ាចត្តិ) ឱ្យមាទត្ត កាលៈសន្និទានបរិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤០ ឱ្យអត្តន-
 កម្មនោះ មិនឡើងជាមួយដី សន្តិមិនត្រូវភ្នំផង ។

បេ បរិវាសិកវង្ស ៧២ ។

បារិវាសិកប្បដេ បារិវាសិកវង្ស

អញ្ញាលី បត្តិយោគា ឯវេស្ស វេសិយោ បារិវាសិ ធិត្តិ-
នាមិទិ ។ ធិត្តិត្តោ ហោតិ បារិវាសោ ។ វត្តំ ធិត្តិទា-
មិទិ ។ ធិត្តិត្តោ ហោតិ បារិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ទោ បទ សមយេន សាវត្តិយា
កិក្ក តហិ តហិ ធិត្តិមីសុ ។ សញ្ញាភ្នំ(១) បារិវាសិកា
កិក្ក បារិវាសិ សោទេតិ ។ តេ កិក្ក កតវតោ ឯតមត្តិ
អាហេទេសុ ។ អនុជាទាមិ កិក្កវេ បារិវាសិ សមាទា-
ត្តិ(២) ។ ឯវេត្ត បទ កិក្កវេ សមាទិទត្តោ ។ តេន បារិ-
វាសិកេន កិក្កទា ឯតំ កិក្កំ ឧបសង្កមិទ្ធា ឯតំសិ
ឧត្តវាសង្កំ កកិទ្ធា ឧត្តមិកំ ធិសិទិទ្ធា អញ្ញាលី បត្តិ-
យោគា ឯវេស្ស វេសិយោ បារិវាសិ សមាទិយាមិទិ ។
សមាទិទ្ធា ហោតិ បារិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមិទិ ។
សមាទិទ្ធា ហោតិ បារិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវង្ស ធិត្តិ ។

១ យេតុយ្យេន ន សញ្ញាភ្នំ ឃាយ ទិស្សតិ ។ ឯ ៥ ន យេតុន បដិសេយា អញ្ញញ្ញុយោយេ
បារិវាសសមាទាស្ស សោទេតំ សមញ្ញកាលេ ភវេតា អនុទិទិយមាទត្តា ។ បុរោ វិទូមោ
មាទត្តសមាទារេមិ ឯសេវ ធមោ ។ ២ កត្តិ យេតុន សមាទិទ្ធា ។

បារិវាសិកប្បដេ វេសិយោបដិសេយោ

ប្រហោស ផ្កិអញ្ញាលីទ្វេន ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បារិ-
វាស ។ បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។
បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង កិក្កទាំងឡាយ ចេញពីគ្រូសាវត្តិ
ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ។ វិញ ។ ពួកបារិវាសិកកិក្ក អាចនឹង
ជម្រុបបារិវាសបាទ ។ កិក្កទាំងនោះក្រាបចង្អុលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះ
មាទព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ខ្មាលកិក្កទាំងឡាយ គង់គង
អនុញ្ញាតឱ្យសមាទាបារិវាស ។ ខ្មាលកិក្កទាំងឡាយ ឯបារិវាសនោះ
កិក្កគ្រូសមាទាទាយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកកិក្កនោះ ត្រូវចូលទៅរកកិក្ក
មួយរួច ហើយធ្វើឧត្តវាសង្កំ ចៀសស្ថាន អង្គុយប្រហោស ផ្កិអញ្ញាលី
ទ្វេន ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទាបារិវាស ។ បារិវាស
បាទឈ្មោះថា កិក្កសមាទាហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទាទទួលវត្ត ។
បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កសមាទាហើយដែរ ។

ចប់បារិវាសិកវង្ស ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(៣៣២) តេន ទោ បទ សមយេន មូលាយ
 បដិកស្សនាហា ភិក្ខុ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិទិកម្មំ អាស-
 នាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ទាណោនកំ ទានបិបំ ទាន-
 កថលិកំ បត្តចិវវប្បដិក្ខហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។
 យេ ភេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ យេ ។ ភេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ
 វិទាចេន្តិ កានំ ហិ នាម មូលាយ បដិកស្សនាហា
 ភិក្ខុ សាធិយស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិទិកម្មំ អាសនាភិហារំ
 សេយ្យភិហារំ ទាណោនកំ ទានបិបំ ទានកថលិកំ
 បត្តចិវវប្បដិក្ខហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អដទោ
 ភេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯកមត្តំ អាហោចសុំ ។

(៣៣៣) អថទោ ភកវំ ឯកស្មី ទិទារេ ឯកស្មី
 បកវលោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាវេទ្ធា ភិក្ខុ បដិបុដ្ឋិ
 សច្ចំ ភិក្ខុ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហា ភិក្ខុ
 សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

(៣៣២) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគ្មារដល់មូលាយប្បដិកស្សនា-
 នា ក្រុកអារិន្តិភិវាទនម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិទិកម្ម ការនាំ
 អាសនៈមកឱ្យ ការនាំទំរេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ភាំងសម្រាប់
 ទ្រូងជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកជើង ការទទួលបាននិងចិវវ ការដុសក្អែកខ្នង
 ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាដូច ។ យេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ គឺពោលទោស គឺរវៀល
 បច្ចុដ្ឋានដូច ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគ្មារដល់មូលាយប្បដិកស្សនា-
 ក្រុកអារិន្តិភិវាទនម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិទិកម្ម ការនាំ
 អាសនៈមកឱ្យ ការនាំទំរេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ភាំងសម្រាប់
 ទ្រូងជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកជើង ការទទួលបាននិងចិវវ ការដុសក្អែកខ្នង
 ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តានោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំង
 នោះ គ្រាបច្ចុដ្ឋានសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៣៣៣) ក្រុកនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាសំសួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ពូជា ពួកមូលាយប្បដិកស្សនាហាភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគ្មារដល់វិរិយា-
 នាញក្រឡប់មកកាតត្តជើម) ក្រុកអារិន្តិភិវាទនម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម

ធម្មវិសិក្ខាបិដក មូលាយ ចដិកស្សនាបេក្ខវគ្គ

។ មេ ។ នហារេ បិដិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវតិ ។
 វិគរហំ តុន្តោ ភគវតិ កថំ ហិ ធាម ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្ថានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ។ នហារេ បិដិបរិកម្ម
 នេតិ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ ក បសាទាយ ។ មេ ។
 វិគរហំ ធម្មំ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ
 មូលាយ បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុនា សាទិតត្ថំ បក-
 តត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ។ នហារេ
 បិដិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ធុត្តាជស្ស ។
 អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបេក្ខ
 ភិក្ខុនំ ធិដ្ឋ យដាវុន្យំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ។
 នហារេ បិដិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុនំ បញ្ច យដាវុន្យំ ឧបោ-
 សថំ ឧករណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោនំ ភត្តក្ខ ។

ធម្មវិសិក្ខាបិដក មូលាយ ចដិកស្សនាបេក្ខ

។ មេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ថ
 ពិកមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះគ្រាប់បង្កិច្ចលាថា បពិត្រព្រះមោឃព្រះភាគ ពិក
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធមោឃព្រះភាគទ្រង់បរមោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួក
 មូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ មិនសមរម្យនឹងគ្រូកអារិន្ទិអភិវននកម្ម ចច្ចុដ្ឋាន-
 កម្ម ។ មេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបក-
 តត្ថទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គាំព័នេះមិនមែននាំឱ្យរកិកសេចក្តីជ្រះថ្លា
 ដល់ពួកដទៃដែលមិនចាត់ជ្រះថ្លាទេ ។ មេ ។ លុះទ្រង់និរដ្យលរហើយ ទ្រង់
 សម្តែងធម្មិកថា គ្រាសំហារភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 មូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ មិនត្រូវគ្រូកអារិន្ទិអភិវននកម្ម ចច្ចុដ្ឋានកម្ម
 ។ មេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ថទេ
 ភិក្ខុណា គ្រូកអារិន្ទិ(ភិក្ខុនោះ) ត្រូវកាចក្តីខ្ពស់ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 គឺជាគតអនុញ្ញាតអភិវននកម្ម ចច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុង
 វេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយចដិកស្សនាបេក្ខតាមលំដាប់បាសំ (ខ្លី)
 បាទ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺជាគតអនុញ្ញាតឧបាសថ ១ បករណា ១
 ការទទួលវស្សិកសាទិក ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួលកត្ត ១ ទាំង៤
 យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ តាមលំដាប់បាសំ (ខ្លី) បាទ ។

តេជោ កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
វត្ត បញ្ញាបេស្សនេ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហិ
កិក្ខុវេ វត្តិតត្ថំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
កិក្ខុវេ សម្មាវត្តិតត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧប-
សម្មាទេតត្ថំ ន វិស្សយោ ទាតត្រោ ន សុខណោ កេ
ឧបដ្ឋាបេតត្រោ ន កិក្ខុវេវា វា ទតសម្មតិ សា វិសត្តា
សម្មតនិមិ កិក្ខុវេយោ ន ឧវិសត្តា យាយ អាមត្តិយោ
មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាមត្តិ ន
អាមត្តិតត្តា អញ្ញា វា តា វិសិកា តតោ វា វា វិស្មតក
តតិ ន តា វិសតត្ថំ តា វិសតតា ន តា វិសតត្តា ន បក-
តត្តស្ស កិក្ខុវេ ឧបោសេថា វេបេតត្រោ ន បកវណា
វេបេតត្តា ន សវិទនិយំ តា វិសតត្ថំ ន អទុវណោ បដ្ឋបេ
តត្រោ ន ឧតោសោ តា វេតត្រោ ន យោ ទេតត្រោ ន
សា វេតត្រោ ន កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ សម្មយោ ទេតត្ថំ ។

[៣៣៧] ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ ន
កិក្ខុវេ បកតត្តស្ស កិក្ខុវេ ឧបោសេ តត្ថំ ន ឧបោសេ

មូលកិក្ខុវេ ឧបោសេ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ ឧបោសេ
បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ ឧបោសេ វិសតត្តស្ស ឧបោសេ កិក្ខុវេ
ប្រត្រិតតតាម ។

[៣៣៨] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
ប្រត្រិតតតាម ។ តា ប្រត្រិតតតាម ប្រត្រិត ក្នុង (មូលាយ បដិ-
កស្សនា) ទោះបី ក៏ មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ មិន ត្រូវ ឲ្យ ឧបសម្ព័ត
មិន ត្រូវ ឲ្យ វិស្សយ មិន ត្រូវ ឲ្យ សាមណោ ហេត្រី (ឧទ) មិន ត្រូវ ឲ្យ ទូលកា
សម្មត ឬ ជា អ្នក ប្រដៅ កិក្ខុវេ បើ ទុក ជា សិស្ស បាទ សម្មត ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ
ប្រដៅ ពួក កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ ដែល គ្មាន ផល ការ ពាណិជ្ជកម្ម កាម កិក្ខុវេ ដើម ចំពោះ ភាព ក្លិ-
ណា មិន ត្រូវ ត្រូវ ភាព ក្លិ ទោះ ទៀត ឬ ភាព ក្លិ ដទៃ ដែល ប្រហែល មិន ភាព ក្លិ ទោះ
ឬ ភាព ក្លិ ដែល ច្រើន ជា វិសតត្ត ទោះ មិន ត្រូវ តែ ដៀល កម្ម មិន ត្រូវ តែ ដៀល
ពួក កិក្ខុវេ ក្នុង ក្រុម មិន ត្រូវ ហាម ឧបោសេ មិន ត្រូវ ហាម បកវណា ផល កិក្ខុ
ជា បកតត មិន ត្រូវ ធ្វើ ធាតុ តាម មាត់ ពាក្យ (ក្នុង កិក្ខុវេ ទោះ) មិន ត្រូវ
ទូលកា ជា វិសតត្ត មិន ត្រូវ ឲ្យ ធ្វើ កាស (វេស្សិ ២១) មិន ត្រូវ ហោ
មិន ត្រូវ លើក មិន ត្រូវ ប្រកប ពួក កិក្ខុវេ (ឲ្យ ឈ្លាន) មិន ត្រូវ កិក្ខុវេ ផល គ្នា ។

[៣៣៩] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ មិន
ត្រូវ ធ្វើ មុខ មិន ត្រូវ អង្គុយ មុខ កិក្ខុវេ ជា បកតត ឡើយ ឧបោសេ ជា វិសតត

ចារឹកសិក្សាទ្រព្យ មូលាយ បដិកស្សនាវារង្ស៊ី

និស័ទិតត្បំ យោ ហោតិ សធម្មស្ស អាសនបរិយន្តោ
សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បណា-
តន្តោ ភេទ ច សោ សាទិតន្តោ ។ ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
បដិកស្សនាវារង្ស៊ី ភិក្ខុនា បតតតត្តន ភិក្ខុនា ឬវេ-
សនលោ ន វំ បដ្ឋាសមលោ ន វំ កុលាទិ ឧបសង្ក័-
មិតត្តានិ ន អាវត្តិកសង្ក័ សមាទិតត្បំ ន បិណ្ឌាទាតិកសង្ក័
សមាទិតត្បំ ន ធន តប្បទ្ធរយា បិណ្ឌាទាតោ និហារិបេ-
តន្តោ មា មំ ជាទីស្ងួតិ ។

(៣៣៨) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវារង្ស៊ី
ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អាវាសា អភិក្ខុតោ អាវាសោ
កន្លៃញោ អញ្ញាត្រ បតតតត្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន
ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវារង្ស៊ី ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
តោ អាវាសា អភិក្ខុតោ អវាវាសោ កន្លៃញោ អញ្ញាត្រ
បតតតត្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
បដិកស្សនាវារង្ស៊ី ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អាវាសា
អភិក្ខុតោ អាវាសោ វំ វាវាវាសោ វំ តន្លៃញោ អញ្ញាត្រ
បតតតត្តន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ

ចារឹកសិក្សាទ្រព្យ វិទ្យាបដិកស្សនាវារង្ស៊ី

នៃទិកស្សយ ជាទីបំផុតនៃទិវេត ជាទីបំផុតនៃវិហារ ចេសសន្ស សន្ស
ត្រូវប្រគល់ឱ្យទីកសាសនា៖ ដល់មូលាយបដិកស្សនាវារង្ស៊ីនា៖ មួយ
នៃគ្រូទ្រព្យ ភិក្ខុនាត្រូវប្រគល់ឱ្យទីកសាសនា៖ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
មូលាយបដិកស្សនាវារង្ស៊ី (មិនត្រូវធ្វើ) ចកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរសមណៈ
ប្តូរព្រាសមណៈ ចូលទៅកាន់គ្រូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្ស-
នាវារង្ស៊ី មិនត្រូវសមាទានការភ្នាក់គុណ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិក-
កុណ មិនត្រូវឱ្យគេទាំងបង្ក្រាមបិណ្ឌបាតិកមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ
ដោយភិក្ខុ ដទៃទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អញ្ជើញឡើយ ។

(៣៣៩) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវារង្ស៊ី មិន
ត្រូវចេញពីភារវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភារវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿង
ដែលនៃមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿងដែលនៃមានការអន្តរាយ ខ្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវារង្ស៊ី មិនត្រូវចេញពីភារវាសដែលមានភិក្ខុ
ទៅកាន់ភារវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងដែលនៃមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿង
ដែលនៃមានការអន្តរាយ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាវារង្ស៊ី
មិនត្រូវចេញពីភារវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភារវាសបុគ្គលាស ដែលមិន
មានភិក្ខុទេ រឿងដែលនៃមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿងដែលនៃមានការអន្តរាយ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិញ្ញា

បដិសេធស្បារាមោធិ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា
 អភិក្ខុតោ អាវសោ កុទ្ធាត្វា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធស្បារា-
 មោធិ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា អភិក្ខុតោ
 អនាវសោ កុទ្ធាត្វា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធស្បារាមោធិ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា អភិក្ខុតោ អាវសោ
 វិ អនាវសោ វិ កុទ្ធាត្វា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធស្បារាមោធិ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អាវសា វិ អនាវសា វិ អភិក្ខុ-
 តោ អាវសោ កុទ្ធាត្វា ។ បេ ។ អភិក្ខុតោ អនាវសោ
 កុទ្ធាត្វា ។ បេ ។ អភិក្ខុតោ អាវសា វិ អនាវសា
 វិ កុទ្ធាត្វា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធស្បារាមោធិ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អាវសា សភិក្ខុតោ អាវសោ
 កុទ្ធាត្វា យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសិវសតា អញ្ញាត្រ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិញ្ញា

មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធស្បារាមោធិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនា-
 វសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវត្តមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវត្តមានការអន្តរាយ មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូល-
 ាយបដិសេធស្បារាមោធិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
 អនាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវត្តមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវត្ត
 មានការអន្តរាយ មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធស្បារាមោធិក្ខុ មិន
 ត្រូវចេញពីអនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសាមុខអនាវសា ដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវត្តមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវត្តមានការអន្តរាយ
 មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធស្បារាមោធិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវសា
 អនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អនាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវសាមុខអនាវសា
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវត្តមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវត្តមានការ
 អន្តរាយ ។

[៣៣៨] មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធស្បារាមោធិក្ខុ មិន
 ត្រូវចេញពីអាវសា ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសា ដែលមានភិក្ខុទេ គឺ
 អាវសាលា ដែលមានភិក្ខុមានសិវសាជ្ឈនិ ។ គ្នា រៀនវិលនិវត្តមាន

បរិវារសិក្ខាសូត្រ មូលាយ បដិកស្សនាបទ

បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបទោ ន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អារាសា
 សភិក្ខុតោ អនាវសោ គន្លងោ ។ ថេ ។ សភិក្ខុតោ
 អារាសោ វ អនាវសោ វ គន្លងោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 បាបាសំវសនា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបទោ ន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតោ អនាវសោ សភិក្ខុតោ អារាសោ គន្លងោ
 ។ ថេ ។ សភិក្ខុតោ អនាវសោ គន្លងោ ។ ថេ ។
 សភិក្ខុតោ អារាសោ វ អនាវសោ វ គន្លងោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ បាបាសំវសនា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាប-
 ទោ ន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អារាសោ វ អនាវសោ វ
 សភិក្ខុតោ អារាសោ គន្លងោ ។ ថេ ។ សភិក្ខុតោ
 អនាវសោ គន្លងោ ។ ថេ ។ សភិក្ខុតោ អារាសោ
 វ អនាវសោ វ គន្លងោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ បាបាសំវ-
 សនា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

បរិវារសិក្ខាសូត្រ មូលាយ បដិកស្សនាបទ

ភិក្ខុជាបកត្ត វៀវលេនីតោនការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចាំនីឡាយ មូលាយ-
 បដិកស្សនាបទិត្ត មិនត្រូវចញ្ចាតិអារាសវដលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
 វសវដលមានភិក្ខុទេ ។ ថេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាសវដលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអារាសវដលមានវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវសវៀវ ។ គ្នា
 វៀវលេនីតោនភិក្ខុជាបកត្ត វៀវលេនីតោនការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចាំនីឡាយ មូលាយបដិកស្សនាបទិត្ត មិនត្រូវចញ្ចាតិអារាសវដល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាសវដលមានភិក្ខុទេ ។ ថេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-
 វសវដលមានភិក្ខុទេ ។ ថេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាសវដលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអារាសវដលមានវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវសវៀវ ។ គ្នា
 វៀវលេនីតោនភិក្ខុជាបកត្ត វៀវលេនីតោនការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចាំនីឡាយ មូលាយបដិកស្សនាបទិត្ត មិនត្រូវចញ្ចាតិអារាសវ
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាសវដលមានភិក្ខុទេ ។ ថេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់
 អនាវសវដលមានភិក្ខុ ។ ថេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាសវដលមាន
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអារាសវដលមានវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវស
 វៀវ ។ គ្នា វៀវលេនីតោនភិក្ខុជាបកត្ត វៀវលេនីតោនការអន្តរាយ ។

បញ្ជីសិក្សាបឋម មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ

(៣២១) ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ
 កិក្ខុវេ បកតត្ថេន កិក្ខុវេ សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ
 វត្ថុត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ អយាវសេ វត្ថុត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ អា-
 វសេ វ អយាវសេ វ វត្ថុត្ថំ បកតត្ថំ កិក្ខុ ធិស្វា
 អាសនា វុដ្ឋាត្ថំ បកតត្ថោ កិក្ខុ អាសនេន ធិមន្ត-
 តោ ន បកតត្ថេន កិក្ខុវេ សន្តិ ឯកាសនេ ធិស្តិ-
 ធិត្ថំ ន ធិនេ អាសនេ ធិស្តិ ឧទ្ធក អាសនេ ធិស្តិ-
 ធិត្ថំ ន ធិមាយ ធិស្តិ អាសនេ ធិស្តិធិត្ថំ ន
 ឯកច្ឆន្ទ ច្ឆន្ទមិត្តំ ន ធិនេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទនេ ឧទ្ធក
 ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិត្តំ ន ធិមាយ ច្ឆន្ទនេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិត្តំ ។

(៣២២) ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ
 កិក្ខុវេ បាវិសិកេន កិក្ខុវេ សន្តិ ។ មេ ។ មូលាយ
 បដិកស្សនាបរិយាយ វុដ្ឋាត្ថេន កិក្ខុវេ សន្តិ ។ មេ ។
 មានត្តារហេន កិក្ខុវេ សន្តិ ។ មេ ។ មានត្តាវិ-
 កេន កិក្ខុវេ សន្តិ ។ មេ ។ អញ្ញាបរិយាយ កិក្ខុវេ
 សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ វត្ថុត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ អយាវសេ
 វត្ថុត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ វ អយាវសេ វ វត្ថុត្ថំ

បញ្ជីសិក្សាបឋម មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ

(៣២១) មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងភាវស ដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវសដែល
 មានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសបុគ្គលាវស ដែលមានកម្មលម្អយ
 ជាមួយនឹងកិក្ខុជាប់កត្ត ឃើញកិក្ខុជាប់កត្ត (ដើរមក) ត្រូវត្រាកអំពី
 ភាសនៈ ត្រូវនិមន្តកិក្ខុជាប់កត្តដោយភាសនៈ មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈ
 មួយជាមួយនឹងកិក្ខុជាប់កត្ត កាលបើកិក្ខុជាប់កត្តអន្តិយាលីភាសនៈចាច
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើកិក្ខុជាប់កត្ត អន្តិយាលីដែលនឹង
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈទេ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាល
 បើកិក្ខុជាប់កត្ត ច្រៀមលើទីច្រៀមចាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់
 កាលបើកិក្ខុជាប់កត្តច្រៀមលើដែលនឹង មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមទេ ។

(៣២២) មូលាយ បដិកស្សនាបរិយាយ មិន
 ត្រូវនៅជាមួយនឹងបាវិសិកេនទេ ។ មេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹង
 មូលាយបដិកស្សនាបរិយាយដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ មេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមានត្តាបរិយាយ (កិក្ខុគ្រាដែលមានត្ត) ទេ ។ មេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមានត្តាវិកិក្ខុ (កិក្ខុដែលច្រៀមមានត្ត) ទេ ។ មេ ។ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងភាវស ដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវសដែល
 មានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសបុគ្គលាវស ដែលមានកម្មលម្អយ

ន ឯ ឧបកាសនេ ឯសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯ ឧប កាសនេ ឯសិទ្ធិ
 ឧទ្ទេ កាសនេ ឯសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯ ឧបាយំ ឯសិទ្ធិ កាសនេ
 ឯសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯ ឧបកច្ឆេ កច្ឆេមិតត្ថំ ន ឯ ឧប ច្ឆេ
 ច្ឆេនន្តេ ឧទ្ទេ ច្ឆេម ច្ឆេមិតត្ថំ ន ឯ ឧបាយំ ច្ឆេមន្ត
 ច្ឆេម ច្ឆេមិតត្ថំ ។

[៣២៣] មូលាយ បដិកស្សនាវហចតុត្តោ បេ
 ភិក្ខុវេ បរិវាសំ ធនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សយ្យ
 មាទត្ថំ ធនេយ្យ ភត្ថិសោ កត្តេយ្យ កត្តេ តំ ន
 ច ករណីយន្តិ ។

មូលាយ បដិកស្សនាវហចតុត្ថំ ។

[៣២៤] តេន ទោ បន សឌយេន មាទត្តាវហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ឆដ្ឋា-
 នំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
 អច្យុត្តា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ កេដ
 ហិ បាម មាទត្តាវហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ឆដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

ជាមួយគ្នានឹងសក្តានុបក្ខិកុ (ភិក្ខុវេសត្តវេសត្តានុ) មិនត្រូវអន្តិយលើ
 កាសនេជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអន្តិយលើកាសនេជាមួយ មិនត្រូវ
 អន្តិយលើកាសនេខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវ
 អន្តិយលើកាសនេទេ មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជា
 បកតត្តច្រៀមលើច្រៀមទាប មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមខ្ពស់ទេ កាលបើ
 ភិក្ខុជាបកតត្តច្រៀមលើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមទេ ។

[៣២៥] មូលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិ-
 កស្សនាវហចត្រប់ ៤ ឲ្យចរិកស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានក្ត
 គណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនាវហចត្រប់ ៤០ ឲ្យកត្តាន
 កម្មនោះ មិនឲ្យរឹតជាមួយផង សង្ឃមិនត្រូវភ្នែកផង ។

ចៅត្រូវសម្របសម្រួលបដិកស្សនាវហចត្រប់ ។

[៣២៦] សម័យនោះផង ពួកមានក្តារហតិកុ ទទួលប្រកាសឲ្យ
 ភតិវន្តកម្ម បច្ឆដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការជុំសក្តិក្រុមខ្ពង់ក្រីវណាស្រីទឹក
 ខែពួកបកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា ខានសេចក្តីប្រាថ្នាភិច ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ កំពោលទោស គំរាមៀល បន្តបដិដឹងថា ពួកមានក្តារហតិកុ
 មិនសមបើនឹងទទួលប្រកាសឲ្យភតិវន្តកម្ម បច្ឆដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ

ក្នុងខ្លួន ។ អដ្ឋមោ គេ កិត្តុ កត្តុវេ ឯកមត្តុ អាណ-
 មេសុំ ។ សត្វ កិរ កិត្តុវេ មានត្តារហា កិត្តុ សា និយម្ពំ
 បកតត្តា កិត្តុ កិត្តុ អភិវាណំ បទ្ធប្នា ។ មេ ។ ឧហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សត្វ កត្តុវេ វិនរហិ ឲ្យ ឲ្យ កត្តុ
 កត្តុ ហិ ឯម កិត្តុវេ មានត្តារហា កិត្តុ សា និយម្ពំ
 បកតត្តា កិត្តុ កិត្តុ អភិវាណំ បទ្ធប្នា ។ មេ ។
 ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ គេត្ត កិត្តុវេ អប្បសម្ពាណំ វ
 បសា នាយ ។ មេ ។ វិនរហិត្តា ឯម្ពិ កត្តុ កត្តុ
 កិត្តុ អាមរត្តសិ ឯ កិត្តុវេ មានត្តារហេន កិត្តុវា
 សា និត្តំ បកតត្តា កិត្តុ កិត្តុ អភិវាណំ បទ្ធប្នា
 ។ មេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សា និយម្ពំ
 អាមត្តុ ធុត្តុវេស្ស ។ អនុជានិ កិត្តុវេ មានត្តា-
 រហាណំ កិត្តុ កិត្តុ មិដ្ឋ យជានិ អភិវាណំ បទ្ធប្នា
 ។ មេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានិ កិត្តុវេ

បុស្សក្នុងខ្លួនក្នុងវេលាស្រីទឹក ខែចកត្តក្នុងខែច្បាយសារ ។ ទើប
 កិត្តុវាងនោះគ្របបង្គំទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
 ទ្រង់គ្រាស់សួរថា ម្ចាស់កិត្តុវាងខ្យាយ ពូថា ពួកមានត្តារហិត្តុទទួល
 ព្រះភាគ ឲ្យអភិវាណម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម ។ មេ ។ ការជុសក្នុងខ្លួនក្នុង
 វេលាស្រីទឹក របស់ចកត្តកិត្តុវាងខ្យាយ ពិតមែន ។ កិត្តុវាងនោះ
 គ្របបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធអានុព្រះ
 ភាគទ្រង់ចម្រើនថា ម្ចាស់កិត្តុវាងខ្យាយ មានត្តារហិត្តុវាងខ្យាយ មិន
 សមបើមិនទទួលព្រះភាគ ឲ្យអភិវាណម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម ។ មេ ។ ការជុស
 ក្នុងខ្លួនក្នុងវេលាស្រីទឹក របស់ចកត្តកិត្តុវាងខ្យាយទេ ម្ចាស់កិត្តុវាង-
 ខ្យាយ អំពើនេះ មិនមែនខាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកដទៃដែលមិន
 ពាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ មេ ។ លុះទ្រង់ចម្រើនព្រះ ទ្រង់ភ្លើងម្នីកថា គ្រាស់ហៅ
 កិត្តុវាងខ្យាយមកថា ម្ចាស់កិត្តុវាងខ្យាយ មានត្តារហិត្តុ មិនត្រូវព្រះភា-
 គ ឲ្យអភិវាណម្ម បច្ចុដ្ឋានម្ម ។ មេ ។ ការជុសក្នុងខ្លួនក្នុងវេលា
 ស្រីទឹក របស់ចកត្តកិត្តុវាងខ្យាយទេ កិត្តុវាងព្រះភាគ គ្រូវាចក្តី
 ទុក្ខដ៏ ម្ចាស់កិត្តុវាងខ្យាយ គឺជាគុណសុញ្ញាត ឲ្យអភិវាណម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
 ម្ម ។ មេ ។ ការជុសក្នុងខ្លួនក្នុងវេលាស្រីទឹក ដល់មានត្តារហិត្តុវាង-
 ខ្យាយ ភាសាដំបូង (១) ។ ម្ចាស់កិត្តុវាងខ្យាយ គឺជាគុណសុញ្ញាត

មានគ្នារហាង កិក្ខុនំ បញ្ច យជាវុទ្ធានំ ទុច្ចោសថំ
 បរិវារណំ វស្សិតសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។ តេជ-
 ហិ កិក្ខុវេ មានគ្នារហាង កិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញារេស្សមិ
 យថា មានគ្នារហាង កិក្ខុហិ វត្តិតតំ ។

(៣២៥) មានគ្នារហាង កិក្ខុវេ កិក្ខុហិ សម្ម-
 វត្តិតតំ ។ តត្រាយំ សម្មវត្តិតា ន ឧបសម្មារោគតំ
 ន ជិស្សយោ ជាតត្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេ-
 តត្វោ ន កិក្ខុលោកំ ធនសម្មតិ សាដិកញ្ច សម្មតេជនិមិ
 កិក្ខុនំយោ ន ឱវនិកញ្ច យាយ ហេតុនិយា មានគ្នា-
 រហា ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតញ្ច អញ្ញា វា
 តានិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតា តត្ថំ ន ករហិតតំ
 តត្ថិតា ន ករហិតញ្ច ន បកតត្តស្ស កិក្ខុលោ
 ទុច្ចោសថោ វេបេតត្វោ ន បរិវារណា វេបេតត្វោ ន
 សវននិយំ តាតតំ ន អនុវារោ បដ្ឋេបេតត្វោ ន
 ឱកាសោ កាវេតត្វោ ន ចោទេតត្វោ ន សារេតត្វោ
 ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្មយោរោគតំ ។

ត្រូវទុច្ចោសថ ១ បរិវារណា ១ កាវេទូលវស្សិតសាដិក ១ កាវលេបនិកត្ត ១
 កាវទូលភត្ត ១ ពិនំ ៥ យិនំ ផលំមានគ្នារហិតតំ ពិនិទ្ធកាយ តាមលំ-
 ជាប់ពស់(ខ្លី) ។ ម្នួលកិក្ខុពិនិទ្ធកាយ ចេញច្រោះ តថាគន្ធនិទ្ធគត្ត
 ផលំមានគ្នារហិតតំ ពិនិទ្ធកាយ តាមពិនិទ្ធវេលមានគ្នារហិតតំ ពិនិទ្ធកាយ
 ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

(៣២៦) ម្នួលកិក្ខុពិនិទ្ធកាយ មានគ្នារហិតត្ត ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត
 ដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានគ្ន) នោះ ដូច្នោះ គឺ
 មានគ្នារហិតត្ត មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសា-
 មណេរេប្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនិ ចេសន្តិ
 សន្មតចាំយកមិនត្រូវប្រដៅកិក្ខុនិពិនិទ្ធកាយ កិក្ខុវេលក្នុងផលំមានគ្ន
 ប្រោះអាបត្តិណា មិនត្រូវឱ្យត្រូវអាបត្តិទោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រពៃហាលនិទ
 អាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវកិរដៀល
 កឬ មិនត្រូវកិរដៀលពួកកិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវ
 ហាមបរិវារណា ផលំបកតត្តកិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-
 ការណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧបាសថ (ដើម្បី
 ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវលើក មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) មិន
 ពួកកិក្ខុផងឆ្ងាយ ។

បរិវាសិកក្នុងព្រះ មានគ្នារហេង

[៣២២] ន ភិក្ខុវេ មានគ្នារហេង ភិក្ខុនា បក-
 កត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កន្តត្ថំ ន បុរោ ធិសីទិកត្ថំ
 យោ យោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យបរិ-
 យន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ កស្ស បណាតតោ កេន ច
 សោ សាទិកតោ ។ ន ភិក្ខុវេ មានគ្នារហេង ភិក្ខុនា
 បកកត្តេន ភិក្ខុនា បុរសបណោន វា ចត្តាសមណោ-
 ន វា កុលាធិ ឧបសង្កម្ពតញ្ចធិ ន អារាញិកត្ថំ សមា-
 ទិកត្ថំ ន បិណ្ឌបាតិកត្ថំ សមាទិកត្ថំ ន ច តប្បទ្ធា
 ចិណ្ឌបាតោ ធិបារាបេតតោ មា មំ យាទិស្ថតិ ។

[៣២៣] មានគ្នារហេង^(១) ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាកន្ត-
 កេន អារាចេតត្ថំ អាកន្តកស្ស អារាចេតត្ថំ ឧទោ-
 សថេ អារាចេតត្ថំ បរិវណាយ អារាចេតត្ថំ ទេវសិក្ក-
 អារាចេតត្ថំ សថេ កិលាដោ យោតិ ឌូតនបិ អារា-
 ចាបេតត្ថំ^(២) ។

[៣២៤] ន ភិក្ខុវេ មានគ្នារហេង ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 តោ អានុសា អភិក្ខុតោ អារិសោ កន្តត្ថោ អញ្ញាត្រ

១ ១. មានគ្នារហេង ។ ២ ១. អារាចេតត្ថំ ។

បរិវាសិកក្នុងព្រះ វត្តចលំមានគ្នារហេង

[៣២៦] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេង មិនត្រូវដើរមុខ
 មិនត្រូវអង្គុយទាំងមុខបកកត្តភិក្ខុឡើយ ឧកាសណា ជាទីចម្រុះទីអង្គុយ
 ទាំងកន្លែងវិហារ របស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឧកាសនោះ ដល់
 មានគ្នារហេងនោះ មួយទៀត មានគ្នារហេងនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទី
 ឧកាសដែលសង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេ-
 ងភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកកត្តភិក្ខុ ឲ្យដើរចុះសមណៈ ចូចប្រាសមណៈ ចូលទៅ
 កាន់គ្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានគ្នារហេងភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារាញិក-
 ត្ថុភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានចិណ្ឌបាតិកត្ថុភិក្ខុ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេខាំ
 ចង្ក្រខំចិណ្ឌបាតបក(ដើម្បីខ្លួន) ឬព្រះចម្លើយនោះ ដោយគិតថា ជនទាំង-
 ឡាយ កុំដឹងអាការៈឡើយ ។

[៣២៧] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេងភិក្ខុជាអាកន្តកៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាកន្តកភិក្ខុ (ដែល
 មកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងវត្តទេវបាសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងវត្តចារាណៈ
 ត្រូវប្រាប់ពលវត្ត បើមានជំនី (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទូតប្រាប់
 (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣២៨] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេងភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពី
 អារាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់កាន់សដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀបរយកិរិយា

សក្ខីក្នុងកោណ អនាគតសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ
 អនាគតសោ វិ អនាគតសោ វិ គន្លង្គោ យត្ថស្ស កិក្ខ
 ធានាសំវាសនា អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា
 ន កិក្ខវេ មានត្ថារមោន កិក្ខវា សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ
 អនាគតសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 វិ អនាគតសោ វិ គន្លង្គោ យត្ថស្ស កិក្ខ ធានាសំវា-
 សនា អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន កិក្ខវេ
 មានត្ថារមោន កិក្ខវា សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ វិ អនាគត-
 សោ វិ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុ-
 កោ អនាគតសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនា-
 សោ វិ អនាគតសោ វិ គន្លង្គោ យត្ថស្ស កិក្ខ ធានា-
 សំវាសនា អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

[៣៩០] គន្លង្គោ កិក្ខវេ មានត្ថារមោន កិក្ខវា
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ ។ បេ ។
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 វិ អនាគតសោ វិ យត្ថស្ស កិក្ខ សមាទសំវាសនា

ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆាមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆា បុគ្គលាសិរាច្ឆា
 មានភិក្ខុទេ គឺភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសនាផ្សេងៗ
 គ្នា រៀបរយនៃភាគភិក្ខុជាចក្ខុ រៀបរយនៃភាគការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មានគ្រូហេតុ មិនត្រូវចេញពីអនាគតសិរាច្ឆាមានភិក្ខុ ទៅ
 កាន់ភាគសិរាច្ឆា ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆា ដែលមានភិក្ខុ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា គឺភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា
 ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសនាផ្សេងៗ គ្នា រៀបរយនៃភាគភិក្ខុជា
 ចក្ខុ រៀបរយនៃភាគការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្រូហេ-
 តុ មិនត្រូវចេញពីអនាគតសិរាច្ឆាសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆា
 មានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ។ បេ ។ ទៅកាន់
 ភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ដែលមានភិក្ខុទេ គឺភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំវាសនាផ្សេងៗ គ្នា រៀបរយនៃភាគភិក្ខុជាចក្ខុ រៀបរយនៃ
 ភាគការអន្តរាយ ។

[៣៩០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្រូហេតុ គួរចេញពីអនាគត
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆា
 ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគសិរាច្ឆាសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា គឺភា-
 គសិរាច្ឆាសិរាច្ឆា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសនាផ្សេងៗ ហើយដឹងថា

យំ ធម្មា សុត្តោមិ អដ្ឋោ កុដ្ឋិ កុដ្ឋោ កិក្ខុវេ
 មានត្តារហោន កិក្ខុវេ សកិក្ខុតោ អនាវសា សកិក្ខុ-
 តោ អាវសោ ។ ថេ ។ សកិក្ខុតោ អនាវសោ ។ ថេ ។
 សកិក្ខុតោ អាវសោ វ អនាវសោ វ យត្ថស្ស
 កិក្ខុ សមាទសវសតោ យំ ធម្មា សុត្តោមិ អដ្ឋោ
 កុដ្ឋិ កុដ្ឋោ កិក្ខុវេ មានត្តារហោន កិក្ខុវេ ស-
 កិក្ខុតោ អាវសា វ អនាវសា វ សកិក្ខុតោ
 អាវសោ ។ ថេ ។ សកិក្ខុតោ អនាវសោ ។ ថេ ។
 សកិក្ខុតោ អាវសោ វ អនាវសោ វ យត្ថស្ស
 កិក្ខុ សមាទសវសតោ យំ ធម្មា សុត្តោមិ អដ្ឋោ
 កុដ្ឋិ ។

[៣៩០] ធម្មា កិក្ខុវេ មានត្តារហោន កិក្ខុវេ បក-
 តត្តេន កិក្ខុវេ សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវសេ វ កុដ្ឋំ ធម្ម-
 តត្តេន អនាវសេ វ កុដ្ឋំ ធម្មតត្តេន អាវសេ វ
 អនាវសេ វ កុដ្ឋំ បកតត្តេ កិក្ខុវេ ធិស្វា អាសនា
 វ កុដ្ឋំ បកតត្តេ កិក្ខុវេ អាសនេ ធិមន្តេតត្តោ ធម្ម-
 បកតត្តេន កិក្ខុវេ សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ ធិសីធិតត្តំ

អាវសប្បុរោហសណា តាត្តាអញ្ញកាចនីវេ (ឱវចានំ) កុដ្ឋិវ្យុនេបោន
 ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ មានត្តារហោន កុដ្ឋោ កុដ្ឋោ កិក្ខុវេ
 ទៅកាន់អាវសវដែលមានភិក្ខុ ។ ថេ ។ ទៅកាន់អនាវសវដែលមានភិក្ខុ
 ។ ថេ ។ ទៅកាន់អាវសប្បុរោហសវដែលមានភិក្ខុ គឺអាវសប្បុរោហសណា
 ដែលមានភិក្ខុមានសវសស្មីតា ហើយដឹងថា អាវសប្បុរោហសណា
 តាត្តាអញ្ញកាចនីវេ (ឱវចានំ) កុដ្ឋិវ្យុនេបោន ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ មា-
 នត្តារហោន កុដ្ឋោ កុដ្ឋោ កិក្ខុវេ អាវសប្បុរោហសវដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវស
 វដែលមានភិក្ខុ ។ ថេ ។ ទៅកាន់អនាវសវដែលមានភិក្ខុ ។ ថេ ។ ទៅកាន់
 អាវសប្បុរោហសវដែលមានភិក្ខុ គឺអាវសប្បុរោហសណា ដែលមានភិក្ខុ
 មានសវសស្មីតា ហើយដឹងថា អាវសប្បុរោហសណា តាត្តាអញ្ញកាច
 នីវេ (ឱវចានំ) កុដ្ឋិវ្យុនេបោន ។

[៣៩១] ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ មានត្តារហោន កុដ្ឋោ កុដ្ឋោ កិក្ខុវេ
 អាវសវដែលមានភិក្ខុមួយ មិនត្រូវទៅកុដ្ឋិអា-
 វសវដែលមានភិក្ខុមួយ មិនត្រូវទៅកុដ្ឋិអនាវសវដែលមានភិក្ខុមួយ
 មិនត្រូវទៅកុដ្ឋិអាវសប្បុរោហសវដែលមានភិក្ខុមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ
 ។ កតត្តេ ។ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តេហើយ ត្រូវត្រោកភិក្ខុភាសនៈ ត្រូវមិន
 ទិក្ខុជាបកតត្តេដោយភាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើភាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុ

ន ធិតេ អាសនេ ធិសិទ្ធិ ទុច្ច អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធមាយំ ធិសិទ្ធិ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯកចន្ទ្រេថ
ចន្ទ្រេមិតត្ថំ ន ធិតេ ចន្ទ្រេម ចន្ទ្រេមន្ត ទុច្ច ចន្ទ្រេម
ចន្ទ្រេមិតត្ថំ ន ធមាយំ ចន្ទ្រេមន្ត ចន្ទ្រេម ចន្ទ្រេមិតត្ថំ ។

(៣៥២) ន ភិក្ខុវេ មាតិកាបទី ភិក្ខុនា បរិវា-
សិកេន ភិក្ខុនា សន្តិ ។ ថេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-
ហេន ភិក្ខុនា សន្តិ ។ ថេ ។ មាតិកាបទី វុទ្ធករេន
ភិក្ខុនា សន្តិ ។ ថេ ។ មាតិកាបទី ភិក្ខុនា សន្តិ
។ ថេ ។ មាតិកាបទី ភិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ្រេ អាវាស
វត្តត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ្រេ អាវាស វត្តត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទ្រេ អាវា-
សេ វា អាវាសេ វា វត្តត្ថំ ន ឯកអាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធិតេ អាសនេ ធិសិទ្ធិ ទុច្ច អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធមាយំ ធិសិទ្ធិ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯកចន្ទ្រេថ
ចន្ទ្រេមិតត្ថំ ន ធិតេ ចន្ទ្រេម ចន្ទ្រេមន្ត ទុច្ច ចន្ទ្រេម ចន្ទ្រេ-
មិតត្ថំ ន ធមាយំ ចន្ទ្រេមន្ត ចន្ទ្រេម ចន្ទ្រេមិតត្ថំ ។

ជាបកត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកត្ត អន្តិយលើអាសនៈពាច មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកត្ត
ច្រៀមលើទីច្រៀមពាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជា
បកត្តច្រៀមលើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀម ។

[៣៥២] មូលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតិកាបទី មិនត្រូវនៅជាមួយ
នឹងបរិវាសិកភិក្ខុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនាភិក្ខុ ។ ថេ ។
ជាមួយនឹងមាតិកាបទី ដែលបានជាមួយ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមាតិកា-
បទីភិក្ខុ ។ ថេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវ
នៅក្នុងអាវាសដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសច្រើនអាវាស
ដែលមានកម្មលមួយ ជាមួយអញ្ញាភិក្ខុ មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនៈ
ជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញាភិក្ខុអន្តិយលើអាសនៈពាច មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញាភិក្ខុអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញាភិក្ខុ
ច្រៀមលើទីច្រៀមពាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញាភិ-
ក្ខុច្រៀមលើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀម ។

វិទេយចំណេ ពុល្លវិញ្ញា

[៣៥៣] មានត្តារហិតត្តោ ទេ ភិក្ខុវេ ចរិកសំ
 ននេយ្យ ឡូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ននេយ្យ
 តត្ថិសោ អន្តោយ្យ អកក្ខំ តំ ន ច ករណីយន្តំ ។
 មានត្តារហិត្តំ ចិន្តិកំ ។

[៣៥៤] តេន ទោ បន សមយេន មានត្តចារិកា
 ភិក្ខុ សានិយន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ
 អញ្ញលីកក្ខំ សាមិចិកក្ខំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិ-
 ហារំ ចានោនកំ ចានបិបំ ចានកថលីកំ បន្តិចិវ-
 រឡដិត្តហណំ នហានេ បិដ្ឋិចិកក្ខំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
 អប្បិដ្ឋា ។ ថេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ មីយន្តិ វិចារេន្តិ
 កដំ ហិ ថាម មានត្តចារិកា ភិក្ខុ សានិយេស្សន្តិ ប្រក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ ថេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិចិកក្ខំ ។ អដទោ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្តំ
 អាណេចសី ។

[៣៥៥] អដទោ កកវ ឯតស្មី ធិនានេ ឯតស្មី
 បកករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារិកាថេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បន្តិ

វិទេយចំណេ ពុល្លវិញ្ញា

[៣៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមានត្តចារិក្ត
 ជាកម្រប់ ២ ឲ្យចរិកស ឲ្យចូលាយបដិកស្សនា ឲ្យបានត្ត គណៈសង្ឃ
 មានមានត្តចារិក្តនោះ ជាកម្រប់ ២០ ឲ្យអញ្ញន កម្មនោះ បិដ្ឋិច្រើន
 ជាកម្មផង សង្ឃមិនឲ្យចរិកផង ។
 ចរិក្តរាល់មានត្តចារិក្ត ។

[៣៥៧] សម័យនោះដែរ ពួកមានត្តចារិក្ត ក្រេតអរ នឹង
 ភតិវទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញលីកក្ម សាមិចិកក្ម ការនាំគាសនៈមក
 ឲ្យ ការនាំទំរេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រពើង វត្ត
 សម្រាប់ដូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចិវិ ការដុសវត្តល្អនិងវាលល្អ
 ទឹក វៃបកត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នា
 តិច ។ ថេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កំរោលទោស កិរេសៀល ចន្ទៈចង្អាច់ថា
 ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិក្ត ក្រេតអរនឹងភតិវទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម
 ។ ថេ ។ ការដុសវត្តល្អនិងវាលល្អទឹក របស់ភិក្ខុជាបកត្តទាំងឡាយ
 (ដូច្នោះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបចង្អុលសេចក្តីខ្ញុំ ចំរោះព្រះមាន
 ព្រះភាគ ។

[៣៥៨] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយក្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បរិវាសិកកុមារ មានតួបារិកា

សង្ខំ តិរ ភិក្ខុវេ មានតួបារិកា ភិក្ខុ សាទិយង្គិ
 បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បទ្កដ្ឋានំ ។ មេ ។
 ឧបារាទេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សង្ខំ ភកវាតិ ។ វិគរហិ
 តុន្តោ ភកវា កងំ ហិ ជាម ភិក្ខុវេ មានតួបារិកា ភិក្ខុ
 សាទិយស្សង្គិ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បទ្កដ្ឋានំ
 ។ មេ ។ ឧបារាទេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ យេនំ ភិក្ខុវេ អប្ប-
 សង្ខានំ ។ បសាពាយ ។ មេ ។ វិគរហិត្ត ធម្មិ កងំ
 កត្តា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ឧ ភិក្ខុវេ មានតួបារិកេឧ
 ភិក្ខុថា សាទិកង្ខំ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បទ្កដ្ឋានំ ។ មេ ។ ឧបារាទេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខដស្ស ។ អទុជាតាមិ ភិក្ខុវេ
 មានតួបារិកានំ ភិក្ខុនំ មនុ យថាវុទ្ធិ អភិវាទនំ
 បទ្កដ្ឋានំ ។ មេ ។ ឧបារាទេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អទុនិហិ
 ភិក្ខុវេ មានតួបារិកានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុទ្ធិ ឧបោ-
 សនំ បវរណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោនំ កត្តញ្ច ។

បរិវាសិកកុមារ ត្រូវលេខភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានតួ

តួថា តួមានតួបារិកភិក្ខុ ព្រះករណីនិសភិវេទនកម្ម បទ្កដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។
 ការដុសវត្តលទ្ធិក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយ ពិភមេឧ
 ឬ ។ ភិក្ខុចាំនិស្សាបបទ្កដ្ឋានលំ បព៌ត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិភមេឧ ។
 ព្រះពុទ្ធាមព្រះការ ទ្រង់បម្រាសថា ម្នាលភិក្ខុចាំនិស្សាយ តួមានតួ-
 បារិកភិក្ខុ មិនសមបើព្រះករណីនិសភិវេទនកម្ម បទ្កដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។ ការ
 ដុសវត្តលទ្ធិក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុ
 ចាំនិស្សាយ តំពើនេះ មិនមែនជាឲ្យជ្រះថ្លាវេលាពួកជនវេលាមិនចាន់ជ្រះ-
 ថ្លាទេ ។ មេ ។ លុះទ្រង់បម្រាសព្រះហឺយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហឺយត្រស
 ហេតុភិក្ខុចាំនិស្សាយមកថា ម្នាលភិក្ខុចាំនិស្សាយ មានតួបារិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
 ព្រះករណីនិសភិវេទនកម្ម បទ្កដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។ ការដុសវត្តលទ្ធិក្នុងវេលា
 ស្រន់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តានំ ភិក្ខុណាព្រះករ ត្រូវតាបត្តិទ្កេដ ។
 ម្នាលភិក្ខុចាំនិស្សាយ ភព៌គតអនុញ្ញាតអភិវេទនកម្ម បទ្កដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។
 ការដុសវត្តលទ្ធិក្នុងវេលាស្រន់ទឹក វេលាមានតួបារិកភិក្ខុចាំនិស្សាយ ភាម
 លំដាប់ចាស់(ទ្តិ) ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិស្សាយ ភព៌គតអនុញ្ញាតអបុស្ស ១
 បវរណា ១ ការទទួលលំដាប់ស្សិកសាទិក ១ ការលេចនិភក្ខ ១ ការ
 ទទួលភក្ខ ១ ចាំនិ ៥ យ៉ាង វេលាមានតួបារិកភិក្ខុភាមលំដាប់ចាស់(ទ្តិ) ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

កេសយំ ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកោនំ ភិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញា-
បេស្សនមិ យថា មានត្ថបារិកេយិ ភិក្ខុយិ វត្តិកត្តំ ។

[៣៤៦] មានត្ថបារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា-
វត្តិកត្តំ ។ តក្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មានេតត្តំ ន
ចិស្សយេ ណាតត្រោ ន សាមណេវេ ឧបជ្ជាបេតត្រោ
ន ភិក្ខុនោវា នកសម្មតិ សាធិត្តា សម្មតេនបិ ភិក្ខុ-
និយោ ន ឧវធិត្តា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន មានត្ត-
និវ្ញំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបត្តិកត្តា អញ្ញា វា នាធិ-
សិកា នតោ វា នាបិដ្ឋនា កត្តំ ន ករហិតត្តំ កត្តិកា
ន ករហិតត្តា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧហោសថោ
ថបេតត្រោ ន បកវណ្ណេ វេបេតត្តា ន សវននិយំ កាកត្តំ
ន អនុវរោ បដ្ឋបេតត្រោ ន ឌីកាសោ កាវេតត្រោ
ន កោនេតត្រោ ន សាវេតត្រោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុយិ
សម្មយោនេតត្តំ ។

[៣៤៧] ន ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកេន ភិក្ខុនា
បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កត្តត្តំ ន បុរោ
និសិធិតត្តំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយត្តោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គេបាននឹងបញ្ជាក់វត្ត ដល់ពួកមានត្ថ-
បារិកក្តី អាមទំនីដែលមានត្ថបារិកក្តីត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថបារិកក្តីត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
ប្រវែង ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រវែង (ក្នុងមានត្ត) មានដូច្នោះ គឺមានត្ថបា-
រិកក្តី មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ព័ន្ធ មិនត្រូវឱ្យចិស្សិយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេវ
បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនិ បើទុកជាសង្ឃ
សន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនិ សង្ឃឱ្យមានត្ថចំពោះអាបត្តិណា មិន
ត្រូវត្រូវសង្កឹនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រវែងនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏
អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវកំរងៀលកម្ម មិនត្រូវកំរងៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកវត្តកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវហាមបកវណ្ណដល់ភិក្ខុ
ជាបកត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានអាត់ពាក្យ (ក្នុងនទិកវណ្ណនោះ) មិនត្រូវ
ទទួលនាទីជាជំនុំនិវ្ញំ មិនត្រូវឱ្យធ្វើតោស (ដើម្បីរោង) មិនត្រូវរោង
មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យរណ្តោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងទៀត ។

[៣៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថបារិកក្តី មិនត្រូវដើរមុខ
មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកត្តឡើយ ឧកាសណា ជាចិប្បុតវេសាសនៈ

យវិវាសិក្ខាប្បដិសន្ធិ ពិសេសបិដក

សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទា-
តត្វោ តេន ច សោ សាទិតត្វោ ។ ន ភិក្ខុវេ មាទត្ត-
បារិកេន ភិក្ខុនា បតតតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន
វា បញ្ញាសមណេន វា តុណ្ណានិ ឧបសម្ព័ន្ធមិតត្វានិ ន
អាត្មាកត្តំ សមាទិតត្តំ ន ចំណូចាតិកត្តំ សមាទិ-
តត្តំ ន ច តប្បច្ចយោ ចំណូចាតោ យិហារមេតត្វោ
ម ម យាទិស្មតិ ។

(៣៥៥) មាទត្តបារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាតត្ត-
កេន អាណេចេតត្តំ វេតតត្តកស្ស អាណេចេតត្តំ ឧបោ-
សថេ អាណេចេតត្តំ បរិវរណយ អាណេចេតត្តំ យេវសិកំ
អាណេចេតត្តំ សនេ តិណាយោ យោតិ ទូតេនបិ អាណេ-
ចាមេតត្តំ ។

(៣៥៧) ន ភិក្ខុវេ មាទត្តបារិកេន ភិក្ខុនា ស-
ភិក្ខុនា វាវសា អភិក្ខុកោ វាវសោ តត្តត្វោ អញ្ញាត្រ
សធម្មេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មាទត្តបារិកេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា វាវសា អភិក្ខុកោ អនាវសោ
តត្តត្វោ អញ្ញាត្រ សធម្មេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

យវិវាសិក្ខាប្បដិសន្ធិ ពិសេសបិដក

ជាទីចំរុកខ្មែរជេត ជាទីចំរុកខ្មែរហារ យេសសន្ស ភិក្ខុត្រូវប្រគល់
កោសនោដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវប្រគល់នោះទីកោសនោះ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុយភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកកត្តឱ្យជាបុរេ-
សមណៈ ឬបុរេសមណៈ ចូលទៅកាន់ក្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវ
សមាទាមអាត្មាកត្តន្តំ មិនត្រូវសមាទាមចំណូចាតិកកត្តន្តំ មួយទៀត
មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ក្រម៉ែចំណូចាតមក (រដ្ឋម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយ
គិតថា ដទៃទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញ្ចេឡើយ ។

(៣៥៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុយភិក្ខុជាភិក្ខុក្តុកៈ ត្រូវ
ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្តុកៈអាណសវដល់ខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់ភិក្ខុក្តុកៈ
(ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្តុកៈថ្មីនាបុរសថ ត្រូវប្រាប់ក្តុកៈថ្មី
បរិវរណ ត្រូវប្រាប់ក្តុកៈថ្មី ដើម្បីដើម្បីត្រូវប្រើប្រាស់ប្រាប់ក្តុកៈ ។

(៣៥៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុយភិក្ខុ មិនត្រូវចេញទៅ
កាត់សវដល់មានភិក្ខុ ទៅកាន់កាត់សវដល់មិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែ
សន្ស រឿងលែងតែមានការកត្តនយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុយភិក្ខុ
មិនត្រូវចេញពីកាត់សវដល់មានភិក្ខុ ទៅកាន់កាត់សវដល់មិនមានភិក្ខុ
ទេ រឿងលែងតែសន្ស រឿងលែងតែមានការកត្តនយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិធីបំបាត់ ពុលវិញ

មានតួបារិកេន ១ ភិក្ខុ ១ សភិក្ខុ ១ អាវសា ១ ភិក្ខុ ១ កោ
 អាវសា ១ អនាវសា ១ គន្លង្វា ១ អញ្ញា ១ សង្ឃ ១
 អញ្ញា ១ អន្តរាយា ១ ភិក្ខុ ១ មានតួបារិកេន ១ ភិក្ខុ ១
 សភិក្ខុ ១ អាវសា ១ ភិក្ខុ ១ កោ អាវសា ១ គន្លង្វា
 ១ ២ ១ ភិក្ខុ ១ កោ អនាវសា ១ គន្លង្វា ១ ២ ១ ភិក្ខុ
 កោ អាវសា ១ អនាវសា ១ គន្លង្វា ១ អញ្ញា ១
 សង្ឃ ១ អញ្ញា ១ អន្តរាយា ១ ភិក្ខុ ១ មានតួបារិកេន ១
 ភិក្ខុ ១ សភិក្ខុ ១ អាវសា ១ អនាវសា ១ ភិក្ខុ ១ កោ
 អាវសា ១ គន្លង្វា ១ ២ ១ ភិក្ខុ ១ កោ អនាវសា ១ គន្ល
 ង្វា ១ ២ ១ ភិក្ខុ ១ កោ អាវសា ១ អនាវសា ១
 គន្លង្វា ១ អញ្ញា ១ សង្ឃ ១ អញ្ញា ១ អន្តរាយា ១

[៣៦៦] ១ ភិក្ខុ ១ មានតួបារិកេន ១ ភិក្ខុ ១ សភិក្ខុ ១
 អាវសា ១ សភិក្ខុ ១ កោ អាវសា ១ គន្លង្វា ១ ២ ១ សភិក្ខុ
 កោ អនាវសា ១ គន្លង្វា ១ ២ ១ សភិក្ខុ ១ កោ អាវសា
 ១ អនាវសា ១ គន្លង្វា ១ យុត្តស្ស ១ ភិក្ខុ ១ បាបាស
 ១ សកា ១ អញ្ញា ១ សង្ឃ ១ អញ្ញា ១ អន្តរាយា ១ ភិក្ខុ ១

វិធីបំបាត់ ពុលវិញ

មានតួបារិកេន ១ មិនត្រូវចេញពីភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវស
 ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនលឺនៃសង្ឃ រៀនលឺនៃមានការ
 អន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកេន ១ មិនត្រូវចេញពីអនាវស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់
 អនាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់ភាវសឬអនាវសដែល
 មិនមានភិក្ខុទេ រៀនលឺនៃសង្ឃ រៀនលឺនៃមានការអន្តរាយ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកេន ១ មិនត្រូវចេញពីភាវសឬអនាវសដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់អនាវស
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់ភាវសឬអនាវសដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ រៀនលឺនៃសង្ឃ រៀនលឺនៃមានការអន្តរាយ ១

[៣៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកេន ១ មិនត្រូវចេញពី
 ភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់
 អនាវសដែលមានភិក្ខុទេ ១ ២ ១ ទៅកាន់ភាវសឬអនាវសដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺភាវសឬអនាវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំពត់សង្កេត ១ គួរ
 រៀនលឺនៃសង្ឃ រៀនលឺនៃមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិទ្យាបិដក បុណ្យប្រា

សកិក្កុកោ អារាសោ វា អនារាសោ វា យត្ថុស្សុ កិក្កុ
 សមាទសំវាសកា យំ ធិញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុនិ
 កន្តុញោ កិក្កុវេ មានត្ថចារិកេន កិក្កុនា សកិក្កុកោ
 អារាសោ វា អនារាសោ វា សកិក្កុកោ អារាសោ
 ។ មេ ។ សកិក្កុកោ អនារាសោ ។ មេ ។ សកិក្កុកោ
 អារាសោ វា អនារាសោ វា យត្ថុស្សុ កិក្កុ សមាទសំវា-
 សកា យំ ធិញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុនិ ។

[៣៦២] ឧ កិក្កុវេ មានត្ថចារិកេន កិក្កុនា មក្កុ

តត្ថេន កិក្កុនា សន្និ ឯកច្ឆន្ទេ អារាសេ វត្ថុតំ ឧ
 ឯកច្ឆន្ទេ អនារាសេ វត្ថុតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អារាសេ វា
 អនារាសេ វា វត្ថុតំ មក្កុតត្ថំ កិក្កុំ ធិស្វា អាសយ
 វុដ្ឋាតតំ មក្កុតត្ថោ កិក្កុ អាសយេន ធិមន្តេនញា ឧ
 មក្កុតត្ថេន កិក្កុនា សន្និ ឯកាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ
 ធិចេ អាសយេ ធិសិទ្ធតេ ទុច្ឆេ អាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ
 ធិមាយំ ធិសិទ្ធតេ អាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ ឯកច្ឆន្តមេ

វិទ្យាបិដក បុណ្យប្រា

ទៅកាន់ភាវសប្បុរោភាវសដែលមានកិក្កុបាន គឺភាវស ឬរោភាវសណា
 ដែលមានកិក្កុមានសិវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា ភាវសប្បុរោភាវសណា
 កត្តាអញ្ញាភាវសិវេ (ឱវតាម) ក្នុងវិថ្វះនេះបាន ខ្មាលកិក្កុជាធិប្បាយ មា-
 នត្ថចារិកេន ក្នុងចេញពីភាវសប្បុរោភាវសដែលមានកិក្កុ ទៅកាន់ភាវស
 ដែលមានកិក្កុបាន ។ មេ ។ ទៅកាន់ភាវសដែលមានកិក្កុ ។ មេ ។ ទៅ
 កាន់ភាវសប្បុរោភាវសដែលមានកិក្កុបាន គឺភាវសប្បុរោភាវសណា ដែល
 មានកិក្កុមានសិវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា ភាវសប្បុរោភាវសណា កត្តា
 អញ្ញាភាវសិវេឱវតាមក្នុងវិថ្វះនេះបាន ។

[៣៦២] ខ្មាលកិក្កុជាធិប្បាយ មានត្ថចារិកេន មិនត្រូវនៅក្នុង

ភាវស ដែលមានកិក្កុលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសដែលមានកម្មល
 មួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសប្បុរោភាវសដែលមានកម្មលមួយ ជាមួយនឹង
 កិក្កុជាមក្កុតត្ថ ហើយឱវតាមក្នុងវិថ្វះនេះហើយ ត្រូវត្រកាតិភាសនៈ ត្រូវ
 និមន្តកិក្កុជាមក្កុតត្ថដោយភាសនៈ មិនត្រូវក្នុងយលើភាសនៈមួយ ជាមួយ
 នឹងកិក្កុជាមក្កុតត្ថ កាលបើកិក្កុជាមក្កុតត្ថក្នុងយលើភាសនៈចាប មិនត្រូវ
 ក្នុងយលើភាសនៈខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាមក្កុតត្ថក្នុងយលើវែងនឹង មិនត្រូវ
 ក្នុងយលើភាសនៈ ១០ មិនត្រូវត្រូវមើលទីច្រើនជាមួយគ្នា កាលបើកិក្កុ

ចង្កឹមតត់ ឧ ធិបេ ចង្កឹមតត់ ឧ ធិបេ ចង្កឹមតត់ ឧ ធិបេ ចង្កឹមតត់ ឧ ធិបេ ចង្កឹមតត់ ។

(៣៦៣) ឧ ភិក្ខុវេ មានតួបារិកេត ឧ ភិក្ខុវេ បរិវាសិកេត ឧ ភិក្ខុវេ សុទ្ធំ ។ បេ ។ ម្យលាយ បដិកស្សយាហោឧ ភិក្ខុវេ សុទ្ធំ ។ បេ ។ មានតួបារិកេត ឧ ភិក្ខុវេ សុទ្ធំ ។ បេ ។ មានតួបារិកេត ឧ វុទ្ធករេឧ ភិក្ខុវេ សុទ្ធំ ។ បេ ។ អញ្ញាយាហោឧ ភិក្ខុវេ សុទ្ធំ ឯកច្ឆន្ទេ អាណសេ វត្តត់ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អនាភិសេ វត្តត់ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អាណសេ វិ អនាភិសេ វិ វត្តត់ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ ធិសីទិតត់ ឧ ធិបេ អាសនេ ធិសីទិតត់ ឧ ធិបេ អាសនេ ធិសីទិតត់ ឧ ធិបេ អាសនេ ធិសីទិតត់ ឧ ធិបេ អាសនេ ធិសីទិតត់ ឧ ធិបេ អាសនេ ធិសីទិតត់ ។

(៣៦៤) មានតួបារិកេតត្រា ៖ ឧ ភិក្ខុវេ បរិវាសិកេត ឧ ធិបេ ម្យលាយ បដិកស្សយាហោឧ មានតួ ឧ ធិបេ តត់សោ អញ្ញាយា អញ្ញាយា តត់ ឧ ធិ ករណីយន្តំ ។

ជាបកកត្តច្រើនលើទីច្រើនមហេ មិនត្រូវច្រើនលើទីច្រើនមន្តសំឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកកត្តច្រើនលើផែនដី មិនត្រូវច្រើនលើទីច្រើនឡើយ ។

(៣៦៥) ម្យលកិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកេត មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងម្យលាយបដិកស្សនាហេតិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានតួបារិកេត ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានតួបារិកេត ដែលបានដេញខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងភារីសីវេលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភារីសីវេលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភារីសីវេលមានតម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញាយាហេតិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើភាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញាយាហេតិក្ខុអង្គុយលើភាសនៈចាច មិនត្រូវអង្គុយលើភាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញាយាហេតិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើភាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើទីច្រើនជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញាយាហេតិក្ខុច្រើនលើទីច្រើនមហេ មិនត្រូវច្រើនលើទីច្រើនមន្តសំ កាលបើអញ្ញាយាហេតិក្ខុច្រើនលើផែនដី មិនត្រូវច្រើនលើទីច្រើនឡើយ ។

(៣៦៦) ម្យលកិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមានតួបារិកេត ជាគម្រប់៦ ឲ្យបរិវាស ឲ្យម្យលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានតួ គណៈសង្ឃ មានមានតួបារិកេតនោះជាគម្រប់៦០ ឲ្យអញ្ញាយា កង្វះខាត មិនឡើងជា កម្មជន សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វិធានវិធាន ប្រយុទ្ធន៍

(៣៦៥) អដាទា អាយស្មា ឧទាលី យេន កកក
 តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្តា ភកវន្តំ អគិកំ ទេត្តា ឯត-
 មន្តំ ធិសីទិ ។ ឯតមន្តំ ធិសីវត្តា ទោ អាយស្មា
 ឧទាលី ភកវន្តំ ឯតទរោម កតិ ទុ ទោ ភន្ត មានត្ត-
 ចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិទ្រូណតិ ។ ចត្តារោ ទោ ឧទាលី
 មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិទ្រូណ សហវាសោ វិប្ប-
 វាសោ អនាវាចនា ឧរេ ករោ ចារិ(១) ភិម ទោ
 ឧទាលី ចត្តារោ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិទ្រូណតិ ។

(៣៦៦) តេន ទោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ឆ-
 ហាភិក្ខុសន្នេហ សន្និបតិកោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ
 មានត្តចារិកា ភិក្ខុ មានត្តំ សោទេត្តំ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមន្តំ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ
 មានត្តំ ធិត្តិបិតុំ ។ ឯវត្ត ចន ភិក្ខុវេ ធិត្តិបិតត្បំ ។
 តេន មានត្តចារិកន ភិក្ខុនា ឯតំ ភិក្ខុំ ឧបសន្តិ-

១ ឧទោនេនេន ចារិកិមិ ឧទោនេនេន ចារិកិមិ ចារិកិ ទិស្សតិ ។ ២ ហេតុនេនេន
 អនេន ចារិកិមិ ធម្មា ចន អាកកោ ។

វិធានវិធាន ប្រយុទ្ធន៍

(៣៦៧) ត្រាវោនា ព្រះឧបាលីមានកាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយ
 កន្ត្រៃយក្នុងទីដីសមត្ថ ។ ព្រះឧបាលីមានកាយុ កន្ត្រៃយក្នុងទីសមត្ថហើយ
 ទើបត្រាចបង្គំខ្លួនព្រះមានព្រះភាគដូច្នោះថា ចពិត្រព្រះភិក្ខុដ៏ចម្រើន ការ
 ដាច់ក្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មានប្តីខ្លាច ។ ព្រះមានព្រះភាគ ជ្រង
 ត្រាស់ថា ខ្ញាលឧបាលី ការដាច់ក្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មាន៤ យ៉ាង
 គឺ ការនៅម្តេច(១) ១ ការមិននៅម្តេច(២) ១ ការមិនប្រាប់(៣) ១ ភិក្ខុ
 នោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តក្នុងក្រុមកកកភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន(៤) ១ ខ្ញាលឧបាលី
 ការដាច់ក្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មាន៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៦៨) សម័យនោះ ភិក្ខុសន្ធិប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថិ ។
 ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាចបង្គំ
 ខ្លួនសេចក្តីមិនចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះភិក្ខុជ្រងត្រាស់ថា ខ្ញាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កថាភកអនុញ្ញាតឱ្យដាក់មានត្តបាន ។ ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុក្រូវដាក់មានត្តយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅកេតិក្ខុ

១ ភិក្ខុចារិ គឺនៅក្នុងទីមានតម្រូវឬយូរជាងគ្នាយើងកិច្ចជាចក្ខុ ។ ២ នៅក្រុងកំណង
 គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃតាង ។ ៣ គឺមិនប្រើប្រាស់ ថាខ្លួនជាមានត្តចារិកភិក្ខុ ដល់មានត្ត-
 ភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃកំណត់ ៤ ប្រារៀនៈ ។

ធម្មបទបិដក មហានិកាយ

មិត្តា ឯកំសំ ទុក្ខវសន្តំ ករិត្តា ទុក្ខដិកំ ចិសីទិត្តា
អញ្ញុលី បត្តហេត្វា វិវេស្ស វេទនីយោ មាណសំ ធិក្ខុ-
តាមីតិ ។ ធិក្ខុត្តំ ហោតិ មាណសំ ។ វត្តំ ធិក្ខុតា-
មីតិ ។ ធិក្ខុត្តំ ហោតិ មាណសុំ ។

(៣៦៧) តេន ទោ ចន សមយេន សាវត្ថិយា
កិក្ខុ តហិ តហិ បក្កមីសុ ។ សត្តោន្តិ(១) មាណសុចារិ-
កា កិក្ខុ មាណសំ សោនេតុំ ។ តេ កិក្ខុ កតវតោ ឯ-
តមត្តំ អាហោទេសុំ ។ អបុណិទាមិ កិក្ខុវេ មាណសំ ស-
មាណិយតុំ ។ វិវេស្ស ចន កិក្ខុវេ សមាណិតតុំ ។ តេន
មាណសុចារិកេន កិក្ខុតា ឯកំ កិក្ខុំ ទុបសន្តមិត្តា
ឯកំសំ ទុក្ខវសន្តំ ករិត្តា ទុក្ខដិកំ ចិសីទិត្តា អញ្ញុ-
លី បត្តហេត្វា វិវេស្ស វេទនីយោ មាណសំ សមាណិយា-
មីតិ ។ សមាណិយំ ហោតិ មាណសំ ។ វត្តំ សមាណិយា-
មីតិ ។ សមាណិយំ ហោតិ មាណសុំ ។

មហានិកាយ មិច្ឆិមំ ។

១ បេរុយ្យោន ២ សត្តោន្តិ ធម្មបទបិដក ។

ធម្មបទបិដក មហានិកាយ

មួយរូប ហើយធ្វើទុក្ខវសន្តំ គ្រឿងស្នាម្នាក់ អង្គុយច្របោង ផ្អែកត្រង់
ឡើង មិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំកុណាសូមដាក់ខ្ញុំវេទនា ។ វេទនា ឈ្មោះ
ថាកិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំកុណាសូមដាក់វត្ត ។ វេទនា ឈ្មោះ
ថាកិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

(៣៦៧) សមយោនោ កិក្ខុតាំងឡាយ ចេញពីគ្រឿងសាវត្ថិ ទៅ
ក្នុងវិទនារាវ ។ វេទនាចារិកកិក្ខុតាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះខ្ញុំវេទនាបាន ។
កិក្ខុតាំងអម្បាលនោះ ក្រាបចង្អុលសេចក្តីខ្ញុំនេះនោះព្រះមានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុតាំងឡាយ អង្គុយក្រាបចង្អុលសេ-
ចាមាណសុ ។ ម្ចាស់កិក្ខុតាំងឡាយ កិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។
វេទនាចារិកកិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅកកិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើទុក្ខវសន្តិ៖
គ្រឿងស្នាម្នាក់ អង្គុយច្របោង ផ្អែកត្រង់ឡើង មិយាយយ៉ាងនេះថា
ខ្ញុំកុណាសូមសមាទានវេទនា ។ វេទនា ឈ្មោះថាកិក្ខុបានសមាទាន
ហើយ ។ ថា ខ្ញុំកុណាសូមសមាទានវត្ត វេទនា ឈ្មោះថាកិក្ខុបាន
សមាទានហើយដែរ ។

បេរុយ្យោន ២ មហានិកាយ ។

(៣៦៤) តេន ទោ បទ សចយេន អត្តាធារណា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បវិទ្ធា
 ។ បេ ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តំ ទិយន្តំ វិហារេន្តំ កតំ ហិ ធាម
 អត្តាធារណា ភិក្ខុ សាទិសិយ្យន្តំ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។
 អថេវា តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្តំ អាណេចេសុំ ។

(៣៦៥) អថេវា ភគវា ឯតស្មី ទិដារទ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារតាយត្វា ភិក្ខុ បដិប្បន្តិ
 សច្ចំ តេវ ភិក្ខុវេ អត្តាធារណា ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។
 សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិការហិ ត្បាត្វា ភគវា
 កតំ ហិ ធាម ភិក្ខុវេ អត្តាធារណា ភិក្ខុ សាទិសិយ្យន្តំ
 បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ទេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្តានំ វា បសាធាយ
 ។ បេ ។ វិការហិត្វា ទម្មំ កតំ តត្វា ភិក្ខុ អាមាទ្តសិ

(៣៦៤) សម័យនោះ ពួកអត្តាធារណិក្ខុ ក្រែកអារនីនិអភិវាទន-
 កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្រែកខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជា
 បកតត្តានំឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាថា ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ កិរោលរទាស តិរវៀល បន្តបង្កើតថា ពួកអត្តាធារណ-
 ភិក្ខុ មិនសមរម្យក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
 ក្រែកខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយសោះ ។ ភិក្ខុ
 ទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះនាមព្រះភាគ ។

(៣៦៥) ព្រះវិហារនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះនាមព្រះភាគទ្រង់
 ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាន់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ពួកអត្តាធារណិក្ខុ ក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសក្រែកខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយ ពិតមែន
 ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះនាមព្រះភាគ ពិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធបាទព្រះភាគ ទ្រង់បរម្មាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអត្តាធារណ-
 ភិក្ខុ មិនសមរម្យក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសក្រែកខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កំពើនេះ មិនមែនជាឱ្យប្រជុំផ្ទាល់ពួកដទៃដែរមិនទាន់ព្រះ-
 ថ្កាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បរម្មាសហើយ ទើបទ្រង់ភ្លេចម្តងថា គ្រាន់ហៅ

ន ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណ៍ ភិក្ខុវេ សាទិតត្ថំ បកេនត្តានំ
 ភិក្ខុវេ មភិក្ខុវេ បទុដ្ឋានំ ។ យេ ។ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 យេ សាទិយយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខនស្ស ។ អនុជាបាមិ
 ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ មិដ្ឋ យថាវុឡ្យ អភិក្ខុវេ
 បទុដ្ឋានំ ។ យេ ។ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាបាមិ
 ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ បញ្ច យថាវុឡ្យ ទោ-
 សថំ បទេវណំ វស្សិកសាទិតំ ឱណោជំ ភត្តន្ធ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ វត្ថំ បញ្ច-
 បស្សមិ យថា អត្តនារាយណិ ភិក្ខុវេ វត្ថិតត្ថំ ។

[៣៧០] អត្តនារាយណ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ សម្មា
 វត្ថិតត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្មាទេតត្ថំ ន
 ចិស្សយោ នាតត្រោ ន សាមណោភេ ឧបដ្ឋាបេតត្រោ
 ។ យេ ។ យថា ម្ពលាយ បដិកស្សនារថាស្ស វត្ថំ តថា
 មានត្តារថាស្ស ច មានត្តាវិកស្ស ច អត្តនារាយណ្ណ
 ច តិដ្ឋានំ វេតសទិសំ វិគ្គារេតត្ថំ ។ យេ ។ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុវេ សម្មាយោទេតត្ថំ ។

ភិក្ខុវេ ឡាយមកថា ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ អត្តនារាយណិ មិដ្ឋត្រូវប្រក-
 អានិកភិក្ខុវេ ឧបដ្ឋានម្ម ។ យេ ។ ការជុសវិក្កលខ្លឹមក្នុងវេលាភិក្ខុ
 វិក យសភិក្ខុវេ បកេនត្ថានំ ឡាយ ភិក្ខុវេ ត្រូវប្រកម្ម ត្រូវអាបត្តិ ឧបដ្ឋាន ។
 ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ តថា ភកេនត្ថានំ ឧបដ្ឋានម្ម ឧបដ្ឋានម្ម ។ យេ ។
 ការជុសវិក្កលខ្លឹម ក្នុងវេលាភិក្ខុវេ ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ តាម
 លំដាប់ចាស់ (១) ។ ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ តថា ភកេនត្ថានំ ឧបដ្ឋានម្ម ។ យេ ។
 បរិវេណ ១ ការទទួលសំណត់វិស្សិកសាទិត ២ ការលះចំណែក ៣ ការទទួល
 ភក្ក ៤ ពិន ៥ យ៉ាង ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ តាមលំដាប់ចាស់
 (១) ។ ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ យើងនេះ តថា ភកេនត្ថានំ ឧបដ្ឋានម្ម ម្ពលភិក្ខុ
 អត្តនារាយណិ តាមចំណងដែលអត្តនារាយណិ ឡាយត្រូវប្រកម្ម ។

[៣៧១] ម្ពលភិក្ខុវេ ឡាយ អត្តនារាយណិ ត្រូវប្រកម្ម
 យោប្រដៃ ។ ការប្រកម្មត្រូវដោយប្រដៃ (ក្នុងអត្តន) នោះចុះនេះ ភិក្ខុ-
 នារាយណិ មិដ្ឋត្រូវឱ្យឧបសម្មា មិដ្ឋត្រូវឱ្យចិស្សិយ មិដ្ឋត្រូវឱ្យសាម-
 ណោបម្រើ ។ យេ ។ វត្ថុយសម្មុលាយបដិកស្សនារាយណិ ដូចម្តេចមិញ
 វត្ថុយសម្មុលាយបដិកស្សនារាយណិ អត្តនារាយណិ ពិន ឆន្ទ
 ក៏នាទេសចក្ខុដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យតិស្តានុច្ចៈ ។ យេ ។
 មិដ្ឋត្រូវប្រកម្មភិក្ខុ (ឱ្យល្មោះ) ខឹងពួកភិក្ខុវេ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ បុណ្យវិទ្យា

(៣៧១) ន កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ
 ធម្មតត្ថស្ស កិច្ចវេ បុរោ គន្ធាំ ន បុរោ
 និសីទិកតំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយោ
 សេ យ្យបរិយោ វិហារបរិយោ សោ តស្ស បណាតត្ថ
 តេ ន ច សោ សាទិកត្ថោ ។ ន កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន
 កិច្ចវេ ធម្មតត្ថេ ន កិច្ចវេ បុរោសមណោ ន វា បញ្ច-
 សមណោ ន វា កុលានិ ឧបសង្កមិត្តានិ ន ហោតិ កង្កី
 សមាទិកតំ ន បិណ្ឌចារិកកង្កី សមាទិកតំ ន ច តប្បច្ច-
 យា បិណ្ឌចារោ និហារបតត្ថោ មា អំ ជា ទិស្ថតិ ។

(៣៧២) ន កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ
 សកិច្ចវេ អាវសា អកិច្ចវេ អាវសោ គន្ធាំ
 អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេ ន អញ្ញាត្រ អន្តរយោ ន កិច្ចវេ
 អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ សកិច្ចវេ អាវសា អកិច្ចវេ
 អអាវសោ គន្ធាំ អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេ ន អញ្ញាត្រ
 អន្តរយោ យថា យោ តថា វិញ្ញាតតំ ។ ប ។ គន្ធាំ
 កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ សកិច្ចវេ អាវសា

វិទ្យាសាស្ត្រ បុណ្យវិទ្យា

(៣៧១) ម្ចាស់កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ
 ធម្មតត្ថស្ស កិច្ចវេ បុរោ គន្ធាំ ន បុរោ
 និសីទិកតំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយោ
 សេ យ្យបរិយោ វិហារបរិយោ សោ តស្ស បណាតត្ថ
 តេ ន ច សោ សាទិកត្ថោ ។ ន កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន
 កិច្ចវេ ធម្មតត្ថេ ន កិច្ចវេ បុរោសមណោ ន វា បញ្ច-
 សមណោ ន វា កុលានិ ឧបសង្កមិត្តានិ ន ហោតិ កង្កី
 សមាទិកតំ ន បិណ្ឌចារិកកង្កី សមាទិកតំ ន ច តប្បច្ច-
 យា បិណ្ឌចារោ និហារបតត្ថោ មា អំ ជា ទិស្ថតិ ។

(៣៧២) ម្ចាស់កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ
 សកិច្ចវេ អាវសា អកិច្ចវេ អាវសោ គន្ធាំ
 អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេ ន អញ្ញាត្រ អន្តរយោ ន កិច្ចវេ
 អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ សកិច្ចវេ អាវសា អកិច្ចវេ
 អអាវសោ គន្ធាំ អញ្ញាត្រ ធម្មតត្ថេ ន អញ្ញាត្រ
 អន្តរយោ យថា យោ តថា វិញ្ញាតតំ ។ ប ។ គន្ធាំ
 កិច្ចវេ អញ្ញាបារហោ ន កិច្ចវេ សកិច្ចវេ អាវសា

បារិសិត្តទូត អត្តនាមាតិកា

១ ថេ ៗ អនាវសា ១ ថេ ៗ អនាវសា កំ អនាវសា កំ
សកិក្កុកោ អនាវសោ ១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសោ
១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសា កំ អនាវសោ កំ
យត្ថស្សុ កិក្កុ សមាទសំកិសនោ យំ ធម្មា សក្កោមិ
អន្តរ ធម្មំ ។

(៣៧៣) ន កិក្កុវេ អត្តនាមាតិកា កិក្កុតា
បកតត្ថន កិក្កុតា សន្និ ឯកត្ថន្នេ អនាវសេ វត្ថន្នំ ន
ឯកត្ថន្នេ អនាវសេ វត្ថន្នំ ន ឯកត្ថន្នេ អនាវសេ កំ
អនាវសេ កំ វត្ថន្នំ បកតត្ថំ កិក្កុ ធិស្វា អាសនា
វត្ថន្នំ បកតត្ថោ កិក្កុ អាសនេន ធិមន្តេត្ថោ ន
បកតត្ថន កិក្កុតា សន្និ ឯកាសនេ ធិសិធិត្ថន្នំ កំ
ធិថេ អាសនេ ធិសិទ្ធនេ ទុះច្ច អាសនេ ធិសិធិត្ថន្នំ ន
ន មាយំ ធិសិទ្ធនេ អាសនេ ធិសិធិត្ថន្នំ ន ឯកត្ថន្នេ
ធិត្ថន្នំ ន ធិថេ ធិត្ថន្នេ ធិត្ថន្នេ ទុះច្ច ធិត្ថន្នេ ធិត្ថ-
ន្នំ ន ធិមាយំ ធិត្ថន្នេ ធិត្ថន្នេ ធិត្ថន្នំ ។

(៣៧៤) ន កិក្កុវេ អត្តនាមាតិកា កិក្កុតា បារិ-
សិតេន កិក្កុតា សន្និ ១ ថេ ៗ មូលាយ បដិសស្សនា-

បារិសិត្តទូត វត្ថុនាមអត្តនាមាតិកា

១ ថេ ៗ អនាវស ១ ថេ ៗ ធិតាវសប្បុរសនាវស (ដែលមានកិក្កុ) ថេ កាន់
អនាវសដែលមានកិក្កុ ១ ថេ ៗ ធិអនាវសដែលមានកិក្កុ ១ ថេ ៗ ថេ កាន់
នាវសប្បុរសនាវសដែលមានកិក្កុ គឺនាវសប្បុរសនាវសណា ដែលមានកិក្កុ
កិក្កុមានសិកសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវសប្បុរសនាវសណា អាត្មាអញ
អាចនឹងទៅ(ឱ្យទាន់)ក្នុងវិថ្វាននោះបាន ។

(៣៧៥) មូលកិក្កុទាំងឡាយ អត្តនាមាតិកា មិនត្រូវទៅក្នុង
អនាវសដែលមានកម្មវិលមួយ មិនត្រូវទៅក្នុងអនាវសដែលមានកម្មវិលមួយ
មិនត្រូវទៅក្នុងនាវសប្បុរសនាវសដែលមានកម្មវិលមួយ ជាមួយនឹងកិក្កុជា
បកតត្ថ លើកិក្កុជាបកតត្ថហើយ ត្រូវត្រេកចំពីកាសនៈ ត្រូវនិមន្តកិក្កុ
ជាបកតត្ថជាយោសនៈ មិនត្រូវអន្តិយលើកាសនៈមួយជាមួយនឹងកិក្កុជា
បកតត្ថ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថអន្តិយលើកាសនៈនោះ មិនត្រូវអន្តិយលើ
កាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើកាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថច្រៀមលើទី
ច្រៀមទាប មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថច្រៀម
លើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមឡើយ ។

(៣៧៦) មូលកិក្កុទាំងឡាយ អត្តនាមាតិកា មិនត្រូវទៅ
ជាមួយនឹងបារិសិតកិក្កុ ១ ថេ ៗ ជាមួយនឹងមូលាយបដិសស្សនាមា-

រហោន កិក្កុយា សន្តិ ។ ថេ ។ មានត្ថាវហោន កិក្កុយា
 សន្តិ ។ ថេ ។ មានត្ថាវហោន កិក្កុយា សន្តិ ។ ថេ ។
 អត្តាណាវហោន វិញ្ញាណេន កិក្កុយា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាភិ-
 សេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ អនាភិសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ
 អាភិសេ វិ អនាភិសេ វិ វត្ថុតំ ន ឯកាសនេ ចិសិ-
 ទិតំ ន ធិនេ អាសនេ ចិសិន្ទ ឧទេ អាសនេ
 ចិសិទិតំ ន ធនាយំ ចិសិន្ទ អាសនេ ចិសិទិតំ
 ន ឯកច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទទិតំ ន ធិនេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទន្ទ
 ឧទេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទទិតំ ន ធនាយំ ច្ឆន្ទន្ទ ច្ឆន្ទមេ
 ច្ឆន្ទទិតំ ។

[៣៧៥] អត្តាណាវហោនត្ថោ វេ កិក្កុយេ ចរិកសំ
 ននេយ្យម្ពលាយ ចជិកស្សយ្យ មានតំ ននេយ្យ តត្ថ-
 វេន អត្តេយ្យ អកត្ថំ តំ ន ច ករណីយន្តំ ។

អត្តាណាវហោន ខន្តិ ។
 ចារិកសិក្កុយេ វិធម ខន្តិ ។
 ចិសិទិតំ វត្ថុតំ វិញ ចន្ទ ។

កិក្កុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមានក្ការហតិក្កុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមានក្ការហតិ-
 កិក្កុ ។ ថេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសវែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុង
 អនាភិសវែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសឬអនាភិសវែលមាន
 កម្មលមួយ ជាមួយនឹងកត្តាណាវហតិក្កុវែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអន្តិយ
 លើអាសនេជាមួយគ្នា កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុ (វែលចាស់ជាងខ្លួន) អន្តិយ
 លើអាសនេរបេ អត្តាណាវហតិក្កុ (វែលខ្លីជាង) មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនេ
 ខ្ពស់ កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុអន្តិយលើវែលដី មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនេ
 មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមជាមួយគ្នា កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុ ច្រៀមលើច្រៀ
 ច្រៀមរបេ មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមខ្ពស់ កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុច្រៀម
 លើវែលដី មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមឡើយ ។

[៣៧៦] ម្ចាស់កិក្កុខំនិទ្ធាយ ចេកណេសន្ទីមានកត្តាណាវហតិក្កុ
 ជាគម្រប់ ២ ឲ្យចារិកស ឲ្យម្ពលាយបដិកស្សនា ឲ្យហានត្ត គណេសន្ទី
 មានកត្តាណាវហតិក្កុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអត្តាណេ កម្មនោះ មិនឲ្យវិជជា
 កម្មផង សន្ទីមិនត្រូវវិជផង ។

ចេវត្តចរណសអត្តាណាវហតិក្កុ ។
 ចំ ចារិកសិក្កុយេ តាចម្រប់ ២ ។
 ក្នុងទត្តនេះ មាន ៥ ប្រការ ។

បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ

តម្លៃស្តង់ដារ

- (៣៧៦) បារិវាសិកា សាទិយន្តិ
- បត្តកត្តានៃ ភិក្ខុន៍(១)
- អភិវឌ្ឍន៍ បច្ចុប្បន្ន
- អញ្ជូលិញ្ជាវ សាមិទិ
- អាសន៍(២) សេយ្យភិហារ
- ចាតោនកំ ធានបិដ
- ចានិកេសិកំ
- បត្តិវិវាច្យនិក្ខាហលំ
- ធម្មានេ បិដ្ឋបិកត្តំ
- ឧដ្ឋាយន្តោ បេសលា(៣) ។
- និក្ខន្ធនំ សាទិយន្តិស្ស
- បិដ្ឋ បញ្ច យថា វុត្តិ(៤)
- ឧបោសនំ បរិវាលំ

១ ឧ. ប. បារិវាសិកា សាទេន្តិ បរិវេន្តន ភិក្ខុនា ។ ២ ឧ. អភិវឌ្ឍន៍ បច្ចុប្បន្ន អញ្ជូលិសាមិទិយំ អាសន៍ ។ ៣ ឧ. ប. សេយ្យភិហារ ចាតោនកំ ធានបិដ បាទានិយិកំ បន្តំ ធម្មានេ បិកត្តំ ឧដ្ឋាយន្តិ ប បេសលា ។ ៤ ឧ. ប. បញ្ច បុព្វាធម ។

បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ

ទ្រព្យសម្បត្តិបារិវាសិកក្នុង ភិក្ខុន៍

- (៣៧៦) បារិវាសិកភិក្ខុន៍ ទ្រព្យសម្បត្តិ វេនិវេន្តន អភិវឌ្ឍន៍
- ឧកម្ម បច្ចុប្បន្ន អញ្ជូលិកម្ម សាមិទិកម្ម ការនាំកាសនៈ មក
- ឲ្យ ការនាំចំណែកមក ទឹកសម្រាប់លាងដើម គំនីសម្រាប់
- ប្រជីង វត្ថុសម្រាប់ដូងដើម ការទទួលបានប្រដិបិវា ការដុស
- វត្ថុសម្រាប់លាងដើម របស់ភិក្ខុជាបត្តកត្តានៃ ទ្រព្យសម្បត្តិ
- ភិក្ខុន៍ ដែលមានសីលជាច្រើន គឺពោលាចាស ។
- ភាចក្តិក្នុង មានដល់បារិវាសិកក្នុងវេនិវេន្តន អភិវឌ្ឍន៍

ឧកម្មជាដើមនោះ) ប្រជីងឧត្តមាធម្មនិកាយ ១ បរិវាលា ១

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

វិស្ស័កកញ្ចាវៈណាដំណំ

កត្តំ(១) សម្មា បវត្តនា

បកកត្តេន តត្ថារ(២)

យោ ច ហោតិ បរិយោ

ធម្មេ បច្ឆា សមណោ(៣)

អាត្មំ បិណ្ឌិទិហារោ

អាត្មកេ ឧបោសថេ

បវរណា ច ទូតេន

តត្ថោ ច សតិក្កុកោ(៤)

ឯកច្ឆេន វត្តតំ

ន ឆាយំ ជិស្សុដ្ឋិតា(៥)

អាសនេ ជីវេ ចត្តមេ

១ ១. ម. វិស្ស័កកញ្ចាវៈណាដំណំ ។ ២ ១. ម. សម្មា ច វិណ្ឌា ពន្ធ ចរកត្តុល្យ ធម្មតំ ។
៣ ១. ម. យោ ច ហោតិ បរិយោ បុន បច្ឆា កត្តេ ច ។ ៤ ១. ម. បវរណា ច
ទូតេ ច ឧត្តព្វា លកិកុកោ ។ ៥ ១. ម. ឯកច្ឆេន ច វត្តតំ កត្តេ ច ជីវេ ធម្មេ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ការទទួលសំគាល់វិស្ស័កសាដឹក ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួល
កត្ត ១ គាំដី ៥ យ៉ាង ដល់គ្នា និងគ្នា តាមលំដាប់របស់ខ្លួន ការ
ប្រព្រឹត្តវិញ្ញាណយុទ្ធវិញ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិក-
ភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកកត្តភិក្ខុប្រាម ឧកាសណា ដែលជា
ជីវជ័យ (វិទេសនាសមៈ បារិវាសិកភិក្ខុក្នុងក្រុងកាសិនី ឧកាស
ជាជីវជ័យវិទេសនាសមៈនោះ) បាម បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
ធ្វើបកកត្តភិក្ខុឱ្យជាបុរសមណៈ ឬជាចង្កាសមណៈ មិនត្រូវ
សមាទាមអាណិកបុគ្គន្ត និងបិណ្ឌបាតិកបុគ្គន្ត និងឱ្យនាំបិណ្ឌ-
បាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាត្មកតិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ត ក្នុងវិថូ
នាបុស្ស ក្នុងវិថូបវរណា (បើមានដំណី) និងប្រើប្រាស់
ប្រាប់កំបាម មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់តាមសីល
មាតិក្ខុបាម មិនត្រូវនៅក្នុងការស ឬអនាមស ដែលមាន
កម្មវលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកកត្ត អន្តិយាលីវៃនដី មិនត្រូវ
អន្តិយាលីវៃនដី កាលបើភិក្ខុជាបិកកត្ត ច្រើនលើវិច្ឆ័យ
នាម (មិនត្រូវច្រើនលើវិច្ឆ័យខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកកត្ត)

ធម្មាយំ ចក្ក្រេ ធម្ម ច (១)

វុទ្ធករេន អក្កម្មំ

វត្តិទ្ធជា(២) ច សោធជា

ធិក្កិមនំ សមាធានំ

ញាតត្វំ បារិវាសិតា(៣)

មូលាយ មាណស្ការហា

តថា មាណស្កបារិកា

អញ្ញាបារហាតា ចាមិ

សាគ្គធម្មយោគោ មុន(៤) ។

បារិវាសិតានំ(៥) កាយោ

ចតុមាណស្កបារិកា

ធម្ម សមម្ពំ វត្តិទ្ធជា(៦)

មាណស្កសុ ច ធិវាសិតំ(៧) ។

វេទ កម្មា សនិសា សេសា

កាយោ កម្មា សមាណសាគិ(៨) ។

១ ឧ. ម. អសារេ ធិចក្ក្រេ ធម្មយេ ចក្ក្រេ ច ច ។ ២ ឧ. ម. វត្តិទ្ធជា ។
៣ ឧ. ម. ធិក្កិមនំ សមាធានំ វត្តិ វិ បារិវាសិតា ។ ៤ ឧ. អញ្ញាបារហា យោ ចាមិ សម្ពេទ្ធ
ធម្មយោ ចុច ។ ៥ ឧ. ម. បារិវាសិតេសុ ។ ៦ ឧ. ម. សមម្ពំ វត្តិទ្ធជាសុ ។ ៧ ឧ. ម.
វេទសិ ។ ៨ ឧ. ម. សមាសមាគិ ។

ចក្ក្រេមាលីវេនដី (មិនត្រូវចក្ក្រេម) រលីចិចក្ក្រេមាឡិយ មិន
ប្រាណាវេមខីធិបារិវាសិតក្កុ វេលបាសំពាធិក្កុ កម្មវេល
មានបារិវាសិតក្កុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើយជាគម្ម ប្រជីសត្រួត
ការដាច់ក្រី និងការជម្រុចបារិវាស ប្រជីអនុញ្ញាតការដាច់ក្កុ
និងការសមាគមក្កុពំនិខេ បារិវាសិតក្កុ ប្រជីដីកល់គ្នា
សូម្បីមូលាយបារិវាសិតក្កុ មាណស្ការហាភិក្កុ មាណស្កុច-
ិតក្កុ អញ្ញាបារហាភិក្កុ កិច្ចប្រជីនី តាមខ័យវេលាស្ម័នី ។
ឆ្ងាយវេលា ។ ការដាច់ក្រីពំនិឡាយ របស់បារិវាសិត
ក្កុបាន ៣ របស់មាណស្កបារិកាមាន ៤ មិនស្មើគ្នាទេ មួយ
ទៀត កិច្ចអនុញ្ញាតមាន ៣ ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វវិថុ ។ ។ គម្ម
ពំនិពិវ ជាគម្មប្រវិចារ ។ គម្មពំនិ ពុំវេលាសេសសល់
កិច្ចស្មី ។ គម្ម ។

សម្មបាយក្ខន្ធកិ

សម្មបាយក្ខន្ធកិ

[៣៧៧] តេជ សមយេន តុន្តោ ភកវំ សារត្ថិយំ
វិហារតិ ជេនវេន អបាធិបិណ្ឌិកស្ស អាណេ ។ តេជ
ទោ ធន សមយេន អាធិស្ឋា ឧទាយិ ឯកំ អាចត្តិ
អាធិដ្ឋា ហោតិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ ។
សោ ភិក្ខុនំ អាណេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាចត្តិ
អាធិដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ កមំ ទុ
ទោ ធយា ធិបិណ្ឌិកត្ថនំ ។ តេ ភិក្ខុ(១) ភកវតោ ឯកមត្ថំ
អាណេសិ ។ តេជហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេពំ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ញាតិកាយ សុត្ត
និស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទាត្ថំ ទេតុ ។

[៣៧៨] ឯវត្ថុ ធន ភិក្ខុវេ ធាតតំ ។ តេជ ភិក្ខុវេ
ឧទាយិទា ភិក្ខុនោ សង្ឃំ ឧបសង្កតិក្ខា ឯកំសំ ឧត្តរា
សង្កំ កាវត្ថា វុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ ចារេ វុទ្ធា ឧត្តដិកំ
និសិទ្ធា អភ្ជលី ធម្មហោត្ថា ឯវេស្ស វចនីយោ អហំ
កទេ ឯកំ អាចត្តិ អាធិដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

[៣៧៧] សម័យនេះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ត
ជេននាមរបស់អោចចិណ្ឌិកស្សដ្ឋិ ទៀតក្រុងសាវត្ថិ ។ វេលានោះឯង
ឧទាយិមានកាយៗ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ(១) កែមិន
បានចំពោះទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃ
ការសា ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានចំ
ពោះទុក ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រកិច្ចដ្ឋិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្តីដូច
ទៅក្រាបចង្អុលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ មើលដូច្នោះ សង្ឃត្រូវឱ្យមានក្តី ៦ ក្រើរដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ
អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះទុក ។

[៣៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ឃៈ
ធ្វើសិស្សាមាតិ រួចសំពះបាទភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោង
ដួងអភ្ជលីវាទ្យំនី ហើយពោលយ៉ាងនេះថា ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានចំពោះទុកទេ

• អាចត្តិព្រះបាទជាបិណ្ឌិកត្ថនំ ហៅថា សញ្ញាតិក, ការព្រះសង្ឃសុត្តនិស្សដ្ឋិ
ហៅថា សុត្តនិស្សដ្ឋិ ។

១ តេ ភិក្ខុនិ ឧទាយិ ឧទាយិឧទាយិឧទាយិ ៥ ទិស្សតិ ។

២២៧

សម្មាសម្ពុទ្ធ ពាក្យបទ

អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ កន្ថេ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ
 មាណត្តំ យាពាមិ ។ អហំ កន្ថេ ឯតំ អាចត្តិ អាចដិ
 សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដិ អប្បជិច្ឆន្តំ ទុតិយម្យំ សោហំ
 កន្ថេ(១) សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាពា-
 មិ ។ អហំ កន្ថេ ឯតំ អាចត្តិ អាចដិ សញ្ញាតិកំ
 សុត្តនិស្សដិ អប្បជិច្ឆន្តំ ទុតិយម្យំ សោហំ កន្ថេ(២) សង្ឃំ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាពាមិ ។

[៣៧៧] ត្បុរ្តនំ កិក្ខុណា បដិទេសនំ សុដ្ឋេ
 ញាបេតនោ សុណតុ មេ កន្ថេ សុដ្ឋេ អយំ ទុណយិ
 កិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចដិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដិ
 អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាពាមិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សុដ្ឋេ ទុណយិស្ស

១ ទុតិយម្យំ កន្ថេ ។ ២ សោហំ ទុតិយម្យំ កន្ថេ ។ ៣ ទុតិយម្យំ កន្ថេ ។

៤ សោហំ ទុតិយម្យំ កន្ថេ ។

បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។
 បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំក្រវាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ
 តែមិនបានចំណុះទុកទេ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង
 ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិន
 បានចំណុះទុកថាសម្រេចពីលើផលផង ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំក្រវា
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ តែមិនបានចំណុះទុកទេ បតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបានចំណុះទុក គាត់សម្រេច
 ផលផង ។

[៣៧៨] កិក្ខុម្ហានុសម្រេចនិល ក្រវាត្តិសង្ឃា បតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ថ្មុំ (ផ្សំ) នៃ ខាយិកិក្ខុនេត្រាភាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ តែមិនបានចំណុះទុកទេ ខាយិកិក្ខុនេត្រាមកសូម
 ទានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដិ ដែល
 មិនបានចំណុះទុក ។ ចើងប្រទេសកាលគួរដេញសង្ឃាហើយ សង្ឃក្រវាត្តិ

កិច្ចុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាញាតិកាយ សុត្តា-
 វិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ធម្មេយ្យ ។
 ឯសា ញត្តំ ។ សុណាតុ មេ កង្ក សង្កោ អយំ
 ទុនាយំ កិច្ចុ ឯកំ អាចត្តិ រាចដ្ឋិ សាញាតិកំ សុត្តា-
 វិស្សដិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាញាតិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធា-
 រត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។ សង្កោ ទុនាយំស្ស កិច្ចុយោ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាញាតិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា
 អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ធម្មេយ្យ ។ យស្សាយស្សោ
 មមតិ ទុនាយំស្ស កិច្ចុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាញាតិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ
 មាណត្តស្ស ធារត្តំ ។ សោ កុស្តាស្ស យស្ស មត្តមតិ
 ។ សោ អាសេយ្យ ។ ទុតិយេវម្យំ ឯតមត្តំ រាមិ ។
 សុណាតុ មេ កង្ក សង្កោ អយំ ទុនាយំ កិច្ចុ ឯកំ
 អាចត្តិ រាចដ្ឋិ សាញាតិកំ សុត្តាវិស្សដិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ
 ។ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាញាតិកាយ
 សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។

មាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ ។ ឯតិក្រប្រាស
 សង្កំដ្ឋិមេ មូមសង្កំស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះភាចត្តិ ។
 ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះ
 មកសូមមាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តា-
 វិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្កំកិច្ចុ មាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ
 ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ភាចត្តិមាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាញាតិក-
 សុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ភាចត្តិដលំ លោកមានពាយុស្ស
 ណា លោកមានពាយុស្សនោះភាចត្តិស្រៀម បើមិនទាន់ចិត្តដលំ លោកមាន
 ពាយុស្សណា លោកមានពាយុស្សនោះភាចត្តិស្រៀម ។ ខ្ញុំ ពេល
 សេចក្តីនេះជាគ្រប់ពីរជន ។ ឯតិក្រប្រាសសង្កំដ្ឋិមេ មូមសង្កំ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះមកសូមមាណត្តំ ក្រតិដលំ សង្កំ
 ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាញាតិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឃ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ
 សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទាន្តំ
 មាធន្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខុទ្ទកំ ឧបាយិស្ស
 ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទាន្តំ បាធិត្តស្ស ទានំ
 សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តុទតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 កតិយម្ហិ ឯកមត្តំ វេយ្យំ ។ សុណាតុ មេ ភិក្ខុ
 សង្ឃ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទាន្តំ មាធន្តំ យោ ទតិ ។ សង្ឃ
 ឧបាយិស្ស ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ជេ-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទាន្តំ
 មាធន្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខុទ្ទកំ ឧបាយិស្ស
 ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទាន្តំ បាធិត្តស្ស ទានំ
 សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តុទតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សង្ឃកិច្ចបទន្ត ៦ ពត្រីផលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិ-
 កំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧត្តុ ។ កិរិយាឱ្យបទន្ត ៦ ពត្រី
 ផលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានចំពោះឧត្តុ ភាវចិត្តផលំលោកមានកាយុក្កណា លោកមាន
 កាយុក្កនោះ កប្បិស្សៀម វេទិមនាចំពោះផលំលោកមានកាយុក្កណា
 ទេ លោកមានកាយុក្កនោះ កប្បិស្សៀម វេទិមនាចំពោះផលំលោក
 នេះកាយុក្កចំពោះផលំ ។ ចតិគ្រូស្រសង្ឃកិច្ចប្រើស សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ (ស្រ្តី)និទាយិក្ខុនោះ ព្រូកពត្រី ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ កែ
 ចំពោះឧត្តុចំពោះឧត្តុនោះ ឧបាយិក្ខុនោះ មកសូមបទន្ត ៦ ពត្រីនិមិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះ
 ឧត្តុ ។ សង្ឃ កិច្ចបទន្ត ៦ ពត្រីផលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧត្តុ ។ កិរិយាឱ្យ
 បទន្ត ៦ ពត្រី ផលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧត្តុ ភាវចិត្តផលំលោកមានកាយុក្ក
 ណា លោកមានកាយុក្កនោះ កប្បិស្សៀម និងភាវចិត្តផលំលោក
 មានកាយុក្កណាទេ លោកមានកាយុក្កនោះ កប្បិស្សៀម វេទិមនាចំពោះផលំ ។

វិសេសនិក បុណ្យវង្ស

ដំនួំ សាស្ត្រន ខនាយិស្ស គិក្កុយ ឯកិស្ស អាចត្តិ-
យា សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ
នាវត្តំ វាជត្តំ ខបតិ សង្ឃស្ស កស្ស តុល្លិ ។ ឯវមេតំ
នាយាមិកំ ។

[៣៧០] សោ ចិណ្ណាណនត្តា គិក្កុយ ព្រះពោធិសិ
អហំ អាស្រ័យ ឯកំ អាចត្តិ វាចដ្ឋិ សញ្ញតិកំ សុត្ត-
និស្សន្ទិ អប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ វាវត្តំ
នាវត្តំ យាចិ កស្ស វេ សាស្ត្រំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ វាវត្តំ
នាវត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ណាណនត្តា កនំ ទុ ខោ
អយា ចដិច្ចនិក្ខន្ធិ ។ តេ គិក្កុយ(*) កតាតោ ឯកមន្តំ
អាណេចសុំ ។ តេធមិ គិក្កុយ សង្ឃំ ខនាយិ គិក្កុ
អន្តតុ ។

[៣៧១] ឯវត្ត បទ គិក្កុយ អន្តតត្តា ។ តេធម

គិក្កុយ ខនាយិយា គិក្កុយ សង្ឃំ ខបស្ត្រនិក្ខន្ធិ

១ ខ. វ. យោគាសុ តេ គិក្កុយ បទ្ធាយំ ១ ទិស្សនំ ។

វិសេសនិក បុណ្យវង្ស

នាខត្ត ១ ពត្រិវេសសសិក្ខុបានឲ្យដល់ខោយិកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទុកនិក្ខុ គាត់ចិក្កុដល់សង្ឃហើយ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមលំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
អាណាស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៧២] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសម្លឹងមាតិកាហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
គិក្កុយនិក្ខុយថា ខែអាស្រ័យ ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
ដែលមិនបានចំទុកនិក្ខុ ខ្ញុំនោះបានសូមមាតិកា ១ ពត្រិវិសិសិក្ខុ ចំពោះ
អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទុកនិក្ខុ សង្ឃ
និក្ខុនិក្ខុមាតិកា ១ ពត្រិវិសិសិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្ត-
និស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទុកនិក្ខុហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រតិក្ខមាតិកាហើយ
តើខ្ញុំប្រក្រតិយ្យនិក្ខុនិក្ខុនោះ ។ គិក្កុយនោះ ក៏និយាយសម្តីនិក្ខុនិក្ខុ
បង្គំទូលព្រះមាតិកា ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាប់ថា ខ្ញុំលក្ខនិក្ខុនិក្ខុយ
បើដូច្នោះ សង្ឃចូលរួមព្រះមាតិកា(១) ដល់ឧទាយិកិក្ខុនោះ ។

[៣៧៣] ខ្ញុំលក្ខនិក្ខុនិក្ខុយ សង្ឃត្រូវធ្វើអត្តាទក្សយ៉ាងនេះ ។
ខ្ញុំលក្ខនិក្ខុនិក្ខុយ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើ

១ ពាក្យថា អត្តាទក្ស បាទនាមន្តដែលសង្ឃយោគយោងសិទ្ធិកិក្ខុមា ជាបាតក្តីក្តីវិញ ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣

ឯកំសំ ឧត្តរសង្កំ កាវិក្ខា វុទ្ធកំ កំភ្នំ ឯ ខានេ វុទ្ធិក្ខ
 ឧត្តរសង្កំ ឯសំវិទ្ធិក្ខ អញ្ញាសី បក្កហោត្វា ឯវមស្ស វុទ្ធ-
 ឯយោ អហំ កន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្កំ ឯកំស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ធាវត្ថំ មាធាត្ថំ យាថិ ។ តស្ស មេ សង្កំ ឯកំស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ធាវត្ថំ មាធាត្ថំ អនាសិ ។ សោហំ កន្ត ចំណ្ហា មាធាត្ថោ
 សង្កំ អញ្ញាសី យាថាថិ ។ អហំ កន្ត ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ
 សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធាវត្ថំ មាធាត្ថំ យាថិ ។ តស្ស
 មេ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធាវត្ថំ មាធាត្ថំ អនាសិ ។
 សោហំ ចំណ្ហា មាធាត្ថោ ទុក្ខយស្ស កន្ត សង្កំ អញ្ញាសី
 យាថាថិ ។ អហំ កន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិ-
 កំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្កំ ឯកំស្សា

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣

ឧត្តរសង្កំ វុទ្ធិក្ខ ឧត្តរសង្កំ ហើយសំពះ កាវិក្ខុ យាសំ វុទ្ធិក្ខ យ វុទ្ធិក្ខ យ
 ប្រាហេតិ ឧត្តរសង្កំ វុទ្ធិក្ខ ហើយ តោលយាសំ វុទ្ធិក្ខ យ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំ ក្រវាចក្ខ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ កែមិនបានបិទបំបាំង
 ទុកទេ ខ្ញុំ ខ្លះបានសូមមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ចំពោះអាចក្ខ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ សង្កំ កំ បានឱ្យ
 មានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ខ្លះខ្លះ ចំពោះអាចក្ខ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ បតិក្រព្រះសង្ឃចម្រើន ខ្ញុំ ខ្លះបានប្រព្រឹត្ត
 មានក្នុង ហើយ (អង្គ) មកសូមអញ្ជាញមន្ត្រីសិស្ស ។ បតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ក្រវាចក្ខ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ កែមិន
 បានបិទបំបាំងទុកទេ ខ្ញុំ ខ្លះបានសូមមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ចំពោះអាចក្ខ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ សង្កំ កំ
 បានឱ្យមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ខ្លះខ្លះ ចំពោះអាចក្ខ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិក-
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ខ្លះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុង ហើយ មកសូមអញ្ជាញមន្ត្រីសិស្ស ជាគម្របតិ
 ដ៏ដ៏ ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ក្រវាចក្ខ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កសុត្តរិស្សដ្ឋិមិនបានបិទបំបាំងទុក ខ្ញុំ ខ្លះបានសូមមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស

អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចនាយ ទាវត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ កស្ស មេ សង្កេត
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចនាយ ទាវត្តំ មាទត្តំ អនាសិ សោចំ ចិណ្ណា-
 មាទត្តា ភតិយម្បិ កន្តេ សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចាមិគំ ។

[៣៨២] ព្យុត្តេន ភិក្ខុនា បដិទេសនេ សង្កេត ញា-
 យេនញា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេត អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ
 សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ទាវត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្កេត
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ទាវត្តំ មាទត្តំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាទត្តា សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចាមិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្កេត ឧទាយិ ភិក្ខុ
 អន្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេត
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា

ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្ឃកំបានឱ្យមានក្នុង កម្រិតដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ចំពោះសង្ឃកំបានឱ្យមិន ខ្ញុំនោះ
 បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបវិញ មកសូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្របបិ
 ជនជន ។

[៣៨២] ភិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រកិពល ក្រុមផ្សំនៃសង្ឃកំ ចំពោះសង្ឃ-
 សង្ឃកំបានឱ្យមិន សូមសង្ឃកំចំខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនោប្រកិពលកំ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោមក
 សូមមានក្នុង កម្រិតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឱ្យមានក្នុង កម្រិតដល់ឧទាយិភិក្ខុ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ឧទាយិភិក្ខុនោបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបវិញ មកសូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ។
 បើកម្មនៃការសង្កេតដល់សង្ឃកំវិញ សង្ឃកំក្នុងអញ្ជូនកម្មចំពោះឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ ។ នេះជាការផ្សំនៃសង្ឃកំផ្សំផង ។ ចំពោះសង្ឃកំបានឱ្យមិន សូម
 សង្ឃកំចំខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនោប្រកិពលកំ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោបានមកសូមមានក្នុង កម្រិត

សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្ប្តិយា អប្បជិច្ឆាយ ឆាន្តំ
 មាណសំ យោ ចំ ។ សង្ខេប ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ ខោ ឯកិស្ស
 អាចត្តិយា សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្ប្តិយា អប្ប-
 ជិច្ឆាយ ឆាន្តំ មាណសំ ។ សោ ចិណ្ណមាណសំ
 សង្ខេប អង្គាទំ យោ ចតិ ។ សង្ខេប ឧទាយិ ភិក្ខុ អង្គ-
 តិ ។ យស្ស យស្សតោ ឧបតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ ខោ
 អង្គាទំ សោ ឧទ្ធិស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ មា-
 សយ្យ ។ ធុតិយស្ស ឯកអង្គំ វិនាសំ ។ សុណត្ថ មេ
 កន្តេ សង្ខេប អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្ប្តិយា អប្បជិច្ឆាយ សោ សង្ខេប
 ឯកិស្ស អាចត្តិយា សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្ប្តិយា
 យោ អប្បជិច្ឆាយ ឆាន្តំ មាណសំ យោ ចំ ។ សង្ខេប
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ ខោ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សេនាបតី-
 នាយ សុភ័ក្តិស្ប្តិយា អប្បជិច្ឆាយ ឆាន្តំ មា-
 នសំ ។ សោ ចិណ្ណមាណសំ សង្ខេប អង្គាទំ
 យោ ចតិ ។ សង្ខេប ឧទាយិ ភិក្ខុ អង្គតិ ។ យស្ស-
 យស្សតោ ឧបតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ ខោ អង្គាទំ សោ

នីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយសុភ័ក្តិស្ប្តិយា ដែលមិនបាន
 ចំពោះទុក សង្ខេបបានឲ្យមានខ្ពង់ កម្រិតដល់ទុក ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយសុភ័ក្តិស្ប្តិយា ដែលមិនបានចំពោះទុក រហូតដល់ ។
 ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរហូត មកសូមអញ្ជូនកម្មនីសិស្ស ។
 សង្ខេបកម្មអង្គនៃកម្មចំពោះទុក ។ អង្គនៃកម្មរាជសំទុក យោ ចតិ ភិក្ខុ ភាគ
 ចិត្តដល់លោកមានអាយុក្លាយ លោកមានអាយុក្លាយនោះ គប្បីស្រៀម
 ចំពោះភាគចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លាយនោះ លោកមានអាយុក្លាយនោះ
 គ្រូពេទ្យ ។ ខ្ញុំពាលាសចត្តិ នេះ ជាគម្របចំពោះផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសិរិស្តាចំខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនៃគ្រូអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសេនាបតីនាយសុភ័ក្តិស្ប្តិយា ដែលមិនបានចំពោះទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បានសូមមានខ្ពង់ កម្រិតនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយសុភ័ក្តិ-
 ស្ប្តិយាដែលមិនបានចំពោះទុក ។ សង្ខេបបានឲ្យមានខ្ពង់ កម្រិតដល់ទុក-
 យោ ចតិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយសុភ័ក្តិស្ប្តិយាដែលមិនបានចំពោះ
 ទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរហូត មកសូមអញ្ជូនកម្ម
 នីសិស្ស ។ សង្ខេបកម្មអង្គនៃកម្មចំពោះទុក ។ អង្គនៃកម្មរាជសំទុក យោ ចតិ ភិក្ខុ ភាគ
 ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លាយ លោកមានអាយុក្លាយនោះ គប្បីស្រៀម

តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាលេយ្យ ។ តតិយឡិ
 ឯតមត្តិ វេទមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ កិក្កុ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេតិកំ
 សុត្តិវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តិ
 មាទត្តំ យាមិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុទោ ឯតិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិស្សជ្ជិយា អប្បជិ-
 ច្ឆន្តាយ ធារត្តិ មាទត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាទត្តោ
 សង្ឃំ អត្តានំ យាមតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ អត្តេតិ ។
 យស្ស យស្សតោ ឧមតិ ឧទាយិស្ស កិក្កុទោ អត្តានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាលេយ្យ ។
 អត្តិកោ(១) សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមតិ ធាយោមតិ ។

[៣៨៧] តេន ចោ ចេ សមយេន អាយស្មា
 ឧទាយិ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជោ ហោតិ សញ្ចេតិកំ
 សុត្តិវិស្សជ្ជិ ឯតាហាប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ កិក្កុនំ អាពោច-
 សិ អហំ ហតុសោ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេតិកំ

នោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គណា។ លោក
 មានកាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ចែង
 ធន ។ បតិគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំព) ឧទាយិកិក្កុនេះ
 ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តិវិស្សជ្ជិ តែមិនបានបំប៉នទុក ឧទា-
 យិកិក្កុនោះ បានសូមមានក្នុងព្រឹទ្ធិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេ-
 តិកសុត្តិវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបំប៉នទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានក្នុង
 ព្រឹទ្ធដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តិវិស្សជ្ជិ ដែល
 មិនបានបំប៉នទុករួចហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុង
 ហើយ មកសូមក្នុងកម្មវិធីសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើក្នុងកម្ម ចំពោះឧទាយិ-
 កិក្កុ ។ អត្តានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្កុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គណា
 លោកមានកាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុ
 អង្គណា។ លោកមានកាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើ
 អត្តានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្កុ អត្តានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមប៉ោសេចក្តីនេះទុក ដោយភាកា
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៧] សមយេនានឯនិ ឧទាយិមានកាយុ ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ចេតិកសុត្តិវិស្សជ្ជិ ហើយមិនបានបំប៉នទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះបាន
 ប្រាប់ដល់កិក្កុទាំងទុកយោង វិទាសោ ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេតិក-

១ ១. ៨- អត្តិកោ ។

សុត្តនិស្សន្និ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្នំ កតំ ទុ ខោ មយា បដិ-
ចជ្ជិតត្ថន្នំ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្ករោ ឯកមត្តំ អារាមេសុំ ។
តេ ធម៌ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ទុណយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហ-
ឃ្មដិច្ចន្នាយ ឯកាហបវិវាសំ ទេតុ ។

[៣៥២] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ ធម៌តោ ។ តេ ធម៌
ភិក្ខុវេ ទុណយំនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ទុបសន្តមិត្តា ឯកំសំ
ទុត្តាសន្តំ កវិត្តា វន្ត្រា ភិក្ខុនំ ទាម វន្តិត្តា ទុត្តដិ-
កំ ទិសំទិត្តា អត្ថសី បទ្ធកមេត្តា ឯវមស្ស វចនំយា
អហំ កន្តេ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្ត-
និស្សន្និ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្នំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហ-
ឃ្មដិច្ចន្នាយ ឯកាហបវិវាសំ យា ចាមិទិ ។ ទុតិយម្បិ
យា ចិត្តោ ទុតិយម្បិ យា ចិត្តោ ។

[៣៥៣] ត្បាត្តេ ភិក្ខុនា បដិទេសេន សិវ្បោ
ញារេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ទុណយំ

សុត្តនិស្សន្និ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រគល់ភ្នំដូចម្តេចទៅ ។
ភិក្ខុព័ន្ធនា កំខំយកសេចក្តីខ្ញុំក្រាបចង្អុលសង្គ្រោះទានស្រែកាត ។ ត្រេ
សន្តិទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលក់ភ្នំព័ន្ធហើយ ចើង្ក្រោះ សង្ឃត្រូវឱ្យឯកាហ-
បវិវាស (បវិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ទុណយំភិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេ-
តិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលបានចំទុំទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៥៤] ខ្ញុំលក់ភ្នំព័ន្ធហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ខ្ញុំល
ក់ភ្នំព័ន្ធហើយ ត្រូវទុណយំភិក្ខុនាចូលទៅរកសង្ឃ ហើយភ្នំទុត្តាសន្តិ
ត្រូវឱ្យស្នាម្នាក់ ច្រលំពេទ្យភិក្ខុចាស់ព័ន្ធហើយ ហើយអង្គុយប្រយោជ
ផ្តល់សម្រាប់ភ្នំ ពោលយ៉ាងនេះថា ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ចតិក្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ភិក្ខុវេ) ខ្ញុំខ្លោង មកសូមឯកាហបវិវាសខ្លីសង្ឃ ចំពោះ
អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ទុណ-
យំភិក្ខុនា) ត្រូវសូមជាគ្រប់គ្រងដឹងដឹង ត្រូវសូមជាគ្រប់គ្រងដឹងដឹង ។

[៣៥៥] ភិក្ខុនាខ្ញុំសម្រេចបាន ត្រូវឱ្យសង្ឃថា ចតិក្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ទុណយំភិក្ខុ ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហម្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្មដិច្ចនាយ
 ឯកាហម្មវិកំសំ យាទតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បតុកាលុំ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្មដិច្ចនាយ
 ឯកាហម្មវិកំសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ
 អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហម្មដិច្ចនំ
 សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្មដិច្ចនាយ ឯកាហម្មវិកំសំ
 យាទតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ម្មដិច្ចនាយ ឯកាហម្មវិកំសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សនោ
 ទទតិ ឧទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្មដិច្ចនាយ ឯកា-
 ហម្មវិកំសំស្ស ទានំ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ទក្ខទតិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

សញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះមកសូម
 ឯកាហម្មវិកំសំសង្ឃ សំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ។ ចើកម្មនាគកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរ
 ឡងកាហម្មវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវអាមត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មក
 សូមឯកាហម្មវិកំសំសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហម្មវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯ-
 កាហម្មវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទព្រំទុក ១ ថ្ងៃ ភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុក្នុងណា លោកមាន
 អាយុអង្វីនោះ គប្បីស្រៀម ចើមិនភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុក្នុងណា ទ

សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ ថេ ។
 តតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត
 សង្ឃោ អយំ ទុនាយិ ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ
 សញ្ញោតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ ឯតាហឋ្វិជ្ជន្តាយ សោ សង្ឃ
 ឯតិស្សោ អាចត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 ឯតាហឋ្វិជ្ជន្តាយ ឯតាហឋវិវាសំ យា មតិ ។ សង្ឃោ
 ទុនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតិស្សោ អាចត្តិយា សញ្ញោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯតាហឋ្វិជ្ជន្តាយ ឯតាហ-
 ឋវិវាសំ មតិ ។ យស្សោយស្សោ មតិ ទុនាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯតិស្សោ អាចត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា ឯតាហឋ្វិជ្ជន្តាយ ឯតាហឋវិវាសស្ស ទា-
 ណំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស មត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ជិន្នោ សង្ឃោ ទុនាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតិស្សោ
 អាចត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯតាហ-
 ឋ្វិជ្ជន្តាយ ឯតាហឋវិវាសោ មតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមតិ ទាយាមីតិ ។

លោកមានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្របវិវាទនឹងនឹង ។ ថេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះគម្របបីដងនឹង ។ ចក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ទុនាយិក្ខុនេះ គ្រូអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ហើយចិប្រាំនិទុក១ថ្ងៃ ទុនាយិក្ខុនោះមក
 សូមឯកាហឋវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ
 ដែលចិប្រាំនិទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហឋវិវាសដល់ទុនាយិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលចិប្រាំនិទុក១ថ្ងៃ ។ កាឡិ
 ណហឋវិវាសដល់ទុនាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ ដែលចិប្រាំនិទុក ១ ថ្ងៃ នាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គុណា
 លោកមានអាយុអង្គុនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិននាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ
 អង្គុណាទេ លោកមានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហឋ-
 វិវាស សង្ឃបាទឱ្យដល់ទុនាយិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិក-
 សុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលចិប្រាំនិទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ កាឡិណហឋវិវាសនោះ
 នាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំបាទ
 សេចក្តីនេះទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៣៨៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាណេសេ
 អហំ អាវុសោ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តាយ ឯកាហឃ្មវាសំ យានិ តស្ស មេ សង្ខា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តាយ ឯកាហឃ្មវាសំ អនាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្វន្តំ ។
 ភេ ភិក្ខុ ភកវេតោ ឯកមត្តំ អាណេសេ ។ ភេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ខា ទណយិស្ស ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្ម-
 ដ្ឋិច្ឆន្តាយ តាវត្តំ មាទត្តំ នេតុ ។

[៣៨៧] ឯវត្សា បទ ភិក្ខុវេ ធាតត្វំ ។ ភេន ភិក្ខុវេ
 ទណយិយា ភិក្ខុវេ សង្ខំ ទបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ទត្ត-
 វសន្តំ កវិត្តា វុទ្ធពនំ ភិក្ខុនំ បារទេ វដ្ឋិត្តា ទត្តវិកំ
 វិសិទិត្តា អញ្ចាលិ បត្តយេត្តា ឯវមស្ស វចនិយោ អហំ
 កន្តេ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៣៨៦] ទតាយិភិក្ខុនោ បាទេនបរិវាសហើយ កិ្របាវដលំ
 ភិក្ខុតាំងខ្យាយ វិទ្យាវេសោ វុទ្ធកវិភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទបកស្រុកឯកាហឃ្មវាសនីនិ
 សង្ខំ ចំនោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 សង្ខំ គឺបាទបកស្រុកឯកាហឃ្មវាសនីនិ ចំនោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះ បាទេនបរិវាសប្រហើយ
 វុទ្ធកវិភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះ បាទេនបរិវាសប្រហើយ
 វុទ្ធកវិភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ឱលភិក្ខុតាំងខ្យាយ សង្ខក្រវិញ្ញាយិវាទេ ។ ឱលភិក្ខុ
 តាំងខ្យាយ ត្រូវទតាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ខំ ហើយធ្វើឱក្ខណសង្ខំ
 ទៀតស្មាម្នាក់ រួចសំពះបាទភិក្ខុតាំងខ្យាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
 អង្គុយស្របទៀតរាល់យិវាទេហ បរិវត្តប្រសង្ខំដ៏ចម្រើន វុទ្ធកវិភាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទេន

សុត្តន្តបិដក មគ្គិយនិកាយ

ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ
 ឯកាហឃ្មវិកសំ យាចិ ។ កស្សមេ សង្ឃោ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចន្តាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ អនាសិ ។ សោហំ កន្តេ ចរិ-
 វុត្តចរិកសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកា-
 យ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ ឆានត្ថំ មាណសំ
 យា ចាមិទិ ។ ធុតិយឃ្ម យា ចិកត្ថំ កតិយឃ្ម យា ចិកត្ថំ ។

[៣៧៨] ព្យាគ្គេន កិក្កុយា បដិកាលេន សង្ឃោ
 ញាមេតញោ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ទុណយំ
 កិក្កុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ
 ឯកាហឃ្មវិកសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ទុណយំស្ស កិក្កុយោ
 ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ អនាសិ ។ សោ
 ចរិវុត្តចរិកសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិ-

សុត្តន្តបិដក ពរិយាយិកាយ

សូមមេតាហឃ្មវិកសំ ឯកិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃំ ក៏បានឱ្យឯកាហឃ្មវិកសំ ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានទៅចរិតសរុបហើយ
 មកសូមមាឃ្ម ៦ កម្រិតិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូម ជា
 គម្រប់ពីរដង ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដង ។

[៣៧៨] កិក្កុយោសច្រតិពាល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃំ ចរិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សឹក) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវអាមត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 បានមកសូមមេតាហឃ្មវិកសំ ឯកិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិ-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃំ ក៏បានឱ្យឯកាហឃ្មវិកសំ
 ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានទៅចរិតសរុបហើយ (ឥឡូវ)
 មកសូមមាឃ្ម ៦ កម្រិតិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-

កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណ-
 ត្ថំ យា ធនំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ ទទេយ្យ ។
 ឯសា ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ កាល្ក សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្កុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯ-
 កាហឃ្មដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឯកា-
 ហឃិវិសំ យាទិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិ-
 ស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា
 ហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហឃិវិសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្ត-
 ចិវិសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យា-
 ធនំ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ ទទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ មមតិ ឧ-
 ទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មនាមកាលសមគ្គវេល
 សង្ឃហើយ សង្ឃក្នុងឱ្យមានក្នុង ៦ ក្រដាសឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះ ជាពាក្យ
 ផ្ញើសសង្ឃឱ្យដឹង ។ បតិក្រព្រះសង្ឃក៏បម្រើ មូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សែក)
 ឧទាយិកិក្កុនេះ ក្រុមអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានមកសូមឯកាហឃិវិសំសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យឯកាហឃិវិសំសង្ឃឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានទៅ
 ចិវិស្សចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមទានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យទានក្នុង ៦ ក្រដាសឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យទានក្នុង ៦ ក្រដាស
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ

សម្ពុយបុគ្គល មានតួតែ

សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ មាណស្ស
 នាឯ សោ វុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាសយ្យ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ វតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ សុណាតុ បេ កន្តេ សង្កេ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ យាធិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ អនាសិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ
 មាណស្ស យាធិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ មាណស្ស ធាវត្តំ មាណស្ស
 តោ ឧមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ

សម្ពុយបុគ្គលៈ ការឱ្យមានតួ

ប៉ាន់ទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គិណា លោកមានកាយុ
 អង្គិណា គប្បីស្រៀម (ចើ) មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គិណា
 ខេ លោកមានកាយុអង្គិណា គប្បីពាលទ្រើន ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់គីវេជីវជីវ ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់គីវេជីវជីវ ។
 ចតិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រក) ឧទាយិភិក្ខុនម្រក
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិហើយចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកា-
 ហឃ្មដិច្ចនាយសង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាស្រួច
 ហើយ (ឧទ្យាន) មកសូមមានតួ ៦ ក្រតិដ៏សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានតួ ៦
 ក្រតិដ៏សង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានតួ ៦ ក្រតិដ៏សង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ជារត្តំ មានត្ថុស្ស ឆានំ ។ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ធនុមតិ
សោ កាសេយ្យ ។ ធិង្គំ សុដ្ឋន ទុណយំ ឃ្ម កំត្តុនោ
ឯកេស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
ឥកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ជារត្តំ មានត្តំ ទុមតិ សុដ្ឋន្ស
តស្មា តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ជារយាមិតិ ។

(៣៨៧) ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ កំត្តុនំ អាហារេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ចេនិកំ
សុត្តរិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទំ សោហំ សុដ្ឋំ ឯកេស្ស
អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ឃ្មដិច្ចន្ទាយ ឯកាហឃរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សុដ្ឋោ
ឯកេស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ឯកាហឃរិវាសំ អនាសិ សោហំ
ចរិវុត្តចរិវាសោ សុដ្ឋំ ឯកេស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិ-
កាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ជារត្តំ
មានត្តំ យាចិ តស្ស មេ សុដ្ឋោ ឯកេស្ស អាមត្តិយា
សញ្ចេនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ
ជារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ដល់លោកមានអាយុក្លិនណា លោកមានអាយុក្លិននោះ កញ្ជីស្រៀម មើ
មិនតាមចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លិនណាទេ លោកមានអាយុក្លិននោះ
កញ្ជីរបាលរឿង ។ មានក្នុងក្របី សង្ឃបានឱ្យដល់ទុកយ៉ាងកុំ ចំពោះ
កាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ ការឱ្យ
មានក្នុងនោះក្នុងសង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ខ្ញុំសូមចាំ
សេចក្តីទទេក ដោយភាគារស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៨) ទុកយ៉ាងកុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ ក៏ប្រាប់
ដល់កិច្ចព័ន្ធយាយាម វិទ្យាសាស្ត្រព័ន្ធយាយ ខ្ញុំត្រូវអាចក្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-
ហឃរិវាសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
ចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកាហឃរិវាសនិកសង្ឃនោះ ចំពោះ
កាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
បានទៅចាំវាស្រួចហើយ បានមកសូមមានក្នុង ៦ ក្របីនឹងសង្ឃ ចំពោះ
កាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃ
ក៏បានឱ្យមានក្នុង ៦ ក្របីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះកាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិក-
សុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំពាក់ទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ

កង់ ឬ ទោ មយា បដិច្ចតិក្ខុត្ថំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
ឯតមន្តំ អាណិយេសុំ ។ តេធម៌ ភិក្ខុវេ សង្ខេប ឧបាយ
ភិក្ខុំ អត្តេតុ ។

(៣៧០) ឯវិញ្ញា បធម ភិក្ខុវេ អត្តេតោ ។ តេធម

ភិក្ខុវេ ឧបាយិយា ភិក្ខុយា សង្ឃំ ឧបសង្កម្ភិតា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ កាវិកា វិញ្ញាណំ ភិក្ខុណំ បារទេ វិញ្ញា ឧត្តរាជិតំ
និសំនិក្ខា អញ្ញាលី បត្តិហេតុ ឯវេស្ស វចនិយោ អហំ
កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញេតនំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ
ឯកាហឃ្យដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ
ឯកាហឃ្យវិកាសំ យានី ។ តស្ស មេ សង្ខេប ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ឃ្យដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្យវិកាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
វុត្តបរិកសោ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
កាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ ធាវត្តំ

ភិក្ខុវេ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចការព្រៀត ។ ភិក្ខុចាំនិទោគំនាំយកសេចក្តីនុះ
ប្រាបចន្តិទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិ-
ទាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្បវត្តិអត្តាធម្មចំពោះទាយភិក្ខុចុះ ។

(៣៧០) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ សង្ឃប្រវត្តិអត្តាធម្មយ៉ាងនេះ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្ត-
រាសង្កំ ចៀនស្មាម្នាក់ រួចសំពះទាយភិក្ខុចាំនិទាយ ហើយអង្គុយ
ប្រហោង ផ្តងអញ្ញាលីចៀន ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
ថ្មីត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ថ្មី
នោះ បានសូមឯកាហឃ្យវិកាសង្ឃសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហឃ្យ-
វិកាសង្ឃថ្មីនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
ចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ។ ថ្មីនោះ បានទៅបរិកស្សចរហិយ បានសូម
ទានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

មានត្ថំ យាមិ ។ តស្ស មេ សង្កេត ឯកសិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ
 ធារត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ ។ សោហំ កន្តេ ចិណ្ឌាមានត្តា
 សង្ឃំ អត្តាធំ យាមាមិ ។ មេ ។ ទុតិយម្យិ កន្តេ សង្ឃំ
 អត្តាធំ យាមាមិ ។ អហំ កន្តេ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ
 សញ្ញេតនិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្មដិច្ចនិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មវិវាសំ យាមិ ។
 តស្ស មេ សង្កេត ឯកសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មវិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចរុត្តមវិវាសោ សង្ឃំ ឯកសិស្ស អា-
 ចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចនាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ យាមិ ។ តស្ស មេ សង្កេត ឯ-
 កសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចិណ្ឌាមានត្តា តតិយម្យិ កន្តេ សង្ឃំ អត្តាធំ យាមាមិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ដែលចំពោះប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ ក្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះភាចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្បួនហើយ (ឥឡូវ)
 យកសូមអញ្ជើញសង្ឃ ។ មេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូម
 អញ្ជើញអញ្ជើញសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរផងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ព្រះភាចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំពោះប្រទេស ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ
 នោះ បានសូមដកាចាចិសង្ឃ ចំពោះភាចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យដកាចាចិ-
 កសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះ
 ប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបានទៅចិស្សចេហើយ បានសូមមានត្ថ ៦
 ក្រីនិងសង្ឃ ចំពោះភាចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះ
 ប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ ក្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភា-
 ចត្ថិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះប្រទេស ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្បួនហើយ (ឥឡូវ)យកសូម
 អញ្ជើញអញ្ជើញសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរផងផង ។

សមុបាយព្រហ្ម អន្តរាម

[៣៧០] ត្រូវតែង កិក្ខុនា បដិទារលម សង្ខារ
 ញាបេតាត្វា សុណាតុ មេ កន្លៃ សង្ខារ អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហម្បដិច្ចដ្ឋំ លោ សង្ឃ ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ឯកាហមវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃា ឧទាយិស្ស កិក្ខុ-
 យោ ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្ស-
 ដ្ឋិយា ឯកាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហមវិវាសំ ។ ឧទាយិ ។
 លោ ចវិវុត្តចវិវាសោ សង្ឃ ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ធារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃា ឧទាយិស្ស កិក្ខុយោ
 ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។ លោ
 ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្ឃ អន្តរាមំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 មត្តកស្ស សង្ឃា ឧទាយិ កិក្ខុ អន្តេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លៃ សង្ឃា អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុបាយព្រហ្ម អន្តរាម

[៣៧១] កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិលា ត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំគ) ។ ទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក១៥ ។ ទាយិកិក្ខុនោះបាន
 មកសូមឯកាហមវិវាសនីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក១៥ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហមវិវាសនីទាយ-
 យិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១
 ៥ ហើយ ។ ទាយិកិក្ខុនោះ បានទៅចិវិស្សចរហើយ បានសូមមានភ្លេង
 ពត្រីនីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ១ ៥ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានភ្លេងពត្រីផល់ ។ ទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ៥ ។ ទាយិកិក្ខុ
 នោះ បានប្រព្រឹត្តមានភ្លេងចរហើយ (វិទ្យុវិ)មកសូមកញ្ជាមនីសង្ឃ ។
 បើកម្មមានកាលគួរផលសង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអក្ខរានម្តងចំពោះទាយិ-
 កិក្ខុចុះ ។ នេះជាភាស្យផ្លៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំគ) ។ ទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុ-
 យោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អនា-
 សិ ។ សោ ចរិវុត្តចរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ
 ធារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្ឃំ អញ្ញាចំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ-
 កិក្កុ អន្តេតិ ។ យស្សយស្សតោ មចតិ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ អញ្ញាចំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស មច្ឆាមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្យ ឯកមត្តំ វិហាមិ ។ មេ ។ តតិ-
 យម្យ ឯកមត្តំ វិហាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយិ កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ចេតិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា

ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទស្តម្ភឯកាហឃ្យវិវាសនី
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១
 ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបាទឲ្យឯកាហឃ្យវិវាសនីឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ បាទនៅចរិវាស្សចរិវិយ បាទមកស្តម្ភមាទត្ត ៦ កម្រិតនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 កំបាទឲ្យមាទត្ត ៦ កម្រិតដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
 ិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទ
 ប្រព្រឹត្តមាទត្តចេហើយ (ឥឡូវ) មកស្តម្ភមាទត្តនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ
 កំប្រើកម្រិតមាទត្ត ចំពោះឧទាយិកិក្កុ ។ កម្រិតមាទត្តចល់ឧទាយិកិក្កុ តាម
 ចិត្តដល់លោកមាទត្តកម្រិតណា លោកមាទត្តកម្រិតនោះ គប្បីស្រៀម
 បើមិនតាមចិត្តដល់លោកមាទត្តកម្រិតណាទេ លោកមាទត្តកម្រិតនោះ
 គប្បីពាលឡើង ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផងផង ។ លេ ។
 ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃកំប្រើម
 ស្តម្ភសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឡើង) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
 ិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទមក

អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចនាយ ឯកាហចរិកសំ យាទិ ។ សង្កេ ឧទា-
 យិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចនាយ ឯកាហចរិកសំ
 អនាសិ ។ សោ ចរិក្កុយោសោ សង្កំ ឯកិស្សា អា-
 ចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
 ដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោ ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្កំ អត្តានំ យាទតិ ។ សង្កេ
 ឧទាយិ កិក្កុ អត្តេតិ ។ យស្សយស្សតា មតតិ ឧទា-
 យិស្ស កិក្កុយោ អត្តានំ សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស មត្តុ-
 មតិ សោ កាសយ្យ ។ អត្តិភោ សង្កំ ឧទាយិ កិក្កុ
 មតតិ សង្កំស្ស តស្សា តុណ្ណិ ។ ឯវមតតិ ធារយាមតិ ។

សូមឯកាហចរិកស ទិវសង្កំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ ។ សង្កំកិក្កុយោកាហចរិកសដល់
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត
 ទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅចរិកស្សចរិកយ បានមក
 សូមមាទត្ត ៦ ពត្រីទិវសង្កំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ ។ សង្កំកិក្កុយោមាទត្ត ៦ ពត្រីដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមាទត្តចរិកយ (កិក្កុវិ) មកសូម
 អត្តានម្មទិវសង្កំ ។ សង្កំ កិក្កុអត្តានម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្កុ ។
 អត្តានម្មរបស់ឧទាយិកិក្កុ ភាចចិត្តដល់លោកមាទត្តិណា លោក
 មាទត្តិណានោះ អប្បិស្សៀម ចើមិមភាចចិត្តដល់លោកមាទត្តិណា
 ណាទេ លោកមាទត្តិណានោះ អប្បិស្សៀម ។ សង្កំបានធ្វើ
 អត្តានម្មដល់ឧទាយិកិក្កុហើយ ការធ្វើអត្តានម្ម ភាចចិត្តដល់សង្កំ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្កំស្សៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
 ភាវាស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៧២) តេន ទោ បទ សមយេន អាមស្មា ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិ-
 ស្សដ្ឋិ ភ្នំហឃ្មដ្ឋិ ធីតំ ធម្មដ្ឋិ ធីតំ ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ធីតំ ធម្ម-
 ហឃ្មដ្ឋិ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាភោចេសិ អហំ អាវុសោ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ភ្នំហឃ្ម-
 ដ្ឋិ ធីតំ ធម្មដ្ឋិ ធីតំ ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ធីតំ ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ធីតំ
 កដំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ កកវៈតា ឯ-
 តទត្តិ អាភោចេសិ ។ តេ ធម្មំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកំស្មា អាបត្តិយំ សញ្ញេន ធីតាយ សុត្ត-
 ន្តិស្សដ្ឋិយា ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ធម្មហឃ្មដ្ឋិយា ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ។

(៣៧៣) ឯវញ្ច បទ ភិក្ខុវេ ធាតពោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិ ធា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្ត-
 ភសង្កំ កកវៈតា វុត្តន្តំ ភិក្ខុនំ ហិ ធម វុត្តន្តា ឧត្តន្តិកំ
 ធីសំ ធីតា អញ្ចលី បន្តហេត្តា ឯមស្ស វចនីយោ អហំ
 កន្ត ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិស្សដ្ឋិ
 ធម្មហឃ្មដ្ឋិ ។ សោ ហំ កន្ត សង្ឃំ ឯកំស្មា អាបត្តិយា

(៣៧៤) សម័យនោះឯង ទាយិភិក្ខុនាមាយុត្រូវភាបត្តិ ឧណ្ណោ
 សញ្ញេន ធីតសុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាប់ទុក ២ ថ្ងៃ ចំចាប់ទុក ៣ ថ្ងៃ
 ចំចាប់ទុក ៤ ថ្ងៃ ចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់
 ភិក្ខុទាំងឡាយថា ខែតារុសា ទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវភាបត្តិ ឧណ្ណោសញ្ញេ-
 ន ធីតសុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាប់ទុក ២ ថ្ងៃ ចំចាប់ទុក ៣ ថ្ងៃ ចំចាប់
 ទុក ៤ ថ្ងៃ ចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីទុំទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។
 ព្រះអង្គប្រជុំគ្រាសំ ឱលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្បវេណី
 ហឃ្មដ្ឋិ (ហឃ្មដ្ឋិ ៥ ថ្ងៃ) ដល់ទាយិភិក្ខុ ចំនោះភាបត្តិ ឧណ្ណោសញ្ញេ-
 ន ធីតសុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៧៥) ឱលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃប្បវេណីយ៉ាងនេះ ។ ឱលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទុក្ខកសង្ឃៈ រក្សិវ
 ស្មា ឱល សំពះបាទភិក្ខុនាសំទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោង ផ្តង់សញ្ញា-
 លី ឡើងវិញយ៉ាងនេះ (ធីតសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 ភាបត្តិ ឧណ្ណោសញ្ញេន ធីតសុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ជាហឃ្មដ្ឋិ ធីតសង្ឃ ចំនោះភាបត្តិ ឧ

សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិតតោ
តតិយម្បិ យាចិតតោ ។

[៣៧២] ឡត្តេន ភិក្ខុនោ ចតិសេន សង្ការ
ញ្ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ការ អយំ ឧទាយ
ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាច្ឆិ មញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ សោ សង្កំ ឯកំស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ យាចតិ ។ យនិ សង្កស្ស ចត្តកាប្បំ
សង្ការ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ ឧទាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ កន្តេ សង្ការ អយំ ឧទាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ
អាច្ឆិ សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ
សោ សង្កំ ឯកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទាយ
យាចតិ ។ សង្ការ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្ស

ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយភិក្ខុ
នោះ) ត្រូវសូមជានុប្បាយដើម្បី ត្រូវសូមជានុប្បាយដើម្បី ។

[៣៧២] ភិក្ខុនុកណ្ណាសច្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់ ចតិក្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ភិក្ខុ) ឧទាយភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ
ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយភិក្ខុនោះ
បានមកសូមបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ សង្កំ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ចេតិយមាណស្តរដល់សង្ឃ
ហើយ សង្ឃនូវបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ ឧទាយភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះ
សញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងផ្ទាត់ ។ ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ភិក្ខុ)
ឧទាយភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ
សង្កំ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឃ ក៏បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្ទំ ដល់ឧទាយភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះ

អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហ-
 ម្បដិច្ចនាយ មញ្ញាហមរិកសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 មមតិ ទុណយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ មញ្ញា-
 ហមរិកសស្ស ធានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស មគ្គមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប ឯកមត្តំ វិនាមិ ។ បេ ។
 ទតិយម្ប ឯកមត្តំ វិនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ទុណយិ កិក្កុ ឯកិ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ចេតិ-
 កំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ មញ្ញាហម្បដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា មញ្ញា-
 ហម្បដិច្ចនាយ មញ្ញាហមរិកសំ យាទតិ ។ សង្ឃោ
 ទុណយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ មញ្ញា-
 ហមរិកសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ មមតិ ទុណយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ មញ្ញាហមរិកសស្ស
 ធានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស មគ្គមតិ សោ កាសេយ្យ ។

សញ្ចេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ វដ្ត ។ ការឲ្យបញ្ជាចាចិ-
 កសម្រស់ទុកយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំណុំទុក ៥ វដ្ត គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណា លោកមានអាយុ
 កន្លងនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណាទេ
 លោកមានអាយុកន្លងនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។
 ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (អ្វីក) ទុកយកិក្កុនេះ ត្រូវតា-
 មត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុំទុក ៥ វដ្ត ទុកយកិក្កុ
 នោះ បាមកសូមបញ្ជាចាចិកសម្រស់សង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
 តិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ វដ្ត ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ជាចាចិកសម្រស់
 ទុកយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំ
 ទុក ៥ វដ្ត ។ ការឲ្យបញ្ជាចាចិកសម្រស់ទុកយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ចេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ វដ្ត គាប់ចិត្តដល់លោកមាន
 អាយុកន្លងណា លោកមានអាយុកន្លងនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់
 លោកមានអាយុកន្លងណាទេ លោកមានអាយុកន្លងនោះ គប្បីពោលឡើង ។

សមុច្ឆយបច្ឆេក ខ្លណាយ បដិកស្សតាយាតា

និរោធ សង្ខារ ឧបាយិក្ស កិក្ខុនោ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
ដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ខស្ស តស្មា
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

(៣៧៤) សោ បរិសុត្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ ។ សោ កិក្ខុនំ
អាហោសេ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ខំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ តស្ស
មេ សង្ខារ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិសុត្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ កតំ ទុ
ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថនំ ។ តេ កិក្ខុ កតវតោ
ឯតមត្តំ អាហោសេ ។ តេនហិ កិក្ខុវេ សង្ខារ

សមុច្ឆយបច្ឆេកៈ ការសុខមុលយបដិកស្សតា

បញ្ចាហបរិវាស សង្ខារាមត្យវលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការឱ្យបញ្ចាហ-
បរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ខ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ខស្សៀម ។
ខ្ញុំសូមបរិសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៧៥) ឧបាយិក្ខុនោ កំពុតិវេបរិវាស កិក្ខុវេអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិច្ចាដិទុកទេ ។
ឧបាយិក្ខុនោ បានប្រាប់ដល់កិក្ខុជាដ្ឋានយថា នៃការសាវ័និទ្ធករយ
ខ្ញុំព្រះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ខ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ខក៏បានឱ្យបញ្ចា-
ហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុតិវេបរិវាស កិក្ខុវេអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិច្ចាដិទុកទេ គឺខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ កិក្ខុជាដ្ឋាននោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះទៅប្រាប់បង្គំ
ទូលព្រះមាតាព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្លួនកិក្ខុជាដ្ឋានយ

ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោ-
តិណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
បដិកស្សតុ ។

(៣៧៦) ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្ស-
តព្វោ ។ កេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីយា ភិក្ខុយា សង្ឃ
ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កវិញ វន្តាឯ ភិក្ខុឯ
ចារេ វន្តិញ ឧត្តរាឯកំ ឯសំនិញ អញ្ចាសំ បត្តិយេន្ទ
ឯវេស្ស វនិយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ
សព្វោតិណិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោតិណិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យេវេ ។
តស្ស មេ សង្កោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោតិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ អនាសំ ។ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាមត្តិ អាមត្តិ សព្វោតិណិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ
សោហំ កន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា ។

មេវេន្ទោ សង្ឃប្បទាញ្ញាមាយិកិកុមារាភិក្ខុមូលាបត្តិ (អាមត្តិវេម)
ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតិណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុំ
ចំនុំចំនុំចុកចុះ ។

[២៧៦] មូលភិក្ខុវេនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវទាញ្ញាមាយិកិកុមារ
ភិក្ខុមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ មូលភិក្ខុវេនិទ្ធាយ ត្រូវទាញ្ញាមាយិកិកុមារ
ចូលទៅកេសស្ស ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំ វន្តិស្ថាន ហើយសំពះបុព្វ
ភិក្ខុវេនិទ្ធាយ រួចអង្គុយច្រកហោង ផ្គងអញ្ជាសិទ្ធិវិភាលយ៉ាង
នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិណិ-
កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំនុំចុក ៥ វ័ថ្ង ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស
នីនិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុំ
ចុក ៥ វ័ថ្ង ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-
មត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុំចុក ៥ វ័ថ្ង ។ ខ្ញុំនោះ
កំពុងទៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតិណិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំនុំចុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
សូមឲ្យការទាញ្ញាមាយិកិកុមារាបត្តិវេនិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញាភិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទាមិតំ ។ ទុក្ខយម្យំ យាទិតត្វា ភតិយម្យំ យាទិតត្វា ។

(៣៧៧) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិកលេន សង្កេ ញ្ញា-
បេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ អយំ ឧទាយំ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញាភិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ញា-
ហម្បដិច្ចនំ សោ សង្កំ ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញាភិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហម-
វិវាសំ យាទិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សន
អាបត្តិយា សញ្ញាភិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហ-
ម្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហមវិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសញ្ញា
អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញាភិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
អប្បដិច្ចនំ សោ សង្កំ អន្តរ ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញា-
ភិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាទិតំ ។ យទិ សង្កំ ប្ប បត្តកលំ សង្កេ ឧ-
ទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញាភិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនយ្យ ។

ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។ (ឧទាយិក្ខុ
នោះ) ត្រូវស្រូមជាគម្រប់ពីរជនផង ត្រូវស្រូមជាគម្រប់បីជនផង ។

[៣៧៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្នាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្កេ បពិត្រព្រះ

សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឡើង) ឧទាយិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិក្ខុនោះ បុរសម្នាក់
បញ្ញាហមវិវាសនិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ គឺបុរសម្នាក់បញ្ញាហមវិវាសនិសង្ឃ ឧទាយិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ឧទាយិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
ភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុះទុកទេ ទើបឧទាយិក្ខុនោះ សូមផ្លូវការ
ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំណុះសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។ បើកម្មមានកាយគួរ
ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ គួរពាញឧទាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។

ឯសា ព្រះត្រៃ ។ សុណាតុ មេ កន្ត្រៃ សង្ឃ អយ្យ
 ឧទាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សុញ្ញតិកំ
 សុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ចត្តាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃ ឯកំស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា ចត្តា-
 ហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ចត្តាហឃ្មវិកាសំ យាថិ ។ សង្ឃ
 ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញតិ-
 កាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ចត្តាហ-
 ឃ្មវិកាសំ អនាសិ ។ សោ ចរិសនោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញតិកំ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ឃ អន្តរា ឯកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ
 សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ បដិកស្សនំ
 យាថតិ ។ សង្ឃ ឧទាយ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកំស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អឃ្ម-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ បដិកស្សនំ ។ យស្សយស្សតោ
 ឧមតិ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ
 បដិកស្សនា សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ

រោ ជាតាក្សត្រ្យ្យនិសង្ឃឲ្យដឹង ។ ចត្តាគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ច្បង) ឧទាយភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ
 ហើយចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយភិក្ខុនោះ បានសូមចត្តាហឃ្មវិកាស
 និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុច
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យចត្តាហឃ្មវិកាសដល់ ឧទាយភិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទ-
 ាយភិក្ខុនោះ កំពុងនៅចរិកស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញ-
 តិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុចទុកទេ ឧទាយភិក្ខុនោះ ក៏សូម
 ឲ្យការពារព្រាមពងក៏ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក ។ (ដទៃ) ។
 សង្ឃតាញឧទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក ។ ការពារ
 ឧទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក គាប់ចិត្តដល់លោក
 ពាននាយុអន្តរា លោកពាននាយុអន្តរានោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់
 ចិត្តដល់លោកពាននាយុអន្តរាទេ លោកពាននាយុអន្តរានោះ គប្បីពាល

សមុទ្រយក្កតា មូលាយ បដិកស្សត

កាលេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេ អយំ ធុតា-
 យំ កិក្កុ ឯតំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ញោតនិកំ សុក្កវិស្ស-
 ដ្ឋិ មញ្ញាហម្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ
 មញ្ញាហម្បវិកសំ យាទិ ។ សង្ខេ ធុតាយិស្ស កិក្កុ ថោ
 ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 មញ្ញាហម្បដិច្ចដ្ឋាយ មញ្ញាហម្បវិកសំ អនាសិ ។ សោ
 មវិសន្តោ អន្តក ឯតំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ញោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អម្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ អន្តក ឯតិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អម្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សតំ យាទតិ ។ សង្ខេ
 ធុតាយិ កិក្កុ អន្តក ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អម្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ។ យស្សយស្សតោ មមតំ ធុតាយិស្ស
 កិក្កុ ថោ អន្តក ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អម្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សត

សមុទ្រយក្កតា មូលាយ បដិកស្សត

ទៀត ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរដងដង ។ មេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះ ជាគម្របពីរដងដង ។ បដិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 (ឃ្លីត) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវកាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមមញ្ញាហម្បវិកសង្ខំសង្ឃ
 ចំពោះកាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 សង្ឃ ក៏បានទ្រូបញ្ញាហម្បវិកសង្ខំឧទាយិកិក្កុ ចំពោះកាចក្តី ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 កំពុងខេចរិកស ក៏ត្រូវកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្កុនោះ ក៏សូមទ្រូបកាចក្រមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចក្តីនិសង្ឃ ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃវាញឧទាយិ-
 កិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កាចក្រមកឧទាយិកិក្កុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ភាវចិត្តផលលោកមានអាយុក្នុងលោក

សោ វត្តស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ ភាវសយ្យ ។
 ចដិកស្សតោ សង្កេត ឧទាយ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ(១) ឧត្តម សង្កស្ស វស្សា វត្តស្ស ។
 ឯវគេតំ ចារាយមីតិ ។

[៣៧៨] សោ បរិវត្តចារិកសោ ពានត្តារយោ អន្តរា
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាពោដេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្កំ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហ-
 បរិវាសំ យាចិ វស្ស មេ សង្កេត ឯកស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ

• គំភោ ចំ បដិស្សន្តិច្ឆិ បដិស្សនាតិច ចាហំ អញ្ញេសុ ញាត្តោសុ យេវុយ្យេន
 វិស្សនិ បទេតា យលិមុត្តរវិទយវិទ្ធិយំ ។ យទិ បដិស្សន្តិ បទំ បដិស្សនោតិ ចទេ
 តិយារិសេសនំ សិយា នំ អត្តិភោ សង្ខេប ឧទាយ វិក្ខុនិ អន្តរាយាយា ន សមេវិ
 ឯក្ខន្តិភោតិ ចទស្ស ធីត្តិយារិសេសន្តា ។ យទិ បដិស្សនាតិ ចទំ ឧមតិ បទេ កញ្ចំ
 កហេតុនំ តំ ន យុត្តិ អញ្ញេសុ កញ្ញេសុ ឧចេនិ ចទស្ស កត្តោ អទិស្សនាតុច្ឆេនច្ឆេន្តា
 តស្សា សោ ទុត្តោ ចាហេ អយុត្តយោយេវ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម ដើម្បីគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយភិក្ខុ
 សង្កំ ប៉ានពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទំប៉ាន់ទុកហើយ ការពាក្យនោះ
 គាប់ចិត្តដល់សង្កំ ព្រោះហេតុនោះ ប៉ានជាសង្កំស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ
 សេចក្តីនេះទុក ដោយភាសាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៧៨] ឧទាយភិក្ខុនោះ ប៉ាននៅបរិវាស្សចេញយ គួរដល់មានក្ខតិ
 ស្រូវកេចក្តីទុកក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំទំប៉ាន់ទុក
 ទេ ។ ឧទាយភិក្ខុនោះ គឺប៉ានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា តែការសាតាំង
 ទុកយ ខ្ញុំស្រូវកេចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទំប៉ាន់ទុក ៤
 ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ប៉ានសូមបញ្ជាបាបរិវាសនិសង្កំសង្កំចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទំប៉ាន់ទុក ៤ ថ្ងៃ សង្កំគឺប៉ានបញ្ជាបាបរិវាស
 ដល់ខ្ញុំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទំប៉ាន់ទុក ៤ ថ្ងៃ

សុត្តន្តបិដក មូលាយ បដិសន្ធិសម្ពោធិយោគ

មក្កា ហាមវិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសេនោ អន្តរា ឯកំ
 អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បដិច្ចន្តំ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យោធិ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវត្តិចារិកសោ ធានត្តារ-
 យោ អន្តរា ឯកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតិកំ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ អប្បដិច្ចន្តំ កតំ ទុ ទោ មយា បដិច្ចន្តិកម្មំ ។
 តេ ភិក្ខុ ភក្កវេតោ ឯតមត្តំ អាណេយេសុំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៧៧] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ(១) បដិកស្សិ-
 កញ្ញា ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីយា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧប-
 សង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិញ្ញា វុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ

• ឧទាយីយា មូលាយវេទ មន្តិ ។

សុត្តន្តបិដក កាស្មប្បមូលាយបដិកស្សត

ថ្មំនោះ កំពុងនៅចារិកស ក៏ត្រូវតាមគ្នា ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កស្មក្កវិស្សជ្ជិ តែមិនបានចំណុំទុក ថ្មំនោះ សូមការពារញ្ញាមកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិទីនិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្មក្ក-
 វិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានចំណុំទុក សង្ឃក៏បានពារថ្មំនោះ មកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្មក្កវិស្សជ្ជិ ដែល
 មិនបានចំណុំទុក ថ្មំនោះ បាននៅចារិកសរួចហើយ គួរដល់មានក្ក
 ក៏ត្រូវតាមគ្នា ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្មក្កវិស្សជ្ជិ តែមិនបានចំ
 ណុំទុក គឺថ្មំត្រូវប្រតិបត្តិផ្លូវមេចៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយក
 សេចក្តីនេះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរពារពារទាយភិក្ខុ មកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្មក្កវិស្សជ្ជិ ដែល
 មិនបានចំណុំទុកចុះ ។

[៣៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវពារពារទាយភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្កិ យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះ
 ចូលទៅកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តកសង្ឃទៀនិស្សាមាស ហើយសំរេចពុទ្ធ

វិធីបរិសោធន៍ បុណ្យវត្ត

ចាន វត្តិកា ឧត្តរិកា វិសិទ្ធិកា អញ្ជូលី បត្តិហេតុ
 ឯវេស្ស វត្តិយោ អហំ កន្លែ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ជាហឃរិកំ សំ យា ធី ។
 កស្ស មេ សង្ឃ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ជាហឃរិកំ សំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិសុទ្ធា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យា ធី ។ តំ មំ សង្ឃ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូ-
 លាយ បដិកស្ស ។ សោហំ បរិក្ខត្តបរិកំ សោ ខានត្តរ-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ កន្លែ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស

វិធីបរិសោធន៍ បុណ្យវត្ត

កិក្ខុបាសំ ពិសិទ្ធិកា ឧត្តរិកា វិសិទ្ធិកា អញ្ជូលី បត្តិហេតុ
 ឯវេស្ស វត្តិយោ អហំ កន្លែ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ជាហឃរិកំ សំ យា ធី ។
 កស្ស មេ សង្ឃ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ជាហឃរិកំ សំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិសុទ្ធា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យា ធី ។ តំ មំ សង្ឃ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូ-
 លាយ បដិកស្ស ។ សោហំ បរិក្ខត្តបរិកំ សោ ខានត្តរ-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ កន្លែ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស

អាចត្តិយោ សរោតុតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ អប្ប-
ជិទ្ធគ្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យោពាមិទំ ។ ធីតិយម្ប
យោចិត្តា តតិយម្ប យោចិត្តា ។

(៤០០) ឲ្យត្រួត កិក្កុតា បដិកលេខ សង្ខេប ញា-
បេតនោ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ខេ អយំ ខនាយិ
កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សរោតុតិកំ សុត្តនិស្សន្និ
បញ្ចហម្បជិទ្ធគ្នំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ
សរោតុតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ បញ្ចហម្បជិទ្ធគ្នាយ
បញ្ចហមិវាសំ យោចិ ។ សង្ខេ ឧទាយិស្ស កិក្កុតោ
ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សរោតុតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ
បញ្ចហម្បជិទ្ធគ្នាយ បញ្ចហមិវាសំ អនាសិ ។ សោ
បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សរោតុតិកំ
សុត្តនិស្សន្និ អប្បជិទ្ធគ្នំ សោ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាចត្តិយោ សរោតុតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ អប្បជិទ្ធគ-
ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យោចិ ។ សង្ខេ ឧទាយិ
កិក្កុ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សរោតុតិកាយ
សុត្តនិស្សន្និយោ អប្បជិទ្ធគ្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។

ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបាន
ចំណុះទុក ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូមជាកម្រិតបដិវេសិ ត្រូវសូម
ជាកម្រិតបដិវេសិ ។

(៤០០) កិក្កុអន្តរាសម្រិតិល ត្រូវត្រៀមសង្ខេប បដិគ្រប្រា-
សង្ខេបចម្រើន សូមសង្ខេបចំ (ផ្សេង) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១
ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយមិនបានទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ
បានសូមបញ្ចហមិវាស ខីសិសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសរោតុតិក-
សុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ខេ កិក្កុនៃបញ្ចហមិវាស
ផលឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិន
បានទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងនាចារិកស កំពុងអាចត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានចំណុះទុក ។ ឧទាយិ-
កិក្កុនោះ បានសូមការពារមកជាកំពុងមូលាចត្តិខីសិសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ
១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានមិនបានទុក ។
សង្ខេ កិក្កុនៃពញាឧទាយិកិក្កុមកជាកំពុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសរោតុតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានមិនបានទុក ។

សោ បរិវត្តន៍ ឯកសោ មានត្តារយោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្កំ
 អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យា ធាតុ
 យនិ សង្កស្ស ចត្តក្កល្យំ សង្កោ ឧទាយិ កិក្កំ អន្តរា
 ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ អន្ត សង្កោ អយំ ឧទាយិ កិក្ក ឯកំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចញ្ញាហិ-
 ប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្កំ ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញាហិប្បជិច្ឆន្តាយ ចញ្ញាហិ-
 បរិវាសំ យា ធាតុ ។ សង្កោ ឧទាយិស្ស កិក្កោ ឯកស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញាហិប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ ចញ្ញាហិបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តន៍
 អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្កំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា

ឧទាយិកិក្កោនា បាទនោវចរិវាសុចារហិយ គួរដល់នាមក្ខ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុះទុក (ឧទ្យាវ)
 ឧទាយិកិក្កោនា អកស្វមការពាញាមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទីសង្ក ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះ
 ទុក ។ ចេកម្មនាមកាលគួរដល់សង្កហិយ សង្កិក្កាពាញាឧទាយិកិក្ក
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំ-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្សំសង្ក ។
 ចរិវត្តន៍សង្កិច្ឆម្រឹម សូមសង្កស្កាច្នំ (ដ្បិក)ឧទាយិកិក្កោនា ត្រូវអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះទុកថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ក
 ោនា បាទសូមចញ្ញាហិបរិវាសនិសង្ក ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កំសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះទុកថ្ងៃ ។ សង្ក ក៏បានច្យុចញ្ញាហិបរិវាស
 ដល់ឧទាយិកិក្ក ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានចំណុះទុក ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កោនា កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកំសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុះទុក ឧទាយិ-
 កិក្កោនា បាទសូមការពាញាមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទីសង្ក ចំពោះអាចត្តិ ១

សមុទយបុត្តន្តរៈ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ខេព ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិ សោ
 មាណសាហោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ខេព
 ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ ។ យស្សយស្មតោ ទមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនា
 សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាលេយ្យ ។
 ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សនោ សង្ខេព ឧទាយិ
 ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ

សមុទយបុត្តន្តរៈ មូលាយបដិកស្សនា

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្ខ ក៏បានទាញទាយភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ទាយភិក្ខុនោះ បានទៅចាក់ស្រួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ)
 ទាយភិក្ខុនោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនឹងសង្ខ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ខក៏ទាញទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ ការពារទាយភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ដល់លោកមាន
 អាយុអង្គិលា លោកមានអាយុអង្គិលានោះ ឆប្បិស្សិម ចើមិន
 ដល់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គិលាទេ លោកមានអាយុអង្គិលានោះ ឆប្បិ
 តោលាទ្យនិ ។ ទ្ធិរោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនផង ។ បេ ។ ទ្ធិរោល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនផង ។ បេ ។ សង្ខបានទាញទាយភិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ

សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ទមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ណំ ។ ឯវិមត្តំ យាយាមិទិ ។

(២០១) សោ ធម្មិកុបរិកំសោ កំក្កំនំ អាណាទេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ
សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯតិស្ស
អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិកំសំ យាមិ តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯតិស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិកំសំ អនាសិ សោហំ
ធម្មិសន្តោ អន្តក ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ
សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ អន្តក ឯតិស្ស
អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ច-
នាយ មូលាយ ចនិកស្សនំ យាមិ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តក ឯតិស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តនិ-
ស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចនិកស្ស សោហំ
ធម្មិកុបរិកំសោ មានត្តារយោ អន្តក ឯតំ អាមត្តិ
អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចនំ សោហំ

ដែលមិនបានចំណុះទុកដោយ (ការពារនោះ) ភាគច្រើនដល់សង្ឃ
ប្រារម្ភនោះ បានជាសង្ឃស្រ្តីម ។ ខ្ញុំ សូមដាស់ស្រង់នេះទុក
ដោយភាសាស្រ្តីមយ៉ាងនេះ ។

(២០១) ឧបាយិកិកុនោះ បាននៅចំរើសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
កិក្ខុពិនិច្ឆាយថា ខែអាវុសា ខ្ញុំក្រអាបភ្នំ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិ-
ស្សន្ទិ ហើយចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិកសនិសិស្ស
ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ
សង្ឃក៏បានទ្វេបញ្ចាហបរិកសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
តនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅចំរើស
ក៏ក្រអាបភ្នំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបាន
ចំណុះទុកខេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបភ្នំនិសិស្ស
ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាន
ចំណុះទុក សង្ឃ ក៏បានព្រាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបភ្នំ ចំពោះអា-
មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុះ
ទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅចំរើសរួចហើយ គួរដល់នាទី ក៏ក្រអាបភ្នំ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានចំណុះទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យោចិ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលា-
 យ បដិកស្សំ សោហំ មរិក្កុមរិកសោ កតំ នុ មោ
 មយា មដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ កិក្ខុ កកវរោ ឯតមត្តំ
 អាណេចេសុំ ។ តេធមិ កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧទាយិស្ស
 កិក្ខុវេ កិស្សនំ អាចត្តិយំ ពារត្តំ ហានត្តំ ទេតុ ។

[៤០២] ឯវត្ថុ បទ កិក្ខុវេ ធានតំ ។ តេធម កិក្ខុវេ
 ឧទាយិយា កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧបសង្កតិក្ខុ ឯកសំ ឧត្ត-
 កសង្កំ កកវត្ថុ វុទ្ធានំ កិក្ខុនំ ពារេន វុទ្ធានំ ឧត្ត-
 កំ ចិសំនិក្ខុ អញ្ញាលី បត្តិហេត្វា ឯវេស្ស វេចិយោ
 អហំ កន្តេ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាគង្គិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហធម្មដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហ-
 ធម្មដិច្ចនាយ បញ្ញាហធម្មរិកសំ យោចិ ។ តស្ស អេ សង្ឃំ

បទសូមការពារព្រះគង្គិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ
 ចន្ទានៈ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំបាំងទុក សង្ឃំ
 បទពាក្យខ្ញុំនោះមេកង្កិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ គង្គិកាយ
 សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានទៅចំរើស
 ព្រះហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ កិក្ខុវេនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីខ្ញុំ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះបាទព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
 ថា ម្ចាស់កិក្ខុវេនោះឡាយ មើលព្រះ សង្ឃំចូរឱ្យមានគុណ ៦ ក្រី ដល់ទុក-
 យកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិចំរើ ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្ចាស់កិក្ខុវេនោះឡាយ សង្ឃំត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ចំរើឡាយ ត្រូវឱ្យទុកយ៉ាងនេះចូលទៅពេសង្ឃ ហើយប្តឹងគុណសង្ឃ
 ធ្វើនិស្សាទាន ប្រសំពោះបាទកិក្ខុចំរើឡាយ ហើយអង្គុយព្រះបាទ
 ផ្តល់កញ្ចប់ឱ្យនិ ពោលយ៉ាងនេះថា ចំពោះព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយមិនបានចំបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាន
 សូមបញ្ជាហធម្មរិកសនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃំ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហធម្មរិកសដល់ខ្ញុំនោះ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា
 ចត្តាប្បដិទ្ធកាយ បញ្ញាបាវិកសំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចរិសញ្ញោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិទ្ធកំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិទ្ធក-
 កាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សន្ទិយា អប្បដិទ្ធកាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ ។ សោ-
 ហំ ចរិវត្តចរិកសោ មាណសោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិទ្ធកំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិទ្ធកាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ
 យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិទ្ធកាយ មូ-
 លាយ ចដិកស្សនំ ។ សោហំ កន្ត ចរិវត្តចរិកសោ
 សង្ឃំ តិស្សនំ អាចត្តិចំ មាត្តំ មាណសំ យាចាមិទិ ។
 ទុតិយម្យំ យាចិសត្តំ តតិយម្យំ យាចិទត្តំ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំបែក ៤ ថ្ងៃ ។
 ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅចរិកសោ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានបំបែកបំបែកទុកទេ (អប្បដិ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការ
 ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំបែកបំបែក ។ សង្ឃ ក៏បានពាញ
 ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំបែកបំបែក ។ ខ្ញុំនោះ បានទៅចរិកសរូប
 ហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្ត-
 និស្សន្ទិ តែមិនបានបំបែកបំបែក ខ្ញុំនោះ បានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែល
 មិនបានបំបែកបំបែក ។ សង្ឃ ក៏បានពាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាន
 បំបែកបំបែក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានទៅចរិកសរូប
 ហើយ មកសូមមានត្តក្នុងព្រឹត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចំបែក ។ (ទតយិ-
 តិកុនោះ) ត្រូវសូមដាក់ម្រប់ពីរដង ត្រូវសូមដាក់ម្រប់ពីរដង ។

(២០៣) ឲ្យត្រួត ភិក្ខុនា បដិកលេខ សង្ឃេរ
 ញាបេនត្រា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេរ អយំ ឧទា-
 យំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេននិកំ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេននិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ យាចិ ។ សង្ឃេរ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេននិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ អនាសិ ។ សោ បរិសេដ្ឋោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អា-
 បដ្ឋិ សញ្ញេននិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេននិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
 សង្ឃេរ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេននិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្ស ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ
 អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេននិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

(២០៣) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសច្រើនជា ត្រូវផ្ញើសង្ឃីថា បដិក្រោះ
 សង្ឃីដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃីស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនោ ក្រូត្រាចក្កំ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាដ្ឋាន ៧ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោ
 បានសូមការពារចំពោះសង្ឃីសង្ឃី ចំពោះភាចក្កំ ១ ឈ្មោះសញ្ញេននិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដ្ឋាន ៧ ថ្ងៃ ។ សង្ឃី ក៏បានឲ្យបញ្ជាហាមរាស
 ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះភាចក្កំ ១ ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចិច្ចាដ្ឋាន ៧ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោ កំពុងនៅចំពោះស ក៏ត្រូវភា-
 ចក្កំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន
 ទេ (អង្សវិ) ឧទាយិភិក្ខុនោ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កំ
 នឹងសង្ឃី ចំពោះភាចក្កំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ សង្ឃី ក៏បានពារឲ្យឧទាយិភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្កំ ចំពោះភាចក្កំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិភិក្ខុនោ បាននៅចំពោះសច្រើនហើយ
 ក្នុងដល់មាតិកា ក៏ត្រូវភាចក្កំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេននិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ

អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យោចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា
 ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃំ វិស្សនំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ-
 យោ វិស្សនំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ ធរេយ្យ ។ ឯ-
 សា ញត្តិ ។ សុលារតុ មេ គន្លេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិ បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យោចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុយោ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អនា-
 សិ ។ សោ បរិសង្កោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ

កែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥច្ឆរ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការខាត
 ចកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បាននាមរិវាស្សចហើយ (ឥច្ឆរ) សូមមានត្ត ៦ ក្រសីធីតិសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមា-
 នត្ត ៦ ក្រសីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះ ជំពាក់
 រៀនសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឥច្ឆរ)
 ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហាបរិវាសធីតិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហាបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 កំពុងនាមរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ កែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥច្ឆរ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
 ចិ ។ សង្ខារ ទុណយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្ថា-
 រយា អន្តរ ឯក អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកា សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកស្សា អា-
 មត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ខារ ទុណយិ ភិក្ខុំ
 អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ខំ ភិស្សនំ អាមត្តិំ ឆារត្តំ មាណស្ថំ
 យាចតិ ។ សង្ខារ ទុណយិស្សតិក្ខុណោ ភិស្សនំ អាមត្តិំ
 ឆារត្តំ មាណស្ថំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ទុណ-
 យិស្សតិក្ខុណោ ភិស្សនំ អាមត្តិំ ឆារត្តំ មាណស្ថស្ស
 នាមំ សោ តុណ្ណាស្សយស្សនត្តមតិ សោ កាលេយ្យ ។

ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខន្តិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។ សិស្ស ក៏បាន
 ពាក្យទុនាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខន្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។ ទុនាយភិក្ខុនោះ
 បានទៅបរិវាស្សបរិវាយ គួរដល់នាមត្ត ក្រុមអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចែចាំទុកទេ (អប្បវ) ទុនាយភិក្ខុ
 នោះ បានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខន្តិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។
 សិស្ស បានពាក្យទុនាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខន្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។
 ទុនាយភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាស្សបរិវាយ (អប្បវ) មកសូមនាមត្ត ៦
 ក្រិច្ចនិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិទាំង ៣ ។ សិស្ស ក៏ទ្រង់មានត្ត ៦ ក្រិច្ច
 ដល់ទុនាយភិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិទាំង ៣ ។ ការទ្រង់មានត្ត ៦ ក្រិច្ច
 ដល់ទុនាយភិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអន្ត
 ណា លោកមានអាយុអន្តនោះ គួរស្រៀម រៀបរយដល់ចិត្តដល់លោក
 មានអាយុអន្តណាទេ លោកមានអាយុអន្តនោះ គប្បីរាល់ទៀត ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ឧត្តិយឃ្លី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយឃ្លី ឯតមត្តំ
វនាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ខេប ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ តិស្សន្តំ
អាចត្តិធំ ធារត្តិ មាទត្តិ ឧមតិ សង្ខេប ឧស្មា តុល្លិ ។
ឯវមតិ ធារយាមិ ។

[២០២] សោ មាទត្តិ ធារត្តិ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
អាចត្តិ សន្យោគនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ អប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ
កិក្កុយោ អាណេចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
សន្យោគនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ខេ ឯកំស្ម អាចត្តិយា សន្យោគនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សន្តិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាមិ
តស្មមេ សង្ខេ ឯកំស្ម អាចត្តិយា សន្យោគនិកាយ
សុក្កវិស្សន្តិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិសុត្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
សន្យោគនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខេ
អន្តរ ឯកំស្ម អាចត្តិយា សន្យោគនិកាយ សុក្កវិស្ស-
ន្តិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ម្ភលាយ បដិកស្សន្តំ យាមិ តំ
ចំ សង្ខេ អន្តរ ឯកំស្ម អាចត្តិយា សន្យោគនិកាយ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្របចំវិធីផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
ជាគម្របចំវិធីផង ។ បេ ។ សង្ខេបនាមន្ត ៦ ក្រដាមទាយកិក្កុ
ចំពោះអាចត្តិចំនី ៣ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាច់ចំគ្រប់សង្ខេ ព្រោះហេតុ
នោះ បានជាសង្ខេស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយការស្រៀម
យ៉ាងនេះ ។

(២០២) ឧទាយិកុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានក្តី ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសន្យោគនិកសុក្កវិស្សន្តិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។
ឧទាយិកុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់កិក្កុចំនីឡាយថា ខែការសោ ខ្ញុំត្រូវ
អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសន្យោគនិកសុក្កវិស្សន្តិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
បានសូមបញ្ចាហបរិវាស ខឹងសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសន្យោគនិក-
សុក្កវិស្សន្តិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ខេ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស
ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសន្យោគនិកសុក្កវិស្សន្តិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សន្យោគនិកសុក្កវិស្សន្តិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានបូមការ
ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាចក្តិខឹងសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សន្យោគនិកសុក្កវិស្សន្តិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ខេក៏ពាក្យខ្ញុំនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាចក្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសន្យោគនិក-

សម្បជញ្ញាយ មូលាយ បដិកស្សី

សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សី
 សោហំ បរិវត្តបរិវសោ មានត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដ្ឋំ
 យាចិ តំ មិ សង្ឃោ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សី សោហំ បរិវត្តបរិវសោ សង្ឃំ តិស្សដ្ឋំ អាបត្តិដ្ឋំ
 ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សដ្ឋំ អា-
 បត្តិដ្ឋំ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ មានត្តំ ចរោ
 អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋំ កថំ នុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ
 ភិក្ខុ កតិវោ ឯតមត្តំ អាណេចេសុំ ។ តេធមិ ភិក្ខុវេ
 សង្ឃោ ឧបាយំ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សីត្ថា ធារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សម្បជញ្ញាយ ករស្សមូលាយបដិកស្សតា

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅចំរាវស្រួចហើយ
 គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវរកចក្ខុ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានចំបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារព្រមទាំងកំពុងមូលាចក្ខុ
 ខឹងសង្ស័យ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំបាំងទុក សង្ស័យ ក៏បានពារខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
 ចំបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅចំរាវស្រួចហើយ បានសូមមានត្ត ឯ
 ក្រតិខឹងសង្ស័យ ចំពោះអាបត្តិទាំង ឃ សង្ស័យ ក៏បានឲ្យមានត្ត ឯ ក្រតិដល់
 ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ឃ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវ
 រកចក្ខុ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំបាំង
 ទុកទេ តើខ្ញុំគ្រប់គ្រងក្នុងដួងច្រូតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីខ្ញុំ ក្រាបបង្គំទូលក្រាបមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រងំគ្រាស់ព័
 ម្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ស័យ ចូរពារខ្ញុំនោះដោយភិក្ខុមកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំបាំងទុក ហើយសីមឲ្យមានត្ត ឯ ក្រតិទៅចុះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[២០៥] ឯវត្ថុ ចន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្ស័-
 ភវេ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧបាយិថា ភិក្ខុវា សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរសង្កំ កវិក្ខុវ វុទ្ធកំ ភិក្ខុវំ
 តានេ វុទ្ធកំ ឧត្តរិកំ ឯសំទិក្ខា អញ្ញាលី បត្តិហេត្វា
 ឯវមស្ស វិចធិយោ អហំ អន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ
 សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហឿដ្ឋន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឿដ្ឋន្តាយ បញ្ញាហឿវិកំ យាចី ។
 តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ញេតិកា-
 យ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឿដ្ឋន្តាយ បញ្ញាហឿវិក-
 ំ អនាសិ ។ សោហំ បរិសញ្ញោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អធិដ្ឋន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អធិដ្ឋន្តាយ មូលាយ បដិកស្ស័
 យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អធិដ្ឋន្តាយ មូលា-
 យ បដិកស្ស័ ។ សោហំ បរិវត្តិបរិកសោ ហន្តរាហោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[២០៥] ឆ្នាលភិក្ខុវាចន ឡាយ សង្ឃ ក្រវំតញ្ញុតាយភិក្ខុវាមេ
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ឆ្នាលភិក្ខុវាចន ឡាយ ក្រវំតាយភិក្ខុវា
 ចូលទៅកេសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្កំ ធ្វើនិស្សម្រាម រួចសំពះបាតភិក្ខុ
 ចាស់ពុំទុក ហើយស្អុយប្រហោង ផ្គងអញ្ញាលីធ្វើនិ កោលយ៉ាង
 នេះថា បរិស្រាសសង្ឃវិចធិយោ ម្យ៉ាងតាមក្នុង ឆ្នេរសេនាភិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ហើយចងចាំនិទុក ៥ ថ្ងៃ ម៉្លោះ ក៏បានសូមបញ្ជាហឿវិកស
 និសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឆ្នេរសេនាភិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចងចាំនិ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានសូមបញ្ជាហឿវិកសដល់ម៉្លោះ ចំពោះភាចក្តិ ១
 ឆ្នេរសេនាភិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចងចាំនិទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ម៉្លោះ ក៏ត្រង
 ទៅបរិកស ក៏ត្រងតាមក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឆ្នេរសេនាភិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានចងចាំនិទុក ម៉្លោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចត្តិ និសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឆ្នេរសេនាភិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចងចាំនិទុក ។ សង្ឃ ក៏បានតញ្ញុម៉្លោះមកដាក់ក្នុងមូ-
 លាចត្តិ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឆ្នេរសេនាភិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានចងចាំនិទុក ។ ម៉្លោះ បានទៅបរិកសរួចហើយ គួរដល់តាមក្ត

សមុទយក្កត មូលាយ បដិកស្សត

អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សាញេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ
 អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលា-
 យ បដិកស្សនំ យាទិ ។ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សាញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ច-
 ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តិស្សន្ទំ អាចត្តិទំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទិ ។ តស្ស
 មេ សង្ឃំ តិស្សន្ទំ អាចត្តិទំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ មាទត្តំ ធារត្តំ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ
 សាញេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាញេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាហិ-
 មិតិ ។ ទុតិយម្បិ យាទិតព្វា តតិយម្បិ យាទិតព្វា ។

[២០៦] ត្បត្ថេន កិក្កុយា បដិទាសេន សង្ឃំ
 ញាមេតព្វា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃំ អយំ ឧទាយិ
 កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សាញេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ
 បញ្ចាហាប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា

កិក្កុវាហត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបាន
 ចំណុំទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិដឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាន
 ចំណុំទុក ។ សង្ឃ ក៏បានពាក្យខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុំ
 ទុក ។ ខ្ញុំនោះ បានទៅចារស្សនេហិយ បានសូមមានក្ក ក្ក ក្កតិដឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានក្ក ក្ក ក្កតិដឹងខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តមានក្ក កិក្កុវាហត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានចំណុំទុកទេ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិ
 ដឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលមិនបានចំណុំទុក ។ (ឧបាយិក្កុនោះ) ក្រូសូមជាគម្របចំពីរ
 ដងដង ក្រូសូមជាគម្របចំដងដង ។

[២០៦] កិក្កុអកណ្ណាសប្រតិល ក្រូស្រៀវិសង្ឃុថ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឥឡូវ) ឧបាយិក្កុនោះក្រូសាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សាញេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក ៧ ថ្ងៃ ឧបាយិក្កុនោះបានសូម

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចនាយ
 បញ្ចាហឃ្មវិកសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយស្ស កិក្កុនោ
 ឯកស្សោ អាចត្តិយា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហឃ្មដិច្ចនាយ បញ្ចាហឃ្មវិកសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិសេដ្ឋោ អន្តក ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សព្វោគនិ-
 កំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តក
 ឯកស្សោ អាចត្តិយា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 អឃ្មដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយ កិក្កំ អន្តក ឯកស្សោ អាចត្តិយា សព្វោគ-
 និកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចនាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តក
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សព្វោគនិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 អឃ្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តក ឯកស្សោ អាចត្តិ-
 យា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចនាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយ
 កិក្កំ អន្តក ឯកស្សោ អាចត្តិយា សព្វោគនិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

បញ្ចាហឃ្មវិកសនិស្សដ្ឋិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបំបែកទុកថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហឃ្មវិកសនិស្សដ្ឋិ
 ក៏ត្រូវ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក
 ថ្ងៃ ។ ឧទាយកិក្កុនោ កំពុងនៅបរិវេស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនមែនបំបែកទុកឡើយ ឧទាយកិក្កុនោ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ខ័នសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។ សង្ឃ
 ក៏បានពារឧទាយកិក្កុនោដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។ ឧទាយកិក្កុ
 នោ បាននៅបរិវេសរហើយ គួរដល់ទានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបំបែកទុកឡើយ ឧទាយកិក្កុ
 នោ បានសូមការពារមកដាក់ ក្នុងមូលាចត្តិខ័នសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។
 សង្ឃ ក៏បានពារឧទាយកិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។

សត្វបញ្ចក្ខណៈ មូលាយ បដិស្សនា

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ អាចត្តំ ធាតុ
 មាធាតុ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុលោ តិស្សន្តំ
 អាចត្តំ ធាតុ មាធាតុ អនាសិ ។ សោ មាធាតុ
 ចរន្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកិស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សន្តំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តុកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ អន្តរ ឯ-
 កិស្ស អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុលោ
 ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។

ឧទាយិកិក្កុលោ បាឌោនោវិវាស្សោហោយ បាឌសូមមាធាតុ ៦ ពត្រីនីដ
 សង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បាឌឲ្យមាធាតុ ៦ ពត្រីដល់
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្កុលោ កំពុងប្រព្រឹត្ត
 មាធាតុ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បាឌចំពោះចំណុចទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្កុលោ សូមការពារមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិនីសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាឌចំពោះចំណុច ។ បើកម្មមានភាពត្រូវដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃត្រូវពារឧទាយិកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាឌចំពោះចំណុច ។
 ទេះ ជាភារក្សរដ្ឋីនិសង្ឃ ។ ចំពោះសង្ឃដ៏ច្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ចំ (អ៊ែក) ឧទាយិកិក្កុលោ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុក្ក
 វិស្សដ្ឋិ ហើយចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុលោ បាឌសូមបញ្ចាហ
 បរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបាឌចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បាឌឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាឌចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។

សោ បរិវេសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ
 សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សិ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អាណន្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ(*) ឯកំស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលា-
 យ ថដិកស្សិ ។ សោ បរិវេសន្តោ សង្ឃំ វិស្សន្ទំ
 អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុវេទ វិស្សន្ទំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ
 មាណត្តំ បរិវេសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ

* ឧទ្ទិស អន្តរសោ ពរិយ្យ ។

ឧទាយិភិក្ខុវេទ កំព្រឹត្តោ បរិវេស ក្រិក្រវិភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុវេទ បានសូម
 ការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិទី៧សង្ឃ ចំពោះភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពារ
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
 និកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុវេទ បាននៅបរិ-
 វេសរួចហើយ គួរដល់មានគូ ក្រិក្រវិភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុវេទ បានសូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិទី៧សង្ឃ ចំពោះភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
 និកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពារឧទាយិ-
 ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាបត្តិ ១ (ក្នុងចន្លោះ) ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុវេទ បាននៅបរិ-
 វេសរួចហើយ សូមមានគូ ៦ ព្រឹត្តិទី៧សង្ឃ ចំពោះភាបត្តិទាំង៧ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យមានគូ ៦ ព្រឹត្តិដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះភាបត្តិទាំង៧ ។ ឧទាយិភិក្ខុ
 វេទ កំព្រឹត្តោ បរិវេស ក្រិក្រវិភាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទតិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ ។ យស្សាយស្មតោ មមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុតោ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ
 តុណ្ណិស្ស យស្ស មក្ខមតិ សោ អាសេយ្យ ។ ធុតិ-
 យញ្ញំ ឯកគត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយញ្ញំ ឯកគត្តំ វនាមិ
 ។ បេ ។ បដិកស្សតោ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ មមតិ សង្ឃស្ស តស្ស
 តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ បាយាមីតិ ។

[២៦៦] ឯវញ្ញំ បទ ភិក្ខុវេ បារត្តំ មានត្តំ វនាមិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ ឧទាយិយា ភិក្ខុតោ សង្ឃំ ឧបសង្កមិញ្ញា
 ឯវតំសំ ឧត្តរាសង្កំ កវិញ្ញា វត្តរាជំ ភិក្ខុរាជំ បារទេ វត្តិញ្ញា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ទុកយកិក្កនោះ ក៏សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិមិនសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥច្ចុរ)សង្ឃក៏បានពារ
 ទុកយកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការពារទុកយកិក្កមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក តាមចិត្តដល់លោកមានអាយុក្លិនណា
 លោកមានអាយុក្លិននោះ ឥច្ចុរស្សៀម បើមិនតាមចិត្តដល់លោកមានអាយុ-
 ក្លិនណាទេ លោកមានអាយុក្លិននោះ ឥច្ចុរពាលឡើង ។ ខ្ញុំពាល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរផងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
 បីផងផង ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានពារទុកយកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក (ការពារនោះ) តាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្សៀម ។ ខ្ញុំសូមជាសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្សៀម
 យ៉ាងនេះ ។

[២៦៧] ខ្លាលភិក្ខុរាជំ ខ្លាល សង្ឃក្រវិញ្ញាទត្ត ៦ ពត្រី យ៉ាង
 នេះ ។ ខ្លាលភិក្ខុរាជំ ខ្លាល ត្រូវទុកយកិក្កនោះចូលទៅកសង្ឃ ហើយ
 ធ្វើឧត្តរសង្កំ វត្តិញ្ញាម្ល៉ឹង រួចសំរេចពារភិក្ខុ ហៅបាំងខ្លាល ហើយ

វិយចិន្ត ចូលវិញ

ធុញ្ញដំកំ ធុញ្ញដំកំ អញ្ញាលី ចត្តាហត្ថា ឃរេស្ម្ន
 វចន្តិយា អហំ កន្ល ឃកំ អាចត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតធិកំ
 សុញ្ញវិស្សជ្ជិ បញ្ញាហឃ្យដិច្ចដំ ។ ថេ ។ សោហំ បរិវត្ត
 បរិវសោ សធឿ តិស្សដំ អាចត្តិ ធារត្តំ ហធាត្តំ យាថិ
 តស្ស មេ សធឿ តិស្សដំ អាចត្តិ ធារត្តំ ធារត្តំ
 អនាសិ ។ សោហំ ធារត្តិ ចរណោ អន្តរ ឃកំ អាចត្តិ
 អាមជ្ជិ សញ្ញេតធិកំ សុញ្ញវិស្សជ្ជិ អច្ឆដិច្ចដំ សោហំ
 សធឿ អន្តរ ឃកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតធិកាយ
 សុញ្ញវិស្សជ្ជិយា អច្ឆដិច្ចដាយ ម្ភលាយ បដិកស្សដំ
 យាថិ ។ តំ មំ សធឿ អន្តរ ឃកំស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញេតធិកាយ សុញ្ញវិស្សជ្ជិយា អច្ឆដិច្ចដាយ ម្ភ
 លាយ បដិកស្ស ។ សោហំ កន្ល សធឿ អន្តរ ឃ
 កំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតធិកាយ សុញ្ញវិស្សជ្ជិយា
 អច្ឆដិច្ចដាយ ធារត្តំ ធារត្តំ យាថាមិទិ ។ មុតិយម្បិ
 យាថិកត្តំ តតិយម្បិ យាថិកត្តំ ។

វិយចិន្ត ចូលវិញ

អន្តិយប្រាហាស ផ្គុំអញ្ញាលីឡើង រោលយានិទេវតា ចត្តិប្រាសាទស្សដំ
 ចរម្រឹម ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញេតធិកសុញ្ញវិស្សជ្ជិ ហើយបិទបាំងទុក
 ៤ ថៃ ។ ១៥ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅចាំវាស្រួលហើយ បានសូមមានក្នុង ក្រី
 ទឹកស្អី ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ សធឿកំបានឱ្យមានក្នុង ក្រីដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រីអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតធិកសុញ្ញវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទឹកស្អី ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតធិកសុញ្ញវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សធឿ
 កំបានពារខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតធិកសុញ្ញវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ចត្តិប្រាសាទស្សដំ
 ចរម្រឹម (វិញ្ញ) ខ្ញុំនោះ សូមបានក្នុង ក្រីទឹកស្អី ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតធិកសុញ្ញវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទា-
 យកិវុទ្ធនោ) ប្រសូមជាគម្របំពិវជនិ ប្រសូមជាគម្របំពិវជនិ ។

(២០៥) ឡត្ថេន កិក្ខុយា បដិសោយន សាធិ្យា ញាបេ-
 តញ្ចា សុណាតុ មេ កន្តេ សាធិ្យា អយំ ឧទាយី កិក្ខុ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំ កំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចញ្ញា-
 ហិ ធម្មដិច្ចនំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវារសា សធិ្យំ តិស្សនំ
 អាបត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យោធិ ។ សាធិ្យា ឧទាយីស្ស
 កិក្ខុយោ តិស្សនំ អាបត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោ មាទត្តំ ចរញ្ញោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេ-
 តនំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោ សធិ្យំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យោធិ ។ សាធិ្យា
 ឧទាយី កិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិ-
 កស្សិ ។ សោ សធិ្យំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ
 យោធិ ។ យធិ សធិ្យស្ស បត្តកល្យំ សាធិ្យា ឧទាយីស្ស
 កិក្ខុយោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ ធនេយ្យ ។

(២០៧) កិក្ខុស្ករាស្សាសប្រតិបត្តិ ត្រូវផ្គត់សង្ឃ ចំពោះសង្ឃ
 ដំបូង សូមស្របស្រួលបំផុត (ដ្បិត) ឧទាយីកិក្ខុនោះ ត្រូវអាចក្នុង ឈ្មោះ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ រយៈយប់ៗ បំផុត ៧ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយីកិក្ខុនោះ
 បាននៅចំពោះសង្ឃហើយ បានសូមមានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអាចក្នុង
 ទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ៧ ថ្ងៃ ចំពោះអាចក្នុង
 ទាំង ៣ ។ ឧទាយីកិក្ខុនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រដាសសង្ឃ ៧ ថ្ងៃ ចំពោះ
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែប៉ុន្មានប៉ុន្មានប៉ុន្មាន ៧ ថ្ងៃ ឧទាយីកិក្ខុនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចក្នុងសង្ឃ ចំពោះអាចក្នុងក្នុងចំពោះ
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំផុត ៧ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បាន
 ពេញឧទាយីកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចក្នុង ចំពោះអាចក្នុងក្នុងចំពោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំផុត ៧ ថ្ងៃ (ឧទាយី) ឧទាយីកិក្ខុ
 នោះ សូមមានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអាចក្នុង ៧ ក្រដាសសង្ឃ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំផុត ៧ ថ្ងៃ បើកម្មមានការស្រាវ
 ជ្រាវសង្ឃហើយ សង្ឃក៏បានឲ្យមានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ៧ ថ្ងៃ ចំពោះអាចក្នុង ៧
 ក្រដាសសង្ឃ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំផុត ៧ ថ្ងៃ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ បុរាណសាស្ត្រ

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ ទេ កន្លែ សង្កេត អយំ ឧទាយ
 កិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សរោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ចក្កាហាច្យដិច្ចដំ ។ ថេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្កេត
 តិស្សដ្ឋិ អាចត្តិដំ ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្កេត ឧ-
 ទាយស្ស កិក្ខុលោ តិស្សដ្ឋិ អាចត្តិដំ ឆានត្តំ មាណត្តំ
 អនាសិ ។ សោ មាណត្តំ ចរោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សរោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដំ សោ
 សង្កេត អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សរោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ម្ពលាយ បដិកស្សដំ
 យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយ កិក្ខុ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា
 សរោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ម្ពលា-
 យ បដិកស្ស ។ សោ សង្កេត អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ-
 យា សរោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ
 ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយស្ស កិក្ខុលោ
 អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សរោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ឆានត្តំ មាណត្តំ ឆេតិ ។ យស្សា-
 យស្សតោ ឧទាយស្ស កិក្ខុលោ អន្តរ ឯកស្ស

វិទ្យាសាស្ត្រ បុរាណសាស្ត្រ

នេះ ជាពាក្យផ្ញើនៃសង្ឃ ។ បរិវត្តបរិវាសោ សង្កេត
 (ស្លឹក) ឧទាយស្សនេះ ក្រៅអាចត្តិ ឧទាយសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
 ចំណុចនីមួយៗ ។ ថេ ។ ឧទាយស្សនោះ បាននៅបរិវាសោហើយ បាន
 សូមមានក្នុង ក្រសែនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមា-
 នក្នុងក្រសែនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយស្សនោះ ក៏បាន
 ប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រសែអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ ឧទាយស្សនោះ ក៏បានសូមទានពាក្យមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ សង្ឃ ក៏បានពាក្យឧទាយស្សមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ (សង្ឃ) ឧទាយស្សនោះ សូមមានក្នុង
 ក្រសែនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ សង្ឃ ក៏បានមានក្នុង ក្រសែនៃសង្ឃ
 ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ ឧទាយស្សនោះ ក៏បានសូមទានពាក្យមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ សង្ឃ ក៏បានពាក្យឧទាយស្សមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។

អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ នាវត្ថុ មាតិកាស្ស នាមំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ
 សង្ខារំ ទណាយស្ស ភិក្ខុវេ អន្តរា ឯតិស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ នាវត្ថុ មាតិកា ឧត្តមតិ សង្ខារំ តស្មា តុណ្ណិ ។
 ឯវមេតំ នាយាយតិ ។

(៤០៧) សោ ចិណ្ណាមាណសោ អត្តាចារិយា អន្តរា
 ឯតំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចដំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាណេយសិ អហំ អនុសោ ឯតំ
 អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហាច្យ-
 ដិច្ចដំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណាមាណសោ អត្តាចារិយា
 អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 អប្បដិច្ចដំ កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ
 ភិក្ខុ កតវេតោ ឯតមត្ថំ អាណេយសុំ ។ តេធមហំ ភិក្ខុវេ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែងទុក គាប់
 ចិត្តដល់លោកមានកាយអន្តរា លោកមានកាយអន្តរានោះ គប្បីស្ងៀម
 មើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយអន្តរាទេ ។ លោកមានកាយអន្តរានោះ
 គប្បីពាលឡើង ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនជន ។ បេ ។
 ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនជន ។ បេ ។ មានក្នុង វាគ្រី សង្ឃ
 បានឲ្យដល់ទាយតិកុ ចំពោះភាពក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែងទុកហើយ (ការឲ្យមានគ្នានោះ) គាប់ចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះ
 ទុក ដោយភាសាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០៨) ទាយតិកុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ គួរដល់ភក្តា-
 ឧកម្ម ភិក្ខុវេតិកុ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បានចែងទុកទេ ។ ទាយតិកុនោះ បានប្រព្រឹត្តដល់ភក្តិកុថា ខែអាវុ-
 សោ ខ្ញុំត្រូវភាពក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយមិនបានចែងទុកទេ
 ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ គួរដល់ភក្តាឧកម្ម ភិក្ខុវេតិកុក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចែងទុកទេ ក៏ខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុចាំនោះ បាននាំយកសេចក្តីខ្ញុំក្រាបចង្អុល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុចាំនោះ ដើម្បីព្រះ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិទ្យា

សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយ
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បនិច្ឆាយ មូលា-
យ បដិកស្សិត្តា ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតុ ។

[៤០០] វិវត្ត បទ កិច្ច មូលាយ បដិកស្សិ-
តត្រា ។ បេ ។

[៤០១] វិវត្ត បទ កិច្ច ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតុ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិ សង្ខេប ឧបាយស្ស
កិច្ចយោ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បនិច្ឆាយ ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតិ
សង្ខេប តស្ស តុណ្ណិ ។ វិវេចនំ ការយាទិទិ ។

[៤០២] សោ ចិណ្ណាមាទត្តា កិច្ច អាណាចេសិ
អហំ អាណសំ ឯកំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ
សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហយ្យនិច្ឆន្តិ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណា-
មាទត្តា កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្តន្តិ ។ តេ កិច្ច
កតវាតា ឯកមត្តំ អាណាចេសុ ។ តេហិ កិច្ច វេ
សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ។

សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ ។ ក្នុង បន្ទោះ
ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសម្បូរ
បាន ៦ ព្រឹត្តិ ។

[៤០០] ខ្នាតកិច្ចពារត្តិយ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស
ក្នុងមូលាចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤០១] ខ្នាតកិច្ចពារត្តិយ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច យ៉ាង
នេះ ។ បេ ។ ទេ ។ បេ ។ សង្ខេប ក៏បានសម្រេចបាន ៦ ព្រឹត្តិ ដល់ ១ ឧបាយ កិច្ច
បំពេញ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ ។ ក្នុង បន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុកហើយ (ការស្រាវជ្រាវនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ខេប ព្រោះហេតុ
នោះ បានជាសង្ខេបស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយការ
ស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០២] ឧបាយ កិច្ច នោះ បានប្រព្រឹត្តិបានក្នុងរយៈពេល ក៏ប្រាប់ដល់
កិច្ចពារត្តិយថា ខែកុសល ខ្ញុំស្រាវជ្រាវ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តិបានក្នុងរយៈពេល
ក៏ខ្ញុំស្រាវជ្រាវបានក្នុងរយៈពេលនោះទៀត ។ កិច្ចពារត្តិ នោះ បាននាំយកសេចក្តី
គំរូប្រាបចន្តិមូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រើប្រាស់ថា ខ្នាតកិច្ច
ពារត្តិយ បើដូច្នោះ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស ។

[៤១៣] ឯវត្ត ឃង ភិក្ខុវេ អន្តរាសា ។ គេឧ
 ភិក្ខុវេ ទុណយំធា ភិក្ខុវេ សធម្មំ ឧបសង្កម្ភិត្តា ឯកំសិ
 ទុត្តកសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធកំ ភិក្ខុវេ ធានេ វង្សិត្តា ទុត្តកំសិ
 ទិសិទិត្តា អញ្ញាលី បត្តិហេត្តា ឯវត្តស្ស វង្សិយា អហំ
 កន្ត ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ សុត្តិវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិទ្ធន្នំ សោហំ សធម្មំ ឯកំស្សា អាបត្តិហេ
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិទ្ធន្នាយ
 បញ្ចាហប្បវិវាសំ យាទិ ភស្ស មេ សង្កេ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ
 ប្បដិទ្ធន្នាយ បញ្ចាហប្បវិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ
 សន្តោ អន្តក ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ
 សុត្តិវិស្សដ្ឋិ អប្បដិទ្ធន្នំ សោហំ សធម្មំ អន្តក ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ
 ទ្ធន្នាយ ម្ភលាយ បដិកស្សនំ យាទិ ។ តំ មំ សង្កេ
 អន្តក ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តិវិ
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធន្នាយ ម្ភលាយ បដិកស្សនំ ។ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តក ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ

[៤១៣] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃីត្រូវប្រកួតគ្នាខកម្មយំនិទេ ។
 ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទុកយកិក្កុចារបួលទៅតែសង្ឃ ហើយធ្វើទុត្ត
 កសង្កំ ធ្វើនិស្សាមាស រួចសំពះប្រាទានភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ
 ប្រហោងផ្លូវអញ្ជាសំឡើង គោលយំនិទេថ បពិត្រប្រទេសសង្ឃដ៏ចម្រើន
 ម្យ៉ាងអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុក ៥ ថ្ងៃ
 ម្យ៉ាង សូមបញ្ចាហប្បវិវាសនីសិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិ
 កសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យបញ្ចាហប្បវិវាស
 ដល់ម្យ៉ាង ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ ម្យ៉ាង គំពូនីនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំទុកទេ ម្យ៉ាង សូមការ
 ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទុក ។ សង្ឃបានពាញ
 ម្យ៉ាងមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជា
 តិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទុក ។ ម្យ៉ាង នៅបរិវាស
 រួចហើយ គួរដល់មានក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិក-

សព្វេតិកា សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ សោហំ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
 តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្ទំ
 អាចត្តំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សន្ទំ អាចត្តំ ឆារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោហំ
 មាណត្តំ ចរណ្ណា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សព្វេតិកា
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកេស្សា
 អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ច-
 ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃោ
 អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។

សុត្តនិស្សន្ទិយា តេមិទបាទបិទបំបំណិទុកេ ខ្ញុំខោនបាទសូមការពាញមកដាក់ក្នុង
 មូលាចត្តិធីនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលមិនបាទបិទបំបំណិទុកេ ។ សង្ឃបាទពាញខ្ញុំខោនមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាទបិទ
 បំបំណិទុកេ ។ ខ្ញុំខោនទៅចាក់ស្រួចហើយ បាទសូមមានក្នុង ៦ ក្រឹត្តិនិសង្ឃ
 ចំពោះភាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបាទទ្រព្យមានក្នុងក្រឹត្តិដល់ខ្ញុំខោន ចំពោះភាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ខ្ញុំខោន កំពុងប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រឹត្តិភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះ
 សព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបាទបិទបំបំណិទុកេ ខ្ញុំខោនបាទសូមការពាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះសព្វេតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិដែលមិនបាទបិទបំបំណិទុកេ ។ សង្ឃបាទពាញខ្ញុំខោនមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែល
 មិនបាទបិទបំបំណិទុកេ ។ ខ្ញុំខោនបាទសូមមានក្នុង ៦ ក្រឹត្តិនិសង្ឃ ចំពោះភា-
 ចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាទបិទបំបំណិទុកេ ។

តស្ស មេ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណានានតោ អន្តរាយាស អន្តរ
 ឯកស្ស អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ ចដិ-
 កស្សចំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ-
 យា សញ្ជាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ ចដិកស្ស ។ សោហំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សុខ្ខ
 អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ កន្តេ ចិណ្ណានានតោ សង្ឃ អន្តរ យា កាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិត្តំ តតិយម្បិ យាចិត្តំ ។

សង្ឃបុគ្គលិកានត្ត ឯ កត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានក្នុង
 រូបហើយ គួរដល់អន្តរាយាស ក៏ត្រូវភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិ-
 កាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការព្រាងមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនីសង្ឃ ចំពោះភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានព្រាងខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
 មូលាចត្តិ ចំពោះភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បានសូមមានក្នុង ១ ក្រតីនីសង្ឃ ចំពោះ
 ភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានក្នុង ១ ក្រតីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្នុង ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ (ឧប្បវ)មកសូមអន្តរាយាស
 នីសង្ឃ ។ (ឧទាយិកិកុពោ) ត្រូវសូមជាកម្របរាជនិសង្ឃ ត្រូវសូម
 ជាកម្របរាជនិសង្ឃ ។

[៤០៤] ត្រូវតែ កិក្ខុនា បដិសេធន សង្ឃោ
 ញាបេតតោ សុណាតុ មេ ភន្ត សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋ
 បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ
 បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្ខុនោ
 ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មនាសិ ។ សោ
 បរិសេនោ អន្តរា ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ឫលាយ បដិសេធនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឫលាយ បដិសេធនំ ។
 សោ បរិសេនោ មាណសោ មាណសោ អន្តរា ឯកំ
 អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ

[៤០៤] ត្រូវតែកិក្ខុនាសប្រតិកាលវ្យាជិសង្ឃោ បដិសេធនសង្ឃ
 ដីចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ច្បាប់) ឧទាយិកិក្ខុនា៖ ត្រូវតែបង្គំ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនា៖ បាន
 សូមបញ្ជាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យបានបញ្ជាហឃ្មដិច្ច
 ដ្ឋាយឧទាយិកិក្ខុ បំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនា៖ កំណើនខេបិណ្ឌ ក៏ត្រូវតែ-
 បង្គំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង
 ទុក ឧទាយិកិក្ខុនា៖ បានសូមការពារព្រមកដាក់ក្នុងមូលាបង្គំដឹងសង្ឃ
 បំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានពារឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបង្គំ
 បំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនា៖ បានបញ្ជាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ គួរ
 ដល់មានក្តី ក៏ត្រូវតែបង្គំ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ

លទ្ធផលទូទៅ អង្គ

សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 យ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អា
 ចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនា-
 យ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 ភិស្សន្តំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ ភិស្សន្តំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ
 អនាសិ ។ សោ មាទត្តំ ឆារត្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាទិ ិ សញ្ញេតិកា សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ឆារត្តំ
 មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ អន្តរា
 ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា

សមុប្បយន្តរា វគ្គនាម

កែមិនបានបំប៉នបំប៉ន ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូ-
 លាចត្តិនិវេសន្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉ន ។ សង្ឃ ក៏បានពារឧទាយិភិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉ន ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាស
 រួចហើយបានសូមមាទត្ត ៦ ក្រតិវិធីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនិ ៣ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យមាទត្ត ១ ក្រតិវិធីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនិ ៣ ។ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ ក៏ស្របប្រព្រឹត្តមាទត្ត ក៏ស្របអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានបំប៉នបំប៉ន ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការ
 ពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិវេសន្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉ន ។ សង្ឃ ក៏បានពារ
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉ន ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម
 មាទត្ត ៦ ក្រតិវិធីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉ន ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមាទត្ត ៦ ក្រតិ
 វិធីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ

អប្បជិច្ឆន្តាយ ទាវត្តំ ហានត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមា-
 នត្តោ អត្តាបារហោ អន្តរា វេកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេត-
 ទិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា វេកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ មូលាយ បដិក្កស្សនំ យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្កំ អន្តរា វេកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិក្កស្សនំ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា វេកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ទាវត្តំ ហានត្តំ យា ចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុវេ អន្តរា វេកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតទិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ទាវត្តំ
 ហានត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាបារហោ សង្ឃំ អន្តរា
 យា ចិ ។ យទិ សង្ឃស្ស ចត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្កំ អន្តរាយ ។ វេសា ញត្តំ ។ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយិ កិក្កុ វេកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេតទិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ចត្តា ហាម្បជិច្ឆន្តំ ។ ប ។ សោ ចិណ្ណាបារហោ
 សង្ឃំ អន្តរា យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ អន្តរា ។

ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ ឧទាយិកិក្កុវេ បានប្រព្រឹត្តមានក្បួនហើយ
 ក្បួនដល់អត្តានុកម្ម កិក្កុវេកិក្កុវេ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ ឧទាយិកិក្កុវេ បានសូមការពារក្បួន
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិខ័និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ សង្ឃកំបានទ្យហានត្ត ៦ ក្រើដល់
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ ឧទាយិកិក្កុវេ បានសូមមានក្បួន
 ១ ក្រើខ័និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ សង្ឃកំបានទ្យហានត្ត ៦ ក្រើដល់
 ឧទាយិកិក្កុវេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានដឹងបំផុតទុក ។ ឧទាយិកិក្កុវេ បានប្រព្រឹត្តមានក្បួនហើយ
 (ឧទាយិ) មកសូមអត្តានុកម្មខ័និសង្ឃ ។ បើម្ចាស់សាលាក្បួនដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃកម្មប្រើអត្តានុកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្កុវេ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ញើរ
 សង្ឃ ។ បន្តិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំ) ឧទាយិ-
 កិក្កុវេ ក្រើអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបំផុត
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ប ។ ឧទាយិកិក្កុវេ បានប្រព្រឹត្តមានក្បួនហើយ (ឧទាយិ)
 មកសូមអត្តានុកម្មខ័និសង្ឃ ។ សង្ឃកំប្រើអត្តានុកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុវេ ។

យស្សាយស្សនោ មមតិ ឧទាយិ ប្ប ភិក្ខុនោ អត្តានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 មុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ភតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ វត្តំតោ សៈដ្ឋុន ឧទាយិ ភិក្ខុ មមតិ
 សដ្ឋស្ស កស្មា តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធាវយាមីតិ ។

[៤១៧] តេន ទោ បទ សមៈយន អាថស្មា ឧ-
 នាយិ ឯកំ មមតិ អាថន្តា យោតិ សញ្ញាគមិតំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាថេសិ
 មហំ វន្តុសោ ឯកំ មមតិ វបដ្ឋិ សញ្ញាគមិតំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ កតំ ធុ ទោ មយា ចំនិ-
 ចន្តិវត្ថុនំ ។ តេ ភិក្ខុ ភតវិនោ ឯតមត្តំ អាថេស្សំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សដ្ឋេន ឧទាយិស្ស មិក្ខុនោ ឯកំស្ស
 អាថត្តិយា សញ្ញាគមិតាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្ប-
 ដិច្ចនាយ បក្ខប្បវិវាសំ នេតុ ។

អត្តានកម្មរបស់ ឧទាយិភិក្ខុ ភាវចិត្តដល់វេលាកមាមាយុអន្តិណា វេលា
 មានកាយុអន្តិនោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាវចិត្តដល់វេលាកមាមាយុអន្តិណា
 ។ វេលាកមាមាយុអន្តិនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីជេនជេន ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីជេនជេន ។ បេ ។
 ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឃបាទធ្វើអត្តានកម្មចោយ អត្តានកម្មនោះ ភាវចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះ
 ទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] សម័យានោះឯង ឧទាយិមានកាយ ត្រូវភាវចិត្ត ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះវែង) ។ ឧទាយិភិក្ខុ
 នោះ បាទប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ខ្ញុំពោលសាទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវ
 ភាវចិត្ត ១ ឈ្មោះសញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ រើខ្ញុំ
 ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំ ក្រាបចង្អុល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្រើន
 ចូរសង្ឃឱ្យចត្តវិស (ចរិតសក្ខីវែង) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះភាវចិត្ត ១
 ឈ្មោះសញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

[២០២] ឯវញ្ច បទ ភិក្ខុវេ ធាតុតា ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិណ ភិក្ខុវេ សង្ឃ ទេបសង្ឃបិត្តា
 ឯតំសិ ឧត្តកសង្ឃ ភិក្ខុវេ វុទ្ធានំ ភិក្ខុវេ ធាតុ
 វុទ្ធិតា ឧត្តដិកំ ធិសិទិតា អញ្ញាសី បត្តិយេត្តា ឯវ
 មស្ស វចនំយោ អហំ កន្ល ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សាស្ត្រានិកំ សុត្តនិស្សន្និ បត្តិយេត្តិ ឯតំ សោលំ កន្ល
 សង្ឃ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សាស្ត្រានិកាយ សុត្តនិ
 ស្សន្និយា បត្តិយេត្តិយា បត្តិយេត្តិយា ឯតំ យា ធាតុតា ។
 ឧតិយម្យិ យា ធាតុតា ធាតុតា យា ធាតុតា ។

[២០៣] ឡត្ថេន ភិក្ខុវេ បដិទោលេន សង្ឃ
 ឡាបតតោ សុណាតុ មេ កន្ល សង្ឃ អយំ ឧទាយិ
 យំ ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សាស្ត្រានិកំ សុត្តនិ
 ស្សន្និ បត្តិយេត្តិ ឯតំ សោ សង្ឃ ឯតំស្ស អាចត្តិយា
 សាស្ត្រានិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា បត្តិយេត្តិយា
 បត្តិយេត្តិយា ឯតំ យា ធាតុ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តិយេត្តិ

[២០៤] ឡាសភិក្ខុវេ ឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយំនិរមៈ ។ ឡាស
 ភិក្ខុវេ ឡាយ ត្រូវឡាយភិក្ខុវេនោះចូលទៅក្នុងសង្ឃ ហើយឲ្យឧត្តកសង្ឃ
 ជ្រៀនស្តីទាក់ ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុវេនោះចំពោះសង្ឃ រួចអង្គុយច្រហោងផ្នែង
 កណ្តាលទ្វារ ពោលដំនើរនោះ ចំពោះសង្ឃនឹងមម្រើម ឡើងក្រាបចង្អុល
 ឈ្មោះសញ្ជាតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចិញ្ចឹមទុក ១ បត្តិ ចំពោះសង្ឃ
 ដើមម្រើម ឡើងទៅសូមចក្ខុវិស័យសង្ឃ ចំពោះកាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជា
 តិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលចិញ្ចឹមទុក ១ បត្តិ ។ ត្រូវឡាយភិក្ខុវេនោះសូមជា
 គម្រប់ពីរជើង ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរជើង ។

[២០៥] ភិក្ខុវេ ឡាយសច្រកិណស ត្រូវជ្រៀនសង្ឃ ចំពោះសង្ឃ
 ដើមម្រើម សូមសង្ឃស្តាប់ឡើង (ជ័រ) ឡាយភិក្ខុវេនោះ ត្រូវកាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចិញ្ចឹមទុក ១ បត្តិ ឡាយភិក្ខុវេនោះ មកសូម
 ចក្ខុវិស័យសង្ឃ ចំពោះកាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែល
 ចិញ្ចឹមទុក ១ បត្តិ ។ បើកម្ម មានកាលក្នុងសង្ឃហើយ សង្ឃធម្ម

សង្ខេប ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ
 បក្ខបរិវាសំ នទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 ។ កន្ល កន្ល អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តិវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ កោ
 សត្ថំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តិ
 វិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ បក្ខបរិវាសំ យា ចតិ ។
 សង្ខេប ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ
 បក្ខបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សោ មចតិ ឧទាយិ
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 យ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ បក្ខបរិវាសិស្ស
 នាវំ ។ កា ឡុណាស្ស យស្ស នក្ខចតិ កោ កា
 សយ្យ ។ ឧតិយម្យំ ឯតមត្ថំ ។ ធាតិ ។ បេ ។ តតិ
 យម្យំ ឯតមត្ថំ ។ ធាតិ ។ បេ ។ ធិណ្ណា សង្ខេប ឧទាយិ
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខប្ប ។ នេះ ជាសាក្យអង្គីនិសង្ស ។ បរិស្រុត្រ
 សិស្សដ៏ច្រើន សូមសន្និស្តាប្បថ្មំ (ជ្រូក) ឧទាយិភិក្ខុនោច្រូកអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបិទទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោមកសូម
 បក្ខបរិវាសនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបិទទុក ១ បក្ខ ។ សន្និក៍ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខ ។ ការឱបក្ខ
 បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខ អាចចិត្តដល់លោកមាទាយុអង្គិណា លោក
 មាទាយុអង្គិណោ ឆប្បិស្សៀម មិនតាមចិត្តដល់លោកមាទាយុអង្គិណា
 ។ លោកមាទាយុអង្គិណោ ឆប្បិស្សៀម ។ ឱបក្ខបរិវាសនៃ
 ជាត្រប្រប់ពីរដង ។ បេ ។ ឱបក្ខបរិវាសនៃ ជាត្រប្រប់ពីរដង
 ។ បេ ។ សន្និក៍ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ

សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសោ ទមនិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ ជាយាយមីនិ ។

[៤១៨] សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ
អាចត្តិ សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ ។
សោ ភិក្ខុនំ អាហោចសិ អហំ អវុសោ ឯតំ អាចត្តិ
អាចត្តិ សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បក្កប្បដិច្ចនំ
សោហំ សង្ឃំ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកាយ
សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសំ យាទិ
តស្ស មេ សង្ឃំ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកា-
យ សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសំ អ-
នាសិ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ
សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ កតំ ទុ-
តោ មយា បដិបដ្ឋិតត្វនំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហោចសុំ ។ តេធមហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃំ ទុនាយិ ភិក្ខុ
អន្តរា ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកាយ សុត្តនិ-
ស្សន្ទិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិកស្ស-
ត្វ បុរិយាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ ទេតុ ។

សព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ១ បក្កបរិយ (ការឱ្យបក្កបរិវាស
នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ប្រាមហេតុនោះ ជាទំហំសង្ឃស្សៀម ។ ខ្ញុំសូម
ចាំសច្ចៈទុក ដោយអាហារស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ទុនាយិភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនិវេលិវាស ក៏ត្រូវភាចក្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទុនាយិ-
ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា មូលភាវុសា ខ្ញុំត្រូវភាចក្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក ១ បក្ក ខ្ញុំនោះសូមបក្កបរិវាសនិក
សង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ១ បក្ក
សង្ឃឱ្យបក្កបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិ-
ស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ១ បក្ក ខ្ញុំនោះក៏ត្រូវវេលិវាសក៏ត្រូវភាចក្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិចក្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនាំដំនោះ ក៏នាំយកសច្ចៈប្រាមហេតុខ្ញុំលម្អៀម
នាចន្តរកាម ។ ព្រះអង្គជ្រាបស្រាវជ្រាវថា មូលភិក្ខុនាំដំនោះ មើលឃើញ
ចូលសង្ឃនាញទុនាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាចក្តិ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ
សមោទានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រៀបភាចក្តិ) ចំពោះភាចក្តិ ១ នាំដំនោះ ។

(៤១៧) ឯវត្ថុ បទ កិច្ចាវ មូលាយ បដិកស្សី-
 កញ្ច ។ តេន កិច្ចាវ ឧបាយិទា កិច្ចាវ សង្ខំ ឧបសង្ក-
 មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធានំ កិច្ចាវំ ចារិទ-
 វតិកា ឧត្តរាសង្កំ វិសិទ្ធិកា អញ្ញាសិ បត្តហេតុ ឯវមស្ស-
 វចនំយោ អហំ អន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិ-
 កំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បត្តប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បត្ត-
 ប្បដិច្ចនាយ បត្តបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខំ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បត្តប្បដិច្ចនាយ បត្តបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិ-
 សន្តា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ បញ្ចហប្បដិច្ចនំ សោហំ កន្តេ សង្ខំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមិ-
 តិ ។ ទុតិយឿ យាចិត្តា តតិយឿ យាចិត្តា ។

(៤១៧) ខ្នាលកិច្ចាវំឡាយ សង្ខិត្តោ វាញនាយិកិច្ចាវំកំ
 កុដិមូលបត្តិ យំនិទេ ។ ខ្នាលកិច្ចាវំឡាយ ត្រូវទាយិកិច្ចាវំនាចូល
 វេរកសង្ខំ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំនៃសុត្តនិស្សដ្ឋិ ថ្វាយចង្អុលថា កិច្ចាវំ
 កំឡាយ ប្រកត្តិយប្រហាន ផ្គងអញ្ញាសិឡើង ភោលយំនិទេថា
 បតិក្រត្រសង្ខំនិមេត្រិម ឡើងអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ហើយចំទុក ១ បត្ត ឡើង សូមបត្តបរិវាសនិសង្ខំ ចំនោះអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក ១ បត្ត សង្ខំកិច្ចា
 បត្តបរិវាសនិសង្ខំនោះ ចំនោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំទុក ១ បត្ត ឡើង កំពុងនៅហិរស កិច្ចាវំកំ ១ កុដិចន្ទ្រា
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុក ៥ ថ្ងៃ បតិក្រត្រសង្ខំ
 និមេត្រិម ឡើង សូមការពារមកដាក់ចូល ចង្អុល ចង្អុលនិសង្ខំ ចំនោះ
 អាចត្តិ ១ កុដិចន្ទ្រា ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក ៥
 ថ្ងៃ ។ ត្រូវទាយិកិច្ចាវំសូមថា គ្រប់ពិធីនិង សូមថា គ្រប់ពិធីនិង ។

សមុបាយុត្តរៈ មូលាយ ចងិតស្សត

សោ សង្ខំ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មក្កច្យដិច្ចនាយ មក្កចរិកំសំ យា ទិ ។
 សង្ខំ ទុណយិស្ស ភិក្កុលោ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មក្កច្យដិច្ចនាយ មក្ក-
 ចរិកំសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាមត្តិ
 អាមដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ មញ្ញាហច្យដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ខំ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហច្យដិច្ចនាយ មូលាយ ចងិត-
 ស្សនំ យា ចតិ ។ សង្ខំ ទុណយិ ភិក្កុំ អន្តរ ឯកំស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហ-
 ច្យដិច្ចនាយ មូលាយ ចងិតស្សតំ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ ទុណយិស្ស ភិក្កុលោ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហច្យដិច្ចនាយ
 មូលាយ ចងិតស្សតោ សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ទក្កមតិ
 សោ កាលេយ្យ ។ ទុតិយេវ្យំ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។
 តតិយេវ្យំ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។ ចងិតស្សតោ
 សង្ខំ ទុណយិ ភិក្កុ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា

សមុបាយុត្តរៈ មូលាយ ចងិតស្សត

ទុតិយេវ្យំនោះ បាទសូមបក្កចរិកំសង្ខំសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ បក្ក ។ សង្ខំ កំបុនច្យ
 មក្កចរិកសង្ខំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំបាំងទុក ១ បក្ក ។ ទុតិយេវ្យំនោះ កំបុននៅចរិកស កំ
 ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចំបាំង
 ទុក ២ ថ្ងៃ (ឧទ្ធរ) ទុតិយេវ្យំនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 មត្តិទីសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 បាំងទុក ៤ ថ្ងៃ ។ សង្ខំ កំបុនពញ្ញាទុតិយេវ្យំមកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការពារទុតិយេវ្យំ មកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ ចំពោះអា-
 មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ៥
 ថ្ងៃ ភាវចិត្តផលវោកមានអាយុក្នុងនោះ វោកមានអាយុក្នុងនោះ ឧប្ប
 ស្ស័យ មិនភាវចិត្តផលវោកមានអាយុក្នុងនោះ វោកមានអាយុ
 ក្នុងនោះ ឧប្បនោលទ្បើនី ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនោះ ជាគម្រប់ចំផង
 ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនោះ ជាគម្រប់ចំផងផង ។ បេ ។ សង្ខំ
 បាទពញ្ញាទុតិយេវ្យំមកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិទ្ធនាយ
ច្ចុលាយ មមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លិ ។ ឯវមេតំ
នារយាមីតិ ។

[៤២០] ឯវត្ថុ បទ កិក្ខុវេ បុរិមាយ អាមត្តិយា
សមោទាមបរិវសោ នាតត្រា ។ តេនកិក្ខុវេ ទុនាយំថា
កិក្ខុវេ សង្ឃំ ទុបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ទុត្តរសង្កំ ករិត្តា
វុទ្ធពំ កិក្ខុវេ ថា នេ វុទ្ធត្តា ទុក្ខដិកំ វិសិទ្ធត្តា អក្ខលី
បន្តាហត្តា ឯវស្ស វចនិយោ អហំ ករុ ឯកំ អាមត្តិ
អាមត្តិ សញ្ញាគង្គិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិទ្ធនំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិ-
ស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិទ្ធនាយ បក្ខបរិវសំ យាថិ តស្ស
មេ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិទ្ធនាយ បក្ខបរិវសំ អនាសិ
សោហំ បរិសន្តោ វទ្ធពំ ឯកំ រាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញា-
គង្គិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហឃ្មដិទ្ធនំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរ ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិទ្ធនាយ ច្ចុលាយ បដិកស្សំ

ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិទបំផុត ៥ វិថុ ហើយ (ការពាញ
នោះ) គាត់ចង់ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទានជាសង្ឃស្ស ។ ខ្ញុំសូម
ហំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាមត្តិយាមីនេះ ។

[៤២១] ខ្លាឯកំតំទិទ្ធពាយ សង្ឃត្រឡិទ្ធសមោទាមរិវស
ចំពោះអាមត្តិមុយ៉ាមីនេះ ។ ខ្លាឯកំតំទិទ្ធពាយ ត្រូវទាយកិក្ខុនោះ
ច្ចុលលោកសង្ឃ ហើយទ្រទុកសង្ឃ ទៀងស្មាមាត ថ្វាយបង្គំទានកិក្ខុ
ហសំតំទិទ្ធពាយ ប្រទត្តិយាព្រហ្មនិទ្ធនំអក្ខលីទៀង លោលយ៉ាមីនេះថា
ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
ហើយបិទបំផុត ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមចក្ខុបរិវសខ្លឹមសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិទបំផុត ១ បក្ខ សង្ឃត្រឡិចក្ខុបរិវស
ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិទបំផុត
ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំតុនិលោហស កំត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបំផុត ៥ វិថុ ខ្ញុំនោះ សូមការពាញមក
ជាតំកំមូលាមត្តិខ្លឹមសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិក-

យាចិ តំ មំ សុខ្យោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាបាច្ឆជំន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ កន្តេ សង្កំ អន្តរា ឯ-
 កិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ញាបាច្ឆជំន្នាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោ-
 តាធមរិវាសំ យាចាមិតិ ។ ទុតិយម្យំ យាចិតតោ
 តតិយម្យំ យាចិតតោ ។

[៤៤៤] ព្រះត្រៃធន ភិក្ខុនា បដិចារលេខ សុខ្យោ
 ញ្ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សុខ្យោ អយំ ទោយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 បក្ខុច្ឆជំន្នំ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខុច្ឆជំន្នាយ បក្ខុបរិវា-
 សំ យាចិ ។ សុខ្យោ ទោយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខុ-
 ច្ឆជំន្នាយ បក្ខុបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវាសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
 បក្ខិ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុចទុក ៥ ថ្ងៃ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោទនបរិ-
 វាសនីសង្ឃ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ នឹង ចំពោះភាគក្តីទាំងដើម ។ ឧទាយិកិកុ ភយិ
 សូមដាក់ប្រប់ពីរដងផង ភយិសូមដាក់ប្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុភក្ខាសប្រតិកលភយិភ្នំវិសង្ឃោ បតិក្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិកិកុនោះ ប្រូរភាគក្តី ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិវាយិយចំណុចទុក ១ បក្ខុ ឧទាយិកិកុនោះ បាមសូម
 បក្ខុបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាគក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំណុចទុក ១ បក្ខុ ។ សង្ឃ ភិក្ខុទទ្យបក្ខុបរិវាសនីសង្ឃ ឧទាយិកិកុ ចំពោះ
 ភាគក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ បក្ខុ ។ ឧទាយិ-
 កិកុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ប្រូរភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-

បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សាញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ
 ម្ភលាយ បដិកស្សំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី កិក្កុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ ម្ភលាយ បដិកស្សំ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សាមោទាទបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស ធម្មកាលំ
 សង្ឃោ ឧទាយីស្ស កិក្កុយោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សាញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សាមោទាទបរិវាសំ ធម្មយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី
 កិក្កុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សាញោតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 បក្ខុឫដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខុឫដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខុបរិវា-
 សំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិទបំណិនទុកៗ ឧទាយីកិក្កុនោះ បាទសូមការពារព្រមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបិណ្ឌសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិក-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បាទពារព្រមឧទាយីកិក្កុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយីកិក្កុនោះ មកសូមសមោទាទបរិវាសទិណ
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទ
 បំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ទិណចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។ ចើកឲ្យទានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃតប្បិទ្យសមោទាទបរិវាសដល់ឧទាយីកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ទិណចំពោះ
 អាបត្តិទាំងដើម ។ នេះ ជាពាក្យផ្លៀងសង្ឃ ។ បរិក្រម្រាសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (អ្វីៗ) ឧទាយីកិក្កុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសាញោតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិទបំណិនទុក ១ ចក្ខុ ឧទាយីកិក្កុនោះ បាទសូមចក្ខុចារិកស
 ទិណសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណ
 ិនទុក ១ ចក្ខុ ។ សង្ឃក៏បាទទ្រព្យចក្ខុចារិកសដល់ឧទាយីកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុបាយុក្កុត សមោទានបរិវាសនា

អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាប្ប-
 ដិច្ចនាយ ចត្តាបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវេសន្តា
 អន្តរ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ចត្តាហឃ្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចនាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ
 អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចនាយ បរិមាយ អាមត្តិ-
 យា សមោទានបរិវាសំ យាតតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុនោ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចនាយ បរិមាយ អាមត្តិ-
 យា សមោទានបរិវាសំ នេតិ ។ យស្សយស្សនោ ឧមតិ
 ឧទាយិស្ស កិក្កុនោ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្មដិច្ចនាយ
 បរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាស ស្ស នាចិ

សមុបាយុក្កុត ព្រះឱសោទានបរិវាស

ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ១ បុក ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស កិក្កុវិភាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាដិទុក ៦ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទសូមការ
 ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិខ័និសិក្ខ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សិក្ខ ក៏បាទពាញ
 ឧទាយិកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 មកសូមសមោទានបរិវាសខ័និសិក្ខ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិខាង
 ដើម ។ សិក្ខ ក៏បាទឱសោទានបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអា-
 មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ
 និងចំពោះអាមត្តិខាងដើម ។ ការឱសោទានបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមាតុកាយុក្កុណា

សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស ធកុម្មតិ សោ កាសយ្យ ។
 តុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ ធិត្ថោ សាធម្មទ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុវេ
 អន្តរា ឯតិស្សា អាចត្តិយា សាញោតិកាយ សុត្តា-
 វិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាមាម្មជំច្ចុយា មុំមាយ អាចត្តិយា
 សោតោនបរិវាសោ ទមតិ សធម្មស្ស តស្មា តុណ្ណិ ។
 ឯវសេតំ ហាយមីតិ ។

[២២៣] :សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សាញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាមា-
 ម្មជំច្ចុ ។ សោ ភិក្ខុចំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសា ឯតំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សាញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាម្មជំច្ចុ
 ។ បេ ។ សោ ហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯតំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សាញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាមាម្ម-
 ជំច្ចុ តតិ បុ ។ ចា បយា បដិបដ្ឋិតត្ថុ ។ តេ ភិក្ខុ
 កតវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសិ ។ តេ ធិតិ ភិក្ខុវេ សធម្ម

លោកមានអាយុអង្គរនោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ
 អង្គរណាទេ លោកមានអាយុអង្គរនោះ គប្បីពាលទៀត ។ ខ្ញុំពាល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
 ពីរដងផង ។ បេ ។ សន្សំ បានឱ្យសរោធានបរិវាសដល់ឧបាយិកក្ខ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិទាំងដើម (ការឱ្យនោះ) ភាច់ចិត្តដល់សន្សំ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសន្សំស្ងៀម ។ ខ្ញុំ សូមចាំសេចក្តីនេះទុក
 ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[២២៣] ឧបាយិកក្ខនោះ បានទៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត
 ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ ឧបាយិកក្ខនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុចំដំឡាយថា ម្ចាស់អាវុសា
 ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាំងទុក ១ បត្ត
 ។ បេ ។ ខ្ញុំខ្លាចទៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំចាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
 ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុចំដំនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំព្រាបបង្គំទូលព្រះនាមព្រះ
 នាម ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុចំដំឡាយ ចម្រើនោះ ចូរសន្សំ

ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
សុត្តនិស្សដិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិតា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបិវាសំ នេតុ ។

[៤៤៤] ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តោ ។ បេ ។

[៤៤៥] ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោទានបិវាសោ នាគោ ។ បេ ។ នេតិ ។ បេ ។
ធិន្ទា សម្ពេទ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯតិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សដិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបិវាសោ
នេតិ សម្ពេទ្ធស្ស កស្មា កុណិ ។ ឯវមេតំ ជាវយាមីតិ ។

[៤៤៦] សោ បរិវត្តបិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្ត-
និស្សដិ បត្តប្បដិច្ចនំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបិវាសោ
កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិត្យនំ ។ ភេ ភិក្ខុ ភតវតោ
ឯតេវនំ អាហារេសិ ។ ភេនហំ ភិក្ខុវេ សម្ពេទ្ធ ឧទាយិ-
ស្ស ភិក្ខុនោ ភិស្សដិ អាបត្តិ ធានតំ នេតុ ។

ពញ្ញាឧបាយិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកស្សដិ ដែលចែប៉ាន់ទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមទ្យសមោទ-
នបិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។

[៤៤៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រូចពញ្ញាមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៤៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រូចទ្យសមោទានបិវាស ចំពោះ
អាបត្តិទាំងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃទ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបាទទ្យសមោ-
ទានបិវាសដល់ឧបាយិក្ក ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
និកស្សដិ ដែលចែប៉ាន់ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម (ការ
ទ្យសមោទានបិវាសនោះ) នាច់ចក្កដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនេះ
បានជាសង្ឃស្ងៀមទៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម
យ៉ាងនេះ ។

[៤៤៦] ឧបាយិក្កនោះ បានទៅបិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អាវុសា ខ្ញុំគេអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកស្សដិ
ហើយចែប៉ាន់ទុក ១ បក្ស ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បានទៅបិវាសរួចហើយ ឃើញគេ
ប្រតិបត្តិដូចខ្លួនចៀក ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះប្រាប់បង្គំខ្ញុំល
ព្រះនាងព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាស្រ័យ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើម្បីចុះ
ចូរសង្ឃទ្យទានក្នុង ៦ ក្រដាសឧបាយិក្ក ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

សម្បទាយុទ្ធករ មានតួទាំង

សោ មក្សត្តបរិវេសោ សង្ឃំ ភិក្ខុសង្ឃំ អាមត្តិដំ ធាវត្តំ
 មាណសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្សំ ភិក្ខុលោ ភិក្ខុសង្ឃំ
 អាមត្តិដំ ធាវត្តំ មាណសំ យាចតិ ។ យស្ស្វយស្សតោ
 មាណសំ ឧទាយិស្សំ ភិក្ខុលោ ភិក្ខុសង្ឃំ អាមត្តិដំ ធាវត្តំ
 មាណសំ ធាវត្តំ មាណសំ ឧទាយិស្សំ យស្ស្វ ឧទាយិស្សំ សោ
 កាលេយ្យ ។ ធម្មិយម្បំ ឯតមត្តំ វិនាមិ ។ ថេ ។ តតិ-
 យម្បំ ឯតមត្តំ វិនាមិ ។ ថេ ។ ធម្មំ សង្ឃំ ឧទាយិស្សំ
 ភិក្ខុ លោ ភិក្ខុសង្ឃំ អាមត្តិដំ ធាវត្តំ មាណសំ មមតិ
 សង្ឃស្ស្វ កស្មា កុណិ ។ ឯវមេតំ ធាវយាមីតិ ។

(៤២៧) សោ មាណសំ ចរត្តោ អន្តរ ឯតំ អាមត្តិ
 អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សន្និ បញ្ចាហម្បដិច្ចដំ ។
 សោ ភិក្ខុដំ អាណេចេសិ អហំ អាវុសោ ឯតំ អាមត្តិ
 អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សន្និ បញ្ចាហម្បដិច្ចដំ ។ ថេ ។
 សោហំ មាណសំ ចរត្តោ អន្តរ ឯតំ អាមត្តិ អាមត្តិ
 សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សន្និ បញ្ចាហម្បដិច្ចដំ កតំ
 ទំ ទោ មយា បដិបដ្ឋិត្យដំ ។ ភេ ភិក្ខុ កករិតោ

សម្បទាយុទ្ធករ មានតួទាំង

ឧទាយិក្ខុនោះ បាននៅចរិវស្សចេហើយ មកសូមមានតួ ៦ ក្រតិវិសិស្ស
 ចំពោះអាមត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃកិឡមានតួ ៦ ក្រតិវិសិស្ស ចំពោះ
 អាមត្តិទាំង ៣ ។ ការឡមានតួ ៦ ក្រតិវិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ
 ទាំង ៣ ភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុអន្តិណា លោកមានអាយុអន្តិខាង
 ឆ្ងាយស្រៀម មិនភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុអន្តិណាទេ លោកមាន
 អាយុអន្តិខាង ឆ្ងាយស្រៀម ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកម្រងព័រដង
 ដង ។ ថេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកម្រងព័រដងដង ។ ថេ ។ សង្ឃមាន
 ឡមានតួ ៦ ក្រតិវិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឡ
 មានតួខាង) ភាវចិត្តដល់សង្ឃ ក្រពោះហត្ថខាង បានជាសង្ឃស្រៀម ។
 ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៧) ឧទាយិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានតួ កិក្រតិវិសិស្ស
 ចំពោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយមិនបានទុកដៃថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-
 ក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំក្រតិវិសិស្ស
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយមិនបានទុកដៃថ្ងៃ ។ ថេ ។ ខ្ញុំនោះ
 កំពុងប្រព្រឹត្តមានតួ កិក្រតិវិសិស្ស ចំពោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សន្និ
 ហើយមិនបានទុកដៃថ្ងៃ តើខ្ញុំក្រតិវិសិស្សនេះម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំ

ឯកទត្ថំ អាណេចសិ ។ ទេវហិ កិក្ខុវេ ស្វេជ្ជិក
ឧទាយិ កិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
កាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
ចដិកស្សិត្តា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទាឧបរិវាស
នត្ថា នារត្តំ មាណត្តំ នេតិ ។

[៤៣០] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ មូលាយ ចដិកស្សិ-
កញ្ញា ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទាឧបរិវាសោ នាតញ្ញា ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ នារត្តំ មាណត្តំ នាតត្ថំ
។ បេ ។ នេតិ ។ បេ ។ ដិច្ច សង្ខេប ឧទាយិស្ស កិក្ខុ-
វោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ នារត្តំ មាណត្តំ មមតិ
សង្កស្ស កស្មា តុល្លិ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិល្លា មាណត្តោ អញ្ញាធារយោ អន្តរា
ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុក្កិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ កិក្ខុវេ អាណេចសិ អហិ

យកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលព្រះមាតាព្រះភាព ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា
ម្ចាស់កិក្ខុវេធីឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃបញ្ញាធានយកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូ-
លាបត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែល
ចិច្ចុប្បន្ទ ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោទាឧបរិវាស ចំពោះអាចត្តិវារិម
ហើយសឹមឱ្យមានក្តី ៦ ក្របីចុះ ។

[៤៣០] ម្ចាស់កិក្ខុវេធីឡាយ សង្ឃក្រូចវិញ្ញាមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣១] ម្ចាស់កិក្ខុវេធីឡាយ សង្ឃក្រូចឱ្យសមោទាឧបរិវាស
ចំពោះអាចត្តិវារិម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣២] ម្ចាស់កិក្ខុវេធីឡាយ សង្ឃក្រូចឱ្យមានក្តី ៦ ក្របី យ៉ាង
នេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបាធឱ្យមានក្តី ៦ ក្របីដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចុប្បន្ទ
៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានក្តីនោះ) គាច់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចំសេចក្តីនេះខ្ញុំ ដោយភាពស្រៀម
យ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិកិក្ខុវេ បានប្រព្រឹត្តមានក្តីចុះហើយ គួរដល់
អញ្ញាធាន ក៏ក្រូចអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ហើយ
ចិច្ចុប្បន្ទ ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុវេ បានប្រព្រឹត្តដល់កិក្ខុវេធីឡាយថា

សមុទ្រយក្ខន្ត្រ មូលយបដិកស្សនា

អាវុសោ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តន្តិ-
 ស្សន្តិ បក្ខុប្បដិច្ចនំ ។ វេ ។ សោហំ ចិណ្ណោនាណត្ថោ
 អត្តាណាហោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តន្តិស្សន្តិ បក្ខុប្បដិច្ចនំ កតំ ទុ ទោ អយា
 បដិបដ្ឋិត្យន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ អគវតោ ឯតមត្តំ អំនោ-
 យេសំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ទុណយំ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯតិស្សន្ត អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សន្តិយា បក្ខុប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្ត
 បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោណាបរិវាសំ នត្តា ធារត្តំ
 មានត្តំ នេតុ ។

[២៣២] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សន្ត-
 តត្តោ ។ វេ ។

[២៣៣] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាចត្តិយា
 សមោណាបរិវាសោ នាតត្តោ ។ វេ ។

[២៣៤] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មានត្តំ ធាតត្តំ
 ។ វេ ។ នេតិ ។ វេ ។ ធាត្តំ សង្ឃោ ទុណយំស្ស
 ភិក្ខុវេ អន្តរា ឯតិស្សន្ត អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

សមុទ្រយក្ខន្ត្រ មូលយបដិកស្សនា

មូលភារុសោ ខ្ញុំត្រូវភាចត្តិ ទ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ហើយចំទ
 ចំនីទុក ១ ចក្ខុ ។ វេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ ក្នុងសម្ពាណម
 ភិក្ខុវេភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ហើយចំទចំនី
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រកិច្ចក្នុងម្តេច ។ ភិក្ខុចំនីនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំ
 ក្រាបបង្គំមូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា មូលភិក្ខុចំនី-
 ឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃតាញទុកយកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះ
 ភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ដែលចំទចំនីទុក ៥ ថ្ងៃ
 ហើយឱ្យសាខានានបរិវាស ចំពោះភាចត្តិទាំងដើម ហើយសីមឱ្យនាទុក
 ៦ ក្រីចុះ ។

[២៣៥] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវតាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ វេ ។

[២៣៦] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោណាបរិវាស
 ចំពោះភាចត្តិទាំងដើម យ៉ាងនេះ ។ វេ ។

[២៣៧] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យនាទុក ៦ ក្រី យ៉ាង
 នេះ ។ វេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ វេ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យនាទុក ៦ ក្រីដល់ទុកយកិ-
 ភិក្ខុ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ដែល

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិយា បត្តាហឃ្មដិច្ចញាយ ធាតុំ ខានតុំ ខ-
មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវរេតំ ធារយាមីតិ ។

(២៣៧) សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ កិក្កុចំ អាណេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សរោតតិកំ
សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ បត្តាហឃ្មដិច្ចញំ ។ ថេ ។ សេហំ ចិណ្ណា-
មាណត្តោ កតំ នុ ទោ-មយា បដិបដ្ឋិតត្បន្តំ ។ តេ
កិក្កុ កុរុវតោ ឯតមតុំ អាណេសិ ។ តេហិ កិក្កុវ
សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុំ អត្តេតុ ។

(២៣៨) ឯវត្ស បទ កិក្កុវ អត្តេត្សោ ។ តេ
កិក្កុវ ឧទាយិ តា កិក្កុវា សង្ឃំ ឧបសង្កតិទ្ធា
ឯតំសំ ឧត្តរសង្កំ កកិទ្ធា វុឌ្ឍិចំ កិក្កុចំ ធានេ
វុឌ្ឍិទ្ធា ឧត្តរិកំ ចិសិទិទ្ធា អញ្ចាលី បត្តហេត្វា ឯវសស្ស
វចនិយា អហំ កន្តុ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សរោត-
តិកំ សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ បត្តាហឃ្មដិច្ចញំ សោហិ សង្ឃំ
ឯតិស្សា អាបត្តិយា សរោតតិកាយ សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិយា
បត្តាហឃ្មដិច្ចញាយ បត្តាហិវិសំ យាមិ តស្ស ថេ

ចិច្ចុចំទុកថវៃដ្ឋ (ការទិវ្យមានគ្រូនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះ
រោគនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
កការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២៣៧) ឧទាយិកិក្កុវនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
គ្នាភិក្កុវា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ
ហើយចិច្ចុចំទុក ១ បក្ខ ។ ថេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ តើខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្កុវាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំក្រាបបង្គំ
ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្កុវាំងឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃរុករានកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុវ ។

(២៣៨) ម្ចាស់ភិក្កុវាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទិវ្យអញ្ចាណកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាស់ភិក្កុវាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្កុវនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខ-
សង្កឹះទៀតស្មាមាតិ ដោយបង្គំបាទភិក្កុវាសំទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រាហាណ
ផ្នត់អញ្ចាលីទៀត គោលយ៉ាងនេះថា ចតិគ្រហសេស្សដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
ឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចុចំទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមចក្ខុ-
វិវាសនីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចុចំ

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣

សង្ការ ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្ត-
 វិស្សន្តិយា ចត្តប្បដិច្ចនាយ ចត្តបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ ចរិវិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេ-
 តិកំ សុត្តន្តវិស្សន្តិ ចត្តាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ការ
 អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្តវិស្ស-
 ន្តិយា ចត្តាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យា-
 តិ តំ មំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តន្តវិស្សន្តិយា ចត្តាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ
 ចដិកស្សនំ សោហំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្តវិស្សន្តិយា ចត្តាហប្បដិច្ចនា-
 យ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាតិ
 តស្ស មេ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តន្តវិស្សន្តិយា ចត្តាហប្បដិច្ចនាយ បុរិមា-
 យ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
 ចរិវិសន្តោ អាចត្តិយា អាចត្តិយោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តន្តវិស្សន្តិ ចត្តាហប្បដិច្ចនំ
 សោហំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-

សុត្តន្តបិដក កាលសុខអង្គនាម

ទុក ១ បក្ក សង្ការ កិប្បាធិប្បតិកសដល់ខ្ញុំខ្លះ ចំពោះភាគ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ដែលចំណុះទុក ១ ចក្ខុ ខ្ញុំខ្លះ កំពុងនៅបរិវាស
 កិប្បាធិប្បតិក ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ហើយចំណុះ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ ខឹងសង្ស័យ
 ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ដែលចំណុះ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ការ កិប្បាធិប្បតិក មកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ ចំពោះ
 ភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ដែលចំណុះទុក
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ បានសូមសមោធានបរិវាសនិកសង្ការ ចំពោះភាគ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ដែលចំណុះទុក ១ ថ្ងៃ ខឹង
 ចំពោះភាគ ១ ខឹងសង្ការ កិប្បាធិប្បតិកសដល់ខ្ញុំខ្លះ
 ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តវិស្សន្តិ ដែលចំ
 ណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខឹងចំពោះភាគ ១ ខឹងសង្ការ កិប្បាធិប្បតិកសដល់ខ្ញុំខ្លះ
 ហើយ ក្នុងដល់មាតិក កិប្បាធិប្បតិក ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុត្តវិស្សន្តិ ហើយចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ បានសូមការពារមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្ខុ ខឹងសង្ការ ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-

វិទ្យាបិដក ពុលវិទ្យា

និកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាបាច្ឆដិច្ឆន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាទី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាបា-
 ច្ឆដិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិសោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាបាច្ឆដិច្ឆន្តាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទាន-
 ចរិវាសំ យាទី កស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
 បាច្ឆដិច្ឆន្តាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានចរិ-
 វាសំ អនាសំ សោហំ ចរិក្កុបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សនំ
 អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទី កស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សនំ អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសំ សោហំ មាទត្តំ
 ចរញ្ញោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតនិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចាបាច្ឆដិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាបាច្ឆដិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទី

វិទ្យាបិដក ពុលវិទ្យា

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បាទនាញ្ញ្នំនោះ មកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទសុមហោទានចរិវាស ធីតិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ធីតិចំពោះអាចត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃ ក៏បាទឱ្យសមោ-
 ទានចរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេត-
 និកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ធីតិចំពោះអាចត្តិខាងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាទនៅចរិវាសរូបហើយ ក៏សូមមានក្ត ៦ ព្រឹត្តិធីតិសង្ឃ
 ទៀត ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ សង្ឃ បាទឱ្យមានក្ត ៦ ព្រឹត្តិដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ ក៏ពុំប្រព្រឹត្តមានក្ត ក៏ប្រុកអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ
 ខ្ញុំនោះ បាទសូមការពារបាទដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ

សមុទ្រយុទ្ធពោ អន្តរាយាបត

តំ ថំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សី សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទាធមរិកិសំ យាចិ ភស្ស មេ
 សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោទាធមរិកិសំ អនាសិ សោហំ បរិវុត្តបរិ-
 វាសា សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ទារត្តំ
 មានត្តំ យាចិ ភស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
 ហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ទារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ
 ចិណ្ឌាមាធាត្តោ អន្តាទារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទំ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ មូលាយ

សមុទ្រយុទ្ធពោ កាស្សមក្កាណម្ម

សង្ឃ បាទពាញាខ្ញុំខ្លះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំដំបូក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ
 បាទសូមសមោទាធមរិកិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំដំបូក ៥ ថ្ងៃ ឱនិចំពោះអាបត្តិ
 ទារតិម សង្ឃកិបាទឲ្យសមោទាធមរិកិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំដំបូក ៥ ថ្ងៃ ឱនិ
 ចំពោះអាបត្តិទារតិម ខ្ញុំខ្លះ នៅបរិវាស្សចរិយ បាទសូមបាទត្ត ៦
 ក្រីនីកសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិ-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំដំបូក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបាទឲ្យបាទត្ត ៦ ក្រីដល់ខ្ញុំខ្លះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំ
 ដំបូក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ បាទសម្មុហនក្ករូបរិយ ក្នុងអត្តាណម្ម កិក្រូ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ហើយចិប្រាំដំបូក
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លះ បាទសូមការពាញាមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិឱនិសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្តក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំដំបូក ៥ ថ្ងៃ

សុខៈ

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិទ្យា

ចងកស្ស័យ យាទី តំ មំ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ចាហឃ្យ-
 ដ៏ឆ្មាយ ឡាយ ចងកស្ស័យ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ
 ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា សញ្ញាគណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ចញ្ចាហឃ្យដ៏ឆ្មាយ ប្រិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិ-
 វាសំ យាទី កស្ស័យេ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា
 សញ្ញាគណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ចាហឃ្យដ៏ឆ្មាយ
 ប្រិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ សោ-
 ហំ ចរិក្កបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា
 សញ្ញាគណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ចាហឃ្យដ៏ឆ្មាយ
 ទារត្តំ មាទត្តំ យាទី កស្ស័យេ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគណិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ចាហ-
 ឃ្យដ៏ឆ្មាយ ទារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ សោហំ កន្ត-
 ទិណ្ណាមាទត្តា សង្ឃំ អន្តរ យាចាមិទិ ។ ទុតិយឃ្យ
 យាទីករំ ភតិយឃ្យ យាទីករំ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិទ្យា

សង្ឃ បាទពាញ់ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញាគណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទសូម
 សមោទានបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 គណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះភាចក្តិទាំងដើម សង្ឃ
 បាទឱ្យសមោទានបរិវាសនីសង្ឃខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាគណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះភាចក្តិទាំងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាទនៅបរិវាសនីចេញ បាទសូមមានត្ត ៦ ក្រអើ និងសង្ឃទៀត
 ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹម
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បាទឱ្យមានត្ត ៦ ក្រអើដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគណិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ៥ ថ្ងៃ ចតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាទប្រព្រឹត្តមានត្តចេញ (អន្សរ) មក
 សូមអញ្ជាញក្នុងនីសង្ឃ ។ ឧទាយិកិកុ ក្រៅសូមដាក់ប្រថពីរដងដង ក្រៅ
 សូមដាក់ប្រថពីរដងដង ។

សមុបាយត្ថក អង្គទី

(៤៣៧) ត្រូវត្រួត កិច្ចការ បដិសេធន សង្ខារ
 ញាបេតញ្ច សុណានុ មេ កន្លៃ សង្ខារ អយំ ឧទាយិ
 កិច្ច ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កិកាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋ-
 យា ធិ ។ សង្ខារ ឧទាយិស្ស កិច្ចការ ឯកិស្សា អាចត្តិ-
 យា សញ្ញាតិកាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញា-
 តិកាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្សនំ យា ធិ ។ សង្ខារ ឧទាយិ កិច្ច អន្តរ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ សង្ខំ
 អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា ស-
 មាណាបរិកសំ យា ធិ ។ សង្ខារ ឧទាយិស្ស កិច្ចការ

សមុបាយត្ថក អង្គទី

(៤៣៧) កិច្ចការសមុបាយត្ថក (សង្ខារ) កិច្ចការ
 សង្ខារិច្ចាត្រិម សូមសង្ខារិច្ចា (សង្ខារ) ឧទាយិកិច្ចនេះ ត្រូវអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិកិច្ច
 នោះ បាទសូមបក្ខបរិកសនីសង្ខារ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កិសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ខារ កិច្ចការបក្ខ-
 បរិកសនីសង្ខារ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ខារ កិច្ចការបក្ខ-
 បរិកសនីសង្ខារ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិច្ចនោះ កំពុងនៅបរិកស ក៏ត្រូវ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិច្ចនោះ បាទសូមការពារព្រមពាងកំពុងមូលាបក្ខិកិច្ចសង្ខារ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ខារ កិច្ចការឧទាយិកិច្ចបក្ខបរិកសនីសង្ខារ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិច្ចនោះ បាទសូមសមាធិបរិកសនីសង្ខារ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកិច្ចសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ដល់ចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។ សង្ខារ កិច្ចការសមាធិបរិកសនីសង្ខារ

ព្យាស

វិធានបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

អន្តរា ឯកសិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោណាធម្មវិភសំ អនាសិ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មាធន្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ជេតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកសិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្ស័យំ យាធិ ។ សង្ឃោ ឧបាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកសិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្ស័យំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកសិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោណាធម្មវិភសំ យាធិ ។ សង្ឃោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុយោ អន្តរា ឯកសិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោណាធម្មវិភសំ អនាសិ ។ សោ

វិធានបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

បរិវាសវសំ ឧបាយិភិក្ខុំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-
 សុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចែងចុះ ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។
 ឧបាយិភិក្ខុនោះ ឬនេះទៅបរិវាស្សបាយិយំ គួរដល់មាត្រ ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ហើយបែងចែកចុះ ៥ ថ្ងៃ
 ឧបាយិភិក្ខុនោះ បាទសូមការពារព្រាមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ និងសង្ឃ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចែងចុះ
 ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ព្រាឧបាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចែងចុះ ៥ ថ្ងៃ ។
 ឧបាយិភិក្ខុនោះ បាទសូមសមោណាធម្មវិភសំ និងសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចែងចុះ ៥ ថ្ងៃ និង
 ចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។ សង្ឃ ក៏បាទឱ្យសមោណាធម្មវិភសំ ឧបាយិភិក្ខុ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចែងចុះ ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។ ឧបាយិភិក្ខុនោះ បាទ

ពុទ្ធវិញ

សមុបាយបុគ្គល អក្កនំ

ចរិតុប្បិកសោ សធម្មំ តិស្សន្តំ អាចត្តិយំ ជានត្តំ មាធាត្តំ
 យាចិ ។ សធម្មំ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ អាចត្តិយំ
 ជានត្តំ មាធាត្តំ អនាសិ ។ សោ មាធាត្តំ ចរោ អន្តរា
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចា-
 ហធម្មដិច្ចនំ សោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហធម្មដិច្ចនាយ
 មូលាយ ចដិកស្សនំ យាចិ ។ សធម្មំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហធម្មដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ ។
 សោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតិកា-
 យ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហធម្មដិច្ចនាយ បុរិមាយ
 អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ យាចិ ។ សធម្មំ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហធម្មដិច្ចនាយ បុរិមាយ
 អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 ចរិតុប្បិកសោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា

សមុបាយបុគ្គលៈ អក្កនំ

នៅចរិតុប្បិកសោ ក៏សូមមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សិស្ស ក៏ប្រាថ្នាឲ្យមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ឧបាយិក្ខុនោះ ក៏ត្រូវប្រើគ្នាមានគ្នា ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិប្រាំទុក ៥ ថ្ងៃ ឧបាយិក្ខុនោះ
 ប្រាថ្នាសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ទិនសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សិស្ស
 ក៏ប្រាថ្នាឲ្យឧបាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧបាយិក្ខុ
 នោះ ប្រាថ្នាសូមសមោទានបរិវាសទិនសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៥ ថ្ងៃ ទិនចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សិស្ស ក៏ប្រាថ្នាឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ឧបាយិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៥ ថ្ងៃ
 ទិនចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ឧបាយិក្ខុនោះ ប្រាថ្នានៅចរិតុប្បិកសោ
 ក៏ប្រាថ្នាសូមមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យ

សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាបាច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ
 នារត្តំ មានត្តំ យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ
 បញ្ញាបាច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ នារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចំណ្ហា មានត្តោ អន្តរាហោ មន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញាគតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាបាច្ឆន្ទិច្ឆន្ទិ សោ សង្ឃ
 អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយោ បញ្ញាបាច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ចដិកស្សន្ទិ
 យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាបាច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ ចដិកស្សន្ទិ ។ សោ សង្ឃ អន្តរ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាបា-
 ច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសិ
 យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាបា-
 ច្ឆន្ទិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសិ
 អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃ អន្តរ ឯកិស្សា

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យ

ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ កំបុនឲ្យ
 មានត្ត ៦ កម្រិតសំខុត្តាយិកិត្ត ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោ បុនប្រតិក្កមានត្ត
 រូបាហិយ គូរដល់អន្តរាហ កម្រិតអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 សុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោ បុនសូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ៦ សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 សុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបុនឲ្យឧទាយិភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោ បុនសូមសមោទានបរិវាសន្តិ
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចិ
 ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ៦ ចំពោះអាចត្តិ ៦ ខាងដើម ។ សង្ឃ កំបុនឲ្យសមោទាន-
 បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្ត-
 និស្សន្ទិ ដែលចិ ចំណុច ៥ ថ្ងៃ ៦ ចំពោះអាចត្តិ ៦ ខាងដើម ។ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោ បុនទៅបរិវាសរូបាហិយ កំបុនសូមមានត្ត ៦ កម្រិតសំខុត្តាយិកិត្ត

អាមត្តិយា សាញោតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចក្កាហា-
 ឲ្យដ៏ច្នៃយា ធាតុំ មាណតុំ យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ អន្តរ ឯកស្ស អាមត្តិយា សាញោតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចក្កាហាឲ្យដ៏ច្នៃយា ធាតុំ មាណតុំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ សង្ឃ អង្គាម យា ភតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ
 អត្តេយ្យ ។ ឯសា ញតិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេត
 អយិ ឧទាយិ កិក្កុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សាញោតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចក្កាហាឲ្យដ៏ច្នៃ ។ មេ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ
 សង្ឃ អង្គាម យា ភតិ ។ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ
 អត្តេតិ ។ យស្សាយស្សោ ទមតិ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ
 អង្គាម សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទុក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ទុតិយឲ្យ ឯតមតុំ វនាមិ ។ មេ ។ តតិយឲ្យ ឯតមតុំ
 វនាមិ ។ មេ ។ អត្តិកោ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ ទមតិ
 សង្ឃស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវមេតិ ធារយាមតិ ។

លុតិស្សដ្ឋិ វមត្តា ។

ចំពោះអាមត្តិ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិទ បំណងទុក
 ថា ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបានឲ្យមានក្នុង ក្រតិដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិទ បំណងទុក ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-
 កិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងចំពោះ មកសូមអញ្ជូនកម្មដល់សង្ឃ ។ មេ
 កម្មមានកាលក្នុងសង្ឃចំពោះ សង្ឃត្រូវឲ្យអញ្ជូនកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុ ។
 នេះ ជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ ចំពោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 (ស្រី) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាមត្តិ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ចំពោះ
 ចិទ បំណងទុក មក ។ មេ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងចំពោះ
 មកសូមអញ្ជូនកម្មដល់សង្ឃ ។ សង្ឃ កំបានឲ្យអញ្ជូនកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្កុ ។
 អញ្ជូនកម្មចល់ឧទាយិកិក្កុ ភាគចំនួនដល់លោកមានពាយុអង្គណា លោក
 មានពាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាគចំនួនដល់លោកមានពាយុអង្គណា
 ។ លោកមានពាយុអង្គនោះ គប្បីពាលទៀត ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្របបំណងផង ។ មេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្របបំណងផង ។ មេ ។
 សង្ឃបានឲ្យអញ្ជូនកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុ (អញ្ជូនកម្មនោះ) ភាគចំនួនដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបំណងសេចក្តីនេះទុក
 ដោយភាពស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចំពោះដែលធ្វើទុកស្តុកស្តុកឲ្យបាន ។

[៤៤០] តែង ទោ បទ សមយោន អន្តរាគរោ កិក្ខុ
 សម្ពុហុលា សម្ពុទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តោ ហោតិ
 ឯកា អាមត្តិ ឯកាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ដ្ឋិហម្ម-
 ដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ តិហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ធុត្ថ-
 ហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ បញ្ចាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ
 នាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ សន្តាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា
 អាមត្តិ អដ្ឋាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ធិហម្មដិច្ចន្ទា
 ឯកា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ។ សោ កិក្ខុចំ អាណ-
 ចេសំ អហំ អាវុសោ សម្ពុហុលា សម្ពុទ្ធិសេសា អាមត្តិ-
 យោ អាមត្តិ ឯកា អាមត្តិ ឯកាហម្មដិច្ចន្ទា ។ បេ ។
 ឯកា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា កង់ ទុ ទោ មយា
 បដិបដ្ឋិតត្ថន្ទំ ។ តេ កិក្ខុ កតវនោ ឯតមត្តំ អាណ-
 ចេសុំ ។ តេធិ កិក្ខុវេ សម្ពុទ្ធិ ធិស្ស កិក្ខុនោ នាសំ
 អាមត្តិចំ យា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ធិស្ស អគ្សេន
 សមោណាធិបរិវាសំ នេតុ ។

[៤៤១] ឯវត្ស បទ កិក្ខុវេ នាគត្វា ។ តេធិ
 កិក្ខុវេ កិក្ខុនា សម្ពុទ្ធិ ធិសម្ពុទ្ធិត្វា ឯកំសំ ទុត្តរាសន្តំ

[៤៤០] សម័យនេះឯង កិក្ខុ ទុក្ខ ត្រូវអាមត្តិសម្ពុទ្ធិសេសា
 រុច្ឆិ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ១ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ២ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១
 ចំទុំនិទុក ៣ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ៤ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ៥
 ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ៦ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ៧ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១
 ចំទុំនិទុក ៨ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ៩ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ១០
 ថ្ងៃ ។ កិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់កិក្ខុផងនាថា ខ្លួនអាមត្តិ
 សម្ពុទ្ធិសេសារុច្ឆិ អាមត្តិ ១ ចំទុំនិទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាមត្តិ ១
 ចំទុំនិទុក ១០ ថ្ងៃ កើត្រូវប្រតិបត្តិផ្លូវមេត្ត ។ កិក្ខុចំនោះក៏នាំយក
 សេចក្តីនេះប្រកាសឲ្យប្រទេសាប្រទេសាភាគ ។ ប្រទេស្តីទ្រង់ប្រាសថា ខ្លួន
 កិក្ខុចំនិទ្យាយ ចេញចោល ចេញអាមត្តិចំនោះ អាមត្តិណា ដែលកិក្ខុ
 នោះចំទុំនិទុក ១០ ថ្ងៃ សម្បូរឲ្យសមោណាធិបរិវាសដល់កិក្ខុនោះនាម
 វាវុត្តិ(១)អាមត្តិនោះ ។

[៤៤១] ខ្លួនកិក្ខុចំនិទ្យាយ សម្បូរឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ខ្លួន
 កិក្ខុចំនិទ្យាយ ត្រូវកិក្ខុនោះ ចូលទៅកេសន្ស ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តិៈ

១ គឺនាមចំនួនថ្ងៃដែលចំទុំនិទ្យាយច្បាប់ ។

សមុបាយទូតា អក្សេន សមោទានបរិវាសនា

ភកិទ្ធា វុទ្ធក្នុង កិក្ខុនំ ទានេ វុទ្ធិត្វា ឧត្តដិកំ ធិសី.
ធិត្វា អញ្ញាលី បត្តហេតុ ឯវមស្ស វនធិយោ អហំ កន្តេ
សម្ពុហុលា សង្ករិទិសេសា អាចត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា
អាចត្តិ ឯកាហឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ បេ ។ ឯកា អាចត្តិ ធិសា-
ហឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ សោ ឯកំ កន្តេ សង្កំ តាសំ អាចត្តិំ យា
អាចត្តិ ធិសាហឃ្មដិច្ឆន្ទា តស្ស អក្សេន សមោទាន-
បរិវាសំ យា ចាមិភិ ។ ទុតិយឃ្មំ យា ចិតតោ តតិយឃ្មំ
យា ចិតតោ ។

(២២២) ព្យត្តេន កិក្ខុនា បដិពលេន សង្ករិ-
ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេន អយំ
ឥត្តន្ទាហេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ករិទិសេសា អាចត្តិ-
យោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ ឯកាហឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ បេ ។
ឯកា អាចត្តិ ធិសាហឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ សោ សង្កំ តាសំ
អាចត្តិំ យា អាចត្តិ ធិសាហឃ្មដិច្ឆន្ទា តស្ស អក្សេន
សមោទានបរិវាសំ យា ចតិ ។ យទិ សង្កស្ស បត្តកលំ
សង្កេន ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្ខុនា តាសំ អាចត្តិំ យា
អាចត្តិ ធិសាហឃ្មដិច្ឆន្ទា តស្ស អក្សេន សមោទាន-

សមុបាយទូតា កាវ្យសមោទានបរិវាសនាធិវគ្គិ

ត្រៀវស្មាម្នាភិ ព្រាយចន្តំ បាវាភ្នកកិក្ខុពាសំ រូបអន្តិយាប្រាហាសិ ឥនិសញ្ញាលី
ត្រៀវ ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបាទត្រូវអាចត្តិ
សង្ករិទិសេសាជាប្រើន អាចត្តិ ១ ចំទំ ប៉ាន់ ទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាចត្តិ ១
បំទំ ប៉ាន់ ទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ចណ្តា អាចត្តិ ភានិទនោះ
អាចត្តិណា ដែលចំទំ ប៉ាន់ ទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោទានបរិវាសនិធិសង្ឃ
កាមតម្ភាអាចត្តិនោះ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាតម្រូវចំពីដេងដង ត្រូវសូម
ជាតម្រូវចំពីដងដង ។

(២២២) កិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវត្រៀវសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនោះមានឈ្មោះផ្សេងៗ ត្រូវអាចត្តិ
សង្ករិទិសេសាជាប្រើន អាចត្តិ ១ ចំទំ ប៉ាន់ ទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាចត្តិ ១
បំទំ ប៉ាន់ ទុក ១០ ថ្ងៃ ចណ្តា អាចត្តិ ភានិទនោះ អាចត្តិណា ដែលចំទំ ប៉ាន់
ទុក ១០ ថ្ងៃ កិក្ខុនោះ សូមសមោទានបរិវាសនិធិសង្ឃកាមតម្ភាអាចត្តិ
នោះ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងរយៈពេលសង្ឃរោម ចណ្តា អាចត្តិ ភានិទនោះ
អាចត្តិណា ដែលចំទំ ប៉ាន់ ទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវច្យាយសមោទានបរិវាស

បរិវាសំ ទិវេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាភុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តាមោ ភិក្ខុ សម្មហាលា សង្ឃា-
 ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិ ឯកា អាមត្តិ ឯកា-
 ហាម្មជិច្ឆន្តា ។ មេ ។ ឯកា អាមត្តិ ធនាហាម្មជិច្ឆន្តា
 សោ សង្ឃំ ភាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ធនាហា-
 ម្មជិច្ឆន្តា កស្សា អក្សេន សមោចានបរិវាសំ យាធម៌ ។
 សង្ឃោ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាមត្តិំ យា
 អាមត្តិ ធនាហាម្មជិច្ឆន្តា កស្សា អក្សេន សមោចា-
 បរិវាសំ ធម៌ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ឥត្តន្តាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ភាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ធនាហាម្មជិច្ឆន្តា
 កស្សា អក្សេន សមោចានបរិវាសស្ស ធាតំ សោ
 តុណ្ណាស្ស យស្ស ធម៌មតិ សោ កាសេយ្យំ ។
 ធុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វធាមិ ។ មេ ។ កតិយម្យំ ឯតមត្តំ
 វធាមិ ។ មេ ។ ទិញោ សង្ឃេន ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ភាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ធនាហាម្មជិច្ឆន្តា កស្សា
 អក្សេន សមោចានបរិវាសោ ទមតិ សង្ឃស្ស កស្សា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធាវយាមីតិ ។

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ភាមតម្ភភាមត្តិនោះចុះ ។ រះ ជាភាស្យាផ្លូវ
 សង្ឃ ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ភិក្ខុនេះ
 មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាមត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន អាមត្តិ ១ បិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ។ មេ ។ អាមត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ចណ្តាអាមត្តិទាំង
 នោះ អាមត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោចាន-
 បរិវាសន៍សង្ឃ ភាមតម្ភភាមត្តិនោះ ។ ចណ្តាអាមត្តិទាំងនោះ អាមត្តិ
 ណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឱ្យសមោចានបរិវាសដល់ភិក្ខុមាន
 ឈ្មោះដូច្នោះ ភាមតម្ភភាមត្តិនោះ ។ ចណ្តាអាមត្តិទាំងនោះ អាមត្តិណា
 ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឱ្យសមោចានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ភាមតម្ភភាមត្តិនោះ គាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណា លោក
 មានអាយុកន្លងនោះ ឆប្បិស្សៀម មិនគាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណា
 ទេ លោកមានអាយុកន្លងនោះ ឆប្បិស្សៀម ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីរដង ។ មេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំដង ។
 មេ ។ ចណ្តាអាមត្តិទាំងនោះ អាមត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ
 សង្ឃបាទឱ្យសមោចានបរិវាសដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នោះ ភាមតម្ភភាមត្តិនោះ
 ហើយ (ការឱ្យសមោចានបរិវាសនោះ) គាច់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះ បាទជាសង្ឃស្សៀម ។ ខ្ញុំសូមបរិសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ
 ស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

៣៣៧

សមុប្បយទ្ធករ អន្យោ ឧបោសាធិបិសាគំ

សមុប្បយទ្ធករៈ ការឱ្យសមោធិបិសាគមនៃអាច្ឆិ

[៤៤៣] តេន ។ បទ សមយោ ៦ អន្យោ កិក្កុ
 សម្ពុហុណ សង្ករាជិសេសា អាចត្តិយោ អាចន្ទោ ហោតិ
 ឯកា អាចត្តិ ឯកាហាឃ្មដិច្ឆន្ទា ទ្វេ អាចត្តិយោ ទ្វិហា-
 ឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ^(១) តិស្សា អាចត្តិយោ តិហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ
 ចតិស្សា អាចត្តិយោ ចត្តហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ បក្ខា អាចត្តិ-
 យោ បក្ខាហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ ៨ អាចត្តិយោ បាហា-
 ឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ សត្ត អាចត្តិយោ សត្តាហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ
 អដ្ឋ អាចត្តិយោ អដ្ឋាហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ ១៧ អាចត្តិយោ
 ឧវហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ ឧស អាចត្តិយោ ឧសាហាឃ្មដិច្ឆ-
 ន្ទាយោ ។ សោ កិក្កុ អារាចេសិ អហំ អារុសោ
 សម្ពុហុណ សង្ករាជិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ឯកា
 អាចត្តិ ឯកាហាឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ បេ ។ ឧស អាចត្តិយោ
 ឧសាហាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ កកដំ ឌុ ទោ មយោ បដិបដ្ឋិ-
 កត្វន្តិ ។ តេ កិក្កុ កតវេតា ឯកមត្តំ អារាចេសិ ។
 តេនហិ កិក្កុវ សង្ករា តស្ស កិក្កុនោ កាសិ
 អាចត្តិ យោ អាចត្តិយោ សត្វនិវាឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ តាសិ
 អន្យោ ឧបោសាធិបិសាគំ ទេតុ ។

[៤៤៣] សមយោនាធិកំ កិក្កុ ១ រូប គ្រូសាចត្តិសង្ករាជិសេសា
 ច្រើន អាចត្តិ ១ ចំណុំនីមួយៗ ១ ថ្ងៃ អាចត្តិ ២ ចំណុំនីមួយៗ ២ ថ្ងៃ អាចត្តិ ៣
 ចំណុំនីមួយៗ ៣ ថ្ងៃ អាចត្តិ ៤ ចំណុំនីមួយៗ ៤ ថ្ងៃ អាចត្តិ ៥ ចំណុំនីមួយៗ ៥ ថ្ងៃ
 អាចត្តិ ៦ ចំណុំនីមួយៗ ៦ ថ្ងៃ អាចត្តិ ៧ ចំណុំនីមួយៗ ៧ ថ្ងៃ អាចត្តិ ៨ ចំណុំនីមួយៗ ៨ ថ្ងៃ
 អាចត្តិ ៩ ចំណុំនីមួយៗ ៩ ថ្ងៃ អាចត្តិ ១០ ចំណុំនីមួយៗ ១០ ថ្ងៃ ។ កិក្កុនោ បាធិប្រាបដល់កិក្កុតាំងឡាយ ច្នៃសាសា ឱ្យគ្រូ
 អាចត្តិសង្ករាជិសេសាច្រើន អាចត្តិ ១ ចំណុំនីមួយៗ ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។
 អាចត្តិ ១០ ចំណុំនីមួយៗ ១០ ថ្ងៃ រើឱ្យគ្រូប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ កិក្កុតាំង
 នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីគំរូក្រាបបង្គំទូលន្រែមាទន្រែភាគ ។ ព្រះអង្គច្រើន
 គ្រាស់ថា ច្នៃសាសា កិក្កុតាំងឡាយ ដើម្បីនោះ បណ្តាអាចត្តិទាំងនោះ អាចត្តិ
 តាំងឡាយណា ដែលចំណុំនីមួយៗនឹងអាចត្តិទាំងអស់ សង្ឃបូជិយ
 សមោធិបិសាគមល់កិក្កុនោះ អាមនវិម្ភាចត្តិទាំងនោះចុះ ។

១ ។ ទ្វិហាឃ្មដិច្ឆន្ទា ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(៤៤៤) ឯវត្ត ចន កិក្ខុវេ នាគវោ ។ កេន
 កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរំសង្កំ
 កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ឯវត្តស្ស វត្តដំយោ អហំ កន្តេ សម្ពុហុ-
 លា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ
 ឯកាហឃ្យដិច្ឆន្តាយ ។ បេ ។ ឧស អាចត្តិយោ ឧសា-
 ហឃ្យដិច្ឆន្តាយោ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ
 យោ អាចត្តិយោ សត្វចិវឃ្យដិច្ឆន្តាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោចានបរិវាសំ យាចាមិតិ ។ ឧតិយឃ្យ យាចំ-
 កក្ខោ ឧតិយឃ្យ យាចិកក្ខោ ។

(៤៤៥) ឡត្តេន កិក្ខុវេ ចដិកលេន សង្ឃំ
 ញាមេកក្ខោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃំ អយំ ឥត្តន្តា-
 មោ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ ឯកាហឃ្យដិច្ឆន្តា ។ បេ ។ ឧស
 អាចត្តិយោ ឧសាហឃ្យដិច្ឆន្តាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាចត្តិធំ យោ អាចត្តិយោ សត្វចិវឃ្យដិច្ឆន្តាយោ តាសំ
 អក្សេន សមោចានបរិវាសំ យាចាមិ ។ យទិ សង្ឃំស្ស

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(៤៤៦) ខ្នាលកំកុចំនំ ខ្យាយ សង្ឃំស្រុកវត្តយ៉ាវិរនះ ។ ខ្នាលកិក្ខុ
 ចំនំខ្យាយ ត្រូវកិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃំរៀនសូ
 ត្តានិ ។ បេ ។ រូបរោលយ៉ាវិរនះថា ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើន កាចត្តិ ១០០ ចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ ។ បេ ។ កាចត្តិ
 ១០០ ចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ចណ្តាកាចត្តិចំនំនោះ
 កាចត្តិណា ដែលចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ កាចត្តិចំនំអស់ ខ្ញុំសូមសរោចាន
 បរិវាសនីសង្ឃ ភាមនម្ភកាចត្តិចំនំនោះ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់
 ពីរដង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដង ។

(៤៤៧) កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិលេ ត្រូវប្រៀនសង្ឃថា ចតិគ្រូព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ច្បែក) កិក្ខុនោះចានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើន កាចត្តិ ១០០ ចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ ។ បេ ។ កាចត្តិ
 ១០០ ចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ ចណ្តាកាចត្តិចំនំនោះ កាចត្តិចំនំខ្យាយណា
 ដែលចំនំ ចំនំ ១០០ ថ្ងៃ កាចត្តិចំនំអស់ កិក្ខុនោះសូមសរោចានបរិវាស
 នីសង្ឃ ភាមនម្ភកាចត្តិចំនំនោះ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងសង្ឃហើយ

សមុទ្រយុទ្ធករ អគ្គោត សមោទានបរិវាសយាទត

បន្តកាល្យ សង្ឃោ ឥន្ទន្ទាមស្ស កិក្ខុយោ តាសំ អាបត្តិចំ
 យោ អាបត្តិយោ សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អន្ស្រទ
 សមោទានបរិវាសំ ទេនយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្លៃ សង្ឃោ អយំ ឥន្ទន្ទាមស្ស កិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកា អាបត្តិ ឯកា-
 ហប្បដិច្ចន្ទា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយោ រសា សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិចំ យោ អាបត្តិយោ
 សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អន្ស្រទ សមោទានបរិវាសំ
 យា ទតិ ។ សង្ឃោ ឥន្ទន្ទាមស្ស កិក្ខុយោ តាសំ អាបត្តិចំ
 យោ អាបត្តិយោ សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អន្ស្រទ
 សមោទានបរិវាសំ ទេនំ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ
 ឥន្ទន្ទាមស្ស កិក្ខុយោ តាសំ អាបត្តិចំ យោ អាបត្តិយោ
 សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អន្ស្រទ សមោទានបរិវា-
 សស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តមតិ សា
 កាសយ្យ ។ ទតិយម្យិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

សមុទ្រយុទ្ធករ កាស្មបសមោទានបរិវាសតាមកថ្មីអាច្ឆិ

បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភា-
 ចត្តិទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាម
 តម្រូវភាចត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យរៀនសូត្រ ។ ចត្រាព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)ភិក្ខុនោះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវភាចត្តិ
 សង្ឃចិវសេសជាច្រើន ភាចត្តិ ១ ចិវប្បដិច្ច ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ភាចត្តិ ១០
 ចិវប្បដិច្ច ១០ ថ្ងៃ បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ
 ចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោទានបរិវាសនឹង
 សង្ឃ តាមតម្រូវភាចត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា
 ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់ សង្ឃឲ្យសមោទានបរិ-
 វាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្រូវភាចត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ណាភាចត្តិ
 ទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់
 តាមតម្រូវសមោទានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្រូវភាចត្តិទាំង
 នោះ ភាចត្តិដល់លោកមានកាយុអន្តិណា លោកមានកាយុអន្តិនោះ ធម្ម័
 ស្សៀម ទំនភាចត្តិដល់លោកមានកាយុអន្តិណាទេ លោកមានកាយុអន្តិ
 នោះ ធម្ម័រោលរឡើង ។ ខ្ញុំរោលរសចក្កិនេះជាគម្របដំរីផងផង ។ បេ ។

ភតិយធម្មំ ឯតថត្ថំ វនាមិ ។ មេ ។ ធិន្ទោ សង្ក្រាន្ត
 វត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ តាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិយោ
 សត្វចរិយ្យធិន្ទន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោតានបរិ-
 វសោ មមតិ សង្កស្ស តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ
 តាយាមីតិ ។

[៤៤៦] តេន ទោ បទ សមៈយេន អញ្ញតារោ កិក្កុ
 ទ្វេ សង្កានិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តោ ហោតិ ទ្វេ-
 មាសប្បធិន្ទន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតនហោសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្កានិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្ប-
 ធិន្ទន្ទាយោ យទ្ធាហំ សង្កំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទិ ។ តស្ស សង្កោ ឯតិស្សា អា-
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។
 តស្ស បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិន្ទោ ធិក្កមិ អហំ ទោ

ទ្ធិន្ទោសសេចក្តីនេះ ជាគម្របចម្រើនផង ។ មេ ។ ចណ្ណភាចក្តីចាំនិរោ-
 ត្តភាចក្តីណា ដែលកិក្កុនោះចំទំ បំផុតយូរជាង ភាចក្តីចាំនិរោត្ត ។ សង្ក
 បានឱ្យសមោតានបរិវាស ដល់កិក្កុនោះឈ្នះឆ្នើម ភាមវិទ្ធិភាចក្តីចាំនិ
 រោត្ត (ការឱ្យសមោតានបរិវាសនោះ) ភាចក្តីដល់សង្ក ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្កស្សៀម ។ ទ្ធិស្តម្ភចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្សៀមយ៉ាង
 នេះ ។

[៤៤៦] សម័យានេនឯនី កិក្កុ ១ ប្រក្រូភាចក្តីសង្កទិសេស ៤
 ហើយចំទំ បំផុត ៤ ទៃ ។ កិក្កុនោះមានសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នោះហើ ភាគ
 អញ្ញក្រូភាចក្តីសង្កទិសេស ៤ ហើយចំទំ បំផុត ៤ ទៃ ចើដូច្នោះមានកែ
 ភាគអញ្ញសូមទូមាសបរិវាស (បរិវាស ៤ ទៃ) ទីនិសង្ក ចំនោះភាចក្តី ១
 ដែលចំទំ បំផុត ៤ ទៃ ។ កិក្កុនោះក៏បានសូមទូមាសបរិវាស ទីនិសង្ក
 ចំនោះភាចក្តី ១ ដែលចំទំ បំផុត ៤ ទៃ ។ សង្កក៏បានឱ្យទូមាសបរិវាស
 ដល់កិក្កុនោះ ចំនោះភាចក្តី ១ ដែលចំទំ បំផុត ៤ ទៃ ។ កាលកិក្កុនោះ
 កំពុងនិរោត្តភាចក្តី ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ហើ ភាគអញ្ញ

ទ្រោសបរិវាសយាមា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសប្បដិច្ច-
 ញាយោ តស្ស មេ ឯតនិហោសិ អហំ ទោ ទ្រោសប្បដិ-
 សេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយោ យទ្ធ-
 ណាហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយោ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយ
 ទ្រោសបរិវាសំ យា ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា
 អាចត្តិយោ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយ ទ្រោសបរិវាសំ យា ចិ
 តស្ស មេ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយោ ទ្រោសប្បដិ-
 ច្ចញាយ ទ្រោសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសទ្ធស្ស
 លន្តិមន្តោ ទិក្កមិ យទ្ធនាហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា ធិ អាចត្តិ-
 យោ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយ ទ្រោសបរិវាសំ យា ចេយ្យន្តិ ។
 សោ កិក្កនំ អាពោចសិ អហំ អាវុសោ ទ្រោសប្បដិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយោ តស្ស មេ
 ឯតនិហោសិ អហំ ទោ ទ្រោសប្បដិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយោ យទ្ធនាហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា
 អាចត្តិយោ ទ្រោសប្បដិច្ចញាយ ទ្រោសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយោ ទ្រោសប្ប-
 ដិច្ចញាយ ទ្រោសបរិវាសំ យា ចិ តស្ស មេ សង្ឃំ

ត្រូវកាចត្តិសង្ឃំទិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ទៃ កាត្តាអញ កំមាម
 សេចក្តីត្រិះរិះដ្ឋច្នោះថា កាត្តាអញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃំទិសេស ២ ហើយចំណុំ-
 ទុក ២ ទៃ ច្រើនៗ មានតែកាត្តាអញសូមទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ
 ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ទៃ ហើយកាត្តាអញកំបានសូមទូ-
 ទាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ទៃ សង្ឃ ក៏
 បានទូទាសបរិវាសដល់កាត្តាអញ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២
 ទៃហើយ កាលបើកាត្តាអញកំពុំទៅបរិវាស កំមានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះ
 សិច (ក្នុងចិត្ត) ថា ច្រើនៗ មានតែកាត្តាអញសូមទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ
 សង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំណុំទុក ២ ទៃ ។ កិច្ចនោះ បាន
 ប្រាប់ដល់កិច្ចទាំងឡាយថា ម្ចាស់ការសា ឡូត្រូវកាចត្តិសង្ឃំទិសេស
 ២ ហើយចំណុំទុក ២ ទៃ ឡូនោះ កំមានសេចក្តីត្រិះរិះដ្ឋច្នោះថា កាត្តា
 អញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃំទិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ទៃ ច្រើនៗ
 មានតែកាត្តាអញសូមទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំណុំ
 ទុក ២ ទៃ ហើយឡូនោះកំបានសូមទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ទៃ សង្ឃកំបានទូទាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំ

វិធានបទ បុណ្យប្រា

ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសទ្ធស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥក្កនិ
 អហំ ទោ ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយា អាចត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចនាយោ តស្ស មេ ឯតនហោសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 នាយោ យទ្ធជាហំ សង្កំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យារចេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្កំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ករិ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិសទ្ធស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥក្កនិ យទ្ធជាហំ សង្កំ
 ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យារចេយ្យន្តិ កងំ ទុ ទោ អយោ មដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ អគវតោ ឯតនត្ថំ អាណេនេសុំ ។ តេធាហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ករិ តស្ស ភិក្ខុវោ ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយោ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

វិធានបទ បុណ្យប្រា

នោះ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុង
 នៅចំពេល ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគទាញ
 ត្រូវភាគក្តីសង្ស័យលើស ២ ហើយចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលនោះក៏មាន
 សេចក្តីស្រងូតចុះថា ភាគទាញ ត្រូវភាគក្តីសង្ស័យលើស ២ ហើយចែង
 ប៉ុន្មាន ២ ៣ ថ្ងៃ ដូច្នោះ មានភាគទាញសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ស័យ
 ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ខ្ញុំនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាស
 ន៍សង្ស័យ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ សង្ស័យ ក៏បានឱ្យទ្វេ-
 មាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលខ្ញុំ
 នោះ កំពុងនៅចំពេល ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា ថ្ងៃ
 ដូច្នោះ មានភាគទាញ សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ស័យ ចំពោះភាគ
 ទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ក៏កុំភ័យ
 នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលប្រគល់ប្រគល់ ។ ប្រគល់
 ប្រគល់ប្រគល់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុនាំនិទ្ធាយ ថ្ងៃដូច្នោះ សង្ស័យទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ចុះ ។

សមុបាយត្តន្តរោ ទ្វេមាសបរិវាសនា

(២២៧) ឯវត្ត បទ កំភូរេ ធានាវោ ។ តេន
 កំភូរេ កំភូរោ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរា-
 សង្កំ ករិត្តា ។ មេ ។ ឯវត្តស្ស វចនិយោ អហំ កន្ត
 ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយោ វស្ស មេ ឯវត្តទេហាសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តា-
 យោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យានេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាធិ វស្ស មេ សង្ឃា ឯកំស្សា អា-
 ចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ
 វស្ស មេ បរិវត្តស្ស លទ្ធិទេវោ ឧត្តមិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយោ វស្ស មេ ឯវត្តទេហាសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តា-
 យោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យានេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុបាយត្តន្តរោ កាឡទ្វេមាសបរិវាស

(២២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រុំឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខកសង្ឃៈគ្រឿង
 ស្មាមាតិ ។ មេ.ន រួចគោលយ៉ាងនេះថា បង្កាច់សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តី
 ត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាអញត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក
 ២ ខែ ចេញនោះ មានតែភាគាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិ
 សង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាស-
 បរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំ
 នោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើច់ (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគា
 អញត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចិញ្ចឹម
 ទុក ២ ខែ ចេញនោះ មានតែភាគាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិសង្ឃ

ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ យាទិ ភស្ម មេ សង្ឃ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ភស្ម
 មេ បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិទម្រោ ឥក្កមិ យទ្ធជាហំ សង្ឃ
 ឥតវិស្សាមិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ស្រាហំ អន្តេ សង្ឃ ឥតវិស្សាមិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 វាទិ ។ ទុតិយម្យិ យាទិកត្វោ ឥតិយម្យិ យាទិកត្វោ ។

[៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុតា ចដិពលេន សង្ឃា ញា-
 យេតត្វោ សុណាតុ មេ អន្តេ សង្ឃា អយំ ឥត្តញាមោ
 ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមា-
 សប្បដិទ្ធគ្នាយោ ។ ភស្ម ឯតទេហាសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធគ្នាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ឃំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទិ ។ ភស្ម សង្ឃា ឯកសិក្ខា

ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះ ២ ខែ ខ្ញុំក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍
 សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះ ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានទ្យាទ្វេមាស-
 បរិវាសំដល់ខ្ញុំ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះ ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏បានសេចក្តីឧបាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ
 មានតែភាគាញ សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត
 ដែលចែងចុះ ២ ខែ បើត្រូវសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាស
 ន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត ដែលចែងចុះ ២ ខែ ។ កិច្ចនោះ
 ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុណ្ណាសប្រកិច្ចេន ត្រូវផ្ញើសង្ឃថា បើត្រូវសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិច្ចនោះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវភាគទីសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយចែងចុះ ២ ខែ ។ កិច្ចនោះមានសេចក្តីត្រូវដូច្នោះថា
 ភាគាញត្រូវភាគទីសង្ឃទិសេស ២ ហើយចែងចុះ ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែភាគាញសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែង
 ចុះ ២ ខែ ។ កិច្ចនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី
 ១ ដែលចែងចុះ ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានទ្យាទ្វេមាសបរិវាសដល់កិច្ចនោះ

សមុបាយត្តិកា ទ្វេមាសបរិវាសនំ

អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អណាសិ ។ ភស្ស បរិសទ្ធស្ស លដ្ឋិទម្មោ ឱក្កមិ អហំ ។ ទោ ទ្វេ សង្ករិទិសេសា អាចត្តិយា អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយោ ភស្ស មេ ឯគទយោសិ អហំ ។ ទោ ទ្វេ សង្ករិទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយោ យទ្ធចាហំ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្យន្តំ ។ សោហំ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្យន្តំ ។ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្មិ ។ យទិ សង្កិស្ស បទ្កកល្លំ សង្កោ ឥត្តនាមស្ស កិក្កុនោ ឥតិស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិទ្ធច្ចាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ធម្មេយ្យ ។ ឯសា ព្រតិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ

សមុបាយត្តិកា កាស្សទ្វេមាសបរិវាស

ចំពោះភាចក្កិ ១ ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ កាលដែលកិក្កុនោ កំពុង ទៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្មាអញត្រូវ ភាចក្តិសង្កិទិសេស ២ ហើយចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ កាត្មាអញក៏មានសេចក្តី ត្រិះរិះផ្លូវច្នោះថា កាត្មាអញត្រូវភាចក្តិសង្កិទិសេស ២ ហើយចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែកាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីទិសង្ស ចំពោះ ភាចក្តិ ១ ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ កាត្មាអញបាទសូមទ្វេមាសបរិវាសនីទិ សង្ស ចំពោះភាចក្តិ ១ ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ សង្ស ក៏បាទឲ្យទ្វេ មាសបរិវាសដល់កាត្មាអញ ចំពោះភាចក្តិ ១ ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ កាលដែលកាត្មាអញ កំពុងទៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែកាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីទិសង្ស ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោ សូមទ្វេមាសបរិវាសនីទិសង្ស ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងដល់សង្សហើយ សង្ស ត្រូវឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ កិក្កុនោឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចិទ្ធាន្តិទុក ២ ខែ ។ រដ្ឋ ជាពាក្យផ្សំនៃសង្ស ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្សស្តាប់ថ្មី

វិយោហិត បុណ្យវិញ្ញា

សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តោមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធក្នាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសប-
 រិកសំ យាធម្ម្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សោ អាចត្តិ-
 យោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាធិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិ-
 សន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥត្តមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិ-
 សេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ តស្ស
 មេ ឯតទហោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធក្នាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាស-
 បរិកសំ យាធម្ម្យន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សោ អាចត្តិ-
 យោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាធិ ។

វិយោហិត បុណ្យវិញ្ញា

(ប្បវត្ត) ភិក្ខុនោះមានឈ្មោះថា ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយ
 ចំពោះចំណុច ២ ១ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះផ្សេងៗ កាត្តាអញត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំពោះចំណុច ២ ១ បើផ្សេងៗ មានតែ
 កាត្តាអញសូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំពោះ
 ចំណុច ២ ១ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ បានសូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ
 ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំពោះចំណុច ២ ១ ។ សង្ឃក៏បានទូទាសបរិ-
 កលផលភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំពោះចំណុច ២ ១ ។ កាលដែល
 ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា
 កាត្តាអញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំពោះចំណុច ២ ១ កាត្តា
 អញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះផ្សេងៗ កាត្តាអញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ២
 ហើយចំពោះចំណុច ២ ១ បើផ្សេងៗ មានតែកាត្តាអញសូមទូទាសបរិកស
 ន្តិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំពោះចំណុច ២ ១ កាត្តាអញ ក៏បាន
 សូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចំពោះចំណុច ២ ១ ។

សមុបាយព្រះ ទ្រ មាស បរិសិទ្ធា

តស្ស មេ សង្ឃ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្រោសាសប្ប-
 ដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស មេ បរិ-
 សន្តស្ស លដ្ឋិទេវោ ឱក្កមិ យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឥតិស្សា-
 ចិ អាចត្តិយា ទ្រោសាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសំ
 យាធម្មន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រោ-
 សាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសំ យាធាតិ ។ សង្ឃោ
 ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រោសា-
 សប្បដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសំ ធាតិ ។ យស្សាយស្ស-
 នោ មមតិ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា
 ទ្រោសាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសស្ស ធាតំ សោ
 កុណ្ឌាស្ស យស្ស ធកុមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បំ
 ឯតនត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បំ ឯតនត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។
 ធិនោ សង្ឃោ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អា-
 ចត្តិយា ទ្រោសាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រោសាសបរិវាសោ មមតិ
 សង្ឃស្ស តស្ស កុណ្ឌិ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ កេធន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុច្ចាយាយ ទ្រោ មាសា បរិសិទ្ធា ។

សមុបាយព្រះ ត្រៃ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសន៍

សង្ឃកំបាទឱវទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ដែល
 ចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះចុះទៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាចចុះសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែភិក្ខុនោះម្នាក់ទៀត
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឧទ្ធរ)
 ភិក្ខុនោះ សូមទ្រោសាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃកំបាទឱវទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ
 ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលទ្រោសាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ
 ភាចក្តិដល់លោកមានកាយុក្កនិណា លោកមានកាយុក្កនិណោះ ឆប្បិស្សៀម
 បើមិនភាចក្តិ ដល់លោកមានកាយុក្កនិណាទេ លោកមានកាយុក្កនិណោះ
 ឆប្បិកោលទ្បំនិ ។ ខ្ញុំកោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីដងដង ។ បេ ។ ខ្ញុំ
 កោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីដងដង ។ បេ ។ សង្ឃបាទឱវទ្ធមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ
 ហើយ (ការឱវទ្ធនោះ) ភាចក្តិដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ
 ស្សៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយភាសាស្សៀមយ៉ាងនេះ ។ ខ្មាស
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះការស្រយភាចក្តីនោះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

(៤៤៧) ឥឡ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស ឃិ
 ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទេ
 យ្យត្តំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិ
 ច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទតិ ។ តស្ស សង្ឃា ឯ
 កិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិក
 សំ ទេតិ ។ តស្ស បរិសទ្ធិស្ស លទ្ធិទម្មោ ឥក្កមិ អហំ
 ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាស
 ប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯកទហោសំ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ
 ន្តាយោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមា
 សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទេយ្យត្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេ
 មាសបរិកសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ឃា ឯកិស្សា អា
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

(៤៤៧) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសនាខេ ត្រូវអាមត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ផ្លូវថ្មោះ កាត្តាអញ ត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ
 ហើយថ្មោះ មានតែកាត្តាអញសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១
 ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិកសនលំ
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ
 កំពុងនៅបរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្តាអញ
 ត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ កាត្តាអញនោះ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះផ្លូវថ្មោះ កាត្តាអញត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំ
 ទុក ២ ខែ ហើយថ្មោះ មានតែកាត្តាអញសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ កាត្តាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិ
 កសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេ
 មាសបរិកសនលំកាត្តាអញនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ

តស្ស មេ បរិស័ត្តស្ស លទ្ធិទេវោ ឱក្កមិ យទ្ធិនាហំ
 សង្ឃំ ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាមិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ទតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា តទុច្ចាយ ទ្វេ មាសា បរិស័ត្តា ។

[២៧០] ឥន បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាចត្តិ
 ជាតាតិ ឯកំ អាចត្តិ ន ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាចត្តិ
 ជាតាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាទតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 សទ្ធា ឥតិស្សាមិ អាចត្តិ ជាតាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ មហំ
 ទោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្ប-

កាលវេលាភាគាគញនោះ ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីគ្នាសបាបសិប
 (ក្នុងចំនួន) ជា បើដូច្នោះ មានភាគាគញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ សង្ឃ
 ក៏បានទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំ
 ប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ១១
 ព្រោះការស្រ្តីយអាចត្តិនោះ ។

[២៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុភិក្ខុសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ (ភិក្ខុនោះ) ជីវិតអាចត្តិ ១ មិន
 ជីវិតអាចត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ជីវិតអាចត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិនោះ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ សង្ឃ ក៏ទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិនោះដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ភិក្ខុនោះក៏គុណ
 នៅបរិវាស ក៏ស្រាប់គុណនឹងអាចត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីប្រិវិះ
 ដូច្នោះជា ភាគាគញត្រូវអាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ដំបូងយាយ ឯកំ អាចត្តិ ជាតិ ឯកំ អាចត្តិ ៨ ជាតិ
 សោហំ សង្ឃំ យំ អាចត្តិ ជាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដំបូងយាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ
 តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ ឥតវិមំ អាចត្តិ ជាតិមិ
 យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដំបូងយាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ
 ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេច
 កិក្កវេ កិក្កុយា តទុណាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិត្វា ។

(២៧១) ឥច បន កិក្កវេ កិក្កុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយា អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ ឯកំ អា-
 ចត្តិ សាតិ ឯកំ អាចត្តិ ៨ សាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ
 អាចត្តិ សាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងយាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

តែបានដឹងភាចត្តិ ១ មិនបានដឹងភាចត្តិ ១ អាត្មាគញ្ញានោះ ដឹងភាចត្តិណា
 ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិនោះ ដែលចំប៉ាន់ទុក
 ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសនីសង្ឃនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះ
 ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែហើយ អាត្មាគញ្ញានោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់
 តែដឹងភាចត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាគញ្ញាសូមទ្វេមាសបរិវាសនីស
 សង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ ភិក្កុនោះ សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសនីភិក្កុនោះ ចំពោះភាចត្តិ ១ ទៀត ដែល
 ចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ ខ្នាលភិក្កុនាំទិស្សយ ក្រៅភិក្កុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ
 ព្រោះការស្រីយភាចត្តិនោះ ។

(២៧១) ខ្នាលភិក្កុនាំទិស្សយ ភិក្កុក្នុងសាសនានេះ ក្រៅភាចត្តិ
 សង្ឃនិសេស ២ ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ (ភិក្កុនោះ) លើកបានវិភា-
 ចត្តិ ១ ភាចត្តិ ១ ទៀតលើកមិនបាន ។ ភិក្កុនោះលើកបានភាចត្តិណា ក៏សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិនោះដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសនីភិក្កុនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។

សោ បរិសុទ្ធា ឥតរម្យំ អាមត្តិ សរតិ ។ តស្ស ឯ
 យោតិ មហំ ទោ ទ្វេ សង្ខារិលេសា អាមត្តិយោ
 អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ ឯកំ អាមត្តិ សរិ ឯកំ
 អាមត្តិ ន សរិ សោហំ សង្ខំ យំ អាមត្តិ សរិ
 តស្ស អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាថ តស្ស មេ សង្ខោ តស្ស អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា
 ឥតរម្យំ អាមត្តិ សរមិ យទ្ធាយំ សង្ខំ ឥតិស្សាបិ
 អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 តេយ្យម្ពំ ។ សោ សង្ខំ ឥតិស្សាបិ អាមត្តិយោ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាតតិ ។ តស្ស
 សង្ខោ ឥតិស្សាបិ អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ ធាតិ ។ ភេទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុចា-
 នាយ ទ្វេ មាសា បរិសិទ្ធា ។

[៤៧២] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ខារិ-
 លេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ។ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ
 ឯកាយ អាមត្តិយោ ឯទ្វេមតិកោ ឯកាយ អាមត្តិយោ

ភិក្ខុនារតំពុទ្ធនោបរិវាស កំស្រាថ្នំតៃលីកយេញអាមត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុ
 នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះប្តូរច្នោះ ភាគាសញ្ញា ក្រៅអាមត្តិសង្ខារិលេស ២
 ហើយចំពោះចំណុចទុក២ ទៃ ភាគាសញ្ញាលើកទានៃអាមត្តិ ១ អាមត្តិ ១ ទៀត
 លើកមិនទាន ភាគាសញ្ញានោះ លើកទានអាមត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិ-
 វាសនីសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិនោះ ដែលចំពោះចំណុចទុក២ ទៃ សង្ខំ ក៏ទាន
 ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភាគាសញ្ញានោះ ចំពោះអាមត្តិនោះ ដែលចំពោះ
 ទុក២ ទៃ ភាគាសញ្ញានោះ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាថ្នំតៃលីកយេញអា-
 មត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានភាគាសញ្ញាសូមទ្វេមាសបរិវាសនីសង្ខំ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះចំណុចទុក២ ទៃ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេ-
 មាសបរិវាសនីសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះចំណុចទុក២ ទៃ ។
 សង្ខំក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះ
 ចំណុចទុក២ ទៃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ក្រៅភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ទៃ
 ព្រោះអាស្រ័យអាមត្តិនោះ ។

[៤៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានោះក្រៅអាមត្តិសង្ខារិ-
 លេស ២ ហើយចំពោះចំណុចទុក២ ទៃ អាមត្តិ ១ ភកមាសង្ខំយោ ១ សង្ខំយោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

វេទនិកោ ។ សោ សង្ឃយាយ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ
 តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស ទេតិ ។ សោ បរិវាសន្តោ
 ឥតិវិស្សបិ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស
 ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយា
 អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ ឯកាយ អាចត្តិយា
 ឱទ្ធិមតិកោ ឯកាយ អាចត្តិយា វេទនិកោ សោហំ
 សង្ឃយាយ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ តស្ស អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យាធិ តស្ស មេ
 សង្ឃ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាស អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ ឥតិវិស្សបិ
 អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃ ឥតិវិស្សបិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យា-
 ធម្មន្តិ ។ សោ សង្ឃ ឥតិវិស្សបិ អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យាចតិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

វិភក្តិភាចត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ អភមាសេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិណា កិ
 សូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំងនោះ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២
 ១ ។ សង្ឃក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះ ដែល
 ចិញ្ចឹមទុក ២ ១ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់
 សេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ដូច្នោះ អាត្មាអញ ប្រូភាចត្តិសង្ឃិយសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក
 ២ ១ ភាចត្តិ ១ អភមាសសង្ឃិយទេ សង្ឃិយវិភក្តិភាចត្តិ ១ អាត្មាអញ
 អភមាសេចក្តីសង្ឃិយ ក្នុងភាចត្តិណា កិសូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ
 ចំពោះភាចត្តិនោះ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ១ សង្ឃក៏បាទឱ្យទ្វេមាសបរិ-
 វាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ១ អាត្មា
 អញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិ ១
 ទៀត បើដូច្នោះ មានវិភក្តិភាចត្តិសូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ១ ។ ភិក្ខុនោះ កិសូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ១ ។

៣៧៨

សមុបាយច្បាប់ មាតិកា

តស្សៈ សង្កេត ឥតវិស្សមិ អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
តទុច្ចារាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិតញា ។

[២៥៣] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កេតិសេសា
អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ ឯកា អាមត្តិ
ជាទប្បដិច្ចនា ឯកា អាមត្តិ អជាទប្បដិច្ចនា ។ សោ សង្ក័
តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យា ចតិ ។ តស្សៈ សង្កេត តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
នាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្សៈ បរិវាសិតស្ស អញ្ញោ
ភិក្ខុ អាមត្តិ ពហុស្សតោ អាមត្តិ ចម្មតោ
វិទយនោ មាតិកា មណ្ឌិកោ វិយត្តោ មេតាវិ សង្កិ
កុក្កុទ្ធតោ សិក្ខុតាមោ ។ សោ ឯវិ ទេតិ តិ អយំ
អាវុសា ភិក្ខុ អាមត្តោ តិស្សយំ ភិក្ខុ បរិវាសិតិ ។
តេ ឯវិ ទេតិ អយំ អាវុសា ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កេតិសេសា
អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ ឯកា អាមត្តិ
ជាទប្បដិច្ចនា ឯកា អាមត្តិ អជាទប្បដិច្ចនា សោ សង្ក័
តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សង្កិ កិច្ចការទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគក្តី ១ ទៀត ដែលចំ
បាំងទុក ២ ទៃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំបាំងទ្រាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ទៃ
ព្រោះតាមស្រីយកភាគនោះ ។

[២៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុចំបាំងទ្រាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានោះ ត្រូវភាគក្តី
សង្កិទំសេស ២ ហើយចំបាំងទុក ២ ទៃ ភាគក្តី ១ ភិក្ខុដឹងហើយចំបាំង
ទុក ភាគក្តី ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយចំបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាស-
បរិវាសនឹងសង្កិ ចំពោះភាគក្តីចំបាំងនោះ ដែលចំបាំងទុក ២ ទៃ ។ សង្កិ
ក៏បាទទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគក្តីចំបាំងនោះ ដែលចំ
បាំងទុក ២ ទៃ ។ តាមភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាវជ្រាវមានភិក្ខុដទៃ
ដែលជាពហុស្សត ចេះចាំភ្លឺចំបាំង ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់
មាតិកា ជាបណ្ឌិត វិនិវេ វាទ្យប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច ជាអ្នក
ហនសេចក្តីវិភង្គ ខឹងមានសេចក្តីប្រាជ្ញាសិក្ខា បាទមកដល់ ។ ភិក្ខុ
នោះ ក៏ស្នូយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសា ភិក្ខុនេះត្រូវភាគក្តី នៅបរិវាស
ចំពោះភាគក្តី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសា ភិក្ខុ
នេះ ត្រូវភាគក្តីសង្កិទំសេស ២ ហើយចំបាំងទុក ២ ទៃ តែភាគក្តី ១
ភិក្ខុនោះដឹងហើយចំបាំងទុក ភាគក្តី ១ ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយចំបាំង
ទុក ភិក្ខុនោះ បាទសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្កិ ចំពោះភាគក្តីចំបាំងនោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

យា ចិ តស្ស សង្ឃោ ភាសំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ កិក្កុ
 អាចត្តោ តាសាយំ កិក្កុ បរិវាសតិ ។ សោ ឯវំ វិទេតិ
 យាយំ អាវុសោ អាចត្តិំ ជាធម្មដិច្ចញ្ញំ អធិកំ តស្ស
 អាចត្តិយា បរិវាសនា ធម្មតា រូបាតិ យោ ច ទ្វាយំ
 អាវុសោ អាចត្តិំ អជាធម្មដិច្ចញ្ញំ អធិកំ តស្ស
 អាចត្តិយា បរិវាសនា ធម្មតា រូបាតិ ឯតិស្ស្វា(១)
 អាវុសោ អាចត្តិយា កិក្កុ មានត្ថារហោតិ ។

(៤៥៤) ឥធម បធន កិក្កុវេ កិក្កុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញាយោ ឯកា
 អាចត្តិ សរមាធម្មដិច្ចញ្ញំ ឯកា អាចត្តិ អសរមាធម្ម-
 ដិច្ចញ្ញំ ។ សោ សង្ឃំ ភាសំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ញ្ញំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ភាសំ
 អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិវាសនស្ស អន្លោ កិក្កុ អាចត្តិ តហុស្សុ
 តោ អាចត្តាតោ ធម្មជរោ វិទយជរោ មាតិណាជរោ

ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ សង្ឃ កិក្កុវេ ទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះ
 អាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ម្ចាស់អាវុសោ កិក្កុវេ ត្រូវតែចង
 ព័ន្ធនោះ (ឥធម្ម) កិក្កុវេ នៅបរិវាស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ កិក្កុវេ
 ហោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ អាចត្តិណា ដែលកិក្កុវេ ដឹងហើយ
 ចំទ ប៉ុន្តែ ១ ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌
 ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់អាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាចត្តិណាដែលកិក្កុ
 មិនដឹងហើយចំទ ប៉ុន្តែ ១ ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ឈ្មោះថា មិន
 ប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់
 អាវុសោ កិក្កុវេ ដល់មានត្ថបំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។

(៤៥៤) ម្ចាស់កិក្កុវេ ឡើយ កិក្កុវេ សាសនានេះ ត្រូវតែចងសង្ឃ-
 ចិសេស ២ ហើយចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ អាចត្តិ ១ កិក្កុវេ ត្រូវតែចង
 ១ កិក្កុវេ កិក្កុវេ មិនបានហើយចំទ ប៉ុន្តែ ១ ។ កិក្កុវេ ភិក្កុវេ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ។
 សង្ឃកិក្កុវេ ទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ-
 ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ។ ការកិក្កុវេ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់វែនមានកិក្កុវេ
 ដែលជាតហុស្សុ ចេះចំទ មិនមែនកាយ ច្រឡំធម៌ ច្រឡំវិធី ច្រឡំ

១ មន្ត្រីបិណ្ឌ ឯកស្ស្វតិ ចាយ អនេតោ ។

សុត្តន្តបិដក មគ្គិយនិទាន

បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លទ្ធិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខា-
 ភារោ ។ សោ ឃី វេទតិ ភី អយំ អាវុសោ កិក្កុ
 អាចន្នោ ភិស្សាយំ កិក្កុ បរិសតិ ។ ឆេ ឃី វេទតិ
 អយំ អាវុសោ កិក្កុ ទ្វេ សង្ឃានិសេសា អាចន្តិយោ
 អាចន្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ ឯសា អាចន្តិ សវរោ-
 ប្បដិច្ចន្តា ឯសា អាចន្តិ អសវរោប្បដិច្ចន្តា សេវ សង្ឃ
 ភាសំ អាចន្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាទិ ភស្សុ សង្ឃោ ភាសំ អាចន្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ភាយោ អយំ អាវុសោ
 កិក្កុ អាចន្នោ ភាសាយំ កិក្កុ បរិសតិ ។ សោ ឃី
 វេទតិ យាយំ អាវុសោ អាចន្តិ សវរោប្បដិច្ចន្តា ធម្មិកំ
 ភស្សុ អាចន្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា រូហតិ យា ច
 ទ្វាយំ អាវុសោ អាចន្តិ អសវរោប្បដិច្ចន្តា ធម្មិកំ
 ភស្សុ អាចន្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា ធរូហតិ ឯ-
 ភិស្សុ អាវុសោ អាចន្តិយា កិក្កុ មាធន្តារហោតិ ។

សុត្តន្តបិដក កិក្កុទ្ធកោ

មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឯងវី មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាច ជា
 អ្នកមានសេចក្តីរំភើប ឯងមានសេចក្តីប្រាជ្ញាខ្ពស់ បានមកដល់ ។ កិក្កុ
 ទោះ សូរយ៉ាងនេះថា ខ្មាសអាវុសោ កិក្កុនេះត្រូវតែចក្កិក្កិ កិក្កុនោះទៅ
 ចំរើស ចំរោងតាចក្កិក្កិ ។ ឯងកិក្កុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ខ្មាសអាវុសោ
 កិក្កុនេះ ត្រូវតែចក្កិក្កិសង្ឃិសេស ២ ហើយចំចំរើស ២ ១៩ តាចក្កិ ១
 កិក្កុនោះលើកបានហើយចំចំរើស តាចក្កិ ១ លើកមិនបានហើយចំចំរើស
 ទុក កិក្កុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសឯងសង្ឃ ចំរោងតាចក្កិចំរើសនោះ
 ដែលចំចំរើស ២ ១៩ សង្ឃក៏បានទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្កុនោះ ចំរោង
 តាចក្កិចំរើសនោះ ដែលចំចំរើស ២ ១៩ ខ្មាសអាវុសោ កិក្កុនេះត្រូវតែ
 ចក្កិចំរើសនោះ (ធម្មិកនេះ) កិក្កុនោះទៅចំរើស ចំរោងតាចក្កិចំរើសនោះ ។
 កិក្កុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ខ្មាសអាវុសោ តាចក្កិណាដែលកិក្កុលើក
 បានហើយចំចំរើស ការទ្វេបរិវាសចំរោងតាចក្កិនោះ ឈ្មោះថាប្រកប
 ដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ខ្មាសអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត តាចក្កិណា
 ដែលកិក្កុលើកមិនបានហើយចំចំរើស ការទ្វេបរិវាសចំរោងតាចក្កិនោះ
 ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌
 ខ្មាសអាវុសោ កិក្កុនេះដល់មានក្តីចំរោងតាចក្កិនេះឯង ។

[៤៥៥] ឥន ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សធម្មទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយោ ឯកា អាបត្តិ
 ទិព្វេមតិកប្បដិទ្ធគ្នាយោ ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បដិទ្ធគ្នា ។
 សោ សធម្មំ តាសំ អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាទំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាទតិ ។ តិស្ស ភិក្ខុ តាសំ អាបត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តិស្ស បរិ-
 វាសន្តស្ស អត្តោ ភិក្ខុ អាបត្តិ ធម្មស្សតោ អាតតា-
 តោ ធម្មតោ វិទយចំណេ ធម្មតោ ធម្មតោ បណ្ឌិតោ
 វិទយតោ មេធាវី លទ្ធិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខាការោ ។
 សោ ឃី វទេតិ កី អយំ អវុសោ ភិក្ខុ អាបត្តោ
 តិស្សយំ ភិក្ខុ បរិវាសតិ ។ តេ ឃី វទេតិ អយំ
 អវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សធម្មទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ទិព្វេមតិកប្បដិទ្ធគ្នា
 ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បដិទ្ធគ្នា សោ សធម្មំ តាសំ
 អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទិ

[៤៥៥] ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សធម្មទិសេស ២ ហើយចំណុច ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុវេមតិកប្បដិទ្ធគ្នា
 សធម្មទិសេស ហើយចំណុច ១ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុវេមតិកប្បដិទ្ធគ្នា សធម្មទិសេស ហើយចំណុច
 ១ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនីសធម្ម ចំពោះ
 អាបត្តិចាំនិទ្ធាយ ដែលចំណុច ២ ខែ ។ សធម្ម ក៏ប្រាថ្នាទ្វេមាស-
 បរិវាសនីសធម្មនោះ ចំពោះអាបត្តិចាំនិទ្ធាយ ដែលចំណុច ២ ខែ ។
 កាលភិក្ខុនោះកំពុងទៅបរិវាស ក៏ប្រាថ្នាតែម្នាក់ឯង ដែលជាពុ-
 ស្សត ចេះបញ្ចក្កិមម្ហិទ្ធិកាយ ទ្រទ្រង់ចម្រើន ទ្រទ្រង់វិជ្ជា ទ្រទ្រង់ធម្មតា
 ជាបណ្ឌិត រាងវិ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមាន
 សេចក្តីវៃអង្គ មិនមានសេចក្តីប្រាជ្ញាស្មើស្មា បាមមកដល់ ។ ភិក្ខុ
 នោះសូមយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិភិក្ខុនេះទៅ
 បរិវាសចំពោះអាបត្តិភិក្ខុ ។ ភិក្ខុភិក្ខុនោះ គោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុសោ
 ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសធម្មទិសេស ២ ហើយចំណុច ២ ខែ អាបត្តិ
 ១ ភិក្ខុនោះ វេមតិកប្បដិទ្ធគ្នាសធម្មទិសេស ហើយចំណុច ១ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុ
 នោះ មាសេចក្តីសធម្មទិសេស ហើយចំណុច ១ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនីសធម្ម ចំពោះអាបត្តិចាំនិទ្ធាយ ដែលចំណុច ២ ខែ

តស្ស សុដ្ឋោ កាសំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា ឯ
 ទ្វេមាសបរិក្ខេបំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ
 អាចន្ទោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសុត្តិ ។ សោ ឃិ វិនេតិ
 យាយំ អាវុសោ អាចត្តិំ ឯទ្វេមតិកប្បដិច្ចន្ទា អធិកំ
 តស្ស អាចត្តិយោ បរិក្ខេបនា ឯ អធិកា រូហតិ យោ ច
 ទ្វាយំ អាវុសោ អាចត្តិំ វេមតិកប្បដិច្ចន្ទា អធិកំ
 តស្ស អាចត្តិយោ បរិក្ខេបនា ឯ អធិកា ឯ រូហតិ
 ឯតិស្ស អាវុសោ អាចត្តិយោ ភិក្ខុ មាណស្វាយោតិ ។

(៤៥៦) គេ ទោ ច ឯ សមយេន អញ្ញាតោ ភិក្ខុ
 ទ្វេសុដ្ឋានិសេសា អាចត្តិយោ អាចន្ទោ យោតិ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតទយោសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សុដ្ឋានិសេសា អាចត្តិយោ អាចន្ទិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ យទ្ធាហំ សុដ្ឋានិ ឯ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា ឯ
 ឯកមាសបរិក្ខេបំ យោ ធម្មន្តិ ។ សោ សុដ្ឋានិ ឯ
 អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា ឯ ឯកមាសបរិក្ខេបំ យោ ច ។
 តស្ស សុដ្ឋានិ ឯ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា ឯ ឯក-
 មាសបរិក្ខេបំ អនាសិ ។ តស្ស បរិសុត្តស្ស លទ្ធិមន្ទោ

សុដ្ឋានិ កំបុនទ្វេមាសបរិក្ខេបនិក្ខេបនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះដែល
 បំបែកចំណុច ២ ខែ ម្ខាងអាវុសោ ភិក្ខុនោះត្រូវអាចត្តិទាំងនោះ (ឥច្ឆរ)
 ភិក្ខុនោះនៅបរិក្ខេប ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះ
 ថា ម្ខាងអាវុសោ អាចត្តិណា ដែលភិក្ខុមានសេចក្តីយេហើយបំបែកចំណុច
 ការទ្រទ្រង់សំពះអាចត្តិទាំងនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាម
 សភាវធម៌ ម្ខាងអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាចត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្តី
 សង្ស័យហើយបំបែកចំណុច ការទ្រទ្រង់សំពះអាចត្តិទាំងនោះ ឈ្មោះថា
 មិនប្រកបដោយធម៌ មិនប្រកបដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្ខាង
 អាវុសោ ភិក្ខុដែលមាន ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។

(៤៥៦) សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាចត្តិសុដ្ឋានិសេស ២
 ហើយបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
 អញ ត្រូវអាចត្តិសុដ្ឋានិសេស ២ ហើយបំបែកចំណុច ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិក្ខេប (បរិក្ខេប ១ ខែ) នឹងសុដ្ឋានិ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ គឺសូមឯកមាសបរិ-
 ក្ខេបនឹងសុដ្ឋានិ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ សុដ្ឋានិ
 កំបុនទ្វេមាសបរិក្ខេប ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែក
 ចំណុច ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិក្ខេប ក៏មានសេចក្តីខ្មាស

វិទេយចំណេ បុលវត្ត

ឱក្ខតិ អហំ ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯតទយោសិ
 អហំ ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិ-
 ងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯកមាសចរិកសំ យាទេយ្យង្គំ
 សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯ-
 កមាសចរិកសំ យាទិ ភស្ស មេ សត្យា ទ្ធិង្គំ អាចត្តិ-
 ងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ ភស្ស
 មេ បរិសទ្ធិស្ស លទ្ធិចាម្មា ឱក្ខតិ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឥតរម្យ មាសចរិក-
 សំ^(១) យាទេយ្យង្គំ ។ សោ ភិក្ខុងំ អាណេសិ អហំ
 ទោ អាវុសោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯតទយោសិ អហំ
 ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាស-
 ច្យដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមា-
 សច្យដិច្ចន្ទាង្គំ ឯកមាសចរិកសំ យាទេយ្យង្គំ សោហំ

១. ឱ. ធិរម្យ មាស ចរិកសំ ។

វិទេយចំណេ បុលវត្ត

បាចបុសិចំ (ក្រដិច្ច) ថា ភាគាអញ្ញត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយ
 បិទបំណិទុក ២ ។ ភាគាអញ្ញនោះ ក៏មានសេចក្តីពិរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ្ញ
 ត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយបិទបំណិទុក ២ ។ បើដូច្នោះ មានតែ
 ភាគាអញ្ញស្តេចកមាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិ
 ទុក ២ ។ ភាគាអញ្ញនោះ ក៏បានស្តេចកមាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសចរិកសផល
 ភាគាអញ្ញនោះ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ កាលភាគា
 អញ្ញនោះកំពុងនោមរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុសិចំ (ក្រដិច្ច) ថា
 បើដូច្នោះ មានតែភាគាអញ្ញស្តេចមាសចរិកស ទៀតនិសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយបិទបំណិ
 ទុក ២ ។ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីពិរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ្ញត្រូវអាចត្តិសន្និ-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបំណិទុក ២ ។ បើដូច្នោះ មានតែភាគាអញ្ញស្តេចក-
 មាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ ខ្ញុំនោះ

សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសប-
 រិវាសំ យាធិ កស្ស មេ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមា-
 សប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ កស្ស មេ
 បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្មោ ឱក្កមិ អហំ ទោ ទ្រេ សង្ឃ-
 ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានយោ
 កស្ស មេ ឯកមាសិ អហំ ទោ ទ្រេ សង្ឃទិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានយោ យទ្ធាហំ
 សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសបរិវា-
 សំ យាធម្យន្តិ សោហំ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាស-
 ប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាធិ កស្ស មេ សង្ឃ
 ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសបរិវាសំ
 អនាសិ កស្ស មេ បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្មោ ឱក្កមិ យទ្ធា-
 ហំ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសប្ប-
 មាសបរិវាសំ យាធម្យន្តិ កមំ ទុ ទោ មយោ ចដិ-
 បដ្ឋិតព្វន្តិ ។ ភេ ភិក្ខុ កករោ ឯកមត្តំ អាហោសុំ ។
 ភេហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃ កស្ស ភិក្ខុវោ ទ្រង់ អាចត្តិ
 ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

កិប្បាសម្បមឯកមាសបរិវាសនិវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចិប្បុរស
 ទុកៗ ១ សង្ឃកិប្បាសម្បមឯកមាសបរិវាសនំវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២
 ដែលចិប្បុរសទុកៗ ១ ចំពោះ កំពុងនៅបរិវាស កិប្បាសម្បមឯកមាស
 ប្បមុសិចំ (ក្នុងចំនួន) ថា ភាគាសញ្ញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយ
 ចិប្បុរសទុកៗ ១ ភាគាសញ្ញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាសញ្ញ
 ត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចិប្បុរសទុកៗ ១ ចិប្បុរសនោះ មានភេ
 ភាគាសញ្ញសម្បមឯកមាសបរិវាសនិវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចិប្បុរស
 ប្បុរសទុកៗ ១ សង្ឃកិប្បាសម្បមឯកមាសបរិវាសនំវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចិប្បុរសទុកៗ ១ កាលចំពោះ កំពុងនៅបរិវាស កិប្បាស
 ម្បមឯកមាសប្បមុសិចំ (ក្នុងចំនួន) ថា ចិប្បុរសនោះ មានភេភាគាសញ្ញសម្ប
 មាសបរិវាសទៀតនិវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចិប្បុរសទុកៗ
 ១ កើត្រូវត្រូវប្រដិប្បដិប្បដូច្នោះទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កំពុងយកសេចក្តី
 ប្រាបចន្តិទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះភិក្ខុប្រដិប្បដិប្បដូច្នោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ទូល ចិប្បុរស សង្ឃប្រជុំមាសបរិវាសទៀតនិវិសង្ឃនោះ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលចិប្បុរសចិប្បុរសទុកៗ ១ ចុះ ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ្ញា

(៤៧៧) ឯវត្ត មន កិច្ចារ ណាតតោ ។ គេន
 កិច្ចារ កិច្ចារ សង្ឃ ឧបសង្កមិត្តា ឯកសំ ឧត្តរសង្ក
 ករិត្តា វត្តរាជំ កិច្ចារ ទោនេ វត្តិត្តា ឧត្តរិកំ ចំសិទ្ធិត្តា
 អញ្ញសិ ចត្តាហិត្តា ឯវត្តស្ស វត្តិយោ អហំ កន្ត ទ្វេ
 សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តា-
 យោ តស្ស មេ ឯវត្តយោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ការិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តាយោ យទ្ធា-
 ហំ សង្ឃ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តានំ ឯកមា-
 សចរិកសំ យោនេយ្យទ្ធិ លោហំ សង្ឃ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តានំ ឯកមាសចរិកសំ យោនិ តស្ស មេ
 សង្ការិ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តានំ ឯកមាស-
 ចរិកសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសទ្ធស្ស លដ្ឋិចត្តា
 ឧត្តមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តាយោ តស្ស មេ ឯវត្តយោសិ
 អហំ ទោ ទ្វេ សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តាយោ យទ្ធាហំ សង្ឃ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្តានំ ឯកមាសចរិកសំ យោនេយ្យទ្ធិ

វិធានបទ បុណ្យវិញ្ញា

(៤៧៧) ឆាលកិច្ចារិយោ យ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ឆាល
 កិច្ចារិយោ ត្រូវឱ្យកិច្ចារិយោនេះចូលទៅក្នុងសង្ឃ ហើយឱ្យឧត្តរសង្ការិ
 កិច្ចារិយោ ក្នុងយប់ទីបីកិច្ចារិយោនេះ ប្រកាន់យប់ប្រហោស ផ្គត់
 អញ្ញសិឡើងកាលយ៉ាងនេះថា បរិក្ខត្រូវសង្ឃជំពូក្រិម ខ្ញុំក្រាបក្រិ
 សង្ការិសេសា ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំហានសេចក្តីក្រិម
 ដូច្នោះថា ភាគាញត្រូវក្រាបក្រិសង្ការិសេសា ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ
 ចម្លើយ្នោះ មានតែភាគាញសូមឯកមាសចរិកសង្ឃសង្ឃ ចំពោះកាចក្តី
 ទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំហានសូមឯកមាសចរិកសង្ឃ
 សង្ឃ ចំពោះកាចក្តីទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ សង្ឃកំហានឱ្យឯក-
 មាសចរិកសង្ឃខ្ញុំនោះ ចំពោះកាចក្តីទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ
 កាលខ្ញុំនោះកំហាននៅចរិកស កំហានសេចក្តីភាសបាចុសិប (ក្នុងចក្ក)
 ថា ភាគាញត្រូវក្រាបក្រិសង្ការិសេសា ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ភាគា
 ញនោះ កំហានសេចក្តីក្រិមដូច្នោះថា ភាគាញ ត្រូវក្រាបក្រិសង្ការិ-
 សេសា ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ចម្លើយ្នោះ មានតែភាគាញសូមឯក-
 មាសចរិកសង្ឃសង្ឃ ចំពោះកាចក្តីទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ

សម្បជញ្ញាណ មាសបរិវាស

សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិកំ ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង ឯក-
 មាសបរិវាសំ យាចិ កស្ស មេ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិកំ
 ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ កស្ស
 មេ ចរិសន្តស្ស លដ្ឋិទង្គោ ឥក្កមិ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិង្គំ អាចត្តិកំ ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង ឥកមម្យំ មាសបរិវា-
 សំ យាចេយ្យន្តំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិកំ
 ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង ឥកមម្យំ មាសបរិវាសំ យាចាមិទិ ។
 ទុតិយម្យំ យាចិតតោ តតិយម្យំ យាចិតតោ ។

[៤៧៨] ព្យុត្តន កិក្កុបា ចដិណេន សង្ឃំ ប្រា-
 ចេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃំ អយំ ឥក្កុបាមា
 កិក្កុ ទ្រោ សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្រោ-
 សច្ចដ៏ច្នាងយោ ។ កស្ស ឯកនេហាសិ អហំ មោ ទ្រោ
 សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង-
 យោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិកំ ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អា-
 ចត្តិកំ ទ្រោមសច្ចដ៏ច្នាង ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។

សម្បជញ្ញាណៈ កាស្យមាសបរិវាស

ខ្ញុំនោះ កំបានសូមឯកមាសបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះភាចគ្គិព័ន្ឋ ២ ដែលចំទ
 ប៉ាន់ទុក ២ ខែ សិស្សកំបានឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចគ្គិ
 ព័ន្ឋ ២ ដែលចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុននៅបរិវាស កំបាន
 សេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែភាគាសញ្ញាសូម
 បរិវាស ១ ទៀតនីសិស្ស ចំពោះភាចគ្គិព័ន្ឋ ២ ដែលចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ
 ចតិក្រព្រះសិស្សដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាស ១ ទៀតនីសិស្ស
 ចំពោះភាចគ្គិព័ន្ឋ ២ ដែលចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោះ ត្រូវសូមជា
 គម្រប់ពីរដង ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដង ។

[៤៧៩] កិក្កុកុណ្ណាសប្រតិពល ត្រូវផ្ញើនិសិស្ស ចំពោះគ្រូព្រះ
 សិស្សដ៏ចម្រើន សូមសិស្សស្តាប់ខ្ញុំ (ឱ្យគ) កិក្កុនោះ មានឈ្មោះដូច្នោះត្រូវ
 ភាចគ្គិសិស្សទិសេស ២ ហើយចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោះកំបាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាសញ្ញា ត្រូវភាចគ្គិសិស្សទិសេស ២ ហើយចំទ
 ប៉ាន់ទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែភាគាសញ្ញាសូមឯកមាសបរិវាសនីសិស្ស
 ចំពោះភាចគ្គិព័ន្ឋ ២ ដែលចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោះ កំបានសូម
 ឯកមាសបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះភាចគ្គិព័ន្ឋ ២ ដែលចំទប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។

វិធីបំផុស បុណ្យវង្ស

តស្ស សង្ខារ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ
 ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ ។ តស្ស ចរិសន្តស្ស
 លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ខារិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯក-
 ធម្មាសិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចដ្ឋិ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធុនាហំ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ
 អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសចរិកសំ យា-
 ចេយ្យន្តិសោហំ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ
 ឯកមាសចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខារ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ
 ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ តស្ស
 មេ ចរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យទ្ធុនាហំ សង្ខំ
 ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឥកាម្យិ មាសចរិ-
 កសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោ-
 សប្បដិច្ចន្ទាចំ ឥកាម្យិ មាសចរិកសំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ខស្ស បត្តកល្យំ សង្ខោ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ

វិធីបំផុស បុណ្យវង្ស

សង្ខកិប្បាធិន្ទឯកមាសចរិកសង្ខកិប្បាធិន្ទ ចំពោះកាបត្តិចំ ៦ ដែល
 ចំទុក ២ ។ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅចរិកស ក៏មានសេចក្តី
 គ្មានបាបចុះសើម (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគាភិក្ខុនោះកំពុងចំពោះ
 ហើយចំទុក ២ ។ ។ ភាគាភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រូវដូច្នោះថា
 ភាគាភិក្ខុនោះកំពុងចំពោះ ហើយចំទុក ២ ។ ។ មេ
 ដូច្នោះ មានភាគាភិក្ខុនោះកំពុងចំពោះ ចំពោះកាបត្តិ
 ចំ ៦ ដែលចំទុក ២ ។ ។ ភាគាភិក្ខុនោះ កំពុងសូមឯកមាស-
 ចរិកសង្ខកិប្បាធិន្ទ ចំពោះកាបត្តិចំ ៦ ដែលចំទុក ២ ។ ។ សង្ខ
 កិប្បាធិន្ទឯកមាសចរិកសង្ខកិប្បាធិន្ទ ចំពោះកាបត្តិចំ ៦ ដែល
 ចំទុក ២ ។ ។ កាលភាគាភិក្ខុនោះកំពុងនៅចរិកស ក៏មានសេចក្តី
 គ្មានបាបចុះសើម (ក្នុងចិត្ត) ថា មេដូច្នោះ មានភាគាភិក្ខុនោះកំពុង
 ចរិកស ១ ទៀតនិងសង្ខ ចំពោះកាបត្តិចំ ៦ ដែលចំទុក ២ ។ ។
 (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ មកសូមមាសចរិកស ១ ទៀតនិងសង្ខ ចំពោះកាបត្តិ
 ចំ ៦ ដែលចំទុក ២ ។ ។ មេក្នុងមាសចរិកស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះ

សុត្តន្តបិដក មគ្គិមនិកាយ

ទិដ្ឋិ អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឥតរត្យំ មាស-
 ថវិកសំ ធនេយ្យនំ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លៃ
 សង្កា អយំ ឥត្តន្ទិមោ កិក្កុ ទ្វេ សង្កាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស
 ឯកទាយាសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធភាហំ សង្កំ ទិដ្ឋិ
 អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសថវិកសំ យា-
 ធនេយ្យន្តិ ។ សោ សង្កំ ទិដ្ឋិ អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ
 ឯកមាសថវិកសំ យាចិ ។ តស្ស សង្កា ទិដ្ឋិ អាចត្តិចំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសថវិកសំ អទាសិ ។ តស្ស
 ថវិកសុទ្ធស្ស សង្កិធម្មា ធិត្តិមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កា-
 ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ
 តស្ស មេ ឯកទាយាសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធភាហំ
 សង្កំ ទិដ្ឋិ អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាស-
 ថវិកសំ យាធនេយ្យន្តិ សោហំ សង្កំ ទិដ្ឋិ អាចត្តិចំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសថវិកសំ យាចិ តស្ស មេ

សុត្តន្តបិដក កម្មបទបិដក

កាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំចំចំ ២ ១១ ។ នេះ ជាពាក្យផ្លូវសិក្ស ។
 បញ្ចក្រព្រះសង្ឃដ៏ច្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) កិក្កុនេះហៅឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ត្រូវកាចត្តិសង្កាចិសេស ២ ហើយចំចំចំចំ ២ ១១ ។ កិក្កុ
 នោះ កិក្កុនេះសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នោះថា កាត្តាត្រូវត្រូវកាចត្តិសង្កាចិសេស ២
 ហើយចំចំចំចំ ២ ១១ ចើដូច្នោះ បានកែតាត្តាត្រូវសូមឯកមាសថវិ-
 កសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំចំចំ ២ ១១ ។ កិក្កុ
 នោះកិក្កុនេះសូមឯកមាសថវិកសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំ
 ចំចំចំ ២ ១១ ។ សង្ឃកិក្កុនេះឯកមាសថវិកសេសកិក្កុនោះ ចំពោះ
 កាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំចំចំ ២ ១១ ។ កាលកិក្កុនោះកិក្កុនោះថវិកស
 កិក្កុនេះសេចក្តីសុខចុះសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្តាត្រូវត្រូវកាចត្តិសង្កា-
 ចិសេស ២ ហើយចំចំចំចំ ២ ១១ កាត្តាត្រូវនោះ កិក្កុនេះសេចក្តីគ្រិះ-
 រិះដូច្នោះថា កាត្តាត្រូវត្រូវកាចត្តិសង្កាចិសេស ២ ហើយចំចំចំចំ ២
 ១១ ចើដូច្នោះ បានកែតាត្តាត្រូវសូមឯកមាសថវិកសនិកសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំចំចំ ២ ១១ កាត្តាត្រូវនោះ កិក្កុនេះសូម
 ឯកមាសថវិកសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិចំ ២ ដែលចំចំចំចំ ២ ១១

២៦៦

វិធីបរិសោធន៍ បុណ្យវត្ត

សង្ឃ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឯកមាស-
 បរិវាស អនាសិ កស្ស មេ បរិសុទ្ធស្ស លង្ហោ
 ឡើយ យន្តបាណ មង្គ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាស-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិវាស យាទេយ្យន្ត ។ សោ
 សង្ឃ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម
 មាសបរិវាស យាទេ ។ សង្ឃ ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ
 ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិវាស
 ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ មេតិ ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ
 ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិ-
 វាសស្ស^(១) ណំ សោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។ ធិន្ទោ សង្ឃេន
 ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន
 ឥតាម មាសបរិវាសោ^(២) មេតិ សង្ឃស្ស កស្ស
 កុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ យាយាមីតិ ។ តេន កិក្ខុវេ កិក្ខុយោ
 បរិមំ ទុណាយ ធ្វើ មាសា បរិវាសិត្យា ។

១ មេតិយោស្តោ ឥតាម មាសបរិវាសស្ស ធាណិ អនាមោ ។ ២ ឥតាម មាសបរិវាសោ ធាណិ អនាមោ ។

វិធីបរិសោធន៍ បុណ្យវត្ត

សង្ឃ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឯកមាស-
 បរិវាស អនាសិ កស្ស មេ បរិសុទ្ធស្ស លង្ហោ
 ឡើយ យន្តបាណ មង្គ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាស-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិវាស យាទេយ្យន្ត ។ សោ
 សង្ឃ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម
 មាសបរិវាស យាទេ ។ សង្ឃ ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ
 ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិវាស
 ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ មេតិ ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ
 ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន ឥតាម មាសបរិ-
 វាសស្ស^(១) ណំ សោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។ ធិន្ទោ សង្ឃេន
 ឥត្តបាណស្ស កិក្ខុយោ ធ្វើនូវ អាចត្តិ ធ្វើមាសប្បដិច្ចដ្ឋាន
 ឥតាម មាសបរិវាសោ^(២) មេតិ សង្ឃស្ស កស្ស
 កុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ យាយាមីតិ ។ តេន កិក្ខុវេ កិក្ខុយោ
 បរិមំ ទុណាយ ធ្វើ មាសា បរិវាសិត្យា ។

១ មេតិយោស្តោ ឥតាម មាសបរិវាសស្ស ធាណិ អនាមោ ។ ២ ឥតាម មាសបរិវាសោ ធាណិ អនាមោ ។

(៤៧៧) ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្រ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ ។ កស្ស
 ឃី ហោតិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធកាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ
 អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក-
 ក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ យាចតិ ។ កស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ
 អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ ទេតិ ។
 កស្ស ចរិវិសន្តស្ស លទ្ធិទេន្ទោ ឡិក្កមិ (១) អហំ ទោ ទ្រ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នា-
 យោ កស្ស មេ ឯកទេហាសិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ឃាធិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធកា-
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមា-
 សចរិវិសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ
 ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ យាចិ កស្ស មេ
 សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាស-

• ១. ឡិក្កមិ ។

(៤៧៧) ខ្មាសកិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសេចក្តី
 គ្រិះវិវដ្តិច្នោះ កាត្មាគញ បាទត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែកាត្មាគញ សូមឯកមាសចរិវិសនិទិ
 សង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំ
 សូមឯកមាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២
 ខែ ។ សង្ឃ កំឡុងកមាសចរិវិសផលភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅចរិវិស សេចក្តី
 ខ្មាសបាចកិច្ចសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្មាគញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស
 ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ កាត្មាគញនោះ ក៏បានសេចក្តីគ្រិះវិវដ្តិច្នោះ
 ថា កាត្មាគញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
 បើដូច្នោះ គួរតែកាត្មាគញ សូមឯកមាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាត្មាគញនោះ ក៏បានសូមឯក-
 មាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំងពីរ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 សង្ឃ កំបានឡុងកមាសចរិវិសផលកាត្មាគញនោះ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២

វិធមបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ចរិតសំ អនាសិ ឥស្ស មេ ចរិតសន្តស្ស លដ្ឋិទម្រោ
 ឱក្ខមិ យទ្ធិបាហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្ប-
 ដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្បំ មាសចរិតសំ យាទេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្ប
 មាសចរិតសំ យាទតិ ។ ឥស្ស សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្បំ មាសចរិតសំ ទេតិ ។ តេន
 កំក្កុវេ កិក្កុវេ បុរិមំ ទុតាទាយ ទ្រោមាសា ចរិតសំតត្តា ។

(២៦០) ឥទ បទ កិក្កុវេ កិក្កុ ទ្រោ សង្ឃំទិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមោ ឯកំ មាសំ
 ជាតាតិ ឯកំ មាសំ ធិ ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិនំ
 អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ យំ មាសំ ជាតាតិ កំ
 មាសំ ចរិតសំ យាទតិ ។ ឥស្ស សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ យំ មាសំ ជាតាតិ កំ មាសំ ចរិតសំ
 ទេតិ ។ សោ ចរិតសន្តោ ឥតាម្បំ មាសំ ជាតាតិ ។
 ឥស្ស ឯវំ យោតិ អហំ ទោ ទ្រោ សង្ឃំទិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមោ ឯកំ មាសំ
 ជាតិ ឯកំ មាសំ ធិ ជាតិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ

វិធមបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ កាលកត្តាអញ្ចៈនោះ កំពុងនៅចរិតស លេចក្តី
 ខ្មាសបាចកំពុងសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែកត្តាអញ្ចសូមមាស-
 ចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។
 កិក្កុនោះ កំសូមមាសចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ កំឱ្យមាសចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ
 ត្រូវកិក្កុនោះ នៅចរិតស ២ ខែ ដោយកប់យកវិទាធិដើម ។

(២៦០) ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាសនានោះ ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃំទិសេស ២ ហើយបិទបំបាំងទុក ២ ខែ (វិញ) កិក្កុនោះ ដើម ១ ខែ
 មិនដឹង ១ ខែ ។ កិក្កុនោះ ដើមវិទណ កំសូមចរិតសវិទនោះគន្លឹសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោះ ដើមវិទណ
 សង្ឃ កំឱ្យចរិតសវិទនោះ ផលកិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោះកំពុងនៅចរិតស កំស្រាប់តែដើម ១ ខែ
 ទៀត ។ កិក្កុនោះ មានលេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា កត្តាអញ្ច ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃំទិសេស ២ ហើយបិទបំបាំងទុក ២ ខែ (វិញ) បាទដើម ១ ខែ
 មិនបាទដើម ១ ខែ កត្តាអញ្ចៈនោះ បាទដើមវិទណ កំសូមចរិតសវិទនោះ

សមុបាយត្ថក្កោ ធូ មាសា ចរិសិត្តា

អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ ជាតិំ តំ មាស
 ចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ ជាតិំ តំ មាសំ ចរិកសំ
 កនាសិ សោហំ ចរិសន្តោ ឥតាម្បិ មាសំ ជាតាមិ យន្ត
 តាហំ សធម្មំ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ ឥតាម្ប
 មាសចរិកសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សធម្មំ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ ឥតាម្បិ មាសចរិកសំ យាចតិ ។
 តស្ស សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ
 ឥតាម្បិ មាសចរិកសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុតា
 ម្បិមំ ទុតានាយ ទ្វេ មាសា ចរិសិត្តា ។

[៤៦០] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សធម្មានិស
 សា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថាយោ ឯកំ
 មាសំ សាតិ ឯកំ មាសំ ន សាតិ ។ សោ សធម្មំ
 ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ ចរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ
 អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ ចរិកសំ ទេតិ ។ សោ ចរិសន្តោ ឥតាម្បិ

សមុបាយត្ថក្កោ ពិប្បជ្រីទោចរិកសតិវេ

និសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ទានដឹង
 ខែណា សង្ឃទានឲ្យចរិកសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាមត្តិទាំង
 ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងទៅចរិកស ក៏ស្រាប់តែ
 ដឹងខែ ១ ទៀត ចម្លើយ៖ អ្នកអាត្មាអញសូមមាសចរិកស ១ ខែទៀត
 និសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូម
 មាសចរិកស ១ ទៀតនិសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក
 ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមាសចរិកស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ
 ទៅចរិកស ២ ខែ ដោយកថយកខែទាំងដើមដឹង ។

[៤៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុណិសាសនានេះ ត្រូវអាមត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយចិច្ចាដិទុក ២ ខែ កែរលើកយើងៗ ខែ លើក
 មិនយើងៗ ខែ ។ ភិក្ខុនោះលើកយើងៗខែណា ក៏សូមចរិកសខែនោះនិស
 សង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុលើកយើងៗខែ
 ណា សង្ឃក៏ឲ្យចរិកសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែល
 ចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងទៅចរិកស ក៏ស្រាប់តែលើកយើងៗ

វិធានបទ ពុទ្ធសាសនា

មាស សាតិ ។ តស្ស ឯវិ យោតិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្កាមិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ ឯកំ មាសំ សវី ឯកំ មាសំ ០ សវី សោហំ
 សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិមំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាមំ យំ មាសំ
 សវី តំ មាសំ ចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សង្កោ ទ្វិច្ឆំ
 អាចត្តិមំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាមំ យំ មាសំ សវី តំ មាសំ
 ចរិកសំ អនាសិ សោហំ ចរិសន្តោ ឥតាម្យំ មាសំ
 សភមិ យទ្ធជាហំ សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិមំ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាមំ ឥតាម្យំ មាសចរិកសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិមំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាមំ ឥតាម្យំ មា-
 សចរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្កោ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិមំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាមំ ឥតាម្យំ មាសចរិកសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុតា បុរិមំ ទោតាយ ទ្វេ មាសា ចរិសិកត្វា ។

(៤២២) ឥច ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កាមិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ មាសំ
 ចិទ្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្កំ ទ្វិច្ឆំ
 អាចត្តិមំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាមំ យំ មាសំ ចិទ្វេមតិកោ

វិធានបទ ពុទ្ធសាសនា

១ ទៃទៀត ។ ភិក្ខុនារោ មាសសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ភាគាមញ្ញ ត្រូវ
 ភាចក្តីសង្កាមិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ (តែ) បុណ្យលើកាយិញ ១
 ទៃ លើកម៉ែឈើញ ១ ទៃ ភាគាមញ្ញនោះ លើកាយិញ ១ ណា ក៏សូម
 ចំរាស់ទៃនោះនឹងសង្ក ចំពោះភាចក្តីចំរាង ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ
 ភាគាមញ្ញ លើកាយិញ ១ ណា សង្ក ក៏បុណ្យចំរាងទៃនោះ ដល់
 ភាគាមញ្ញនោះ ចំពោះភាចក្តីចំរាង ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ ភាគា
 មញ្ញនោះ ក៏ត្រូវដោយចំរាង ក៏ស្រាប់នៃលើកាយិញ ១ ទៃទៀត លើកាយិញ
 ក្នុងភាគាមញ្ញសូមមាសចំរាង ១ ទៀតនឹងសង្ក ចំពោះភាចក្តីចំរាង ២
 ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ ។ ភិក្ខុនារោ ក៏សូមមាសចំរាង ១ ទៀត ចំរាង
 សង្ក ចំពោះភាចក្តីចំរាង ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ។ សង្ក ក៏បុណ្យ
 មាសចំរាង ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនារោ ចំពោះភាចក្តីចំរាង ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន
 ២ ទៃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំរាងច្បាយ ត្រូវភិក្ខុនារោដោយចំរាង ២ ទៃ ដោយ
 រាយកទៃនាងដើមផង ។

(៤២២) ម្ចាស់ភិក្ខុចំរាងច្បាយ ភិក្ខុក៏សាសនានោះ ត្រូវភាចក្តី
 សង្កាមិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ តែភាគមាសេចក្តីសង្កយ ១
 ទៃ មាសេចក្តីសង្កយ ១ ទៃ ។ ភិក្ខុនារោភាគមាសេចក្តីសង្កយ ១ ណា

សមុបាយព្រះ ទ្រេ មាស បរិសិត្តា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខេ ទ្ធិន្តំ
 អាចត្តិំ ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ
 តំ មាសំ បរិវាសំ ធលតិ ។ សោ បរិសេន្តោ ឥតាម្បិ
 មាសំ ធិត្រេមតិកោ យោតិ ។ តស្ស ឃរំ យោតិ
 អហំ ទោ ទ្រេ សង្ខេទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ ឃតំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ ឃ
 តំ មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ តំ មា
 សំ បរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខេ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ តំ មា
 សំ បរិវាសំ អតាសិ សោហំ បរិសេន្តោ ឥតាម្បិ មាសំ
 ធិត្រេមតិកោ យទ្ធកាហំ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ ទ្រេមា
 សប្បដិច្ចន្តាំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ យាធមយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាំ ឥតាម្បិ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខេ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ ធលតិ ។ តេត
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវា ឃរិមំ ទុណាយ ទ្រេ មាសា បរិសិត្តា ។

សមុបាយព្រះ ត្រៃភិក្ខុនោះនៅបរិវាសន៍

កំសូមបរិវាសន៍នោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក
 ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ អតមានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា សង្ឃ កំឡបរិវាស
 នៃនោះផលភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ក្នុងខែ ១
 ខៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រៃវិវដ្តចេះថា ភាគាអញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃ
 ទិសស ២ ហើយចំទុក ២ ខែ តែអតមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ
 មានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ ភាគាអញនោះ មានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា កំ
 សូមបរិវាសន៍នោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ
 ភាគាអញអតមានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា សង្ឃ កំឡបរិវាសន៍នោះ ផល
 ភាគាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ភាគាអញ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ ១ ខៀត
 ចំពោះ ភាគាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ខែខៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំសូមមាសបរិវាស
 ១ ខៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 កំឡមាសបរិវាស ១ ខៀតផលភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំ
 ទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
 ហើយកប់យកនៃភាគនឹងមន្ត ។

[៤៦៣] ឥធម៌ បដិ កិច្ចុវេ កិច្ចុ ទ្វេ សង្ក្រាន្តិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកោ មាសោ
 ជាធម្មដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អជាធម្មដិច្ចន្ទោ ។ សោ
 សង្ក្រាន្តិ ទ្វិដ្ឋ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសចរិកសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រាន្តិ ទ្វិដ្ឋ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសចរិកសំ នេតិ ។ តស្ស ចរិកសន្តស្ស
 អត្តោ កិច្ចុ អាចត្តិ ពហុស្សនោ អាចត្តិ ពហុ
 ចរោ វិធជបិណ្ឌ មាតិកាចរោ ចល្លិកោ វិធជបិណ្ឌ មេតាវិ
 លដ្ឋិ កុក្កុទ្ធតោ សិក្ខាតោ ។ សោ ឯវំ វនេតិ
 តិ អយំ អាវុសោ កិច្ចុ អាចត្តោ តិស្សយំ កិច្ចុ ចរិកស-
 តិ ។ តេ ឯវំ វនេតិ អយំ អាវុសោ កិច្ចុ ទ្វេ សង្ក្រ-
 ាន្តិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯ-
 កោ មាសោ ជាធម្មដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អជាធម្ម-
 ដិច្ចន្ទោ សោ សង្ក្រាន្តិ ទ្វិដ្ឋ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ទ្វេមាសចរិកសំ យាចិ តស្ស សង្ក្រាន្តិ ទ្វិដ្ឋ អាចត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសចរិកសំ អនាសិ តាយោ អយំ
 អាវុសោ កិច្ចុ អាចត្តោ តាយាយំ កិច្ចុ ចរិកសតិ ។

[៤៦៣] ម្នាលកិច្ចុព្រាហ្មណ៍ កិច្ចុក្កិសាសនានេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ក្រាន្តិសេស ២ ហើយចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ ១១ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ហើយចិច្ចុ
 ព្រាហ្មណ៍ ១១ ខែ ១ ខែ ១ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ហើយចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ។ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ កិច្ចុ
 ទ្វេមាសចរិកសនិសង្ក្រាន្តិ ចំពោះអាចត្តិព្រាហ្មណ៍ ២ ដែលចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ ។
 សង្ក្រាន្តិ កិច្ចុទ្វេមាសចរិកសនិសង្ក្រាន្តិ ចំពោះអាចត្តិព្រាហ្មណ៍ ២ ដែលចិច្ចុ
 ព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ ។ តាយកិច្ចុព្រាហ្មណ៍ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ចរិកស កិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ព្រាហ្មណ៍ដែលជាពហុស្សនោ ចេះចំពោះកិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍
 ព្រាហ្មណ៍ ជាចល្លិកោ ត្រូវត្រូវតាម មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ
 មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ មាតិកាចរោ ។ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ស្រាយនេះ ខែអាវុសោ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍អាចត្តិ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ចរិកសចំពោះ
 អាចត្តិ ។ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍នោះ ត្រូវតាមនេះថា ខែអាវុសោ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ត្រូវតាមភ្នំសង្ក្រាន្តិសេស ២ ហើយចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ ១១ កិច្ចុ
 ព្រាហ្មណ៍ហើយចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ១១ ខែ ១ ខែ ១ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ហើយចិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ព្រាហ្មណ៍ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍ ព្រាហ្មណ៍
 ដែលចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ សង្ក្រាន្តិ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ទ្វេមាសចរិកស ដល់កិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ចំពោះអាចត្តិព្រាហ្មណ៍ ២ ដែលចិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ២ ខែ ខែអាវុសោ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍
 ត្រូវតាមភ្នំព្រាហ្មណ៍នោះ កិច្ចុព្រាហ្មណ៍ ចរិកស ចំពោះអាចត្តិព្រាហ្មណ៍នោះ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ

សោ ឃុំវិទេតិ យាយ អាវុសោ មាសោ ជាទច្ចដិច្ចន្ទោ
ទច្ចុតំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនាទំ ទច្ចុតា រូហតិ
យោ ច ម្យាយ អាវុសោ មាសោ អជាទច្ចដិច្ចន្ទោ អទច្ចុ-
តំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនាទំ អទច្ចុតា ទ រូហតិ
ឯតស្ស(១) អាវុសោ មាសស្ស កិក្កុ មានត្តារហោតិ ។

កិក្កុជាបណ្ឌិតនោះ ស្នាយ៉ាងនេះថា ខែអាវុសោ ខែណា ដែលកិក្កុដឹង
ហើយចំប៉ាន់ ការឱ្យបរិវាស ១ខែនោះ ឈ្មោះថាប្រកថយាយធម៌ ក៏
ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ខែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលកិក្កុមិនដឹង
ហើយចំប៉ាន់ទុក ការឱ្យបរិវាស ១ខែនោះឈ្មោះថាមិទ្រកថយាយធម៌
មិនដុះឡើង ព្រោះមិទ្រកថាមសភាវធម៌ ខែអាវុសោ កិក្កុ គួរដល់មា-
នត្តា ១ខែនេះឯង ។

[៤៦៤] ៨០ ០៨ កិក្កុវ កិក្កុ ទ្វេ សង្ករាជិសេសា អា-
ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកោ មាសោ
សវមាទច្ចដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អសវមាទច្ចដិច្ច-
ន្ទោ ។ សោ សង្ក ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាទំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិ-
ទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
បរិវាសន្តស្ស អញ្ញោ កិក្កុ អាចត្តិ ពហុស្សុតោ អាតិ-
តាតមោ ទច្ចុទេវេ វិទយទេវេ មាតិកាទេវេ បណ្ឌិតោ
វិយត្តោ មេធាវី លដ្ឋី កុក្កុទ្ធកោ សិក្កាតាមោ ។
សោ ឃុំវិទេតិ តិ អយំ អាវុសោ កិក្កុ អាចន្ទោ តិស្សុ-
យំ កិក្កុ បរិវាសតិ ។ តេ ឃុំវិទេតិ អយំ អាវុសោ

[៤៦៤] ខ្លាលកិក្កុចាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាសនានោះ ត្រូវតាមគ្គិ
សក្សាទិសេស ២ ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ តែ ១ ១ កិក្កុនោះ លើក
ឃើញ ហើយចំប៉ាន់ទុក ១ ខែ ១ ទៀត កិក្កុនោះមិនលើកឃើញ ហើយ
ចំប៉ាន់ទុក ។ កិក្កុនោះ កិស្តមាទ្ធាសបរិវាសនិទិសង្ស ចំពោះតាមគ្គិ
ចាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ សង្ក កិស្តមាទ្ធាសបរិវាសដល់
កិក្កុនោះ ចំពោះតាមគ្គិចាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ កាលកិក្កុ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស គឺស្រាប់តែមានកិក្កុដទៃ ដែលជាពហុស្សុត
ចេះចាំក្នុងអង្គនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជា
បណ្ឌិត ទ្រៀវទ្រាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច មានសេចក្តី
រំភើ មានការប្រាជ្ញាខ្ពស់ក្តី បាចមកដល់ ។ កិក្កុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏
ស្នាយ៉ាងនេះថា ខែអាវុសោ កិក្កុនេះត្រូវតាមគ្គិក្តី កិក្កុនេះនៅបរិវាស
ចំពោះតាមគ្គិក្តី ។ កិក្កុចាំងនោះឆ្វើយយ៉ាងនេះថា ខែអាវុសោ កិក្កុនេះ

១ មន្ទិលោក ឯស្សុតិ យាយ អាចតោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

កិច្ច ទ្រូ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោ-
 សប្បជិទ្ធច្នាយោ ឯកោ មាសោ សវមាណប្បជិទ្ធច្នា
 ឯកោ មាសោ អសវមាណប្បជិទ្ធច្នា សោ សង្ឃ ទ្ធិង្គ
 អាចត្តិ ទ្រោសប្បជិទ្ធច្នា ទ្រោសបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស សង្ឃ ទ្ធិង្គ អាចត្តិ ទ្រោសប្បជិទ្ធច្នា ទ្រោ-
 សបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ កិច្ច អាចត្តា
 តាយំ កិច្ច ចរិសតិ ។ សោ ឯវំ វនេតិ យាយំ
 អារុសោ មាសោ សវមាណប្បជិទ្ធច្នា ធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស ចរិវាសនា ធម្មតា ទូហតិ យា ច ខ្លយំ
 អារុសោ មាសោ អសវមាណប្បជិទ្ធច្នា អធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស ចរិវាសនា ធម្មតា ច ទូហតិ ឯតស្ស
 អារុសោ មាសស្ស កិច្ច មាណស្តារហោតិ ។

[២៦៥] ឥធិ បធិ កិច្ចវេ កិច្ច ទ្រូ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសប្បជិទ្ធច្នាយោ ឯកោ
 មាសោ ធិត្រេមតិកប្បជិទ្ធច្នា ឯកោ មាសោ វេមតិក-
 ប្បជិទ្ធច្នា ។ សោ សង្ឃ ទ្ធិង្គ អាចត្តិ ទ្រោសប្បជិទ្ធច្នា
 ទ្រោសបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃ តស្ស ទ្ធិង្គ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ហើយចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះ
 រលឹកឃើញ ហើយចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះរលឹកមិនឃើញ
 ហើយចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះ បាទសូមទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិ ២ ដែលចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ សង្ឃ កិច្ចនោះទូទាសបរិវាស
 ដល់កិច្ចនោះ ចំពោះកាចត្តិ ២ ដែលចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ ខែកាវុសា
 កិច្ចនោះត្រូវកាចត្តិចំពោះ កិច្ចនោះនាបរិវាស ចំពោះកាចត្តិចំពោះ ។
 កិច្ចជាបណ្ឌិតនោះ កិច្ចនោះយំនេះ ខែកាវុសា ខែណាដែលកិច្ច
 រលឹកឃើញហើយចិទ្ធិប្រាណ កាចត្តិបរិវាសនោះ ឈ្មោះថាប្រាណ
 ដោយធម៌ កិច្ចខ្សែតិកាមសភាវធម៌ ខែកាវុសា ឡើងខ្សែ ខែណា
 ដែលកិច្ចនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយចិទ្ធិប្រាណ កាចត្តិបរិវាសនោះ
 ឈ្មោះថាប្រាណដោយធម៌ មិនបាទដុះខ្សែ ព្រោះមិនត្រូវកាមសភាវ-
 ធម៌ ខែកាវុសា កិច្ច គួរដល់មានក្នុង ១ ខែនេះឯង ។

[២៦៥] ខ្លាណកិច្ចចំពោះ កិច្ចក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ហើយចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះគ្មានសេចក្តី
 សង្ឃយហើយចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះគ្មានសេចក្តីសង្ឃយហើយ
 ចិទ្ធិប្រាណ ។ កិច្ចនោះ កិច្ចនោះទូទាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ
 ចំពោះ ២ ដែលចិទ្ធិប្រាណ ២ ខែ ។ សង្ឃ កិច្ចនោះទូទាសបរិវាសដល់កិច្ចនោះ

អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិសទ្ធស្ស អនាញ ភិក្ខុ អាចត្តិ តហុស្សតោ
 អាភតាគោ ធម្មទោ វិទយទោ មាតិកាទោ បណ្ឌិ-
 តោ វិយាត្តោ មេធាវី លទ្ធិ កុក្កុទ្ធតោ សិក្ខា កាមោ ។
 សោ ឃីវ វទេតិ ភិ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាចន្ទោ
 ភិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិសតិ ។ តេ ឃីវ វទេតិ អយំ
 អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេសង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ-
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានោ ឯកោ មាសោ ធិត្រេមតិកប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋានោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ សោ សង្ឃ-
 ទ្ធិចំ អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិចំ អាចត្តិចំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ-
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ
 ភិក្ខុ អាចន្ទោ តាយាយំ ភិក្ខុ បរិសតិ ។ សោ ឃីវ
 វទេតិ យាយំ អារុសោ មាសោ ធិត្រេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ
 ធម្មតំ តស្ស មាសស្ស បរិសទានំ ធម្មតា រូបាតិ
 យោ ច ទ្វាយំ អារុសោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ

ចំពោះភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណងទុក ២ ទៃ ។ កាលភិក្ខុនោះភិក្ខុនិទាន
 បរិវាស ភិក្ខុប្រាប់តែមានភិក្ខុនិទាន ជាពហុស្សត ចេះបំណងគម្ពីរនិកាយ
 ទ្រទ្រង់ដើម ទ្រទ្រង់វិទយ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀតឆ្លាយ មាន
 ប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច មានសេចក្តីអែង មិនមានការប្រាជ្ញា
 សិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ភិក្ខុយោងនេះថា ខែអារុ-
 សោ ភិក្ខុនេះត្រូវភាគត្រីមាស ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះភាគត្រីមាស ។ ភិក្ខុ
 វាទីនោះ គឺឆ្លើយយោងនេះថា ខែអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវភាគត្រីមាស
 សេស ២ ហើយចែងបំណងទុក ២ ទៃ ១ ភិក្ខុនេះ មិនមានសេចក្តី
 សង្ស័យហើយចែងបំណងទុក ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ
 ហើយចែងបំណងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទូទាសបរិវាសនឹងសង្ស័យ ចំពោះ
 ភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណងទុក ២ ទៃ សង្ស័យ គឺបានឲ្យទូទាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណងទុក ២ ទៃ ខែអារុសោ
 ភិក្ខុនេះ ត្រូវភាគត្រីមាសនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះភាគត្រីមាសនោះ ។
 ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ គឺពោលយោងនេះថា ខែអារុសោ ខែណា ដែល
 ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយចែងបំណងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ទៃ
 នោះ ឈ្មោះថាប្រកថាហើយដើម គឺដូច្នោះនិកាយសភាវដើម ខែអារុសោ
 ម្យ៉ាងទៀត ខែណា ដែលភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចែងបំណងទុក

អនុម័តិកំ ភស្តុ ភាសស្ស បរិវាសនាចំ អនុម័តា ឧ រុហ
 តំ ឯភស្តុ ភាសុសោ ភាសស្ស ភិក្ខុ មានគ្នាហោតិ ។
 (៤៦៦) ភេទ ទោ បទ សមយេន អញ្ញតោ ភិក្ខុ
 សម្មហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ហោតិ ។ សោ(*) អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ ជាតាតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ឧ ជាតាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ សភាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឧ សភាតិ
 អាចត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាហោចសិ អហំ ភាសុសោ សម្មហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ
 ជាតាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឧ ជាតាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ សភាតិ
 រត្តិបរិយន្តំ ឧ សភាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
 យន្តំ វេមតិកោ កាខំ ទុ ទោ មយា ចដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។
 ភេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯភមត្តំ អាហោចសុំ ។ ភេទហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ភស្តុ ភិក្ខុវោ ភាសំ អាចត្តិកំ សុទ្ធី-
 បរិវាសំ ធម្ម ។

* ឧ. វ. ហោតិសុ សោសត្វា ១ ទិស្សតិ ។

ការទ្រទ្រង់វិស ១ ទៃនោះ ឈ្មោះជាដំបូងប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះទ្រង់
 ព្រោះបើគ្រូតាមសភាវធម៌ នៃភាសុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានក្តីនៃ ១ ទៃនោះ ។
 (៤៦៦) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុទុក្ខ គ្រូតាមក្តីសង្ឃាទិសេសា
 ជាប្រើម(*) ។ ភិក្ខុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាចក្តី ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ក្រី
 រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាចក្តី ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់ក្រី មាន
 សេចក្តីសន្សំយក្តីទីកំណត់អាចក្តី ទាំងមានសេចក្តីសន្សំយក្តីទីកំណត់
 ក្រី ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃភាសុសោ ទាំងឡាយ
 គ្រូតាមក្តីសង្ឃាទិសេសាជាប្រើម ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាចក្តី ទាំងមិន
 ដឹងទីកំណត់ក្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាចក្តី ទាំងរលឹកមិនឃើញ
 ទីកំណត់ក្រី មានសេចក្តីសន្សំយក្តីទីកំណត់អាចក្តី ទាំងមានសេចក្តី
 សន្សំយក្តីទីកំណត់ក្រី ធ្វើឱ្យគ្រូប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏
 ហើយកសេចក្តីនេះ គ្រាបបង្គំទូលព្រះមាតាព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់
 ថា ខ្ញុំលក្ខណ៍ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សន្សំចូរទ្រទ្រង់វិស(២) (បរិវាស
 មានសេចក្តីស្អាតជាដំបូង) ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចក្តីទាំងនោះចុះ ។

* ទិសេសិកោយាត្រាប្រើមអាចក្តីសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធិជាទីជុំគ្នា
 ប្រើប្រើជាភិក្ខុបុរាណបុរាណ ៧ ទៃ, តែ ៣ ទៃទាំងនេះ ភិក្ខុនោះដឹងឃើញថាខ្លួនបរិសុទ្ធ
 នៃមានប្រើអាចក្តីសង្ឃាទិសេស, ៤ ទៃទាំងនោះ ភិក្ខុនោះដឹងចុះ សង្ស័យចុះ ថាខ្លួនមិនបរិ-
 សុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាចក្តីនិងទីកំណត់ក្រីជាដើម គ្រូធ្វើបរិវាស ៤ ទៃ ដំបូងវិទូ ឱ្យដល់
 ខឹងថ្លៃដល់បរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធីបរិវាស ។

(៤២៧) ឯវត្ថុ បទ កិក្ខុវេ ណតតោ ។ តេន កិក្ខុវេ
 កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧបសង្កមិក្ខា ឯកំសំ ឧត្តរសង្កំ ករិក្ខា
 វន្ត្យំ កិក្ខុវេ ចានេ វត្ថុក្ខា ឧត្តរសង្កំ ចិសិទិក្ខា
 អញ្ញាលី ចក្កហេត្វា ឯវត្ថុស្ស វចនិយោ អហំ កន្ត
 សម្មហុលា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អា-
 ចត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាចត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាចត្តិបរិ-
 យន្ត វេមតិកោ វត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោហំ កន្ត
 សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិវំ សុទ្ធកិរិយាសំ យាតាមិកំ ។
 ធុតិយម្បិ យាទិកោ តតិយម្បិ យាទិកោ ។

(៤២៨) ត្បន្តេន កិក្ខុវេ បដិកលេន សង្ឃំ
 ត្បាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃំ អយំ ឥត្តន្តាមា
 កិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 អាចត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាចត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាចត្តិបរិយន្ត
 វេមតិកោ វត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ

(៤២៧) ឆ្នួលកិក្ខុវេវត្ថុយ សង្ឃំត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ឆ្នួលកិ-
 វត្ថុយ ត្រូវកិក្ខុវេនោះចូលទៅកេសន្យ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃំដើម្បីឱ្យ
 ម្ចាស់ សំរេចទាត់កិក្ខុវេសំវត្ថុយ ច្រកន្តិយាច្រកហោនី ឬក៏កត្តាលី
 ទៀត កោសយ៉ាងនេះ ចពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវកាចត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ក្រ
 លើកមិនឃើញទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញទីកំណត់ក្រ មាន
 សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់
 ក្រ ចពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធកិរិយាសំនិសង្ឃ
 ចំពោះកាចត្តិទាំងនោះ ។ កិក្ខុវេនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងនឹង ត្រូវ
 សូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។

(៤២៨) ត្រូវកិក្ខុវេកាល្យាសច្រកិលេន ផ្ញើសង្ឃិយៈ ចពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) កិក្ខុវេនោះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃិយៈទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងមិនដឹង
 ទីកំណត់ក្រ លើកមិនឃើញទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញទី
 កំណត់ក្រ មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់កាចត្តិ ទាំងមានសេចក្តី
 សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់ក្រ កិក្ខុវេនោះ កិសូមសុទ្ធកិរិយាសំនិសង្ឃ

វិធីបិណ្ឌ ពុទ្ធសាសនា

អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសំ យាចតិ ។ យធំ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្យំ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ
 សុទ្ធាចារឹកសំ ទេធយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ករុន្ត សង្ឃេ អយំ ឥត្តន្តាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អាចត្តិចរិយន្តំ ឬ
 ជាជាតិ រត្តិចរិយន្តំ ឬ ជាជាតិ អាចត្តិចរិយន្តំ ឬ សាតិ
 រត្តិចរិយន្តំ ឬ សាតិ អាចត្តិចរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិចរិ-
 យន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ
 សុទ្ធាចារឹកសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ឥត្តន្តាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសស្ស ធានំ សោ តុណ្ណំស្ស
 យស្ស ឧក្ខមតិ សោ កាសយ្យ ។ ទុតិយម្យ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិញោ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសោ ទមតិ សង្ឃស្ស តស្សា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុទ្ធសាសនា

ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យ
 សុទ្ធាចារឹកស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ នេះជា
 ពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ ចតិគ្រូសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឬវិក)
 ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃចិលសជាច្រើន ហើយមិនដឹង
 ចំណែកអាចត្តិ ព័ន្ធមិនដឹងចំណែកត្រី លើកមិនឃើញចំណែកអា-
 ចត្តិ ព័ន្ធលើកមិនឃើញចំណែកត្រី មានសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងចំណែក
 អាចត្តិ ព័ន្ធមានសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងចំណែកត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធា-
 ចារឹកសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសុទ្ធាចារឹកស ដល់
 ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ការឱ្យសុទ្ធាចារឹកសដល់
 ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ភាគច្រើនដល់លោកមានកាយ
 គន្តិណា លោកមានកាយអង្គនោះ ឆប្បិស្សៀម (បើ) មិនភាគច្រើនដល់
 លោកមានកាយអង្គណាទេ លោកមានកាយអង្គនោះ ឆប្បិកោលច្បើន ។
 ខ្ញុំកាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័ន្ធដឹង ។ បេ ។ ខ្ញុំកាលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់បីដឹងដឹង ។ បេ ។ សុទ្ធាចារឹកស សង្ឃបាទឱ្យដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះហើយ (ការឱ្យសុទ្ធាចារឹកសនោះ) ភាគច្រើន
 ដល់សង្ឃហើយ អត្រាហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមបា-
 សេចក្តីនេះទុក ហើយកាតាស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[២៦៧] ឃុំភ្នំ(២) ទោ កិក្ខុវេ សុទ្ធកម្មវិសេ ធាតុត្រា ។
 ឃុំ បរិវាសា ធាតុត្រា ។ កាមត្រា កិក្ខុវេ សុទ្ធកម្មវិសេ
 ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន
 ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ
 អាចត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ សុទ្ធ-
 កម្មវិសេ ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ជាធាតុ រត្តិបរិ-
 យដ្ឋំ ន ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន
 សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ចំព្រមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេម-
 តិកោ សុទ្ធកម្មវិសេ ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃ-
 កត្តំ ជាធាតុ ឃកត្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ
 អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ សរតិ ឃកត្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ
 ន សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ វេមតិកោ ឃកត្តំ
 ចំព្រមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ សុទ្ធកម្មវិសេ ធា-
 តុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ
 ជាធាតុ ឃកត្តំ ន ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ

។ ឃ. ប. ពោធិសុ ធម្មត្រ ១ ទិស្សតិ ។

[២៦៨] ម្ចាស់កិក្ខុវេ ចំណែកយ សន្សំត្រូវឱ្យសុទ្ធកម្មវិសេ ឃុំ-
 មេ ។ សន្សំត្រូវឱ្យចំណែកយសេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេ ចំណែកយ សន្សំត្រូវ
 ឱ្យសុទ្ធកម្មវិសេ ឃុំមេ ។ (ថេ) កិក្ខុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមិន
 ដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញទី
 កំណត់ព្រឹ សន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងសន្សំយក្នុងទីកំណត់ព្រឹ
 ហើយសន្សំត្រូវឱ្យសុទ្ធកម្មវិសេ ។ (ថេ) កិក្ខុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ កែ
 មិនដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកឃើញទីកំណត់អាចត្តិ កែលើកមិនឃើញទី
 កំណត់ព្រឹ មិនសន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ កែសន្សំយក្នុងទីកំណត់
 ព្រឹ សន្សំត្រូវឱ្យសុទ្ធកម្មវិសេ ។ (ថេ) កិក្ខុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ
 ខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកឃើញទីកំណត់អាចត្តិ
 ខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ ទាំងលើកមិនឃើញទីកំណត់ព្រឹ សន្សំយ
 ក្នុងទីកំណត់អាចត្តិខ្លះ មិនសន្សំយខ្លះ សន្សំយក្នុងទីកំណត់ព្រឹ
 ហើយ សន្សំត្រូវឱ្យសុទ្ធកម្មវិសេ ។ (ថេ) កិក្ខុវេ មិនដឹងទីកំណត់
 អាចត្តិ កែដឹងទីកំណត់ព្រឹខ្លះ មិនដឹងខ្លះ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឈ សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋោ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃ-
 មតិកោ សុទ្ធក្កបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ
 ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ ឈ ជាធាតុ
 អាចត្តិបរិយដ្ឋំ សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ
 ឈ សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋោ ធិត្រៃមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋោ
 ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ សុទ្ធក្កបរិវា-
 សោ ធាតព្វោ ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ
 ឈ ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ ឈ
 ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឈ សរតិ
 រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឈ សរតិ អាចត្តិ-
 បរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ
 រត្តិបរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ
 សុទ្ធក្កបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ ឯវិ ទោ កិក្កុវេ សុទ្ធក្ក-
 បរិវាសោ ធាតព្វោ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

វេលើកេយ្យេតិកំណត់ក្រិច្ចះ លើកមិនេយ្យេតិកំណត់
 អាចត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ក្រិច្ចះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័ កិក្កុ-
 សុទ្ធក្កបរិវាសវេ ។ (ចេ) កិក្កុវេតិកំណត់អាចត្តិ ទាំងទីកំណត់ក្រិច្ចះ
 មិនដឹងខ្លះ លើកេយ្យេតិកំណត់អាចត្តិខ្លះ ទាំងលើកេយ្យេតិកំណត់ក្រិ-
 ច្ចះ លើកមិនេយ្យេតិកំណត់អាចត្តិ វេសង្ស័យក្នុងទី-
 កំណត់ក្រិច្ចះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័ក្រិក្កុវេសុទ្ធក្កបរិវាសវេ ។ (ចេ)
 កិក្កុ ដឹងទីកំណត់អាចត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់ក្រិច្ចះ មិនដឹងខ្លះ
 លើកេយ្យេតិកំណត់អាចត្តិខ្លះ លើកមិនេយ្យេតិកំណត់
 ក្រិច្ចះ លើកមិនេយ្យេតិកំណត់អាចត្តិខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាចត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យ-
 ខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់ក្រិច្ចះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័ កិក្កុវេសុទ្ធក្ក-
 បរិវាសវេ ។ ខ្ញុលកិក្កុទាំងឡាយ សង្ស័ ក្រិក្កុវេសុទ្ធក្កបរិវាសយ៉ាង
 រេងឯង ។

[៤៧០] កដញ កិក្ខុវេ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អា-
 បត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ធិ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ធិ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ឯកទ្ធិ ជាធាតិ ឯកទ្ធិ ធិ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកទ្ធិ សរតិ ឯកទ្ធិ ធិ សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកទ្ធិ វេមតិកោ
 ឯកទ្ធិ ធិត្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ
 ឆាតត្វោ ។ ឯវំ ទោ កិក្ខុវេ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។

បរិវសោ ឆិដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] កដ ទោ បដ សមយេន អញ្ញតោ កិក្ខុ
 បរិវសោ វិទ្ធិមិ ។ សោ បុន បញ្ញត្តោ កិក្ខុ ទុបសម្បជំ
 យាចិ ។ កដ កិក្ខុ កតវតោ ឯកមត្តំ អាណេសុំ ។

[៤៧០] ខ្នាលកិក្ខុបាំងខ្សោយ សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដួងម្តេច ។
 (បើ) កិក្ខុដឹងចំណាត់អាចក្តី ចាំដឹងចំណាត់ក្រី លើកឃើញចំណាត់
 អាចក្តី ចាំដឹងឃើញចំណាត់ក្រី មិនសន្សំយក្តីចំណាត់អាចក្តី
 ចាំដឹងមិនសន្សំយក្តីចំណាត់ក្រី សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដួង ។ (បើ) កិក្ខុ
 មិនដឹងចំណាត់អាចក្តី កែដឹងចំណាត់ក្រី លើកមិនឃើញចំណាត់
 អាចក្តី កែលើកឃើញចំណាត់ក្រី សន្សំយក្តីចំណាត់អាចក្តី កែមិន
 សន្សំយក្តីចំណាត់ក្រី សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដួង ។ (បើ) កិក្ខុ ដឹងចំ
 ណាត់អាចក្តីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងកែចំណាត់ក្រី លើកឃើញចំណាត់
 អាចក្តីខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ លើកឃើញកែចំណាត់ក្រី សន្សំយក្តី
 ចំណាត់អាចក្តីខ្លះ មិនសន្សំយក្តី មិនសន្សំយក្រីក្រដឹងចំណាត់ក្រី
 សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដួង ។ ខ្នាលកិក្ខុបាំងខ្សោយ សន្សំត្រូវឱ្យចរិតស
 យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់កិច្ចការ ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង កិក្ខុ ទទួល កំណត់នៅបរិវស ក៏ស្រាប់
 តែស្តីកចេញទៅ ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទានដឹងកិក្ខុ
 បាំងខ្សោយវិញ ។ កិក្ខុបាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលទូលព្រះ
 មានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ឥត បទ កិច្ចវេ កិច្ច បរិវាសន្តោ វិញ្ញាមតិ ។

វិញ្ញាមតិស្ស កិច្ចវេ បរិវាសោ ន រូបាតិ ។ សោ ចេ

បុន ឧបសម្ព័ន្ធគិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។

យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។ យោ បរិវាសោ

សុបរិវាសោ ។ អវាសសោ បរិវាសិតោ ។

[៤៧៣] ឥត បទ កិច្ចវេ កិច្ច បរិវាសន្តោ សា-

មណេវេ មោតិ ។ សាមណេវស្ស កិច្ចវេ បរិវាសោ

ន រូបាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្ព័ន្ធគិ តស្ស តនេវ

បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។

យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ អវាសសោ បរិវាសិតោ ។

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចក្នុង

សាសនានេះ កំពុងតែនៅបរិវាសហើយសីករចេញទៅ ។ ខ្មាលកិច្ចទាំង

ឡាយ បរិវាសរស់បុគ្គលដែលសីករចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់

ឡើយទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកចូលវិញទៀត ការដែលឱ្យបរិវាស

កំពុងដល់កិច្ចនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបាន

ឱ្យហើយ ក៏ឈ្លោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលកិច្ចបាននៅរួច

ហើយ ក៏ឈ្លោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ កិច្ចនោះ

ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ

បរិវាសហើយ ក៏ច្រើនខ្លះជាសាមណេវវិញ ។ ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ ឯ

បរិវាស របស់សាមណេវនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើយទេ ។ បើសាម-

ណេវនោះ មកចូលកិច្ចវិញ ការដែលឱ្យបរិវាសកំពុងដល់កិច្ចនោះ ក៏

នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្លោះថាឱ្យ

ល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលកិច្ចបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្លោះថានៅ

ល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ កិច្ចនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សម្មុយក្ខន្ធកៈ ឧប្បត្តិកម៌ បរិវាសោ ឧ រូបា

[២៧២] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសោ ឧប្បត្តិ
កោ ហោតិ ។ ឧប្បត្តិកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ឧ រូបា
តិ ។ សោ ថេ បុន អធិប្បត្តិកោ ហោតិ តស្ស តនេវ
បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។
យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតតោ ។

[២៧៣] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសោ ឧប្បត្តិ
ចិន្ទោ ហោតិ ។ ឧប្បត្តិកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ឧ រូបា
តិ ។ សោ ថេ បុន អធិប្បត្តិកោ ហោតិ តស្ស តនេវ
បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។
យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតតោ ។

[២៧៤] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសោ វេទនន្ទោ
ហោតិ ។ វេទនន្ទស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ឧ រូបាតិ ។

សម្មុយក្ខន្ធកៈ បរិវាសចសំភិក្ខុន្តមាសិមិល្លន្តលាសំឡើង

[២៧៥] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ
វាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សក្នុង ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសចសំភិក្ខុ
ដែលក្នុង មិនបានល្អគណនាសំឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់ទូទៅវិញ
ហើយ ការឱ្យបរិវាសតំមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា
ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែល
ភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់
ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[២៧៦] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ
វាសហើយក៏មានចិត្តរវើកវៃ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសចសំភិក្ខុ
ដែលមានចិត្តរវើកវៃ មិនបានល្អគណនាសំឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់
រវើកវៃចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសតំមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹង
ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អ
ហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅ
ល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[២៧៧] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ
វាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាស
ចសំភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានល្អគណនាសំឡើងទេ ។

សោ ៤ បុន អវេទនន្តោ ហោតិ តស្ស គនេវ បុរិមំ
បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្នោ សុធិន្នោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិសិទ្ធា ។

(៤៧៧) ៧៦ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវាសន្តោ អាបត្តិ-
យា អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស កិក្ខុវេ
បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ៤ បុន ឧសារិយតិ តស្ស
គនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្នោ
សុធិន្នោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ
បរិសិទ្ធា ។

(៤៧៨) ៧៧ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវាសន្តោ អាបត្តិយា
អប្បដិកាម្ម ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស កិក្ខុវេ បរិវា-
សោ ន រូហតិ ។ សោ ៤ បុន ឧសារិយតិ តស្ស គនេវ

បើកិក្ខុនោះ ក្រឡប់ជាផសានឧក្ខន្ធនាគ្របសន្តិវិញ្ញាហើយ ការឲ្យបរិ-
វាសតិមុនដល់កិក្ខុនោះ គឺនៅទីនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបាន
ឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ
គឺឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុខាម្រកនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៧) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសន្សំលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញភាចក្តិ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
ភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណកម្ម (បានឲ្យលាទោសចេញ) វិញ្ញាហើយ
ការឲ្យបរិវាសតិមុនដល់កិក្ខុនោះ គឺនៅទីនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សន្សំបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ គឺឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៨) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសន្សំលើកវត្ថុ ព្រោះមិនសម្តែងភាចក្តិចេញ ។ ខ្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើង
ទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណកម្មវិញ្ញាហើយ ការឲ្យបរិវាស

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ

បុរិមំ បរិវាសនានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ អរសេសោ បរិវាសិតោ ។

(២៧៧) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ ខាបិ កាយ

ទិដ្ឋិយា អប្បជិច្ចស្សត្ត ទុក្ខិយេតិ ។ ទុក្ខិក្កកាស្ស
ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ទ រូបាតិ ។ សោ ទេ បុន ទុសារិយតិ
កាស្ស តាវេ បុរិមំ បរិវាសនានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ អរសេសោ
បរិវាសិតោ ។

(២៧៨) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកាស្ស-

នារយោ វិន្តមតិ ។ វិន្តន្តកាស្ស ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិ-
កាស្សនា ទ រូបាតិ ។ សោ ទេ បុន ទុបសម្មជ្ជតិ កាស្ស

សុត្តន្តបិដក បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ

ភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបានឱ្យ
ហើយ ឆ្ពោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួច
ហើយ ក៏ឆ្ពោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសាល់ ភិក្ខុនោះត្រូវ
នៅទៀតចុះ ។

(២៧៩) ខ្លាលភិក្ខុវាជំឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ

បរិវាស ស្រាប់តែសន្សំលើកក្តែរព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។
ខ្លាលភិក្ខុវាជំឡាយ បរិវាសយល់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកក្តែរ មិនបានល្អ
លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណាមួយហើយ ការ
ឱ្យបរិវាសភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សន្សំបានឱ្យហើយ ឆ្ពោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឆ្ពោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសាល់ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(២៨០) ខ្លាលភិក្ខុវាជំឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញ

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ គឺស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញចេញ
ដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានល្អលាស់ឡើងទេ ។
បើចេញនោះ ត្រូវចាប់មកចូលវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ

វិធីបិណ្ឌក ពុល្លវត្តោ

កេនេវ ឬរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុ
ធិន្ទោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ធុលា-
យ បដិកស្សិតតោ ។

(៤៧០) វេទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ម្ធុលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ មិត្តធិន្ទោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទធិន្ទោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកស្សេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ទាបិកាយ
ធិដ្ឋយា អប្បដិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្ខកស្ស
ភិក្ខុវេ ម្ធុលាយ បដិកស្សនា ទ រូហតិ ។ សោ ចេ បុទ
ឧសារិយតិ កស្ស កេនេវ ឬរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ
បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។
សោ ភិក្ខុ ម្ធុលាយ បដិកស្សិតតោ ។

វិធីបិណ្ឌក ពុល្លវត្តោ

កំនេវធិន្តវេទ ។ បរិវាសនា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសនា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

(៤៧១) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលត្រូវដឹង
ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ត្រូវដឹងថាសាមណារិញ ។ បេ ។
ក៏ត្រូវចំពៅជាដួន ។ បេ ។ ត្រូវចំពៅជាមាធិបត្តិវេទិយ ។ បេ ។
ត្រូវចំពៅជាមាធិបត្តិវេទ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិន
ឃើញភាពភ្នំ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងភាពភ្នំ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលេចដំបូងលាមកចេញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ
ការពាញភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបាន
ល្អគលាសំឡេងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើសារណាមួយហើយ
ការឱ្យបរិវាសនាដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នេវធិន្តវេទ ។ បរិវាសនា ដែល
សង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសនា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវពាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សុប្បាយត្រូវ វិញ្ញាណទាំង មានតួហើយ ១ រូបាតិ

(២៨២) ៥៣ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ មានតួរហោ វិញ្ញាណ ៗ
វិញ្ញាណស្ស កិក្ខុវេ មានតួនាច់ ១ រូបាតិ ។ សោ ចេ
បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស កនេវ ប្បិមំ បរិវាសនាចំ ។
យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុប-
រិវុត្តោ ។ តស្ស កិក្ខុវេ មានតួ ធាតុ ៗ

(២៨៣) ៥៤ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ មានតួរហោ
សាមណេហោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិដ្ឋចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនាដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
យា អប្បជិតរម្ម ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាចិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បជិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្ខ-
តស្ស កិក្ខុវេ មានតួនាច់ ១ រូបាតិ ។ សោ ចេ
បុន ឧសារិយតិ តស្ស កនេវ ប្បិមំ បរិវាសនាចំ ។

សុប្បាយត្រូវ: ការប្រព្រឹត្តមានតួរបស់បុគ្គលដែលសំខេត្រជាដើមមិនល្អកាលសំឡេង

(២៨៤) ខ្នាលកិក្ខុវេ វិញ្ញាណ កិក្ខុវេ សាសនានេះ គួរដល់
មានតួហើយ ក៏ត្រូវច្បាប់ជាសិកាទៅវិញ ។ ខ្នាលកិក្ខុវេ វិញ្ញាណ ការឱ្យ
មានតួដល់បុគ្គលដែលសំខេត្រ មិនបានល្អកាលសំឡេងទេ ។ បើ
បុគ្គលនោះត្រូវច្បាប់អក្ខរសិក្ខា ការឱ្យបរិវាសនីមុនដល់កិក្ខុវេនោះ ក៏នៅទំនិ
ដដែល ។ បរិវាសនា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឆ្ពោះជាឱ្យល្អហើយ ។
បរិវាសនាដែលកិក្ខុវេនោះនៅច្រើនហើយ ក៏ឆ្ពោះជាទៅល្អហើយ ។ សង្ឃ
ត្រូវឱ្យមានតួដល់កិក្ខុវេនោះចុះ ។

(២៨៥) ខ្នាលកិក្ខុវេ វិញ្ញាណ កិក្ខុវេ សាសនានេះ គួរដល់មានតួ
ហើយ ក៏ត្រូវច្បាប់ជាសាមណេហាវិញ ។ បេ ។ ត្រូវច្បាប់ជាធុត្ត ។ បេ ។
ត្រូវច្បាប់ជាមានចិត្តរវើកយ ។ បេ ។ ត្រូវច្បាប់ជាមានទុក្ខវេទនាត្រេសន្តិក
។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញតាចក្ខិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត
ព្រោះមិនបានសម្តែងតាចក្ខិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់
ចិដ្ឋិលាមកាចេញ ។ ខ្នាលកិក្ខុវេ វិញ្ញាណ ការឱ្យមានតួដល់កិក្ខុវេដែលសង្ឃ
លើកវត្ត មិនបានល្អកាលសំឡេងទេ ។ បើកិក្ខុវេនោះ សង្ឃបានធ្វើសា-
ណេកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសនីមុនដល់កិក្ខុវេនោះ ក៏នៅទំនិដដែល ។

វិធម្មបិដក បុស្សវគ្គ

យោ បរិវាសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ បរិវាសោ សុប-
រិវាសោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មាណសំ ណាតតំ ។

(៤៨២) កធិ បធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មាណសំ ចរណ្ណា
វិញ្ញាណំ ។ វិញ្ញាណស្ស ភិក្ខុវេ មាណសំ ចរិយា ធិ វិញ្ញាណំ ។
សោ ទេ បុណ ធិ បសម្បជ្ជតិ តស្ស តោវេ បរិវាសំ បរិវា-
សណំ ។ យោ បរិវាសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ
បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ យំ មាណសំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ យំ
មាណសំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ អរិសេសំ ចរិវាសំ ។

(៤៨៣) កធិ បធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មាណសំ ចរណ្ណា
សាមណេវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧទ្ធក្កតោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិក្ខុចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាចត្តិយោ អនិស្សនោ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាចត្តិ-
យោ អប្បនិកាមេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាចត្តិយោ

វិធម្មបិដក បុស្សវគ្គ

បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាស-
ណា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាទៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវ
ឱ្យមានភ្នំដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្ត
មានភ្នំហើយក៏ស្រាប់តែសីកេចឱ្យទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្ត
មានភ្នំរបស់បុគ្គលដែលសីកេចឱ្យទៅ មិនបានល្អសាលាសំឡើងទេ ។ ចើ
បុគ្គលនោះទ្រទ្រង់មកចូលវិញ្ញាណ ការរៀបចំសីកេចដល់ភិក្ខុនោះ ក៏
នៅខឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាទៅ
ល្អហើយ ។ មានភ្នំណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។
មានភ្នំណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។
មានភ្នំដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តទៅវៀកចុះ ។

(៤៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្ត
មានភ្នំ ហើយក៏ត្រូវទូទៅជាសាមណេវ ។ បេ ។ ត្រូវចុះទៅជាភ្នំ
។ បេ ។ ត្រូវចុះទៅជាមានចិត្តរើវេយ ។ បេ ។ ត្រូវចុះទៅជាមានទុក្ខវេទនា
ត្របសន្តិកំ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវិញ្ញាណមិនឃើញភាចក្ខិ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវិញ្ញាណ ព្រោះមិនសម្រួលភាចក្ខិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវិញ្ញាណ

សមុបាយច្បាប់ វិញ្ញាណស្ស អន្តាធំ ១ រូបាតិ

ធិដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចិស្សត្ត ឧត្តិចិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស
កិក្កវេ មានត្តុជវិយោ ១ រូបាតិ ។ សោ ៤ បុ
ឧសារិយតិ កស្ស កដេវ ប្បិមំ ចរិកសនាធំ ។ យោ
ចរិកសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ ចរិកតោ សុចរិកតោ ។
យំ មានត្តំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ឌំ សុ
ចិណ្ឌំ ។ អរសេសំ ចរិកតំ ។

[២៨៦] និព បទ កិក្កវេ កិក្ក អន្តាធារយោ
វិញ្ញាតិ ។ វិញ្ញាតស្ស កិក្កវេ អន្តាធំ ១ រូបាតិ ។
សោ ៤ បុ ឧបសម្បជ្ជតិ កស្ស កដេវ ប្បិមំ
ចរិកសនាធំ ។ យោ ចរិកសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ
ចរិកតោ សុចរិកតោ ។ យំ មានត្តំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ យំ
មានត្តំ ចិណ្ឌំ សុចិណ្ឌំ ។ សោ កិក្ក អន្តាធារោ ។

សមុបាយច្បាប់ អន្តាធារយោសំបុគ្គលដែលសំកេញមិនល្អគណសំឡើង

ក្រោះមិនលះចង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ខ្មាលកិក្កវេនិទ្យាយ ការប្រព្រឹត្តតា-
នក្ករបស់កិក្កដែលសង្ស័យលើកិក្ក មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ បើកិក្ក
នោះ សង្ស័យបានធ្វើសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យចរិកសតិមុនដល់កិក្ក
នោះ ក៏នៅមិនដដែល ។ ចរិកសណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ឈ្មោះ
ថាឱ្យល្អហើយ ។ ចរិកសណា ដែលកិក្កបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា
នៅល្អហើយ ។ មានក្តណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អ
ហើយ ។ មានក្តណា ដែលកិក្កបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អ
ហើយ ។ មានក្តដែលសល់នៅ កិក្កនោះត្រូវប្រព្រឹត្តការព្រឺមុន ។

[២៨៦] ខ្មាលកិក្កវេនិទ្យាយ កិក្កក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អន្តាធា-
រយោហើយ ក៏ស្រាប់តែសំកេញទៅ ។ ខ្មាលកិក្កវេនិទ្យាយ អន្តាធារយោ
របស់បុគ្គលដែលសំកេញទៅ មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ បើបុគ្គល
នោះ ត្រឡប់មកចូលវិញ ការឱ្យចរិកសតិមុន ដល់កិក្កនោះ ក៏នៅមិន
ដដែល ។ ចរិកសណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។
ចរិកសណា ដែលកិក្កបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។
មានក្តណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ មានក្ត
ណា ដែលកិក្កបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ កិក្ក
នោះ សង្ស័យត្រូវឱ្យអន្តាធារយោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៤៧៧] ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណាហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ទុច្ឆត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ទិក្ខុចិក្ខោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនន្តោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនស្សុនេ ទុក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកក្ខេ ទុក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ទាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ទុក្ខិបិយតិ ។ ទុក្ខិក្កកស្ស ភិក្ខុវេ អញ្ញាណំ ធម្មហោតិ ។ សោ ចេ បុន ទិសារិយតិ តស្ស តទេវ បរិមំ បរិវាសនាណំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ យំ មានត្តំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ឌំ សុចិណ្ឌំ ។ សោ ភិក្ខុ អញ្ញេតតោ ។

ចត្តាវ្យាសកំ សម្ពុំ ។

[៤៧៨] ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ករាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ- មាណាយោ(១) អប្បដិច្ឆន្តាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ភលាយ ចដិកស្សិតតោ ។

១. ឃីមាណ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៤៧៧] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់វត្ត- ឧកម្ម ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាគ្រូ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាពានចិក្ខុវេរីវេយ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាមាឌទុក្ខ- វេទនាគ្រូបសន្តិកំ ។ បេ ។ ក្រសែស្សីលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញសេចក្តី ។ បេ ។ សន្សំលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងភាពក្តី ។ បេ ។ សន្សំលើក វត្តព្រោះមិនលះចង់ខ្លីលាមកចេញ ។ ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ អញ្ញាឧកម្ម របស់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកវត្ត មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ លើក្តីព្រោះ សន្សំបានធ្វើសារកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសន៍មុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏ នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានគ្គណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យ ល្អហើយ ។ មានគ្គណា ដែលភិក្ខុ បានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សន្សំត្រូវឱ្យអញ្ញាឧកម្មចុះ ។

ចរិវាសន៍ខុទ្ទក ។

[៤៧៨] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសន្សំទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បានចំខ្លួនគ្នា រាប់បាន តែមិនបានមិចប៉ាងទុក ។ សន្សំ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង ម្ភលាចក្តីវិញ ។

សុត្តន្តបិដក បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

[៤៧៧] នធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
បរិវាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានត្ថស្ស អាចត្តិំ បុរិ-
មាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ នាតតោ ។

[៤៧៨] នធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិ-
វាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ មិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ មិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានត្ថស្ស
អាចត្តិំ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
នាតតោ ។

[៤៧៩] នធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អ-
បរិវាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតតោ ។

សុត្តន្តបិដក (សង្ឃប្រវត្តិ) សមោទានបរិវាសនបិដក អាចត្តិយានិម

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសទានេះ កំពុងទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បាន ហើយចិញ្ចឹមទុក ។ សង្ឃ ត្រូវតែឃើញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាចត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិដែល
ទទួលបានចំពោះចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសទានេះ កំពុងទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
រាប់បាន តែចិញ្ចឹមទុកខ្លះ មិនបានចិញ្ចឹមទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវតែឃើញ
ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ត្រូវហើយត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិដែលទទួលបានចំពោះចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិ
ទាំងដើម ។

[៤៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសទានេះ កំពុងទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
រាប់មិនបាន តែមិនបានចិញ្ចឹមទុក ។ សង្ឃត្រូវតែឃើញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាចត្តិ ។

[២៧២] ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវេសោ ធាតុញ ។

[២៧៣] ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ មិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ មិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវេសោ ធាតុញ ។

[២៧៤] ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិមាណាយោ មិ អបរិមាណាយោ មិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ ។

[២៧៥] ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បុរិមាយ

[២៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាមត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់ មិនបាន ហើយចំណុំទុក ។ សង្ឃ ត្រូវពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា- ចក្ខុ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវេសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែល ខ្លួនបិទបំបាំងទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។

[២៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាមត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន រាប់មិនបាន តែបិទបំបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបំបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវ ពាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវេស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែលបិទបំបាំងទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិ ទាំងដើម ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាមត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន ម្នាក់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវពាញ ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាមត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុប្បយទូទ្រព្ធ ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

ណារាយោមិ អបរិមាណាយោមិ ចដិច្ចដ្ឋានាយោ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ យថាមដិច្ចដ្ឋានក្ខុស្ស អាមត្តិយំ ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤៧៦] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ បរិវេសន្តោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ខារិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ចរិមាណាយោមិ អបរិមាយណាយោមិ ចដិច្ចដ្ឋានាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋានាយោមិ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ យថាមដិច្ចដ្ឋានក្ខុស្ស អាមត្តិយំ ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤៧៧] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អាទត្តារយោ ។ មេ ។

[៤៧៨] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ មានត្តំ ធាត្តោ ។ មេ ។

[៤៧៩] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អន្តាធារយោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ខារិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ចរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋានាយោ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ ។

សមុប្បយទូទ្រព្ធ (សង្ខត្រូវឱ្យ) សមោទានបរិវាសចំពោះអាមត្តិវាដើម

គួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ចុះ នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកចុះខ្លួនថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។

[៤៧៦] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ ចរិវេស ហើយត្រូវតាមក្នុងសង្ខារិសេសាជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ រាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន បិទបាំងទុក មិនបិទបាំងទុក ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ចុះនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកចុះខ្លួនថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។

[៤៧៧] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ មានគួរ ។ មេ ។

[៤៧៨] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានគួរ ។ មេ ។

[៤៧៩] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ អន្តរកម្ម ហើយត្រូវតាមក្នុង សង្ខារិសេសាជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន គួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន បិទបាំងទុក ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ចុះនោះ មកដាក់ ក្នុងមូលាចក្កិ ។

[៥០០] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្កាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិ- មាណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ- កស្សិតតោ យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិមំ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោធាធមរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥០១] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្កាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិមា- ណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ បិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ បិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិ- មំ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោធាធមរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥០២] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្កាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អប- រិមាណារយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

[៥០៣] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្កាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អប- រិមាណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

[៥០០] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារទះ គួរដល់ អត្តានកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ស័យទិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោះ មានចំខ្លួន កប់មិនបាន ហើយចំទំពាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់កុសិ មូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាធមរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចក្កិ ដែលខ្លួនចំទំពាំងទុកចុះខ្លួនថ្ងៃ និងចំពោះកាចក្កិភាវីដើម ។

[៥០១] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារទះ គួរដល់ អត្តានកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ស័យទិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោះ មានចំខ្លួន កប់មិនបាន តែចំទំពាំងទុកខ្លះ និងចំទំពាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុ នោះមកដាក់កុសិមូលាចក្កិ រួចហើយឱ្យសមោធាធមរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចក្កិដែលខ្លួនចំទំពាំងទុកចុះខ្លួនថ្ងៃ និងចំពោះកាចក្កិភាវីដើម ។

[៥០២] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារទះ គួរដល់ អត្តានកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ស័យទិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោះ មានចំខ្លួន កប់មិនបាន តែមិនបានចំទំពាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់ កុសិមូលាចក្កិ ។

[៥០៣] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារទះ គួរដល់ អត្តានកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ស័យទិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោះ មានចំខ្លួន កប់មិនបាន ហើយចំទំពាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់

សមុបាយត្តិកា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤០៤] នធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ បិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ បិ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤០៥] នធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋតិ បរិមាណាយោ បិ អបរិមាណាយោ បិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

[៤០៦] នធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋតិ បរិមាណាយោ បិ អបរិមាណាយោ បិ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

សមុបាយត្តិកា (សង្ខ្រេឡ) សមោទានបរិវាសចំពោះអាចត្តិខាងដើម

ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាស ដល់កិក្កុខាង ចំពោះ អាចត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៤០៤] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចត្តិសង្ខារិសេសាជាប្រើទក្កិចន្ទានៈ មានចំនួន ក្នុងចំណុចខ្លះ រាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ខ្រេឡតាញកិក្កុ ខាងមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុខាង ចំពោះអាចត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៤០៥] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចត្តិសង្ខារិសេសាជាប្រើទក្កិចន្ទានៈ មានចំនួន ក្នុងចំណុចខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ខ្រេឡតាញ កិក្កុខាងមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ។

[៤០៦] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចត្តិសង្ខារិសេសាជាប្រើទក្កិចន្ទានៈ មានចំនួន ក្នុងចំណុចខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ខ្រេឡតាញកិក្កុ ខាងមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុខាង ចំពោះអាចត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ

[៥០៧] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អន្តាណារមោ
អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិត
ចរិណណាយេមិ អចរិណណាយេមិ ចដិច្ចដ្ឋាយេមិ
អច្យដិច្ចដ្ឋាយេមិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ ចដិកស្សិតតោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានក្សស្ស អាចត្តិវំ មុរិយាយ អាចត្តិយា
សាមោណានចរិវាសោ នាតតោ ។

ធម្មិសកំ សម្ពុំ ។

[៥០៨] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អច្យដិច្ចដ្ឋានេត្វា
វិញមតិ ។ សោ មុន ឧបសម្មុទ្ទោ តា អាចត្តិយោ ឧ
បាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ មាណត្ថំ នាតតំ ។

[៥០៩] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អច្យដិច្ចដ្ឋានេត្វា វិញម-
តិ ។ សោ មុន ឧបសម្មុទ្ទោ តា អាចត្តិយោ នាទេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ ចច្ឆិមស្មី អាចត្តិក្កុទ្ធេ យថាប-
ដិច្ចទ្រេ ចរិវាសំ នត្វា មាណត្ថំ នាតតំ ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ

[៥០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អន្តានកម្ម ហើយត្រូវតាមភិក្ខុសង្ឃាទិសេសាជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តាមចំនួន
គួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ។
សង្ឃត្រូវតែត្រូវតាមភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាន-
ចរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាពត្រូវដែលខ្លួនមិនប៉ុន្មាន ប៉ុន្មាន ឬ
ចំពោះភាពត្រូវខាងដើម ។

បចំលះចំនួន ៣៦ ។

[៥០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភិក្ខុ
សង្ឃាទិសេសាជាច្រើន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ក៏ស៊ីករេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះត្រូវចៀបមកចូលវិញ ហើយក៏មិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន តាមភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះឡើយ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភិក្ខុ
សង្ឃាទិសេសាជាច្រើន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ក៏ស៊ីករេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះត្រូវចៀបមកចូលវិញ ហើយក៏មិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន តាមភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវឱ្យចរិវាស ចំពោះភិក្ខុតាមភិក្ខុ ដែលភិក្ខុមិនប៉ុន្មាន
ខាងក្រោយប៉ុន្មាន ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះ ។

៣៧៧

សច្ចុយច្ចុតោ ចុន បរិវាសំ ។ ព្រា មាតង្គំ ធាតង្គំ

[៥០០] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា វិក្កមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្នោ តា អាមត្តិយោ ន ធាទេតិ ។ ឥស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាមត្តិក្ខុទ្ធេ យតាបដិច្ចទ្ធេ បរិវាសំ ធាតង្គំ ធាតង្គំ ។

[៥០១] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា វិក្កមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្នោ តា អាមត្តិយោ ធាទេតិ ។ ឥស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុនោ បុរិមស្មីត្វា បដិមស្មីត្វា អាមត្តិក្ខុទ្ធេ យតាបដិច្ចទ្ធេ បរិវាសំ ធាតង្គំ ធាតង្គំ ។

[៥០២] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិតិ ។ ឥស្ស ហោន្តិ អាមត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អម្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ វិក្កមត្វា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា អាមត្តិយោ បុទ្រេ ធាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ យា អាមត្តិយោ បុទ្រេ ន ធាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា

សច្ចុយច្ចុតោ: សង្ខារិនិសេសាទ្រោហោយសិមធម្មមាតង្គ

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសមាទេនៈ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សីករចេញទៅ ។ លុះចុក្កល នោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាចក្តីទាំងនោះ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវឲ្យបិទសំរោងក៏អាចក្តីដែល ភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសមាទេនៈ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សីករចេញទៅ ។ លុះចុក្កល នោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាចក្តីទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សន្សំត្រូវឲ្យបិទសំ បំរោងក៏អាចក្តី ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសមាទេនៈ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ។ អាចក្តីទាំងនោះ ភិក្ខុនារបិទបាំងទុកខ្លះ មិន បានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសីករចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាចក្តីណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាចក្តីនោះវិញ ពួកអាចក្តីណាដែលខ្លួនមិនបានបិទ បាំងទុកពីមុន(ដល់មកបួស)ខាងក្រោយ ក៏នៅក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាចក្តី

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ន បាណេសិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មិ^(១) អា
មត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ធាត្វា ខានត្ថំ ឆាតត្ថំ ។

[៥០៣] នំន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្កាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ។ តស្ស ហោត្តិ
អាមត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ វិក្កមិ
ត្វា បុន ឧបសម្បន្ទោ យា អាមត្តិយោ បុត្វេ
បាណេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ន បាណេសិ យា អា
មត្តិយោ បុត្វេ ន បាណេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា
បាណេសិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មិក្ខុ បដិច្ច
ស្មិក្ខុ អាមត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ធាត្វា
ខានត្ថំ ឆាតត្ថំ ។

[៥០៤] នំន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្កា
ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ។ តស្ស ហោតិ អា
មត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ វិក្ក
មិក្ខុ បុន ឧបសម្បន្ទោ យា អាមត្តិយោ បុត្វេ បាណេសិ

១ ។ បុរិមស្មិក្ខុ បដិច្ចស្មិក្ខុ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

នោះដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកង
ភាមត្តិ ដែលភិក្ខុចំពោះបំណងទុកធានាផ្លែ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុ
នោះចុះ ។

[៥០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវភាមត្តិ
សង្កាធិសេសាច្រើន ។ ភាមត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ មិនបំណងទុកចុះ
មិនបំណងទុកចុះ ។ ភិក្ខុនោះសឹមចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកចូលវិញ
ពួកភាមត្តិណាដែលខ្លួនចំពោះបំណងទុកធានា (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយក៏
ត្រឡប់ជាមិនចំពោះពួកភាមត្តិនោះទុកវិញ ពួកភាមត្តិណាដែលខ្លួនមិន
ចំពោះបំណងទុកធានា (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនចំពោះពួក
ភាមត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ
កងភាមត្តិដែលភិក្ខុចំពោះបំណងទុកធានាផ្លែ ហើយសឹម
ឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវភាមត្តិ
សង្កាធិសេសាច្រើន ។ ភាមត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ មិនបំណងទុកចុះ
មិនបំណងទុកចុះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹមចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មក
ចូលវិញ ពួកភាមត្តិណា ដែលខ្លួនចំពោះបំណងទុកធានា (ដល់មកចូល)

សមុបាយត្តិ ឬ ធម៌វិសិ ឬ មាតិកា ឬ គត្ត

តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ឬ ត្រៃ
ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ន ជាទេតិ ។ តស្ស
កិក្កុវេ កិក្កុវោ ឬវិមស្មិញ បដ្ឋិមស្មិញ អាចត្តិក្កុវេ
យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ ជាតត្ថំ ។

[៥០៥] នន បន កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា សម្ពុ-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋតិ ។ តស្ស ហោត្តិ
អាចត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោថ អប្បដិច្ចន្ទាយោថ ។ រសា
វិក្កិមិត្តា ឬន ឧបសម្បន្ទោ យា អាចត្តិយោ ឬ ត្រៃ ជា-
ទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ
ឬ ត្រៃ ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ ។
តស្ស កិក្កុវេ កិក្កុវោ ឬវិមស្មិញ បដ្ឋិមស្មិញ អា-
ចត្តិក្កុវេ យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ ជាតត្ថំ ។

[៥០៦] នន បន កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា
សម្ពុធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋតិ ឯកត្តា អាចត្តិ-
យោ ជាទេតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ

សមុបាយត្តិ ឬ ធម៌វិសិ ឬ មាតិកា ឬ គត្ត

ជាទេតិក្រាយ កិបិច្ឆានិក្កុវោ អាចត្តិក្កុវោ ឬ ត្រៃ អាចត្តិក្កុវោ ដែល
ខ្លួនមិនបានចិច្ចាធិក្កុវោ (ដល់មកបួស) ជាទេតិក្រាយ កិបិច្ឆានិក្កុវោ
ចិច្ចាធិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
វាស ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលកិក្កុវោចិច្ចាធិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
ហើយសីមាធិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ។

[៥០៧] ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
សម្ពុធិសេសា ជាច្រើន ។ អាចត្តិកិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
ចិច្ចាធិក្កុវោ ។ កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
ក្នុងកាលកិក្កុវោ ដែលខ្លួនចិច្ចាធិក្កុវោ (ដល់មកបួស) ជាទេតិក្រាយ
កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
បានចិច្ចាធិក្កុវោ (ដល់មកបួស) ជាទេតិក្រាយ កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
ក្នុងកាលកិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
ករណីអាចត្តិ ដែលចិច្ចាធិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
មាតិកាដល់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ។

[៥០៨] ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ
សម្ពុធិសេសា ជាច្រើន ក្នុងកាលកិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

យា អាចត្តិយោ ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា
 អាចត្តិយោ ឧ ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ឧ ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា
 បុន ឧបសម្បត្តោ យា អាចត្តិយោ បុត្រ ជាជិត្តា
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ជាជិត្តា ឧ ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុត្រ អជាជិត្តា ឧ ជាទេសិ តា អា-
 ចត្តិយោ បញ្ញា ជាជិត្តា ឧ ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុវេ បុរិមស្មី អាចត្តិក្ការេ យេ ជាបដិច្ចខេ បរិវសិ
 នត្តា មានត្ត ធាតុ ។

(១៩៧) កន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មបុណ្យា សង្ឃា-
 និសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ
 ជាជាតិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ ឧ ជាជាតិ យា អាចត្តិយោ
 ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ឧ
 ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ឧ ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា
 បុន ឧបសម្បត្តោ យា អាចត្តិយោ បុត្រ ជាជិត្តា
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ជាជិត្តា ឧ
 ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រ អជាជិត្តា ឧ ជាទេសិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ស្គាល់ភាចត្តិណា ក៏មិនបំប៉នភាចត្តិឆានទុក មិនស្គាល់ភាចត្តិណា ក៏មិន
 បានបំប៉នបំប៉នភាចត្តិឆានទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សីកាចញ្ញាទៅហើយ ក៏គ្រឿង
 មកបួសវិញ ពួកភាចត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបំប៉នបំប៉នទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាទាត់ក្រោយ ក៏មិនបំប៉នពួកភាចត្តិដែលខ្លួនស្គាល់ឆានទុក
 ពួកភាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបំប៉នទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាទាត់ក្រោយ ក៏គ្រឿងជាស្គាល់ ហើយមិនបានបំប៉នពួក
 ភាចត្តិឆានទុក ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវេស ចំពោះ
 ភាចត្តិ ដែលភិក្ខុបំប៉នបំប៉នទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យឆានទុកដល់
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

(១៩៧) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុណិសាសនានេះ ត្រូវភាចត្តិ
 សង្ឃទិសសជាច្រើន តែស្គាល់ភាចត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់ភាចត្តិពួកខ្លះ
 ស្គាល់ពួកភាចត្តិណា ក៏មិនបំប៉នពួកភាចត្តិឆានទុក មិនស្គាល់ពួកភាចត្តិ
 ណា ក៏មិនបានបំប៉នពួកភាចត្តិឆានទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សីកាចញ្ញាទៅ
 ហើយ ក៏គ្រឿងមកបួសវិញ ស្គាល់ពួកភាចត្តិណាដែលបំប៉នបំប៉នទុកពីមុន
 ហើយ (ដល់មកបួស) ជាទាត់ក្រោយ ក៏គ្រឿងជាមិនបំប៉នពួកភាចត្តិដែល
 ស្គាល់ឆានទុក មិនស្គាល់ពួកភាចត្តិណា ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុកពីមុន

សមុបាយត្តក បុរិវាសំ ។ ព្រា មាត្រំ កតតំ

តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា បាទេតិ ។ តស្ស កិក្ខុវេ
កិក្ខុវោ បុរិមស្មិត្ត បច្ឆិមស្មិត្ត អាមត្តិក្ខានុ យថាប-
ដិច្ឆន្ត បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ តាតតំ ។

(៥០៨) នធិ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុណ
សន្និទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ
ជាតាតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ ន ជាតាតិ យា អាមត្តិ-
យោ ជាតាតិ តា អាមត្តិយោ បាទេតិ យា អាមត្តិយោ
ន ជាតាតិ តា អាមត្តិយោ ន បាទេតិ ។ សោ វិក្ខមិត្តា
បុន ឧបសម្បត្តោ យា អាមត្តិយោ បុត្រោ ជាតិក្ខា
បាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា បាទេតិ យា
អាមត្តិយោ បុត្រោ អជាតិក្ខា ន បាទេសិ តា អាមត្តិយោ
បច្ឆា ជាតិក្ខា ន បាទេតិ ។ តស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុវោ
បុរិមស្មិត្ត បច្ឆិមស្មិត្ត អាមត្តិក្ខានុ យថាបដិច្ឆន្ត
បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ តាតតំ ។

(៥០៩) នធិ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុណ
សន្និទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកត្វា អាមត្តិ-
យោ ជាតាតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ ន ជាតាតិ

សមុបាយត្តក សន្និទ្ធិសេសា បាទេសិ ទត្តា មាទត្តំ

(ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវចប់ជាស្គាល់ពួកអាមត្តិទោះ ហើយ
ចំទុកទុក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្និទ្ធិសេសា ចំពោះករណីអាមត្តិ
ដែលចំទុកទុកទាំងមុនទាំងក្រោយចុះខ្លះ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់
ភិក្ខុទោះ ។

(៥១០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុករណីសាសនាទោះ ត្រូវអាមត្តិ
សន្និទ្ធិសេសាជាប្រើប្រាស់ តែស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ
ស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ក៏ចំទុកទុកពួកអាមត្តិទោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាមត្តិ
ណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាមត្តិទោះទុកទេ ។ ភិក្ខុទោះ សឹកទេញទៅ
ហើយ ក៏ត្រូវចប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន
(ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ចំទុកទុកពួកអាមត្តិដែលស្គាល់ទោះទុក
ទៀត មិនស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា
ទានក្រោយ ក៏ត្រូវចប់ជាស្គាល់ពួកអាមត្តិទោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្និទ្ធិសេសា ចំពោះករណីអាមត្តិដែលចំ
បាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយចុះខ្លះ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុទោះ ។

(៥១១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុករណីសាសនាទោះ ត្រូវអាមត្តិ
សន្និទ្ធិសេសាជាប្រើប្រាស់ តែស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

យា អាចត្តិយោ ន ជាតតិ ភា អាចត្តិយោ នាទេតិ យា អា-
 ចត្តិយោ ន ជាតតិ ភា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ
 វិញ្ញមិញ្ញា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ជាតិញ្ញា
 ជាទេសិ ភា អាចត្តិយោ ចច្ឆា ជាតិញ្ញា ជាទេតិ យា
 អាចត្តិយោ បុព្វេ អជាតិញ្ញា ន ជាទេសិ ភា អាចត្តិ-
 យោ ចច្ឆា ជាតិញ្ញា ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មិត្ត ចន្ទិកស្មិត្ត អាចត្តិក្កុទ្ធេ យជាបដិច្ចន្ត
 បរិវាសំ ធនា មានត្ថំ ជាតតំ ។

(៥២០) នន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុយា សន្និ
 និសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ វិកត្តា អាចត្តិយោ
 សរតិ វិកត្តា អាចត្តិយោ ន សរតិ យា អាចត្តិយោ
 សរតិ ភា អាចត្តិយោ នាទេតិ យា អាចត្តិយោ ន សរតិ
 ភា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញមិញ្ញា បុន ឧប
 សម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ សរិញ្ញា ជាទេសិ ភ
 អាចត្តិយោ ចច្ឆា សរិញ្ញា ន ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាចត្តិទោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាចត្តិ
 ណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាចត្តិទោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ
 ហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក
 ពីមុនហើយ (ផល់មកបួស) ជាភាគីក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាចត្តិដែល
 ស្គាល់ទោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុក
 ពីមុន (ផល់មកបួស) ជាភាគីក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាចត្តិទោះ
 ហើយបិទបាំងទុក ។ ខ្មាលភិក្ខុបាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យបរិវាស ចំនោះ
 កន្លែងអាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនភាគីក្រោយបុគ្គលនៃវិញ្ញា ហើយសម្ប
 ទានត្តផល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥២១) ខ្មាលភិក្ខុបាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
 សន្សំទិសេសជាច្រើន នៃរលឹកឃើញអាចត្តិពួកទូរ រលឹកមិនឃើញអា-
 ចត្តិពួកទូរ រលឹកឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏បិទបាំងអាចត្តិបាំងទោះទុក
 រលឹកមិនឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាចត្តិបាំងទោះទុកឡើយ ។
 ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអា-
 ចត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ផល់មកបួស) ជាភាគីក្រោយ ក៏
 រលឹកឃើញអាចត្តិបាំងទោះទុកទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

សម្ពុយត្តន្តរៈ បុ បរិវាសំ វត្ត អាចត្តិ ភាគ១

បុព្វេ អសវិគ្គា ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា សវិគ្គា
ន ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាចត្តិ-
ក្កន្ធធ្វេ យជាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ នាគត្វំ ។

[៥២០] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ខា-

ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ វិកាត្វា អាចត្តិយោ
សវតិ វិកាត្វា អាចត្តិយោ ន សវតិ យា អាចត្តិយោ
សវតិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ន សវតិ
តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិក្កមីត្វា បុន ឧប-
សម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ សវិគ្គា ជាទេសិ- តា
អាចត្តិយោ បញ្ញា សវិគ្គា ន ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ
អសវិគ្គា ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា សវិគ្គា
ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី បដិមស្មី ក្ក
អាចត្តិក្កន្ធធ្វេ យជាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ នាគត្វំ ។

សម្ពុយត្តន្តរៈ សម្មុទ្ធស្សាវាសទៀត ហើយសីមទ្យមាន្ត

ឃើញពួកភាចក្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជា
ភាគីក្រោយ ក៏លើកឃើញភាចក្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងភាចក្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមទ្យមាន្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសុសនារទះ ត្រូវភាចក្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែលើកឃើញភាចក្តិពួកខ្លះ លើកមិនឃើញភា-
ចក្តិពួកខ្លះ លើកឃើញពួកភាចក្តិណា ក៏បិទបាំងពួកភាចក្តិនោះទុក លើក
មិនឃើញពួកភាចក្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកភាចក្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះ សឹកបញ្ចេញហើយ ក៏ត្រឡប់មកចូលវិញ លើកឃើញពួក
ភាចក្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយ (ដល់មកចូល) ជាភាគីក្រោយ
ក៏លើកឃើញពួកភាចក្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក លើក
មិនឃើញពួកភាចក្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកចូល)
ជាភាគីក្រោយ ក៏លើកឃើញពួកភាចក្តិទាំងនោះ ក៏បិទបាំងទុកទៅ
វិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងភាចក្តិ
ដែលបិទបាំងទុកពីមុនទាំងអស់ក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមទ្យមាន្តដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៥២២] ឥឡ បធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុត្តហុលា
 សង្ការិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ឯកាត្វា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ ឯកាត្វា អាមត្តិយោ ឧ សវតិ យា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ តា អាមត្តិយោ ធានេតិ យា អាមត្តិយោ
 ឧ សវតិ តា អាមត្តិយោ ឧ ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញាណ
 បុរិ ឧបសម្ពុត្តោ យា អាមត្តិយោ បុរិ សវត្វា
 ធានេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា សវត្វា ធានេតិ យា
 អាមត្តិយោ បុរិ អសវត្វា ឧ ធានេសិ តា អាមត្តិយោ
 បច្ឆា សវត្វា ឧ ធានេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ
 បុរិស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាមត្តិកុំ យថាបដិច្ចន្ត
 បរិវាសំ ធាតុ មាតតំ ធាតុ ។

[៥២៣] ឥឡ បធិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុត្តហុលា
 សង្ការិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ឯកាត្វា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ ឯកាត្វា អាមត្តិយោ ឧ សវតិ យា
 អាមត្តិយោ សវតិ តា អាមត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាមត្តិយោ ឧ សវតិ តា អាមត្តិយោ ឧ ធានេតិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៥២២] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ការិសេសាជាច្រើន ហើយលើកឃើញតាមភ្នំពួកខ្លះ លើកមិនឃើញ
 តាមភ្នំពួកខ្លះ លើកឃើញពួកតាមភ្នំណា ក៏ចំទប៉ាន់ទុកតាមភ្នំទាំងនោះ
 ទុក លើកមិនឃើញពួកតាមភ្នំណា ក៏មិនប៉ាន់ចំទប៉ាន់តាមភ្នំទាំងនោះទុក
 ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ លើកឃើញទៅហើយ ក៏ប្រកបប្រកបប្រកប លើក
 ឃើញពួកតាមភ្នំណាដែលចំទប៉ាន់ទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាទាន
 ក្រោយ ក៏លើកឃើញតាមភ្នំទាំងនោះ ហើយចំទប៉ាន់ទុកទៀត លើក
 មិនឃើញពួកតាមភ្នំណា ដែលមិនប៉ាន់ចំទប៉ាន់ទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
 ជាទានក្រោយ ក៏លើកឃើញតាមភ្នំទាំងនោះ ហើយមិនប៉ាន់ចំទប៉ាន់
 ទុកទៀត ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ក្រាន្តទ្រព្យវេស ចំពោះភេស្តតាមភ្នំ
 ដែលចំទប៉ាន់ទុកទាំងមុនទាំងក្រោយចំពោះវិញ ហើយសីមទ្រព្យមានក្នុងដល់
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៣] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ការិសេសាជាច្រើន តែលើកឃើញតាមភ្នំពួកខ្លះ លើកមិនឃើញតា-
 មភ្នំពួកខ្លះ លើកឃើញពួកតាមភ្នំណា ក៏ចំទប៉ាន់តាមភ្នំទាំងនោះទុក លើក
 មិនឃើញពួកតាមភ្នំណា ក៏មិនប៉ាន់ចំទប៉ាន់តាមភ្នំទាំងនោះទុកឡើយ ។

សមុបាយបុត្រោ ពុទ្ធ ចារិកសំ ឡា មាត្រំ តាត្រំ

សោ វិញ្ញិមិត្តា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុត្រោ
សវិត្តា ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ធានេតិ ។
យា អាចត្តិយោ បុត្រោ អសវិត្តា ឧ ធានេសិ តា
អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ធានេតិ ។ តស្ស កិក្កុវេ
កិក្កុវេ បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាចត្តិក្កុវេ យថា-
ចធម្មន្តេ បរិវាសំ ឧត្តា មាទត្តំ ធាតត្រំ ។

(៥២៤) ឥធម បទ កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា
សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកោស្ម
អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកោស្ម អាចត្តិសុ វេមតិកោ
យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អាចត្តិយោ ធានេតិ
យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ ឧ
ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា
អាចត្តិយោ បុត្រោ ធិត្រេមតិកោ ធានេសិ តា អាចត្តិ-
យោ បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ឧ ធានេតិ យា អាចត្តិយោ
បុត្រោ វេមតិកោ ឧ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា

សមុបាយបុត្រោ សង្ខារិសេសោ តេសិសម្បទានុ

កិក្កុវេ សីកាចក្រាវេហើយ កិក្កុវេប្រមុខសវិត្តា រលីកាយិញ្ញត្តក
ភាចត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ កិ
រលីកាយិញ្ញភាចត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលីកាមិនឃើញត្តក
ភាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
កិក្កុវេប្រមុខសវិត្តាទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ខ្លួនកិក្កុ
ទាំងឡាយ សង្ខារិសេស ចំពោះករណីភាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំង
មុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសម្បទានុដល់កិក្កុវេនោះ ។

(៥២៥) ខ្លួនកិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុវេសាសនានេះ ត្រូវភាចត្តិ
សង្ខារិសេសជាច្រើន តែវាមានសង្ខារិសេសភាចត្តិពួកនេះ សង្ខារិសេស
ភាចត្តិពួកនេះ វាសង្ខារិសេសភាចត្តិណា ក៏បិទបាំងភាចត្តិទាំងនោះ
ទុក សង្ខារិសេសភាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងភាចត្តិទាំងនោះទុក ។
កិក្កុវេ សីកាចក្រាវេហើយ កិក្កុវេប្រមុខសវិត្តា វាសង្ខារិសេស
ភាចត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏វា
មានសង្ខារិសេសភាចត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ខារិសេស
ពួកភាចត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

និព្វេនតិកោ ឧ នាទេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ
បុរិមស្មី អាចត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្ត បរិវាសំ ឧត្តា
មានត្ថំ នាគតំ ។

(២២៤) ក៏ឯ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុណ
សង្ការនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកាប្បាសុ
អាចត្តិសុ និព្វេនតិកោ ឯកាប្បាសុ អាចត្តិសុ វេមតិ
កោ យាសុ អាចត្តិសុ និព្វេនកោ តា អាចត្តិយោ
នាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ
ឧ នាទេតិ ។ យោ វិច្ឆន្តិកា បុទ ឧបសម្បន្តោ យោ
អាចត្តិយោ បុត្រេ និព្វេនតិកោ នាទេតិ តា អាចត្តិយោ
បុត្រា និព្វេនតិកោ ឧ នាទេតិ យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ
វេមតិកោ ឧ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បុត្រា និព្វេនតិ
កោ នាទេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បុរិមស្មីញ
បដិមស្មីញ អាចត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្ត បរិវាសំ ឧត្តា
មានត្ថំ នាគតំ ។

ក៏សំសេចក្តីសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិកោ ហើយមិនបានបដិច្ចន័និព្វេនតា ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំក្រៅឱ្យបរិវាស ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលបដិច្ចន័និព្វេនតា
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(២២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ ក្រៅអាចត្តិ
សន្សំនិសេសជាច្រើន តែឥតមានសន្សំយក្នុងអាចត្តិក្នុងខ្លះ សន្សំយក្នុង
អាចត្តិក្នុងខ្លះ ឥតមានសន្សំយក្នុងអាចត្តិណា ហើយក៏បដិច្ចន័និព្វេនតា
ទុក សន្សំយក្នុងក្នុងអាចត្តិណា ក៏មិនបានបដិច្ចន័និព្វេនតាទុក
នោះទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹករង់ចាំទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបូសវិញ
ឥតមានសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិណា ដែលបដិច្ចន័និព្វេនតាទុកពីមុនហើយ (ដល់
មកបូស) ជាភាសិតក្រោយ ក៏ឥតមានសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិទាំងនោះ តែ
មិនបានបដិច្ចន័និព្វេនតា សន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិណា ដែលមិនបានបដិច្ចន័និព្វេនតា
ទុកពីមុន (ដល់មកបូស) ជាភាសិតក្រោយ ក៏សំសេចក្តីសន្សំយន័និព្វេនតា
អាចត្តិកោ តែបដិច្ចន័និព្វេនតាទៅវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំក្រៅឱ្យ
បរិវាស ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលបដិច្ចន័និព្វេនតាទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

សមុបាយត្ថន្តរេ ចុះ បរិវាសំ ឡា មាតត្ថំ ទាតត្ថំ

[៥២៦] នង បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកប្បាសុ អាចត្តិសុ
ចិទ្ធិមតិកោ ឯកប្បាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
អាចត្តិសុ ចិទ្ធិមតិកោ តា អាមត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ
អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាមត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ
វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាមត្តិយោ បុទ្ធ ចិទ្ធិ-
មតិកោ ជាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ចិទ្ធិមតិកោ
ជាទេតិ យា អាមត្តិយោ បុទ្ធ វេមតិកោ ន ជាទេសិ
តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ចិទ្ធិមតិកោ ន ជាទេតិ ។ តស្ស
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មិត្តោ បច្ឆិមស្មិត្តោ អាមត្តិកុទ្ធ
យថាបដិច្ចន្ត បរិវាសំ ឧត្តា មាតត្ថំ ទាតត្ថំ ។

[៥២៧] នង បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកប្បាសុ អាមត្តិសុ
ចិទ្ធិមតិកោ ឯកប្បាសុ អាមត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
អាមត្តិសុ ចិទ្ធិមតិកោ តា អាមត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ
អាមត្តិសុ វេមតិកោ តា អាមត្តិយោ ន ជាទេតិ ។

សមុបាយត្ថន្តរេ សង្ឃស្រឡាបរិវាសទៀងហើយសម្បមាធិ

[៥២៦] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
សន្យាទិសេសជាច្រើន តែមិនសន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រាខ្លះ សន្សំយក្នុងភា-
គត្រួតត្រាខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រា ក៏ចំណែកអាចត្តិទាំងនោះទុក
សន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រា ក៏មិនបានចំណែកអាចត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុ
នោះ សឹកចេញវេហើយ ក៏ត្រូវទប់មកបួសវិញ មិនសន្សំយក្នុង
ភាគត្រួតត្រា ដែលចំណែកទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាទានីក្រោយ
ក៏មិនសន្សំយក្នុងចំណែកទុកភាគត្រួតត្រានោះទៀត សន្សំយក្នុងភា-
គត្រួតត្រាដែលមិនបានចំណែកទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាទានីក្រោយ
ក៏គិតសេចក្តីសន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រានោះ ហើយមិនបានចំណែកទុក ។
ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះភិក្ខុអាចត្តិ ដែលចំណែក
ទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានវិថ្វ ហើយសម្បមាធិដល់ភិក្ខុនោះ
ចុះ ។

[៥២៧] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
សន្យាទិសេសជាច្រើន តែមិនសន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រាខ្លះ សន្សំយក្នុង
ភាគត្រួតត្រាខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រា ក៏ចំណែកអាចត្តិទាំងនោះ
ទុក សន្សំយក្នុងភាគត្រួតត្រា ក៏មិនបានចំណែកភាគត្រួតត្រានោះទុក ។

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ្ញា

សោ វិញ្ញាបនបត្រ បុរេ ឧបសម្បទា យាសុ អាចត្តិសុ បុរេ
និព្វេនតិកោ ឆានេសិ កា អាចត្តិយោ ចច្ឆា និព្វេនតិ-
កោ ឆានេតិ យា អាចត្តិយោ បុរេ វេទតិកោ ១ ឆា-
នេសិ កា អាចត្តិយោ ចច្ឆា និព្វេនតិកោ ឆានេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បុរិមស្មិត្ត បដិមស្មិត្ត អាចត្តិ-
កុរេ យថាបដិមដ្ឋេ បរិវាសំ នត្វា មាណសំ ឆានតំ ។

(៥២៤) ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សន្តហុណ សន្និ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា អប្បដិមដ្ឋានេត្វា សា-
បណេវេ ហោតិ ។ បេ ។ ឧត្តន្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិវ្កចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេត្វា តថា វិញ្ញាបនត្ថំ
។ បេ ។ វេទនេត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោតិ អាចត្តិ-
យោ បដិមដ្ឋានយោ បិ អប្បដិមដ្ឋានយោ បិ ។ បេ ។ ឯកត្វា
អាចត្តិយោ ជាតាតិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ ១ ជាតាតិ
។ បេ ។ ឯកត្វា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ
១ សវតិ ។ បេ ។ ឯកត្វាសុ អាចត្តិសុ និព្វេនតិកោ
ឯកត្វាសុ អាចត្តិសុ វេទតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ
និព្វេនតិកោ កា អាចត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាចត្តិសុ

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ្ញា

ភិក្ខុនានាសិកាចក្រពោហិយ កំត្រច្បាប់មកចូលវិញ មិនសន្សំយនឹងពួក
កាចត្តិដែលចំណុះទុកភិក្ខុនោះហើយ (ដល់មកចូល) ជាភាគីក្រោយ ក៏មិន
សន្សំយេហើយចំណុះទុកភិក្ខុនោះទុកទៀត សន្សំយនឹងពួកកាចត្តិណា
ដែលមិនចំណុះទុកភិក្ខុនោះ (ដល់មកចូល) ជាភាគីក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
សន្សំយ គេច្រឡំជាមួយចំណុះទុកពួកកាចត្តិទាំងអស់ ។ ឆ្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ សន្សំច្រឡំទៅវិញ ចំពោះកងកាចត្តិ ដែលចំណុះទុកទាំងមុន
ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសំនុំទុកក្នុងភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៥) ឆ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
សន្សំទិសេសជាច្រើន គេមិនបានចំណុះទុកទេ ក៏(ឃ្លាត្រូវ) ទៅជា
សាធារណៈ ។ បេ ។ ច្រឡំទៅជាឧបសម្បទា ។ បេ ។ ច្រឡំទៅជា
មានចំណុះហើយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ភាគីក្រោយយ៉ាងណា ចណ្ឌិតក្នុង
សង្កេតសេចក្តីនៃធម្មតិក្ខុនា យ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ច្រឡំជាមានចុក
វេទនាគ្របសន្តិ ។ បេ ។ កាចត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុមិនចំណុះទុក មិន
បានចំណុះទុក ។ បេ ។ ស្គាល់កាចត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់កាចត្តិពួកខ្លះ
។ បេ ។ លើកឃើញកាចត្តិពួកខ្លះ លើកមិនឃើញកាចត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។
មិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុង
ពួកកាចត្តិណា ក៏មិនចំណុះទុកភិក្ខុនោះទុក សន្សំយក្នុងពួកកាចត្តិណា

សម្មុយ្យាទ្ធកេ បុម បរិវាសំ តត្ថា មាណសំ តត្ថំ

វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វេទនេដ្ឋោ
 ហោតិ ។ សោ បុទ អវេទនេដ្ឋោ ហុត្តា យា អាចត្តិយោ
 បុទ្ធេ ធិត្វេមតិកោ ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេ-
 មតិកោ ន ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុទ្ធេ វេមតិកោ
 ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ន
 ជាទេតិ ។ ថេ ។ យា អាចត្តិយោ បុទ្ធេ ធិត្វេមតិកោ
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ន ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុទ្ធេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ តា អាចត្តិ-
 យោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ជាទេតិ ។ ថេ ។ យា អាចត្តិ-
 យោ បុទ្ធេ ធិត្វេមតិកោ ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
 ធិត្វេមតិកោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុទ្ធេ វេមតិកោ
 ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ន
 ជាទេតិ ។ ថេ ។ យា អាចត្តិយោ បុទ្ធេ ធិត្វេមតិកោ
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ជាទេតិ

សម្មុយ្យាទ្ធកេ សម្មុយ្យាទ្ធកេ វិយាសិទ្ធករណេ

កិមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិភារេទុកទៀត ។ កិក្កុភារេទុកទុក្ខវេទនាប្រម
 សន្តិកំ ។ កិក្កុភារេទុកទុក្ខវេទនាប្រមសន្តិកំ ហើយ មិទសន្តិយនិទិ
 ត្តកភាបត្តិណាវែលបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិភារេទុកទៀត (ដល់មកបួស) ជាភាសិត្រាយ
 កិមិទសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិភារេទុកទៀត ត្រៃត្រឡប់ជាមិទបិទ បំណិទត្តកទៅវិញ
 សន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិណាវែលមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិ (ដល់មកបួស)
 ជាភាសិត្រាយ កិសសេសេចក្តីសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិភារេទុក ហើយមិទប្រាម
 បិទ បំណិទត្តកទៀត ។ ថេ ។ មិទសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិណាវែលបិទ បំណិទត្ត
 កភាបត្តិភារេទុក ហើយ (ដល់មកបួស) ជាភាសិត្រាយ កិមិទសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិ
 ភារេទុកទៀត ត្រៃមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកទៅវិញ សន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិណាវែល
 មិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិ (ដល់មកបួស) ជាភាសិត្រាយ កិសសេសេចក្តី
 សន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិភារេទុក ត្រៃមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកទៅវិញ ។ ថេ ។ មិទសន្តិយនិទិ
 ទត្តកភាបត្តិណាវែលបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិ (ដល់មកបួស) ជាភាសិត្រាយ កិមិទ
 សន្តិយ ហើយបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិភារេទុកទៀត សន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិ
 ណាវែលមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិ (ដល់មកបួស) ជាភាសិត្រាយ កិសសេ
 សេចក្តីសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិភារេទុក ហើយមិទប្រាមបិទ បំណិទត្តកទៀត ។ ថេ ។
 មិទសន្តិយនិទិទត្តកភាបត្តិណាវែលបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិ (ដល់មកបួស)
 ជាភាសិត្រាយ កិមិទសន្តិយ ហើយបិទ បំណិទត្តកភាបត្តិភារេទុកទៀត

យា អាចត្តិយោ បុត្រោ វេទតិកោ ន ជាទេសំ កា
អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ជាទេតិ ។ តស្ស
កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាចត្តិក្ខុវេ
យថាបដិច្ចន្ត បរិវាសំ ទន្ធិ មាទត្តំ ជាតត្តំ ។

ហេតុសព្វំ ខីឡិវិ(១) ។

[៥២៧] ឥទ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អ-
ប្បដិច្ចានេត្វា វិទ្ធិមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្តោ តា
អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ កិក្ខុ ម្សលាយ បដិ-
កស្សិតតោ ។

[៥៣០] ឥទ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា
អប្បដិច្ចានេត្វា វិទ្ធិមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្តោ តា
អាចត្តិយោ ជាទេតិ ។ សោ កិក្ខុ ម្សលាយ បដិ-
កស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្តានេត្វាស្ស អាចត្តិធំ បុរិមាយ
អាចត្តិយោ សមោទានបរិវាសោ ជាតតោ ។

១ អយំ ពាលំ ខ. ខ. ឃ. ឆ. ពេស ឧ ទិស្សតិ ។

សង្ស័យនិទ្ទកាភាចគ្គិណាវេសមិទបាទបិទប្រាជ្ញុកតិមុន (ដល់មកបួស)
ជាភាគីក្រោយ ក៏សរសេរចក្កសង្ស័យនិទ្ទកាភាចគ្គិណាវេ តែបិទប្រាជ្ញុក
ទៅវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវឱ្យចរិវាស ចំពោះភេទភាចគ្គិ
ដែលបិទប្រាជ្ញុកចាំនិទ្ធាយចុំខ្លាចវ្យ ហើយសីមឱ្យមានក្នុងដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់មាតិកា ១០០ ។

[៥២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវភាចគ្គិសង្ឃចំរើសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាទ
បិទប្រាជ្ញុក ហើយក៏សឹកទេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រូវចុះមកបួស
វិញហើយ ក៏មិនបាទបិទប្រាជ្ញុកភាចគ្គិណាវេទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវតាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងម្សលាបង្គំ ។

[៥៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវភាចគ្គិសង្ឃចំរើសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាទ
បិទប្រាជ្ញុក ហើយក៏សឹកទេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រូវចុះមកបួស
វិញ ក៏មិនបាទភាចគ្គិចាំនិទ្ធាយទុក ។ សង្ឃត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង
ម្សលាបង្គំ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភេទភាចគ្គិ
ដែលបិទប្រាជ្ញុកចុំខ្លាចវ្យ នឹងចំពោះភាចគ្គិភាគីដើម ។

សម្បជញ្ញត្តិ បរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

[៥៣១] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា
បដិច្ចានុទ្ធា វិញ្ញាណំ ។ សោ បុណ្ណ ឧបសម្បជញ្ញត្តិ តា
អាចត្តិយោ ន ចានេតិ ។ សោ កិច្ចុ មូលាយ បដិ-
កស្សិតតោ យថាបដិច្ចានុទ្ធានក្សស្ស អាចត្តិចំ បរិមាយ
អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

[៥៣២] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា ប-
ដិច្ចានុទ្ធា វិញ្ញាណំ ។ សោ បុណ្ណ ឧបសម្បជញ្ញត្តិ តា អាចត្តិ-
យោ ចានេតិ ។ សោ កិច្ចុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ
យថាបដិច្ចានុទ្ធានក្សស្ស អាចត្តិចំ បរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

[៥៣៣] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា តស្ស
ហោត្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចានុទ្ធាយោបិ អច្ច្រដិច្ចានុទ្ធាយោបិ ។
សោ វិញ្ញាណំ បុណ្ណ ឧបសម្បជញ្ញត្តិ យា អាចត្តិយោ
បុព្វេ ចានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ន ចានេតិ

សម្បជញ្ញត្តិ (សម្បជញ្ញត្តិ) សមោទានបរិវាសោ អាចត្តិកា ឆេតិ

[៥៣៤] ខ្លាសក្កុចំនិទ្ធាយ កិច្ចុក្កសិសាសនានេ កំពុនិទៅបរិវាស
ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារទិសេសាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបំបាំងទុក ហើយ
កំសីកាចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកមូលវិញហើយ ក៏មិនបាន
បិទបំបាំងតាមភ្នំចំនិទ្ធានោះទេឡើយ ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិច្ចុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិច្ចុនោះ ចំពោះកេតិ
តាមភ្នំ ដែលបិទបំបាំងទុកចុះខ្លះៗ និងចំពោះតាមភ្នំចំនិទ្ធា ។

[៥៣៥] ខ្លាសក្កុចំនិទ្ធាយ កិច្ចុក្កសិសាសនានេ កំពុនិទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារទិសេសាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបំបាំងទុក
ហើយ កំសីកាចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកមូលវិញ ក៏បិទ
បំបាំងតាមភ្នំចំនិទ្ធានោះទេឡើយ ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិច្ចុនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិច្ចុនោះ ចំពោះកេតិតាមភ្នំ
ដែលបិទបំបាំងទុកចុះខ្លះៗ និងចំពោះតាមភ្នំចំនិទ្ធា ។

[៥៣៦] ខ្លាសក្កុចំនិទ្ធាយ កិច្ចុក្កសិសាសនានេ កំពុនិទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារទិសេសាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ តាមភ្នំចំនិ-
ទ្ធានោះ កិច្ចុនោះបិទបំបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបំបាំងទុកខ្លះ ។ កិច្ចុនោះ សឹក
ចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកមូលវិញ ពួកតាមភ្នំណា ដែលខ្លួនបិទបំបាំង
ទុកភ័យខ្លា (ដល់មកមូល) ជាទានិក្រោយ ក៏មិនបានបិទបំបាំងតាមភ្នំចំនិទ្ធានោះ

វិធីបំណា បុណ្យវិញ

យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ន ធានេសិ តា អាចត្តិយោ ចច្ឆា
ន ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាចត្តិវំ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ធាតោ ។

[៥៣២] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោបិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្តោ យា អា-
ចត្តិយោ បុព្វេ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ ចច្ឆា ន ធា-
នេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ន ធានេសិ តា អាចត្តិយោ
ចច្ឆា ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាចត្តិវំ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ធាតោ ។

[៥៣៣] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោបិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្តោ យា

វិធីបំណា បុណ្យវិញ

ពួកភាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាទាន
ក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងភាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
ករណីភាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនថ្ងៃ មិនចំពោះភាបត្តិទាំងដើម ។

[៥៣៤] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវភាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ ភាបត្តិ
ទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបិទមកបួសវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទ
បាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវបិទជាមិនបិទបាំងទុក
ភាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវបិទជាមិនបិទបាំងភាបត្តិទាំងនោះវិញ ។
សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិ-
វាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីភាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនថ្ងៃ មិនចំពោះ
ភាបត្តិទាំងដើម ។

[៥៣៥] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវភាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ ភាបត្តិ
ទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបិទមកបួសវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួន

សុត្តន្តបិដក បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិក្ខេប

អាចត្តិយោ បុត្រេ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
នាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ ន នាទេសិ តា
អាចត្តិយោ បច្ឆា ន នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចនាមញ្ញស្ស អាចត្តិនំ បុរិ-
មាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិក្ខេបោ នាតតោ ។

[៧៣៦] ភទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិនិ ។
កស្ស ហោត្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចនាយោថិ អប្បដិច្ចនា-
យោថិ ។ សោ វិត្តមិកា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អា-
ចត្តិយោ បុត្រេ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា នាទេតិ
យា អាចត្តិយោ បុត្រេ ន នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថា-
បដិច្ចនាមញ្ញស្ស អាចត្តិនំ បុរិមាយ អាចត្តិយោ ស-
មោទានបរិក្ខេបោ នាតតោ ។

[៧៣៧] ភទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិនិ ឯកត្វា

សុត្តន្តបិដក (សង្ឃប្បវេណី)សមោទានបរិក្ខេបបិដក

បិទប្រាជ្ញាបិដក (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ភិបទប្រាជ្ញាបិដក
ទៀត ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទប្រាជ្ញាបិដក (ដល់មកបួស) ជា
ខាងក្រោយក៏មិនបានបិទប្រាជ្ញាបិដកនោះទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិក្ខេប ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលបិទប្រាជ្ញាបិដកនៅថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៧៣៦] ខ្លាចភិក្ខុប្រាជ្ញាបិដក ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិក្ខេប ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេសជាប្រើម ក្នុងចន្លោះ ។ អាចត្តិប្រាជ្ញា
នោះ ភិក្ខុនោះបិទប្រាជ្ញាបិដក មិនបានបិទប្រាជ្ញាបិដក ។ ភិក្ខុនោះ សឹក
ចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបិទប្រាជ្ញាបិដក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបាន
បិទប្រាជ្ញាបិដក (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ភិបទប្រាជ្ញាបិដក
ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទប្រាជ្ញាបិដក (ដល់មកបួស) ជាខាង
ក្រោយ ក៏ត្រូវបិទប្រាជ្ញាបិដកនោះទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិក្ខេប ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលបិទប្រាជ្ញាបិដកនៅថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៧៣៧] ខ្លាចភិក្ខុប្រាជ្ញាបិដក ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិក្ខេប ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេសជាប្រើម ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់

សច្ចុយច្ឆន្ទា ប្រិមាឃ វាចក្កិយា សមោណាធម៌វិកសោ

នាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុរោ អជាធិត្វា ន នាទេសិ
តា អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ ចដិកស្សិតតោ យថាចដិច្ឆន្ទានុស្ស អា-
បត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោណាធម៌វិកសោ
នាតតោ ។

[៥៣៧] ន ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសុទ្ធោ អន្តរា
សម្ពុហុលា សម្ពុទ្ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឃ-
កត្វា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឃកត្វា អាបត្តិយោ ន ជា-
នាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។
សោ វិក្កិមិត្វា បុរេ ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុរោ
ជាធិត្វា នាទេសិ តា អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ បុរោ អជាធិត្វា ន នាទេសិ តា
អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា ន នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ ចដិកស្សិតតោ យថាចដិច្ឆន្ទានុស្ស អា-
បត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោណាធម៌វិកសោ
នាតតោ ។

សច្ចុយច្ឆន្ទាៈ (សង្ខរុវ្យាជ) សមោណាធម៌វិកសចំពោរាបត្តិវាធិម

ចិទប្រាជ្ញិទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនប្រាថ្នាចិទប្រាជ្ញ
ទុកតិមុន (ដល់មកច្នួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រូវច្រប់ជាស្គាល់ ហើយចិទ
ប្រាជ្ញិទុកពួកអាបត្តិវាធិម ។ សង្ខ ត្រូវបញ្ជាក់កុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោណាធម៌វិកសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាបត្តិ ដែល
ចិទប្រាជ្ញិទុកច្រប់ខ្លួនថ្ងៃ មិនចំពោះអាបត្តិវាធិម ។

[៥៣៨] ខ្នាលភិក្ខុប្រាជ្ញិយោ ភិក្ខុវេសាសនានោ កុំពុទ្ធិវោចិ-
កស ហើយត្រូវអាបត្តិសិទ្ធិទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិ
ពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏ចិទប្រាជ្ញិទុកអាបត្តិ
នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនចិទប្រាជ្ញិទុកអាបត្តិនោះទុកឡើយ។
ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវច្រប់មកច្នួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែល
ខ្លួនស្គាល់ហើយចិទប្រាជ្ញិទុកតិមុន (ដល់មកច្នួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅ
តែស្គាល់ ហើយចិទប្រាជ្ញិទុកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិន
ស្គាល់ ហើយមិនចិទប្រាជ្ញិទុកតិមុន (ដល់មកច្នួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រ-
ូវច្រប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនចិទប្រាជ្ញិទុកទេ ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់កុំ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោណាធម៌វិកស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាបត្តិ ដែលចិទប្រាជ្ញិទុកច្រប់ខ្លួនថ្ងៃ មិនចំពោះអាបត្តិវាធិម ។

[៥៤០] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សវ័ណ្ណនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ឯកត្តា
 អាចត្តិយោ ជាធាតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ ។
 សោ វិក្កមិក្ខា បុណ ឧបសម្បន្តោ យា អាចត្តិយោ បុព្វ
 ជាធិក្ខា ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ បន្តា ជាធិក្ខា ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វ អជាធិក្ខា ន ជាធាតិ តា អាចត្តិ
 យោ បន្តា ជាធិក្ខា ជាធាតិ ។ សោ កិក្ខុ ម្ពុលាយ
 បដិកស្ស័កត្រោ យថាបដិទ្ធក្ខា នក្ខស្ស អាចត្តិធំ បុរិ
 មាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវេសោ ជាតត្រោ ។

[៥៤១] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សវ័ណ្ណនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ឯ
 កត្តា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ន
 សវតិ យា អាចត្តិយោ សវតិ តា អាចត្តិយោ
 ជាធាតិ យា អាចត្តិយោ ន សវតិ តា អាចត្តិយោ
 ន ជាធាតិ ។ សោ វិក្កមិក្ខា បុណ ឧបសម្បន្តោ

[៥៤០] ម្ចាស់កិក្ខុចាំឯខ្សោយ កិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅបរិវេស
 ហើយត្រូវតាចត្តិសិទ្ធិទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែស្ត្រីលំអោចត្តិក្នុង
 មិនស្គាល់តាចត្តិក្នុងខ្លះ ស្គាល់តាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់តាចត្តិទោះទុក
 មិនស្គាល់តាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់តាចត្តិទោះទុកឡើយ ។
 កិក្ខុនោះ សឹករេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកប្រាប់វិញ តាចត្តិណាដែល
 ខ្លួនស្គាល់ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកធម៌មុន (ដល់មកប្រាប់) ជាទានក្រោយ ក៏ទៅកែ
 ស្ត្រីលំ ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកតាចត្តិទោះទុក តាចត្តិណាដែលខ្លួនមិន
 ស្គាល់ ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកធម៌មុន (ដល់មកប្រាប់) ជាទានក្រោយ ក៏
 ត្រឡប់ជាស្ត្រីលំអោចត្តិទោះ កែមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកទៅវិញ ។ សិទ្ធិត្រូវតាចត្តិ
 កិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវេសដល់កិក្ខុនោះ
 ចំពោះកងតាចត្តិ ដែលមិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់ឱ្យដឹង និងបំពេញតាចត្តិទាំងដើម ។

[៥៤១] ម្ចាស់កិក្ខុចាំឯខ្សោយ កិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅបរិវេស
 ហើយត្រូវតាចត្តិសិទ្ធិទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែលើកឃើញតាចត្តិ
 ក្នុងខ្លះ លើកមិនឃើញតាចត្តិក្នុងខ្លះ លើកឃើញតាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់
 ប្រាប់តាចត្តិទោះទុក លើកមិនឃើញតាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់
 តាចត្តិទោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះសឹករេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកប្រាប់វិញ

សមុបាយព្រហ្ម បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិវាសោ

យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ សវិត្វា ធានេសិ តា អាចត្តិយោ
បច្ឆា សវិត្វា ឧ ធានេតិ យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ អសវិត្វា
ឧ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា ឧ ធានេ-
តិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថា-
បដិទ្ធគ្នាឧត្តស្ស អាចត្តិយោ បុរិមាយ អាចត្តិយោ ស-
មោទានបរិវាសោ តាតតោ ។

(៥២២) និទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ
អន្តរ សន្តបុលា សន្សិទ្ធិសេសា អាចត្តិយោ អា-
ចត្តិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ
ឧ សវតិ យោ អាចត្តិយោ សវតិ តា អាចត្តិយោ
ធានេតិ យោ អាចត្តិយោ ឧ សវតិ តា អាចត្តិយោ ឧ
ធានេតិ ។ សោ វិន្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យោ អា-
ចត្តិយោ បុត្រេ សវិត្វា ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
សវិត្វា ឧ ធានេសិ យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ អសវិត្វា
ឧ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា ធានេតិ ។

សមុបាយព្រហ្មៈ (សង្ឃប្រជុំ) សមោទានបរិវាសចំពោះអាចត្តិទាំងនឹង

ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនលើកឃើញ ហើយចំណុះចុកពីមុន (ផលមក
ចូល) ជាទាត់ក្រោយ លើកឃើញពួកអាចត្តិទាំងនោះទៀត នៃមិនបានចំណុះ
ចុកពីមុន ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនលើកឃើញ ហើយមិនបានចំណុះ
ចុកពីមុន (ផលមកចូល) ជាទាត់ក្រោយ ក៏ត្រូវរៀបចំជាលើកឃើញពួក
អាចត្តិទាំងនោះទៀត នៃមិនបានចំណុះចុកពីមុន ។ សង្ឃ ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យ
ទាំងកុំភ័យមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសផលវិភិក្ខុទាំង ចំពោះករណី
អាចត្តិដែលចំណុះចុកពីមុនថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិទាំងនោះទេ ។

(៥២២) គ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលាទាំងនោះ កុំភ័យទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតែអាចត្តិសិទ្ធិទិសសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែលើក
ឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ លើកឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ លើកឃើញពួកអាចត្តិ
ណា ក៏ចំណុះពួកអាចត្តិទាំងនោះទុកទៀត លើកឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិន
បានចំណុះពួកអាចត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ លើកឃើញទៅ
ហើយ ក៏ត្រូវរៀបចំមកចូលវិញ ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនលើកឃើញហើយ
ចំណុះចុកពីមុន (ផលមកចូល) ជាទាត់ក្រោយ ក៏នៅតែលើកឃើញ
ពួកអាចត្តិទាំងនោះទៀត នៃមិនបានចំណុះចុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
លើកឃើញហើយ មិនបានចំណុះចុកពីមុន (ផលមកចូល) ជាទាត់
ក្រោយ ក៏ត្រូវរៀបចំជាលើកឃើញ ហើយចំណុះចុកពួកអាចត្តិទាំងនោះទៀត ។

សោ កិក្ខុ ម្សលាយ បដិសេធស្បិក្ខេ យថាបដិច្ចដ្ឋាន-
នព្វស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទាន-
បរិវាសោ ធាតវោ ។

(៥២៣) ឥធម ចន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិសេដ្ឋោ អន្តរា

សម្ពុហ្មណ សម្ពុទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ឯ-
កាប្តា អាមត្តិយោ សរតិ ឯកាប្តា អាមត្តិយោ ន សរតិ-
យោ អាមត្តិយោ សរតិ កា អាមត្តិយោ ធានេសិ យា
អាមត្តិយោ ន សរតិ កា អាមត្តិយោ ន ធានេតិ ។
សោ វិក្ខមិញ្ច បុន ឧបសម្បន្នោ យោ អាមត្តិយោ
បុទ្ធេ សរិក្ខា ធានេសិ កា អាមត្តិយោ បច្ឆា សរិក្ខា
ធានេតិ យោ អាមត្តិយោ បុទ្ធេ អសរិក្ខា ន ធានេសិ
កា អាមត្តិយោ បច្ឆា សរិក្ខា ន ធានេតិ ។ សោ
កិក្ខុ ម្សលាយ បដិសេធស្បិក្ខេ យថាបដិច្ចដ្ឋាននព្វស្ស
អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវាសោ
ធាតវោ ។

សន្និក្ខតវាញកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិ-
វាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះករណីកាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះ
កាបត្តិទាំងដើម ។

(៥២៣) ខ្លួនកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ

បរិវាស ហើយត្រូវកាបត្តិសន្និក្ខតសេសដាច់គ្រឹះ ក្នុងចន្លោះ តែរលឹក
ឃើញកាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញកាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកកាបត្តិ
ណា ក៏បិទបាំងពួកកាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកកាបត្តិណា ក៏មិន
បានបិទបាំងពួកកាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ
ក៏ត្រឡប់មកចូលវិញ ពួកកាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំង
ទុកភីមុន (ដល់មកចូល) ជាទាន់ក្រោយ ក៏នៅរលឹកឃើញ ហើយបិទ
បាំងពួកកាបត្តិនោះដែល ពួកកាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយ
មិនបានបិទបាំងទុកភីមុន (ដល់មកចូល) ជាទាន់ក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញ
ពួកកាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សន្និក្ខតវាញកិក្ខុនោះមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះ
ករណីកាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះកាបត្តិទាំងដើម ។

សម្បជញ្ញត្តិ បរិមាយ អាចត្តិយា សមោធាធម៌វិសោ

[៥៤៤] ឥធម បធម កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
កក្កា អាចត្តិយោ សរតិ ឯកក្កា អាចត្តិយោ ឧ ស-
រតិ យា អាចត្តិយោ សរតិ កា អាចត្តិយោ ជាធនតិ
យា អាចត្តិយោ ឧ សរតិ កា អាចត្តិយោ ឧ ជាធន-
តិ ។ សោ វិក្កមិត្វា បុធ ធុបសម្បន្តោ យា អាចត្តិយោ
បុត្រេ សរិត្វា ជាធនសិ កា អាចត្តិយោ បញ្ចា សរិត្វា
ជាធនតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ អសរិត្វា ឧ ជាធនសិ
កា អាចត្តិយោ បញ្ចា សរិត្វា ជាធនតិ ។ សោ កិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតតោ យជាបដិច្ចន្តាធិត្ថស្ស
អាចត្តិឯ បរិមាយ អាចត្តិយា សមោធាធម៌វិសោ
នាតតោ ។

[៥៤៥] ឥធម បធម កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
កក្កាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកក្កាសុ អាចត្តិ-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ កា
អាចត្តិយោ ជាធនតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ

សម្បជញ្ញត្តិ (សម្បជញ្ញត្តិ)សមោធាធម៌វិសោ ចំពោះអាចត្តិខាងដើម

[៥៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ខារិសេសជាអច្ឆិទក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញ
អាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាចត្តិណា
ក៏មិនប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់
ប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក ។ ភិក្ខុនោះ រលឹកឃើញទៅហើយ ក៏ប្រឡប់
មកចូលវិញ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់ទុកពីមុន
(ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់ទុក
ពួកអាចត្តិខាងដដែល ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិន
ប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏ប្រឡប់ជាលើក
ឃើញ ហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់ទុកពួកអាចត្តិខាងដើម ។ សង្ខារិសេសនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធាធម៌វិសោដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
ករណីអាចត្តិដែលមិនប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ទុកខ្លះ មិនចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅចរិ-
វាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ខារិសេសជាអច្ឆិទក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិ
ណា ក៏មិនប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់

តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន
 ឧបសម្បត្តោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្រេមតិកោ ជា-
 ទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេសិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ តា
 អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតកោ យថាបដិច្ចនា នក្សស្ស
 អាចត្តិធិ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ
 នាគកោ ។

[៥៤៦] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា
 សម្មហុលា សម្មនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
 កាដ្ឋាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកាដ្ឋាសុ អាចត្តិសុ
 វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អា-
 ចត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បត្តោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្រេមតិកោ ជាទេ-
 សិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ

បិច្ចុប្បិទ្ធិត្ថកាចត្តិភារទុកឡើយ ។ ភិក្ខុភារ សីកាចេញទៅហើយ ក៏
 ត្រូវបំបែកបួសវិញ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយហើយបិច្ចុប្បិទ្ធិ
 ទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាភារិក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារ
 ផដែល គេមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយហើយ
 មិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាភារិក្រោយ ក៏សល់សេចក្តី
 សន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារ ហើយមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកទៀត ។ សន្សំត្រូវ
 ត្រូវភិក្ខុភារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ផល់
 ភិក្ខុភារ ចំណែកនិកាចត្តិ ដែលបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកច្រើនថ្ងៃ និងបិច្ចុប្បិទ្ធិ
 ភារិវេម ។

[៥៤៦] មូលភិក្ខុចារិក្ខុយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ ក៏ពុំទៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាចត្តិសន្សំទិសេសជាប្រចំណុចនោះ គេមិនសន្សំយក្នុងអា-
 ចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏បិច្ចុ
 ប្បិទ្ធិពួកអាចត្តិភារទុក សន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិពួក
 អាចត្តិភារទុកឡើយ ។ ភិក្ខុភារ សីកាចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបំបែកបួស
 វិញ ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនសន្សំយហើយបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន (ផល់មក
 បួស) ជាភារិក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារទៀត គេមិនបានបិច្ចុ
 ប្បិទ្ធិទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយហើយមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន

សុត្តយប្បន្តៈ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ

តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ បារទេតិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិកតោ យថាបដិច្ចដ្ឋាននញ្ចស្ស
អាចត្តិណំ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ
បាតកោ ។

[៤២៧] ឥធម បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពុហុលា សម្មាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
ឋិតត្ថាសុ អាចត្តិសុ ធិត្វេមតិកោ ឋិតត្ថាសុ អាចត្តិ
សុ វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្វេមតិកោ តា
អាចត្តិយោ បារទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា
អាចត្តិយោ ន បារទេតិ ។ សោ វិក្កមិត្វា បុធម ឧប
សម្មាទ្ទាយ អាចត្តិយោ បុត្វេ ធិត្វេមតិកោ បារទេសិ
តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ បារទេតិ យោ
អាចត្តិយោ បុត្វេវេមតិកោ ន បារទេសិ តា អាចត្តិយោ
បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ន បារទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិកតោ យថាបដិច្ចដ្ឋាននញ្ចស្ស អាចត្តិណំ បុរិ
មាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ បាតកោ ។

សុត្តយប្បន្តៈ (សង្ឃស្ស) សមោទានបរិកសោ បំពាយអាចត្តិគានដើម

(ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏គេសំសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ទុកពួកអាចត្តិទោះទៅ ។ សង្ឃ ត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលចំ
ណុំទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទានដើម ។

[៤២៧] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ពួកសាសនានោះ កំពុងនៅបរិ
ពស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃទំលេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងអាចត្តិណា
ក៏ចំណុំទុកអាចត្តិទោះទុក សង្ស័យក្នុងអាចត្តិណា ក៏មិនបានចំ
ណុំទុកអាចត្តិទោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រ
ឡប់មកចូលវិញ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ភិក្ខុន (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ពួកអាចត្តិទោះទៅ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានចំ
ណុំទុកភិក្ខុន (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏គេសំសេចក្តីសង្ស័យនិង
ពួកអាចត្តិទោះ ហើយមិនបានចំណុំទុកទៅ ។ សង្ឃ ត្រូវតាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោ ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលចំណុំទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទានដើម ។

(៥៤៥) ឥឡ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិសន្តោ អន្តរ
 សទ្ធិហុណ សន្និដ្ឋានិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ
 ឯកទ្វាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេតតិកោ ឯកទ្វាសុ អាចត្តិ-
 សុ វេតតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេតតិកោ កា
 អាចត្តិយោ ធានេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេតតិកោ កា
 អាចត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិទ្ធិត្តិ បុន ឧប-
 សទ្ធិន្តោ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ ធិត្រេតតិកោ ធានេសិ
 កា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្រេតតិកោ ធានេតិ យា
 អាចត្តិយោ បុត្រេ វេតតិកោ ន ធានេសិ កា អាចត្តិ-
 យោ បន្ទា ធិត្រេតតិកោ ធានេតិ ។ សោ កិក្ខុ
 ម្ពលាយ បដិកសិក្ខុតោ យថាបដិច្ចន្តានព្វស្ស អា-
 ចត្តិឯ ចុវិទាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
 ធាតតោ ។

(៥៤៥) ឥឡ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិសន្តោ អន្តរ
 សទ្ធិហុណ សន្និដ្ឋានិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ

(៥៤៥) ខ្មោលកិក្ខុចាំជំឡាយ កិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវតាមគ្នាសន្និដ្ឋានិសេសាជាប្រើទុក្ខចន្លោះ តែមិនសន្សំយ
 ក្នុងតាមគ្នាទុក្ខ សន្សំយក្នុងតាមគ្នាទុក្ខ មិនសន្សំយក្នុងតាមគ្នា
 ក៏ចង់បំណងតាមគ្នានោះទុក សន្សំយក្នុងតាមគ្នា ក៏មិនបានចង់
 បំណងតាមគ្នានោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះ សិក្សាចេញទៅហើយ ក៏
 ត្រឡប់មកបួសវិញ ត្រូវតាមគ្នា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ ហើយចង់បំណង
 ទុកក៏មុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ ហើយចង់បំណង
 ទុកត្រូវតាមគ្នានោះទៀត ត្រូវតាមគ្នា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបាន
 ចង់បំណងទុកក៏មុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏សល់សច្ច័សន្សំយ
 ក៏ដឹងត្រូវតាមគ្នានោះ តែចង់បំណងទុក ។ សន្សំ ត្រូវតាមគ្នានោះមកដាក់
 ក្នុងម្ពលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះក្នុង
 តាមគ្នា ដែលចង់បំណងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះតាមគ្នាខាងដើម ។

(៥៤៥) ខ្មោលកិក្ខុចាំជំឡាយ កិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវតាមគ្នាសន្និដ្ឋានិសេសាជាប្រើទុក្ខចន្លោះ តែមិនបាន

សមុប្បន្នភាព ប្រិយាយ អវចន្តិយា សមោទានបរិស័ទ

អច្យុដ៏ច្នាទេត្តា សាមណេហោ ហោតិ ។ ថេ ។ ឧប្បន្តិកោ
 ហោតិ ។ ថេ ។ មិច្ឆាចិក្កោ ហោតិ ។ ថេ ។ វេទនេដ្ឋោ
 ហោតិ ។ ថេ ។ ឥស្ស ហោតិ អាមត្តិយោ បដិទ្ធច្នា-
 យោមិ អច្យុដ៏ច្នាយោមិ យថា បរិវាសំ វិញ្ញាវិតំ តថា
 វិញ្ញាវេតតំ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា អាមត្តិយោ ជាតាតិ ឯកទ្វា
 អាមត្តិយោ ន ជាតាតិ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា អាមត្តិយោ
 សាតិ ឯកទ្វា អាមត្តិយោ ន សាតិ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា-
 សុ អាមត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកទ្វាសុ អាមត្តិសុ វេ-
 តិកោ យាសុ អាមត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អាមត្តិយោ
 ជាទេតិ យាសុ អាមត្តិសុ វេតិកោ តា អាមត្តិយោ
 ន ជាទេតិ ។ សោ វេទនេដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុណ អវេទ-
 នេដ្ឋោ ហុត្តា យោ អាមត្តិយោ បុត្រេ ធិត្រេមតិកោ ជាទេសិ
 តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ យោ
 អាមត្តិយោ បុត្រេ វេតិកោ ឯ ជាទេសិ តា អាមត្តិយោ
 បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ ។ ថេ ។ យោ អាមត្តិយោ
 បុត្រេ ធិត្រេមតិកោ ជាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា

សមុប្បន្នភាពៈ (សម្បជ្ឈវិទ្យ) សមោទានបរិស័ទពោះអាមត្តិកាលដើម

ចិទ្ធានិទុក ហើយ (ធួប្បន្ន) ជាសាមណេហោ ។ ថេ ។ គ្រូទ្រង់ទៅជា
 មនុស្សម្នាក់ ។ ថេ ។ គ្រូទ្រង់ជាមានចិត្តរវៃវៃវៃវៃ ។ ថេ ។ គ្រូទ្រង់ជាមាន
 ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ថេ ។ អាមត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះចិទ្ធានិទុកខ្លះ
 មិនបានចិទ្ធានិទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលទ្រង់ស្តារមកហើយ យ៉ាងណា
 បណ្តឹងគ្រូទ្រង់ស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ ថេ ។ ភិក្ខុនោះ ស្គាល់អាមត្តិម្នាក់
 ខ្លះ មិនស្គាល់អាមត្តិម្នាក់ខ្លះ ។ ថេ ។ លើកឃើញអាមត្តិម្នាក់ខ្លះ លើកមិន
 ឃើញអាមត្តិម្នាក់ខ្លះ ។ ថេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាមត្តិម្នាក់ខ្លះ សង្ស័យក្នុងអា-
 មត្តិម្នាក់ខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងអាមត្តិណា ក៏ចិទ្ធានិទុកអាមត្តិនោះទុក
 សង្ស័យក្នុងអាមត្តិណា ក៏មិនបានចិទ្ធានិទុកអាមត្តិនោះទុកឡើយ ។
 ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្រប
 សង្កត់ហើយ ពួកអាមត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយចិទ្ធានិទុកភិក្ខុ
 (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាមត្តិនោះទៀត តែ
 មិនបានចិទ្ធានិទុក ពួកអាមត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានចិទ្ធា
 ចិទ្ធានិទុកភិក្ខុ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
 អាមត្តិនោះ ហើយមិនបានចិទ្ធានិទុកដដែល ។ ថេ ។ ពួកអាមត្តិណា
 ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយចិទ្ធានិទុកភិក្ខុ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវគ្គ

ដំឡូងតំកោ ឧ ឆានេតិ យា អាមត្តិយោ បុត្រេ វេមតិ.
 កោ ឧ ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ
 ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាមត្តិយោ បុត្រេ ដំឡូងតំកោ
 ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ
 យា អាមត្តិយោ បុត្រេ វេមតិកោ ឧ ឆានេសិ តា
 អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឧ ឆានេតិ ។ មេ ។
 យា អាមត្តិយោ បុត្រេ ដំឡូងតំកោ ឆានេសិ តា
 អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ យា អាមត្តិ-
 យោ បុត្រេ វេមតិកោ ឧ ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ
 មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ ។ សោ កិក្កុ ម្ពណយ
 មជ្ជិកស្សិកោ យមាមជ្ជិមច្ឆា ឧត្តស្ស អាមត្តិមំ បុរិ
 មាយ អាមត្តិយោ សមោទាមរិកសោ នាតញ្ចេ ។

[៥៥០] ឥធិ បធិ កិក្កុវេ កិក្កុ មាធិត្តារោ ។ មេ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវគ្គ

ក៏មិនសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះទេ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ពួកអា-
 ចត្តិណាដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកភ័យ (ដល់មកចូល)
 ជាទានក្រោយ ក៏គល់សន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ
 ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកភ័យ
 (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកភាពត្រូវនោះ
 ទុកទៅ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
 ភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏គល់សេចក្តីសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវ
 នោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៅ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 មិនសន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏មិន
 សន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាចត្តិណោះទេ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ
 ក៏គល់សេចក្តីសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សន្សំក្រៅ
 ពាក្យភិក្កុនោះមកដាក់ក្នុងម្ពណចត្តិ ហើយក្រៅឱ្យសមោទាមរិកសដល់
 ភិក្កុនោះ ចំពោះភិក្កុអាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកក្នុងខ្លួនវែង និងចំពោះអាចត្តិ
 ទានដើម ។

[៥៥០] ម្ពណភិក្កុបាំងឱ្យយ ក៏ក្នុងសោសទាននេះ គួរដល់មានត្ត ។ មេ ។

សមុបាយត្រូវតែ មានគ្នារយោ មានគ្នាបរិ ឡាណារយោ

សមុបាយត្រូវតែ កិច្ចការលំអែមន្ត ប្រព្រឹត្តិមានក្នុងចំណោមលំអែមន្តនកម្ម

[៥៥០] ឥន ថង ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថិ ពរន្តោ ។ ថេ ។

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុចាំន៍ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-

[៥៥២] ឥន ថង ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អន្តាធារយោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាមត្ថិយោ អាមដ្ឋិត្វា អប្ប- ដិច្ឆានេត្វា វិត្តអតិ ។ ថេ ។ មានគ្នារយោ ច មានគ្នាបរិ ច អន្តាធារយោ ច យថា ចារិកសំគោ វិត្តារិភា វិ វិត្តារេតេត្វោ(១) ។

ព្រឹត្តិមានក្នុង ។ ថេ ។

[៥៥៤] ម្នាលភិក្ខុចាំន៍ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ- នកម្ម ហើយត្រូវកាចត្តិសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចម្លោះ តែមិនបាន ចំនុច ហើយសឹកចេញទៅ ។ ថេ ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែល ទៅដល់សម្បត្តិស្តារហើយ យើងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានក្នុងប្រ- ព្រឹត្តិមានក្នុង មិនគួរដល់អញន ចណ្ឌិតកម្មវិធីស្តារយើងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ឥន ថង ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អន្តាធារយោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាមត្ថិយោ អាមដ្ឋិត្វា អប្ប- ដិច្ឆានេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ ថេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ ថេ ។ ចិត្តចិន្តោ ហោតិ ។ ថេ ។ វេទនេត្តោ ហោតិ ។ ថេ ។ ឧស្ស ហោតិ អាមត្ថិយោ ចដិច្ឆច្ឆាយោមិ អប្បដិច្ឆច្ឆា- យោមិ ។ ថេ ។ វិកត្តា អាមត្ថិយោ ជាធាតិ វិកត្តា អាមត្ថិយោ ន ជាធាតិ ។ ថេ ។ វិកត្តា អាមត្ថិយោ សរតិ វិកត្តា អាមត្ថិយោ ន សរតិ ។ ថេ ។ វិកត្តាសុ អាមត្ថិសុ វិទ្ធមតិកោ វិកត្តាសុ អាមត្ថិសុ វេមតិ- កោ យាសុ អាមត្ថិសុ វិទ្ធមតិកោ នា អាមត្ថិយោ

[៥៥៥] ម្នាលភិក្ខុចាំន៍ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ- នកម្ម ហើយត្រូវកាចត្តិសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចម្លោះ តែមិនបានចំ ប៉ុន្មាន ហើយ(ក្នុងខ្លួន)ជាសាមណេរ ។ ថេ ។ ត្រូវចំទៅដូច្នោះ ថេ ។ ត្រូវចំជាមានចិត្តរើរវៃ ។ ថេ ។ ត្រូវចំជាមានចិត្តរើរទនាគ្របសន្តិកំ ។ ថេ ។ ភាវក្ខិចាំន៍នោះ ភិក្ខុនោះមិនប៉ុន្មាន មិនប៉ុន្មានចំនុច ។ ថេ ។ ស្គាល់ភាវក្ខិច្នកខ្លះ មិនស្គាល់ភាវក្ខិច្នកខ្លះ ។ ថេ ។ លើកឃើញភាវក្ខិច្នក ខ្លះ លើកមិនឃើញភាវក្ខិច្នកខ្លះ ។ ថេ ។ មិនសន្សំយក្នុងភាវក្ខិច្នកខ្លះ សន្សំយក្នុងភាវក្ខិច្នកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងភាវក្ខិច្នកណា ក៏មិនប៉ុន្មាន

១ ឧ. យថា ចារិកសំ គោ វិត្តារេត្វោ ។

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

ឆានេតិ យាសុ អាចត្តិយុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ
 ន ឆានេតិ ។ សោ វេមតិដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុទ
 អវេមតិដ្ឋោ ហុត្វា យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ មេ ។ យា
 អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ
 បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ
 វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិ-
 កោ ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆា-
 នេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 ។ មេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ ឆានេសិ

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

អាចត្តិខានេតុក សន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាចត្តិ
 នោះទុកឡើយ ។ ក៏ក្នុងនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ក៏ក្នុងនោះ លុះ
 អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ
 ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ
 នឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ក៏មិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ
 ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
 មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ក៏មិន
 បានបិទបាំងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំង
 ទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួក
 អាចត្តិខានេតុក វិញ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
 សន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិន
 សន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាចត្តិខានេតុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ
 ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

សមុច្ចយក្ខត្តោ បរិវាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាចត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជាទេតិ យា
អាចត្តិយោ បុត្រោ វេមតិកោ ធន ជាទេសិ តា អាចត្តិ-
យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ពុលាយ
បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ឆន្តា ចន្ទស្ស អាចត្តិំ បុរិ-
នាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥៥៤] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិគ្នា បរិវាលាយោ អប្ប-
ដិច្ឆានេត្តា វិក្កមតិ ។ មេ ។ អបរិវាលាយោ អប្បដិច្ឆា-
នេត្តា វិក្កមតិ ។ មេ ។ ឯកធានា អប្បដិច្ឆានេត្តា
វិក្កមតិ ។ មេ ។ ធានាធានា អប្បដិច្ឆានេត្តា វិក្កមតិ
។ មេ ។ សភាតា អប្បដិច្ឆានេត្តា វិក្កមតិ ។ មេ ។
វិសភាតា អប្បដិច្ឆានេត្តា វិក្កមតិ ។ មេ ។ វេត្តិតា
អប្បដិច្ឆានេត្តា វិក្កមតិ ។ មេ ។ សម្ព័ន្ធា អប្បដិច្ឆានេត្តា
វិក្កមតិ ។ មេ ។

សមុច្ចយក្ខត្តោ (សម្មត្រូវឲ្យ) លហោធានបរិវាសមំ ភោចត្តិកាធិម

(ដល់មកចូល) ជាភាសិត្រាយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងបំផុតក្នុងភាសិត្ត
នោះទៀត ក្នុងភាសិត្តណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត
ពីមុន (ដល់មកចូល) ជាភាសិត្រាយ ក៏សរសេរត្រូវសង្ស័យនឹងក្នុងភាសិត្ត
នោះ តែបិទបាំងបំផុត ។ សង្ស័ ត្រូវតាញក៏ត្រូវនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីភាសិត្ត ដែលបិទ
បាំងបំផុតប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះភាសិត្តភាសិត្តនោះ ។

[៥៥៥] ម្នាលភិក្ខុបំផុតឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវភាសិត្ត
សង្ស័យចំពោះសេដ្ឋកិច្ច មានបំផុតខ្លះនឹងកប់បាត ហើយមិនបានបិទបាំង
បំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ មានបំផុតខ្លះកប់មិនបាន ហើយមិនបាន
បិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាសិត្តមានឈ្មោះតែមួយ ហើយ
មិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាសិត្តមានឈ្មោះផ្សេង
គ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាសិត្តមាន
ចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជា
ភាសិត្តមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ
។ មេ ។ ជាភាសិត្តដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡំក្រឡំ) ហើយមិនបាន
បិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាសិត្តដែលច្រឡំក្រឡំគ្នា
ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។

វិធមបិដក បុល្លវគ្គ

[៤២៤] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាធិសេសេ សង្ឃាធិសេសធិដ្ឋិថោ ហោន្តិ
ឃិកោ ធានេតិ ឃិកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតញ្ចោ ។ យថាចជិច្ឆន្តោ ចស្ស
ចរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិច្ឆន្ធិ មាទត្តំ ធាតត្ថំ ។

[៤២៥] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាធិសេសេ វេទតិកា ហោន្តិ ឃិកោ ធានេតិ
ឃិកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ សោ ទុក្កដំ
ទេសាបេតញ្ចោ យថាចជិច្ឆន្តោ ចស្ស ចរិវាសំ ទត្វា
ទុក្ខិច្ឆន្ធិ មាទត្តំ ធាតត្ថំ ។

[៤២៦] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាធិសេសេ មិស្សុកធិដ្ឋិថោ ហោន្តិ ឃិកោ
ធានេតិ ឃិកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ

វិធមបិដក បុល្លវគ្គ

[៤២៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ភិក្ខុចាំនិរោទ
យល់ឃើញអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្ខិសង្ឃាធិសេសមែន តែភិក្ខុ
មួយរូបចំពោះចំណុច ភិក្ខុមួយរូបមិនបានចំពោះចំណុច ។ ភិក្ខុណា ចំពោះចំណុច
ទុក ត្រូវវិនិយោគភិក្ខុនោះសម្រេចអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ។ ម្យ៉ាងទៀត
សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចក្ខិ ដែលចំពោះចំណុចមួយខ្លះ
ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុចាំនិរោទចុះ ។

[៤២៨] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ភិក្ខុចាំនិរោទ
មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស តែភិក្ខុមួយ ចំពោះចំណុច
ភិក្ខុមួយ មិនបានចំពោះចំណុច ។ ភិក្ខុណា ចំពោះចំណុច ត្រូវវិនិយោគ
ឲ្យភិក្ខុនោះសម្រេចអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចក្ខិ ដែលចំពោះចំណុចមួយខ្លះថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យ
មានក្នុងដល់ភិក្ខុចាំនិរោទចុះ ។

[៤២៩] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ភិក្ខុចាំនិរោទមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្ខិច្រឡកច្រឡំ(១)
គ្នា តែភិក្ខុ មួយរូបចំពោះចំណុច ភិក្ខុមួយរូបមិនបានចំពោះចំណុច ។ ភិក្ខុណា
១ អាចក្ខិសង្ឃាធិសេសដែលប្រឡាក់ប្រឡំដោយលហុករណីនោះឲ្យល្អយល់ដឹង(អដ្ឋកថា) ។

សម្បយប្បន្តៈ ទក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ

សោ ទុក្ខកំដំ ទេសា បេតព្វោ ។ យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស
បរិវាសំ ធនា ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ ។

[៥៥៨] ទ្វេ កិក្ខុ មិស្សុកំ អាចជ្ជា ហោត្ថិ កេ

មិស្សុកេ សធម្មិណៈ សស្មិណ្ឌិយោ ហោត្ថិ ឯកោ ឆានេតិ
ឯកោ ឧ ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្ខកំដំ ទេ-
សា បេតព្វោ ។ យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស បរិវាសំ ធនា
ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ ។

[៥៥៩] ទ្វេ កិក្ខុ មិស្សុកំ អាចជ្ជា ហោត្ថិ កេ មិស្សុ-

កេ មិស្សុកំ ឆិណ្ឌិយោ ហោត្ថិ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ឧ
ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្ខកំដំ ទេសា បេតព្វោ ។
យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស បរិវាសំ ធនា ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ
ឆានត្ថំ ។

សម្បយប្បន្តៈ (សន្តប្បន្តៈ) មានត្ថំ ឆានត្ថំ ឆានត្ថំ

ចិទប្រាណិកុក ត្រូវវិធីយធាធិកុក ខោសវ្មនិ អាចត្ថិ ទុក្ខកំដំ ចេញ ។ មហ្មិណ្ឌ
ទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់កិក្ខុ ខោ ចំពោះករណី អាចត្ថិ ដែលចិទប្រាណិ
ទុកប្រាណិ ថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថំ ដល់កិក្ខុ ចំពោះកិក្ខុ ចុះ ។

[៥៥៨] មានកិក្ខុ ត្រូវអាចត្ថិ ច្រឡំ ច្រឡំ ត្រូវ កិក្ខុ ចំពោះ

មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចត្ថិ ច្រឡំ ច្រឡំ ថា ជា អាចត្ថិ សន្ស ចិ-
សេស តែកិក្ខុ ទ រួចចិទប្រាណិ កិក្ខុ ទ រួចមិនបាន ចិទប្រាណិ ។ កិក្ខុ
ណា ចិទប្រាណិ ត្រូវវិធីយធាធិកុក ខោសវ្មនិ អាចត្ថិ ទុក្ខកំដំ ចេញ ។
មហ្មិណ្ឌ ទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់កិក្ខុ ខោ ចំពោះករណី អាចត្ថិ ដែល
ចិទប្រាណិ ទុកប្រាណិ ថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថំ ដល់កិក្ខុ ចំពោះកិក្ខុ ចុះ ។

[៥៥៩] មានកិក្ខុ ត្រូវអាចត្ថិ ច្រឡំ ច្រឡំ ត្រូវ កិក្ខុ ចំពោះ

ក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចត្ថិ ច្រឡំ ច្រឡំ ថា ជា អាចត្ថិ ច្រឡំ
ច្រឡំ តែកិក្ខុ ទ រួចចិទប្រាណិ កិក្ខុ ទ រួចមិនបាន ចិទប្រាណិ ។
កិក្ខុ ណា ចិទប្រាណិ ត្រូវវិធីយធាធិកុក ខោសវ្មនិ អាចត្ថិ ទុក្ខកំដំ ចេញ ។
មហ្មិណ្ឌ ទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់កិក្ខុ ខោ ចំពោះករណី អាចត្ថិ ដែល
ចិទប្រាណិ ទុកប្រាណិ ថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថំ ដល់កិក្ខុ ចំពោះកិក្ខុ ចុះ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

[៥៦០] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធត្ថំ អាមន្ទា ហោន្តិ តេ សុទ្ធតេ សធម្មទិសេសធម្មិដ្ឋោ ហោន្តិ ឯកោ ជាទេតិ ឯកោ ធានេតិ ។ យោ ជាទេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេសា បេតព្វា ។ ទុកោមិ យថាធម្មំ កាវបេតព្វា ។

[៥៦១] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធត្ថំ អាមន្ទា ហោន្តិ តេ សុទ្ធតេ សុទ្ធត្ថធម្មិដ្ឋោ ហោន្តិ ឯកោ ជាទេតិ ឯកោ ធានេតិ ។ យោ ជាទេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេសា បេតព្វា ។ ទុកោមិ យថាធម្មំ កាវបេតព្វា ។

[៥៦២] ទ្វេ ភិក្ខុ សធម្មទិសេសំ អាមន្ទា ហោន្តិ តេ សធម្មទិសេសេ សធម្មទិសេសធម្មិដ្ឋោ ហោន្តិ ឯកស្ស ហោតិ អាណេស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ ធាណេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមឡិ យាមំ ជាទេតិ ទុតិ យឡិ យាមំ ជាទេតិ តតិយឡិ យាមំ ជាទេតិ ទុដ្ឋិ តេ^(១) អុណោ ធម្មា ហោតិ អាមន្តិ ។ យោ ជាទេតិ

១ ឧទ្ធស្តេតិ បាហោ ទិស្សនិ ។ អរោចិយាមន្តិយោព្រសេសុ បទ ឧទ្ធស្តេតិ បាហោ ទិស្សនិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

[៥៦០] ខាមភិក្ខុភិក្ខុប្រ ត្រូវសុទ្ធត្ថំ^(១) ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធត្ថំ ថាជាសុទ្ធត្ថំសន្ធិទិសេសេវេវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ ប្រថិទ្ធានិទុក ភិក្ខុ ១ ប្រមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានិទុក ត្រូវវិនិយមាទ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាមន្តិទុក្ខវេទនា ។ អ្វីនិទ្យោត វិនិយមាទ្យភិក្ខុទាំងនោះប្រើតាមធម៌ (សម្តែងអាមន្តិទុក្ខវេទនា ។ វេទនា) ។

[៥៦១] ខាមភិក្ខុភិក្ខុប្រ ត្រូវសុទ្ធត្ថំ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធត្ថំ ថាជាសុទ្ធត្ថំមែន តែភិក្ខុ ១ ប្រថិទ្ធានិទុក ភិក្ខុ ១ ប្រទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានិទុក វិនិយមាទ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាមន្តិទុក្ខវេទនា ។ អ្វីនិទ្យោត វិនិយមាទ្យភិក្ខុទាំងនោះប្រើតាមធម៌ ។

[៥៦២] ខាមភិក្ខុភិក្ខុប្រ ត្រូវអាមន្តិសន្ធិទិសេសេ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាមន្តិសន្ធិទិសេសេ ថាជាអាមន្តិសន្ធិទិសេសេ មែន តែភិក្ខុ ១ ប្រតិភយានិប្រាប័នេ ។ ភិក្ខុ ១ ប្រទៀតគិតថាមិនមែនប្រាប័នេ ។ ភិក្ខុនោះមិទ្ធានិទុកអស់យាមជាបឋមធម៌ បិទបាំងទុកអស់យាមជាតម្រប័និវេទនិ បិទបាំងទុកអស់យាមជាតម្រប័និវេទនិ សុរាសុណារទ្យនិ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាមិទ្ធានិទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានិទុក វិនិយមាទ្យភិក្ខុទាំងនោះប្រើតាមធម៌ ។

១ ខ្លាចសុទ្ធត្ថំ មានចុះល្អធម៌ជាដើម ហៅថា សុទ្ធត្ថំ (អន្តិកា) ។

សោ ធុត្តង្គំ ទេសា បេតកញ្ចោ ។ យថា បដិច្ចន្ត ចស្ស
ចរិកសំ ធាត្វា ធុត្តង្គំ មាណសំ ធាត្វំ ។

[៤៦៣] ឆ្នេរ ភិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាបន្តា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាធិសេសេ សង្ឃាធិសេសនិដ្ឋិដោ ហោន្តិ តេ
គច្ឆន្តិ អាណេចស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមត្តេ មក្ខ-
នេន្តា ធុត្តង្គំ ទេសា បេតកញ្ចោ ។ សោ បវេមម្បិ
យាមំ ធានេតិ ធុត្តយម្បិ យាមំ ធានេតិ គតិយម្បិ
យាមំ ធានេតិ ធុត្តេតេ អនុណោ ចន្តា ហោតិ អាបន្តិ ។
យោ ធានេតិ សោ ធុត្តង្គំ ទេសា បេតកញ្ចោ ។ យថា-
បដិច្ចន្ត ចស្ស ចរិកសំ ធាត្វា ធុត្តង្គំ មាណសំ ធាត្វំ ។

[៤៦៤] ឆ្នេរ ភិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាបន្តា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាធិសេសេ សង្ឃាធិសេសនិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ។
តេ ធុត្តង្គំ ហោន្តិ ។ តេ ចន្តា អនុត្តក្ខណា ហិក្ខា

ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាចក្តីទុកដៃចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យចរិ-
កសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាចក្តី ដែលចំណុះទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

[៤៦៣] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្តីសង្ឃាធិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ
មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចក្តីសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្តីសង្ឃាធិ-
សេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ កំភិតភ្លាម ខឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់
កណ្តាលថ្ងៃ ភិក្ខុទម្រុប ក៏មានសភាវៈចំណុះភិក្ខុទាំងពីរ ខឹងមិនប្រាប់
គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះ ចំណុះអស់យាមដាច់បឋមផង ចំណុះអស់
យាមជាគម្រប់ពីរផង ចំណុះអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអន្តរាមទៀង
ហើយ ក៏រល្មោះថាចំណុះអាចក្តីទុក ។ ភិក្ខុណាចំណុះទុក វិនិយម
ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាចក្តីទុកដៃចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យចរិ-
កសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាចក្តី ដែលចំណុះទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៤៦៤] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្តីសង្ឃាធិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចក្តីសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្តីសង្ឃាធិសេស
មែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ប្រឡងទៅជាមនុស្សគួក ។ លុះគាល់ពេលក្រោយ

ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ឧ ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតតោ ។ យថាបដិច្ចន្ទ ធម្ម
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិយម្បិ មាណត្ថំ ឆានតត្ថំ ។

[៤៦៥] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃានិសេសំ អាចជ្ជា ហោង្គិ
តេ ទាតិមោត្តេ ទុក្ខិសិទានេ ឯវំ វទេង្គិ ឥធានេវ ទោ
ធម៌ ជាធាម អយម្បិ កំរ ធម្មោ សុត្តានតោ
សុត្តបរិយាចន្ទោ អន្ធក្កមាសំ ទុក្ខេសំ អាគន្ធិតិ ។
តេ សង្ឃានិសេសេ សង្ឃានិសេសនិច្ចិដោ ហោង្គិ ។
ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ឧ ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតតោ ។ យថាបដិច្ចន្ទ ធម្ម
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិយម្បិ មាណត្ថំ ឆានតត្ថំ ។

[៤៦៦] ឥធម បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុណ
សង្ឃានិសេសា អាចជ្ជិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាលាម្បិ
អបរិមាលាម្បិ ឯកោធមម្បិ បាបាធមម្បិ សភាគម្បិ

ភិក្ខុតាំងនោះជាតិក្នុងវិញ្ញា តែភិក្ខុទម្រង់បដិច្ចន្ទ ភិក្ខុទម្រង់ទៀតមិនបាន
បដិច្ចន្ទទុក ។ ភិក្ខុណាបដិច្ចន្ទ វិនិយមត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្រួលភា-
ចគ្គិទុក្ខផ្សេងៗ ម្យ៉ាងទៀត សន្សំត្រូវឱ្យបរិកសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
គណនាមត្តិ ដែលបដិច្ចន្ទបដិច្ចន្ទ ហើយសម្បទានក្នុងដល់ភិក្ខុតាំង
ពីររូបចុះ ។

[៤៦៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចគ្គិសង្ឃានិសេស ភិក្ខុតាំងនោះ
កាលបើសង្ឃានិសេសសម្រួលបាតិមាត្ថ កិរិយាលយ៉ាងនេះជា វត្ថុវិនិច្ឆ័យ
យើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯង មកហើយក្នុងសុត្តៈ (មាតិកា) កថបញ្ញាល
ក្នុងសុត្តៈ តែនិមកកាខំឧទ្ទិសកាលវកន្ត្រះវិទ ។ ភិក្ខុតាំងនោះ មានសេចក្តី
យល់ឃើញក្នុងភាពគ្គិសង្ឃានិសេស យោងអាចគ្គិសង្ឃានិសេសវិមេ ។
តែភិក្ខុទម្រង់ បដិច្ចន្ទទុក ភិក្ខុទម្រង់ទៀត មិនបានបដិច្ចន្ទទុក ។ ភិក្ខុ
ណាបដិច្ចន្ទ វិនិយម ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្រួលភាចគ្គិទុក្ខផ្សេងៗ ។
ម្យ៉ាងទៀត សន្សំត្រូវឱ្យបរិកសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគណនាមត្តិ ដែល
បដិច្ចន្ទទុកបដិច្ចន្ទ ហើយសម្បទានក្នុងដល់ភិក្ខុតាំងពីររូបចុះ ។

[៤៦៨] ម្នាលភិក្ខុតាំងទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិនិយមនេះ ត្រូវអាចគ្គិ
សង្ឃានិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹករាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

សម្មុយបុត្តោ ភិក្ខុទោ តាហំ អាចត្ថីហិ

វិសកាកម្មំ វត្តិកម្មំ សម្ព័ន្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាចត្ថំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាចត្ថំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិសាទ្តោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្ថិ-
យោ អាចត្ថិ បរិមាណាយោ^(១) អប្បជំន្នាយោ ។
សោ សង្ឃំ អន្តក អាចត្ថំ មូលាយ បដិកស្សំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តក អាចត្ថំ មូលាយ
បដិកស្សំ ចម្រើន កម្មេន អកុម្មេន ហំធា-
ហេន កម្មេន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ អធិកម្មេន
ហេន ទេតិ អធិកម្មេន អត្ថេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
បរិសុទ្ធា តាហំ អាចត្ថីហិ ។

[៥៦៧] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃានិសេសា អាចត្ថិយោ អាចត្ថិ បរិមាណាម្មំ
អបរិមាណាម្មំ ឯកធាមម្មំ ធាតាធាមម្មំ សកាកម្មំ
វិសកាកម្មំ វត្តិកម្មំ សម្ព័ន្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាចត្ថំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

១. ឃើញសេ ។

សម្មុយបុត្តោ ភិក្ខុទោ មិទេនបរិសុទ្ធាកមាបត្តិពិនោ

បរិណកុស្តាន្តាន្ត កំណត់បាទ (មិទេនបរិសុទ្ធាកមាបត្តិពិនោ) ។
ភិក្ខុទោ សូមសមោទានបរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិពិនោ ។ សង្ឃំ
កិច្ចសមោទានបរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិពិនោ ។ ភិក្ខុទោ
កំណត់នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ឃំចំពោះសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
ចំនួនត្រូវរាប់បាទ កែមិនបានចំពោះទុក ។ ភិក្ខុទោ ភិក្ខុមកាចារា
មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃំ ក៏ចារា
ភិក្ខុទោមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគ្រប់លំហែតុ ហើយឱ្យសមោ-
បរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានក្នុងមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាចមិនត្រូវ
តាមធម៌ ។ គ្មានភិក្ខុពិនោឡាយ ភិក្ខុទោ មិទេនបរិសុទ្ធាកមាបត្តិ
ពិនោទេវេ ។

[៥៦៧] គ្មានភិក្ខុពិនោឡាយ ភិក្ខុក្នុងចន្លោះយាន ត្រូវអាចត្តិ
សង្ឃំចំពោះសេសជាច្រើន មានចំនួនត្រូវរាប់បាទ រាប់មិនបាន មាន
រយៈកម្មប្រកប មានរយៈកម្មប្រកប មានចំណែកស្មើគ្នា មាន
ចំណែកខុសគ្នា កំណត់បាទ ប្រឡូកប្រឡូក ។ ភិក្ខុទោ
សូមសមោទានបរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិពិនោ ។ សង្ឃំ ក៏

សង្ខេប តាសំ អាចត្តិធំ សមោចានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ ចរិសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខេបនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ ចដិច្ចន្ទាយោ ។
 សោ សង្ខំ អន្តរា អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ
 យាធាតិ ។ តំ សង្ខេប អន្តរា អាចត្តិធំ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ធម្មំកេន កម្មេន អកុរេយ្យន មាធារោធន
 ចម្មេន សមោចានបរិវាសំ ទេតិ អនុច្ឆេន មាទតុំ ទេតិ
 អនុច្ឆេន អន្តេតិ ។ សោ កិក្កុវេ កិក្កុ អរិសុន្តោ
 កាលិ អាចត្តិហិ ។

[៥៦៨] នធម បធន កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា
 សង្ខេបនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្យ
 អបរិមាណាម្យ ឯកទាមម្យ បាធាធាមម្យ សកាតម្យ
 វិសកាតម្យ វត្តិកម្យ សម្ពិទ្ធម្យ ។ សោ សង្ខំ តាសំ
 អាចត្តិធំ សមោចានបរិវាសំ យាធាតិ ។ តស្ស សង្ខេប
 តាសំ អាចត្តិធំ សមោចានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ ចរិ-
 សន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខេបនិសេសា អាចត្តិយោ

ទិសមោចានបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ កិក្កុវេ
 កំពុងនៅចរិវិស ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ខេបនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ កិក្កុវេ ក៏សូមការពារព្យាមក
 ជាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ស ក៏ព្យា
 កិក្កុវេមកជាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយទិសមោចាន-
 បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែទិសមានកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយដើរព្រលប់កម្ម
 ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់កិក្កុវេទិសយ កិក្កុវេ មិនបានចរិសុទ្ធ
 ហាក់អាចត្តិទាំងនោះទៀយ ។

[៥៦៨] ម្ចាស់កិក្កុវេទិសយ កិក្កុវេធម្មវិនិយន្ត ត្រូវតាមត្តិ
 សង្ខេបនិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 រយៈក្នុងខ្លះ មានរយៈវែងខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
 ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ កិក្កុវេ
 សូមសមោចានបរិវាសនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ សង្សក៏ទិស
 សមោចានបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ កិក្កុវេកំពុង
 នៅចរិវិស ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ខេបនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុទ្រយុទ្ធករ អរិសុទ្ធោ ភាហិ អាចត្តិហិ

អាចត្តិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ បិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ-
ចិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ-
ំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចតិំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កាម្មេន អកុម្មេន ហិ ធារេន
ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ អនាម្មេន ហានត្ថំ ទេតិ
អនាម្មេន អត្ថោតិ ។ សោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ អរិសុទ្ធោ ភាហិ
អាចត្តិហិ ។

(៥៦៧) ឥ ធម អន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សុខុហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាម្បិ
អប្បរិមាណាម្បិ ឯកតាមម្បិ ជាតាជាមម្បិ សកាតម្បិ
វិសកាតម្បិ វត្ថុតម្បិ សត្តិទម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អំបត្តិំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាចត្តិំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរា សុខុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ
អាចត្តិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ
សង្ឃំ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ យាចតិ ។
តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ

សមុទ្រយុទ្ធករ កិក្ខុនោមិចចោលិសុទ្ធមាណវគ្គិទិសោ

គ្មារាបំបាទ កែបិទបំបំបំបំ មិទបាទបិទបំបំបំ ។ កិក្ខុនោ សូម
ការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
កិច្ចាក្ខុនោនោមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
ប្រកបដោយទេ ឆាកម្មមិទកម្រិត ឆាកម្មដល់វេយ្យុ ហើយឲ្យសមោ-
ទានបរិវាស ដោយត្រូវតាមអមិ កែឲ្យមានត្រូវតាមអមិ ត្រូវតាម-
កម្មកិច្ចាក្ខុនោនោ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនោ មិទបាទបរិសុទ្ធ
ចាកអាចត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៦៨) ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវតាមក្ខិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ រាប់មិទបាទខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រមូលប្រឡងខ្លះ ។ កិក្ខុនោសូមស-
មោទានបរិវាសនីទិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃកិច្ចាក្ខុនោនោ
នបរិវាសដល់កិក្ខុនោ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ កិក្ខុនោកំបាំងទៅបរិវាស
កិច្ចាក្ខុនោសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ មិទបាទ
មិទបាទបំបំបំ ។ កិក្ខុនោ កិសូមសារពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទិ
សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃកិច្ចាក្ខុនោនោមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ធម្មតោ កាម្មោ អកុច្ឆោ ហោរាហោ ធម្មោ ស-
 មោណាធម្មវិភាសំ ទេតិ អធម្មោ មាណសំ ទេតិ អធម្មោ
 អត្ថោតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុត្តោ ភាហិ អាចត្តិហិ ។
 (៥៧០) ឥធម មធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ករាជិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណម្បិ
 អបរិមាណម្បិ ឯកាណិមម្បិ បាបាបាមម្បិ សក-
 កម្បិ វិសកាគម្បិ វត្តិគម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ក
 កាសំ អាចត្តិំ សមោណាធម្មវិភាសំ យាធម្មំ ។ ឥស្ស
 សង្កោ កាសំ អាចត្តិំ សមោណាធម្មវិភាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុត្តោ អន្តរា សម្មហុលា សង្ករាជិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ អបរិមាណយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។
 សោ សង្កំ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំបំ
 យាធម្មំ ។ តំ សង្កោ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ ប
 ដិកស្សំតិ ធម្មតោ កាម្មោ អកុច្ឆោ ហោរាហោ
 ធម្មោ សមោណាធម្មវិភាសំ ទេតិ អធម្មោ មាណសំ ទេតិ
 អធម្មោ អត្ថោតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុត្តោ
 ភាហិ អាចត្តិហិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមិនកម្រើក ជា
 កម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោណាធម្មវិភាសត្រូវភាវត្តិ តែឱ្យមានក្នុងមិន
 ត្រូវភាវត្តិ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវភាវត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
 មិនបានបរិសុទ្ធបាគភាវត្តិវាំងនោះឡើយ ។
 (៥៧០) ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវភាវត្តិ
 សង្ករាជិសេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
 ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡង់ខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
 សមោណាធម្មវិភាសនិសង្ស បំពោះភាវត្តិវាំងនោះ ។ សង្កំ កិច្ចសមា-
 មាធម្មវិភាសដល់ភិក្ខុនោះ បំពោះភាវត្តិវាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
 ចរិតស ក៏ត្រូវភាវត្តិសង្ករាជិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 មិនបាន ហើយមិនបំពេញទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការពារព្រមទាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិនិសង្ស បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្កំ ក៏ពិញភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំ
 មិនកម្រើក ជាភ្នំត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោណាធម្មវិភាសត្រូវភាវត្តិ
 តែឱ្យមានក្នុងមិនត្រូវភាវត្តិ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវភាវត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំង-
 ឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធបាគភាវត្តិវាំងនោះឡើយ ។

សម្មយច្ឆន្ទៈ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាចត្តិហិ

[៥៧១] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកពាមម្បិ ពាពាពាមម្បិ សកាកម្បិ
 វិសកាកម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ខំ តា-
 សំ អាចត្តិធំ សមោចាទបរិកសំ យាទតិ ។ ឧស្ស
 សង្ខោ តាសំ អាចត្តិធំ សមោចាទបរិកសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុទ្ធោ អន្តរា សម្មហុលា សង្ខារនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិទ្ធគ្នាយោចិ
 អប្បដិទ្ធគ្នាយោចិ ។ សោ សង្ខំ អន្តរា អាចត្តិធំ
 មូលាយ បដិកស្សំធំ យាទតិ ។ តំ សង្ខោ អន្តរា
 អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សំតិ ធម្មិកេន កាម្មេន
 អក្កប្បេន មាញាហេន ធម្មេន សមោចាទបរិកសំ
 ទេតិ អធម្មេន ហេតុំ ទេតិ អធម្មេន អត្តេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាចត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកពាមម្បិ ពាពាពាមម្បិ សកាកម្បិ

សម្មយច្ឆន្ទៈ ភិក្ខុវេនិកោសិសុទ្ធារាអាចត្តិហិ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុព្រះអង្គ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ខារនិសេសជាច្រើន មានចំខ្លួនគួររាប់ប៉ានខ្លះ រាប់មិនប៉ានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
 ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់ប៉ានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡូងគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 សមោចាទបរិកសនឹងសង្ខំ ចំពោះអាចត្តិព្រះអង្គនោះ ។ សង្ខំ កិច្ចស-
 មោចាទបរិកសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិព្រះអង្គនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង
 នៅបរិកស ក៏ត្រូវតាមភ្នំសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំខ្លួនគួរ
 រាប់មិនប៉ាន តែចំពោះចំខ្លះ មិនប៉ានចំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 ការពារញាមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនឹងសង្ខំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ខំ
 ក៏ពារភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយឃ្ន
 ប្រកបដោយធម៌ ដាក់ឃ្នបិទកម្រើក ដាក់ឃ្នគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោ-
 ចាទបរិកសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានភ្នំមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអត្តានិកមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុព្រះអង្គ ភិក្ខុនោះ មិនប៉ានចំណែកអាចត្តិ
 នោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុព្រះអង្គ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ខារនិសេសជាច្រើន មានចំខ្លួនគួររាប់ប៉ានខ្លះ រាប់មិនប៉ានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិទយចិនិត បុណ្យវគ្គ

វិសភាគធម្មំ វត្តិកធម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស ៗ សង្ឃោ
 តាសំ អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចត្តិធំ បរិមាលាយោមិ អបរិមាលាយោមិ
 អប្បជំនួញាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តក អាចត្តិធំ មូលា-
 យ បដិកស្សំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តក អា-
 ចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សំ ធម្មិកោន កាម្មោន អ-
 កុម្មោន មាតាហោន ធម្មោន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ
 អនម្មោន មាតត្តំ ទេតិ អនម្មោន អន្តតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាចត្តិហិ ។

(៥៧៣) ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃិ-
 ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិធំ បរិមាលាយិ អបរិមា-
 លាយិ ឯកទាមធម្មំ ធានាធម្មំ សភាគធម្មំ វិសភា-
 គធម្មំ វត្តិកធម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ
 សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ

វិទយចិនិត បុណ្យវគ្គ

បរិណាគុសន្តាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំនាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 សមោទានបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ សិស្ស ភិក្ខុសមោទា-
 នបរិវាសនីសិស្សនោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់នៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវតែចិត្តសិស្សចិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនក្នុងរាជ
 បាទខ្លះ រាជមិនបាទខ្លះ វិទយចិនិតបាទខ្លះ ភិក្ខុនោះ សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិទិសិស្ស ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សិស្សក៏ត្រូវ
 ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកុប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មអស់រលំហេតុ ហើយឱ្យសមោទា-
 នបរិវាសត្រូវតែមេចមិ តែឱ្យមានក្នុងមេត្រូវតែមេចមិ ធ្វើអត្តានុកម៌មិនត្រូវតែមេ
 ចមិ ។ ម្នាលភិក្ខុព័ន្ធភាយ ភិក្ខុនោះ មិនបាទបរិសុទ្ធជាកអាចត្តិព័ន្ធ
 នោះឡើយ ។

(៥៧៣) ម្នាលភិក្ខុព័ន្ធភាយ ភិក្ខុក្នុងចន្លោះនោះ ត្រូវតែចិត្ត
 សិស្សចិសេសជាច្រើន មានចំនួនក្នុងបាទខ្លះ រាជមិនបាទខ្លះ មានឈ្មោះ
 ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក
 ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំនាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោ-
 ទានបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សិស្សក៏ត្រូវសមោទានបរិ-
 វាសនីសិស្សនោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់នៅបរិវាស

សម្មុយក្កន្តរា អវិសុទ្ធោ ភាហិ អាចត្តិហិ

អន្តរា សម្មុហុលា សង្ករាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
ចរិមាណាយោមិ អចរិមាណាយោមិ បដិច្ចត្តាយោ ។
សោ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ មូលាយ បដិកស្សចំ
យាចតិ ។ តំ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកោធន កាម្មេន អក្កប្បេន មាធាន ហោធន
ធម្មេន សមោធានចរិកសំ ធម្មិ អធម្មេន មាធន្តំ
ធម្មិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្កុវេ ភិក្កុ អវិ-
សុទ្ធោ ភាហិ អាចត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធម ចធម ភិក្កុវេ ភិក្កុ សម្មុហុលា សង្ករាទិ-
សេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិចំ ចរិមាណាយោ អចរិមាណាយោ
បដិកស្សយោ បាធានាមយោ សកាតមយោ វិសកាតមយោ
វត្តិកមយោ សម្ពុទ្ធមយោ ។ សោ សង្ករា ភាសំ អាចត្តិចំ
សមោធានចរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ករា ភាសំ
អាចត្តិចំ សមោធានចរិកសំ ធម្មិ ។ សោ ចរិវិសុទ្ធោ
អន្តរា សម្មុហុលា សង្ករាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ-
ចំ ចរិមាណាយោមិ អចរិមាណាយោមិ បដិច្ចត្តាយោមិ
អប្បដិច្ចត្តាយោមិ ។ សោ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ

សម្មុយក្កន្តរា ភិក្កុវេ ចំធម ចរិសុទ្ធតារាអាចត្តិចំនោះ

ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ករាទិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន
រាប់មិនប៉ុន្មាន ហើយចំប៉ុន្មាន ។ ភិក្កុនោះ សូមការពារព្រមជាប់
ក្នុងមូលាចត្តិចំនឹងសង្ករា ចំពោះអាចត្តិចំនោះ ។ សង្ករា ក៏ព្រមភិក្កុ
នោះមកជាប់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិចំនោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
ធម៌ ជាប់កម្មមិនកម្រើក ជាប់កម្មដល់ចេតុ ហើយច្យុសមោធានចរិកស
ត្រូវតាមធម៌ តែច្យុសមោធានចរិកស ធ្វើកញ្ចប់ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
ម្ចាស់ភិក្កុចំនឹងឡាយ ភិក្កុនោះ មិនចរិសុទ្ធតារាអាចត្តិចំនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្ចាស់ភិក្កុចំនឹងឡាយ ភិក្កុក្នុងធម្មវិនិយមនៈ ត្រូវតាមភិក្កុ
សង្ករាទិសេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ ចំណែកប៉ុន្មាន ប្រឡូកប្រឡូងគ្នាខ្លះ ។ ភិក្កុនោះ សូមស-
មោធានចរិកសនឹងសង្ករា ចំពោះអាចត្តិចំនោះ ។ សង្ករា ក៏ច្យុសមោធា-
នចរិកសដល់ភិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិចំនោះ ។ ភិក្កុនោះ ក៏ចុះទៅចរិកស
ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ករាទិសេសា ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិន
ប៉ុន្មាន ហើយចំប៉ុន្មាន មិនចំប៉ុន្មាន ។ ភិក្កុនោះ សូមការពារ

វិទយបិដក បុលវិញ្ញា

មូលាយ បដិកស្សនំ យោធនិ ។ តំ សង្កេត អន្តរា
អាមត្តិំ មូលាយ បដិកស្សនិ ធម្មិកេន កម្មេន
អនុប្បេន ហិណារមោន ធាត្មន សមោតានបរិកសំ
នេតិ អនុប្បេន មាទត្តំ នេតិ អនុប្បេន អន្តតំ ។ សោ
កិក្ខុវេ កិក្ខុ អវិសុដ្ឋោ ទាហិ អាមត្តិហិ ។

មូលាយ អវិសុដ្ឋោ(១) ឧត្តិំ ។

[៥៧៥] កង បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ក្ខា-
និសសា អាមត្តិយោ អាមត្តនិ បរិវាណាម្បិ អបរិវា-
ណាម្បិ ។ បេ ។ វិក្ខិកម្បិ សម្ពិធម្បិ ។ សោ សង្ក្ខ
តាសំ អាមត្តិំ សមោតានបរិកសំ យោធនិ ។ កស្ស
សង្កេត តាសំ អាមត្តិំ សមោតានបរិកសំ នេតិ ។
សោ បរិសុដ្ឋោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ក្ខានិសសា
អាមត្តិយោ អាមត្តនិ បរិវាណាយោ អប្បដិច្ចនាយោ
។ បេ ។ បរិវាណាយោ បដិច្ចនាយោ ។ បេ ។ បរិវា-
ណាយោ បដិច្ចនាយោមិ អប្បដិច្ចនាយោមិ ។ សោ

១ ១. មូលវិសុដ្ឋោ ។ ២. សមូលវិសុដ្ឋោ ។

វិទយបិដក បុលវិញ្ញា

មកជា កំក្កនិមូលាបត្តិធិសិស្ស ចំពោះភាចត្តិក្កនិចន្ទ្រោះ ។ សង្ក កំពាញ
កិក្ខុនោះមកជា កំក្កនិមូលាបត្តិ ចំពោះភាចត្តិក្កនិចន្ទ្រោះ ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជាមួយនឹងការប្រើក ជាមួយនឹងរូបរាង ហើយឲ្យសមោតាន-
បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានភូមិក្រូវតាមធម៌ ធ្វើកញ្ជាតិមិនក្រូវតាម
ធម៌ ។ ម្ចាស់កិក្ខុជាងឡាយ កិក្ខុនោះ មិនចាំបាច់ទាញភាចត្តិជាងនោះ
ឡើយ ។

ចំពោះ ២ ខែកម្រិតបរិសុទ្ធ ដោយមូលបត្តិ ។

[៥៧៥] ម្ចាស់កិក្ខុជាងឡាយ កិក្ខុក្នុងធម្មវិនិយោនៈ ត្រូវភាចត្តិ
សង្ក្ខានិសសាជាច្រើន មានចំនួនក្នុងរាងបាទ រាងមិនបាទខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បាទខ្លះ ច្រឡំក្រឡំឡាខ្លះ ។ កិក្ខុនោះ សូមសមោតានបរិវាស
ធិសិស្ស ចំពោះភាចត្តិកំណត់នោះ ។ សង្ក កិក្ខុសមោតានបរិវាសដល់កិក្ខុ
នោះ ចំពោះភាចត្តិកំណត់នោះ ។ កិក្ខុនោះ កំណត់ទៅបរិវាស កិក្រូវភាចត្តិ
សង្ក្ខានិសសាជាច្រើនក្នុងនោះ មានចំនួនរាងបាទ តែមិនបាទដទៃផ្សេង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនក្នុងរាងបាទ ហើយដទៃផ្សេងទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនក្នុងរាងបាទ តែដទៃផ្សេងទុកខ្លះ មិនបាទដទៃផ្សេងទុកខ្លះ ។ កិក្ខុនោះ

សមុបាយក្នុងការ វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិយំ

សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិយំ មូលាយ បដិសន្ធិស្សន្ទំ យាចតិ ។
តំ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិយំ មូលាយ បដិសន្ធិស្សន្ទំ
ធម្មិកេន កេម្មេន អកុប្បេន ហោរាហេន ធម្មេន
សមោទានបរិវាសំ នេតិ ធម្មេន មាណសំ នេតិ ធម្មេន
អន្តតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិយំ ។

[២៧៦] វេទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ មរិមាលាយា អមរិមា-
ណាមិ ។ បេ ។ វិគុតមិ សម្ពិទ្ធមិ ។ សោ សង្ឃ
តាសំ អាចត្តិយំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃ តាសំ អាចត្តិយំ សមោទានបរិវាសំ នេតិ ។
សោ មរិមសន្តោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃធិសេសា
អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ អមរិមាលាយោ អម្បជ្ជិទ្ធជ្ជាយោ
។ បេ ។ អមរិមាលាយោ មជ្ជិទ្ធជ្ជាយោ ។ បេ ។ អ-
មរិមាលាយោ មជ្ជិទ្ធជ្ជាយោមិ អម្បជ្ជិទ្ធជ្ជាយោមិ ។
សោ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិយំ មូលាយ បដិសន្ធិស្សន្ទំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិយំ មូលាយ

សមុបាយក្នុងការ វិសុទ្ធាតាម អាចត្តិយំ

សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិវិសន្ធិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។
សង្ឃ ក៏ពាក្យភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មវិធីកម្រិត ជាកម្មវិធីដល់ហេតុ ហើយ
ឲ្យសមោទានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានក្នុងក្រៅតាមធម៌ ធ្វើអង្គានក៏
ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទិញយ ភិក្ខុនោះ ទើបវិសុទ្ធាតាម
ចាំនោះបាន ។

[២៧៦] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទិញយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិទ្យានេះ ត្រូវអាចត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនក្នុងក្រុងនោះ ក្នុងមិនបាននោះ ។ បេ ។
កំណត់បាននោះ ប្រឡូកប្រឡូកនោះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោទានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោទានបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិចាំនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាចត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនក្នុងមិនបាន នៃមិន
បិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនក្នុងមិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនក្នុងមិនបាន នៃបិទបាំងទុកនោះ មិនបិទបាំងទុកនោះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិវិសន្ធិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

វិធាននៃ បុណ្យប្រារព្ធ

ចងកិច្ចស្រុក ធម្មត្រៃ គោត្តម អកុប្បេន ហិណ្ណវេទ ធម្មត្រៃ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មត្រៃ ហិណ្ណវេទ ទេតិ ធម្មត្រៃ អប្បតិ ។ សោ កិច្ចវេ កិច្ច វិសុទ្ធា តាហិ អាចត្តិហិ ។

[៥៧៧] ក៏ ធម្មត្រៃ កិច្ច សម្ពុហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្តិមម្បិ សង្កម្មម្បិ ។ សោ សង្ឃ
តាសំ អាចត្តិ ធម្មត្រៃ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ធម្មត្រៃ
សង្ឃ តាសំ អាចត្តិ ធម្មត្រៃ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិសុទ្ធា អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃទិសេសា អា-
ចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
អប្បតិ ធម្មត្រៃយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណា-
យោមិ ធម្មត្រៃយោមិ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមា-
ណាយោមិ ធម្មត្រៃយោមិ អប្បតិ ធម្មត្រៃយោមិ ។ សោ
សង្ឃ អន្តរា អាចត្តិ ធម្មត្រៃ ធម្មត្រៃ ធម្មត្រៃ យាចតិ ។
តំ សង្ឃ អន្តរា អាចត្តិ ធម្មត្រៃ ធម្មត្រៃ ធម្មត្រៃ

វិធាននៃ បុណ្យប្រារព្ធ

ប្រសព្វដោយធម៌ ជាភ្នំមិនកម្រើក ជាភ្នំក្នុងដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានភ្នំត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាតិក្រៅ
តាមធម៌ ។ ឆ្នាលកិច្ចវេន្យាយ កិច្ចវេន្យាយ ទើបបរិសុទ្ធាតាមភ្នំចាំ
នោះបាន ។

[៥៧៧] ឆ្នាលកិច្ចវេន្យាយ កិច្ចវេន្យាយនេះ ត្រូវតាមភ្នំ
សង្ឃទិសេសាជ្រើស មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់មិនបាននូវ ។ បេ ។
កំណត់បាននូវ ច្រឡំច្រឡំគ្នានូវ ។ កិច្ចវេន្យាយ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនោះ ។ សង្ឃ កិច្ចវេន្យាយសមោធានបរិវាស
កិច្ចវេន្យាយ ចំពោះអាចត្តិចាំនោះ ។ កិច្ចវេន្យាយ កិច្ចវេន្យាយស កិច្ចវេន្យាយ
អាចត្តិសង្ឃទិសេសាជ្រើស ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់
មិនបាននូវ កែមិនបានចំណុច ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់
មិនបាននូវ ហើយចំណុចចុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់មិន
បាននូវ ហើយចំណុចចុកនូវ មិនចំណុចចុកនូវ ។ កិច្ចវេន្យាយ សូម
ការពារឱ្យមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
កិច្ចវេន្យាយមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយភ្នំ

សម្ពុទ្ធយានុកថ វិលុត្តោ ភាពិ អាចត្តិយំ

អម្ពិកោន កកម្មោន អកុប្បោន ហំចារហោន ធម្មោន
 សមោទានបរិវាសំ ធើតិ ធើម្ពោន មាណត្តំ ធើតិ ធើម្ពោន
 អត្តោតិ ។ សោ កិក្ខុវេ កិក្ខុវិសុដ្ឋោ ភាពិ អាចត្តិយំ ។
 មូលាយ វិសុទ្ធិវរិកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៨] ឥន យន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា
 សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ។ ថេ ។ វត្តិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ
 សង្ខំ ភាសំ អាចត្តិយំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។
 កស្សុ សង្ខោ ភាសំ អាចត្តិយំ សមោទានបរិវាសំ
 ធើតិ ។ សោ បរិវសុដ្ឋោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខារិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ អប្បនិច្ឆន្តា-
 យោ ។ សោ សង្ខំ អន្តរា អាចត្តិយំ មូលាយ
 ចនិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ខោ អន្តរា អាចត្តិយំ
 មូលាយ ចនិកស្សនិ អម្ពិកោន កកម្មោន កុប្បោន
 អហំចារហោន អធម្មោន សមោទានបរិវាសំ ធើតិ ។ សោ

១ រោចិយមរុយេត្តោសុ និវំ វិសុទ្ធិវរិកំ ៤ វិសុទ្ធិ ។

សម្ពុទ្ធយានុកថ វិលុត្តោ ភាពិ អាចត្តិយំ

ប្រកបដោយធមិ ជាភម្មមិនកម្រើក ជាភម្មត្រូវដល់វោកុ ហើយទិសរោ-
 ជាធមិវាសត្រូវតាមធមិ ទិសត្រូវត្រូវតាមធមិ ធ្វើត្រូវតាមធមិ ។
 មូលភិក្ខុវាសិទ្ធកាយ កិក្ខុវោ ទើបបរិសុទ្ធាកកាចត្តិចាំនោះបាន ។
 ចប់វាៈ ៤ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយមូលាចត្តិ ។

[៥៧៩] មូលភិក្ខុវាសិទ្ធកាយ កិក្ខុវោធម្មវិនិយមោ ត្រូវតាមត្តិ
 សង្ខារិសេសាជាច្រើន មានចំនួនត្រូវរាប់បាននូវ រាប់មិនបាននូវ ។ ថេ ។
 កំណត់បាននូវ ច្រឡំច្រឡំគ្នានូវ ។ កិក្ខុវោ សូមសមោទានបរិវាស
 នីសិស្សិ ចំពោះកាចត្តិចាំនោះ ។ សង្ខំ កិក្ខុវោទានបរិវាសដល់កិក្ខុ
 វោ ចំពោះកាចត្តិចាំនោះ ។ កិក្ខុវោ កំណត់នៅបរិវាស ក៏ត្រូវតាមត្តិ
 សង្ខារិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនត្រូវរាប់បាន នៃមិនបានមិន
 ជុំនីទុក ។ កិក្ខុវោ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនីសិស្សិ ចំពោះ
 កាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ខំ ក៏ពាក្យកិក្ខុវោមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះ
 កាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយភម្មមិនប្រកបដោយធមិ ជាភម្មកម្រើក ជាភម្ម
 មិនត្រូវដល់វោកុ ហើយទិសរោជាធមិវាសមិនត្រូវតាមធមិ ។ កិក្ខុវោ

វិធានបទ បុណ្យព្រៃ

បរិសោធន៍ មត្តាមាណោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាយោ អប្បដ្ឋន្ទាយោ ។ សោ តស្សី(*) ក្នុងយំ វិរោតា បុរិមាអាចត្តិនំ(**) អន្តរា អាចត្តិយោ សរតិ អបរាអាចត្តិនំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃំ ហោតិ អហំ វោ សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ យេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិនំ សមោទានបរិវាសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាចត្តិនំ សមោទានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាយោ អប្បដ្ឋន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទិ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សំ អន្តរា កុម្មោ កុម្មោ កុម្មោ អហំ វោ វោ អន្តរា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិសោធន៍ មត្តាមាណោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា

១ តស្សី ។ ២ វ. ច. បុរិមំ អាចត្តិនំ ។

វិធានបទ បុណ្យព្រៃ

សម្គាល់ថា ខ្លះនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសា ជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាទ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើដីដៃដីគង្គិចនោះ កំរើករើយញាអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិ មុន មិនលើករើយញាអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិវាសិក្រាយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រង់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជា ច្រើន មានចំនួនគួររាប់បាទខ្លះ រាប់មិនបាទខ្លះ ។ យេ ។ កំណត់បាទ ខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោទានបរិវាស ទីនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ សង្ឃី ក៏បានឱ្យសមោទានបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅ បរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ បាទ តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោទានបរិវាស ក្នុងមូលាចត្តិទីនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃី ក៏អាញអាត្មា អញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រ ករដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំង ឱ្យសមោទានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សម្គាល់ ថា ខ្លះនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ

សមុបាយព្រះនាម វិសុទ្ធានុសាសនា

អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ អច្ចុដ្ឋង្គាយោ
 សោហំ ភិក្ខុ ភិក្ខុមិយំ បិណ្ឌ បុរិមាណាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិ-
 យោ សភមិ អបរាអាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិយោ សភមិ
 យន្តោហំ សង្ឃំ បុរិមាណាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា អ-
 បរាអាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាទេយ្យំ ធម្មិកោ កម្មោ អកុប្បោ ហំពារហោ
 ធម្មោ សមោណាចចរិកសំ ធម្មោ មាណសំ ធម្មោ អត្តា-
 នំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាណាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា
 អបរាអាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាទេ ធម្មិកោ កម្មោ អកុប្បោ ហំពារហោ
 ធម្មោ សមោណាចចរិកសំ ធម្មោ មាណសំ ធម្មោ អត្តា-
 នំ ។ ភិក្ខុ សង្ឃោ បុរិមាណាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា អ-
 បរាអាចត្តិ អន្តរ អាចត្តិនិព្វា មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 ធម្មិកោ កម្មោ អកុប្បោ ហំពារហោ ធម្មោ
 សមោណាចចរិកសំ ធម្មោ មាណសំ ធម្មោ អត្តា-
 នំ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ វិសុទ្ធានុសាសនា អាចត្តិណំ ។

សមុបាយព្រះនាម វិសុទ្ធានុសាសនា

មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងនោះមានចំនួនបួន អាចត្តិគ្រប់គ្រាន់ កំពុងឈរ
 លើដីដ៏ក្រីក្រនោះ ហើយក៏លើកយើងក្នុងនោះនូវអាចត្តិដ៏មុន
 នឹងលើកយើងក្នុងនោះនូវអាចត្តិទាំងក្រោយ បើដូច្នោះ មានភិ-
 ក្ខុសាសនា សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុង
 ចន្លោះនៃអាចត្តិដ៏មុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង
 ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមុខកម្រិត ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយ
 សូមសមោណាចចរិកសង្ឃគ្រូតាមធម៌ សូមមានគូដោយគ្រូតាមធម៌ សូម
 អញ្ជូនដោយគ្រូតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិដ៏មុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមុខកម្រិត
 ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោណាចចរិកសង្ឃដោយគ្រូតាមធម៌ សូម
 មានគូដោយគ្រូតាមធម៌ សូមអញ្ជូនដោយគ្រូតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ពិត
 ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិដ៏មុនផង
 ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌
 ជាភ្នំមុខកម្រិត ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោណាចចរិកសង្ឃដោយ
 គ្រូតាមធម៌ សូមមានគូដោយគ្រូតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនគ្រូតាមធម៌ ។ ឆ្ងល់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធានុសាសនាចត្តិទាំងនោះបាន ។

វិធីបំបាត់ ពុលវិទ្ធា

[៥៧៧] ឥន បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្កា-
 ទិសសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វិវត្តិតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្កំ តាសំ
 អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្កេត
 តាសំ អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ
 សង្កំ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្កេត អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សតិ អនត្ថ-
 កោន កម្មន តុប្បន អហំបារមោន អនិម្មន សមោ-
 ទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ ឧត្តាណាថោ
 អន្តរា សម្ពុហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។
 សោ តស្មិ ក្រមិយំ ថោតា បរិមាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិ-
 យោ សវតិ អបរាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិយោ សវតិ ។

វិធីបំបាត់ ពុលវិទ្ធា

[៥៧៧] ពុលវិទ្ធា កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្កា-
 សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វិវត្តិតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្កំ តាសំ
 អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្កេត
 តាសំ អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ
 សង្កំ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្កេត អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សតិ អនត្ថ-
 កោន កម្មន តុប្បន អហំបារមោន អនិម្មន សមោ-
 ទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ ឧត្តាណាថោ
 អន្តរា សម្ពុហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។
 សោ តស្មិ ក្រមិយំ ថោតា បរិមាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិ-
 យោ សវតិ អបរាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិយោ សវតិ ។

សមុប្បយក្ខន្ធវេ វិសុទ្ធា កាល អាចត្តិយំ

តស្ស ឃី យោ តិ អហំ មោ សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាឡិ អបរិមាណាឡិ ។ មេ ។
 វិគ្គិតឡិ សង្កិន្ទឡិ សោហំ សង្កិ តាសំ អាចត្តិនំ ស.
 មោណាឡបរិវាសំ យាថិ តស្ស មេ សង្កោ តាសំ អាចត្តិ
 នំ សមោណាឡបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា អន្តរ
 សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមា
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោថិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោថិ សោហំ
 សង្កិ អន្តរ អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថិ តំ បំ
 សង្កោ អន្តរ អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សិ អនម្មិកេ
 ធន កេម្មន កុះប្បន អមាណាហោធន អនម្មន សមោ
 ណាឡបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា មិគិ អញ្ញមាធា
 អន្តរ សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិ
 មាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោថិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោថិ សោហំ
 តស្សិ ភូមិយំ បិកោ បុរិមាអាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិយោ
 សរាមំ អបរាអាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិយោ សរាមិ យន្ត
 ទាហំ សង្កិ បុរិមាអាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិនញ អបរា
 រាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិនញ មូលាយ បដិកស្សនំ

សមុប្បយក្ខន្ធវេ វិសុទ្ធា កាល អាចត្តិយំ ធានា

វិសុទ្ធា ធានាសេចក្តីត្រូវយំនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវតាមត្តិ
 សង្ការិនិសេសាជាច្រើន មានចំនួនក្នុងរាងកាយនេះ រាងមិនបាទនេះ ។ មេ ។
 កំណត់បាទនេះ ប្រឡូកប្រឡំនាទុះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោណា
 ឡបរិវាសនិសង្កិ ចំពោះអាចត្តិយំនោះ សង្កិ កិច្ចសមោណាឡបរិ
 វាសនលំអាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិយំនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុង
 ទៅបរិវាស ក៏ត្រូវតាមត្តិសង្ការិនិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
 ក្នុងរាងកាយ កែចំបំប៉នទុកនេះ មិនបាទចំបំប៉នទុកនេះ អាត្មាអញនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្កិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 សង្កិ ក៏ពាក្យអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មបិប្រកបដោយផល ជាភ្នាក់ម្រឹក ជាភ្នាក់មិនគួរឃើញវាតុ
 វិថេតាំងឲ្យសមោណាឡបរិវាស មិនត្រូវតាមចមិ អាត្មាអញនោះ ក៏បញ្ចូល
 ថា ខ្លួនទៅបរិវាស ហើយត្រូវតាមត្តិសង្ការិនិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ
 ជាអាចត្តិរាងកាយ កែចំបំប៉នទុកនេះ មិនបាទចំបំប៉នទុកនេះ អាត្មាអញ
 នោះ កំពុងឈរលើផែនដី ក្នុងចន្លោះ ក៏លើកយើងអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 វែងអាចត្តិតិមុន មិនលើកយើងអាចត្តិក្នុងចន្លោះ វែងអាចត្តិព្រាយ
 យើងនោះ បានតែអាត្មាអញ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ និស
 សង្កិ ចំពោះអាចត្តិ ក្នុងចន្លោះវែងអាចត្តិតិមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ

យោងយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនាហោន
 ធម្មេន សមោណាធម៌វិកសំ ធម្មេន ហានត្ថំ ធម្មេន អត្តា-
 នត្ថំ ។ សោ សង្ខំ ប្រិមាអាមត្ថំ អន្តរ អាមត្ថំនត្ថ
 អថវអាមត្ថំ អន្តរ អាមត្ថំនត្ថ មូលាយ ចដិកស្សំ
 យោធនិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនាហោន
 ធម្មេន សមោណាធម៌វិកសំ ធម្មេន ហានត្ថំ ធម្មេន
 អត្តានត្ថំ ។ តំ សង្ខេ ប្រិមាអាមត្ថំ អន្តរ អាមត្ថំ-
 នត្ថ អថវអាមត្ថំ អន្តរ អាមត្ថំនត្ថ មូលាយ
 ចដិកស្សំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនា-
 ហោន ធម្មេន សមោណាធម៌វិកសំ នេតិ ធម្មេន
 ហានត្ថំ នេតិ ធម្មេន អត្តេតិ ។ សោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ
 វិស្សោ តាហិ អាមត្ថំហិ ។

[៤៧០] ឥន មន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សទ្ធកុណ
 សង្ខេនិសេសា អាមត្ថិយា អាមត្ថិយា បរិមាណម្យ
 អថវិមាណម្យ វិកតាបម្យ ពាហនមម្យ សកាគម្យ

នៃអាចត្តិវាទិក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក
 ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោណាធម៌វិកសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថ
 ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអន្តរក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ កិក្ខុនោះ ក៏សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិធិសង្ស ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិភិមុនផង
 ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិវាទិក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោណាធម៌វិកស
 ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអន្តរក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ស
 បានពារកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិ
 ភិមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិវាទិក្រោយផង ដោយកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោណាធម៌វិកស
 ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ ក្រីអន្តរក៏ត្រូវតាម
 ធម៌ ។ មូលកិក្ខុវាទិក្រោយ កិក្ខុនោះ ដើម្បីសុទ្ធតាមអាចត្តិវាទិក្រោយ
 បាន ។

[៤៧០] មូលកិក្ខុវាទិក្រោយ កិក្ខុក្នុងអង្គវិទ្យានេះ ត្រូវតាមត្តិ
 សង្សវិសេសាជ្រើស មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកផ្សេងគ្នាខ្លះ មាន

សមុប្បយដូន្តរា វិសុក្ខោ ភាហិ អាចគ្គិហិ

វិសោភតម្បិ វេត្តិកម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាចគ្គិហិ សរោជាណបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស ឧស្សោ
តាសំ អាចគ្គិហិ សរោជាណបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃានិសេសា អាចគ្គិយោ
អាចគ្គិហិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្តាយោ ។ បេ ។
អបរិមាណាយោ បដិច្ចន្តាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណា-
យោ បដិច្ចន្តាយោបិ អប្បដិច្ចន្តាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ
អន្តរា អាចគ្គិហិ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ
សង្ឃោ អន្តរា អាចគ្គិហិ មូលាយ បដិកស្សនិ អធិត្ថិ-
កោន កោប្បន កុប្បន អដ្ឋាណាមោន អន្តរោ ឧស-
រោជាណបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ មត្តាមាណោ
។ បេ ។ ឧប្បន សរោជាណបរិវាសំ ទេតិ ឧប្បន មា-
នត្ថំ ទេតិ ឧប្បន អត្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុក្ខោ
តាហិ អាចគ្គិហិ ។

[៥៨១] វេទ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃានិសេសា អាចគ្គិយោ អាចគ្គិហិ បរិមាណម្បិ
អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វេត្តិកម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ ។ សោ

សមុប្បយដូន្តរា ភិក្ខុនោបរិសុទ្ធតាតអាចគ្គិហិនោ

ចំណែកទុស្សន្តន្ត្រះ កំណត់បាទន្ត្រះ ប្រទ្បកប្រទ្បន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូម
សរោជាណបរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចគ្គិហិនោ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុស-
រោជាណបរិវាសនីសង្ឃំនោ ចំពោះអាចគ្គិហិនោ ។ ភិក្ខុនោ កំណត់
នោបរិវាស កំណត់សង្ឃំនោសេសាជាប្រើន ក្នុងបន្ទាន មានចំនួនរាប់
មិនបាទ មិនបីបំណងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាទ ហើយបីបំណង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាទ តែបីបំណងទុកន្ត្រះ មិនបាទបីបំណង
ទុកន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូមការពារាមកដាក់ក្នុងមូលាចគ្គិហិសង្ឃំ ចំពោះ
អាចគ្គិហិនោ ។ សង្ឃំ កំណត់ភិក្ខុនោមកដាក់ក្នុងមូលាចគ្គិ ចំពោះ
អាចគ្គិហិនោ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាធម្មកម្រិត ជាធម្ម
មិនគួរដល់ហេតុ ថែមបំណងឱ្យសរោជាណបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុ
នោ សម្គាល់ថា ខ្លួននោបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុសរោជា-
ណបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានក្នុងក្រៅតាមធម៌ ធ្វើអត្តនក្រៅតាមធម៌ ។
មូលភិក្ខុនាងឡាយ ភិក្ខុនោ ទើបបរិសុទ្ធតាតអាចគ្គិហិនោបាទ ។

[៥៨១] មូលភិក្ខុនាងឡាយ ភិក្ខុនោម្បិយនោ ត្រូវតាមក្នុង
សង្ឃានិសេសាជាប្រើន មានចំនួនគួររាប់បាទន្ត្រះ រាប់មិនបាទន្ត្រះ ។ បេ ។
កំណត់បាទន្ត្រះ ប្រទ្បកប្រទ្បន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូមសរោជាណបរិវាស

សង្ឃំ តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ យាធនំ ។
 តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ
 ទេតិ ។ សោ បរិសេន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
 សេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-
 មាណាយោបិ អប្បដិច្ចត្តាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 អាមត្តិដំ មូលាយ បដិកស្សដំ យាធនំ ។ តំ សង្ឃោ
 អន្តរា អាមត្តិដំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធិត្ថេន
 តាម្មន តុប្បេន អដ្ឋាទារហេន អនេម្មន សមោធានបរិ-
 វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសេន្តោ មត្តិ មត្តិ មត្តិ មត្តិ មត្តិ មត្តិ
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន បាទត្ថំ ទេតិ ធម្មេន
 អត្តតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ វិសុត្តោ តាសំ អាមត្តិដំ ។

[៥៨២] ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
 សេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ
 ។ មេ ។ វត្តតម្បិ សម្បិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ យាធនំ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វេសេន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាមត្តិយោ

និវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ។ សង្ឃំ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ពុំទៅបរិវេស ក៏ត្រូវលាមក
 សង្ឃាទិសេសាជ្រើស ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ គេមិនបានចំពោះខ្លួន ។ ភិក្ខុនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចក្កនិវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ។ សង្ឃំ ក៏ពោលភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្ក ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ដោយកម្មមិនប្រកចរវេយធម៌ ជា
 កម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមវាងឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសន្យារបស់ ខ្លួនទៅបរិវេសហើយ ។ មេ ។ សង្ឃំ
 ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានក្នុងត្រូវតាមធម៌ រឿងក្លានភិ-
 ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុដំនើរយ ភិក្ខុនោះ រើបបរិសុទ្ធភាគមក
 ចាំនោះបាន ។

[៥៨២] ម្ចាស់ភិក្ខុដំនើរយ ភិក្ខុក្នុងមូលាចក្កនោះ ត្រូវតាមក្នុង
 សង្ឃាទិសេសាជ្រើស មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ មេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡូកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាស
 និវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ។ សង្ឃំ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដំនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏ពុំទៅបរិវេស ក៏ត្រូវលាមក

សព្វបុណ្យោ វិសុទ្ធោ នាមិ អាចម្ពិហិ

អាចម្ពិហិ ចរិមណាណយោមិ អចរិមណាណយោមិ ធម៌ធូត្តា-
 យោ ។ សោ សង្ឃិ អន្តរា អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌កស្ស័យំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌-
 កស្ស័យិ អនម្មិកេន កន្មេន កុប្បេន រាជ្ជាធារចោន
 អនម្មេន សមោធានចរិកសំ ធលេតិ ។ សោ ចរិសាមីតិ
 ចញ្ញមាធា អន្តរា សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិ-
 យោ អាចម្ពិហិ ចរិមណាណយោមិ អចរិមណាណយោមិ
 ធម៌ធូត្តាយោ ។ សោ តស្មី ភូមិធម៌ មិគោ បុរិមាអា-
 ចម្ពិហិ អន្តរា អាចម្ពិយោ សរតិ អបរាអាចម្ពិហិ អន្តរា
 អាចម្ពិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃិរំ ហោតិ អហំ ចោ
 សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមា-
 ណម្បិ អចរិមណាណម្បិ ។ មេ ។ វិភិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ
 សោមំ សង្ឃិ តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិកសំ យាចិ
 តស្ស ថ សាស្ស តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិ-
 កសំ អនាមិ សោមំ ចរិសទ្ធោ អន្តរា សន្តហុលា
 សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមណាណយោមិ

សព្វបុណ្យោ វិសុទ្ធោ នាមិ អាចម្ពិហិ

សង្ឃិទិសេសា ចរិមណាណយោមិ អចរិមណាណយោមិ ធម៌ធូត្តា-
 យោ ។ សោ សង្ឃិ អន្តរា អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌កស្ស័យំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌-
 កស្ស័យិ អនម្មិកេន កន្មេន កុប្បេន រាជ្ជាធារចោន
 អនម្មេន សមោធានចរិកសំ ធលេតិ ។ សោ ចរិសាមីតិ
 ចញ្ញមាធា អន្តរា សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិ-
 យោ អាចម្ពិហិ ចរិមណាណយោមិ អចរិមណាណយោមិ
 ធម៌ធូត្តាយោ ។ សោ តស្មី ភូមិធម៌ មិគោ បុរិមាអា-
 ចម្ពិហិ អន្តរា អាចម្ពិយោ សរតិ អបរាអាចម្ពិហិ អន្តរា
 អាចម្ពិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃិរំ ហោតិ អហំ ចោ
 សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមា-
 ណម្បិ អចរិមណាណម្បិ ។ មេ ។ វិភិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ
 សោមំ សង្ឃិ តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិកសំ យាចិ
 តស្ស ថ សាស្ស តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិ-
 កសំ អនាមិ សោមំ ចរិសទ្ធោ អន្តរា សន្តហុលា
 សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមណាណយោមិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យត្រៃ

អរវិហារណាយោមិ បដិច្ចត្រាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ
 អាមត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ យោមិ តំ មំ សង្កោ
 អន្តរ អាមត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ អដ្ឋិកោន កាម្មន
 កុប្បន អដ្ឋាបារហោន អន្តរ យោមិ សមោណាទបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសាមីតិ ធម្មាមាថោ អន្តរ សម្ម-
 ហុលា សង្ករាជិសសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិហារណា-
 យោមិ អរវិហារណាយោមិ បដិច្ចត្រាយោ សោហំ កស្មិ
 ក្ខមិយំ វិគោ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិយោ សរា-
 មិ អបរាអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិយោ សរាមិ យន្តនា-
 ហំ សង្ឃំ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ថា អបរា-
 អាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ថា មូលាយ បដិកស្សំ
 យោមយ្យំ ធម្មិកោន កាម្មន អកុប្បន មនាវហោន
 ធម្មន សមោណាទបរិវាសំ ធម្មន មាទត្ថំ ធម្មន
 អត្តានិ ។ សោ សង្ឃំ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អា-
 មត្តិទត្ថា អបរាអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ថា មូលាយ
 បដិកស្សំ យោមិ ធម្មិកោន កាម្មន អកុប្បន
 មនាវហោន ធម្មន សមោណាទបរិវាសំ ធម្មន មាទត្ថំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យត្រៃ

ពតំមិទុទន្ទ្រៈ ហើយចិទ្ធានិទុក កាត្តាភព្វនោះ ប្រាស្រ្តការពារព្រាម
 ពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសិវ្យ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះ សិវ្យ ក៏ព្រាមកាត្តា
 ភព្វនោះបរាជាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិទ្រុ-
 កយោយមិ ជាកម្មមិទ្រុក ជាកម្មមិទ្រុកដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោណា-
 ទបរិវាសន៍ទ្រុកវាមិ កាត្តាភព្វក៏សម្គាល់ថា ទូទៅបរិវាស ហើយ
 ក៏ត្រូវអាមត្តិសិវ្យខំសេសដំបូង ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគ្រប់ប្រាស្រ្ត
 ពតំមិទុទន្ទ្រៈ ហើយចិទ្ធានិទុក កាត្តាភព្វនោះ ក៏ពុំនិយាយលើផែនដី
 ក្នុងចំពោះ ក៏រលឹកឃើញអាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិធីទុក ខំរលឹកឃើញ
 អាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិទត្ថិក្រាយ រឺប្រាស្រ្ត ហេតុនោះ ហេតុនោះព្រាម
 ការពារព្រាមពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសិវ្យ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិ
 មុនផង ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិទត្ថិក្រាយផង ដោយកម្មមិទ្រុក
 ដោយមិ ជាកម្មមិទ្រុក ជាកម្មមិទ្រុកដល់ហេតុ ហើយសូមសមោណា-
 ទបរិវាសន៍ទ្រុកវាមិ សូមទានត្រូវតាមធម៌ សូមទានត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ក៏គ្រប់គ្រាន់ សូមការពារព្រាមពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសិវ្យ ចំពោះ
 អាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិធីមុនផង ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាមត្តិទត្ថិ
 ក្រាយផង ដោយកម្មមិទ្រុកដោយមិ ជាកម្មមិទ្រុក ដោយកម្មមិទ្រុកដល់
 ហេតុ ហើយសូមសមោណាទបរិវាសន៍ទ្រុកវាមិ សូមទានត្រូវតាមធម៌

៤៨៣

សច្ចុយប្បដ្ឋាន វិសុទ្ធិ ភាព អាចត្តិហិ

ឧទ្ទេស អត្តានំ ។ តំ សង្ក្រា បុរិមាអាចត្តិនំ អន្តរ
អាចត្តិនត្វ អបរាអាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិនត្វ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កឌ្ឍេន អកុរុប្បន មាណវេន
ធឧទ្ទេន សមោចានបរិវាសំ នេតិ ធឧទ្ទេន មាណត្ថំ នេតិ
ធឧទ្ទេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា ភាហិ
អាចត្តិហិ ។

(៤៨៣) ឧទ្ទេស អាចត្តិយោ អាចត្តិនំ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
ណាម្បិ ។ មេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ក្រា ភាសំ
អាចត្តិនំ សមោចានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រា
ភាសំ អាចត្តិនំ សមោចានបរិវាសំ នេតិ ។ សោ
បរិសុទ្ធា អន្តរ សម្ពុទ្ធាលា សង្ក្រាធិសេសា អាចត្តិ-
យោ អាចត្តិនំ បរិមាណា យោចិ អបរិមាណាយោចិ
បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អម្បជិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ សង្ក្រា អន្តរ
អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យោចតិ ។ តំ សង្ក្រា

សច្ចុយប្បដ្ឋាន វិសុទ្ធិ ភាព អាចត្តិហិ

បូមអត្តានំក្រូត្រាភាមធមិ ។ សង្ក្រា ភិក្ខុភិក្ខុនាមេកដាក់ក្នុងមូលាយក្នុង
ចំពោះភាគក្នុងចំពោះវិទាភាគក្នុងមុខផង ចំពោះភាគក្នុងចំពោះវិទា-
បក្ខិទានក្រោយផង ដោយកប្បកថាដោយធមិ ជាភម្មិនកម្រិត ជា
កម្មត្រាដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោចានបរិវាសក្រូត្រាភាមធមិ ឱ្យមានក្នុង
ក្រូត្រាភាមធមិ ធ្វើអត្តានំក្រូត្រាភាមធមិ ។ មូលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
ទើបវិសុទ្ធិភាពអាចត្តិហិនោះបាន ។

(៤៨៣) មូលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិទយានៈ ក្រូត្រាភាគ
សង្ក្រាទិសសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ មេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោចានបរិវាស
នឹងសង្ក្រា ចំពោះភាគទាំងនោះ ។ សង្ក្រា ភិក្ខុសមោចានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះភាគទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់បរិវាស ក៏ក្រូត្រាភាគ
សង្ក្រាទិសសជាច្រើន ក្នុងចំពោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
ខ្លះ ហើយចំណុំទុកខ្លះ មិនចំណុំទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការ
ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាយក្នុងនឹងសង្ក្រា ចំពោះភាគក្នុងចំពោះ ។ សង្ក្រា

វិទយចំណិន ចុល្លវិញ្ញា

អន្តរ អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ អនត្តិកោ ក
 កខ្មួន កុប្បន អត្តាធារយោន អនខ្មួន សមោតាធន-
 ចរិកសំ ទេតិ ។ សោ ចរិកសមីតិ មញ្ញាធានោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ចរិកាលាយោមិ អចរិកាលាយោមិ បដិទ្ធក្នាធានាមិ
 មប្បដិទ្ធក្នាធានាមិ ។ សោ វស្សី ក្នុងយំ ចិរតា
 ចរិកាអាចត្តិធំ អន្តរ អាចត្តិយោ សាតិ អចរិកាអាចត្តិធំ
 អន្តរ អាចត្តិយោ សាតិ ។ វស្សី ឯវិ ហោតិ អហំ
 ទោ សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ចរិកាលាមិ អចរិកាលាមិ ឯកនាមមិ ធានាធាមមិ
 សភាមមិ វិសកាមមិ វត្តិកមមិ សម្ពុទ្ធមមិ សោហំ
 សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ សមោតាធនចរិកសំ យោមិ
 វស្សី មេ សង្ឃោ តាស អាចត្តិធំ សមោតាធនចរិកសំ
 អនាសិ សោហំ ចរិកសន្តោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
 ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ចរិកាលាយោមិ អចរិកា-
 លាយោមិ បដិទ្ធក្នាធានាមិ មប្បដិទ្ធក្នាធានាមិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ យោមិ

វិទយចំណិន ចុល្លវិញ្ញា

ពញាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងពន្លោះ ដោយកម្ម
 ចំនុច្រកវាដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាម្នាក់ម្នាក់ដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
 សមោតាធនចរិកសមិទ្ធក្រវាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្លួននៅចរិកស
 ហើយ ក៏ក្រវាមក្រវាមស្របសម្រប ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បាទខ្លះ រាប់មិនបាទខ្លះ ហើយចំណុចខ្លះ មិនចំណុចខ្លះ ។
 ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 វៃអាចត្តិមុន មិនរលឹកឃើញអាចត្តិក្នុងចន្លោះវៃអាចត្តិធានិក្រោយ ។
 ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រូវវិវាយនេះថា អាត្មាអញក្រវាមក្រវាមសង្ឃាទិ-
 សេសសម្រប មានចំនួនគួររាប់បាទខ្លះ រាប់មិនបាទខ្លះ មានឈ្មោះថ្លៃគួរ
 ខ្លះ មានឈ្មោះថ្លៃគួរខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ
 កំណត់បាទខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បុណ្យសមោតាធន-
 ចរិកសមិទ្ធិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ សង្ឃ កិច្ចសមោតាធនចរិកសដល់
 អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅចរិកស ក៏
 ក្រវាមក្រវាមសង្ឃាទិសេសសម្រប ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាទខ្លះ រាប់
 មិនបាទខ្លះ ហើយចំណុចខ្លះ មិនបាទចំណុចខ្លះ អាត្មាអញនោះ
 បុណ្យសមោតាធនមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ មិនសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងពន្លោះ

ឧប្បយមនុត វិញ្ញាណ ពហំ អាចត្តិយំ

តំ មំ សាធម្មំ អន្តរា អាចត្តិយំ មូលាយ បដិកស្សី
 អនម្មិកេន កេម្មេន កុរុវ្យេន អដ្ឋាណាមោន អនម្មេន
 សមោទានចរិកសំ អនាសំ សោមំ ចរិកសាមិទំ មញ្ញ-
 មាទោ អន្តរា សម្ពុហុលា សធម្មានិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ចរិមាលា យោចិ អចរិមាលា យោចិ បដិច្ចត្ថា-
 យោមិ អប្បដិច្ចត្ថាយោមិ សោមំ តស្សី ក្នុងយំ មិគា
 បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរាមិ អមរា-
 អាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរាមិ យេននាមំ សធម្មំ
 បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ អមរាអាចត្តិយំ អន្តរា
 អាចត្តិយោ មូលាយ បដិកស្សីយំ យារចយ្យំ ធម្មិកេន
 កេម្មេន អកុរុវ្យេន មិគាណាមោន ធម្មេន សមោទាន-
 ចរិកសំ ធម្មេន ហានត្តំ ធម្មេន អញ្ញានត្តិ ។ សោ
 សធម្មំ បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ អមរាអាចត្តិយំ
 អន្តរា អាចត្តិយោ មូលាយ បដិកស្សីយំ យោចិ
 ធម្មិកេន កេម្មេន អកុរុវ្យេន មិគាណាមោន ធម្មេន
 សមោទានចរិកសំ ធម្មេន ហានត្តំ ធម្មេន អញ្ញានត្តិ ។

ឧប្បយមនុត កំព្រោះបិសុទ្ធភាវណាមន្តិកំនោះ

សធម្មិកំ វិញ្ញាណ ពហំ អាចត្តិយំ មូលាយ បដិកស្សី ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មបិប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មប្រើក ជាកម្មមិនត្រូវដល់ហេតុ
 ហើយសូមសមោទានចរិកសក្ខីត្រូវតាមធម៌ កត្តាអញ្ញាណកំសម្គាល់ថា
 ខ្លួននៅចរិកស ហើយក៏ត្រូវតាមក្នុងសិទ្ធិចិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនត្រូវរាប់បាទខ្លះ រាប់មិនបាទខ្លះ ហើយចំពោះចំនួនខ្លះ មិនបាទចំពោះ
 ខ្លះខ្លះ កត្តាអញ្ញាណ កំព្រោះឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ លើករយៈកាលកត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុន និងលើករយៈកាលកត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិក្នុង
 ក្រោយ បើដូច្នោះ នាវិកកត្តាអញ្ញាណកំសម្គាល់ត្រូវតាមធម៌ កំសម្គាល់
 និងសធម្មំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុននិង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាចត្តិក្នុងក្រោយនិង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនត្រូវ
 ជាកម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានចរិកសក្ខីត្រូវតាមធម៌ សូមពា-
 នក្ខត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ញានក្រែត្រូវតាមធម៌ ។ កំព្រោះ កំសម្គាល់
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិខ្លះសិទ្ធិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុននិង
 ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិក្នុងក្រោយនោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនត្រូវ ជាកម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានចរិ-
 កសក្ខីត្រូវតាមធម៌ សូមពាទានក្រែត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ញានក្រែត្រូវតាមធម៌ ។

វិធានបទ ចូលវិញ្ញា

គឺ សង្ឃ ឬវិហារណាមួយ អង្គ អាមត្តិ ឬ អង្គ-
អាមត្តិ អង្គ អាមត្តិ ឬ ឫសាយ បដិសេស្តិ
ធម្មតេន កម្មេន អកុម្មេន ហោរោន ធម្មេន
សមាសាធម្មវាសំ នេតិ ធម្មេន មាណសំ នេតិ ធម្មេន
អត្តេតិ ។ សោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ វិស្សោ នាហិ អាមត្តិ-
ហិតិ(១) ។

សមុយាទ្ធកំ និដ្ឋិតំ នវិយំ ។

កស្សនាដំ

(៥៧៤) អប្បដិច្ចនា ឯកាហ
ដ្ឋិហ តីហ ធម្មហ ច
បញ្ចាហ មត្តនសាដិទំ អាមត្តិទំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធខោ ច
វិន្តមន្តោ បរិមាណា(២)
ទ្វេ កិក្ខុ កត្តសញ្ញាវោ

១ ឧ. ឧ. បោសស្ត អាណាថេ វិចិត្រា អសទិសោ ។ ញាតំ វត្តខ្ពេត កាចិ ទ្វេ
បោស្តាដិ ឧសោកេនាទិ ។ ២ ឧ. ឧ. បញ្ចាហ ច បញ្ចសាទំ អាមត្តិហោ មហាមុតិ ។
សុទ្ធខោ ច វិន្តមន្តោ បរិមាណាមុតិ ។

វិធានបទ ចូលវិញ្ញា

សន្ស គឺ វិញ្ញាតិក្កុនា របេកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំនោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះវិស
អាមត្តិក៏មុនផង ចំនោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះវិសអាមត្តិ វាងក្រោយផង ដោយ
កម្មប្រកបដោយចម្រើន ជាកម្មប្រកបដោយចម្រើន ហើយឱ្យ
សមោធានបរិសេសក៏ត្រូវតាមចម្រើន ឱ្យមានក្នុងក្រែវតាមចម្រើន ឱ្យអន្តរាគមន៍ក្រែវ
តាមចម្រើន ។ មូលកិច្ចព័ន្ធភ្យាយ កិច្ចនោះ ទើបបរិសុទ្ធតាកអាមត្តិព័ន្ធ
នោះបាន ។

ចំសមុយាទ្ធកំ ពិធានបទ ។

ទូតាខ្មែរសមុយាទ្ធកំនោះ គឺ

(៥៧៤) រឿងអប្បដិច្ចនាមត្តិ ១ រឿងឯកាហចរិកស ១ រឿង
ទ្ធិហ . កីហ . ចត្តហ . បញ្ចាហចរិកស ១ រឿងបត្តបរិកស ១
រឿងកិច្ចព័ន្ធភ្យាយ មានចំណុចទុកដកចង ១០ វត្ថុ
ជាចំណុច ១ រឿងមាសចរិកស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធក្នុង-
ចរិកស ១ រឿងកិច្ចព័ន្ធគ្រប់វិសាហើយសីកាចញ្ញាទៅ ១
រឿងកិច្ចព័ន្ធគ្រប់វិសាហើយសីកាចញ្ញាទៅ ១
បាន ១ រឿងកិច្ចព័ន្ធគ្រប់វិសាហើយសីកាចញ្ញាទៅ ១

សមុទយត្ថដ្ឋកោ ទទ្ធភណិ

ទ្វេ វេមតំកា មិស្សកាទិដ្ឋិទោ
 មិស្សកាមិស្សកាទិដ្ឋិទោ(១)
 អសុទ្ធាក វ ទិដ្ឋិទោ(២)
 សុទ្ធិទិដ្ឋិទោ តត្ថេវ ច
 ឯកោ ធានេតិ ឧ ធានេតិ(៣)
 អថ ចត្តមិរាជ ច
 ឧត្តត្តកេនេសនោ(៤)
 មូលដ្ឋានស វិសុទ្ធិកា(៥)
 អាចរិយាធំ វិកជ្ជបដាធំ
 តម្កមណ្ឌិទីបបសាទកាវិ
 ឧហារិយារាសីធំ
 វិចថា បុទ្ធីដ្ឋិទិយាតិ ។

១ ទ. អថ បាយ ១ ហោរិ ។ ២ ទ. អសុទ្ធាកទិដ្ឋិទោវិ បាយា ទិស្សតិ ។
 ៣ ទ. ឧ. យេនេសុ ឧ ធានេតិ បាយ ១ ទិស្សតិ ។ ៤ ទ. ឧ. បេត្តពោសុ
 អថ ឧសាទ្ធា ទ្រី ។ ៥ ទ. មូលា ឧហារ វិសុទ្ធិកា ។

សមុទយត្ថដ្ឋកោ ទទ្ធភណិ

រឿងកិត្តិវរូបសង្ខារក្នុងអាចត្តិសង្ខារសេស ១ រឿងកិត្តិវរូប
 រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញជាអាចត្តិប្រឡូកប្រឡូត ១ រឿង
 កិត្តិវរូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាចត្តិ ប្រឡូកប្រឡូត
 ជា អាចត្តិប្រឡូកប្រឡូត ២ ១ រឿងកិត្តិវរូប មានសេចក្តី
 យល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធាចត្តិ ១ រឿងកិត្តិវរូបមានសេចក្តីយល់
 ឃើញក្នុងសុទ្ធាចត្តិមានជាសុទ្ធាចត្តិ ១ ហើយកិត្តិវរូប
 រូបចំទាំងទុក កិត្តិវរូបរៀនដំបូងចំទាំងទុក ១ រឿង
 កិត្តិវរូប ទ្រុះអាចត្តិសង្ខារសេសហើយប្រើសាចញាតៅ ១
 រឿងកិត្តិវរូប ទ្រុះអាចត្តិសង្ខារសេស ហើយក្រឡប់ទៅជា
 ម្ខាត ១ រឿងកិត្តិវរូប ទ្រុះយោបទៅមិនសង្ខារសេសចំពុំសម្រេច
 បាត់មោត ១ រឿងសង្ខារញកិត្តិវរូបជាតិក្នុងមូលាចត្តិ ១៨
 វិវា (៩ ជាអវិសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យចំណែកយ
 មានប្រក្រតិទៅក្នុងទោវិចារ ដែលមាននៅក្នុងតម្កមណ្ឌិវិប
 (ពោះលក្ខ) ជាច្រើនយូរ ជាមួយនៃកម្រិតព្រះវិសីល បាន
 សម្រេច (សមុទយត្ថដ្ឋកោ) ទុក ដើម្បីញុំនិព្រះសុទ្ធី គឺ
 ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅជាមូលដ្ឋាននៅទីនេះហោរិ ។

សេចក្តីកាតព្វកិច្ចសម្រាប់មាតិកា

មាតិកា

កម្មវិធី

លេខទំព័រ

រឿងបណ្តាំកិច្ចសន្យាសេវាសេវាភិក្ខុ	១
ការទូទាត់សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៣
ការទូទាត់សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៥
(សង្ឃត្រី) គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៨
គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	១១
គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	១៥
ការធ្វើគន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុ ៣ ពួក	១៨
គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	២៣
ការប្តូរគន្លឹះយកគន្លឹះ	២៥
រឿងសេវាសេវាភិក្ខុ គន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុ	២៨
សេវាសេវាភិក្ខុ សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៣៣
សេវាសេវាភិក្ខុ សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៣៧
ការធ្វើសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ ៣	៤១
ការធ្វើសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៤៣
សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៤៥
សេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៤៧
ការប្តូរសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៤៨
រឿងសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៥១
ការធ្វើសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៥៥
គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៥៨
គន្លឹះយកគន្លឹះសេវាសេវាភិក្ខុសេវាសេវាភិក្ខុ	៨១

សន្និកមន្ត្រីលម្អ្រាបមាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
សង្ឃប្រវត្តិឲ្យមាសចរិកសជីវភកិច្ច	៣៦១
ការឲ្យមាសចរិកស	៣៦៣
ភិក្ខុប្រវត្តិនៅចរិកសពិវេទ	៣៦៧
ប្រវត្តិពុទ្ធនោះនៅចរិកសពិវេទ	៣៧១
ភិក្ខុប្រវត្តិលំអានន្ត	៣៧៣
ការឲ្យល្អប្រសូត្តចរិកស	៣៧៧
ល្អប្រសូត្តចរិកស	៣៧៩
ចរិកសរបស់ភិក្ខុប្រវត្តិជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៣
ចរិកសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានក្តីរបស់បុគ្គលដែលសឹករបេញជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៧
គណៈកម្មរបស់បុគ្គលដែលសឹករបេញមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៩
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៣៩១
សង្ឃប្រវត្តិឲ្យចរិកសទៀតហើយសឹមឲ្យមានក្តី	៣៩៦
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៤១០
ភិក្ខុប្រវត្តិលំអានក្តី ប្រព្រឹត្តមានក្តី និងប្រវត្តិលំអានក្តី	៤២៥
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៤២៧
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) មានក្តីលំអានភិក្ខុទាំងពីររូប	៤២៧
ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធការអាចត្តិទាននោះ	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធការអាចត្តិទាននោះ	៤៤១
ទទួលបានសប្បាយពូជក្តី	៤៥៦